ஸ்ரீ 1960

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமன் மஹிசூர ஸம்ஸ்தாநாதீச

ஸ்ரீமத்ராஜாதிராஜ ஸ்ரீசிக்கதேவராஜா

அவர்களாலியற்றப்பெற்ற

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்

(தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு——குறிப்புக்களுடன்)

1941

PRINTED AT THE

GOPAL PHOTO-ZINCO AND POWER PRINTING WORKS,

BUS STATION, FORT, BANGALORE CITY.

விண்ணப்பம்.

உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகராயும், வட, தென், கன்னட மொழிகளில் அறிஞராயு மெழுந்தருளியிருக்கும் நிவ்ருத்த இஞ்ஜினீர் ஸ்ரீமதித்யாதி மண்டயம் ஜயராம ஸம்பத்குமாராசார்ய ஸ்வாமிகள் அடியேனுக்கு இவ்விண்ணப்பங்களைக் காலக்ஷேபமாயருளிச் செய்தார். அவரனுக்கிரஹித்ததை எனக்கெட்டின தமிழிலெழுதினேன். பெங்களூர் கோட்டை ஹைஸ்கூல் தமிழாசிரியர் ஸ்ரீமதித்யாதி புலியூர் கோ. ஸ்ரீநிவாசன் ஸ்வாமியவர்கள் க்ருபைபண்ணிப் பரிசோதித்தார். இப்பெரியோர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பிழைதிருத்தங்களதிக மிருப்பதொரு குறைவு. இந்நூல் இரண்டாம் பதிப்பையடையுமாயின் இக்குறையை யதில் நீக்கலாம்.

குறிப்புரைகளனைத்தும் பூர்வாசார்யர்களுடையவும் பெரியோர்களுடையவும் அருளிச்செயல்களிலிருந்தெடுக்கப் பெற்றவை. இராமாநுஜ ஸித்தாந்தத்தின் அடிப்படையான தத்வங்களை மாணவர்களுக்கு மூலத்திலிருந்தே ஊட்டுவது அத்யாவச்யம். தற்காலத்தில் பெரும்பாலாரிவற்றை யறியார். ஆகையால்தான் பூர்வாசார்யர்களுடைய க்ரந்தங்களைப் பார்ப்பதில்லை. உபயவேதாந்தப் பரீக்ஷையின் பொருட்டு ஏற்பட்டிருக்கும் ஸம்ஸ்தைகளிலெல்லாம் இந்த க்ரந்தத்தை ஒரு முக்யமான பாட்ய புஸ்தகமாக வைத்து, இதை ஸர்வகலாசாலைகளில் பாட்ய புஸ்தகத்தைப் பரீக்ஷிப்பதைப்போல் சோதித்தால் பலனாயாகும்.

வருடந்தோறும் திருநாராயணன் ஸந்நிதியில் ஒரு ஸப்தாஹ மேற்படுத்தி இவ்விண்ணப்பங்களை ஜ்ஞாதாக்கள் காலக்ஷேபமா யருளிச்செய்தால் ஸித்தாந்தப்ரசாரமாகும், பக்தாத்மவர்க்கத்துக்கும் பரகதிஸாதனமாயிருக்கும். இதற்கு ஒரு ந்யாஸம் வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய க்ருபையால் சேரவேண்டும். அச்சுக்கூலி கழிந்து மிகுந்த வருமானத்தையெல்லாம் இதற்கே விநியோகிக்கப்படும்.

வாணிவிலாஸபுரம்,
மைசூர்.

இராமாநுஜபுரம் அநந்தான்பிள்ளை
திருநாராயண அய்யங்கார்,
நிவ்ருத்த அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனர்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	15	மயா	வ்யயா.
	15	ஏபிஸ்து :	ஏSபிஸ்யு :
	17	வைச்யத்ததா	வைஸ்யாஸ்ததா
8	2	சாமார்	சாமர்
10	5	கார்யமான	கால்யமான
	13	தலைக்காட்ட	தலைக்கட்ட
	22	நின்றே	நிற்கிற
11	6	த்யேஞை	த்யேயஞை
	15	சேதநர்க்கபிதாமன	சேதநர்க்கபிமதமான
	16	தேசாகாலாதிகாரி	தேசகாலாதிகாரி
12	5	தத்பலாவ்ய	தத்பலாவ்யபி
13	9	ஸம்ஸாரமற்ற	ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்ற
	16	பக்தசேதனர்	பத்தசேதனருடைய
	18	பரிகார	பரிகர
16	12	சைதன்ய ஆதாரமான	சைதன்யாநா தாரமான
17	1	சிலகாலம் பிரம	சிலகாலம் ஸத்ய லோகத்தில் பிரம
	25	நாராயணவதாரம்	நரநாராயணவதாரம்
[illegible]	25	சிலவற்றை	சிலரை
19	25	வீரவாணன்	வீறுவாணன்
22	25	ப்ரத்யனீகத்ய	ப்ரத்யனீகத்வ
	26	வஸ்விதுலக்ஷ	வஸ்துவிலக்ஷ
23	4	ஜ்ஞா	ஜ்ஞாந

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
24	2	அதனர்தத்மனுதி	அதனர்த்தமனுதி
28	3	ஏன்று	என்று
29	11	வேதசைச்	வேதைகஸ்ச
30	17	பிறக்	பிறந்
32	14	உறுதிப்பட்டது	உறுதிப்பட்டது. பிறப்பில்லாதவரென்றால் கர்மாதீனமான பிறப்பில்லையென்றும்
35	10	ஸர்வஸ்து	ஸர்வவஸ்து
37	2	பராபிபவஹ	பராபிபவந
	23	தன்போருக	தன்பேருக
38	10	உறுப்பாயிருக்க	உறுப்பாயிருக்கு
	14	சம்ஸ்வேக்ஷத்தில்	சம்ஸ்லேஷத்தில்
43	3	காரணவாராய்	காணவாராய்
	7	ஹேதுவான	ஹேதுவான ஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதமென்கைக் காக — அகடிதகங்களையும் ஸங்கல்ப.
	20	ஆச்ரிதமுடைய	ஆஶ்ரிதருடைய
46	9	நித்ரை	நித்ரையில்
	20	அகடிதகபு	அகடிதகட
47	10	அத்ருச்ய	அநித்ய
48	11	உள்ளவினன்று	உன்னவினைன்று
50	3	சூட்சி	ஆட்சி
52	10	காரணம்;	காரணம்; இந்த உபாதான காரணத்திலிருந்து காரியத்தையுண்டு பண்ணும் வகையறிந்து உண்டுபண்ணுகிற கர்த்ரு நிமித்தகாரணம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
53	2	காரணம் ;	காரணம் ; பொன்விளைஞன் நிமித்த காரணம்.
3	2	அடைகல்	அடிகல்
60	20	ராணம்	க்ராணம்
61	3	கந்தந்மாத்ரம்	கந்ததந்மாத்ரம்
	8	களும்,	களும் பிறப்பதற்கும் ஸஹாயமாயிருக்கும். இப்படி ப்ரக்ருதி, மஹத், அகங்காரங்களும், ஏகாதசேந்த்ரியங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரங்களும், பஞ்சபூதங்களும்.
62	23	கூடி	கூடிதேஜஸ்ஸென்னப்படும். பின்னும் ஜலாம்சம்பாதியும் மற்றநான்கு பூதங்களிலெட்டி லொரு பங்கும்கூடி.
64	12	அங்கு	அதற்குமேல் வயலானஇடம் இருபத்துநாலு லக்ஷத்துநாற்பத்தெண்ணாயிரம் யோஜனமாயிருக்கும், அங்கு.
65	1	நாகங்களும்	நரகங்களாயிருக்கும்.
	11	மிருக்கும்,	மிருக்கும், அதற்குமேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையில் புஜனும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬௩ 23	12	சுக்ரனும்	சுக்ரனும், அதற்குமேல் இரண்டு லக்ஷம் யோஜனையில் மங்களனும்
66	12	லோகமேன	லோகமென.
69	6	யோஜனமும்	யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ஷீர சமுத்திரம் முப்பத்திரண்டு யோஜனமும்
74	16	உதயகுபி	உதயகிரி.
76	6	ஆறாய்	ஆறாய் மேருவைச்சுற்றி
77	13	ஸிதாம்த	ஸிதாம்ப
78	22	ளித்தர்	ஸித்தர்
80	11	நிஷ்பங்கதீர்த்த	நிஷ்பங்கதீர்க்கிக
80	21	களிங்க	கபிங்க
81	2	பட்டணமிருக்	பட்டணங்களிருக்
82	10	ஸ கரம்	ஸௌகரம்
85	9	காய்ச்கின	காய்ச்சின
90	5	ஆண்டவன்தான்	ஆளுமவனும் தான் ஆளும்
	9	பெரிதென்றால்	பெரிதென்னுமல்
93	12	வேதாந்தங்களிருந்து	வேதாந்தங்களிலிருந்து
97	16	யிருக்கிறது	யிருக்கிறது, ஸ்ரீபகவத்கீதையில் நீயும் சொன்னாய்
	24	லோக	லோகா
	24	அந்த	அர்த்த
103	19	விஷ	விஸ்
107	2	ஆரத்	ஆதரத்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்,
108	3	ப்ருவ்ருத்தி	ப்ரவ்ருத்தி
	19	ஸம்ஸாரத்தாலே	ஸம்ஸர்க்கத்தாலே
	20	ஸ்வதப்ஜ்ஞ	ஸ்வதப்ரஜ்ஞ
109	9	ன்பது	ன்பது, இப்படியிருக்கும் ஸம்ஸாரிகளில் சிலருக்கு வைராக்யமும் பிறந்து முமுக்ஷுக்கள் எனப்பட்டு அவர்களுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை ஸித்தப்படுத்திக் கொடுப்பது நீயாதலால் நீ முமுக்ஷுக்களில் தயையுள்ளவனென்பது.
110	5	லட்ச	ரக்ஷ
111	10	மாகிலும்	மாகில்
112	13	ல்	மல்
116	6	வ்ருகாஸுரஸ்	வ்ருகாஸுரன்
119	11	ஸன்னிதி	உன்னுடைய ஸன்னிதி.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமன் மஹீசூர ஸமஸ்தாநாதீச ஸ்ரீமத் ராஜாதிராஜ
ஸ்ரீ சிக்கதேவ மகாராஜாவினாலியற்றப்பெற்ற
திவ்யப்ரபந்தங்களுள்

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்.

முன்னுரை.

இந்த கிரந்தம் கன்னட பாஷையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பேரறிவாளரான, எஸ். ஜி. நரஸிம்மாச்சாரியரும், ம. ஆ. இராமானுஜ அய்யங்காரும் இதை சோதித்து அச்சிட்டார்கள். உபோத்காதத்தில் இவ்வறிஞர்கள் இவ்வண்ணம் எழுதுகிறார்கள்.

"இந்நூல் கர்நாடக நாட்டு அரசனான சிக்கதேவ மகாராஜனால் இயற்றப்பட்ட திவ்யப்ரபந்தங்களில் ஒன்று. இந்தக்கிரந்த விஷயமாக நூலாசிரியர் தாமே பீடிகையில் இவ்விதம் சொல்லிக்கொள்கிறார் :—

"மாம்ஹி பார்த்த வ்யபாச்ரித்திய, யேபிஸ்யு: பாபயோனய:
ஸ்த்ரியோ வைச்யாஸ்ததா சூத்ரா ஸ்தேபி யாந்தி பராம் கதிம்."

என்று கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தானே உறுதிப்படுத்தினமுறையில், பின் எவ்வளவு பாபிகளாயிருந்தாலும், எந்த சாதியில் பிறந்திருந்தாலும், எப்பொழுதும் தத்வஜ்ஞானத்துடன் அவனில் பக்திசெய்து நம்பினவர்க்கு மோட்சம் தப்பமாட்டாதென்று அறிந்து, அக்ஷரமறியாத சூத்திரர்கட்கும், பெண்களுக்கும், வடமொழியில் தத்வஜ்ஞானமேற்படுவது அருமை என்று, எல்லோரும் அறியும்படி கன்னட வார்த்தைகளில் எளிய நடையிலேயே எல்லா தத்வார்த்தங்களையும் திரட்டித்தான் தன் குலதேவதையான யாதவகிரி நாராயணனுடைய திருவடித்தாமரைகளில் விண்ணப்பம் செய்யும் வியாஜத்தைக்கொண்டு முப்பது விஷயங்களைக்கோத்துக்கட்டினான். என்று.

இந்த விண்ணப்பங்களின் சாராம்சம் பீடிகையிலேயே விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிக்கதேவமகாராஜன் ஆட்சி கி. பி. 1677லிருந்து 1704 வரையில். இந்தக்காலத்தில் இந்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

விசிஷ்டாத்வைதமத தத்வத்தையறிய இந்த கிரந்தத்தைப்போல எல்லா விஷயங்களையும் சங்கிரகித்துத்திரட்டின நூல் வேறு பாஷைகளில் அகப்படுவதில்லை.

ஆழ்வார்களும், ஆசார்யர்களும் அவதரித்த நாட்டிலும் இந்நூலின் சுவைபரவவேணுமென்னும் ஆவலால் தமிழில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறது. நூலாசிரியர் ஒவ்வொரு விண்ணப்பத்தின் முதலிலும் அதன் சாராம்சத்தை

ஒரு செய்யுளினால் விளக்குகிறார். இவைகளின் அர்த்தத்தை உரைநடையில் பெயர்த்திருக்கிறது.

ஸநாதன தர்மாபிமானிகளனைவரும், அதிலும் ராமானுஜ தர்சனத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் விசேஷமாய் இந்நூலை ஆதரிப்பார்களென நம்பப்படுகிறது.

ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

ஸ்ரீரஸ்து.

சிக்கதேவராஜ விண்ணப்பம்.

பீடிகை.

நூலாசிரியர் யாதவகிரி நாராயணனையும், தன்னுடைய தலைநகரான ஸ்ரீரங்கபட்டணத்தெம்பெருமான் ரங்கநாதனையும், துதிபாடியபின் தன் திக்குவிஜயத்தையும், விருதுகளையும், பாடியும் வர்ணித்தும், எண்திசைகளிலிருக்கும் பகைவர்கள் அடங்கினதால் இராஜ, கலகபயமில்லாமலும், தேவதாநுக்ரகத்தால் நீர்வளம், நிலவளம் நிறைந்ததால் தைவிக பயமில்லாமலும், பிரஜைகளனைவரும் இம்மையில் சுக வாழ்க்கை முறையிலிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குப்பரகதியையும் சம்பாதித்துக்கொடுக்க வேணுமாயிருக்கிறதென்று விசாரம்செய்து முன்னுரையில் எடுத்துச்சொல்லியவண்ணம் விண்ணப்பங்களைத்தொகுத்தார். அவைகளில் :—

முதலாம் விண்ணப்பத்தில் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான ஸ்ரீமந் நாராயணன், பர, வ்யூஹ, விபவ, அர்ச்சாவதாரங்களை அங்கீகரித்தது பக்தாநுக்ரகார்த்தமென்று அவனுடைய கயாதிசயத்தை வெளியிட்டான்.

இரண்டாம் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமன் நாராயணனே ஜகத் காரணனென்று நிச்சயித்தான்.

மூன்றாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த ஜகத் காரண வஸ்துவை அறிய முடியாதென்ற ஆட்சேபத்தை நிவர்த்தி செய்தான்.

நான்காம் விண்ணப்பத்தில் அந்த ஜகத் காரணவஸ்துவை அறிவது வேத சாஸ்திரங்களிலிருந்தே என்று வர்ணித்தான்.

ஐந்தாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேதசாஸ்திரங்களனைத்தும் ஸ்ரீமன் நாராயணனையே குறிப்பிட்டுக்காண்பிக்கு முறையை அறிவித்தான்.

ஆறும் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேத சாஸ்திரங்களில் தோன்றும் விரோதங்களை விலக்கினான்

ஏழாம் விண்ணப்பத்தில் அந்த வேத சாஸ்திர ஸித்தமாய் நாராயணனுக்கு சரீரமான ஜகத்து மித்யை அல்ல, ஸத்யமாயிருக்கிறது என்பதைத்தாபித்தான்.

எட்டாம் விண்ணப்பத்தில் கனவின் அத்தாட்சியிலிருந்து உலகம் பொய் என்று மயங்காமல் இருக்கும் பொருட்டு கனவில் காணும் வஸ்துக்களை அந்தக்காலத்தில் ஜகதீச்வரன் உண்டுபண்ணுவதால் சத்யம் என்று நிச்சயித்துச் சொன்னான்.

ஒன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் ஜகத்தை விஷமமாய் சிருஷ்டிக்கிறதனால் ஜகதீச்வரன் விஷமனும், நிர்தயனுமாவான் என்னும் ஆட்சேபத்தைத்தீர்த்தான்.

பத்தாம் விண்ணப்பத்தில் கடபடாதி திருஷ்டாந்தத்திலிருந்து ஜகத்திற்கு மூன்றுவகை காரணங்கள் வேறாய் இருக்கின்றன வென்னும் ஆட்சேபத்துக்கு வஸ்துசரீரகனான ஈச்வரனே மூன்றுவகை காரணங்களுமாய் இருப்பன் என்று ஒப்பத் தக்க உத்தரம்கொடுத்தான்

இப்படி பத்து விண்ணப்பங்களில், ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரமதயாளுவும், ஜகத்காரணனும் அபரிச்சேத்ய மகிமனும், சகல வேத வேத்யனும், ஆச்சர்ய சரிதனும், சேதனு சேதன சரீரகனும், அகடிதார்த்தகடகனும் ஸர்வஸமனும் மூன்றுவகைக் காரணனும் என அறிவித்ததனல் ஈச்வரதத்வ நிரூபணம் பண்ணினன்.

பதினேரும் விண்ணப்பத்தில் ஜீவதத்வஸ்வரூபத்தை விவரித்தான்.

பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பத்தில் தத்வசிருஷ்டி கிரமத்தைக்காட்டினன்.

பதின்மூன்றும் விண்ணப்பத்தில் பிரும்மாண்ட சிருஷ்டிமுறையை வகுத்துக்காட்டினன்.

பதினன்காம் விண்ணப்பத்தில் அந்தபிரும்மாண்டத்திலிருக்கும் பதினன்கு லோகங்களுடைய நிலைமையை நிர்ணயித்தான்.

பதினைந்தாம் விண்ணப்பத்தில் பூமண்டலத்தின் பரிமாணத்தைகணித்தான்.

பதினரும் விண்ணப்பத்தில் சுகத்தை அனுபவிக்கும் ஸ்தானமான ஸ்வர்க்கங்களுடைய நிலைமையைத்தெரியவைத்தான்.

பதினேழாம் விண்ணப்பத்தில் துக்கத்தை அனுபவிக்கும் இடங்களான நரகங்களுடைய ஸ்திதியை விரித்துரைத்தான்.

பதினெட்டாம் விண்ணப்பத்தில் பாபபலங்கள் குரூரமாயிருக்குமென்று காட்டி அந்த பாபங்களனைத்தும் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய சரணாரவிந்தத்தில் பக்தியினாலேயே பரிகாரமாகும் என்பதை மனதில் நாட்டும் படியாகச் சொன்னான்.

இப்படிப்பரத்வஸ்வரூபமென்பது முதலாக இதுவரையில் ஏழுவிண்ணப்பங்களில், சிருஷ்டிக்ரமமும் அந்த தத்வங்களிலிருந்து பிறந்த பருமாண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமும் அந்த பிரும்மாண்டத்திலிருக்கும் பதினாலுலோகங்களுடைய நிலைமையையும் அவைகளில் பூமண்டலத்தின் பரிமாணமும், பூசுவர்கங்களும், நரகயாதனைகளும் அந்த யாதனா பரிகாரோபாயமும் சொன்னதால் அசித்தத்வநிரூபணம் செய்தான்.

இப்படி பதினெட்டு விண்ணப்பங்களால் ஈச்வரன், சேதனம், அசேதனமென்னும் தத்வத்ரயத்தையும் நிரூபித்தான் இந்த மூன்றுதத்வங்களின் நிலைமையை ஆராய்ந்தால் சிதசித்தத்வங்களிரண்டும் அல்பசுகங்களும் அநித்யமுமென்று அவைகளில், வைராக்யமும் ஈச்வரதத்வமொன்றேநிரவதிகாநந்தமென்று அதில் அனுரக்தியும் பிறக்கும்.

இப்படி விஷயவிரக்தியும் பரமாத்ம பக்தியும் பிறந்தவர்கட்கு மோட்சம் அபேட்சிதமென்று முன்பன்னிரெண்டு விண்ணப்பங்களினால் விவரித்தான், அஃதெங்ஙனே யெனில்:—

பத்தோன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் நாலு புருஷார்த்தங்களில் மோட்சமே பெரிதென்று படிகட்டினான்.

இருபதாம் விண்ணப்பத்தில் ஸாத்வீகசாஸ்திரங்களி லிருந்தே மோட்சோபாயத்தை அறியவேணுமென்று சொன்ஞன்.

இருபத்தோன்றும் விண்ணப்பத்தில் எல்லாதந்திரங்க ளிலும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரமே, பிரபலப்ரமாணமென்பதைக் சோத்துக்காட்டிஞன்.

இருபத்திரண்டாம் விண்ணப்பத்தில்மோட்சத்திற்கு உபயோகமான விஷயவைராக்கியம் துர்க்கட மென்னும் ஆட்சேபத்தைப்போக்கிஞன்.

இருபத்திமூன்றும் விண்ணப்பத்தில் கேவலம் கர்மத் திலிருந்தே மூக்தியில்லை என்பதை உறுதிப் படுத்திஞன்.

இருபத்துநான்காம் விண்ணப்பத்தில் காலகர்ம ஸ்வபா வமூதலாய வற்றினின்றே அபேட்சிதபலம் கிடைக்கு மென்னும் மயக்கத்தைத்தொலேத்தான்.

இருபத்தைந்தாம் விண்ணப்பத்தில் ஆசைப்பட்ட தெல்லாவற்றையும் அளிக்கும் ஸர்வேச்வரன் வேறு புரு ஷார்த்தங்களே அபேட்சித்தவர்கட்கு அவர்கள் அபேட் சிக்கும் பலவந்தத்திஞல் அந்தந்தப்புருஷார்த்தங்களே ஈவன்; மோட்சத்தை ஆசைப்படுபவர்கட்கு மோட்சத் தையே மனமுவந்து அருளுவான் என்பதைக்காட்டிஞன்.

இருபத்தாறும் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனேத் தவிர வேறொருவருக்கும் இரட்சண சாமர்த்தியம் இல்லே என்பதைத்தெரிவித்தான்.

இருபத்தேழாம் விண்ணப்பத்தில் மோட்சத்தை அபேட்சிக்கிறவன் தன்னுடைய தோஷங்களை எண்ணி பயப்படவேண்டாம். பகவத் குணங்களையேயெண்ணி தைர்யமாயிருக்கவேணுமென்று ஏற்படுத்தினான்.

இருபத்தெட்டாம் விண்ணப்பத்தில், ஸம்ஸாரத்தின் மூலமெனப்படும், அவித்யா, கர்ம, வாஸனை, ருசி, ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களை ஜகதீச்வரன் தானே விடுவிப்பன் என்கிறதைப்பிரகாசப்படுத்தினான்.

இருபத்தோன்பதாம் விண்ணப்பத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய திவ்ய ரூபம் முக்த போக்யமாயிருக்குமென்பதை அனுபவித்தான்.

முப்பதாம் விண்ணப்பத்தில் பரவாசுதேவனுடைய கைங்கர்யம் முக்தர்க்கு போக்யமாயிருக்குமென்பதைச் சொல்லிப்பாட்டைத் தலைக்கட்டினான்.

முதல் விண்ணப்பம்.

பா.— பரவாஸுதேவ! அடியாரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டு, வ்யூஹாதி[1] பாவமும் ஏற்றுக்கொண்டாய்—

---

1. ஈஸ்வரஸ்வரூபந்தான், பரத்வம், வ்யூஹம், விபவம் அந்தர்யாமித்வம் அர்ச்சாவதாரம் என்று அஞ்சு பிரகாரத்தோடே கூடியிருக்கும். அதில் **பரத்வமாவது**—அகால கார்ஸ்யமான ஸம்பந்தமில்லாததோர் நாட்டிலே நித்யமுக்தர்களுக்குப் போக்யனாய்க் கொண்டெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

வ்யூஹமாவது—ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரார்த்தமாகவும் ஸம்ஸாரி ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகவும் உபாஸகானுக்ரஹார்த்தமாகவும் ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்ந அநிருத்த ரூபேண நிற்கும் நிலை.

விபவம்—அநந்தமாய் கௌணமுக்ய பேதத்தாலே பேதித்திருக்கும். பரிகணித்துத் தலைக்கட்டப்போகாதபடி அநந்தமாயிருக்கும். இதரஸஜாதீயமாய்க்கொண்டு ஆவிர்ப்பவிக்கை. இதில் கௌணமென்பது—அவரமென்றபடி. முக்யமென்பது ஸ்ரேஷ்டமென்றபடி. கௌணமாவது ஆவேசாவதாரம்; முக்யமாவது ஸாக்ஷாதவதாரம். **ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யானம்.**

அந்தர்யாமித்வமாவது—அந்த: ப்ரவிச்ய நியந்தாவாயிருக்கை.

ஸ்வர்க்கநரகப்ரவேசாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஸகல சேதநர்களுக்கும் துணையாய் அவர்களை விடாதே நிற்கை

என்று யதுசைலநாதனின்[2] திருவடித்தாமரைகளில் நிகரில்லாதவனென்னும் விருதுள்ளவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸ்ரீமந் நாராயணா![3] நீ ஸ்ரீய: பதியாயும்,[4] அகில

நிலைக்குமேலே ஸுபாஸ்ரயமான திருமேனியோடே கூடிக்கொண்டு அவர்களுக்குத் த்யேயமாகைக்காகவும், அவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காகவும்; பந்துபூதனுய்க் கொண்டு ஹ்ருதயகமலத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு.

அர்ச்சாவதாரமாவது—தமருகந்ததெவ்வுருவம் என்றபடியே சேதநர்க்கபிமதமான த்ரவ்யத்திலே விபவவிசேஷங்கள்போலன்றிக்கே தேசகாலாதிகாரி நியமமில்லாதபடி ஸந்நிதிபண்ணி அபராதங்களைக் காணக்கண்ணிட்டு அர்ச்சகபாரதந்த்ரமான ஸமஸ்தவ்யாபாரங்களையுமுடையவனாய்க்கொண்டு கோயில்களிலும் க்ருஹங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்குநிலை.

2. திருநாராயணபுரம்—மேல்கோட்டை.

3. ஸ்ரீமானான நாராயணன்—நாராயண சப்தார்த்தம் முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான மிக்காரை உடையனல்லன் பூமியிலும் ஊர்த்வலோகத்திலு முண்டான ரூபவத்தானவஸ்துக்களையும் ரூபரஹிதமான சித்தையுமுடையவன். அதீதமாயும், ஆகாமியாயும் உள்ள வஸ்துக்கள் தானேயாய் நின்றவன். தர்மங்களோடு, தர்மிகளோடு வாசியற்ற தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸ்மாத்பரன்.

4. ஸ்ரீய: பதியாய்—பிராட்டி ஈஸ்வரனுக்குப்ரதானநி

ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE
LIBRARY

ACCESSION No. 031960

CALL No. 86.043/ ...

SRI VENKATESWARA UNIVERSITY
TIRUPATI

Cat P 39

கருட விஷ்வக்ஸேனாதி நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும்[9] உன்னுடைய ஸ்வாராஜ்யத்தில், முடிவில்லாத தோரானந்தத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க, உன்னுடைய திருவுள்ளத்திற் பிறந்த ஆகஸ்மிகதயையினால்,[10] ப்ரளய காலத்தில் அவ்யக்தஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதியில்[11] அடங்கி,

---

9. நித்யர்க்கும், முக்தர்க்கும்—ஆத்மஸ்வரூபந்தான் பத்த முக்த நித்யரூபேண மூன்று படிப்பட்டிருக்கும்.

பத்தரென்பது—ஸம்ஸாரிகளை.

முக்தரென்பது ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்றவர்களை.

நித்யரென்கிறது ஒருநாளும் ஸம்ஸாரியாகாத, சேஷ, சேஷாசனாதிகளை: திருவநந்தாழ்வான், ஸேனைமுதலியார். வைநதேயப்ரமுகர்கள்.

10. ஆகஸ்மிகதயை—நிர்ஹேதுகக்ருபை. (காரணமன்றி உண்டான அன்பு.)

11. ப்ரக்ருதி—மிச்ரஸத்வமாவது—ஸத்வரஜஸ் தமஸ்ஸுகள் மூன்றுங்கூடி பத்தசேதனர்களுடைய ஜ்ஞாநாநந்தங்களுக்கு திரோதாயகமாய் விபரீதஜ்ஞானஜனகமாய், நித்யமாய், ஈஸ்வரனுக்கு க்ரீடாபரிகரமாய், ப்ரதேசபேதத்தாலும், காலபேதத்தாலும், ஸத்ருசமாயும், விஸத்ருசமாயுமிருக்கும் விகாரங்களை யுண்டாக்கக்கடவதாய், ப்ரக்ருதி, அவித்யை, மாயை என்கிற பெயர்களையுடைத்தாயிருக்கும் அசித்விசேஷம்.

மெழுகில் அழுந்கியிருக்கும் தங்க உரைப்பொடி (தூகள்) போல் ரூபத்தை, அழிந்திருக்கிற பக்தாத்மவர்கத்தை யும் நித்யமுக்தரைபோல் மோக்ஷானந்தத்தில் ஈடுபடுத்த வேணுமென்ற உன் ஸத்ய ஸங்கல்பத்தால், ப்ரக்ருதியுள் புகுந்து, மஹதகங்காரங்களையும்[12] பஞ்சதந்மாத்ரங்களையும்[13] பஞ்சமகாபூதங்களையும்[14] உண்டுபண்ணி இவைகளினின்றும் ப்ரும்மாண்டத்தைச்ருஷ்டித்து[15] அது தன்னில் பிரும்மாதி, சுர நர, திர்யகஸ்தாவரங்க

ப்ரக்ருதியென்பது—விகாரங்களைப் பிறப்பிக்கையாலே; அவித்தையென்கிறது. ஜ்ஞான விரோதியாகையாலே. மாயையென்பது விசித்ரச்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே.

12. மஹதகங்காரங்கள்—வைகாரிகம், தைஜஸம், பூதாதி.

13. பஞ்சதந்மாத்ரங்கள்—சப்த தந்மாத்ரை, ஸ்பர்சதந்மாத்ரை, ரூபதந்மாத்ரை, ரஸதந்மாத்ரை, கந்ததந்மாத்ரை.

14. பஞ்சமஹாபூதங்கள்—ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ் ஜலம், ப்ருதிவீ. (தத்வத்ரயம் அசித்ப்ரகரணம் 1-30 இவைகளையும் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வ்யாக்யானத்தையும் நன்றாய் ஆராய்ந்தால் மேற்சொன்ன விஷயங்களை ஸ்பஷ்டமாயறியலாம்.)

15. ஸ்ருஷ்டி—இரண்டாம் விண்ணப்பத்தின் குறிப்பில் பார்க்கவும்

ளென்னும் நான்குவகையில் அவரவர் பூர்வகர்மானுகுண தேகங்களையும், அந்தந்த தேஹோசிதமான ஜ்ஞான சக்த்யாதிகளையும் ஈந்து, நீ ப்ரதானம் பண்ணின கரணகளேபராதிகளிலிருந்தே அவர்கள் ஏதேனும் பொல்லாங்கைப் பொருள் அறியாமல் செய்து அழிந்துபடாமல் தக்கவையிவை, தகாதவையிவையென்னும் அறிவைக்கொடுக்கும் வேத சாஸ்திரங்களைக்காருண்யத்தால் அளித்தாய்.

இவ்வளவிலும் உடையவன் கட்டளையைப்பிடித்து நடக்கமாட்டாத ஜடர்களின்[16] இடர்களை[17] போக்கிக்காப்பாற்றும் பொருட்டு அவர்களுடன் இருப்பேனென்று மும்மூர்த்திகளின் நடுவிலும், க்ஷீராப்தியிலும், இமையோர் வாஸஸ்தலமான ஸுவர்க்கம் முதலான இடங்களிலும் நின்றாய். அப்படியானாலும் தேவர், முனிவர், யோகிகள் இவர்களன்றிக்கே மற்றைய மனிதர்க்கு உடனாய் மன்னிவாழ ஆகாமையால், மனிதர்களில் ஆபால கோபாலர்களுள்ளும், கன்று, மாடு, கரடி, அணில், மந்தி முதலான திர்யக் ஜாதிகளுக்கும் ஒரு நீராகக்கலந்து பரிமாறலாம்படிவாழ ராம க்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைக் க்ருபையால் செய்தருளினாய். ஆகிலும் அந்தந்த தேசங்களிலும் அந்தந்தக்காலத்திலும் இருந்தவர்களுக்கு அன்றிக்கே, மற்றையோர்கட்கு உபகாரமாகாததினால், ஸர்வதேச, ஸர்வகால, ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நிற்கிற ஸர்வசேதனா சேதனவர்க்கங்களிலும்[18]

---

16. ஜடர்—மூடர், அறிவீனர்.

17. இடர்—துன்பம், வருத்தம்.

18. சேதனாசேதனங்கள் ——தத்வத்ரயமாவது—சித்தும், அசித்தும் ஈச்வரனும்.

வியாபித்திருந்து மனமொழிமெய்கள் மூன்றிலும் ப்ரவே ரித்துக்கொண்டு அந்தர்யாமியெனப்பட்டாய். இப்படி யாருலும் எங்காகிலும் ஒருவனுக்குமாத்திரம் அநேக ஜன் மங்களால் ஸாத்யமான யோகத்யான விஷயம் என்பதன்றி யெல்லாருக்கும் கூடவிருந்தும் இல்லாதவன்போல் ஆன படியால் எல்லா ஜனங்களும், சர்மசக்ஷுஸ்ஸினாலேயே ஸாக்ஷாத்கரித்து[19] அவரவர்கள் மனமிசைந்த கைங்கர்யங் களை நிறைவேற்றி க்ருதார்த்தராகும்படி[20] ஸர்வ சுலப

சித்தென்கிறது—ஆத்மாவை, சைதன்யாதாரமான வஸ்து.

அசித்து—ஜ்ஞானசூன்யமாய், விகாராஸ்பதமா யிருக் கும் சைதன்ய ஆதாரமான வஸ்து.

ஈச்வரன் அகிலஹேயப்ரத்யனீகாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், ஜ்ஞானசக்த்யாதி கல்யாணகுண பூஷிதனாய் ஸகல ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவாய் "ஆர்த்தோ ஜிஞ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞானீ" என்ற சதுர்வித புருஷர் களுக்கு மாச்ரயணீயனாய், தர்மார்த்தகாம மோக்ஷாக்ய, சதுர்வித பலப்ரதனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் லக்ஷ்மீ பூமி நீளாநாயகனாயிருக்கும் "ஒரு புருஷவிசேஷமன்றிக்கே சிதசிந்நியந்தா" சகல சேதநாசேதன விலக்ஷணமாக வும் இவற்றுக்குக் காரணமாகவும், வியாபகமாகவும், தாரக மாகவும், நியாமகமாகவும், சேஷியாகவுமறியவேண்டும்.

19. சாக்ஷாத்காரம்—நேரிலுணர்கை, கருவிகரணாதிக ளுக்கெல்லாம் சாட்சியாயிருப்பது.

20. க்ருதார்த்தர்—கருமமுடித்தோர்.

மென்னும் அர்ச்சாவதாரத்தைக்கொண்டு, சிலகாலம் பிரமனின்றும் ஆராதனத்தை அங்கீகரித்து பின்பு சநத் குமாரருக்கு வச்யப்பட்டு அவருடன் உத்தரபதரிகாச்ரமத்திற்கு எழுந்தருளி; அவ்விடத்தில் ஸாக்ஷாத் அஷ்டாக்ஷர உபதேச தேசிகனென்று[21] கொண்டாடப்பட்டு உன் ரூபாந்தரமான "நர" முனியினால் அர்ச்சனையை (ஆராதனையை)ப்பெற்று, மேலும் இந்த கர்னாடக மண்டலத்திற்கு மண்டனமெனப்படும் (சிரோபூஷணம்) யதுகிரி சிகரத்தை இருப்பிடமாக உகந்து கோயில்கொண்டு, ஸகல ஜனங்களையும் ரக்ஷிப்பதில் தீக்ஷிதனென்று புகழப்பட்டாய். அன்றியும் ஸர்வஜன ஸாதாரணனன்றிக்கே, இந்த யதுவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்குக்குலதெய்வமாய் தயா விசேஷத்தினால் காப்பாற்றுகிறவனென்றபடியால், என்னில் அகாரணமான கருணைக்கடல் பரம்பரையாய்ப்பொழிந்து க்ஷமிக்கவும் க்ஷமிக்கவும். அநந்யஜனசுலப![22] ஸ்ரீயது சைலவல்லபா![23]

---

21. தேசிகன்—குரு.

22. அநந்யஜனஸுலபா—அநந்யப்ரயோஜனனாய்த் தன்னையே ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு எளியனானவன்.

23. ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!—யதுபர்வதமென்னும் திருநாராயண புரத்தில் ப்ரியமுள்ளவனே, மற்றும் நாயகனே.

உத்தரபதரிகாச்ரமம்—வடநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்றான பதரிகாச்ரமம். இந்த திவ்யதேசத்தில் ஸர்வேச்வரன் தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய்க்கொண்டு, நாராயணாவதாரம் செய்தருளி, அதில் நாராயணனாக இலந்தை மரத்தின்கீழே தபோநிஷ்டராய் ஜ்ஞானமுத்ரையோடு வீற்றிருந்து ஸர்வாம்சபூதனாய் சிஷ்யனான நரனுக்குத் திருமந்த்ரத்தை உபதேசித்து தத்வ்யாஜேன லோகத்தை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளினான்.

இரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— திருமாலே! நீயே ஜகத்தை ஒரு முறையில் படைத்துக்காப்பாற்றி வயிற்றில் சேர்த்துக்கொள்கிருய். ஆகையால் நீ, பரப்ரம்ஹம் என்று இந்த நரபதி, யதுகோத்ரபதிக்கு[1] விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரப்ரம்ஹ[2] ஸ்வரூபா! இந்த உலகம் எந்த வஸ்துவினிருந்து பிறக்கிறதோ யாதொன்ருல் ஜீவிக்கின்றதோ யாதொன்றில்லயிக்கிறதோ அந்தவஸ்துவேபரப்ரம்ஹம்என்று குறிப்பிட்டு இப்பேர்ப்பட்ட ஜகத்காரணவஸ்துவும் நீயே என்று வேதாந்தங்கள் பலபல வகையில் ஸாமான்ய, விசேஷசப்தங்களால் உன்னையே புகழ்ந்தன. இப்படியிருக்கும் நீ! மஹதாதி தத்வக்ரமத்தில் பஞ்சமஹா பூதங்களை உண்டு பண்ணி, அவைகளிலிருந்து பிரும்மாண்டத்தைப்பண்ணி, அதனுள் பிரும்மாதி தேவதைகளை சிருஷ்டித்து அவரவர்கட்கு ஒரோர் அதிகாரத்தை எல்லைப்படுத்திச் சிலவற்றை

1. யதுகோத்ரபதி—திருநாராயணபுரத்திரு நாரணன், யதுகிரிநாதன்.

2. பரப்ரஹ்மம், ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ரமம், ஜகத்காரணன், ஜகதாதிகாரணன்.—ஆளவந்தார்ஸ்தோத்ரரத்னம்—ச்லோகங்கள் 11, 12, 13, 14-லும், ஸ்ரீமான் அண்ணங்கராச்சார் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த "ரத்னப்ரபா" என்னும் வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

"எல்லா பிரபஞ்சத்திற்கும் ஆதாரமாகவும், நியாமக

ஆக்குவது நோக்குவது அழிப்பது என்னப்பட்ட உன் கைங்கர்யத்தில் நியமித்தாய். அவர்களும் ஜகத்தில் ஏக தேசத்தில் உன்னுடைய ஆஜ்ஞானுஸாரம் படைப்பதும் காப்பதும் அழிப்பதுமாக இருக்கிறதனால், அவர்களைக் கொண்டாடுமிடையில் நான்முகனே ஜகத்காரணனென்றும் ருத்ரனே ஜகத் காரணனென்றும், கொண்டாடுவார்கள். இந்த நிலைமையை அறியாதவர் மயங்குவர். ஒருவனை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் ப்ரஸ்தாபமேயின்றிமல் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ரமம் சொல்லுமிடத்தில் விசாரம்செய்ததில், ஆதியில் நாராயணனே மிஞ்சியிருந்தானென்றும், அவன் உந்தித்தாமரையில் பிரமன் வெளிப்பட்டானென்றும், அவனுடைய நெற்றி வேர்வையிலிருந்து ருத்ரன் பிறந்தானென்றும் சொல்லுதலால் நீயே ஜகதாதிகாரணனான பரப்ரம்ஹம் என்கிறதை ஸாத்விகரறிவித்தறிந்த என் மூவகைத்துன் பங்களையும் போக்கடிக்க வேணுமென்று உன்னடி நிழல் புகுந்தேன். அநந்யஜனசுலப! ஸ்ரீயதுசைலவல்லப! என்னை ஆற்று! என்னை ஆற்று!

னாகவும் சேஷியாகவும், ஸ்ரீமன் நாராயணனேயாவான். சிவனும் பிரமனும் பரதத்வமாயிருக்கக்கூடாதவர்கள்.

பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் பாடல்—மங்கை பாகன் சடையில் வைத்த கங்கையார்பதத்து நீர்? வசனமேவுமுனிவனுக்கு மைந்தனானதில்லையோ? செங்கையாலிரந்தவன் கபாலமாரகற்றினார்? செய்யதாளின் மலரான் சிரத்திலானதில்லையோ? வெங்கண் வேழமூலமென்ன வந்ததுங் கள்தேவனோ? விஸ்வாணனமரிலன்று விறலழிந்ததில்

லையோ ? அங்கண் ஞாலமுண்டபோது வெள்ளிவெற்பகன்றதோ ? ஆதலாலரங்கனன்றி வேறுதெய்வமில்லையே.”

“உய்யஉலகுபடைக்கவேண்டி உந்தியில் தோற்றினாய் நான்முகனை ” திருநாபிக்கமலத்தில் நாராயணன் நான்முகனைப்படைக்க நான்முகனும் சங்கரனைப்படைக்க இப்படியே மென்மேலும் லோகஸ்ருஷ்டி நிகழ்ந்தது.

ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம்—ஈச்வரன் ஸ்ருஷ்டிக்கையாவது—அசித்தைப்பரிணமிப்பிக்கையும், சேதனர்க்கு சரீரேந்திரியங்களைக்கொடுத்து, ஜ்ஞானவிகாஸத்தைப்பண்ணிவைக்கையும்.

ஸ்திதிப்பிக்கையாவது—ஸ்ருஷ்டமானவஸ்துக்களிலே பயிருக்குநீர்நிலைபோலே அனுகூலமாகப்ரவேசித்துநின்று ஸர்வரக்ஷைகளையும் பண்ணுகை.

ஸம்ஹரிக்கையாவது—அவினீதனான புத்ரனை பிதா விலங்கிலிட்டுவைக்குமாப்போலே, விஷயாந்தரங்களிலே கைவளருகிற கரணங்களைக்குலைத்திட்டுவைக்கை.

மூன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— நின் கணக்கில்லாத கல்யாண குணங்களை இவ்வளவென்று கணக்கிட அரிதாகிலென்ன? நீ என்ஹ்ருதயத்தில் புகுவாய் என்று அந்த ஜகதீச்வரனுக்குப்ரீதியுடன் ஆட்சி செய்யுமவன் அன்புடன் உரைத்தான்.

அப்ரமேய! ஜகத்தில் ப்ரமேயமென்றால் அறியத்தகுந்த வஸ்து. அந்த வஸ்துவையறியப்ரமாணங்கள் ப்ரத்யக்ஷமென்றும், அநுமானமென்றும், சப்தமென்றும் மூன்று வகைப்படும். அவைகளில் ப்ரத்யக்ஷமென்பது இந்திரியங்களுக்கும் பொருள்களுக்கும் கிட்டின ஸம்பந்தத்தினால் பிறக்குமறிவு; இது ஆறு வகைப்படும். அதெப்படியெனில், கண் திறந்து ஒரு வஸ்துவைப்பார்த்தால் இது கருப்பு, இது வெண்மை என்பதே முதலாக பிறக்குமறிவு, சாக்ஷுஷப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; செவிசாத்துகையில் (கேட்கையில்) இஃதிந்தமாதிரியான ஓசை, இது இவ்வகையான வார்த்தை, இது இந்த அக்ஷரம், இவைமுதலாகப் பிறக்குமறிவு—ச்ராவண ப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; நாவினால் நவிற்று இது புளிப்பு, இது இனிப்பு, இது உப்பு இவை முதலாகப்பிறக்குமறிவு ஜிஹ்வாப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; நாசியால் ஒன்றை மணத்தால் இது ஸுவாஸனை, இது துர்க்கந்தம் இவை முதலாக பிறக்குமறிவு, க்ராணப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; சரீரசர்ம ஸ்பர்சமாகில் இது வெப்பம், இது குளிர் இவைமுதலாக பிறக்குமறிவு ஸ்பார்சனப்ரத்யக்ஷமெனப்படும்; மனதில் எண்ணுகையில் தனக்கு இப்பொழுது இன்பமாயிருக்கும், இப்பொழுது துன்பமாயிருக்கும்

இவைமுதலாக பிறக்கும் அறிவு மானஸப்ரத்யக்ஷமெனப்படும், இப்படிப்ரத்யக்ஷம் ஆறுவகையாயிருக்கும். அனுமானமென்பது—வேறொன்றை விட்டுத்தான் ஒரு இடத்திலும் இராத வஸ்துவைப்பார்த்து அந்த இடத்தில் வேறொன்றை அறிவது. அஃதெங்ஙனேயெனில்—நெருப்பை விட்டு புகையிராதென்ற நியமத்தைப்பாகசாலையில் நிச்சயித்து மலைமுதலானவிடங்களில் வேறொரு புகையைக்கண்டு அவ்விடம் நெருப்பு உண்டென்று அறிதல் அனுமானப்ரமாணமெனப்படும். சப்தப்ரமாணமாவது இருக்கிறதை இருக்கிறபடி அறிவிக்கும் வசனம். அதுவும் லௌகிகமென்றும் வைதிகமென்றும் இருவகைப்படும், லௌகிகமென்பது லோகத்தில் ஆப்தர் (நண்பர்) சொல்லும் வசனம். வைதிகமென்பது வேதம் முதலான பதினான்கு[1] வித்யைகள். இந்த ப்ரத்யக்ஷானுமான சப்தங்களென்றும் மூன்றுப்ரமாணங்களிலிருந்தும் உன்னுடைய ஸ்வரூப, ரூப, குண[2] விபவாதிகளில் கொஞ்சம், கொஞ்சம் அறியப்படுமன்றிக்கே இப்படியென்று பரிச்சேதித்தில்[3] (தெரிந்துரைத்தல்) அரிதானமையின் நீ அப்ரமேயனெனப்படுகிறாய். ஆகிலும் உன்னுடைய பக்த ஸுலபதையைப்பிரகாசிப்பித்து என்னுடைய ஹ்ருதயாந்தாளத்தில் கோயில் கொள்ளவேணும் கோயில் கொள்ளவேணும் அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

1. பதினான்கு வித்யைகள்—நான்காம் விண்ணப்பத்தைப்பார்க்கவும்.

2. ஸ்வரூபம்—அகிலஹேயப்ரத்யனீகத்வத்தாலும், கல்யாணைகதானத்வத்தாலும். ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷ

ணமாய், விபுத்வாத்தேசத: பரிச்சேதராஹிதமாய், நித்யத்வாத்காலத: பரிச்சேதராஹிதமாய், ஸர்வமும், தனக்குப்பிரகாரமாகித்தான் பிரகாரியாய், தனக்கொருப்ரகார்யாந்தரமில்லாமையாலே வஸ்து பரிச்சேதராஹிதமுமாய், ஜ்ஞானந்தமயமாய், ஜ்ஞான, பலைச்வர்யாத்யநந்தகல்யாண குணகணமஹோததியாய், ஸ்ரீய: பதியாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் வ்யாபிக்குமிடத்தில் அப்ராக்ருதமாய், சுத்தசத்வமயமாய், ஸ்வாஸாதாரணமாய், புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமாய், புண்யகந்தவாஸிதாநந்ததிகந்தராளமாய், ஸர்வாபாச்ரயமாயுமிருந்துள்ள திவ்யவிக்ரஹம்போலே, வியாபித்து, தரித்து, நியமித்து, இப்படி ஸமஸ்தப்ரகாரத்தாலும், ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு சேஷியாயிருக்கும்.

ரூபம்—அப்ராக்ருதமான சோதிவடிவு.

குணம்—அளவிட அரிதானவை, ஆச்ரயண ஸௌகர்யாபாதகம், ஆச்ரயகார்யாபாதக குணங்கள்—வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ, ஸௌசீல்ய, ஸௌலப்ய, ஜ்ஞான, சக்தி, பூர்த்தி ப்ராப்தி.

3. நிஷ்கர்ஷித்தல்—பரிச்சேதித்தல்—அளவுக்குட்படுத்துகை.

நான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— வேதம், அதனர்த்தமூனுதியிடுகிற புராணங்களிலே நீ, தெளிவாய்க்காண்பாய் என்று அன்புடன் நற்குணன், யாதவகிரிநாதன் திருவடியில் விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல வித்யாப்ரவர்த்தகா! வித்யைகள்—வேதங்கள் நான்கும், அங்கங்கள் ஆறும், தர்க்கமும், மீமாம்ஸையும், புராணமும், தர்மசாஸ்திரமும், ஆயுர்வேதமும், தனுர்வேதமும், காந்தர்வமும், அர்த்தசாஸ்திரமும் என்று பதினெட்டு வகையாயிருக்கும். அவைகளில், ருக், யஜுஸ், ஸாம, அதர்வமென்கிற நாலுவேதங்களும் பூர்வபாகத்தில் (முதற்பகுதியில்) தர்மம், அர்த்தம் காமம்[1] என்னும் மூன்றுவர்க்

வேதாந்தத்தின் உண்மையை யறியவேண்டுமானுல் ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ, புராணங்களை சாதனமாகக்கொள்ளாவிடில் உண்மை தெரியாது (கொண்டேயறியவேண்டும்).

1. தர்மம், அர்த்தம், காமம் மோட்சம்—புருஷார்த்தம் சதுர்விதமாயிறே இருப்பது. தர்மமாவது—இஷ்டாபூர்த்தங்கள். இஷ்டமாவது யாகாதிகள், பூர்தமாவது; கர்தாதி; ஸாதனதயா புருஷார்தமாயிருக்கும்.

காமமாவது; ஐஹிக, பாரலௌகிக போக்யபதார்த்தானுபவசுகம்.

மோட்சமாவது—ஆத்மானுபவ பகவதனுபவங்கள். இவற்றில் காமமோக்ஷங்களிரண்டும் ஸ்வயம் புருஷார்த்தமாயிருக்கும்.

கத்திற்கும் ஸாதனமான[2] கர்மத்தைச்சொல்லும், உத்தர பாகத்தில் (பிற்பகுதியில்) உன் ஸ்வரூப, ரூப, குணவிப வாதிகளைச்சொல்லி மோட்சோபாயத்தைக்காட்டும். அங்கங்களில்—சிக்ஷையென்கிறது—ஸ்வர, வர்ண, மாத்ராதிகளை நிச்சயிக்கிறது. வ்யாகரணமென்பது—ப்ரக்ருதி[a] ப்ரத்யயாதி[b] களிலிருந்து அர்த்தத்தைச்சொல்லும் பதங்களை ஏற்படுத்துகிறது. சந்தஸ்ஸென்பது— காயத்ரீ, த்ரிஷ்டுப், அநுஷ்டுப், முதலான சந்தோலக்ஷணங்களை நிச்சயிக்கிறது. கல்ப ஸூத்திரமென்பது—வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கர்மத்தை உபயோகிக்கையை நிதானிக்கிறது. ஜ்யோதிஷமென்பது கர்மத்தை, ஆசரிக்கும் காலத்தை ஏற்படுத்துகிறது. வேதபுருஷனுக்கு—சந்தஸ்ஸு பாதங்களும், கல்ப ஸூத்ரம் கைகளும், வியாகரணம் முகமும், சிக்ஷை க்ராணமும் (மூக்கும்) ஜ்யோதிஷம் கண்களும், நிருக்தம் செவிகளாயுமிருப்பதினால் இவை யாவும் வேதாங்கங்களெனப்படும்.

தர்க்கமென்பது வேதார்த்தங்களை யுக்திகளால் ஸ்திரப்படுத்துகிறது. மீமாம்ஸையென்பது வேதார்த்தங்களை பூர்வபக்ஷ[3] ஸித்தாந்த ரூபமாய் ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கும்.

---

2. ஸாதனம் :—ஸாத்யப்பொருளையுறுதிப்படுத்துமத்தாட்சி ; சித்தியாதல்.

a. ப்ரக்ருதி—பகுதி.
b. ப்ரத்யய—விகுதி.
c. சந்தஸ்—யாப்பியல்.

3. பூர்வபக்ஷம்—பிரதிவாதம் ; பிரதிகக்ஷியாய் மாறுபடக்கூறுகை.

புராணங்களென்பவை ஜகத் ஸ்ருஷ்டியும், ஸம்ஹாரமும், மந்வந்தரங்களும் வம்சமும் வம்சங்களில் பிறந்தவர்கள் சரித்திரமும் சொல்லுகின்றன. அவை பிராம்ஹம், பாத்மம் முதலான பதினெட்டு வகையாயிருக்கும்.

தர்மசாஸ்திரமென்பது—ஆசார[4] வ்யவஹாரப்ராயச்சித்தங்களைச்சொல்லும். மனு, யாஞ்யவல்க்யம் முதலாய் பதினெட்டு வகையாயிருக்கும்.

ஆயுர்வேதமென்பது—நோய்களின் ஆதிகாரணம், பரிஹாரம் முதலியவைகளை நிரூபிக்கும்.

தனுர்வேதமென்பது—அஸ்த்ர[5] சஸ்த்ர[6] உபயோகம், பின்வாங்குகை முதலியவற்றை நிரூபிக்கும்.

காந்தர்வமென்பது—நடனம், கானம், வாத்தியம் முதலியவற்றை நிரூபிக்கும்.

அர்த்த சாஸ்திரமென்பது—பிரஜாபரிபாலனுதி ராஜநீதிகளை நிரூபிக்கும். இந்தப்பதினெட்டு வித்யைகளையும் நீயே லோக நன்மைக்காக பிரஸித்தி செய்ததனுல் நீயே

---

4. ஆசாரம்—சௌச, ஸ்னுநாதி.
வ்யவஹாரம்—தாயபாகாதி விவாத நிர்ணயம்.
ப்ராயச்சித்தம்—பாபசோதக சாந்த்ராயணுதிகள்.

5. அஸ்த்ரம்—ஆயுதம், கைவிடுமாயுதப்பொது.

6. சஸ்த்ரம்—பாணம், கைவிடாப்படை.

ஸகல வித்யாப்ரவர்த்தகனென்னப்படுவாய். இந்த எல்லா வித்யைகளிலும் ப்ரதானமான வேதாந்தத்தில்[7] ப்ரகாசமான உன் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்து என் மனதின் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி, உன் அடிகளில் ஜ்ஞானபக்தியை முற்ற வைக்கவும் முற்றவைக்கவும். அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

7. ப்ரதாநமான வேதாந்தம்—முக்யமான வேதத்தி னுத்தரபாகமான உபநிஷத்துகள்.

ஐந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஸகலாத்மக! ஸகல ஜகத்வ்யாபாரமும் உன்னுடையதே என்று ஸகல வேதமும் முறையிடுவதும் ~~அல்லது~~ (சாற்றுவதும்) என்று அந்த ஸூகலன் (ச்ரேஷ்டமான கலைவல்லோன்) யதுசைலபதிக்கு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல வேதவேத்யா! வேதங்கள்—பூர்வபாகத்தில் யஜ்ஞாதிஸத்கர்மங்களை முழுதும் வழிப்படும் ஒழுங்கையும் அவைகளினால் வரும் பலத்தையும் சொல்லும். உத்தர பாகத்தில் ஸம்ஸாரத்தை இகழ்ந்து ஜீவஸ்வரூபத்தையும்[1] பரப்ரம்மஸ்வரூபத்தையும் நிரூபித்து, மோட்சோபாயத்தையும் விதித்து மோட்சானந்தத்தையும் புகழ்கின்றன. இப்படி அநேக விதமாயிருக்கும் வேதம் உன்னையே புகழ்கிறதென்று பெரியோர் சொல்லுவர். அந்த நிலைமையை பாவிக்கையில் லோகத்தில் அரசனைப்புகழும்போது (அறை கூவுவோர் அல்லது கட்டியக்காரர்) அரசனாணையைக்கடைபிடித்து நடக்கும் வகையையும், அதற்கு மனமுவந்து அரசன் அவர்கட்குத்தகுந்ததைக்கொடுக்கும் வகையையும், பிரஜைகள் நிலைமையையும், அரசன் நிலைமையையும் அரசன் சன்னிதானத்தை அடையும் வழியும், சன்னிதியிலிருப்போர் சுகத்தையும், வருணித்ததில் அரசனையே புகழுவரென்பர். இப்படி வர்ணாச்ரமத்தோரென்கிற, உன்

1. ஆத்மஸ்வரூபம் "சென்று சென்று பரம்பரமாய்" என்கிறபடியே தேஹேந்த்ரியமன: ப்ராணபுத்திவிலக்ஷணமாய், அஜடமாய், ஆனந்தரூபமாய், நித்யமாய், அணுவாய்,

னுடைய கட்டியக்காரர் பண்ணத்தருந்தான யக்ஞாதி கர்மங்களென்கிற, உன் ஆணத்தி (ஆக்ஞா) கைங்கர்யமும், அதற்கு வச்யப்பட்டு நீ கொடுக்கும் இந்த லோகத்தி லுண்டான சுகதுக்காதிபோகங்கள், பார லௌகிக பல மென்கிற பிழைப்பையும், ஜீவாத்மரென்னும் உன் கைங்கர்ய பரர்கள் நிலைமையும், பரப்ரம்ஹமெனப்படும் உன் நிலை மையையும் மோட்சோபாயமென்னும் உன் சன்னிதியை அடையத்தக்க நடத்தையையும் மோட்சானந்தமெனப் படும் உன் ஸன்னிதியிலிருப்பவர் சுகத்தையும் நிருபணம் செய்வதினால் உன்னையே புகழுகின்றனரென்பது திண்ணம் இந்த அர்த்தத்தைச்சித்தத்தில் வைத்தே :—

“ வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய : ” என்று கீதையில் சொன்னது.

இப்படி வேத வேத்யனெனப்படும் உன் அதிசயத் தையே ஸகல ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாகமங்களும் வருணிக் கின்றன. வருணித்தும் முடிவைக்காணவில்லையென்றால், அநேக மனுஷ்யர்கள் தங்கள் முயற்சியினால் உன் நிலை மையை அறிந்து துதித்துப்பாடிக்கடைக்காண்பரென்பது (ஈடேறுவரென்பது) இச்சை மாத்ரமே. ஆகையால் நீயே தயைசெய்து உன் ஸ்வரூபத்தை அறிவித்து என்னை உன் கைங்கர்யபரனென்று இடு இடு. அநந்யஜனஸுலபா ! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா !

அவ்யக்தமாய், அசிந்த்யமாய், நிரவயவமாய், நிர்விகாரமாய், ஜ்ஞாநாஸ்ரயமாய், ஈஸ்வரனுக்கு நியாம்யமாய், தார்யமாய் சேஷமாயிருக்கும்.

ஆறாம் விண்ணப்பம்.

பா— பலவிதமாய் (பரஸ்பரவிரோதமாய்) தோற்றும் வேத வசனங்கள், உபதேசத்தினால் பரஸ்பர விரோதமில்லாமலாகும், என்று கமலநாபனுக்கு திருவடியில் வணங்கி அரசர் தலைவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

அற்புத சரிதா![1] வேதங்கள், உன் ஸ்வரூப ரூப குண விபவங்களைப்பலவிடங்களில் பலபல வகையாய்ச்சொல்லி அறிவிக்கும். ஆசார்யன் மூலமாய்க்கேள்விபடுகிறவர்கட்கு இந்த அர்த்தம் சுவ்யக்தமாய் (தெளிவாய்) தெரியும். தங்கள் புத்தி பலத்தினால் ஊகிக்குமவர்கட்கு பரஸ்பர விரோதமாய் (ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாய்) த்தோன்றும், அதெப்படியெனில் :—

உன்னை சகுணனென்றும், நிர்குணனென்றும், பெரிதுக்கும் பெரியவனென்றும், சிறியதின் சிறியவனென்றும், உருவுடையவனென்றும், உருவு இல்லானெனவும், அவாங்மனஸகோசரனென்றும், வேதவேத்யனென்றும், பிறப்பு இறப்பு இல்லாதவனென்றும், மத்ஸ்யாதி ரூபங்களில் பிறந்தவனென்றும் சொல்லி மந்தமதிகட்கு விரோதம் காண்கையால் நிச்சயம் பிறக்காது. பெரியார் உபதேசத்திலிருந்து அறிகிறவர்கட்கு இந்த விரோதம் எப்போழுதும் தோன்றாது.

---

1. அற்புதசரிதா—ஆச்சரியமான ஒழுக்கமுடையவனே, சரித்ரமுடையவனே.

ஸகுணனெனில் வாத்ஸல்யாதி குணங்களுள்ளவனென்றும்,[3] நிர்குணனென்றால் ராஜஸதாமஸாதிகளில்லாதவனென்றும் தெரியவருவதால், ஸத்குணங்களெல்லாம் இருக்கின்றன, துர்குணங்களொன்றுமில்லையெனத்தெரியவரும்.

பெரிதுக்கும் பெரியவனெனில்—பதினான்கு லோகங்களையும் தன்வயிற்றினுட்கொண்டவனென்றும்; சிறியதுக்கும் சிறியவனெனில் சிறியதான ஜீவாத்மாவுக்குள் அந்தர்யாமியாயிருக்கு[4]மென்றும் தெரியவருவதால் ஸகலபதார்த்தங்களின் உள்ளும் புறமும் வ்யாபித்திருப்பனென்ற நிச்சயம் உண்டாகும்.

---

2. வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள்—அன்றீன்ற கன்றினுடம்பின்வழுவை யாதரித்து புஜிக்கும் தேனுவைப்போலே ஆச்ரிதர்களுடையதோஷங்களை போக்யமாகக்கொள்வதொரு குணம்.

3. ராஜஸதாமஸாதி குணங்களாகின்றன—ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுகள்.

ஸத்வம்—ஜ்ஞானஸுகங்களையும், உபயஸங்கத்தையும பிறப்பிக்கும்.

ரஜஸ்ஸு—ராகத்ருஷ்ண ஸங்கங்களையும், கர்மஸங்கத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

தமஸ்ஸு—விபரீதக்ஞானத்தையும், அநவதானத்தையும் பிறப்பிக்கும்.

4. ஜீவாத்மனுள் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்—சேதநருடையவுள்ளே பிரவேசித்து ஸகலப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை.

ஸாகாரனெனில் அப்ராக்ருத சரீரமுள்ளவ[5]னென்றும் நிராகாரனெனில் ஸகலஹேயாஸ்[6]பதமானப்ராக்ருதசரீரமில்லாதவனென்றும் தெரியவருவதால் தன் ஸ்வரூபத்திற்கு அனுகுணமாய் தனக்கிச்சானு குணமாயிருக்கிற திவ்ய மங்கள விக்ரகங்கள் உள்ளவனென்றும் வ்யக்தமாகும்.

அவாங்மனஸகோசரனெனில்—ஸ்வரூபமும், விக்ரஹமும், குணங்களும், ஐச்வர்யமும் இவ்வளவு என்று அளவிட்டுச்சொல்லவும் அறியவும் ஆகாதவனென்கிறது.

வேதவேத்யனெனில்—ஸ்ரிய: பதியும், அகிலஹேயப்ரத்யனீகனும், ஜகத்காரணனும், ஸர்வாந்தர்யாமியும்[7] மோக்ஷப்ரதனும், என்கிற இவைமுதலான மகிமைகளும் வேதத்தில் தெரியவருமென்று காணுதலால், தானறியவேண்டுவதெல்லாமறிந்து மற்றும் மஹிமைகள் உண்டென்று இருக்கவேண்டுமென்பது உறுதிப்பட்டது.

மத்ஸ்யாதிரூபத்தில் பிறந்தானெனில்—துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன தர்மஸ்தாபனார்த்தமாய்[8] தனதிச்சை

---

5. அப்ராக்ருத சரீரம்—மாயையென்கிற மூலப்ரக்ருதியின் பரிணாமமானப்ருதிவ்யாதி பஞ்ச பூதங்களினால் உண்டாகாத சரீரம்.

6. ஹேயம்—தோஷம்.

7. ஸர்வாந்தர்யாமி—ஸர்வத்துக்கும் தான் ப்ரகாரியாய் தனக்குப்ரகார்யந்தரமில்லாதபடியிருக்கை.

8. துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன, தர்மஸமஸ்தாபனார்த்தம்—தன்னுடைய வனுபவமொழியக்ஷண காலமும்

யால் மனுஷ்யர் முதலான ஆகாரத்தில் தோற்றுவனென்றும் தெரியவருவதால் கர்மத்திற்கு அதீனமில்லாமல் லோகாநுக்ரகார்த்தமென்று[9] விளக்கமாயிற்று.

இப்படி விரோதமில்லாமல் ஸகல வேதார்த்தங்களையும் ஒன்றுபடுத்தி அறிந்தவர் உன்னை ஸர்வாச்சர்யமயனென்பர். உன்னுடைய நிரூபணம் செய்ய நான் எவ்வளவு? என்னை உன் நிர்வ்யாஜமான தயாமிர்தக்கடல் பரம்பரைகளில் மிதப்பித்து லாலிக்கவும், லாலிக்கவும், அநந்ய ஜநசுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

செல்லாதே தன்னைக்காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கும் ஸாதுஜனங்களை தன்னுடைய ரூபசேஷ்டிதாவலோகநாராபநதான்முகேந ரக்ஷிக்கையும், தத்வவிரோதிகளான துஷ்க்ருதுக்களை நசிப்பிக்கையும், தன்னுடைய ஆராதனரூபமாய் க்ஷீணமாய் கிடக்கிற வைதிக தர்மத்தை ஆவித்யஜன தன் ஸ்வரூபத்தை தர்சிப்பித்து ஸ்தாபிக்கையுமாகிற இம்மூன்றுமே பலமென்கை.

9. லோகாநுக்ரஹார்த்தம்—அநுக்ரஹமாவது—பிறருடைய துக்கத்தைப்போக்கி இஷ்டத்தை அளிக்கும்பொருட்டு பெரியோன் சிறியோன் இடத்தில் செய்கிற இச்சை (க்ருபை).

ஏழாம் விண்ணப்பம்.

பா.— கேளாய்! உன்னுடலாயிருக்கு மென்பதனால் பிரபஞ்சமெல்லாம் உண்மையானது என்று யதுசைலபாலகனுக்கு சத்தியப்பிரியன் வச்யப்பட்டு பக்தியுடன் விண்ணப்பம் ஸமர்ப்பித்தான்.

ஸமஸ்த சிதசித்வஸ்து சரீரகா! பிரபஞ்சமெல்லாம் உனக்கு உடலாயும், நீ இந்த ஜகத்திற்கு பரமாத்மனாயும் (உலகம் அவனை உள்ளுயிராய்க்கொண்டது) இருப்பதனால் பிரபஞ்சமெல்லாம் நீயேயோர்வனல்லாமல் வேறில்லையென்று வேதசாஸ்திரங்கள் சொல்லும். அதன் உண்மையை அறியாமல் சிலர் மயங்கி ஜகத்திற்கும் உனக்கும் ஸ்வரூபபேதமில்லை என்று சொல்லுவர். அவர்கள் சொல்லும் வசனங்களெல்லாம் யுக்திக்கு விரோதமாய் இருக்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—லோகத்தில் வஸ்துரூபமிரண்டா யிருந்து இரண்டின் ஆகாரகுணங்கள் ஒன்றாய் இருந்தால், அந்த ஒரே வஸ்துவைக்கொண்டு இதற்கும் இதற்கும் பேதமில்லையென்று புத்திமான்கள் சொல்லுவர்.

ப்ரம்ஹத்திற்கும் ப்ரபஞ்சத்திற்கும் பேதமில்லையென்பவன் இந்த ப்ரபஞ்சமே ப்ரஹ்மம் என்றால் வேறு ப்ரபஞ்சமில்லை என்ற சூன்யவாதியாவன்; ப்ரம்ஹமே ப்ரபஞ்சம் என்று சொன்னால் ப்ரம்ஹம் ஒன்றன்றி வேறொன்றுமில்லை என்று சொல்லும் தானும், தன்வசனமும், தனக்குபதேசித்த குருவும், அந்த குரு அத்யயனம்செய்த வேதாந்தமும் இல்லையென்பதால் நாஸ்திகவாதியாவான்.

இப்படிக்கு சுத்தாத்வைதம் சாஸ்திரவிருத்தமாயி ருந்தாலும் உன் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திரமாகாத மனுஷ்யர் இந்த பக்ஷத்தை அங்கிகரித்து உன்னுடையஜ்ஞான,[1] பல,[2] ஐச்வர்ய,[3] வீர்ய,[4] சக்தி,[5] தேஜஸ்,[6] ஸௌசீல்ய,[7] வாத்ஸல்ய,[8] மார்தவ,[9] ஆர்ஜவ,[10] ஸௌஹார்த,[11] ஸாம்ய[12] காருண்ய,[13] மாதுர்ய,[14] காம்பீர்ய,[15] ஔதார்ய,[16] சாதுர்ய,[17] ஸ்தைர்ய,[18] தைர்ய,[19] சௌர்ய,[20] பராக்ரம,[21] ஸத்யகாம,[22] ஸத்யஸங்கல்ப,[23] க்ருதித்வ,[24] க்ருதஜ்ஞதா,[25]

---

1. ஜ்ஞாநமாவது—ஈஸ்வரஜ்ஞானமாகிறது, ஸர்வகாலமும் ஸர்வஸ்துக்களையும் யுகபதேவஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சாமர்த்யம்; அதாவது, விஷமஸ்ருஷ்டியிலே கர்மீபவித்திருந்துள்ள அஸங்க்யாதமான ஆத்மாக்களுடைய ஸ்வரூப பேதத்தையும் நாமபேதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் சக்தி.

நிரதிசயக்ஞாநம்—அடிமைக்குறுப்பான அஸங்குசித க்ஞானம்.

என்றுமொக்க ஸர்வவிஷய ப்ரகாஶகமுமாய். ஸர்வ ப்ரகாஶமுமான குணவிசேஷம். சேதனருடைய ஹிதா zஹித நிரூபணத்துக்கு உறுப்பானகுணம் தந்தாமுடைய ஹிதா zஹித நிரூபணத்தில் அறிவில்லாதவர்களுக்காகை யாலே, ஜ்ஞாநம், அஜ்ஞர்க்காயிருக்கும்.

2. பலமாவது—ஸ்ருஷ்டமான ஸகல பதார்த்தங்களையும் ஸ்வஸங்கல்ப ஸஹஸ்ரைகதேசத்தாலே தரிக்கும் தாரண சாமர்த்யம் ஜகத்காரண ப்ரயுக்தமான ஶ்ரமமின்றி

யிலே யொழிகையாதல், உபயவிபூதியையும் அக்லேசேன ஸஹிக்கவல்லமிடுக்கு.

3. ஐஶ்வர்யமாவது—த்ருதரான ஸர்வாத்மாக்களையும் கர்மானுகூலமாக நியமிக்கும் நியமன சாமர்த்யம், தரித்த ஜகத்தை தன் தொடைக்கீழே அமுக்கி யாளவல்லனான நியந்த்ருத்வம், அர்த்திகள் அர்த்தித்தவையெல்லாம் கொடுக்கும்படியான அடியுடைமை, கர்த்ருத்வ லக்ஷணமான ஸ்வாதந்த்ர்யமாதல்.

4. வீர்யமாவது—ஜகத்தாரண நியமனங்களாலே சாரீரமான ஸமான ஸர்வ க்லேசங்களுமின்றியிலே யிருக்கை. ஸர்வத்தையும் தரித்து நியமித்துப் போராநின்றால் புருவம் வேராத அநாயாஸம். எல்லாவற்றையும் உண்டாக்காநின்றால் தான் அவிக்ருதனாயிருக்கமவிகாரதை யென்னவுமாம் ஜகதுபாதாநமாக நிற்கச்செய்தேயும் ஸ்வரூப விகாரமின்றியிலே யொழியும்படியான அவிகாரதை.

5. சக்தியாவது—ஏறிட்டுக்கொண்டதொரு கார்யம் தகைவுபடாதபடி செய்து தலைக்கட்டவற்றான சாமர்த்யம். ப்ரவர்த்திப்பிக்கும் ப்ரவர்த்யுன்முகரான சேதனருக்கு சக்தியைக்கொடுத்து ப்ரவர்திப்பிக்கும் ப்ரவர்தகத்வ சாமர்த்யம், ஜகதுபாதான சக்தியென்னவுமாம்.

ஜகத் ப்ரக்ருதி பாவமாதல், அகடிதகடநா ஸாமர்த்யமாதல், ஸ்வேஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களில் அஶக்தராயிருக்குமவர்களுடைய கார்யஸித்திக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை, ஶக்தி அஶக்தர்க்காயிருக்கும்.

6. தேஜஸ்ஸாவது—ஸஹகாரிநைரபேக்ஷ்யமாதல், பராபிபவந சாமர்த்யமாதல்.

வ்யாபாராந்தர நிரபேக்ஷமாக அவன் பேர் சொன்னபோதே எதிரிகள் குலையும்படியான மதிப்பு. இத்தால் பஹுயத்ந ஸாத்யமானதை அல்பயத்நத்தாலே தலைக்கட்ட வல்லவனென்றபடி. அன்றியிலே, வீர்யசக்தியாதிகளால் பிறக்கும் புகழ்களாகவுமாம்.

ஜ்ஞாநாதிகளாறும் ஸர்வவிஷயங்கள். இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்டனானவனுக்கு இனி பன்னிரண்டுகுணம் ஆஸ்ரித விஷயம்.

7. ஸௌசீல்யமாவது—உயர்ந்ததான் தாழ்ந்தவர்களோடு வந்து கலவாநின்றால் "இவன் நம்முடையான்" என்று புரையறக்கலக்கலாம்படி யிருக்கை.

பெரியன் தாழ்ந்தவர்களோடு புரையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவம் தங்களுடைய தண்மையை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாய் இருக்கும்.

தண்மைபாராதே புரையறக்கலக்க வேண்டுவது—தாழ்ந்தவர் விஷயத்திலே யாகையாலே, சீலம்—மந்தர்க்காயிருக்கும்.

குஹப்பெருமாள், சபரிமுதலானோரிடங்களில் இக்குணம் மிகவிளங்கிற்று.

8. வாத்ஸல்யமாவது—ஆஸ்ரிதகதமான தோஷமும் குணமாய் தோற்றும் ப்ரேமம். அதாவது—ஆஸ்ரிதருடைய தோஷத்தைத் தன்பேறாகப் போக்கி ஸ்வகுணங்களாலே தரிப்பிக்கை. அதாவது.

அன்றீன்ற கன்றினுடம்பின் வழுவை யாதரித்து புஜி க்கும் தேநுவைப்போலே ஆஶ்ரிதருடைய தோஷங்களைப் போக்கியமாகக் கொள்ளுவதொருகுணம். அவித்யாகர் மாதிதோஷஸஹிதராகத்தங்களை யநுஸந்திப்பார்க்கு உறுப் பாயிருக்குமென்கை. தோஷத்தை போக்கியமாகக் கொள்ளவேண்டுவது—தோஷவான்களுக்காகையாலே, வாத்ஸல் யம் ஸதோஷர்க்காயிருக்கும்.

9. மார்தவமாவது—ஆஶ்ரித விரஹம் பொறுக்கமாட் டாத மேன்மையாகையாலே, தன்னுடைய விஶ்லேஷத் தில் பயமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்று விர ஹம்பொறுத மேன்மைவேண்டுவது—விரஹத்துக்கு அஞ்சுவார் திறத்திலாகையாலே, மார்தவம்—விஶ்லேஷ பீருக்களுக்காயிருக்கை,

10. ஆர்ஜவமாவது—ஆஸ்ரித சம்ஸ்லேஷத்தில் தம்மு டைய மனோவாக்காயங்கள் ஏகரூபமாயிருக்கை. அதாவது அவர்களுக்குத் தன்னை நியமித்துக்கொடுக்கை. கரண த்ர யத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கை யாகையாலே, தங்களு டைய கரணத்ரய கௌடில்யத்தை நினைத்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை. கரணத்ரயத்தாலும் செவ்விய னாய்க்கொண்டு தன்னையமைத்துப் பரிமாறவேண்டுவது— செவ்வைக்கேடாம் விஷயத்திலாகையாலே, ஆர்ஜவம்— குடிலவர்க்காயிருக்கும்.

11. ஸௌஹார்த்தமாவது—ஆஶ்ரிதருடைய ஸந்நிதி யோடு அஸந்நிதியோடு வாசியற அவர்களுடைய ஸர்வமங் களத்தையும் அன்வேஷியாநிற்கை எப்போதும் நன்மை

யைச் சிந்தித்திருக்கும் ஸ்வபாவமாகையாலே, ஸர்வகால மும் தீமையையே சிந்தித்திருக்கும் துஷ்ட ஹ்ருதயராகத் தங்களை யநுஸந்தித்திருப்பார்க்கு உறுப்பாயிருக்கும் அதாவது—தானெப்போதும் நன்மை சிந்திக்கவேண்டுவது தந்தாமுக்குத்தீமைகளைச் சிந்திக்கும் நீமனத்தர் விஷயத்திலாகையாலே, ஸௌஹார்தம்—துஷ்ட ஹ்ருதயர்க்காயிருக்கும்.

12. ஸாம்யமாவது—ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளாலுண்டான தாழ்வேற்றங்களைப் பாராதே ஆபிமுக்யமே ஹேதுவாக ஆச்ரயணீயத்வே ஸமனாயிருக்கை.

"ஜாதியாலும் குணத்தாலும் நடவடிக்கையாலும் வெவ்வேறுபட்டவர்களிடத்திலும் ரக்ஷணத்தில் வாசியின்றி ஸமமாக பொருந்துமவன்."

13. காருண்யமாவது—ஸ்வார்த்த நிரபேக்ஷமாகப் பரது:கஸஹிஷ்ணுத்வம்.

க்ருபையாவது—பரது:காஸஹிஷ்ணுத்வ மாகையாலே, 'ஆவாரார்த்துணை யென்றலை நீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல்' பிறவிக்கடலுள் நின்று துளங்குமுதலான துக்கமுடையவர்களுக்கு உறுப்பாயிருக்குமென்கை ஐயோவென்று இரங்கவேண்டியது—நோவுபட்டவர்க்காகையாலே, க்ருபை—துக்கிகளுக்காயிருக்கும்.

14. மாதுர்யமாவது—ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளாலே ஸர்வதோமுகமான ஸாரஸ்யம்.

அநாதிகாலமே பிடித்துக்கொளுத்திக் கிடக்கிற ப்ராக்ருத விஷயங்களை விஸ்மரிக்கும்படி ஸர்வாவஸ்தையிலும் இனியனாகிறது.

"மதுரமான பேச்சுகளைப்பேசி அடியவர்களை இனிமைப்படுத்துமவன் என்றும்; ஆச்ரிதர்கட்குப் பரமபோக்கியமான திருமேனியை யுடையவன். ஒவ்வொருவருடைய ருசி ஒவ்வொருவகையாக இருந்தாலும் அவரவர்கள் நின்ற நின்ற நிலைகளிலே எல்லார்க்கும் இனியனாயிருப்பவனென்க."

15. காம்பீர்யமாவது—ஆச்ரிதர்க்குச் செய்ய நினைத்திருக்குமவை ஒருவரால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதிருக்கை. அதாகிறது—தன்னுடைய கொடையின் சீர்மையையும் கொள்ளுகிறவன் சிறுமையையும் பாராதே யிருக்கையும், எல்லாம் செய்தாலும் ஒன்றும் செய்யாதானாயிருக்கை.

16. ஔதார்யமாவது—ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைத் தானிருந்து கொடுக்கை.

தங்களுடைமையை தாங்கள் விநியோகங்கொள்ளுமா போலே விநியோகங்கொள்ளலாம்படி, ஆத்ம ஆத்மீயங்களை ஆச்ரிதர்க்குக் கொடுக்கிறது. கொடுத்தோமென்னு மபிமானம் தன்னெஞ்சிலில்லாதபடியாகவும், கொள்ளுமவர்களுக்கு ப்ரத்யுபகாரந்தேடி நெஞ்சாறல்பட வேண்டாதபடியாகவும் கொடுக்கும் பரமோதாரனாகையாலேயிறே.

17. சாதுர்யமாவது—ஆச்ரிதருடைய தோஷங்களை புருஷகாரபூதையான பிராட்டி யறியாதபடி மறைக்கை.

ஆச்ரிதர் தன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே அதிசங்கைபண்ணி ஞல் அவ்வதிசங்கையைப்போக்கி ரக்ஷிக்கையென்னவுமாம்.

ஆச்ரிதர்செய்த குற்றங்களைக் கண்டிருக்கச்செய்தே யும் திருவுள்ளத்தால் நினையாதிருக்கிறது. ஆச்ரித தோ ஷங்களைத் தெரியாதபடி மறைக்கவல்ல சதுரதையாலே யிறே.

18. ஸ்த்தைர்யமாவது—ப்ரத்யூஹ சதங்களுண்டான லும் ஆச்ரித ரக்ஷண ப்ரதிஜ்ஞையில் குறையாதொழிகை. பெரியபிராட்டியார் குற்றங்களைக் காட்டினலும் மறுதலி த்து நிஸ்சலனய் நின்று ரக்ஷிக்கிறது ஸ்த்திர ஸ்வாபாவ தைகயாலேயிறே. ஆச்ரிதர் விஷயத்திலே பிடித்தபிடி விடாதவன். ஆச்ரிதர்களுடைய அபராதங்களைக்கண்டும் திருவுள்ளம் சீறிக் கைவிடாதவன்.

அனந்தரம் மூன்று குணம் ஆச்ரிதப்ராதிபக்ஷ விஷயம்.

19. தைர்யமாவது—எதிரியை மதியாதொழிகை. லங் கையிலே ராவணனும் பலமுமெல்லாம் குறியழியாதிருக்கச் செய்தே அவன் தம்பியைக் கடற்கரையிலே லங்கா ராஜ்யத் துக்கு ராஜாவாக அபிஷேகத்தைப் பண்ணுவிக்கை மூல பலம் ஸங்ஹதமானவன்று பெருமாளுடைய திருவுள்ளம் பூர்வக்ஷணத்திற் காட்டில் ஒரு விக்ருதியன்றியிலே யிருந்த படியைச்சொல்லிற்றுகவுமாம்.

20. சௌர்யமாவது—பரபலத்திலே சென்று புகும் போது ஸ்வபலம்போலே சென்று புகுகையும் ப்ரஹர்தா வாகையும்.

21. பராக்ரமமாவது—சாரிகை வரும்போது கையும் வில்லுமாய் ஸஞ்சரிக்கும் ஸஞ்சாரத்திலே எதிரிகள் துவக்குண்டு சத்ருவென்றறிய மாட்டாதபடி ஸஞ்சரிக்கை.

ஆஶ்ரிதவிஷயமாயும் உபேய விஷயமாயும் உபாய விஷயமாயுமிருக்கும் நாலு குணங்களும் சொல்லுகிறது.

22. ஸத்யகாமமாவது—நித்யமான காம்யங்களையுடையவனென்றபடி. அதாவது—ஆஶ்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான குணங்களையும் விபூதியையும் சொல்லுகிறது. ஆச்ரித ரக்ஷணவிஷயமான மநோரதம் காமமென்கிறது. அது—அப்ரதிஹதமாயிருக்கை யென்றுமாம்.

ஆச்ரிதர்க்கநுபாவ்யமான வழியிலே தனக்கும் இனிதான குண விபூதியைச்சொல்லிற்று. லீலார்த்தமாக ப்ரக்ருதி புருஷகாலங்களை ஸ்பரஹாவிஷயமாகவுடையவனென்கைக்காக—ஆச்ரயிக்குமிடத்தில் இவனிட்டது கொண்டு வயிறுநிறைய வேண்டாதபடி அவாப்தஸமஸ்த காமதயா வந்த பூர்த்தியுடையனென்கைக்காக—இத்தால் அகிஞ்சனனவென் கார்யம் பூர்ணனவனுக்கு பரமன்றே என்கிறார்.

ஸத்யகாம—நித்யமான காமங்களை யுடையவனானவனே! இத்தால் ஆச்ரிதருடைய அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கைக்கடியான அவாப்த ஸமஸ்த காமத்வம் சொல்லுகிறது.

ஸத்யகாமனாகையாவது—ஸாந்தீபினி புத்திரனைக் கொண்டுவந்தாப்போலே ஸகலாபேக்ஷிதங்களும் முடிக்க வல்லவனாகை,

23. ஸத்யஸங்கல்பமாவது—அபூர்வமான போக்யங்களை ஸங்கல்பித்து அநுபவிக்குமிடத்தில் அமோகமாயிருக்கை "காருணவாராய்" என்றிருக்குமவர்களுக்குக் கண்ணாலே கண்டனுபவிப்பிக்கைக்கு தேவமனுஷ்யாத்யவதார ஸங்கல்பம் அப்ரதிஹதமா யிருக்குமென்றுமாம்.

அபூர்வமான போக்யங்களை அமோகமாக ஸ்ருஷ்டிக்க க்ஷமனென்கை—லீலைக்கு ஹேதுவான ஸங்கல்ப மாத்ரத்தாலே கர்த்தும் க்ஷமனென்கைக்காக, இத்தால் நித்யஸம்ஸாரியான என்னையும் நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோர்வையாக்க நினைத்தால் செய்துமுடிக்க வல்லனல்லையோ நீ யென்கிறார்.

ஸத்யஸங்கல்ப—அமோகஸங்கல்ப. அபூர்வங்களை ஸங்கல்பித்துக்கொடுக்குமிடத்தில் அவை தப்பாதிருக்கை.

ஸத்யஸங்கல்பனுகையாவது—த்ருவபதம்போலே பண்டில்லாதவற்றையு முண்டாக்கவல்லவனுகை.

24. க்ருதித்வமாவது——ஆச்ரிதர்கார்யம் தலைகட்டினால், அவர்கள் க்ருதக்ருத்யராகையன்றிக்கே தான் க்ருதக்ருத்யனுகிறது—ஆச்ரித ரக்ஷணம்பெற்றால் பேறுதன்னதாயிருக்கும். ஸ்வபாவத்தாலேயிறே.—க்ருதியாவது ஆஸ்ரிதருடைய வபேக்ஷிதம் பூர்ணமானால். தான் க்ருதக்ருத்யனுகை. ஆச்ரிதாபேக்ஷிதம் பெற்றால் லாபம் தன்னதாயிருக்கை. இவர்களுடைய கர்தவ்யங்களைத்தானேறிட்டுக்கொண்டு செய்கையென்னவுமாம்.

முதலான எண்ணரிய கல்யாணகுணங்களும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹமும், திவ்யபூஷணம் திவ்யாயுதங்களும், திவ்யமஹிஷிவர்கமும், நித்ய முக்தரும், ஸ்ரீவைகுண்டமும், இவைகளொன்றுமில்லையென்றும், மற்றும் உன்லீலோபகரணமான பிரும்மாண்டமும், மற்றும் அதனுள்ளிருக்கும் பதினான்கு லோகங்களும்,[a] பிரமன் ருத்ரன் முதலான தேவர்களும், ஸப்தத்வீபங்களும்,[b] ஸப்தஸாகரங்களும்,[c] பர்வதங்களும்,

---

25. க்ருதஜ்ஞத்வமாவது— க்ருதஜ்ஞதையாவது— ஆச்ரிதருடைய ஸுக்ருதலவத்தை யொன்றையும் நினைத்து, தான் செய்த நன்மைகளொன்றும் பாராதே யிருக்கை.

ஒருகால் சரணமென்னு முக்தி மாத்ரத்தாலே பின்பு செய்யும் குற்றங்கள் பாராதே அத்தையே நினைத்திருக்கை. ஆச்ரிதர்க்கு எல்லாம் செய்தாலும் அத்தை மறந்து அவர்கள் செய்த ஸுக்ருத லவத்தையே நினைத்திருக்கையென்னவுமாம்—ஆச்ரித விஷயத்தில் தான் செய்த வுபகாரத்தையே நினைத்திருக்கை யென்னவுமாம்.

(a) பதினான்குலோகங்கள்—அதல, விதல, ஸுதல, ரஸாதல, தலாதல, மஹாதல, பாதாளங்களென்றும், பூ, புவ, ஸுவ, மஹர், ஜந, தப, ஸத்யமென்றும்.

(b) ஸப்தத்வீபங்கள்—ஜம்பூ, ப்லக்ஷ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாச, சால்மலி, புஷ்கர.

(c) ஸப்த ஸமுத்ரங்கள்—லவண, இக்ஷு, ஸுரா, ஸர்பி, ததி, க்ஷீர, சுத்த ஜலம்.

நதிகளும், தேசங்களும், கிராமங்களும், தன்னை ஈன்ற தாய், தந்தையரும், தானுமில்லையென்றும், இல்லாத வேதாந்தத்திலிருந்தே இவை யெல்லாவற்றையு மறிந்தோமென்றும் இம்முறையில் உன்னுடைய நித்ய விபூதியையும் (ஸ்ரீவைகுண்டம்) லீலாவிபூதியையும் (பிரம்மாண்டம்) இல்லையென்று அபலாபனம் செய்வர்.

இவற்றுள் நீ நிலைத்திருப்பது எப்படியோ! அது அவ்வாறிருக்கட்டும். உன்னையே உயிர்நிலையாய் நம்பி உன்னுடைய கடாக்ஷத்தைப்பெற்ற உத்தமர் (மஹாத்மர்) ஸகல வேதசாஸ்திரங்களுக்கும் ஏற்றதாயும் யுக்தியுக்தமாயும் உள்ள விசிஷ்டாத்வைத சாஸ்திரத்தை அங்கிகரித்திருப்பர். அதெங்ஙனேயென்னில்:—ஒருவன் உடலில் பிருத்வீமுதலான தத்வங்கள்,[d] இருபத்துநான்கும், ஜீவாத்மனும், அந்தர்யாமியான நீயும் சேர்ந்து இருபத்தாறுதத்வங்களிருந்தாலும் மனுஷ்யன் ஒருவன் இருக்கும்படி, இந்த சேதன சேதனங்களனைத்தும், வேறாயிருந்தாலும் உன்னுடைய சரீரமாகிறதினால் நீயோர்வனே யென்பது யுக்தம். இந்த தத்வஞானம் என் மனதில் நிலைபெறும்படி நீ க்ருபைசெய்தருளவேணும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

(d) தத்வங்கள்—ப்ருக்ருதி, மஹான், அஹங்காரம், சப்ததந்மாத்ரம், ஸ்பர்சதந்மாத்ரம், ரூபதந்மாத்ரம், ரஸதந்மாத்ரம், கந்ததந்மாத்ரம், ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ்ஸு, ஜலம், பூமி, மனஸ்ஸு, ச்ரோத்ர, த்வக், சக்ஷுர், ஜிஹ்வா, க்ராணம், வாக்பாணி, பாதபாயூபஸ்தம்—என்கிற இருபத்துநான்கு தத்வங்கள்.

எட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— கனவில் பார்க்கும் வஸ்துக்களெல்லாம் நீ ஸ்ருஷ்டித்ததனாலேயே, நிச்சயம் என்று ஒப்புரவாக்கி மலையகர் வெற்றியாளன் அஸுராரி திருவடியில் விண்ணப்பம்செய்தான்.

அகடித கடனாஸமர்த்தா[1]! மானிடர்க்கு ஜாகர ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தியென்று மூன்று அவஸ்தையுண்டு. அவைகளில் ஸுஷுப்தியென்கிறது நித்ரை, ஸ்வப்பனமென்கிறது கனா, ஜாகரமென்பது விழிப்பு. நித்ரையில் ஜீவாத்மன் பரமாத்மாவானஉன்னுள் அழுங்கி ஜ்ஞாநேந்திரிய[2] வ்யாபாரம் அழிந்திருப்பதால் புறம்பும் உள்ளும் தன்னறிவில்லாமலிருக்கும். விழிப்பிலும்கனாவிலும் தன்னறிவு உண்டாயிருக்கும். ஜாகரத்தில் காண்கிறவஸ்துக்களை நீ ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தில் உண்டுபண்ணுவதால் இந்தவஸ்து இதிலிருந்து பிறக்கும் இதற்கு இந்த பெயர், இந்த ஆகாரம், இந்தகுணம் இதனாலாகும் கார்யமிது இந்தவஸ்து இவ்வளவுகாலம் இருக்குமென்று அளவுபட்டிருக்கும். இருக்கும் காலத்தில் எல்லாருக்கும் தெரியவரும். கனவில் காணும் வஸ்துக்களை நீ அந்தந்த காலத்தில் ஸங்கல்பமாத்ரத்திலிருந்தே உண்டுபண்ணுவ

---

1. அகடிதகடனாஸாமர்த்யம்—சேராதவஸ்த்துக்களைச் சேர்ப்பிக்கத்தகுந்தவல்லமை.

2. ஜ்ஞாநேந்திரியங்கள்—ச்ரோத்ரம், த்வக், சக்ஷுர், ஜிஹ்வாக்ராணம்,

தால் இந்தவஸ்து இதிலிருந்து பிறக்குமென்றும், இதற்கு இதுவே ஆகாரம் இதுவே குணம் இதுவேகார்யம் என்றிவை முதலான பரிமாண மொன்றுமில்லாமல் விசித்ரமாய் உன்னுடைய ஸங்கல்பமிருந்தபடி யிருக்கும். அந்தக்காலத்தில் கனவைக்காணுமோர்வனுக்குக் காணுமன்றி மீதி ஒருவருக்கும் காணமாட்டாது. இப்படி விழிப்பில் (ஜாகரத்தில்) காணப்படும் வஸ்து எல்லோருக்கும் காணப்பட்டும் ஸ்திரமாயும் இருக்கும், கனவில் காணும் வஸ்து ஒருவனுக்கு கண்டுக் கொண்டு விழித்தவுடனே போவதனால் அநித்யமா யிருக்கும் உலகநடை யிப்படி இருந்தாலும் நீ ஒருவரில் தயைசெய்து வரையறுத்துக்காண்பிப்பாய் அதெப்படியெனில் முன்பு கோகுலத்தில் பலபத்ரன்கோள் வார்த்தையைக்கேட்டு மண்ணைச் சாப்பிடாதிரு என்று பயப்படுத்தும் யசோதைக்கு உன்சிறிய செவ்வாய்திறந்து பதினாலுலகங்களையும் யாருக்கும் தெரியாதபடி காண்பித்தாய். அப்படியே இரண்டு சைன்யத்துக்கும் நடுவில் அர்ஜுனனுக்கு யாருமறியாதபடி விஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்தாய். பின்னையும், ஸைந்தவனைக்கொல்வித்து அர்ஜுனனை ரட்சிக்கவேணுமென்ற எண்ணத்துடன் குருக்ஷேத்ரத்தில் பகலில் இருட்டையுண்டுபண்ணினாய். மேலும் கங்கையில் முழுகின ஸுசரித[3] னென்ற பார்ப்பானைகல்யாணி தீர்த்தத்தின்நடுவே எழுப்பினாய். இப்படிபரோட்சமல்லாமல் ஸாட்சாத்காரமாய் எனக்குக்கனவில் நீ க்ருபைசெய்த நந்தமென்றும் பெயர் பெற்ற உத்தமமான ஒரு கத்தியைக்

---

3. ஸுசரிதன்—இவன் வரலாற்றை யாதவகிரிமாஹாத்ம்யத்தில் காணலாம்.

கனவு பார்த்ததைப்போல அந்தக்காலத்தில் மாத்திரம் அனுபவிக்கத்தக்கதல்லாமல் நித்யமெனப்பட்டு விழிப்புடனிருக்கையில் எல்லோருக்கும் கண்டுகொண்டு, நீ ஈந்த மஹிமையினால் ஒரே அடியில் விழுந்து முற்றுகைபோட்ட நாலுதிசைப்பகைவர் மொத்தத்தையும் கத்தரித்து, வெற்றியைக்கொண்ட என்னை உன்னுடைய கைங்கர்யத்தில் அர்ஹனாம்படி ஆட்கொண்டாய். உன்னுடையதிவ்யாத்புத குணஸாகரத்தில் வேதங்களும், பிரமன்முதலானவர்களும் ஒருதுளிக்கும் ஸமமாகமாட்டார் நான்எவ்வளவு; உன் மகிமைக் கடலைவர்ணிப்பதென்று பிரயத்னம் செய்த என்ஸாஹஸத்தைப்பொறுத்து உன்னவனென்று ஆநந்தப்படுத்துவது ஆநந்தப்படுத்துவது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

ஒன்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா— நியமித்த கர்மகதியை அனுசரித்தே ஸ்ருஷ்டிசெய்யும் நீ, ஸர்வஸமனென்பது திண்ணம். என்று ஸௌரியிடம் லோகைகவீரன் விண்ணப்பத்தை மிகுதியாகச் சொன்னான்.

ஸகலலோக நியாமகா[1]! நீ இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஒரோர்வனுக்குப் பட்டாபிஷேகாதி சுகத்தையும், ஒரோர்வனுக்கு சிரச்சேதனாதி துக்கத்தையும், உண்டுபண்ணுவதினால் விஷமனென்றும்,[2] கர்மானுகுணமான பலத்தைக் கொடுப்பதனால் கர்மத்திற்கு பரதந்த்ரனென்றும்[3], பாபி

1. ஸகலலோக நியாமகன்—"அந்தராத்மதயா நின்று நியமிக்கை, ஈச்வரனுக்கு ஸர்வாதீநமாகையாலே, சரீரத்தினுடைய சகல ப்ரவ்ருத்திகளும் சரீரியினுடைய புத்யதீநமாக உண்டாமாப்போலே, சரீர பூதமான ஸகல லோகங்களுடைய ஸகல வ்யாபாரங்களும் சரீரியானபரமாத்மாவினுடைய புத்யதீநமாகவேயுண்டாம்படி யிருக்கையென்றபடி."

2. விஷமஸ்ருஷ்டி—"தேவதிர்யக்காதிரூபேண, சிலஸுகோத்தரமாகவும், சில து:கோத்தரமாகவும், சிலஸுகதுக்க மிஸ்ரமாகவும், ஸ்ருஷ்டிக்கை. ஜீவபேதமும் கர்மதாரதம்யமுமிறே விஷமஸ்ருஷ்டிக்குஹேது"

3. கர்மபரதந்த்ரன்—"அஸங்குசித ஜ்ஞானசக்திகளைக் கொண்டு தான் நினைத்தபடி யொன்றும் செய்யக்ஷமனல்லாதபடி கர்மாதீநனுமாய், ஆஸக்தியாய்க்கொண்டு ஜகத்வ்யாபாரத்திலே மூளுகைக்கு யோக்யதை யில்லாதபடி துக்கியுமாயிருக்கை."

கள் படும் துக்கத்தைப் போக்கடிக்காமல் பார்த்துக்கொண் டிருப்பதால் நிர்த்தயனென்றும், சிற்றறிவுள்ளவர்களுக்குத் தோன்றும். இதின் நிலைமையை விசாரஞ்செய்ய, நீ ஆட்சி செய்யுமவனாதலால் உன் ப்ரஜைகளெனப்படும் ஜீவன்களெ ல்லாரிலும், ஸமபுத்தியுடன், எல்லாரும் உன்னுடையமனம் வந்தபடி கைங்கர்யத்தைச் செய்து வாழவேணுமென்றெ ண்ணி, இப்படி யிப்படி நடப்பவர்களுக்கு மோட்சமென் றும், இப்பிப்படி நடப்பவர்களுக்கு இஹபரஸௌக்யமென் றும்[8], எல்லையிட்டு, அந்த எல்லையில் யார் யார் எந்த வகை யில் நடப்பரோ அவர்கட்கு அந்த எல்லையிட்ட பலத்தைத் தப்பாமல் கொடுக்கிறதினால் நீ ஸர்வஸமன்[5]. உனக்கு ஒரு வரிலும் வைஷம்யமில்லை[6]. இப்படி அவரவர் கர்மானுகுண மாய் பலன்களைக்கொடுக்கும் நீ ஸ்வதந்த்ரனன்றி[4] பரதந்த்ர

4. ஸ்வதந்த்ரன்— “ அவிஜ்யாதி தோஷ ப்ரதிபடமாய். தனக்கொரு நியாமகரின்றிக்கே யிருப்பானொருவனுகையா லே, தன்னிச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்றபடி.”

5 ஸர்வஸமன்—“ த்ரிவித சேதநாசேதநங்களிடத்தில் வ்யாபகத்வ, தாரகத்வ, ஆச்ரயணீயத்வ, ரக்ஷகத்வ, மோ க்ஷப்ரதத்வங்களில் ஸாம்யத்தைச்சொல்லுகிற திக்கன்று ஸர்வவிநியோக ஸாம்யம் சொல்லுகிறதன்று.”

[பரகாலநல்லான் ரஹஸ்யம்—p. p.-16-20-பார்க்கவும்]

“ அவரவர்களுடைய கருமங்களுக்குத் தக்கபடி விஷ மஸ்ருஷ்டிகள் விளைகின்றபடியால் எம்பெருமானுடைய ஸர்வஸமத்திற்குக் குறையொன்றுமில்லை.”

6 வைஷம்யம் — சமமின்மை.

7. நிக்ரஹாநுக்ரஹம்—தண்டனை-க்ருபை (வெகுமானம்) (அரசன்பரமான அருத்தம்.)

அ. இஹபரஸௌக்யம்—இம்மை மறுமை சௌக்கியம்.

னன்று. பாபிகளுக்குப் பாபாநுரூபமான பலத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டும், அஜாமிளன் முதலான ஒரோர்வரில் அளவுகடந்த தயையைக் காட்டினதால் பரமதயாளுவென்னப்படுவாய். அது எப்படியென்றால்—உலகத்தில் தார்மிகனாயிருக்கும் அரசனொருவன் தன் நாட்டில் இப்படி நடப்பவனை மன்னிப்பேன், இப்படி நடப்பவர்களைத் தண்டிப்பேன் என்று முன்னமே எல்லைப்படுத்தி அந்தக்கட்டுப்பாட்டின்படி இவரிவரென்னாமல் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களை[7] நடத்தினால் பக்ஷபாதமின்றி ஸர்வஸமனென்பர். தான் எல்லையிட்டு எல்லையை விடாமல் நடப்பிக்கிறதினால் அவன் ஸ்வதந்த்ரனென்பர். தவறுபவர்களைத் தண்டனைசெய்யுமிடையில் எங்கானுமோரோர்வரில் தப்பிருந்தும் மன்னித்தால் தயாளுவென்பர். ஆக நீ உன் ஆக்ஞாரூபமான கர்மத்திற்கு அநுரூபமாய்ப் பலத்தைக்கொடுப்பதினால் ஸர்வஸமனும் அந்த எல்லையைத் தப்பாமல் நடத்துவதினால் ஸ்வதந்த்ரனும், ஒரோர்வன் தப்பை மன்னிப்பதினால் தயாளுவென்றும் பெரியோர்களால் கேட்டு உன்னை உயிர்நிலையாகக்கொண்டேன். என்னுடைய தப்பைச்சரிப்படுத்தி கருணிப்பது, கருணிப்பது அநன்ய ஜனாவலப! ஸ்ரீயப்த சைவெல்பா !

பத்தாம் விண்ணப்பம்.

பா——நாநாவிதமான ஜகத்திற்கு நீயே மூன்று வகைக்காரணங்களும், என்று முரவைரியின் திருவடியில் விருதாளிகளின் தலைவன் பரமானந்தத்தோடு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகலஜகதேககாரணா[1]! கார்யத்தை உண்டுபண்ணும் வஸ்து காரணமெனப்படும். அது உபாதான காரணமென்றும் நிமித்தகாரணமென்றும், ஸஹகாரிகாரண மென்றும், மூவகைப்படும். புதியதொரு காரணத்தைப்பெற்றுத்தானே கார்யமெனப்படும் வஸ்து உபாதானகாரணம்; இந்த கர்த்ரு[2] கார்யத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள்[3] ஸஹகாரிகாரணம், இவை யெவையென்னில் எவர்

---

1. ஸகலஜகதேககாரணா—"ஸகலஜகத்துக்கும் காரணாபூதன். ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி ரூபஸமஸ்தகார்யங்களுக்கும் காரணபூதன். பரமாணுவாவது, ப்ரதாநமாவது, சேதனனாவது, காரணமாகமாட்டா.

ஸங்கல்பவிசிஷ்டனைக்கொண்டு நிமித்தகாரணனாயும், நாமரூப விபாகாநர்ஹமாம்படி தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற ஸூக்ஷ்ம சிதசித்விசிஷ்டனைக்கொண்டு உபாதாந காரணமாயும், ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி விசிஷ்டனைக்கொண்டு ஸஹகாரி காரணமாயிருக்கும். ஜகத்ரூபகார்யோத்பத்தியில் ஈச்வரனே த்ரிவிதகாரணனாயிருக்கும்."

2. கர்த்ரு—செய்வோன்.

3. உபகரணங்கள்—சாமக்கிரிகள்.

ணமயமான கடகமகுடாதி[4] கார்யத்திற்கு ஸ்வர்ணமுபாதான காரணம். சுத்தி, அடைகல், இடுக்கி, நீர், நெருப்பு, முதலியவை ஸஹகாரிகாரணம். அன்றியும் மண்மயமான சட்டி ஆல் முதலியவற்றிற்கு மண்பிண்டம் உபாதான காரணம். குலாலன் (குயவன்) நிமித்தகாரணம். சக்ரம் முதலியவை ஸஹகாரி காரணம். இப்படி உலகத்தில் பிறக்கும் கார்யமெல்லாவற்றிற்கும் மூவகைப்பட்ட காரணங்களும் வெவ்வேறாயிருக்கும். இந்த லோக மர்யாதையை மீறி ஜகத்தென்ற கார்யத்திற்கு நீ யோர்வனே மூவகைக் காரணமாயிருப்பாய். அதெங்ஙனேயென்னில் :—மஹாப்ரளயத்தில் பஞ்சமஹாபூதங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரைகளும், ஏகாதசேந்திரியங்களும்[5], அஹங்காரதத்வமும், மஹத்தத்வமும், சேர்ந்து இருபத்து மூன்று தத்வங்களும் ப்ரக்ருதியுள் அடங்கி மற்றும் ப்ரக்ருதியும் ஜீவனென்னும் இரண்டு தத்வங்களும், பெயரும், ஆகாரமும் வேறென்னப்பட்டுத் தெரியாதபடி உன்னுள் அழுங்கி உன் உடலாயிருப்பதினால் நீயோர்வனே மிச்சமாயிருப்பாய். அந்த வேளையில் நீயே மூவகைக்காரணமாய் ஜகத்தை யுண்டுபண்ணுவதால் ஜகதேககாரணனென்பது திண்ணம். இப்படி ஸூக்ஷ்ம ப்ரக்ருதி ஜீவசரீரகனான நீ உபாதானகாரணமானாலும் புதியதொரு ஆகாரத்

---

4. கடகமகுடாதி—கைவளை, முடி முதலியவைகள்.

5. ஏகாதசேந்திரியங்கள்—ஐந்து ஜ்ஞானேந்த்ரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்த்ரியங்கள் மற்றும் மனஸ்ஸு ஆகப்பதினொன்று.

தையுடையுமெனினும் பரிணாமதோஷம்[6] ப்ரக்ருதி மாத்திரத்திற்கன்றி உன் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்கு அன்றென்று ஸகலவேதாந்தங்களும் உனனுடைய மகிமையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யப்படுகின்றன. இந்த ஜகதுத்பத்தி ஸ்திதி[7]களென்னும் உன் திவ்யாத்புத லீலைகளை வர்ணிக்கநானெவ்வளவு? உன்னவரெனப்படும் பெரியோர் பலதடவை உபதேசிக்க ஓரோர் வார்த்தையைக் கற்றுச்சொல்லும் கிளிக்குஞ்சு போன்ற என் சொல்லுக்கு சித்தத்தில் ஸந்தோஷப்படவும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

6. பரிணாமதோஷம்—வேறுபாடு அடைவதால் உண்டாகும் தோஷம்.

7. ஜகதுத்பத்திஸ்திதி—உலகைப்படைப்பது, காப்பது.

பதினொன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஊகித்தால் ஜீவன் புத்தி சரீரம் இவைகளிலிருந்து விலக்ஷணனென்னும் இந்த நிலைமை உண்மை என்று பௌளரிக்கு போர்வீரனென்னும் விருதுள்ளவன்தான் ப்ரீதித்து விண்ணப்பம்செய்தான்.

பரமாத்மா[1]! நீ ஸகல ஜீவாத்ம வர்க்கத்திற்கும் பெரியவனாதலால் உன்னை பரமாத்மனென்பது. ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரம் செய்யுமளவில் சரீரமே ஜீவாத்மனென்றும் ஸகலசரீரத்திலுமிருக்கும் ஜீவாத்மனொருவனே யென்றும் ஸ்வதந்த்ரனென்றும் சொல்லுவர்; இந்த பக்ஷங்களெல்லாம் யுக்திவிருத்தமாயும், சாஸ்திரவிருத்தமாயுமிருக்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—சரீரமே ஜீவாத்மாவாகில் ம்ருதசரீரம்[2] அச்சு அழியாமலிருந்தும் ஜீவன் போச்சுதென்னும் உலக வார்த்தைகூடாது. சக்ஷுராதி

---

1. பரமாத்மா!—ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன். ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸ்லோகங்கள் 10—18. (ரத்னடீகாவ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

ஆத்மாவினுடைய தேஹாதிவிலக்ஷணத்வ—"ஆத்மா தேஹாதிகளிவற்றில் வேறுபட்டு [illegible]"

(தத்வத்ரயம் சித்பிரகரணம்—[illegible]—[illegible]—ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் வ்யாக்யானம் பார்க்கவும்.)

2. ம்ருத சரீரம்—பிணம்.

றையடையுமெனினும் பரிணாமதோஷம்[6] ப்ரக்ருதி மாத்திரத்திற்கன்றி உன் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற்கு அன்றென்று ஸகலவேதாந்தங்களும் உனனுடைய மகிமையைப் புகழ்ந்து ஆச்சர்யப்படுகின்றன. இந்த ஜகதுத்பத்தி ஸ்திதி[7]களென்னும் உன் திவ்யாத்புத லீலைகளை வர்ணிக்கநானெவ்வளவு? உன்னவரெனப்படும் பெரியோர் பலதடவை உபதேசிக்க ஓரோர் வார்த்தையைக் கற்றுச்சொல்லும் கிளிக்குஞ்சு போன்ற என் சொல்லுக்கு சித்தத்தில் ஸந்தோஷப்பட
ஸந்தோஷப்படவும்
வும், அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

6. பரிணாமதோஷம்——வேறுபாடு அடைவதால் உண்டாகும் தோஷம்.

7. ஜகதுத்பத்திஸ்திதி——உலகைப்படைப்பது, காப்பது.

பதினொன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஊகித்தால் ஜீவன் புத்தி சரீரம் இவைகளி லிருந்து விலக்ஷணனென்றும் இந்த நிலைமை உண்மை என்று பௌரிக்கு போர்வீரனென்றும் விருதுள்ளவன்தான் ப்ரீதித்து விண்ணப்பஞ்செய்கான்.

பரமாத்மா[1]! நீ ஸகல ஜீவாத்ம வர்க்கத்திற்கும் பெரியவனாதலால் உன்னை பரமாத்மனென்பது. ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரஞ் செய்யுமளவில் சரீரமே ஜீவாத்ம னென்றும் ஸகலசரீரத்திலுமிருக்கும் ஜீவாத்மனொருவனே யென்றும் ஸ்வதந்த்ரனென்றும் சொல்லுவர்; இந்த பக்ஷங்க ளெல்லாம் யுக்திவிருத்தமாயும், சாஸ்த்ரவிருத்தமாயுமிரு க்குமவை. அதெங்ஙனேயென்னில்:—சரீரமே ஜீவாத்மா வாகில் ம்ருதசரீரம்[2] அச்சு அழியாமலிருந்தும் ஜீவன் போச்சுதென்னும் உலக வார்த்தைகூடாது. சக்ஷுராதி

---

1. பரமாத்மா!—ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன்.
ஸ்தோத்ரரத்னம் ஸ்லோகங்கள் 10—18.
(ரத்னபூஷா வ்யாக்யானத்தையும் பார்க்கவும்.

ஆத்மாவினுடைய தேஹாதி விலக்ஷணத்வ—" ஆத்மா தேஹாதிகளிவற்றில் வேறுபட்டிருப்பதொருவன் "

(தத்வத்ரயம் சித்ப்ரகரணம்—3—ம்—ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள் வ்யாக்யானம் பார்க்கவும்.)

2. ம்ருத சரீரம்—பிணம்.

இந்திரியங்களே ஜீவாத்மாவாகில், அந்த[a] பதிராதிகளில் ஜீவாத்மனில்லையென்று சொல்லவேணுமாகும். மனஸ்ஸும் ப்ராணவாயுவும் ஜடமாதலால்[b] ஜீவாத்மனல்ல. ஜ்ஞானமே ஜீவாத்மனாகில் தான் ஜ்ஞானமுள்ளவனெனக்கூடாது மற்றும் தான் ஜ்ஞானமென்று சொல்லவேண்டும். ஆகையால் ஜீவாத்மா சரீரபாஹ்யேந்திரியங்களிலிருந்தும்[3] மனஸ்ஸுப்ராணன் ஜ்ஞானமிவைகளிலிருந்தும் வேறாய் ஸ்வப்ரகாசமாயிருக்கும்.[4] ஸகலசரீரங்களிலும்ஜீவாத்மனொருவனேயாகில் ஒருவன்ச்ரேயஸ்ஸுக்கு மற்றொருவன்பொறாமைப்படுவதும் ஒருவனுக்கு இன்னொருவன் பகையாவதும், ஒருவனை மற்றொருவன் கொல்லுவதும்கூடாது. எல்லாரந்தரங்கத்தையும், எல்லோரும் அறியவேணுமாகும், மேலும் ஒருவனுக்கு வேதாந்த ஜ்ஞானம் பிறந்தமாத்திரத்தில் எல்லோருக்கும் முக்தியுண்டாவதால் பலரும் வேதாந்தச்ர

---

a. அந்தபதிராதிகளில்—“ அந்தன், குருடன், ரூபத்தைஸ்பரியாதொழியவேணும்; பதிரன்-செவிடன், சப்தத்தைஸ்மரியாதொழியவேணும்.

b. ஜடம்—ஜடமாவதுஸ்வயம் ப்ரகாசமன்றிக்கேயிருக்கை

3. பாஹ்யேந்திரியங்கள்—ஜ்ஞாந கர்ம ஸாதகங்களான பத்து இந்திரியங்கள்.

4. ஸ்வப்ரகாசம்.—“ தீபம் தீபாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகிற வோபாதி, ப்ரகாசாந்தரநிரபேக்ஷமாக ஸ்வவ்யவஹாரத்துக்கு ஹேதுவாகை.

வணம் செய்வது வ்யர்த்தமாகும். ஜீவாத்மன் ஸ்வதந்த்ரனாகில் துக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தை அங்கீகரிக்கமாட்டான். இந்த யுக்திகளுடன் கூடின சாஸ்திர வசனங்களிலிருந்து ஜீவாத்மர் பலராய் உன் அடிமைகளாயிருப்பர். நீ, இந்த ஜீவாத்மரனைவருக்கும் தலைவனாய்ப் பரமாத்மனெனப்படுவாய். இப்படி நீ உடையவனும் நாங்கள் உடைமையுமென்னும் ஸ்வஸ்வாமி பாவஸம்பந்தத்தை இதுவரையுமறியாமல் ஸத்தொழிந்த எனக்கு நிர்வ்யாஜ தயைபுரிந்து இப்பொழுது அறிவித்து ஸ்வரூபத்தை உண்டுபண்ணின பிறகு இன்னும் ச்ரேயஸ்பரம்பரைகளை வளர்ப்பது, அநன்ய ஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— உன் இச்சைமாத்திரத்தினாலேயே ஏற்பட்டது தத்வஸ்ருஷ்டியென்று யதுசைலபாலனநிதியினுடைய திருவடித்தாமரை ஸன்னிதியில் துஷ்டநிக்ரஹம் செய்யுமவன் சொன்னான்.

பரதத்வ ஸ்வரூபா! உன்னதீனமாய் உன் சரீரமென்றிருக்கும் தத்வங்கள் ஜீவனென்றும், ப்ருக்ருதியென்றும் இரண்டாயிருக்கும். அவைகளில் ஜீவதத்வம் உன் உடைமையாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய்[1] நித்யமாய் இருக்கும்[2]. ப்ருக்ருதி யென்கிறது தானென்றும் தன்னிலிருந்து பிறந்த தத்வங்கள் இருபத்து மூன்றும் சேர்ந்து, இருபத்துநாலு தத்வமாயிருக்கும் அதெங்ஙனேயென்னில்:— மஹாப்ரளயத்தில் ப்ருக்ருதி உன்னுள் அடங்கியிருக்கும். அதனுள் ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸென்னும் மூன்று குணங்களும்

---

1. ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய்—" ஜ்ஞானத்துக்கு இருப்பிடமாயிருக்கை ஜ்ஞாநமாவது—ஸ்வஸத்தாமாத்ரத்தாலே ஸ்வாஸ்ரயத்தைப்பற்றி ஸ்வபரவ்யவஹாரத்துக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஆத்மதர்மம். இதுக்குஆத்மா ஆஸ்ரயம்— " ஆநந்த ரூபத்வமாவது இஷ்டத்வம். அதாவது-ஸ்வபாவமே அநுகூலமாயிருக்கை.

2. நித்யமாயிருக்கும்—நித்யமாவது ஸர்வகாலவர்த்தித்வம், ஆத்மாவுக்குச் சொல்லிற ஜந்மமாவது தேஹஸம்பந்தம், மரணமாவது, தேஹவியோகமென்கை.

அதிகமில்லாமலிருக்கும். இந்த ப்ருக்ருதிக்கு மாயை[3] என்றும், அவித்யையென்றும் ப்ரதானமென்றும் பெயராயிருக்கும். இந்த ப்ருக்ருதி கீழ்புறத்திலும், எண்திசையிலும் வரம்பில்லாமல் வ்யாபித்து மேலுக்கு வைகுண்ட லோகம்வரையிலிருக்கும் இப்படி பூர்ணமாயிருக்கும் ப்ருக்ருதியினுடைய சிலவிடங்களில் ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்கள் ஏற்றமடைந்து மஹத்தத்வம் பிறக்கும். இப்படி ஒரே ஏற்றமாய் அதிகத்தையடைந்த மூன்றுகுணமுள்ள மஹத்தத்வத்தின் ஒரோர் இடத்தில் ஒரோர்குணங்கள்மிக்கு மற்ற இரண்டு குணங்களையும், மிதித்து மிக அதிகத்தை யடையும்; அவ்விடத்தில் ஸத்வம் அதிகமானால் ஸாத்விகமென்றும், ரஜஸ்ஸு அதிகமானால் ராஜஸமென்றும், தமஸ்ஸு அதிகமானவிடத்தில் தாமஸமென்றும், மூன்றுவகை அஹங்காரதத்வம்பிறக்கும். இதில் ஸாத்விகாஹங்காரத்தில் நின்றும் சப்தத்தை அறியும் ச்ரோத்ரமும்[4], ஸ்பர்சத்தை[5] அறியும் த்வக்கும்[6] ரூபத்தை யறியும் சக்ஷுஸ்ஸும்[7], ரஸத்தையறியும்ரஸனையும்[8], கந்தத்

---

3. மாயை :—"மாயையென்பது விசித்ரஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணுகையாலே, அதாவது ஒன்றுபோலன்றிக்கே விஸ்மயநீயங்களான ஆச்சர்யங்களான கார்யங்களை ஜநிப்பிக்கை.

அவித்யை —" அவித்யையென்கிறது ஜ்ஞாநவிரோதியாகையாலே."

4. ஶ்ரோத்ரம்—காது.
5. ஸ்பர்ஸம்—பரிசம், தொடல், தொடுகை.
6. த்வக்—தோல், உடல்.
7. சக்ஷுஸ்—கண்
8. ரஸனை—நாக்கு.

தையறியும் க்ராணேந்திரியமென்னும்[9] ஜ்ஞானேந்திரியங்களைந்தும், மற்றும் பேசும்வாயும் குடிக்கும் கையும் நடக்கும் காலும் சரீரதர்மத்தை நடத்தும் பாயு[10]குஹ்யேந்திரியங்களென்னும்[11], கர்மேந்திரியங்களைந்தும்மற்றும் ஜ்ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியமிரண்டிற்கும் ஸஹாயமான மனஸ்ஸு என்னும் அந்தரிந்திரியமும் கூடி பதினொன்றாய்ப்பிறக்கும்.

தாமஸாஹங்காரத்தினின்றும் அவ்யக்தமான சப்த குணமுள்ள சப்ததந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த சப்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான சப்தகுணமுள்ள ஆகாசம் பிறக்கும். இந்த ஆகாசத்துடன் கூடின சப்ததந்மாத்ரத்தினின்று அவ்யக்தமான[12] ஸ்பர்சகுணமுள்ள ஸ்பர்ச தந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ஸ்பர்ச தர்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான ஸ்பர்சகுணமுள்ள வாயு பிறக்கும். இந்த வாயுவுடன் கூடின ஸ்பர்சதர்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான ரூபகுணமுள்ள ரூபதந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ரூபதந்மாத்ரத்திலிருந்தே அவ்யக்தமான ரூபகுணமுள்ள தேஜஸ்ஸு பிறக்கும். இந்த தேஜஸ்ஸுடன் கூடின ரூப தந்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான ரஸகுணமுள்ள ரஸ தந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்த ரஸதந்மாத்ரத்தில் நின்றே

---

9. க்ராணம்—மூக்கு.

10. பாயு—குதம்.

11. குஹ்யேந்திரியங்கள்—உபஸ்தங்கள்.

12. அவ்யக்தமான—காணப்படாத.

அவ்யக்தமான ரஸகுணமுள்ள ஜலம் பிறக்கும். இந்த ஜலத்துடன் கூடின ரஸதந்மாத்ரத்தினின்றே அவ்யக்தமான கந்தகுணமுள்ள கந்தந்மாத்ரம் பிறக்கும். இந்தகந்ததந்மாத்ரத்தில் நின்றே அவ்யக்தமான கந்தகுணமுள்ள ப்ருதிவி பிறக்கும். ராஜஸாஹங்காரமென்பது ஸாத்விகாஹங்காரத்திலிருந்து ஏகாதசேந்திரியங்கள் பிறப்பதற்கும், தாமஸாஹங்காரத்திலிருந்து பஞ்சதந்மாத்ரங்களும் பஞ்சபூதங்களும், என்று இருபத்துநாலு வகையான அசேதநப்ருக்ருதி தத்வத்திற்கும், சேதனமான ஜீவதத்வத்திற்கும் பெரியவனுகையால் நீயே பரதத்வமென்று பெரியோரால் கேட்டு உன்னையே அதிசயமாக நம்பின என்னை தயை என்னும் அம்ருதத்தில் நனைத்து உன் குளிர்ந்த கடைக்கண் ஒளியை என்னுள் பொழிந்து என்னுடைய ரஜஸ்தமோ குணமென்னும் அழுக்கைப் பிடுங்கி ஸத்வகுணத்தை அதிகப்படுத்துவது, அதிகப்படுத்துவது (வளர்ப்பது) அநந்ய ஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

பிறப்பதற்கு ஸஹாயமாயிருக்கும். இப்படிப்பக்ஷே மஹத், அஹங்காரங்களும், ஏகாதசேந்த்ரியங்களும், பஞ்சதந்மாத்ரங்களும்,

பதின்மூன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— பலப்ருமாண்டங்களை நீ நீர்க்குமிழிபோல் யெழுப்பிப்பாய்—என்று பத்மநாபனின் ஸுகுமாரமான திருவடியில் போர்வீரன் ப்ரீதிவிசேஷத்துடன் நல்லவிண்ணப்பம் உரைத்தான்.

அநேககோடி ப்ரும்மாண்டநாயகா! நீ ஜீவன்களில் தயைகொண்டு அவர்களுக்குக் கரணகளேபராதிகளைக்கொடுக்கவெண்ணி அந்த சரீரத்திலிருந்து அவர்கள் கர்மங்களைச் செய்யவும், அந்தகர்மபலங்களை அநுபவிக்கவும் இடமான ப்ரம்மாண்டத்தை ஸ்ருஷ்டித்தாய். அதெங்ஙனேயென்னில் முன் நீ ஸ்ருஷ்டித்த பஞ்சமஹாபூதங்களும் ஒன்றினொன்று கலக்காமல் வெவ்வேறாயிருப்பதால் ஒருகார்யத்திற்கும் ஒவ்வாததைக்கண்டு அவையெல்லாவற்றையும் பஞ்சீகரணவகையில் ஒன்றாய்ச்சேர்த்தாய். பஞ்சீகரணமெனில் பஞ்சமஹாபூதங்களில் ஒரு மஹாபூதத்தம்சத்தில் பாதியும் மிச்சநாலு பூதங்களின் நாலம்சங்களும் பாதியாகக் கூட்டில் ஒருவஸ்துவெனப்படும், அதனில் ஆகாசம் பாதியும் வாயு, தேஜஸ்ஸு ஜலம், இவைகளின் எட்டில் ஒருபங்கு பாதியாய் இந்த இரண்டு பாதிகளையும் ஒன்றாகக்கூட்டில் இதுபஞ்சீக்ருத ஆகாசமெனப்படும். மேலும் வாயுவம்சத்தில் பாதியும் மற்றநாலு பூதங்களின் எட்டிலொருபங்குகள் நாலும்கூடி பஞ்சீக்ருத வாயுவெனப்படும். மற்றும் தேஜோம்சம் பாதியும் மற்ற நாலுபூதங்களின் எட்டிலொரு பங்குகள் நாலும் கூடி ப்ருத்வியென்னப்படும் இப்படி பஞ்சீக்ருத மஹாபூதங்கள் ஒன்றில் மற்ற நாலு பூதங்கள் கலப்பிருக்கும் ஒருபூதத் தேஜஸ்ஸென்னப்படும். பின்னையும் ஜலாம்சம் பாதியும் மற்ற நாலு பூதங்களின் எட்டிலொரு பங்குகள் நாலும் கூடி

கினம்சத்தில் பாதியும் மற்ற எட்டிலொரு பங்குமாகி ஏற்றழிவாகி இந்த ராசிகள் இருப்பதால் எந்த ராசியில் எந்த பூதாம்சம் அதிகமாயிருக்குமோ அந்த ராசிக்கு அந்தப் பெயராகும். இப்படியிருக்கும் பஞ்சமஹாபூதங்களும் மஹதஹங்கார தத்வங்களும் ஒன்றுகூடி பூவஸ்துக்களிலிருந்து ப்ரும்ஹாண்டமுண்டுபண்ணுமளவில் சட்டியைப்பண்ணும் குலாலாதிகள்[1] போல் சரீராயாஸமின்றி நீரில் குமிழியெழுப்பும்படி உன் இச்சாமாத்ரத்தில் உண்டுபண்ணினாய். அதன்பிறகு ப்ரம்மாண்டத்தில் பிறப்பிக்கும் தேவமனுஷ்ய திர்யக்ஸ்தாவரஸ்ருஷ்டிகளை ஆள்வைத்து செய்விப்பேனென்று நான்முகனைப் படைத்தாய். இப்படி நீயே செய்யும் தத்வஸ்ருஷ்டியும், அண்டஸ்ருஷ்டியும் ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்டியும் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியெனப்படும். பின்பு சதுர்முகனின்றும் செய்விக்கப்படும் தேவாதிஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியெ
ப்ரம்ஹாண்டங்களைப்போலவும்
னப்படும். இப்பொழுது சொல்லும், ப்ரம்ஹாண்டங்களை நீயோர்வனே ஸ்ருஷ்டித்து ஆள்வைத்து காரியம் நடத்துவதினால் அநேககோடிப்ரம்மாண்ட நாயகனெனப்படுவாய். இந்த ஜகத்வ்யாபாரவ்யாஸங்கத்தில் என்னைமறவாமல் உன் தயார்த்ரசித்தத்தில் நினைப்பது, நினைப்பது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலநாயகா!

---

1. குலாலாதிகள்—குயவன் முதலானோர்.

பதினுன்காம் விண்ணப்பம்.

பா— எல்லா கர்மபலங்களையும் அனுபவிக்கும் ஸ்தானமான உலகங்களை நீ படைத்தாய் என்று வீரரில் வீரனானவன் அன்புபுரிந்து அஸுராரிக்கு[1]ச்சொன்னான்.

சகல புவனாதாரா[2]! உலகங்கள் பதினான்கு. அவை யெல்லாம் பிரும்மாண்டத்திலிருக்கும். அதெப்படியென்னில் பிரும்மாண்டமென்பது பரணியைப்போல்[3] உருண்டைவடிவாயிருக்கும். அதனுள் அவகாசம்[4] எந்த திசையிலும் ஐம்பது கோடி யோஜனையளவாயிருக்கும். அதனுள் கீழிருந்து அண்டகபாலத்துக்கு மேல் கர்போதகம் இருக்கும் ஸ்தானம் எண்பத்துமூன்று லட்சத்தைம்பதினாயிரம் யோஜனையாயிருக்கும். [அங்குதென்பாகத்தில் ரௌரவாதி

1. அசுராரி—அசுரர் பகைவன்—அசுரர்—கச்யபமுனிவருக்கு திதியிடத்தில் பிறந்தவர். தேவதைகளுக்கு இவர்கள் ஸஹஜசத்ருக்கள். இவருடைய உத்பத்திபுராணங்களில் பிரமனுடைய தபோமயமான சரீரத்தில் ஜகனப்ரதேசத்தில் நின்றும் உண்டானார்களென்று சொல்லப்பட்டது இவர்கள், தைத்யர், (திதிபுத்ரர்) தானவர், (தனுபுத்ரர்) என்று இருவகைப்பட்டிருப்பர், இவர்களுடைய குரு சுக்ராச்சாரியர்.

2. ஸகலபுவனாதாரா—எல்லா (பதினான்கு) உலகங்களுக்கு மஸ்திவாரமானவனே.

3. பரணி—ஒரு பாத்திரம் (சிமிழ்)

4. அவகாசம்—இடம்.

நரகங்களும் அதறகுமேல் சேஷலோகமென்பது முப்பத்திரண்டாயிரம் யோஜனையாயிருக்கும். அதற்குமேல் பூமி எழுபதினாயிரம் யோஜனத்திற்குள், ஒவ்வொன்று பத்தாயிரம் யோஜனங்களாகி மாடமாளிகை மரியாதையில் பாதாலம்முதலாய் ஸப்தலோகங்களாயிருக்கும்[5]. பூமிக்குமேல் ஸூர்யமண்டலம்வரையில் ஒருலட்சம் யோஜனையாயிருக்கும் ஆக கீழண்டபித்தியிலிருந்து[6] ஸூர்யமண்டலம் வரையில் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனையாயிருக்கும். அதற்குமேல் சந்திரமண்டலம் ஒரு லட்சம் யோஜனத்திலும் அதற்குமேல் நக்ஷத்திரமண்டலம் ஒரு லட்சம் யோஜனத்திலுமிருக்கும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனையில். சுக்ரனும் அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனையில் ப்ருஹஸ்பதியும், அதற்குமேல் இரண்டுலட்சம் யோஜனத்தில்

5. ஸப்தலோகம்—ஏழுவித உலகங்கள் அவைபூலோகம் புவர்லோகம், ஸுவர்லோகம், மஹர்லோகம்,ஜனோலோகம், தபோலோகம், ஸத்யலோகமென்பன. இவ்வேழும் மேலுலகங்கள். அதல, விதல, சுதல, தராதல, ரஸாதல, மஹாதல, பாதாளமென்னும் ஏழும் கீழுலகங்களாம்.

6. அண்டபித்தி—பிரம்மாண்டச்சுவர் இது பாதாளாதி ஸத்யலோகாந்தமான பதினாலு லோகங்களையுஞ் சுற்றிக்கொண்டு வெளியிலுள்ள மஹாஜலம் உள்ளே ப்ரவேசியாமைக்குக் கரையாயிருக்கும்.

ஸப்தருஷிமண்டலமும்[7], அதற்குமேல் ஒருலட்சம் யோஜனத்தில் ஜ்யோதிஸ்சக்ரகூடஸ்தனை துருவனுமிருப்பன். ஆக சூர்யமண்டலத்திலிருந்து த்ருவமண்டலம் வரையில் பதினான்குலட்சம் யோஜனையும்; ஸுவர்லோகமெனப்பட்டு இந்த்ராதி தேவதைகள் ஸ்தானமாயிருக்கும், அதற்குமேல் ஒருகோடி யோஜனையும் மஹர்லோகமெனப்பட்டு முதல் இந்த்ராதி பதவிகளிலிருந்து நிவ்ருத்தாதிகாரரான தேவதைகள் ஸ்தானமாயிருக்கும். அதற்குமேல் இரண்டுகோடியோஜனமும், ஜனோலோகமெனப்பட்டு பிரம்ஹபுத்ரர்களான ஸனகாதிமுனிவர்களின் ஸ்தானமாயிருக்கும்.[8] அதற்குமேல் எட்டுகோடி யோஜனமும் தபோலோகமெனப்பட்டு ஓங்காராதி பரமரிஷிகளின் ஸ்தானமாயிருக்கும். அதற்குமேல் ஒருகோடியே எண்பத்தாறுலட்சமும் வெட்டவெளியாயிருக்கும். ஆகசூர்யமண்டலத்திலிருந்து மேலண்டப்பித்தி வரையில் இருபத்தைந்துகோடியும், கிழண்டப்பித்திவரையில் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனங்களுமாய் ப்ரம்ஹாண்டம் ஐம்பதுகோடி யோஜனை நீளமாயிருக்கும். இதில் ஸ்திரமான[9] மாடிவீடுபோல் பதினு

---

7. ஸப்தருஷிகள்—முனிஸ்ரேஷ்டர்கள் எழுவர். அவர் மரீசி, அங்கிரஸன், புலகன், வஸிஷ்டன், அத்திரி, புலஸ்த்யர், கிருது என்போர் ஒருசாரார். கச்யபன், அத்ரி பரத்வாஜன், விஸ்வாமித்ரன், கௌதமன், ஜமதக்னி, வஸிஷ்டன், என்போரையும் ஸப்தருஷிகளென்பர், இங்குமுதலேழைக் குறிக்கிறது.

8. ஸ்தானம்—இடம், நிலை.

9. ஸ்திரம்—திடம்—மாறாமை.

அதற்குமேல் பன்னிரண்டுகோடியோஜனையும் ஸத்யலோகமெனப்பட்டு சதுர்முக ப்ரம்ஹ ஸ்தானமாயிருக்கும்.

ன்கு உலகங்களிலிருக்கும் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஸ்வரூப[10]ஸ்திதி[11] ப்ரவ்ருத்தி[12]களுக்கு நீயேகாரணமாயிருப்பதால்ஸகல புவனாதாரன்.என்னப்பட்டாய் ஆகையால் என்னுடைய ஸ்வரூப ரூபஸ்திதிகள் உன்னுடைய அதீனமாயிருக்குமென்று பெரியோர்களால் கேட்டு என்னுடையஹிதாஹிதங்களை விட்டு இருக்கிறேன். என்னைரட்சிக்கும்வகை உன்னது, உன்னது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

10. ஸ்வரூபம்—சொரூபம், இயற்கைத்தன்மை.

11. ஸ்திதி—நிலைமை.

12. ப்ருவ்ருத்தி—முயற்சி.

பரம—ஸ்ரேஷ்டமான.

பதினைந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஸமுத்திரங்களென்ன, மலைகளென்ன, நதிகளென்ன இவற்றை உட்கொண்ட தராவலயம் அவ்வளவையும் நீ ஸ்ருஷ்டித்தாயென்பது திண்ணம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறது என்று கர்ணாடக சக்ரவர்த்தி ஸௌரிக்கு[1] விண்ணப்பம் செய்தான்.

அகண்ட பூமண்டலாதீச்வரா! பூமியைச்சுற்றி அண்டபித்தி உருண்டையா யிருப்பதால் எந்தப்பக்கத்திலும் ஐம்பது கோடி யோஜனையாயிருக்கும்: அதெங்ஙனேயென்னில்—பூமத்யத்தில் ஜம்பூத்வீபம் உருண்டையாய் எந்தப்பக்கத்திலும் லட்சயோஜனையா யிருக்கும். இந்த ஜம்பூத்வீபமத்யத்தில் மஹாமேரு சுவர்ணமயமாய் கீழ்பதினாயிரம் யோஜனை அகலமும் மஸ்தகத்தின்[2]மேல் முப்பத்திரண்டாயிரம் யோஜனை அகலமுமாய் சதுரமாய் வெல்லத்தைத்தலைகீழாக வைத்தாற்போலிருக்கும்[3]. இந்த ஜம்பூத்வீபத்தை சுற்றின லவணஸமுத்திரமொன்று லக்ஷயோஜனை அகலமும் இதைச்சுற்றின ப்லக்ஷத்வீபம் இரண்டு லக்ஷ யோஜனையகலமும் இதைச்சுற்றின இக்ஷுஸமுத்திரம் இரண்டு லட்சம் யோஜனமும்

---

1. ஸௌரி—ஸூரசேன வம்சத்தில் பிறந்தவன்.

2. மஸ்தகத்தின்மேல்—தலைமேல், மேற்பக்கம்.

3. வெல்லத்தைத்தலைகீழாய் வைத்தபடி—மைஸூர்தேசத்தில் "பெல்லத்தச்சு" யென்பார்கள். இது "ப" எழுத்துப்போல் அச்சடிக்கப்படும், சதுரமாயிருக்கும்.

இதைச்சுற்றின சால்மத்வீபம் நாலு லட்சம் யோஜனமும் இதைச்சுற்றின ஸுராசமுத்திரம் நாலு லட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின குசத்வீபம் எட்டுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ருதஸமுத்திரம் எட்டுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின க்ரௌஞ்சத்வீபம் பதினாறுலட்ச யோஜனமும், இதைச்சுற்றின ஸாகத்வீபம், முப்பத்திரண்டு லட்சயோஜனமும், இதைச்சுற்றின புஷ்கரத்வீபம் அறுபத்துநாலாயிரம் லட்சயோஜனமும், இதைச்சுற்றின ஸ்வாதூதக ஸமுத்ரம் அறுபத்துநாலாயிரம் யோஜனமுமாயிருக்கும், இந்தபர்யந்தம் (இதுவரை) மனுஷ்யாதி பிராணிகள் ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்யமாயிருக்கும். அதின் புறவலயம் பிராணிகள் ஸஞ்சாரத்திற்கு யோக்யமில்லாமல் பளிங்குபோல் நிர்மலமாய் ஸ்வர்ணமயமாயிருக்கும் பூமி பத்துகோடியே, பதினொன்றுலக்ஷ யோஜனை யகலமாயிருக்கும். இதைச்சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் பத்தாயிரம் யோஜனையுயரமாயும் பத்தாயிரம்யோஜனமகலமுமாயிருக்கும். இதைச்சுற்றின அந்தகாரபூமி அண்டகடாஹ பர்யந்தத்திற்கு பன்னிரண்டுகோடியே, முப்பத்திரண்டு லட்சத்து நாற்பதினாயிரம் யோஜனையகலமாயிருக்கும். இப்படி பூமத்யத்திலிருந்து ஒருதிசை அண்டபித்தி பர்யந்தம் இருபத்தைந்துகோடி யோஜனை விஸ்தாரமாயிருக்கும். அதெங்ஙனேயென்னில் :—ஜம்பூத்வீபமத்யத்திலிருந்து லவணஸமுத்ரம் வரையில் ஐம்பதினாயிரம் யோஜனமும், மற்ற ஆறுத்வீபங்களும் ஏழுஸமுத்ரங்களும் சேர்ந்து இரண்டுகோடியே, ஐம்பத்துமூன்று லட்சயோஜனமும் ஸுவர்ணபூமி பத்துகோடியே பதினொன்றுலட்ச யோஜனமும், லோகாலோக பர்வதம் பத்தாயிரம் யோ

ஜனமும், அந்தகாரபூமி பன்னிரண்டு கோடியே, முப்பத்திரண்டு லட்சத்து நாற்பதினாயிரம் யோஜனமும் சேர்ந்து இருபத்தைந்துகோடி யோஜனமாயிருக்கும். இப்படி மேருமத்யத்திலிருந்து ஒருபக்கம் இருபத்தைந்துகோடி விஸ்தாரமாயிருப்பதால் பூமண்டலம் ஒருபக்கத்திய அண்டபித்தியிலிருந்து மற்றொருபக்கத்து அண்டபித்திவரையில் ஐம்பதுகோடி யோஜனை விஸ்தாரமாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட பூமண்டலம் ப்ரளயஸமுத்ரத்தில் முழுகினவன்று நீ சுமந்துகாப்பாற்றினதால் அகண்டபூமண்டலாதீச்வரனெனப்படுவாய். உன் ஐச்வர்யத்தின்[4] எல்லேகாணப்பிரமன் முதலியவர்களுக்கு அரிதாகிலும், பிரீதியுடன் நான் என்னறிவிக்கு எட்டினவரையில் விண்ணப்பம் செய்தேன் இந்தை க்ஷமிக்கவும், க்ஷமிக்கவும். அநக்யஜன சுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

4. ஐச்வர்யம்—ஐச்வர்யமாவது ஸகலபதார்த்தங்களையும் தத்தத் கர்மானுகுணமாக நியமிக்கும், நியமன ஸாமர்த்யம்.

ஸப்தஸமுத்ரம்—ஏழுவகைச் சமுத்திரங்கள், அவை உவர்நீர்ச்சமுத்திரம், நன்னீர்ச்சமுத்திரம், பாற்சமுத்திரம், தயிர்சமுத்திரம், நெய்சமுத்திரம், கருப்பஞ்சாற்றுச்சமுத்திரம், தேன்சமுத்திரமென்பனவாம்.

சப்ததீவுகள்—ஏழுவிதத்தீவுகள்—அவை, ஜம்பு, ப்லக்ஷ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாக, சான்மல. புஷ்கரமென்பன.

பதினான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— உலகத்தில் பிரகாசிக்கும் சுவர்க்கங்களின் பேதங்களை நீ உரைப்பாயென்று யாதவகிரிநாதனடிக்கு சிறைப்பட்டவரில் தயையுள்ள தலைவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

நிகிலபோகப்ரதா[1]! போகமென்பது சுகம், துக்கம் இவற்றினனுபவம். துக்கத்தை அனுபவிக்கும் தேசம் நரகமெனப்படும். சுகத்தை அனுபவிக்கும் தேசம் சுவர்க்கம் எனப்படும். இந்த சுகானுபவமான சுவர்க்கங்கள் பதினான்கு லோகங்களிலுமுள. அவைகளில் பூமியிலிருக்கும் சுவர்க்கங்கள் பூசுவர்க்கங்களெனப்படும். அவையெவை யென்னில் :—ஜம்பூத்வீபத்தின்[2] நவவருடங்களில்[3] பாரதவரு

---

1. நிகிலபோகப்ரதா!—ஸமஸ்தபாக்கியங்களையும், கொடுப்பவனே! (கிருபைசெய்பவனே.)

2. ஜம்பூத்வீபம்:—இந்த பூமியானது ஜம்பூத்வீபமுள்பட ஏழுத்வீபங்களாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை முறையே ஸப்தஸமுத்ரங்களால் த்வீபங்களாகச் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்குள்ளே ஜம்பூத்வீபமென்பது எல்லாவற்றிற்கும் நடுவிலிருக்கின்றது.

மேருவின் தெற்கிலிருக்கும், கந்தமாதன மலையில் ப்ரகாசிக்கும் நாவல்மரத்தைப்பற்றித்தான் இந்த பூமிக்கு ஜம்புத்வீபமென்று பெயர் உண்டாயிற்று. அந்த மரத்தின் பழங்கள் மஹாகஜ ப்ரமாணமுள்ளவைகளாய் மலையின்மேல்

விழுந்து சிதைய அவைகளின் ரஸத்திஞலே ஜம்பூநதியெ ன்று ப்ரஸித்தமான ஒரு நதி ஓடுகின்றது. (மகாகஜமெ ன்பது—ஐந்துமுழ உயரமும், ஏழு முழ நீளமும் எட்டு முழப்பருமனு முடையது.)

அவ்வாற்றங்கரையின் மண்ணானது அந்த ரஸத்திஞல் நனைந்து காற்றிஞலுலர ஜாம்பூநதமென்று பேர் கொண்டு சித்தர்கள் தரிக்கும்படியான ஸ்வர்ணமாகிறது.

3. நவவருஷங்கள் :—இந்த ஜம்பூத்வீபத்தில் முதல் பாரதவர்ஷமும், பின்பு கிம்புருஷ வருஷமும், அப்புறம் ஹரிவர்ஷமும், இம்மூன்றும் மேருவின் தெற்கே யுள்ளவை. ரம்யகவருஷம், ஹிரண்ய வருஷம், குருவருஷம். ஆகிய மூன்றும் மேருவின் வடக்கேயுள்ளவை. பாரதவருஷம் எப்படி தெற்கின் கடைசியோ அப்படியே "குரு" வருஷம் வடக்கின் கடைசியாய் இருக்கிறது. மேருவைச்சுற்றிலும் இராநின்றது இளாவ்ருத வருஷமெனப்படும். மேருபர்வதத்திற்குக் கிழக்கே பத்ராச்வ வருஷமும், மேற்கே கேதுமால வருஷமும் இருக்கின்றன. இவ்வருஷங்களில் ஒவ்வொன்றும், ஒன்பதிஞயிரம் யோஜனை விஸ்தீர்ணம் உள்ளவை.

அந்த இளாவ்ருத வர்ஷத்தில் நான்கு பர்வதங்கள் மேருவுக்குத்தாங்கிகளா யிருக்கும்படி யுண்டாக்கப்பட் டிருக்கின்றன. அவற்றுள் கிழக்கில் மந்தரமும், தெற்கில் கந்தமாதனமும், வடக்கில் சுபார்ச்வமும், மேற்கில் விபுலமும் இருக்கின்றன. அந்த மலையில் முறையே கடம்பு, நாவல் அத்தி, ஆல், என்ற மரங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. நான்கு திசைகளிலும் முறையே சைத்ரரதம், கந்தமாதனம். வைப்

ராசம், நந்தனம், என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு உத்யான வனங்களுண்டு. அவைகளில் அருணோதம், மஹாபத்ரம், ஸிதோதம், மாஸை என்கிற நான்கு மடுக்கள் தேவதா யோக்யங்களாயிருக்கின்றன.

பிலக்ஷத்வீபம் :—ஏழு வருஷங்கள்—1 சாங்ஹயம், 2 சிகரம். 3 சுகதம், 4 ஆநந்தம், 5 சிவம், 6 க்ஷேமகம், 7 துருவம்.

சால்மத்வீபம் :—ஏழு வருஷங்கள்—சுவேதன், அரிதன், ஜீமூதன், ரோஹிதன், வைத்துதன், மானஸன், சுப்பிரபன்.

வருஷபர்வதங்கள் :—குமுதம். உன்னதம், பலாஹகம், துரோணம், சங்கம், மகிஷம், கருத்மான்.

குசத்வீபம், வருஷங்கள்—மலைகள் :—உத்பிதன், வேணுமான், சுவைரதன், லம்பன், திருதி, பிரபாகரன், கபிலன்.—வித்ரமம், ஹேமசைலம், த்யுதிமான், புஷ்பவான், குசேசயம், ஹரி, மந்தரம்.

க்ரௌஞ்சதுவீபம், வருஷங்கள் :—குசலன், மனுகன், உஷ்ணன், சிவரன், அந்தகாரகன், முனி, துந்துபி

வருஷபர்வதங்கள் :—க்ரௌஞ்சம், வாமனம், அர்த்தகாரகம், ரத்னசைலம், திவாவிருது, புண்டரீகவான், துந்துபி.

சாகத்வீபம், வருஷங்கள் :—ஜலதா், குமாரம், சுகுமாரம், மரீசகம், குசுமோதம், சுமோதம், மகாத்ருமம்.

டமொன்றன்றி மற்றைய எட்டு வருடங்களும்,[4] வர்ஷபர்வதங்களும் மஹாமேருவும்[5]; ப்லக்ஷ, சால்மலி, குச, க்ரௌஞ்ச, சாகங்களென்னுமைந்து த்வீபங்களிலிருக்கும் முப்பத்தைந்து வருடங்களும், எல்லா வருஷ பர்வதங்களும், புஷ்கர த்வீபத்திலிருக்கும் இரண்டு வருடங்களும், வர்ஷபர்வதமொன்றும் இவைகளெல்லாம் பூசுவர்க்கங்களெனப்படும். இவைகளில் ஜம்பூத்வீபத்திலிருக்கும் எட்டு வருடங்களிலும், புஷ்கரத்வீபத்திலிருக்கும் இரண்டு வருடங்களிலும் மானிடரெல்லோருக்கும் பத்தாயிரம் வருஷமாயிஸ்ஸுண்டாயிருக்கும்; பிணியும், பொறாமை, பிறர் குணதூஷணம் இவைகளொன்றுமில்லாமலிருக்கும்; அனைவரும் உத்தமசாதியராயிருப்பதால், சாதியில் உயர்வு தாழ்வு இல்லாமலிருக்கும்; சாதிவித்யாச மில்லாமையாலேயே ஆசாரபேதமில்லாமலிருக்கும். இங்கு இருக்கும் மனிதரெல்லாம் எப்பொழுதும் பசியும் தாகமுமில்லாமல் பரமஸந்துஷ்டராய், தேவ

வருஷபர்வதங்கள் :—உதயகிரி, ஜலதாரம், ரைவதகம், ச்யாமம், அம்போகிரி, அம்பிகேயம், கேஸரி.

புஷ்கரத்வீபம் :—வருஷங்கள், :—மகாபீதம், தாதகி

வருஷபர்வதம் :—மானசரோத்தரம்.

4. வருடங்கள் :—கண்டங்கள்.

5. மஹாமேருபர்வதம் :—ஜம்பூத்வீபத்திற்கு நடுவில் இந்த சுவர்ணபர்வதமானது பூமியென்னுந் தாமரை மலருக்குக் கர்ணிகையைப்போல விளங்குகின்றது.

தைகளும் தாமும், ஸமானவேஷத்துடனும், ஸமானசக்தியும், ஸமானபுத்தியாயு மிருப்பர். ப்லக்ஷ, சால்மலீ, குச, க்ரௌஞ்ச, சாகத்வீபங்களிலிருக்கும் முப்பத்தைந்து வருடங்களிலும் வர்ஷபர்வதங்களிலும் காலமெப்பொழுதும் த்ரேதாயுக சமமாயிருக்கும். இவ்விடத்திய மனிதர்களும் தேவகந்தர்வர்களும் கூடியாடிக்கொண்டு ஐந்தாயிரம் வருஷம் ஆயுஸ்ஸுண்டாகி ஆதி, வ்யாதி[6] யொன்றுமில்லாமல் சுகத்திலிருப்பர். ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ரரென்னும் சுத்தசாதியராய் ஸதாசாரஸம்பன்னராயுமிருப்பரல்லாமலொருவரும் கலப்பு ஜாதியரில்லாமலிருப்பர். இவைகளில் இளாவ்ருதவர்ஷத்தில் பல பல போகங்களுக்கு ஆஸ்பதமாய் அழகான ஸ்தானங்களிருக்கின்றன. அவையெவையென்னில்:—மஹா மேரு, அசையாமலிருக்கும் பொருட்டோ வென்னுமாப்போலே பலமான கீல்கள்போல் நான்குதிசையிலும் நான்கு பர்வதங்களிருக்கும். அவைகளில் கிழக்கு திசையில் மந்தரபர்வதமிருக்கும், அதின்மேல் ஆயிரம் யோஜநமுயரமான கடபமரமிருக்கும்[7]. அந்த மரத்திற்கு ஆயிரம் பெரிய கிளைகளும், பதினாயிரம் சிறிய கிளைகளுமாகி யெல்லாக்காலத்திலும் மலர்களும் பழங்களுமுண்டாய்ச்சுற்றி ஆயிரம் யோஜனை திவ்யபரிமளமாயிருக்கும். இந்த பர்வதத்தினருகில் கிழக்கே சைத்ரரத மென்னும் ஶ்ருங்காரத்தோட்டமும், அருணோதமென்னும் ஸரஸ்

6. ஆதி, வ்யாதி:—தேஹவியாதிகளும், மனோவியாதிகளும்.

7. கடபமரம்:—கடம்பமரம்.

ஸாமிருக்கும். மேருவுக்குத்தெற்கில் கந்தமாதனமென்னும் பர்வத மிருக்கும். அதின்மேல் ஆயிரத்து ஒரு நூறு யோஜனமுயரமான நாவல்மரமிருக்கும். இதின் கிளைகளிலிருந்து ருசியாயும் மெதுவாயும், ஸுகந்தமாயும், மாஹகஜ அளவாயுமிருக்கும், பழங்கள் சுற்றெல்லையில் விழுந்து கரைந்து ஜம்பூநதியென்னும் ஆறுப்புனல் பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அதன் கரைமண்கள் அந்தரஸனத்தினால் நனைவதால் ஜாம்பூநதஸ்வர்ணமயமாய் தேவர்களின் அலங்காரத்திற்கு யோக்யமாயிருக்கும். அதன் தென்னண்டையில் கந்தமாதனமென்னும் ஸ்ருங்காரத்தோட்டமும், மானஸமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும், மேருவின் மேற்கே விபுலமென்னும் பர்வதமிருக்கும். அதின்மேல் ஆயிரத்து ஒருநூறு யோஜன முயரமான அரசமிருக்கும். அதின் பழங்கள் எப்பொழுதும் மகாகும்ப அளவாய் பரிமள யுக்தமாயிருக்கும், அதற்குமேற்கால் வைப்ராஜமென்னும் ஸ்ருங்காரத்தோட்டமும், ஸிதோதமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும். மேருவின் வடக்கே சுபார்சவமென்னும் பர்வதமிருக்கும். அதற்குமேல் ஆயிரத்து ஒருநூறு யோஜனமுயரமுள்ள ஆலமரமிருக்கும். அதின் பழங்கள் எப்பொழுதும் மஹாகும்ப அளவாய் பரிமளயுக்தமாயிருக்கும். அதனருகில் நந்தனமென்னும் ஸ்ருங்காரத் தோட்டமும் ஸிதோதமென்னும் ஸரஸ்ஸுமிருக்கும். இந்த நாலு பர்வதங்களின் புறவலயத்தில் பல பருவதங்களிருக்கும். இவை தாமரைக் கேஸரங்களின்மயமாயிருப்பதால் கேஸரபர்வதங்களெனப்படும். அவை யெவையென்னில்:—மேருவிற்கு கிழக்காய் ஸிதாம்ப, உதகுஞ்ஜ, மார்ஷ, வ்ருங்க, மணிச்ருங்க, ஸபிந்து, மந்தர, வேணு, மந்த, ஸமேக, நிஷத, தேவபர்வதங்கள்; மேருவிற்

என்னும்இந்த பர்வதங்களிருக்கும்

குத் தெற்கே க்ருசிர, க்ருச்ருங்க, கபிங்க, பதங்க, குசக்ர, தாம்ராப, விசால, ஸ்வேததர, ஸமூல, வஸுதார, ரத்நகர, ஏகச்ருங்க, மஹாமூல, கஜசைல, பிசாசக, பஞ்சசைல, கைலாஸ, ஹிமவந்தமென்னும் இந்த பர்வதங்களிருக்கும்; மேருவிற்கு மேற்கே கபில, பிஞ்ஜக, பத்ர சுரஸ, மஹாபல, குமத, மதுமந்த, அஞ்சந, மகுட, க்ருஷ்ண, பாண்டர, சஹஸ்ரசிகா, பாரியாத்ர, த்ருஸ்ருங்கமென்னும் பர்வதங்களிருக்கும்; மேருவின் வடக்கே சங்ககூட, நிஷத, ஹம்ச, நாக, கபிங்க, இந்த்ரசைல, நீல, கனகச்ருங்க, சதச்ருங்க, புஷ்கர, மேகசைல, விரஜ, ஜாருதி, த்ருச்ருங்கமென்னும் பர்வதங்களிருக்கும். இந்த கேஸரபர்வதங்களின் தடவரைகள் ரமணீயமாய், தேவதைகளுக்கு க்ரீடா ஸ்தானங்களாயிருக்கும். அவையெவையென்னில்—மேருவிற்கு கிழக்காய், ஸிதாந்த குமுதபர்வதங்களின் நடுவே மூன்னூறு யோஜந நீளமும், நூறுயோஜந மகலமுமாய் ருசியாய் நிர்மலமாய் இருக்கும் ஜலத்தினால் பூர்ணமான ஸ்ரீஸரஸ்ஸென்னும் குளமிருக்கும். அதனுள் மரக்காலளவான தாமரைகளிருக்கும். அவைகளில் கோடிதளங்களுடைய ஸ்வர்ணமயமான ஒரு தாமரையில் ஸாக்ஷாத் மஹாலக்ஷ்மி உறைவள். இந்த குளத்தினோரத்தில் நூறுயோஜனை யகலமும், இருநூறு யோஜனை நீளமுமான வில்வமரவனமிருக்கும். அதனுள் மரங்கள் எப்பொழுதும் பலபுஷ்பயுக்தமாய் "அரைகூவு வழி[8]" (கூப்

---

8. "அரைகூவு வழி":—கன்னட நாட்டு கிராமங்களில் "ஒந்துகூகுதாரி" என்று சொல்லுவார்கள். இது வழியின் தூரத்தைச் சொல்லும். ஒரு மனிதன் கூப்பிட்டால் எவ்வளவு தூரம் கேழ்க்குமோ அவ்வளவு தூரமென்று அர்த்தம். இந்த அளவில் பாதி.

பிடி தூரம்) உயரமாயிருக்கும். அங்கேயும், மஹாலக்ஷ்மி ஸித்தஸங்கநிஷேவிதையா[9] யிருப்பதால் அந்த வனத்திற்கு ஸ்ரீவனமென்று பெயராயிருக்கும். மேலும் வைகங்க மணி சைலமென்னும் இந்த பர்வதங்களின் நடுவே இருநூறு காத நீளமும் நூறுகாத மகலமுமான ஒரு குளமிருக்கும். அதனடியில் 'அரைகூவு வழி' உயரமான பலமரங்களினால் பிரகாசிக்குமொரு மஹாவனமிருக்கும். அதன் நடுவில் காச்யபமுனிக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மற்றும் மஹாநீலகுண்டமலைகளின் நடுவே தாமரைக் கூட்டத்தினால் அழகான பிரகாசமுடைய ஸௌகந்தியென்னும் குளமிருக்கும். அதனண்டையில் ஐம்பது யோஜனை நீளமும் முப்பது கோடி யோஜனை மகலமுமான பனைமரவனமிருக்கும். அந்த மரங்கள் 'அரைகூவு' வழி உயரமாயிருக்கும். தேவசைலமென்னும் மலையின் தாழ்வரையில் செடிமரங்களொன்று மில்லாமல் ஆயிரம் காத நீளமும் நூறு காதம் அகலமும் ஸமதளமாய் ஒரு கல்தரையாய் அதன்மேல் முழங்கால் உயரம் நீருண்டாய் ஐராவதத்திற்கு[a] க்ரீடாஸ்தானமா யிருக்கும். இவையெல்லாம் மேருவுக்கு கிழக்கே இருக்கும் ஸ்தானங்கள் மேருவின் தெற்கே த்ருசிர, பதங்கமலைகளின் நடுவில் தித்திப்பாய் தெளிநீருடைத்தான பஹூதகமென்னும் நதி பெருகிக்கொண்டிருக்கும். அதன் கரையில் நூறுகாத

---

9. ஸித்தஸங்க நிஷேவிதையாய் :—ஸித்தர் ஸமூஹத்தால் ஆராதிக்கப்பட்டவளாய்,

a. ஐராவதம் :—தேவேந்த்ர வாஹனமான நான்கு தந்தங்களையுடைய வெள்ளையானை, திக்கஜங்களிலொன்று.

நீளமும் முப்பது காதமகலமுமான அத்திக்காடு இருக்கும். மரங்கள் ஒரு அம்பு எய்யும் உயரமாய் பவளவர்ணமான மண்குடப் பெருமனை பழங்களுடன் கூடி அது கர்தம ப்ரஜாபதிக்கு ஆச்ரமமாயிருக்கும். தாம்ராப பதங்க கிரிகளின் நடுவே நூறு காதம் நீளமும், நூறு காதம் அகலமுமான ஸரஸ்ஸிருக்கும். அதனுள் செந்தாமரைகள் பால ஸூர்யனைப்போல் ப்ரகாசமாயிருக்கும். அந்தஸரஸ்ஸின் மத்தியிலிருக்கும் ஒரு மலைமேல் கோட்டை கொத்தளங்களால் விளங்கும் ஒரு வித்யாதரபுரமிருக்கும். விசால ச்வேத பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதம் அகலமும் ஐம்பது காதம் நீளமாயிருக்குமொரு குளமிருக்கும். அதின் கரையில் ஒரு பெரிதான மாமரமிருக்கும். அதனில் மாம்பழங்கள் ஸ்வர்ணஸங்காசமாய் அத்தியந்தம்[10] பரிமளயுக்தமாய் மண்குடப்பருமனாயிருக்கும். வஸுதாரா, ரத்னதாரா, பர்வதங்களின் நடுவே முப்பது காதம் நீளமும், நூறுகாதம் அகலமுமானவொரு பலாசவனமிருக்கும் அதின் பூக்கள் எப்பொழுதும் நூறுகாத பர்யந்தம் பரிமளித்திருக்கும்; அதனில் ஸூர்யனுக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மேருவின் மேற்கே ஸுபார்ச்வ சிகி பர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் அகலமும் நூறுகாதம் நீளமும் நெருப்பால் சுடப்பட்ட சூடான நிலமாயிருக்கும். அதின் நடுவே இருபது காதநிலம் வன்ஹி (நெருப்பு) மண்டலமாயிருக்கும், அதினுள் எப்பொழுதும் ப்ரளயகாலாக்னி[11] பிறகில்லாமல் எரிந்துகொ

---

10. அத்தியந்தம் :—மட்டற்றது, மிகுதி.

11. ப்ரளயகாலாக்கினி :—நான்முகனின் ஒருபகல் முடிவில் ஒருநைமித்திக ப்ரளயம் உண்டாகும், இந்தத்தின ப்ரளயத்தில், பூலோக, புவர்லோக, சுவர்லோகங்கள் தகிக்கப்பட்டு நாசமாகும். இதுவே பிரளயாக்னி.

ண்டிருக்கும். குமுத, அஞ்சனபர்வதங்களின் நடுவே புண்யஹ்ரதமென்னும் குளமிருக்கும். அதின் தீரத்தில் பத்து காதம் அகலமும், பத்துகாதம் நீளமுமான மாதுளை வனமிருக்கும். அதனுள் எப்பொழுதும் மஞ்சள் வர்ணமாய் பெரிய பழங்களிருக்கும். அதனுள் ப்ரஹஸ்பதிக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். பிஞ்ஜர, ஸௌரஸ பர்வதங்களின் நடுவே அநேக யோஜன நீளமும், அநேக யோஜன மகலமுமான மஹாத்ரோணியென்னும் குளமிருக்கும். அதனுள் விஷ்ணுவுக்கு ஸ்தானமிருக்கும். க்ருஷ்ண பாண்டர பர்வதங்களின் நடுவே மூப்பது காதமகலமாயும், தொண்ணூறுகாதம் நீளமாயும் மரம் செடிகளில்லாமல் நிஷ்பங்கதீர்த்த மென்னும் குள மிருக்கும். அதனுள் ஐந்துகாத விஸ்தாரமான ஆலமரமிருக்கும். அந்தமரத்தில் சந்திரவர்ணனாய் நீல உடை அணிந்தவனாய் ஸஹஸ்ரவதனனென்னும் ஸ்வாமி யக்ஷாதிகளா லெப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவான். ஸஹஸ்ரசிகர குமுத பர்வதங்களின் நடுவே ஐம்பதுகாதம் அகலமான பலதித்திப்புப் பழங்களை உடைத்தான வனமிருக்கும். அதனுள் சந்திரனுக்கு ஆச்ரமமிருக்கும். மேருவின் வடக்கே சங்ககூடநிஷத பர்வதங்களின் நடுவே அநேக யோஜனமகலமான புருஷஸ்தலமென்னும் ஸ்தானமிருக்கும். அதனுள் மரங்கள் அநேக யோஜனமுயரமாயிருக்கும். கலிங்கநாகபர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் அகலமும் இருநூறுகாதம் நீளமுமாய் த்ராக்ஷாகர்ஜூர வனமிருக்கும். அதனுள் பழங்கள் எப்பொழுதும் மதுரமாயிருக்கும். புஷ்கர மேக பர்வதங்களின் நடுவே நூறுகாதம் நீளமும் அறுபது காதம் அகலமுமான கல்தரை யிருக்கும் அதனுள் நான்கு திசையிலும் அநேக யோஜனை யகலநீளமுள்ள நான்கு குளங்க

ளும் நான்கு வனங்களு மிருக்கும். கேஸர, மர்யாதா பர்வதங்களின்மேல் எண்வகைத் தேவதைகளின் பட்டணமிருக்கும்[12]. இவையெல்லாம் போகபூமியென்னப்படும். இவைகளில் அனுபவிக்கும் போகம் அநித்யமானதால் யான் இவைகளை ஆசைப்பட்டவனல்ல. நித்யபோகமென்னும் உன் கைங்கர்யத்தையே ஆசைப்பட்டேன். நிகில போகப்ரதனென்னும் நீ எனக்கு இதை நிலைநிறுத்துவது, இதை நிலைநிறுத்துவது. அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

திரியக்குகள் :—சதுர்முகனுடைய பாரிச பாகங்களிலிருந்து மிருகங்கள் முதலான திர்யக்ஜாதிகள் பிறந்தன. அவைபக்கங்களிலிருந்து குறுக்காய் பிறந்தனவாகையாலே திர்யக்குகள் என்று சொல்லப்படும்.

12. தேவதைகள் பட்டணங்கள் :—கேஸரபர்வதங்களிலே, ஹேமசித்ரம், பூதவனம், பிரமபாரிசம், சுநாபகம், என்னும் புரங்களுமிருக்கின்றன.

வருஷபர்வதங்கள் :—வருஷ எல்லைமலைகள் இவையெல்லாம் விஷ்ணுபுராணத்தில் காண்க.]

பதினேழாம் விண்ணப்பம்

பா— நரகத்தில் இருத்தப்படுமவர் மூன் ஒருதடவையும் உன் திருவடித் தாமரைகளைப் பற்றிலர், என்று பகை அரசர் ஸ்திரீகளுக்கு விடனுனவன் மகா பராக்ரம சாலியின் திருவடித்தாமரையில் அமர்ந்து சொன்னுன்.

நரகாந்தகா! நரகம் என்பது துக்கத்தை அநுபவிக்கும் ஸ்தானம். இந்த நரகங்கள் ஏழு பாதாளலோகங்களின் கீழ் இருக்கும் இருட்பள்ளத் தண்ணீருக்குங் கீழாயும் பிரும்மாண்டச் சுவரைப்பற்றின கர்போதகத்திற்கு மேலாயுமிருக்கும் வயலில் தென்திசையிலிருக்கும் ரௌரவம், ஸூகரம், ரோதம் என்னும் இவைமுதலாய் அநேகவிதமாயிருக்கும். ரௌரவமென்னும் நரகத்தில் இருக்குமவனை யமபடர் மானை வேடர்கள் துளைப்பதுபோல், தயையின்றி எப்பொழுதும் பாணத்திற்கு இரையாக்கிக்கொண்டிருப்பர். தான் சாட்சியாயிருந்தும் கண்டபடி சொல்லாதவனும், காணுததைச் சொல்கிறவனும், தர்மாதிகாரத்தில் நின்று பக்ஷபாதம் செய்யுமவனும், பொய்சொல்லுமவனும் இந்த நரகத்தில் விழுவர். வேட்டையில் சிக்கிக்கொண்ட பன்றியை வருத்தும்படி எப்பொழுதும் வருத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த நரகம் சூகரமெனப்படும். கர்ப்பத்தைக் கரைத்தவனும், மூக்கு வாயை மூடிக்கொல்லுகிறவனும், சோக்களைக் கொல்லுகிறவனும் இதில் விழுவர்.

நில மாளிகை செய்து பள்ளத்தில் புதைக்கப்படுமவர் நரகம் "ரோத" மெனப்படும்; ப்ரம்ஹத்தி, மத்யபானம், பொன்திருடல், குருவின் படுக்கைக்கு போகுதல், அந்தஸம்

யோகம் என்னப்படும் பஞ்சமஹா பாதகங்களைச் செய்யு மவர் இதில் விழுவர்.

உயரமான பனைமரத்திலிருந்து நிலத்திற்குத் தள்ளப் படும் நரகம் தாளமெனப்படும்; ராஜாவைக்கொல்கின்றவ னும், வைச்யனைக்கொல்கின்றவனும் இதில் விழுவர்.

காய்ச்சின எண்ணைப் பாண்டத்தில் கொதிப்பிக்கும் நரகம் சப்தகும்பமெனப்படும். பதிவ்ருதையை விற்கின்ற வனும், குதிரையைக்கொன்று விற்கின்றவனும், நம்பினவர் களைக் கைவிடுமவனும், உடன்பிறந்தாளைச் சேருகின்றவ னும், ராஜாவின் வேலைக்காரனைக் கொல்லுமவனும் இதில் விழுவர்.

நெருப்பில் பொரித்து உவர்ப்பான உப்பில் புரளுவிக்கும் நரகம் லவண மெனப்படும்; தாய் தந்தை முத லான பெரியோர்களை தூஷிப்பவனும், வேத தூஷணை செய்பனும், வேதவிக்ரஞ்செய்பவனும், மாமன் பத்நிமுத லானவரோடு புணர்கின்றவனும் இதில் விழுவர்.

இருட்டு மூடிக்கொண்டவிடத்தில், காட்டு ஈ, அட் டைமுதலிய க்ரூர ஜந்துக்கள் இடைவிடாமல் கடிக்கும் நர கம் க்ருமிபக்ஷமெனப்படும்; தேவத்வேஷம், ப்ராஹ்மணத் வேஷம் செய்பவனும், ஸதாசாரத்தை விடுகின்றவனும் இதில் விழுவர்.

பிறர் உமிழ்ந்த நீரைக்குடிக்கும் நரகம் லாலாபக்ஷமெ னப்படும்; தேவபூஜை, பித்ருகர்மம் பிதுருபாஸனை ஒன்றுமில்லாமல் தனக் கென்று சமைத்துச் சாப்பிடுகின்றவர்கள் இதில் விழுவர்.

கத்தி, சூரி, முதலிய அலகுகள் நட்டிருக்கும் கிணற்றில் நூக்கும் நரகம் விசஸனமெனப்படும்; ஆயுதம் செய்து பிழைப்பவரும், 'வேகுங்கை' முதலிய கபடாயுதங்களைத் தரித்தவரும் இதில் விழுவர்.

காய்ச்சின கால்விலங்கை காலுக்குத் தொடுத்து நெருப்பு ஜ்வாலை ஒன்றின்மேலொன்று நீட்டும் கிணற்றில் தலைகீழ்செய்து தூக்கும் நரகம் அதோமுகமெனப்படும்; சாஸ்திர நிஷித்தமான வஸ்துக்களை பரிக்ரஹிக்குமவர் இதில் விழுவர்.

அதிக துர்க்கந்தமான சீபுடைய சிற்ருற்றின் நரகம் பூயவஹம் எனப்படும்; சாஹஸஞ்செய்பவனும், பிறருக்குக் கொடாமல் தானொருவனே நல்ல வஸ்துவை பக்ஷிப்பவனும், அரக்கு, மாம்ஸம், பால், தயிர், நெய், தேன் முதலான நல்ல பதார்த்தங்களையும், எள்ளு, உப்பு முதலானவையும் விற்கிறவனும் இதில் விழுவார்.

காய்ச்சின சீ, ரக்தம் நிறைந்த கிணறு ருதிராம்பஸமெனப்படும்; செம்மறியாடு, கோழி முதலியவைகளை சூது போருக்குவிடுபவரும், சமைத்த சட்டியில் உண்பவனும், விஷமிடுகின்றவனும், அரசர்களிடம், இல்லாத கோள்சொல்பவனும், பெண்டாட்டி சம்பாதித்த பணத்திலிருந்து பிழைப்பவனும் அமாவாஸ்யை, ஸங்க்ரமணம் முதலிய பர்வகாலங்களில் அப்யங்கம்[1], ஸ்திரீஸங்கமம் முதலானவைக

1. அப்யங்கம் :—தைலாதிகளைக்கொண்டு எல்லா அவயவங்களையும் மர்த்திக்கையாகிற ஒருவகை தேஹ ஸம்ஸ்காரம்; எண்ணெஸ்னனம்.

ளைப்பண்ணினவனும், வீட்டைக் கொளுத்திவிடுகின்றவனும், பட்சி நிமித்தத்தைச் சொல்லுமவனும், பட்சிகளைப் பிடித்து விற்றுவாழுமவனும், கிராமபுரோஹிதனும் இதில் விழுவர்.

நெருப்புப்போல் காய்ச்சின நெய்ச்சிற்றுறுவைதரணி என்னப்படும்; தேனீயை நாசம் செய்யுமவனும், ஊரை அழிப்பவனும் இதில் போய் விழுவார்கள்.

காய்ச்சின இரும்பு ஆணிகள் நாட்டப்பட்டிருக்கும் நிலத்தில் நடக்கச்செய்யும் நரகம் கிருஷ்ணம் என்னப்படும்; பணம், வயது இவைகளால் செருக்கடைந்து எல்லைமீறிநடப்பவனும், எச்சில், தீட்டு இவைகளுக்குக் கூசாதவனும், இந்திரஜாலம் முதலான மோசஞ்செய்யும் வித்யைகளிலிருந்து மோசஞ்செய்து பிழைப்பவனும் இதில் விழுவார். இப்படி இவைமுதலான அநேகவிதமான பாபஞ்செய்பவர்கள் யாதனைப்படும்படியான நரகங்கள் அநேகவிதமாய் எண்ணில்லாமலிருக்கும். உன்னுடைய திவ்யஸங்கீர்த்தனத்திலிருந்தே ஸகல நரகபயமும் பரிஹாரமாவதால், உனக்கு நரகாந்தகனென்னும் பெயர் ஆகியிருக்கும். இப்படிப்பட்ட உன்னையே விசேஷமாய் நம்பியிருக்கும் என்னுடையபயத்தைப் போக்கடித்து உன்னுடைய திருவடி கைங்கர்யத்தைக் கொடுத்து க்ஷமிக்கவும், க்ஷமிக்கவும். அநந்யஜனவத்ஸலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

பதினெட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— ஸர்வருமுடைய பாபிகளும் உன் திருவடியை நினைத்த மாத்திரத்தில் பரிசுத்தர் என்று ஸித்தகருடத்வ ஜாங்கனென்னும் விருதாளி, ஸித்தர்களால் அர்ச்சிக்கப் படும் திருவடியுகத்திற்கு விண்ணப்பஞ்செய்தான்.

பரமபாவனு ; பாபங்கள் என்னுமவை காயிகங்களென்றும், வாசிகங்களென்றும், மானஸிகங்களென்றும் மூன்றுவிதங்களாயிருக்கும். நிஷித்த பதார்த்தங்களைத் தின்னுவதும், அயோக்யர் வீட்டில் உண்ணுவதும், யஜ்ஞாதிகர்மங்களுக்குத் தகாதவனுக்கு அவற்றைச்செய்விப்பதும், அயோக்யரிடத்தில் தானம் ஏற்கிறதும், பிறர்மனையாளோடு புணர்கிறதும், அயோக்யர் ஸபையில் ஸ்தானம் வஹிப்பதும், பிறர் உடைமையை அபகரித்தலும், ஜீவஹிம்சை செய்வது முதலானவை காயிகமான பாவங்களெனப்படும்.

நிஷ்டுரவார்த்தைகளைச் சொல்லுவதும், பொய்சொல்கிறதும், கோட்சொல்கிறதும், இஹபாரத்திற்குப் பிரயோஜனமில்லாத வீண்வார்த்தையில் காலங்கழிப்பதும், விவாதம் செய்வதும், வேதவிக்ரயஞ்செய்வதும், புறம்பேசுவதும், வாசிகமான பாவங்களெனப்படும்.

பிறருக்குத் தீங்கு எண்ணுவதும், செல்லாத ஆசையும், செல்லாத கோபமும், லோபமும், அக்ஞானமும், செருக்கும், உட்பகையும், மானஸிக பாவங்கள் எனப்படும்.

இந்தப்பிரகாரமான பாபங்களைப் பண்ணினவர், எங்தெந்தப்பாங்கு சரீரத்தில் எங்தெந்த விதங்களில் பாபங்களைப் பண்ணிஞர்களோ மரணுந்தத்தில் அதேபிரகாரமான யாதனுசரீரத்தை யடைவர். யாதனுசரீரமென்பது—அறுத்தாலும் துளைத்தாலும் கிழித்தாலும் சுட்டாலும் அழிந்துபோகாமல், தொட்டாலே சுருங்கும்படி மெதுவாய் மிது

சாந்திராயண முதலான தவங்களாயும், யக்ஞம், தானம் முதலான கருமங்களாயும், விதிக்கப்பட்டிருக்கிற சகலபிராயச்சித்தங்களுக்கும் மேலான பிராயச்சித்தம் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய ஸ்மரண சங்கீர்த்தனுதிகளேயாம். அதாவது எம்பெருமான் நிருபாதிக சர்வசேஷி என்றும், தான் அவனுக்கு ஸர்வதேச ஸ்ர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் நிருபாதிக தாஸன் என்றும், ஆகையால் அவைகளில் கர்த்துருத்துவாதிகள் சுவாதந்திரியத்தா லல்லவென்றும், அவைகளைப் போக்கும் உபாயம் அவனே என்றும் நினைத்து, அவன் திருவடிகளேயே சரணமடைந்து, அவன் திருநாமங்களைக் கீர்த்தனஞ்செய்துகொண்டிருத்தல். ஆகையால் இந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனுஸ்மரண பிராயச்சித்தமானது பகவத்குணப் பிரபாவத்திலும், ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலும் தெளிந்து நிற்கின்ற விலக்ஷணுதிகாரிக்கே யல்லது மற்றவர்களுக்கன்று. மற்றவர்களுக்கோ கருமாதிகளே எனத் தெளியவேண்டும்.

ஜபஹோம அர்ச்சனுதி ஸகல கருமங்களிலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸ்மரணஞ்செய்து அவன் சரணமடைந்த மகாத்மா அப்போதே சகல பாபத்தினின்றும் கிலேசங்களினின்றும் நீங்கினவனுய் மோட்சமடைவான்.

யில்லாத வேதனையை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படியிருக்கும் சரீரத்தில், பாபிகளையாதனைப்படுத்தும் கர்மம் எப்படியெனில் :—

இந்தப் பாவியைக்கிருத்தி ரம்பத்தால் அறுப்பதும், கைவாளால் கொத்துவதும், உவர்ப்பான நிலத்தில் உருட்டுவதும், எலுமிச்சம் புளிச்சிற்றாறில் முழுகிப்பதும், காய்ச்சின எண்ணைப் பாண்டத்தில் கொதிப்பிப்பதும், கூராக்கின கோடாரியால் சந்துசந்துக்களைக்கத்தரிப்பதும், பருந்து, காக்கை, நாய், நரி இவைகளுக்கு குடல், உதிரம், மாம்ஸம், இவைகளைப் பங்கிடுவதும், சாணை பிடித்த சத்திரக்கத்தி போலிருக்கும் இலைகளால் பளபளப்பாயிருக்கும் இலைக்கற்றிக்காடென்னுமிடத்தில் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து இந்தப்பக்கத்திற்கு ஓடுவித்து, இந்தப்பக்கத்திலிருந்து அந்தப்பக்கத்திற்கு ஓடுவித்து உடலின் மாம்ஸம் குடல்களைக்கத்தரிப்பதும், கவணில் வைத்து வீசி வீசி எறிவதும், உயரமான மலையின் நுனிக்கோட்டுக்கல்லின்மேல் உட்காரவைத்து தலைகிழாய்க்கீழே தள்ளுவதும் காய்ச்சின பாண்டத்தின்மேல் புரட்டுவதும், உடலையெல்லாம் பெரிது சிறிதாகக் கத்தரிப்பதும், கத்தரித்த துண்டுகளை குடத்தில் நிறைத்துக்கொதிப்பிப்பதும் இவை முதலான யாதனைகள் பலவும் கோடி யுகம் அனுபவித்து, மறுபடியும் பூமியில் பிறக்கும்பொழுதும் மானஸிக பாபங்களைச்செய்தவர் பட்சி மிருகங்களாயும், காயிகபாவங்களைச்செய்தவர் புல் செடி மரங்களாயும் பிறப்பர். இந்தப்பாவிகளிலும் பிரம்ஹ ஹத்தியைச்செய்தவர், நாய், பன்றி, கழுதை, ஒட்டகம் இவைகளின் யோனிகளிலும்

ஆடு, கோழி, மான், பட்சிகளிலும், சண்டாள யோனிகளிலும், பலதடவை பிறந்துக்கொண்டிருப்பர். ஸுராபானம் பண்ணின பார்ப்பார், க்ருமி[1] கீட[2] பதங்க[3] யோனிகளிலும், அமேத்ய பக்ஷிகளான நாய், பன்றிகளிலும், ஹிம்ஸை செய்யும் புலி, கரடி முதலானவைகளிலும், தொடப்படாத காக்கை, கோட்டான் முதலியவைகளிலும், அந்த்யசாதியிலும் பலதடவை பிறந்துக்கொண்டிருப்பர். பொன் திருடல் செய்தவர், பாம்பு பல்லிகளிலும், நீர்க்காக்கை, கோழி முதலான ஜலசர[4] பட்சிகளிலும், பூதப்ரேத பிசாச ப்ரம்ஹராக்ஷஸ ஜாதியிலும் பிறந்துகொண்டிருப்பர். குருவின் மனையாளோடு புணர்ந்தவர் புல், புதர் முட்செடிகளாயும், பிணத்தைச் சாப்பிடும் நாய், நரிகளாயும், கொடியசெயலில் நிற்கும் மனிதர்களாயும் பிறந்துகொண்டிருப்பர். இந்த மகா பாவிகளுடன் கூடியாடுகின்ற பாவத்தைப்பண்ணினவர்கள் பிரமராக்ஷஸ்ஸின் யோனியில் பிறந்துகொண்டிருப்பர். இப்படி இவையே முதலான பலவித பாவங்களைச் செய்தவர் பலபாப யோனிகளிலும் பிறப்பார். இந்த பாபிகள் தங்கள் பாவமனைத்திற்கும் ப்ராயச்சித்தம்

---

1. க்ருமி :—புழு.

2. கீடம் :—அற்பசெந்து.

3. பதங்கம் :—பறவைப்பொது.

4. ஜலசரம் :—மீனவிராசி (மீன் முதலிய ஜலத்தில் வாழுமவை.)

பண்ணுவதெனில் ஜந்மகோடியிலும் முடிவு அடையாது. தயாளுவான உன் கடாக்ஷத்தால் மனதில் விவேகம் உதித்து பிந்தின பாவங்களுக்கு பச்சாத்தாபமுண்டாய்,[5] சக்தி இருந்த அளவு பிராயஸ்சித்தத்தை ஆசரித்து,[6] நீ ஆண்டவன் தான், என்னுமெண்ணம் கூடி உன்னையே நினைத்திருப்பது என்னும் க்ருஷ்ணானுஸ்மரணமொன்றிலிருந்தே ஸமஸ்தபாவமும் ஸவாஸநமாய்[7] போகுமென்னும் சாஸ்த்ரார்த்த தத்வத்தை யறிந்தால் நீயே, பரமபாவனெனப்படுவாய். ஆகையால், நீ என்னுடைய பாவங்கள் பெரிதென்றால் உன்னுடைய பாவனத்வத்தைப்[8] பிரகாசிப்பித்து என்னை ரட்சிப்பது என்னை ரட்சிப்பது, அநந்ய ஜனசுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

5. பச்சாத்தாபம்:—எவன் பாபஞ்செய்தபோது—"ஐயோ! எம்பெருமான் நியமித்த நியமனத்தை உல்லங்கனஞ்செய்தேனே, என்ன செய்வேன்" என்று மனந்தவிப்பனோ அவனுக்கே பிராயச்சித்தத்தி லதிகாரமல்லாது மற்றவர்க்கன்று.

6. ஆசரித்து :—அனுஷ்டித்து.

7. ஸவாஸனமாய் :—குறிப்புக்கூட இல்லாமல்.

8. பாவனத்வம்:—சுத்திசெய்தல்.

பத்தொன்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா.— ஸ்ரீய: பதி,[1] லோக கர்த்தா,[2] நிகமஸ்துதன்.[3] அத்புதவைபவமுள்ளவன்.[4] ஜகத்ரூபன்,[5] அஸாத்யஸாதகன்,[6] அசேஷஸமன்,[7] பரதத்வன்,[8] ப்ருதக்ரூபவிசித்ர கர்மபலதாயகன்;[9] என்னும் இவ்வகையில் தைத்யாரிக்கு,[10]

---

1. ஸ்ரீபதி :—ஸ்ரீமந்நாராயணன்—முதல் விண்ணப்பம்.

2. லோககர்த்தா :——பரப்ரம்ஹஸ்வரூபன்—இரண்டாம் விண்ணப்பம்.

3. நிகமஸ்துதன் :—வேதங்களால் தோத்திரம்பண்ணப்படுமவன்—ஸகலவேத வேத்யன்—ஐந்தாம் விண்ணப்பம்.

4. அத்புதவைபவன் :—அத்புத சரிதன்—ஆறும் விண்ணப்பம்.

5. ஜகத்ரூபன் :—ஸமஸ்த சிதசித்வஸ்து சரீரகன்—ஏழாம் விண்ணப்பம்.

6. அஸாத்யஸாதகன் :—அகடிதகடனாஸமர்த்தன்—எட்டாம் விண்ணப்பம்.

7. அசேஷஸமன் :—ஸர்வஸமன்—ஒன்பதாம் விண்ணப்பம்.

8. பரதத்வன் :—ஸ்ரேஷ்டமானதத்வம்—பரதத்வஸ்வரூபன்—பன்னிரண்டாம் விண்ணப்பம்.

9. ப்ருதக்ரூப விசித்திர கர்மபலதாயகன் :—வேறுவேறாய்க் கண்டுவரும் விசித்திரமான கர்மங்களுக்குப்பலங்களை அளிப்பவன்.

10. தைத்யாரி :—இராக்கதர் பகைவன்.

மஹீமஹேந்தரன்[11] பிரீதியுடன் பதினெட்டு உதார[12] கத்யங்களைச்[13] சொன்னான்.

பதினான்கு லோகங்களையும் ஆராயுமளவில் இவைசுகத்தைக்கொடுப்பதில்லை மற்றும் அநித்யம், பரப்ரம்ஹமொன்றே நித்யம், அமிதாநந்தமயமென்று[14] தெரியவருகிறது; இந்த கண்டார்த்தத்தைப்[15] பாவிக்குமளவில் (ஆராயுமளவில்)[16] பண்டிதர்களுக்கு இந்தப்பதத்தில் (லீலாவிபூதியில்) வைராக்யமும், மோக்ஷத்தில் இரக்கமும் (ஆசையும்) உண்டாகும் என்று ஸனகமுனியால் நன்றாக ஆராதிக்கப்படுமவனுக்கு ப்ரௌடப்ரதாபன் மிகவும் சந்தோஷத்தோடு அன்புடன் சொன்னான்.

முக்தியில் ஆசையும் இதல்லாத விஷயங்களில் விரக்தியும் கலந்தவர்களுக்கு (இவற்றையனுஸரித்து ஈச்வரனைப் பற்றுமவர்களுக்கு) மோட்சத்திற்கு அவனே உபாயமென்

---

11. மஹீமஹேந்தரன் :—இந்த உலகத்திற்கு இந்திரன்போலிருப்பவன்.

12. உதாரமான :—எல்லா அர்த்தங்களையும் கொடுப்பதான—

13. கத்யங்கள் :—வசனகாவ்யங்கள்.

14. அமிதாநந்தமயம் :—முடிவில்லாதோர் ஆநந்தமயம்.

15. கண்டார்த்தம் :—முடிவான அர்த்தம்.

16. இந்தப்பதத்தில்:—லீலாவிபூதியில்–இவ்வுலகில்.

பது யுக்தம்; என்று சிகதேவேந்தரன் தண்டநிட்டு, அநி தர[17] பக்த குடும்பனுக்குச்சொன்னான்.

முன் ஈராறுகத்யங்களில் ஒற்றுமையாக முக்திக்கு உபாயத்தையும் மோட்சத்தையும் பண்டிதமண்டலம் ஒப் பும்படி நாராயணன் திருவடியில் அபேத்யவிக்ரமன்[13] விண் ணப்பம்செய்தான்.

மோக்ஷதானைகதீக்ஷிதா![19] வையத்தார் ஆசைப்படும் புருஷார்த்தங்களில் அர்த்தகாமாதிகள், அஸ்திரங்களும், அல்பசுகங்களுமென்று அவைகளைக்கழித்து நித்யமும், நிர வதிகாநந்தமும் ஆகையால் மோட்சமொன்றையே புகழ்ந்து இதைப்பெறுவதற்கு கர்மம், ஜ்ஞானம், பக்தி இவைகளே உபாயங்களென்றும் வேதாந்தங்களிலிருந்து அறிவித்தாய். இந்த தத்வார்த்தத்தை பெரியோர் உபதேசத்தினின்றும் அறிந்து ஆராயுமளவில் கர்மயோகமென்பது—அறிவும், திராணமும், ஸத்வமுமில்லாத எமக்கு நீ இவையெல்லாம் கொடுத்து நீ கொடுத்த சாமக்ரியிலிருந்து உன் ஸேவை யென்னும் நித்ய கர்மங்களை எங்கள் கையினால் நீயே செய்

17. அநிதர:—எப்பொழுதும் வேறு சம்பந்தமில் லாமல் விஷ்ணுசம்பந்தமாயிருக்கும்.

18. அபேத்ய விக்கிரமன்:—குறைவுபண்ண முடி யாத வீரமுள்ளவன்—கால்முன்வைத்தால் ஒருவராலும் அசைக்கமுடியாது.

19. மோக்ஷதானைக தீக்ஷிதன்:—மோட்சத்தைத்தா னம் பண்ணுவதை முக்கியமாக வைத்துக்கொண்ட ஒரு பட்டப்பெயர் உற்றவன்.

விக்கிறதனால், வர்ணாஶ்ரமதர்மங்களை யாம் செய்வோமென்னும் கர்த்ருத்வத்திற்கும், இந்த கர்மத்திலிருந்து இந்த பலத்தை அடைவோமென்னும் இச்சைக்கும் காரணமில்லையென்று அறிந்து இந்த நினைவுகூடி வர்ணாச்ரமதர்மங்களை அனுஷ்டிக்கும் விவேகம்.

ஜ்ஞானயோகமென்பது :—இந்த கர்மயோகத்திலிருந்து பூர்வத்திய சகல பாபங்களென்னும் தூய்மையின்மையைக்கழித்து நிர்மலமான அந்த: கரணத்தில்[20] சாஸ்திரத்தில் சொல்லும் முறையில் இருபத்துநான்கு தத்வங்களின் நிலையை அறிந்து இவையெல்லாவற்றிற்கும் அதிகம் எனப்படும் ஜீவாத்மபரமாத்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்தபடி அறியும் அறிவு.

பக்தியோகமென்பது :—ஜீவ, பரமர்களின் நிலைமையை அறிந்து நித்யமென்னும் வர்ணாச்ரம தர்மத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வேதாந்த விஹிதவகையில்[21] ப்ரீதிரூபமாய் உன் திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைக்கும் நிதித்யாஸனம்.[22] இவற்றின் நிலையை ஆராயுமளவில், கர்மயோகம் மனதிற்கு தூய்மையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு ஜ்ஞான

---

20. அந்த: கரணம் :—உள்ளே யிருக்கப்பட்ட இந்திரியம்—மனஸ்ஸு.

21. வேதாந்த விஹிதக்ரமம் :—வேதத்தில் நமக்கு நன்றென்று சொல்லப்பட்ட மார்க்கம்.

22. நிதித்யாஸனம் :—த்யானம் செய்யவேணுமென்னும் உறுதியான (தீர்மான) புத்தி.

யோகத்தை உண்டாக்கி பக்தியோகத்திற்கு அங்கமாயிருப்பதன்றிக்கே தானாய் மோக்ஷஹேதுவன்று. ஜ்ஞானயோகமும் பக்திசெய்த ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையும் பக்திக்கு விஷயமான உன் ஸ்வரூபத்தையுமறிவித்துப் பக்தியோகத்தை வளர்த்துவதன்றித்தானாய் மோக்ஷஹேதுவன்று; பக்தியோகமும் ஆண்டவன் எனப்படும் உன் அடியில் தாஸர் எனப்படும் யாம் செய்யும் ப்ரீதி. உலகத்தில் ஆளுமவனுக்கு ஆட்களுள் பிறந்த ப்ரீதியே கார்யகர[23] மன்றிக்கே ஆளென்னுமவனுக்கு ஆள்பவனில் உண்டான ப்ரீதிமாத்ரமே கார்யகரமன்று என்கிறதினால் பக்தியும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஹேதுவன்று. உன் ப்ரீதியொன்றே மோக்ஷஹேதுவாகையால் உன் தயாம்ருதத்தில் பிறந்துவளர்ந்த பராங்குச,[24] பரகால[25] யதிச்ரேஷ்டர்கள் முதலானவர்கள் தொடங்கி லக்ஷ்மணாசார்யர்[26] பர்யந்தமான பெரியோர்களைக்கடாக்ஷித்து என்னுள் தயைசெய்வது, தயைசெய்வது அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

---

23. கார்யகரம்:—பலத்தைக்கொடுப்பது

24. பராங்குசர்:—நம்மாழ்வார்.

25. பரகாலர்:—திருமங்கைமன்னன்.

26. லக்ஷ்மணாசார்யர்:—ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யர்.

இருபதாம் விண்ணப்பம்.

பா.— ஸாத்விக சாஸ்திரங்களிலேயே தத்வம் நிர்ணயிக்கப்படுமென்று ஸாத்வநிதி திருவடியில் வைஷ்ணவதத்வத்தை எடுத்துக்காண்பிப்பதில் பண்டிதனானவன் விஸ்வாஸத்துடன் அமர்ந்துசொன்னான்.

ஸத்வப்ரவர்த்தகா![1] வேதாந்தார்த்தத்தை நிர்ணயிக்குமளவில் இதிஹாஸபுராணங்களாலேயே நிர்ணயிக்கவமையும். அவைகளில் ஸ்ரீராமாயணம், பாரதம் முதலான இதிஹாஸங்கள் உன்னுடைய மஹிமையையே சொல்லுவதால் ஸாத்விகங்களாய் ஸர்வாம்சத்திலும் ப்ரமாணங்களாயிருக்கும். சகல புராணங்களுக்கும் சதுர்முகன் ப்ரவர்த்தகனானபடியால் அந்த சதுர்முகனுக்கு யாதொருநாளில் (கல்பத்தில்) யாதொருகுணம் விஞ்சியிருக்குமோ அந்த நாளில் சொன்ன புராணம் அந்த குணமாயிருக்கும். அதெப்படியெனில்:—சதுர்முகனின் தினத்திற்கு கல்பமென்று பெயர். சதுர்முகனும் ப்ரகிருதியில் சிக்குண்டவனானகாரணத்தால் அவனுக்கும் ஸத்வம், ரஜஸ்ஸு, தமஸ் இந்த குணங்களுண்டு. யாதொரு கல்பங்களில் ஸத்வகுணம் ப்ரபலமாயிருக்குமோ அந்த நாள்களில் சொன்னபுராணங்கள் ஸாத்விகங்களெனப்பட்டு உன் மகிமையைப்புகழ்ந்து மோக்ஷஸாதனமாயிருக்கும். மற்றும் யாதொருநாளில் ரஜோகுணம் விஞ்சியிருக்குமோ அந்த நாளில் சொன்ன

---

1. ஸத்வப்ரவர்த்தகா:—ஸத்வகுணத்தை நம்முள் வ்யாபிக்கும்படி செய்பவனே.

புராணங்கள் ராஜஸமெனப்பட்டு சதுர்முகனின் ஏற்றத்தைச் சொல்லி ஸ்வர்க்கம், ஐஸ்வர்யம் முதலான மத்யம பலஸாதனமாயிருக்கும். மற்றும் யாதொருநாட்களில் தமோகுணம் பிரபலமாயிருக்குமோ அந்த நாட்களில் சொன்ன புராணங்கள் தாமஸங்களெனப்பட்டு ருத்ரனின் ஏற்றத்தைச் சொல்லி அதோகதி ஸாதனமாயிருக்கும். ஆகையால் சதுர்முகன் ஸத்வம் விஞ்சின தினங்களில் சொன்ன ஸாத்விக புராணங்கள் முக்ய பிரமாணங்களாய் இருக்கும். மற்றைய ராஜஸ, தாமஸ புராணங்களில் ஸாத்விக புராணத்திற்கு விரோதமில்லாத அம்சமெல்லாமும் பிரமாணமாயிருக்கும். விருத்தமாயிருக்கும் அம்சம், தங்கள் அர்த்தத்தில் அப்பிரமாணமாய் தோத்திராதிபரமாயிருக்கும். இந்த மர்யாதையை அறியாமல் ராஜஸ, தாமஸ புராணங்களில் சொல்லியதெல்லாம் பிரமாணமென்று நம்பி நடக்கிறவர்களுக்கு மத்யமகதியும் அதோகதியும் உண்டாகுமென்று மத்ஸ்யபுராணத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. இதின் நிலையை விசாரம் செய்ததில் பரமபுருஷார்த்தமான மோக்ஷமென்பது அர்த்தபஞ்சக[2] தத்வஜ்ஞானமில்லாமல் கூடாது; அந்த தத்வஜ்ஞானம் ஸாத்விக சாஸ்திர பரிச்ரமமில்லாமல் கூடாது; அந்த ஸத்வகுணம் உன் ஜாயமான கடாக்ஷ

---

2. அர்த்தபஞ்சகம்:—அர்த்தபஞ்சக ஜ்ஞானமாவது 1 ஸ்வஸ்வரூப, 2 பரஸ்வரூப, 3 புருஷார்த்தஸ்வரூப, 4 உபாயஸ்வரூப, 5 விரோதிஸ்வரூபங்களை உள்ளபடி அறிகை.

[பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய அர்த்த பஞ்சகம் பார்க்கவும்.]

ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் நீயுஞ்சொன்னாய்.

மில்லாமல்[3] கூடாது. ஆகையால் உன் ஜாயமான கடாக்ஷத்தைப்பெற்று ஸாத்விகராய் ஸாத்விகபுராணத்திற்கு அனுகுணமாய் வேதாந்தார்த்தத்தை நிர்ணயஞ்செய்யும் மகாத்மாக்களை விசேஷமாய் நம்புகிற ஸத்வகுணத்தை எனக்கு அருளவேணும், அருளவேணும், அநந்யஜந ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

3. ஜாயமான கடாக்ஷம் :—பிறக்கும்பொழுது சேதனன்மேல்விழும் ஈஸ்வரகடாக்ஷம்.

இருபத்தொன்றாம் விண்ணப்பம்.

பா— யோகம், ஸாங்க்யம், பாசுபதம்—இவ்வாகமங்களெல்லாவற்றிற்கும் பாஞ்சராத்ரம் பெரிது: என்று அந்த கோவிந்தனில் குமதங்களை விமர்சனம் செய்வதில் ஆச்சரியசரிதமுள்ளவன் ப்ரீதியுடன் சொன்னான்.

ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரா[1]! தந்த்ரங்களென்பவை ஸாங்க்யமும், யோகமும் பாசுபதமும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமுமாம். இவைகளுக்கு ஸித்தாந்தங்களென்றும், ஆகமங்களென்றும் பெயராம். இவற்றில் ஸாங்க்யதந்த்ரமென்பது இருபத்தைந்து தத்வங்களின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபணம் செய்யப்பிறந்திருப்பதனால் தத்வநிரூபணம் செய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாயிருக்கும். இந்தத்தத்வநிரூபணத்தில் எல்லோரும் ப்ரதிபத்தியைக்கொள்ளவேண்டுமென்று இவ்விருபத்தைந்து தத்வங்களையும் கொண்டாடுங் கொண்டாட்டம் அளவுபடி, இத்தத்வங்களினின்றே உலகம் பிறப்பது, இஃதல்லாத இருபத்தாரும் தத்வமான ஈஸ்வரனைக்கண்டவரார்? என்றிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களான சில வசனங்களிருக்கின்றன: இந்தபாகம் தோத்திரமன்றிக்கே பிரமாணமன்று. யோகதந்த்ரமென்பது யமநியமாதி[2] யோகங்களை நிரூபிக்கப்பிறந்திருப்பதால், யோகநிரூபணம் செய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாகும். இந்த யோக நிரூபணத்தில் எல்

1. ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரா—எல்லா தந்த்ர ஆகமங்களுக்கும் மேலானவன்.

2. யமநியமாதி—யம, நியம, ஆஸன, ப்ராணாயாம, ப்ரத்யாஹார, த்யான, தாரண. ஸமாதி, ரூபமான அஷ்டாங்க யோகம்

லோருக்கும் ப்ரீதியையுண்டுசெய்ய வேண்டுமென்று ஜகதீச் வரனுக்கும் இந்த யோகமகிமையாலேயே ஜகதீச்வரத்வ முண்டாயிற்று, என்னுமிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களாய் சில வசனங்களிருக்கும்: அந்தப்பாகத்தில் தோத்திரரூபமேயன்றிப்பிரமாணமன்று. பாசுபதமென்பது தர்மம், அர்த்தம், காமம் என்னும் மூன்றுவகைப் பலனாகவுமான இதர தேவதைகளை யுபாஸனம்[3] செய்யும் வழியை நிரூபிப்பதற்காகப் பிறந்தமையின் அந்தந்த தேவதைகளை யுபாஸனம் செய்வதில் ப்ரீதியை யுண்டுசெய்யுமம்சத்தில் பிரமாணமாகும்: இந்தத் தேவதாந்தர உபாஸனைகளில் எல்லோரும் ப்ரீதியுடன் முயற்சிக்க வேண்டுமென இந்த தேவதாந்தரங்களை பரதத்வம் என்றிவைமுதலான வேதவிருத்தங்களாய்ச் சில வசனங்களிருக்கும்: அந்தப்பாகத்தில் தோத்திரமாத்திரமன்றிக்கே பிரமாணமன்று. ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமென்பது வேதாந்த தாத்பர்யவிஷயமான பகவதுபாஸனநிரூபணார்த்தமாய்ப் பிறந்திருப்பதால் ஸர்வாம்சத்திலும் வேதாந்தத்திற்கேற்றதாய்ப் பிரமாணமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தம் மஹாபாரதத்தில் சாந்திபர்வத்தில் நன்றாய் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அஃதெங்ஙனே யென்னில்:—மோக்ஷதர்மத்தில் நிஷ்டாநிர்ணயாத்தியாயத்தில்[4] வேதங்களும், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமும், ஸாங்க்யமும், யோகமும், பாசுபதமுமெ

3. உபாஸனம்—பக்தியோகம், அப்யஸித்தல்.

4. நிஷ்டாநிர்ணயாத்யாயம்—எந்த நிலையில் நிற்கக்கூடாது, எந்நிலையில் நிற்கவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்குமத்தியாயம்,

ன்னுமிந்த ஐந்து ஸித்தாந்தங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான தத்வநிலைகளை நிருவாஹிக்கின்றனவா? எல்லாமும் ஒரேதத்வத்தின் நிலையை யாதரிக்கின்றனவா? என்று கேள்விமூலம் விசாரித்துப் பலவழிகள் ஒரே பட்டணத்தைச் சேர்ந்து ஒரே நிலையை யடையும்படி வேதமும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரமும் மற்ற மூன்று தத்வங்களும் உன்னுடைய மஹிமையை நிர்வாஹித்து ஒரே நிலையையடையுமென்று நிர்ணயமாயிருக்கிறது. இப்படிக்குத்தந்த்ரங்களெல்லாம் உன்னை நிர்வாஹித்து உனக்குப்பரதந்த்ரமாயிருக்கையால் நீ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரனென்னப்படுவாய். இப்படியிருக்கும் நீயே எனக்கு உன் நிலையை யறிவிப்பது, அறிவிப்பது. அநந்யஜநஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

இருபத்திரண்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— விஷயங்களின் வரிசையை ஆராய்ந்ததில் ஸ்வஹிததத்வத்தை அறிந்தவர்களுக்கு வைராக்யம் ஸுலபம்: என்று ப்ரபுவால் ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்டவனுக்கு பராக்ரமம் உள்ளவர் ஸேனையைக் கொள்ளையாடினவன் விண்ணப்பம் செய்தான்.

அநந்யஜன ஸுலபா! உலகத்தில் மனிதர்களில் சப்தாதி விஷயங்களைவிட்டு உன்னையே விசேஷமாய் நம்பினவர்கட்கு நீ ஸுலபனென்று அறிந்த மஹாத்மர் உன் திருவடிகளைச் சார்ந்து தங்களுடைய பாரத்தை இறக்கி சுகத்திலிருப்பர். இன்னும் சிலர், பண்டிதரென்று சொல்லிக்கொள்ளுமவர் சரீரம் உள்ளத்தனை வரையிலும் விஷயங்களைவிடக்கூடாமையால் உன்னுடைய பஜனை துர்க்கடமென்பர். அவர்கள் சொல்லும் சில குயுக்திகள் உள. அவையெப்படியெனில் :—விஷயங்களை விட்டுவிடுதலென்பது இருவகை. விஷயங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்வது ஒன்று; அல்லாவிடில் விஷயங்களிருந்தாலும் அவற்றில் ஒட்டாமலிருப்பது மற்றொன்று. இவைகளில் நீ உண்டுபண்ணின விஷயங்களனைத்தையும் நாசம்செய்தால் உன் உடைமைகளைக் கெடுத்த ஸ்வாமித்ரோஹம் வரும். விஷயங்களில் ஒட்டு இல்லாமலிருப்போமென்றால் இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்தைவிட்டுப் போகாமையாலேயே ஸாத்யமன்று. ஊரிலிருக்கும் வனிதாதி விஷயங்களைவிட்டு வனத்தில் இருந்தாலும், நீரில்

முழுகி இருந்தாலும், ஆதிபரதனைப்போலும்,[1] ஸௌபரியை[2] போலும் மான்குட்டி, மீன் முதலிய விஷயங்கள் ஸம்ஸாரபந்தத்தை உண்டுபண்ணாமல் விடாது. ஆகையால் விஷயத்தை விடுதல் அஸாத்யமென்பர். இவர்கள் ஒருதடவையும் வேதாந்தத்தை அறிந்தவரென்னும் ஒரு பெரியோர் அடிநிழலிலிருந்து பொழுதைக் கழித்தவரன்று. பெரியோர் உபதேசத்திலிருந்து அறிந்தால் விஷயபரித்யாகம்[3] மிகவும் ஸுலபமா யிருக்கிறது. அதெப்படியென்றால்—ஆளொருவன் அரசனை எண்ணாமல் அவன் பண்டாரத்திற்குச் சேரவேண்டிய நாடு நகரங்களிலிருக்கும் வஸ்துக்களைத் தனக்கென்று கூட்டிக்கொண்டு தன் இச்சைவந்தபடி செலவழித்துக் கெடுத்தால் பொருளாசைக்காரனும், ஸ்வாமித்ரோஹியுமாவான். அப்படியல்லாமல் தான் ஆள் என்னும் நினைவுடன்கூடி அவன் ஸேவைக்கென்று ஸம்பாதித்த அனைவற்றையும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுதே ஒப்புவித்து அவன் எம்பெருமானுக்கு அமுது செய்து சாப்பிட்டு மிகுதியான அம்ருதாந்நத்தை உண்டு, அவன் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடையையும் ஆபரணங்களையுமணிந்து ஐஸ்வர்யத்தை யடைந்து பெருமைப்பட்டால் நிஸ்ப்ருஹனும், விஸ்ரம்வாஸியுமாவான். ஆக உன் கைங்கர்யமெனும் தன்ஸ்வரூபத்தை யறியாமல் தான்ஸ்வதந்த்ரன் என்னும் ஜ்ஞானத்தில் தன்னுடைய போகார்த்தமாக விஷயங்களை அநுப

---

1. ஆதிபரதன் } இவர்கள் வரலாறு, அவை காட்டும்
2. ஸௌபரி } தத்வங்கள் விஷ்ணுபுராணத்தில் காண்க.

3. பரித்யாகம் :—ஒட்ட விடுதல்.

விப்பவனுக்கு விஷயத்யாகமும் உன்னில் பக்தியும் கூடாது. அப்படியன்றிக்கே தான் உனக்கு ஆளென்னும் நினைவுண்டாய் வர்ணாச்ரமமென்னும் உன்கைங்கர்யங்களில் சக்திவஞ்சனையில்லாமல் நடந்துகொண்டு வேதசாஸ்திரங்களென்னும் நிரூபஸஹமாய் நீ கருணித்தவிஷயங்களை யனுபவித்ததேயாகில் அதுவும் உன்கைங்கர்யமல்லாமல் விஷயாஸக்தியன்று. இப்படி நடந்து கொண்ட வஸிஷ்ட[4] விஸ்வாமித்[5]ரர்கள் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்தும் நித்யப்ரும்ஹசாரியும், நித்யோபவாஸியுமெனப்பட்டார்கள். ஆகையால் நீயவர்களுக்கு ஸுலபனெனப்படுவது. விஷயவிரக்தியைக்கொடுத்து உன்னில் பக்தியை எனக்குக்கொடுப்பது, எனக்குக்கொடுப்பது. அநங்யஜநஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

4. வஸிஷ்டர் :—நித்யபிரம்ஹசாரி, ஸ்ரீமகாபாரதம்.
5. விச்வாமித்ரர் :—நித்யோபவாஸி, ஸ்ரீமத் பாகவதம்.

இருபத்துமூன்றும் விண்ணப்பம்.

பா— முக்திவழிக்கு, ஜ்ஞானிகள் மதத்தில் கேவலகர்மம்[1] செல்லாது என்று அறிந்தோரில் அறிந்தவன் பிரீதியுடன் சுகுமாரமான திருவடிகளில் பணிந்து ஹரிக்கு விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல கர்மபலப்ரதா! கர்மமென்பது மானிடர் செய்யும் கார்யம், அது ஸத்கர்மம், துஷ்கர்மமென்று இருவகைப்படும். ஸத்கர்மமென்பது உன் நிரூபமான வேதசாஸ்த்ரங்களில் புகழ்ப்பெற்ற நடத்தை. துஷ்கர்மமென்பது அதில் கழிக்கப்பட்ட நடத்தை. ஸத்கர்மத்தால் புண்யமும், துஷ்கர்மத்தால் பாபமும் உண்டாகும். புண்யமென்பது உனது உகப்பு. பாபமென்பது உன் கோபம். புண்யத்தினின்று ஸுகமும் பாபத்தினின்றும் துக்கமுமுண்டாகும். அந்த ஸத்கர்மமும் நித்யமென்றும், காம்யமென்றும் இருவகைப்படும். நித்யமென்பது இந்த வர்ணத்தார், இவ்வாச்சிரமத்தார், இதை நடத்தவேண்டும், இதை விடவேண்டும் என்று நீ ஸ்ம்ருதியில் கட்டுப்படுத்தின கார்யம். இதை உன் பக்தர் நீ ஸர்வஜ்ஞனும், ஸர்வஶக்தியும், பக்த வத்ஸலனும் என்று உன்னையே விசேஷமாய் நம்பி உன் குணங்களுக்கடிமைப்பட்டு, உன் கட்டளையைக் கடைப்பிடித்து, உன்

---

1. கேவல கர்மம்—கேவல கர்மமார்க்கத்தை யனுசரித்தவர்கள் யாகமுதலிய கர்மங்களுக்கே ஐஹிக, ஆமுஷ்மிக (இக, பர) மெனப்பட்ட ஸகல பலங்களையும் ஸாதித்துக் கொடுக்கும் சக்தியுண்டெனக்கொண்டவர்கள்,

கைங்கர்யத்தி லீடுபடுவதே ஸ்வயம்பலமென்று செய்து மோக்ஷத்தை யடைவர்.

காம்யமென்பது உன் மனம் வாராதிருந்தும் அவ ரவர் ஆசைப்படுகிறார்களென்ற நிர்ப்பந்தத்தினால் இந்தப் பலத்தை யுத்தேசித்தவன் இக்கர்மத்தைச் செய்வதென்று உதாஸீனபுத்தியில் நீ கட்டுப்படுத்தியது. பலத்தில் ஆசை யால் இந்தக் காம்யகர்மங்களை ஸாங்கமாய் ஆசரித்தவர்களு க்கு இவ்வுலகில் ப்ருத்வீபதித்வம் (அரசு) வரையிலுமான ஐஸ்வர்யமும், பரத்தில் ஸத்யலோகாதிபத்யம் வரையிலு மான ஐச்வர்யமுமாம். துஷ்கர்மமென்பது நீ ஆஜ்ஞாபித் ததை விடுவதும், கழித்ததை நடத்துவதுமென்று இரு வகைப்படும். இதிலிருந்து இவ்வுலகில் சித்திரவதைவரை யிலுமான துக்கமும், பரத்தில் மஹாநரகத்தில் விழுவது வரையிலுமான யாதனையும் உண்டாகுமென்று வேதாந்த மறிந்தோரான பெரியோர்களைக் கேட்டறிந்தேன். இதன் நிலையை விசாரித்ததில், காம்யகர்மமும், துஷ்கர்மமும் உன் மனதிற்கு வாராமையால் உன்னடியைச் சேரவொட்டாமல் ஸம்ஸாரமென்னும் சிறைவீட்டில் தள்ளிக் கால்தொடக்கா யிருப்பதால், முறையே பொன், எஃகு (இரும்பு) கால் விலங்குகளாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இவ்விரண்டு வகை பந்தத்திற்குள்ளும் அகப்படாமல் உன்னையே விசேஷமாய் நம்பி, நீ உகந்தருளி நியமித்த கைங்கர்யத்தைச் சந்தோஷ மாய்ச்செய்து உன் உகப்பென்னும் பெருமையை யடையும் பேற்றை எனக்கருளுவது, அருளுவது. அநங்யஜனஸுலப! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

இருபத்துநான்காம் விண்ணப்பம்.

பா— உதாஸீனத்தில் இதரங்களையும்,[1] ஆதரத்தில் முக்திபதத்தையும் நீ கொடுப்பாய், என்று யாதவநாராயணனென்னும் விருதுள்ளவன் அன்புடன் அந்ததேவதேவனது திருவடியில் சொன்னான்.

ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா ![2] ஜீவாத்மர் ப்ரக்ருதியில் ஆழ்ந்திருப்பதால் தம் தம் ஸ்வரூபத்தை மறந்து தாம் ஸ்வதந்த்ரரென்றெண்ணி, தேகமே தாமென்று மயங்குவர். இந்த அஜ்ஞானம் அவித்யையென்னப்படும். தாம் ஸ்வதந்த்ரரென்பதால் தம் தம் இஷ்டத்தைச் செய்வோமென்று கார்யாகார்யத்தை[3] யறியாமல் தங்களிச்சைவந்தபடி நடப்பர்; அது கர்மமெனப்படும். அக்கருமமும், யக்ஞம், தானம், தவம் முதலான ஸத்கர்மமென்றும், அக்ருத்யகரண, க்ருத்யாகரணம்[4] முதலான பாபகர்மமென்றும் இருகூறுவிருக்கும். இப்படியான பலதிறப்பட்ட கர்மங்களில் பல கர்மங்களை (பலங்கொடுக்கும்) யாசரித்திருப்பானொருவனுக்குக் கர்மத்திலப்யாச மேற்படுவதால்,

---

1. இதரங்களையும் :—மோக்ஷமல்லாத வேறு பலங்களையும்.

2. ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா :—மிகப்பிரியமான எல்லாவற்றையுமளிப்பவனே.

3. கார்யாகார்யம் :—செய்யத்தக்கதும், தகாததும்.

4. அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண :—செய்யக்கூடாததைச் செய்வதும் செய்யவேண்டியவற்றை விடுவதும்.

தான் நடப்பிக்கவேண்டுமென்ற நினைவில்லாமல், மறந்திருந்த காலத்திலும் தன்னறியாமலே முன் நடந்த கர்மத்தில் ப்ருவ்ருத்தி பிறக்கும்; இது வாஸனை யென்னப்படும். மேலும், தான் நடந்த கர்மத்தில் மேலும் மேலும் தான் செய்வனென்ற ப்ரீதியுண்டாகும்; இது ருசியெனப்படும். இப்படி ருசி கூடி நடந்தவர் அந்த கர்மத்தின் பலத்தை புஜிக்க (உண்ண) அனுகுணமாய் நீ கொடுத்த தேவமனுஷ்யாதிசரீரத்தில் புகுவர்; இது ப்ருக்ருதி ஸம்பந்தமெனப்படும். இப்படி சரீரமே ஆத்மா என்று மயங்குதல் முதலான அவித்யையும்,[6] அந்தமயக்கத்தால் நடத்தும் நடத்தையென்னும் கர்மமும்,[7] அந்த நடத்தையை யங்கீகரித்து தானறியாமலிருந்த பொழுதும் ப்ரவர்த்திக்கும் வாஸனையும்,[8] அந்த நடத்தையில் ப்ரீதியென்னும் ருசியும்,[9] அந்த ருசிகூடி நடந்த கர்மபலமான சரீரஸம்பந்தமும், ஜன்ம ஜன்

---

5. ப்ரவ்ருத்தி :—முயற்சி.

(6, 7, 8, 9,) :—" அவித்யா, கர்ம, வாஸனை, ருசி :— ஸ்வபாவத ஏவ நிர்விகாரமாய் சீதளமாயிருக்கிற ஜலத்துக்கு அக்னியோடே ஸம்ஶ்ருஷ்டையான ஸத்தாலியோட்டை ஸம்ஸர்கத்தாலே ஔஷ்ண்ய ஶப்தோத்ரேக ரூபங்களான விகாரங்க ளுண்டாகிறப்போலே ஸ்வதஜ்ஞானானந்த மலஸ்வரூபனான ஆத்மாவுக்கும் குணத்ரயாச்ரித சித்ஸம்பந்தத்தாலே அவித்யா, கர்ம, வாஸனை, ருசிகளுண்டாகின்றனவென்றபடி."

அவித்யையாவது :—அஜ்ஞானம்—அதுதான், ஜ்ஞானானுதய, அந்யதாஜ்ஞான விபரீத ஜ்ஞானரூபேண த்ரிவிதமாயிருக்கும்.

‡ இப்படி முக்தர்க்கும் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் [illegible] பிறந்து முமுக்ஷுக்களென்னப்பட்ட அவர்கள் முக்திமோக்ஷோபாயத்தை [illegible] நீயாதலால், நீ முமுக்ஷுக்களில் தயையுள்ளவனென்பது.

மத்தில் சுற்றிச்சுற்றி வருவதனால் இதே ஸம்ஸாரசக்ரமென்பது. இந்த ஸம்ஸார சக்ரத்தில் கஷ்டப்படும் ஜீவாத்மர் அவரவர் நடத்தையிலிருந்து ஸ்வரூபமறியாதபடி நீ அவரில் தயைசெய்து ஸுகதுக்கானுபவத்திலிருந்து, அவரவர் கர்மத்தைக் கழித்துக்கொண்டு ஒருகால் உன்னைப்பூஜித்து முக்தியை யடைவதற்கனுகுணமான மனுஷ்ய சரீரத்தை யுண்டுபண்ணுவதால், நீ ஸம்ஸாரிகளில் தயையுள்ளவனென்பது. ‡ நித்யமுக்தர்களுக்கும், மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர்க்கும் நிரவதிகானந்தத்தை இடைவிடாமல் வளர்த்துவதால் முக்தர்களிலும் தயாளுவென்பது. இப்படி ஸர்வஸமனென்னும் நீ உன் காப்ருதாம்புதி தரங்கத்தினால் என்னுடைய துஷ்கர்மங்களென்னும் கர்மங்களைக்கழித்து உன்னவனென்னும் பெருமையை உத்பவிப்பது, உத்பவிப்பது, அநந்யஜந ஸுலபா! ஸ்ரீயதுசைலவல்லபா!

கர்மமாவது :—கரணத்ரயக்ருதமாய் புண்ய பாபாத்மமானக்ரியா விசேஷம், அதில் புண்யம் ஐஹிகாமுஷ்மிக நானாவித போகஸாதன தயா பஹுவிதமாயிருக்கும்; பாபமும் அக்ருத்யகரண க்ருத்யாகரண பகவதபசார பாகவதாபசாராஸஹ்யாபசாரரூபேண அனந்தமாயிருக்கும்.

வாஸனையாவது :—முன்பு செய்து போந்தவற்றிலே மீளவும் மீளுகைக்குறுப்பான ஸம்ஸாரம். இதுதான் ஹேது பேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

ருசியாவது :—ரஸாந்தரத்தாலும் மீட்க வொண்ணாதபடி ஒன்றிலே செல்லுகிற விருப்பம். இதுவும் விஷயபேதத்தாலே பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(தத்வத்ரயம் :—சித்ப்ரகரணம்—ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகளருளிச்செய்த வ்யாக்யானம்)

இருபத்தைந்தாம் விண்ணப்பம்.

பா — பல்வகையில் பலமுண்டாவது உன்னின்றே, வேறொன்றினின்றல்ல, இது திண்ணம், என்று கல்யாண தீர்த்தத்தை[1] நிலையாக்கொண்டவனடியில் அயர்ச்சியின்றி ஸத்யபராக்ரமன் சொன்னான்.

ப்ரபந்நஜநபரிபாலகா![2] ~~[illegible]~~ணமென்பது யோகக்ஷேமங்களைச்சுமந்துநடத்துவது. யோகமெனில் முன்படையாத ஐச்வர்யத்தைக் கோர்த்துக்கொடுப்பது. க்ஷேமமெனில் முன்னமேயிருக்கும் ச்ரேயஸ்ஸாதனங்களைக் காப்பாற்றுவது. இவை இரண்டிற்கும் நீயே ஸ்வதந்த்ரகர்த்ரு,[3] மற்றைய காரணங்களெல்லாமும் உன்னாதீனமென்னப்பட்ட உபகரணங்கள். இந்த நிலையையறியாமல் சிலர் சாஸ்த்ர தாத்பர்யத்தில் மயங்குவர். அவர்களில் கேவலகர்மடர்[4] பலம் கர்மத்திலிருந்தே என்றும், இதரதேவதைகளை விசேஷமாயாராதிப்போர் தேவதாந்தரத்தினாலேயே யென்றும்,

---

1. கல்யாணதீர்த்தம்:—திருநாராயணபுரத்திலுள்ள கல்யாணி—முக்ய தீர்த்தம்.

2. ப்ரபந்நஜந பரிபாலகா!—ப்ரபத்தி செய்தவர்களைக்காப்பவனே!

3. ஸ்வதந்த்ரகர்த்ரு:—இஷ்டப்படி நடத்துபவன்.

4. கேவலகர்மடர்:—பொருளறியாமல் கேவலம் கர்மாசரணையிலேயே ஆழ்ந்தவர்கள்.

ப்ரபத்தியாவது:—[illegible] முக்யமானதுமான பக்தியாதல், கர்மஜ்ஞான[illegible] ஸாதநாந்தரங்களை [illegible]யாதல், அதற்கு [illegible] களன்றுமி

சோதிடவறிஞர் க்ரஹாநுகூலம் பொருந்திய காலத்திலிருந்தென்றும், லௌகிகர் புருஷப்ரயத்நத்திலிருந்தே யென்றும், நாஸ்திகர் காரணமொன்றுமின்றிக்கே தன்னின்று தானே யென்றும் சொல்லுவர். இந்த பக்ஷங்களெல்லாம் யுக்திவிருத்தங்கள். அஃதெங்ஙனேயென்னில் :—கர்மமென்பது தாம் நடக்கும் நடத்தை, அது அசேதனமாயிருப்பதால் புருஷன் ஆசைப்படும் பலத்தையறிந்து கொடுக்க முடியாது. தேவதாந்தரமும் சேதனமாகையாலும் தன்யோகக்ஷேமத்திற்குன்னை வேண்டுவதனாலும் ஸ்வாதந்திரியத்தில் பலமன்று. புருஷப்ரயத்நமே பலஸாதகமாகிலும் காரணமொன்றுமில்லாதிருந்தாலும் எப்பொழுதும் எல்லாருக்கும் எல்லா பலமுமாகவேண்டும். ஆகையாலிவையொன்றும் பலத்தைத் தருவனவல்ல. மேலும் உலகத்தில் ஆட்களை ரக்ஷிக்குமரசனுக்கு ஆட்கள் செய்யும் பணிவிடை

ல்லாமையாலும், உத்தரோத்தரம் ஸம்பாதிக்கைக்கு அதிகாரமாதல், இச்சையாதல், இல்லாமையாலும் மற்ற அநுகூலபரிகரங்களொன்றுமின்றியிலே விபரீத பரிகரங்களில்லாததின்றியே இருக்கையாலும், இப்படி இருந்தோமென்று அநுதாபம்கூட வின்றிக்கே த்வேஷம் பெருத்திருக்கையாலும், அல்பஜ்ஞனாகையாலே அறியவல்லதொன்றின்றியே, விஷயாக்ராந்தசித்தனாகையாலே தன்வசமின்றியே, அல்பகால வர்த்தியாகையாலே ஒன்றும் செய்கைக்கு அவஸரமின்றியே இருக்கையாலும், தேசகாலங்கள் பேதித்தாலும், 'நம்மால் எம்பெருமானை ஸாதிக்கப்போகாது, ஆகையாலே எம்பெருமானை இழந்தோமித்தனையாகாதே' என்று சோகிக்கிறவன் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரி"—அப்பன் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரருளிச்செய்த அஷ்டச்லோகீவ்யாக்யானம்

போல் கர்மம்; ஆள் செய்த பணிவிடையை அரசனுக்கும் அரசன் கொடுத்த ஜீவனத்தை (சம்பளம்) ஆட்களுக்கும் சேர்ப்பிக்கும் மத்யஸ்தன்போல் தேவதாந்தரங்கள்; ஜீவிதத்தைக் கொடுப்பதற்கு அளவுபடுத்திய பகல்போல் காலம்; அரசனது பணிவிடையில் கைகால்களையாட்டுவது போல் புருஷப்ரயத்னம்; ஆண்டவனுடைய உகப்பையறியா ஆழியனைப்போலத் தன்னின்றுதானே பலமென்பது. இப்படியிருக்கத் தான் செய்யும் பணிவிடையிலேயே பிழைப்பேனென்றும், மத்யஸ்தனாலேயே வளர்வேனென்றும், அளவு படுத்தின நாள்வந்தால் சம்பளம் வருமென்றும், விஷயங்களையொட்டித் தன்னுடைய வியர்வையின் பலத்தினாலேயே தான் வளர்வேனென்றும், காரணமில்லால் பெருமையடைந் திருக்கிறேனென்றும் எண்ணுகின்றவர்கள் (பகவானுடைய) கைங்கர்யத்தில் நன்றாய்நின்று கடைவாயிலறியாதவர். ஆகையால் இந்த மயக்கங்களை விட்டு உன்னாலேயே பிழைப்பேனென உன்னை விசேஷமாய் நம்பினவர் எப்பேர்ப்பட்டவராயினும் அவர்களது யோகக்ஷேமங்களைச் சுமந்து நடத்துவேனென்று நீ முன்னமே அர்ஜுனனுக்குச் சொன்னதை மறவாமல் இப்பொழுதென்னை ரட்சிப்பது ரட்சிப்பது, அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

இருபத்தாறும் விண்ணப்பம்.

பா— எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பவன் நீ யோர்வனே, வேறு யாரும் ஸாமர்த்தியமுள்ளவரன்று—என்று பத்மநாபன் திருவடிகளில் பெரிய பகைவர் ஸேனையை வேட்டையாடுவோனானவன் அன்புடன் சொன்னான்.

ஸர்வரக்ஷகா![1] நீ யோர்வனே அனைவரையும் காப்பாற்றுபவன். நீ யல்லாமல் மற்ற தேவதாந்தரங்களும், தகப்பன் முதலான பந்துக்களும், தனதான்யாதி ஐச்வர்யங்களும் ரக்ஷகரல்லர். அதெப்படியெனில்—நான்முகன் ரக்ஷகனன்றென்பது தன் தலையைப் போக்கடித்துக் கொண்டதும் அல்லாமல் வேதாபஹரண காலத்தில்[2] செய்வதறியாமல் மோசம் போனதால் தெரியவந்தது; ருத்ரனும் ரக்ஷகனன்று என்பது வ்ருகாஸுரனுக்கு வரமளித்து அதனால் கஷ்டப்பட்டதுமல்லாமல் கையில் அஸ்திரம் பிடித்துக்காத்திருந்தும் தன்னெதிரில் தோள்களைக் கத்தரித்ததனால் கூக்குரலிடும் வாணாஸுரனை விட்டுத் தோற்றோடினதனாலும் தெரியவந்தது; இந்திராதி தேவதைகளும் ரக்ஷகரல்லரென்

---

1. ஸர்வரக்ஷகா——அனைத்தையும் ரக்ஷிப்பவனே! அதாவது அநிஷ்டங்களைப்போக்கி இஷ்டங்களைத்தருகை.

2. வேதாபஹாரமாவது—வேதங்களைப் பறிகொடுத்துப் பிரமன் தவித்து நின்றது—இவ்வாபத்தைப்போக்கினது ஹயக்ரீவாவதாரத்தில்—எம்பெருமான் ஆதிகாலத்தில் நான்முகனைப்படைத்துப் பிரளயகாலத்தில் மறைந்துகிடந்த வேதங்களைப் பிரகாசப்படுத்தி அவனுக்குபதே

பது ஹிரண்யக, பலி, வ்ருத்ராஸுரர் முதலானோருபத்ர
வங்களிலிருந்து தத்தம் நிலைகளைவிட்டுப் பரிந்தோடியதில்
தெரிந்தது ; தகப்பனும் ரக்ஷகனன்று என்பது ஹிரண்ய
கசிபினால் தெரியவந்தது ; உடன்பிறந்தவர்களும் ரக்ஷகரல்
லரென்பது வாலியால் தெரிந்தது ; பிள்ளைகளும் ரக்ஷகரல்
லரென்பது கம்ஸனாலும், பதிகளும் ரக்ஷகரல்லரென்பது
பாண்டவர்களாலும், தனதான்யாதி ஐச்வர்யங்களும் ரக்ஷக
ங்களல்லவென்பது தாயாதிகள், பகைவர், நெருப்பு, திரு

சித்து அனுக்ரஹிக்க, அப்பிரமன் வேதங்களைக் கண்ணாகக்
கொண்டு விச்வஸ்ருஷ்டியைச்செய்ய ஆரம்பித்தபோது பக
வானிடத்தினின்று ரஜஸ் தமோகுணங்களின் வடிவமாகத்
தோன்றிய மது கைடபரென்னுமிரண்டஸுரர்கள் அந்த
வேத புருஷர்களை யபகரித்துக்கொண்டு கடலினுட் புகுந்து
பாதாளம் சென்றனர். வேதங்களைப் பறிகொடுத்த நான்மு
கன் இன்னது செய்வதென்று தோன்றாது திகைத்து நெ
டுங்காலம் 'கண்ணிழந்தேன், தனமிழந்தேன்' என்று கத
றியழுது பிறகு சிறிது தெளிந்து எம்பெருமானைத்துதிக்க,
அவரும் ஹயக்ரீவரூபியாக எழுந்தருளிப் பாதாளம்சென்று
மது கைடபர்களை ஸம்ஹரித்து வேதங்களை மீட்டுவந்து
பிரமனிடமளித்தனர்.

'முன் ஒருகல்பத்தின் அந்தத்தில் பிரமன் துயிலுகை
யில் அவன் முகங்களினின்றும் வெளிப்பட்டுப் புருஷரூபத்
துடன் உலவிக்கொண்டிருந்த நான்கு வேதங்களையும் சோ
முகனென்னும் கொடிய அஸுரன் கவர்ந்து கொண்டு பிர
ளயவெள்ளத்துள் மறைந்து செல்ல, எம்பெருமானதனை

டர், வெள்ளம் முதலியவற்றாலழிவதிலிருந்தும் தெரியவந்தது. இப்படித்தாம் ரக்ஷகரல்லாமலிருந்தும் அற்பபுத்திகளுக்கு ரக்ஷகங்கள்போலத் தோன்றி மோசம்போவதால் ரக்ஷகாபாஸங்களெனப்படும்.[3] அப்படியன்றிக்கே நான்முகனுக்கு வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்தளித்தும், ருத்ரனுக்கு வ்ருகாதி உபத்ரவங்களைப் போக்கடித்தும், இந்த்ராதிகளுக்குத் தானவேந்த்ரர்களை ஜெயித்து அவரவரதிகாரங்களில் நிறுத்தியும், ப்ரஹ்லாதனுக்கபயத்தையும், ஸுக்ரீவனுக்கு ராஜ்யத்தையும், உக்ரஸேனனுக்கு அரசதநத்தையும், த்ரௌபதிக்கு அபிமான ரக்ஷையையும் சேர்த்துக்கொடுத்து ஸர்வரக்ஷகனென்னப்பட்டுப் பிரசித்தியைப்பெற்ற உன்னைச்சரணடைந்து

யுணர்ந்து ஒரு பெருமீனாகத்திருவவதரித்து அப்பெருங்கடலினுட் புகுந்து அவ்வஸுரனைத் தேடிப்பிடித்துக்கொன்று வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்து பிரமனிடம் கொடுத்தருளினன்'—என்ற வரலாறு முண்டு. இவ்வஸுரன் பெயரை ஹயக்ரீவனென்பாரு முண்டு. மத்ஸ்யாவதாரம், ஹம்ஸாவதாரம் ஹயக்ரீவாவதாரம் என்ற மூன்றவதாரங்களால் எம்பெருமான் பிரமனை வேதாபஹாரமாகிற ஆபத்தில் நின்றும் விடுவித்தான், புராணபேதத்தாலும் கல்பபேதத்தாலும் கதைகளைச்சிறிது வேறுபடக்கூறுதலுண்டு. (ரத்நப்ரபா.)

3. ரக்ஷகாபாஸம்—ஆபாஸம்—பொய்த்தோற்றம், போலிஞாயம், ஆபாஸதர்மம்—வஸ்துதஃ அதர்மமாய் தர்மம்போலே தோற்றுவது— அப்படியே ரக்ஷகத்வமும்.

உன்னுடைய மெல்லடிகளே உபாயமும் உபேயமுமென்று விசேஷமாய் நம்பி மற்றெல்லாவற்றையும் துறந்து அநந்ய கதி[4] யென்னப்பட்டேன். என்னைரக்ஷிப்பது, ரக்ஷிப்பது. அநந்யஜநஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

4. அநந்யகதி—வேறுபுகலொன்றில்லாதவன்.

வ்ருகாஸுரன், வாணன், ஹிரண்யகன், பலி, வ்ருத்ராஸுரன், ஹிரண்யகசிபு, வாலி, கம்ஸன், பாண்டவர்கள், த்ரௌபதி. } வரலாறுகள் ஸ்ரீமத்ராமாயணம்,

மஹாபாரதம், ஸ்ரீமத் பாகவதம்,

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

முதலானவற்றுளுள்ளன.

இருபத்தேழாம் விண்ணப்பம்.

பா— தன்னிருப்பில் தான் ஏக்கமற்று உன்னிருப்பை யறிபவன் வீடு பெறுபவன், இது திண்ணம் என்று குனிந்துவரும் வீரராம் பகைவரைச் சிறைப்படுத்துபவன் உயர்ந்த மகிமையுடையனுக்கு ப்ரீதியுடன் சொன்னான்.

அகில லோகசரண்யா![1] நீ அடைக்கலம் புகுந்தாரிடரைக் கடிந்து அவர் விரும்பியன அளிப்பாய். எல்லாந்தெரிய (நம்மையும் நம் ஹிதா ஹிதங்களையும்) ஸர்வஜ்ஞனும், அறிந்தபடி செய்து முடிக்க ஸர்வசக்தியும் என்று பெரியோர்களால் கேட்டு ஆசையால் உன்னை யடைக்கலம் புகுவேனென முயற்சித்தேன். இப்பொழுதும் என்னுடைய தோஷங்களை யெண்ணிப் பின்வாங்குவேனெனில், உன்னுடைய குணங்கள் என்னுடைய பயத்தைத்தீர்த்து, பலவந்தமாய் இழுத்துக்கொண்டு போய் உன் திருவடி நிழலில் நிறுத்துகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்—அநாதிகாலமாய் இதுவரையிலும் நான் செய்த அனேகமான பாபங்களை நினைத்துப் பின்வாங்குமளவிலேயே அடைந்தவர் தோஷத்தை போக்யமாகக்கொள்ளும் உன் வாத்ஸல்யகுணம் முன்வந்து என்னைக்கச்சைகட்டுவிக்கிறது. நான் அறிவினனும் அசக்தனுமாகையால் உன்சித்தமுவந்தபடி கொஞ்சங்கூட நடக்கமாட்டாத என்னை நீ எந்தவகையில் கைபிடிப்பாயென்றெண்ணித் திகைக்குமளவில் நீ உடையனும் நான் உடைமையும் என்கிறதால் உடையவன் உடைமை

---

1. அகிலலோக சரண்யா! நம்முடைய நன்மை தீமைகளையும் பாராதே ஸமஸ்த லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக் கூடியவனே.

யைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கூலியில்லை என்கிற ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்த[2] ஜ்ஞானம் அபயத்தைக்கொடுக்கிறது. அகில ஹேயப்ரத்யனீகனென்னும் உன் மேன்மையையும், ஸகல ஹேயாஸ்பதமான என் கீழ்மையையும் பார்த்து உனக்கு மெனக்கும் சேர்வையில்லை யென்று பின்வாங்குமளவிலே யே பெரியவனாகியும் தாழ்ந்தவர்களோடு வாசியறக்கலந்து ஸந்தோஷப்படுத்தும் உன் ஸௌசீல்யகுணம் என்னை வரும்படி இழுக்கிறது. ப்ரம்மாதிகளுக்கு மவாங்மனஸகோசர[3] னென்னுமுன்னை நான் காண்பதரிதெனப் பின்போமளவில் யதுசைலதீபமெனப்பட்டு ஸகலஜனநயனானந்தமான உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் என்னை யாட்கொள்கின்றது. இப்படியாகையால் ஞானபக்தி வைராக்யாதி ஸத்குணஸம்பன்னர்களுக்கும்,[4] அகிஞ்சனர்களும்,[5] அநந்யகதிகளுமான[6] என்னைப்போன்றவர்களுக்கு மொரே ரக்ஷகமாய் ஸர்வஸுரண்யன் எனப்பட்ட உன்னை யடைக்கலம் புகுந்தேன். என்னைக்கைபிடித்துக் காப்பாற்றுவது, காப்பாற்றுவது. அநந்யஜன ஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

---

2. ஸ்வஸ்வாமி ஸம்பந்தம்—உலகத்தில் பொருளை யுடையவன் அதைத்தனது இஷ்டப்படி அனுபவிக்கவும், பெட்டியில் வைத்துப் பேணவும், பிறர்க்குதவவும் தானே ஸ்வதந்த்ரனாய் எப்படி உபயோகிக்கிறானோ, அப்படி இவ்வாத்மாவை ஈச்வரனும் ஒருபடி வைக்கவும், தள்ளவும், எடுக்கவும் ஸ்வதந்த்ர பாத்யதை யுடையவன்; ஜீவாத்மாவும் அப்பொருள்போலவே ஸ்வாதந்த்ர்யமின்றி அவனனுகூலத்துக்கே கடமைப்பட்டு என்றும் வாழக்கூடியவன்.

3. அவாங்மனஸகோசரன்—வாக்குக்கும் மனதிற்கு மெட்டாதவன்.

4. ஸம்பன்னர்கள்—நிறைந்தவர்கள்.

5. அகிஞ்சனர்—ஒரு ஸாதனமுமில்லாதார்.

6. அநந்யகதிகள்—வேறுகதியற்றவர்.

இருபத்தெட்டாம் விண்ணப்பம்.

பா— , மாயையையும் அதன் கார்யங்களையும் இந்த இடத்தில் விடுவித்து நீ ப்ரார்த்தனையை நிறைவேற்றுவாய் என்று, அந்த மாயாவிகளான மராட்டியரை ஜெயித்து அதீனமாக்கிக்கொண்டவன் மாயாதீதனுக்குத்[1] தண்டம் ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பித்தான்.

ஸகலஜீவதயாபரா! ஜீவாத்மர் பலராய் நித்யரென்றும், முக்தரென்றும், பத்தரென்றும் மூன்றுபடியாயிருப்பர். அவர்களில் நித்யர் உன் ஸத்ய ஸங்கல்பத்தால் ஒருதரமேனும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமில்லாமல் எப்பொழுதும் ஸன்னிதியிலிருந்து உன் கல்யாண குணங்களை யனுபவித்துக்கொண்டே உன் பல கைங்கர்யபரராயிருப்பர். முக்தரென்போர் அநாதிகாலத்திலிருந்து ஸம்ஸாரத்திலிருந்து உன் கடாக்ஷத்தினால் ஸத்வகுண ஸம்பன்னராய் முக்தியை யடைந்து நித்யரைப்போல் உன்னுடைய கைங்கர்யபரரா யிருப்பர், பத்தரென்பார் ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுப்பட்டு ப்ரக்ருதி பரதந்த்ரராயிருப்பர்.[2] இந்த பத்தர்களும் ஸம்ஸாரிகளென்றும், முமுக்ஷுக்களென்றும் இருவகைப்பட்டிருப்பர். ஸம்ஸாரிகள் உன்னை மறந்து விஷயானு பவத்திலா ஸக்தி

---

1. மாயாதீதன்—(1) மாயையை நீக்கிப்பார்க்கப் படுவோன்.
   (2) மாயைக்கு விலக்ஷணமானவன்.
2. ப்ரக்ருதிபரதந்த்ரர்—ப்ரக்ருதிக்குட்பட்டவர்.

யுள்ளவராயிருப்பர். முமுக்ஷுக்களோ உன்கடாக்ஷத்தினால் விஷயங்களில் வைராக்யம் பிறந்து அதனுலிந்தப்ராக்ருதி ஸம்பந்தத்தை நீக்கவேண்டுமென்று உன்னையடைக்கலம் புகுவர். இந்த நித்யர்களுக்கும் முக்தர்களுக்கும் அபேக்ஷிதமான உன் கைங்கர்யத்தையும், முமுக்ஷுக்களுக்கு அபேக்ஷிதமான மோக்ஷத்தையும் நீயே மனமுவந்து கொடுத்தருள்வாய். ஸம்ஸாரிகளுக்கபேக்ஷிதம் எனப்படும் இஹபர ஐச்வர்யங்களை அவரவர் தொழும் தேவதாந்தரங்களினந்தர்யாமியாயிருந்து அருள்வாய். இப்படி நீ ஸர்வ ஆத்ம வர்க்கங்களிலும் தயைசெய்துகொண்டிராநிற்க, நான் இன்று உன்னைப்பிரார்த்திக்கும் சாபல்யத்தைப் பொறுத்து என்பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றவேண்டும், நிறைவேற்றவேண்டும். அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

இருபத்தொன்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா— உன்னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹம், ஸ்ரீலக்ஷ்மிக்கு, நீலை, ஸித்தபோக்யம்[1], நிரவத்யம்[2], என்று செல்வராயர்[3] திருவடித்தாமரைகளில் தண்டம் ஸமர்ப்பித்து, தரணீவராஹனென்றும் விருதாளி சொன்னான்.

திவ்யமங்கள விக்ரஹா! பிறக்கும் பொழுது உன்னுடைய கடாக்ஷத்தைப்பெற்று ஸாத்விகரானவர்கள் ப்ராக்ருதமான சப்தாதிவிஷயங்கள் தோஷங்களென்றறிந்து அவைகளில் ப்ரீதியைவிட்டு, பரமபோக்யமான உன்னுடையதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அபேக்ஷிப்பர். குமதிகள்[4] சிலர் உனக்கு விக்ரஹமில்லென்று அபலாபனம்செய்வர். அவர்கள்சொல்லும் குயுக்தி[5]களெப்படியென்றால்—பரமாத்மனுக்குச் சரீரமுண்டாகில் ஜீவாத்மனைப்போல் கர்மவச்யனுவன்,[6] சரீரமே ஆத்மாவென்ற மயக்கத்தால் ஸம்ஸாரியுமா

---

1. ஸித்தபோக்யம்— ஸித்தர்களுக்கு (ஸநகஸநந்தனாதிகள்) அனுபவிக்கும் பொருள்.
2. நிரவத்யம்—தோஷமற்றது.
3. செல்வராயர்—செல்வப்பிள்ளை (திருநாராயணபுரம்.)
4. குமதிகள்—அறிவற்றவர், துர்மதிகள்.
5. குயுக்திகள்—நேர்மையில்லா யுக்திகள்.
6. கர்மவச்யன்—கர்மத்திற்குட்பட்டவன்.

வான்; சரீரமுள்ளவனுக்கு இந்த்ரிய ஸந்நிக்ருஷ்டவஸ்து[7] ஸாக்ஷாத்காரமன்றி[8] ஸகலவஸ்து ஸாக்ஷாத்கார மில்லாமையால் ஸ்வாதீனமாய் இருக்கும் காலத்தில் மிதியாயிருக்கும் காலத்திலல்லாமல் எண்ணிற்றெல்லாவற்றையும் செய்யக்கூடாமையாலே அற்பசக்தியுள்ளவனுமாவன். ஆகையால் பரமாத்மனுக்குச் சரீரமில்லை எனச்சொல்வர். இந்தப்பக்ஷம்[9] யுக்தாயுக்த விசாரம்[10] செய்யுமறிஞருக்குச்சரிப்படாது. அஃது எங்ஙனேயென்னில்—தேவதிர்யக் ஸ்தாவரரூபமான ஸகலஜீவசரீரத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருந்தும்[11] நிர்லேபனு[12] யிருப்பவனுக்குத் தனக்கென்று ஒரு சரீரம் உண்டானால் முன்சொன்ன தோஷம் வருமென்பது யுக்தமன்று. தேவமனுஷ்யாதிகள் தத்தம் பூர்வகர்மானுகுணமான சரீரத்திலிருந்து கர்மபலத்தை யனுபவிப்பதால் அவர்களுக்குச்சரீர ஸம்பந்தம் தோஷாவஹமானது.[13] பர

---

7. இந்த்ரியஸந்நிக்ருஷ்டவஸ்து— இந்த்ரியங்களுக்குச் சமீபமாயிருக்கும் வஸ்து——அவைகளாலறியும்படியான அளவு.

8. ஸாக்ஷாத்காரம்—கருவிகரணாதிகளுக்கெல்லாம் சாக்ஷியாயிருப்பது, நேரிலுணர்கை—பிரத்யக்ஷம்.

9. பக்ஷம்—கட்சி.

10. யுக்தாயுக்த விசாரம்—தகுந்தது, தகாததென்று யோசிக்கை.

11. அந்தர்யாமியாயிருத்தல்—— சேதனர்களுள்ளே ப்ரவேசித்து ஸகலப்ரவ்ருத்திகளுக்கும் நியந்தாவாயிருக்கை.

12. நிர்லேபன் —ஒட்டில்லாதவன்.

13. தோஷாவஹமாவது—தோஷத்தையேற்பது.

மாத்மன் தான் கர்மபரவசனல்லாதிருப்பதனுல், ஜீவாத்ம ரை அந்தந்தவ்யாபாரத்தில் கர்மானுகுணமாய் ப்ரேரிப்பத ற்காக தேவமனுஷ்யாதி சரீரத்திலிருப்பது தோஷாவஹ மன்று. இப்படி தோஷமான தேவாதிகள் சரீரத்திலிருந் தும் நிர்தோஷனுயிருக்கும் உனக்கு அப்ராக்ருதமான[14] உன் திவ்ய விக்ரஹ ஸம்பந்தத்தினுல் தோஷலேச ப்ரஸக் தியில்லை ;[15] மேலும் உன் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் உன் மகி மைக்குத் தகுந்ததாய் உன் மனதிற்கு வந்ததான ஸௌகந்த மும், காந்தியும், யௌவனமும் முதலான ஸகலகுணங்களை யும்கொண்டு ஞான, பல, ஐச்வர்ய, வீர்ய, தேஜஸ், ஸௌசீல் யாதி ஸ்வரூபகுணங்களுக்கு ப்ரகாசமாய், லக்ஷ்மீ நிவாஸ ஸ்தானமாய்[16] உன் இச்சைபோலிருப்பதால் உனக்கு அதி சயாவஹமென்று[17] பெரியோர் சொல்வர். அப்பேர்ப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹஸாக்ஷாத்கார ரஸ|ஸர்வஸ்வதானத்தினு ல்[18] என்னுடைய மனோரதத்தை நிறைவேற்றுவது, நிறை வேற்றுவது. அநந்யஜநஸௌலபா ! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா !

---

14. அப்ராக்ருதமான—மாயையென்கிற மூலப்ரக்ரு தியின் பரிணமமான ப்ருதிவ்யாதி பஞ்சபூதங்களாலுண் டாகாததான.

15. தோஷலேசப்ரஸக்தியில்லை—தோஷத்தின் அணுவளவின் விசாரங்கூட இல்லை.

16. லக்ஷ்மீநிவாஸ ஸ்தானமாய்——ஸ்ரீலக்ஷ்மிக்குநிலை யாய்.

17. அதிசயாவஹம்—பெருமையைத்தாங்கல்.

18. ஸாக்ஷாத்கார ரஸ ஸர்வஸ்வதானம்—ஸாக்ஷாத்கார ரஸமே திவ்யமங்கள விக்ரஹம்.

முப்பதாம் விண்ணப்பம்.

பா—— ஸ்ரீநாத,[1] நித்யநிரவதிகானந்த,[2] அநந்த,[3] உன்னுடைய ஸேவையே பலமென்று, நானாவிதமான கிரீடங்களை யணியும் அரசர்களை வென்றவன் அந்த நிர்மலனடிக்கு[4] விண்ணப்பம் செய்தான்.

ஸகல கல்யாணகுணாத்மகா![5] உனக்கு நாங்கள் ஏழேழு பிறவிக்கும் பலகைங்கர்ய பரானமையின் எப்பொழுதும் உன் திருவடி கைங்கர்யம் செய்வது எங்களுக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்

---

1. ஸ்ரீநாத—ஸ்ரீலக்ஷ்மீபதி.

2. நித்யநிரவதிகானந்த—ஆனந்தமயனான இவனது ஆனந்தம் அபரிச்சின்னமாய் வாயினால் சொல்லவும், நெஞ்சால் நினைக்கவும் முடியாது (தைத்தரீயோபநிஷத் ஆனந்த வல்லி பார்க்கவும்.)

3. அநந்த—ஸ்வரூப, குண, விபூதிகளில் எல்லையில்லாதவன்; ஸ்வரூபத்தாலும் குணத்தினாலும் அழிவற்றவன், விஷ்ணு.

4. நிர்மலன்—தோஷமற்றவன்.

5. ஸகல கல்யாணகுணாத்மகா—ஸகலசப்தம் குணசூர்ணிகையில் எம்பெருமானாருளிச்செய்த குணங்களையெல்லாம் சொல்லுகிறது——குணங்களுக்குக் கல்யாணத்வமாவது. ஆச்ரிதர்க்குப் பரமபோக்யமாயிருக்கை. திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு திவ்யாபரணங்கள்போலே யாயிற்று; திவ்யாத்மஸ்வரூபத்துக்கு குணங்கள் ஔஜ்வல்யகரமா யிருக்கும்.

தம்[6] என்பது மாத்திரமன்று ; மற்றும் உன்னடியில் கைங்கர்யபரர்களில் வாசியில்லாமல் கூடியிருந்தும் த்ருப்தியடையாமல் அர்ஜுனாதிகளில் ஆள், அரசுத்தனத்தைத் தலைகீழாக்கிச் சந்தோஷத்துடன் ஆடும் ஸுசீலனென்றும், அவர்களிற் கண்டதப்புகளைச் சகிப்பதல்லாமல் ப்ருகுமுனி முதலானவர்களில் நீயே தவரியவனைப்போல் சமாதானம் செய்யும்படியான மிக்கபொறுமையுள்ளவனென்றும், அவர்களைச் சூழ்ந்த இடர்களை நீ இருக்குமிடத்திலே யிருந்தே ஸங்கல்பமாத்திரத்தால் போக்கடிப்பதன்றி கஜேந்த்ரனுடைய முறையிட்டைக் கேட்டவந்நாள் கதறிக்கொண்டு நீ வேகமாய் வந்துதவினதான மிருதியான தயையுள்ளவனென்றும், அவரவர்கள்செய்யும் ப்ரதிஜ்ஞைகளை நிறைவேற்றுவதல்லாமல் பீஷ்மனிடத்தில் உனது ப்ரதிஜ்ஞாஹானியை யங்கீகரித்த பக்தப்ரயோஜனைகபரனென்றும், அவர்கள் அர்ச்சனாவிதியில் நிவேதனம்செய்தது அற்பமானாலும் அமுது செய்வதுமல்லாமல் ஸுசரிதன் குமாரன் வேறொருபகரணமின்றி முன்வைத்த பிக்ஷான்னத்தைப் பிரத்யக்ஷமாய் அங்கீகரித்த ஸுலபனென்றும், அவர்களுக்குக் கொடுப்பதெல்லாங்கொடுத்தும் மேலும் த்ருப்தியின்றி இராமானுஜாசார்யருக்கு உன்னையே கொடுத்து, யதிராஜகுமாரன் எனப்பட்ட அத்யந்த த்யாகியென்றும், அவர்களுக்குத் தேசவிசேஷத்தில்[7] ஸாயுஜ்யத்தைக் கொடுப்பதல்லாமல் இங்கிருக்குமனைவரும் காணும்படி என்னுடைய ராஜன்யபாலரை

---

6. ஸ்வதஸ்ஸித்தம்—பிறப்போடேபிறந்தது.

7. தேசவிசேஷம்—ஸ்ரீவைகுண்டம்.

உன்னுடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தின் மெல்லிய திருவடித்தாமரைகளில் சேரவைத்த பரமரக்ஷகனென்றும், இவைமுதலான உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களைக் கேட்டறிந்து ஸந்தோஷமடைந்து இந்த உடையனுக்குக் குற்றேவல் செய்வதைக்காட்டிலும் வேறொரு ஆனந்தமில்லையென்று ஸ்வருசியால் இப்பொழுது நான் புதிய குற்றேவலான் என்னப்பட்டுச் சேர்ந்தேன். என்னை ஆட்கொள்வது, ஆட்கொள்வது. அநந்யஜனஸுலபா! ஸ்ரீயது சைலவல்லபா!

உ॥ மபேக்ஷிதமாயித்தனை. அநந்தரவாக்யத்திலும் நாரபதார்த்தமான ஸ
ர்வமும் ப்ரவிஷ்டமாமென்னுமிடமும் ப்ரமாணபலத்தாலே வந்ததத்தனை.
இப்படி திருமந்த்ரத்தில் வாக்யத்ரயத்திலே இரண்டு வாக்யம் ஸ்வரூபபர
மாய் ஒருவாக்யம் புருஷார்த்த ப்ரார்த்தநாபரமாக யோஜித்தது.
இங்ஙனன்றிக்கே ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் நமஸ்ஸிலே அநிஷ்டநிவ்ரு
த்திப்ரார்த்தனையாய் அநிஷ்டம் நிவர்த்தித்தால்வரும் புருஷார்த்தத்தை
“நாராயணாயஸ்யாம்” என்று கணிசிக்கிறதாகவுமாம். இந்நமஸ்ஸுக்கு

ஸா-டீ॥ வருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரவாக்யத்திலுமித்யாதிநா) “ஸர்வம் ஸ
மாப்நோஷி ததோஸி ஸர்வ:” இத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே
வந்ததத்தனையென்றபடி. அதாவது ஸ்வம் விஸ்தரேண சொன்னவர்
த்தையுபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இதி) ॥மூ॥ ஆனாலுமிந்த பக்ஷத்திலநிஷ்ட
நிவ்ருத்திரூப புருஷார்த்தசேஷபூர்த்திகளென்று சொல்லுகை
யாலிதுவும் கிம்விசிஷ்டமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்ங
ன்றிக்கே இதி) இப்படி நமஸ்ஸும் புருஷார்த்தபரமாகில் த்வயத்தி
ல்ப்போலே நமஸ்ஸு அநந்தரம் ஸ்ரவிக்கவேண்டாவோவென்ன வருளி
ச்செய்கிறார் (அநிஷ்டம் நிவர்த்தித்தாலிதி) அநிஷ்டநிவ்ருத்தி உபஜீவ்யமா
கையாலே பூர்வம் தத்வாக்ய நமஸ்ஸிருக்கிறதென்று கருத்து. இப்
படியாகில் வாக்யத்ரயயோஜனையில் அந்த விவரண ப்ரவ்ருத்தரானவர்
ஆசார்யர்க்க நமஸ்ஸுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபர யோஜனை சொன்னத
ன்னிக்கே அஷ்டஸ்லோகியிலே த்விதீயத்ர நமஸ்ஸுக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்திபர
யோஜனையை சொல்லாமையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் ப்ரஸங்கியா
தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸுக்குமிதி) ப்ரணவோக்த

ஸாகா॥ தி) (ப்ரமாணபலத்தாலே) “ஸோஸ்நுதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ ப்ர
ஹ்மணா விபஸ்சிதேதி” “ஸர்வம் ஹ பஸ்ய: பஸ்யதி” இத்யாதிஷு ஸர்வகாம
காமாவாப்தி ஸர்வஸ்ய நாராயணஸம்பந்தித்வாத் ததேதி ப்ரா
திஸம்பந்தவிஷயதேதி ஸாமர்த்யம். ஸம்ப்ரதாயாநுஸாரேண ப்ரணவ
விசிஷ்டஸ்ய யஸ்ய வாக்யத்வஸ்ய ஸ்வரூபபரத்வேந த்விதீயத்ரு
தீயயோ: புருஷார்த்தபரத்வேந யோஜநா ப்ரதர்ஸ்யதே (இப்படித்யா
திநா) ப்ரணவம் நமஸோ அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநார்த்தத்வேந “அ
காரார்த்தாய” இத்யாதிவிரோதஸ்ஸ்யாதித்யத்ராஹ (இந்நமஸ்ஸுக்குமி
த்யாதி) ப்ரணவோக்த ப்ரணவேநாநந்யார்ஹசேஷத்வஸ்வரூபஜ்ஞா
நேச்சா நாராயணஸ்வார்த்தஸாதநத்வே க்ஷமயவிரோதிஸ்வாதந்த்ர்யஹா
நார்த்தகாரண ஸர்வவிரோதிநிவ்ருத்தேர் நமஸோபாயத்வேந ஸா
ரதேரோபேதர்விரோத இத்யர்த்த:. சேஷத்வஜ்ஞாநாநந்தரம்
ஸகலவிரோத்யாகாரோக்திர்ததேதி அநந்தரம்

௩௯ || இப்படி ப்ரயத்நத்தில் நச்ஸவர்க்குப்போலே விரோதிநிவ்ருத்திப்ரகாரத்தை யிலே தாத்பர்யமான யோஜநாவிசேஷமும் "ப்ரணவோதநு: சரோஹ்யாத்மா ப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே | அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் சரவத்தந்மயோ பவேத்" என்று ஸூத்ரத்திலே ப்ரதிபாதிதம். ஆகையாலே 'ஸஹ நரேந்த்ரேண' என்றுதல் 'நச கிஞ்சித்' என்றுதல் "பரஸ்த்ரீஸமாசாரம்" ... ஜீவாத்மநோ நாசக ... தயாவான் ... என்றும் "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்குமழுக்குடம்பு மென்றுஞ்சொல்லுகிற ...

ஸா-நீ || ... "... ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ..." ... நிவ்ருத்தி ... தோற்றுகையாலே ... மென்கிற ... யோஜனையுஞ்சொல்லப்பட்டதென்று கருத்து. ... என்கை. ஆனாலும் க்ரியாவதியில்லாமையாலே ... நிவ்ருத்திப்ரகாரமாகமாட்டுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) ... என்றுதல் ... என்றுதல் ... மென்று கருத்து. இப்படி ... என்றுதல் ... ரென்றுதல் ... ப்ரகாரத்தை யாலும் ... நிவ்ருத்தித்தோற்றுமையாலே ... நிவ்ருத்திப்ரகாரம் ... க்குமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலேஇதி) (இத்தாலே) ... நிவ்ருத்தியாலே யென்றபடி. (பொய்இதி) (பொய்) ... விஷயமாய் (நின்ற) ... மான (ஞானமும்) ... மும் ... மும்என்றபடி. (பொல்லா வொழுக்கம்) ... (அழுக்குடம்பு) ...

ஸா-கா || ... (ஆகையாலே இத்யாதிநா) (பொய்ந்நின்றேத்யாதி) ... ஸங்க்ரஹேண ...

ஜம் || ஸ்வயமேவ ஸாதநாவிப்ரக்ருதி ஸாம்யநாசி ரூபமான ஸ்வரூபநிஷ்ட முமத்யந்த நிவ்ருத்தமாகவேணுமென்ற வெளிக்கித்ததாயிற்று. இப்படி அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ராதிகூல்யவிஷயப்ராவண்யமே யவெளிக்கவேணுமோ? "ஸர்வபாபாவிமுக்தஸ்தே ஸம்ப்ராப்ஸ்யஸி" என்றும், "யோகநிஷ்டே தேஜோஸ்த்ரீஸ்வதந்த்ராணாம் | த்ரோஷ்யதே ஸாதநஜ்ஞாநஸ்தந: க்ருபயேத் தயா || யயோர்வாந காரணாக்ருபயேத் நஜஸாம்ஸாரம் | ஸர்வநீயதே த்யக்தஸத்ஸம்ஸர்க்கத: || தயாஹேயகுணஸம்ஸ்தவ வோபாயேயோகுணா: | ப்ரகாஸ்யதே நஜநஸ்யதே நித்யாஸ்வாதேநா ஹிதே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஈஸ்வரப்ரஸாதமேவாராதோவென்னில், || * || ஸ்வதஸ்ஸ்வஹம்யாஸ்மதமர்த்தே விதாரவேக்ஷதே | ஸாபராதஸ்யோபாயஸ: ப்ரகாஸ்யம்பரார்த்தநம் || * || தன்னபராயத்தாலே ஸ்வத்வ ப்ரவ்ருத்தத்தையிழந்து கிடக்கிற இவன் என் கூறு நான் பெறவேணு

ஸூ-நீ || மாநாபஜஸ்த்வே ப்ராபேஹமுமென்றபடி. அஹங்காரமமகாரங்கள் ஸ்வரூபஸ்வரூபநிஷ்டத்துக்கும் விரோதமானபடியாலே தந்நிவ்ருத்தி ப்ரஸாதமுடையாலே ஸ்வரூபநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரஸாதமுடையும் இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரஸாதமுடையே உண்மையாதோ? வசநத்திலே ஈஸ்வரப்ரஸாதமுடை நவ்யைசமுயன்றோவென்று ப்ரஷ்டித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஐத்யாதிநா கைங்கர்யப்ரார்த்தந ஜத்தேந) (ஸ்வதந்த்தி) வித்ருதம் தரஸ்வதவவித்ருஜ்வய தனக்கு ஸ்வதேந ப்ரவ்ருமாகுலும் ப்ர த்ருஷ்யராபஸ்வஹ: என்கிறகணக்கிலே விதாவை ப்ரத்யனவெளிக்கிருப்போலே ஹரோஹித க்ருபார்த்தம்ஸநாசமாக இவனுக்கும் கைங்கர்யவேபேக்ஷ கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி ப்ரத்யூஷாஷ்த்தாலே கைங்கர்யவேபேக்ஷயிலநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரஸாதமுடைய வ்யைசமுயாக ப்ரஸாமிபாதோ? ப்ரத்யன் வித்ருவிஷயத்தில் விரோதநிவ்ருத்தியைப்ரார்த்திக்கவில்லையே யென்ற காரிகையில் "ஸாபராதஸ்யோபாஸ:" என்கிறவிடத்தில் ஸதோஷதாசத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னபராயத்தாலே ஐதி) ப்ரத்ருவிஷயத்திலிஷ்டாநவாப்தி அபராய ப்ரயாணத்தையல்லாமையாலேயங்கு அபராயநிவ்ருத்திப்ரஸாதமுடையில்லா விட்டாலுமிங்குமிஷ்டாநவாப்தி அபராயப்ரயாணத்தையாகையாலே அவ

ஸூ-கா || ஜஸ்த்ருதீயவசேந தஸ்ப்ரஸாதநநாதித்ருஹம்க்ய ஸ்வஹாவிகஸ்யவ்யராயேந நிவத்தஸ்யாயஸ்யத்தேனப்ரஸாத நாவேவகைஹாஷநாஸ்ப்ரஸாதநீயஸ்ய ஜோகே அந்யாயீநக்ஷஷேந ஸ்வாஹாவிகஸ்யவி ஜ்ஞாநஸ்ய விகாஸோஹவந்தீந ஜதி ஜ்ஞாவநாவேப்ரயோஜநவிசேஷ்ய தஸ்யவி ப்ருயஸ்ப்ரஸாதநீய ஜோக்திராஷ்டேத்ராஹ (இப்படி அநிஷ்டத்ராதிநா) ஸ்வஹாவிகநிஷ்ட

ஸம்||ம், அதுக்காகவென்ன அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்றபேக்ஷிக்கையில் விரோதமில்லை. இத்தால் வ்யதிரேக நிவ்ருத்தியில் மாணிக்கத்திலொளியும் "ஊர்த்வ ஜ்வலநவத்விஷ்வகாதாநம் ஸ்வபாவதா" என்கிறபடியே நியதையான ஸ்வபாவவிசேஷத்தாலே பரம்பரையாப்போலே இங்கும் ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகள் ஸஹஜகாருண்யரூபையான ஸ்வபாவத்தாலேவருகிறனவென்னுமிடந்தோற்றுகிறது. ஆனாலும் ஸாமாந்யாஸாமாந்யபக்ஷத்தில் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திதானே இஷ்டப்ராப்தியாயிருக்கத்தனித்துச்சொன்னால் புநருக்திவாராதோ, "அவித்யாநிவ்ருத்திரேவ ஹி மோக்ஷ:" என்று பாஷ்யகாரருமருளிச்செய்திலரோவென்னில், ||*||ஸகலேதரஸாம்யேநைவ நிர்தேசிதம் | இஷ்டப்ராப்திரநிஷ்டஸ்ய நிவ்ருத்திரேவ ஸ்ருதிகீர்த்யதே ||*|| ஒன்றுதன்னையே ஸ்வரூபத்தாலும் வ்யக்தியோகியாலும் நிர்தேசித்துவ யோஜந விசேஷாபிஸந்தியா

ராய நிவ்ருத்யபேக்ஷையும்வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் வ்யதிரேகஸித்தாபராய நிவ்ருத்தியைப்ராப்திக்குக்த்தால் அபராயநிவ்ருத்தத்தால் ஸ்வதந்த்ரஸ்வேச்சை யநுமதிக்கையாலே ததபேக்ஷையிவ்விடத்தில் ப்ரதிஷேதியன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலிதி) ஜ்ஞாநவிகாஸாதிரூபவிசேஷப்ராப்தியும் ஸஹஜகாருண்யரூபவிசேஷஸ்வபாவத்தாலேவிட்டால் ஸ்வதந்த்ரஸ்வபாவமையாலே இஷ்டப்ராப்தியும் ஸ்வதந்த்ரஸ்வேச்சையன்றிக்கேஸ்வபாவஸங்கல்பமானதென்று தோற்றுகைக்கு வ்யாக்ருதிக்கப்படுகிறதென்றபடி. ஆனால் "யதாசக்தி யதிஜ்ஞாநத்ருஷ்டாந்தேந ஞாநிநாம்", என்கிறவிடத்தில்ஸ்வதந்த்ரஸ்வாபாவிகமுண்டாகையாலே த்ருஷ்டாந்தஜ்ஞேயவிரோதம் வாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரேக நிவ்ருத்தியிலிதி) (நியதேதி) தத்ஸ்வபாவஸ்வதந்த்ரயோஜகஸித்தியாலே என்றபடி. இனி வ்யாகாரத்தாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ராப்தியோடு இஷ்டப்ராப்தியை நக்கி புநருக்த்யம் சங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனுமித்யாதிநா)(தனித்துச்சொன்னாலிதி) தனித்து இஷ்டப்ராப்தியை சொன்னாலென்றபடி, (அருளிச்செய்திலரோ) அருளிச்செய்யவில்லையோ என்றபடி. (ஸகலேதி) நிர்தேசப்ரகாரபேதாத்புநருக்தி இல்லையென்று கருத்து. ஆனாலுமாகாரபேதே புநருக்தியில்லாவிட்டாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமாக ஸகலேதராகாரபேதந கதநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுதன்னையேதி) இப்படி

ஸா-கா || நிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்த்யோரேகத்வாதேகதரவசநேநைவ ஸித்தே பேதேந ஸங்கார்த்தாஸ்தரிஹாரம் வைசேஷிகம் புநருக்திம் சங்க்ய பரிஹரதி (ஆனாலும்ஸாமாந்யேத்யாதிநா)நதாவதபுநருக்தஸாயுஜ்யவாதிவத் புநருக்திர்வேநவதோஷணதம் ஸ்தாநஜ்ஞவிஷயக்ஞஸ்வதந்த்ரயா

ஜம் ‖ லேபிரியச்சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ஸம்ஸாரதசையிலொருவ்யக்தி ஸம்ப்ரதிநிவ்ருத்தி வ்யக்த்யந்தரமாயும் அநுகூலவ்யக்த்யந்தர நிவ்ருத்தியாயுமிருக்கும். இங்கு ஸர்வவ்யக்தி நிவ்ருத்தியாகையாலே மேல்முழுக்க வநுகூலமேயாயிருக்கும். ஆகையால் பூர்வாவஸ்தையினுடைய வநிஷ்டத்வத்தையும் கேவலாநுகூல்யையான வுத்தராவஸ்தையினுடைய இஷ்டத்வத்தையுந் தோற்றுவிக்கைக்காக ஜ்ஞாரா

ஸா-நீ ‖ ஒன்றுந்தனையேஸ்வரூபத்தாலும் வ்யக்தியோகவிசேஷத்தாலும்வ்யோஜநவிசேஷத்துக்காகப்பிரியச்சொல்லக்கடவதென்று சொன்னதுகூடுமோ?ஸம்ஸாரதசையிலேயநிஷ்டநிவ்ருத்தியுமிஷ்டப்ராப்தியுமத்யந்தபிந்நமாகையாலே இரண்டையுமொன்றென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதசையிலிதி) ஸம்ஸாரதசையில் ப்ரதிகூலநிவ்ருத்தியுமநுகூலப்ராப்தியும் ஸ்வரூபபேதத்தாலும்மோக்ஷதசையிலிரண்டுமேகமாகையாலே தத்விஷயம் பூர்வமேகமாகச்சொன்னதென்று கருத்து. இப்படி ஸம்ஸாரதசையில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டங்கள் பிந்நங்களானால் மோக்ஷதசையிலுமப்படியே ப்ரதிகூல்யநிவ்ருத்த்யநுகூல்யங்கள் பிந்நங்களாகவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) (ஸர்வேத்தி) ஸம்ஸாரதசையில் யக்கிம்சித்வ்யக்திநிவ்ருத்தியாகையால் தந்நிவ்ருத்த்யநுகூல்யங்கள்பிந்நங்களானாலும்மோக்ஷதசையில்ஸர்வவ்யக்திநிவ்ருத்தியாகையாலே அநுகூல்யநிவ்ருத்தியும் வ்யக்திமாகையாலே தந்நிவ்ருத்தியுமாவஸ்யகையாகையாலே ரெண்டு மேகமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரயோஜநவிசேஷத்துக்காகவிங்கு ப்ரியச்சொல்லப்படுகிறதென்றுசொல்லக்கூடுமோ? ப்ரயோஜநவிசேஷமில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார்(ஆகையாலேஜதி) இப்படி மோக்ஷ ஸாதநமென்குறைவக்ஷத்திலிஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கைக்யமவமர்ஷ்யம் பரிஹரித்தது. இப்படியாகில்பூர்வாவஸ்தைக்கி தந்நிவ்ருத்திரூபதயா ஜஷ்டத்வமும் ஸித்திக்கையாலே ப்ரஹ்லாதஸம்வாதபூர்வகமாதன் ரேவென்ன இனி அவேக்ஷணீயேஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளுக்கு ஹேது

ஸா-கா ‖ ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணாந்விதஸ்வாமியம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசேஷணவ்யஸாமாந, கிஞ்சஸ்வக்ருதப்ரேக்ஷ்ய ப்ரயோஜநேந ஸித்தியோக்தேஃ ப்ரயோஜநபூர்வஸாதநாநாமேவ த்விசேஷணம், தத்ஸ்ய பூர்வாவஸ்யா அநிஷ்டத்வஜ்ஞாபகத்வேந ஸ்வப்ரயோஜநத்வாத் தாத்பர்யாவஸாநிவ்ருத்திரூபோத்தராவஸ்யா ஏகஹ்யாநிஷ்டநிவ்ருத்திநயாத நிஷ்டாஜ்ஞாநவத்ஸம்ஸாராவ்ருத்தயே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபவகேவலமத ஏவாத்யந்தஸ்தித அநுகூலவ்யக்த்யந்தரநிவ்ருத்திரூபவஸம்ஸாராவ்ருத்தயேஷ்டத்வஜ்ஞாபநேந நாராயணவதஸ்யாவி ஸர்வ

௩௦ ॥ திஶயத்தாலே பிரியவலெக்ஷிக்கிறது. ஸமஸ்தது:காதிநிவ்ருத்தியுஞ்ஜீவனுடைய ஆநந்தவிகாஸாதிகளும் வேறாகையாலே பிரியவலெக்ஷிக்கிறதாகவுமாம். ஆநந்தஸங்கோசாதிகளுக்கு ஹேதுவான ஸமஸ்தது:காதிகளுடைய நிவ்ருத்தியும் நிஸ்ஸம்ஸயமான ஆநந்தஸங்கோசாதிகளுடைய நிவ்ருத்தியான ஆநந்தவிகாஸ வைஶத்யாதிகளும் வேறுபட்டவையாகையாலே பிரியவலெக்ஷிக்கக்குறையில்லையிறே. ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியி

ஸா-நீ॥ மிருக்கையாலே ப்ருதங்நிர்தேஶம் ஸார்த்தமென்னுமவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேதி) ஸாமாநாதிகரண்யத்தில் ஜீவனுடைய ஆநந்தவிகாஸாதிகளே ஸமஸ்தது:கநிவ்ருத்திரூபங்களாகையாலே ப்ருதங்நிர்தேஶம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தஸங்கோசாதிகளுக்கிதி) காரணமாகவும் கார்யமாகவும் மத்யஸ்தியாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தால் ஆநந்தஸங்கோசாதிரூபாநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் ப்ராப்தமாகையாலே இஷ்டப்ராப்தி ப்ரார்த்தனை மிகுதியன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாநிஷ்டேதி) ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரம் விவக்ஷிதமானால் பாஷாணகல்பமோ மோக்ஷமென்று ஶங்கை வரும், வைஶேஷிகாதிரஸ்மிந் மோக்ஷம் ப்ராப்தமானாலென்றாதி

ஸா-கா॥ யோஜநக்ரமம் ஸமஸ்தது:கநிவ்ருத்த்யாநந்தவிகாஸாதிர்ப்ரியதயா ப்ருதங்நிர்தேஶ இதி பாவ:. ஸமஸ்தாநிஷ்டநிவ்ருத்த்யா ஆநந்தவிகாஸஸ்ய ப்ராப்தத்வாத் ஸமஸ்தாநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தநயா ஆநந்தவிகாஸப்ரார்த்தநா ஸ்வதஸ்ஸித்தா பிஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தநம் வ்யர்த்தமித்யாஶங்க்ய பரிஹரதி (ஸமஸ்தது:காதீத்யாதிநா) (நிஸ்ஸம்) ஸ்ரீதி: "ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:" இத்யுக்தே: ஸ்ரீஜதிதோ ஜாயஸ்வ ப்ரியஸ்யேத்யாதிஸம்ஸ்க்ருதஸ்ஸூத்ராணி. வ்ருத்திரேகதேஶோபாதாயதி (ஆநந்தஸங்கோசாதீத்யாதிநா) தஜ்ஜந்யத்வகாரணாதிராதிஶப்தார்த்த:. வைஶேஷிகாதீத்யாதிஶப்தார்த்த:, தத்ர நாஶாநந்தஜநித ஸ்வாதிஶயோஜ்ஜ்வலத்ரூபாவாதி:. யத்வா நிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரம் ஶப்தாதி ப்ரத்யக்ஷவாக்யாதி ஸாவிர்ப்பாவபூர்வம் விஷயாவபூர்வ நிவ்ருத்திஸ்ஸ ஸமஸ்தவ்ருத்திரூபாநிஷ்டஸ்ய நிவ்ருத்தேர்ந ஞாநாதி ஸமஸ்தது:கஹேது ஆநந்தவ்யாவர்த்தநம் ஸமஸ்தது:காதிகளை ப்ராப்தஸ்ய ஸமஸ்தாநிஷ்டநிவ்ருத்தித்வேந ஸமஸ்தாநந்தஸ்ய ப்ருதக் ப்ரார்த்தநமப்யர்த்தயதீதி பாவ:. ஸர்வாநிஷ்டேத்யாதிநா ஸமஸ்தஜந்ம நிவ்ருத்தேர்யதாநிஷ்டநிவ்ருத்திர்வாச்யத்வம் ஸர்வாநிஷ்டப்ரார்த்தநேऽபி ப்ரார்த்தநம் வ்யர்த்தமிதி ஸங்கிதவதி ஶங்காநிவ்ருத்தே: பாஷாணாநிவ்ருத்தேர்வைஶேஷிகாத்யபிமத மோக்ஷஸ்யாநிஷ்டநிவ்ருத்திமாத்ரஸ்ய ஸர்வஸம்ப்ரதிபத்தேர்வ்யாவ்ருத்தயே ப்ரார்த்தநமித்யர்த்த: (ஸர்வாநிஷ்டேத்யாதிநா) நநுவிதப்ராநிவ்ருத்தே

உ௰|| றந்தால் பாஷாணகல்பஸ்வாமிசேதநஸஞ்ஜ்ஞைவாராமைக்காகவும் ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தியில் ஜீவாதிப்ரவ்ருத்தியிற்போலே தேஹஸம்பந்தமில்லையென்றுதோற்றுவிக்கையில் தாத்பர்யத்தாலும் பிரித்துச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி ஸ்வரூபமும் வ்யாபாரமும் ப்ரயோஜநமும் ஸாம்யமானால் இவ்வ்யாபாரத்துக்கு ஸாத்யமாக ஸாக்ஷாத் விஹிதமான ஸாத்யோபாயமும் ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷமாக வக்கிறவனுக்கநிஷ்டநிவ்ருத்தியைச்சொ

ஸா-தீ|| ப்ரவ்ருத்தியைப்போலே தேஹஸம்பந்தமாக கலசியிருக்குமோவென்று ஶங்கைவரும்; ஆகையாலுபயாபேக்ஷைவேணுமென்றுகருத்து. இந்த யோஜநையில் ப்ரகாஶமில்லாமையாலே ஸாத்யோபாயவிஶேஷங்களே வ்யாபாரமுக்யமானால் ததுத்தரஹேது ஸாத்யோபாயமும் கர்மவிஶேஷமென்றிலது ஸ்த்ரீரூபோபாயமாயும் ப்ரவ்ருத்திக்கையாலே ப்ரவ்ருத்திரூபோபாயம் விஶேஷிக்கவில்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) நிஷேதமுக்த சேதநமாகிலுமன்றி விஶிஷ்டாதிகாரிரூபமாய்க்கொண்டு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநாவஹமாகையாலே அபேக்ஷணீய வ்யாபாரஸாத்யதயா விஶேஷிக்கிறவுபாயம் ஸ்த்ரீரூபோபாயாந்தரநிரபேக்ஷமாகையாலே ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷமாக விஶேஷிக்குமென்றுகருத்து.||௨|| இந்தவாக்யத்தில் நிஷேத்யமான ஸாத்யோபா

ஸா-ஸ்வா|| ரேவமேகைவ ஶிஷ்யகாரகீபாகாரஸ்ய ப்ரபத்திகாரயோஹிபேந்த்ரியஸ்ய ப்ரவ்ருத்திரேகோதாஹரண ப்ரஸங்க பரிஹாரணார்த்தம் ததாகஸேத்தஸம்ஶயே நிமித்தநந்தரம் நவ்யோக்தஸாத்யா ஸாவம் ஸாத்யஸாவாஞ்ஜ்ஞாநேநஸா ஸதேநஸ்ய ஸஹாயாநிஷ்டநிவ்ருத்தித ஜ்ஞப்தி ப்ரவ்ருத்திரேகஸாதநேவஸி த்தாஜ்ஞஸ்யாதிதிவேது ஸாக்ஷாத்காராதிஹிரண்யாதிகாரம் ப்ரவ்ருத்தாநந்தேஹஸ்த ரகபேக்ஷணீயதம் ஜ்ஞாநஸம்கோசரூபோவிதா நிவ்ருத்தேஃ ஜ்ஞாநவிகாஸே நேநேவேத்யா ஸபேக்ஷ்யநாஸ அத தாத்பர்ய அவித்யாஸ் வேதஸாத்த ஸமவஸ்த்ரஸ்ய விரோதிகேஷு தந்நிவ்ருத்தேஃ தேஹஸம்பந்தேநவஸிஞ்சஸ்ய ஸம்ஸாரஸாவாதிதி ஸாவஃ. ஏவம் ஸ்வரூபவ்யாபாரயோ ஸாம்யே உபாயஸ்யாஜ்ஞத்வாஹ (இப்படிஸ்வரூபமுமித்யாதிநா) அநிஷ்டநிவ்ருத்தேஸ்ஸாதநாந்தர ஸாத்யத்வாத் தஜ்ஞாயதேநேவ தஜ்ஞாயதஸ்யாபி போயநமிதி ஸாவஃ. ஏவஞ்ச ஸோऽநிஷ்டநிவ்ருத்தி ரூபவ்யாபாரஸ்ய ப்ரயோஜநே பரப்ரஹ்மஸ்வ அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரயோஜநாயா நிவ்ருத்யாவஸ்யாவந ரூபாபேக்ஷணப்ர யோஜநாத்தகதயா "ஸாபாயிதாஹவேதேவம் ஸாத்யஸ்வரூபம் ஸ்வத்வம்" இதி ஸாத்யஸ்வரூபமிதி ஸ்வகாஸ் தஸம்ஹிதோஹஸாதநாஸ ஸ்த்ரீவகே நோவஸ்யக இதி நிஸ்ஸாஸாத்யோபாய ப்ரஸ்வம் த்ருதீய

உசி|| ல்லுகிற நசேஸ்ஷிலேயாஸமாகவ நாஸத்யம்.இப்வாராஷாஸு
வ்ராஸுநை உஷ்ஹாசக்த மாயிருக்கையன்றிக்கே ஸாவ்யுரஷவரணாரு
வையாகையாலே ஸேஷூவைஷகநிதமாகவுமாம். அப்போது திருசஞ்சு
ஷாருவொவாய வ்யாநமாயிருக்கும், ஙயநஸஹுத்திஇல் கரணவஹ

ஸா-நீ||யமாஸமென்றுசொல்லுகைக்கிஷ்டமதியன்றேவென்னயொஜநா
ஜாமருளிச்செய்கிறார்(இப்வாராஷாஸுதி)அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டவ்ராஷ்தி
ருவவாராஷாஸுவ்ராஸுநை என்றபடி. (ஸாவ்யுஸுதி) ஙய
நஸஹும் வ்ராவுகவாஷியாகையாலே எனக்கு அநிஷ்டம் நஸிக்கவேணும்
ரக்ஷகனை ஷாதிக்கு கிஃகராகைக்கடவேனென்றால் ஸவரக்ஷகனேஅ
நிஷ்டம் நஸித்து இஷ்டமுண்டாகக்கடவதென்று வயுவஸிக்கையாலே
வஷஉயத்தாலும் ஸாவ்யுரஷவரணம் ஸிஜமென்று கருத்து. இப்படி
ஸாவ்யுரஷவரணசாத்ரா ஸிஜித்தாலும் தராமாம்ஙிகள் ஸிஜியாமையா
லே உவாயவரஷங் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார்
(ஸேஷதிதி) ஙம்ஹாம்ஙிஜாதமென்றபடி. இப்படி ஸாவ்யுரஷவரணசுவெ
ந ஸேஷசுவைஷகநிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ. அப்போது ஷஷம்சஞ்
த்திலே அஸிஜமாக வ்ஸம்ஙியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போ
திதி) வ்ணவம் ஷாருவவாமாயு சநூவஷஉயமும் ஸாவ்யுரஷவரண
சுவெந உவாயவரமென்றபடி. வ்யாநமென்று நிஷேஹுத்தாலே அ
வ்யாநமாக ஷஷமும் வ்ருதிவாதூமென்று கருத்து. ஸாவ்யுரஷா ஷக்
வ்வஷஸாயாரணாகாரமாகையாலே தஷியாந சுவெந ஹரணவர
ணசுவைஷகநிதமாகக்கூடுமோ. உவாயஷாருவாஸாயாரணாகாரஞ்சொ
ல்லிலன்றே ஹரணவரணம் ஸமூதிதமாமென்று வருளிச்செய்கிறார் (அய
நஸஹுத்திலிதி) யதாநாராயணாய என்கிறவஉமே வசுவெக்துவ்கா
ரண ஸாவ்யுரஷ வரணவரமாய்க்கொண்டு ஸேஷாவைஷகம் ஸே
ஷிதாராம்ஙஜாதமென்றபடி.அம்ஙஜாதசுவைஷகநிதமானாலு மம்ஙிதொற்
றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போதிதி) நசஷஹா
ஸசேவுண வரமென்றுகருத்து. நாராயணஸஹுசம்ஹவரமானாலுமுவா
யவ்ராயாநூசுஷிதமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸாவ்யுரஷசுவெநாஷ
ஜாதசுவைஷகிதமென்று சொல்லக்கூடுமோ, அதுஷஷஸாயாரணமாகை
யாலே அகிஞநாஸாயாரண சஹாவிஸ்ராஸொவைஷகஷங்கூடாதேயென்
னவருளிச்செய்கிறார் (ஙயநஸஹுத்திலிதி)(கரணெதி) கதவ்ருவஹத்தி
யாகில் ரக்ஷகஷம் ஸிஜிக்கும் கரணவஹத்தியிலுமுவாயகம் ஸிஜிக்கு
மென்றுகருத்து.||அ||ஆனாலும்சுஷம்சந்த வஹவஹநமானஉயத்திலும் உ
யவிவரணமான வாசஸ்ராகத்திலும் வசுவுவணமும் வஷவுாயமு

ஸா-கா|| வாகூஹஸூவிஜொவாயவ்யாநகஷம்வ்ணவஷாருவவாஷஙெஞ

ஸம ॥ துஷ்டியாலே ஈஶ்வரனுடைய உபாயத்வமும் ஸித்³தி⁴க்கும். ॥ * ॥ கே
சித்த்வாசார்யாஸ்து அபேக்ஷா ஶாஸ்த்ரஹ | ந்யாஸஸ்யாங்கா³நாம் ஶே
ஷத்வமாஹு: ॥ * ॥ இத்திருச்சந்தத்தில் ஸ்வரூபோபாய புரு
ஷார்த்த²ங்கள் மூன்று மடைவே ஶப்³த³மாம். அப்போது ஞானம்
ஸ்வரூபம், நைஸ்ஸங்க்³ய்முபாயம், ஶேஷம் புருஷார்த்த²ஸா
த⁴நமாம். இம்மூன்றின் விரிவெல்லாம் மந்த்ரஶாஸ்த்ரங்களைக்கொ

ஸா-நீ ॥ உபாயமாய்உத்தரவாக்யார்த்த²மும் ஶேஷமாயிருக்கத்
தீர ஶேஷமாக இப்படி ஶாஸ்த்ரார்த்த²ங்கள் நங்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கி
றார். (கேசித்தி)(ந்யாஸேதி) அங்கா³நாம் ப்ரபத்³யமாநாங்காநாம்
ஹம் ஶரணாக³தி: என்றுரை ஞானமதாவதும், நைஸ்ஸங்க்³யநிஷ்
நிவ்ருத்தி ப்ராப்³நமாம் ஸாத⁴நம் தவத்³ ஶிஷ்டப்ராப்யநமமென்
றுகருத்து. ॥ * ॥ இப்படிப்ரபத்தேரங்க³ஸாங்க³யோஜநைகளிலேயுக்தஸஹி
த ப்ரபத்³யாங்களிலே அங்கா³ங்கி³பாவமென்று சொல்லுகைக்கி
ஷ்டமன்றோ வென்ன மூன்றும் ஶப்³த³மென்று ஸகலஶேஷமான யோ
ஜநாவிஶேஷம் ஸ்வாபி⁴ப்ராயமென்றருளிச்செய்கிறார். (திருச்சந்தத்திலிதி)
அடைவே ஶப்³த³மென்று சொன்னாலாவதென் ஶப்³த³மோவென்று ஶங்
கைவரும்மதுக்காக ஞானவதீதராதி இங்கே தத்ஸஹித ப்ரபத்³யா
ங்களுடைய வ்யாப்தக்ருஷ்டிவிஶேஷகார வாசக ஶப்³த³மில்லாமையா
லே மூன்றும் ஸ்வரூபத: ஶப்³த³மானாலும் ஸாம்ய நிராஸ ப்ரயோஜந
ஶப்³த³மல்லாமையாலே அநுப்ரயுக்தமாகாதோ என்றவருளிச்செய்
கிறார் (இம்மூன்றிவிதி) கேசித்த்வாசார்யாஸ்து
என்கிறவிப்ரயோஜநையே அபேக்ஷாஸாமக்³ரீயையும் ஸம
ப்ரதாய ஸித்³தி⁴யையுமிருக்க விந்தயோஜநை யுபாதேயயாமோவெ
ன்ன அபேக்ஷாகாதி க்ருஷ்ணாவநிஷ்டப்ராப்ரநாத்மக வேதா³ஶப்³
த³ாநுக்³ரஹத்தாலே யிந்தயோஜநையே யுபாதேயையென்றவருளி

ஸா-கா ॥ ஸ்வரூபோபாயபுருஷார்த்த²ப்ரயோஜநாஶரணாக³தி
ராஹ (இப்ரபத்³யாதி³நா) ஞானவைராக்³யப்ரபந்தநத
யோர்வ்யவஸ்தி²தப்ரபத்³யப்ரயோஜநாஶரணாக³தி (கேசி
த்³ராதி³நா) யதா²பி அபேக்ஷாயா ப்ரபத்³யமாநயோரப்ரயோ
க³ம் உத்தரஸாமயோ ரூபேயப்ரகாஶ தத்ஸித்³தி⁴: கதா²ப்ரத்யு
யஸ்ராவிஷ்வாததத்³ப்ராப்யப்ரகாஶாஹ (இத்திருச்சந்தத்திலித்³ரா
தி³நா) ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த² ப்ரயோஜநாயா: "ப்ரு
த²மாத்ராநம் வேதி³தாரமாஹ ஜுஷ்டஸ்ததஸ்தேநாம்ருதத்வமேதி "ஸ
த்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்³ரஹ்ம" யோவேத³நிஹிதம் கு³ஹாயாம் பரமேவ்யோ
மந் "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்³ரஹ்மணா விபஶ்சிதே"

த்தி || ண்டு தெளிந்திங்கேயநுஸந்தேயம். இந்தயோஜனைக்கு வேதார்த்தஸங்க்ர ஹத்தில் தகோவாய வாக்யங்களை நிரூபித்ததற்கு ஸேர்த்தியுண்டு, எங்ஙனேயென்னில், முதலிரண்டத்யாயத்தாலே ப்ரா

ஸா-நீ|| ச்செய்கிறார் (இந்தயோஜனைக்குஇதி) ஶாரீரகஶாஸ்த்ரஸ்யாத்யாயசது ஷ்டயாத்மகமாகையாலேயும் திருவாக்யத்துக்கு ஶாரீரகத்தோடுசேத்தியெங் ங்ஙனேஎன்று ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனேஎன்னிலிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (முதலிதி) த்விதீயாத்யாயம் ப்ரதமாத்யாயஶேஷபூதமாகையாலேரெண்

ஸா-கா|| த்யாயங்களால் வேதாந்தவாக்யங்களின் ஸமந்வயம் விரோதபரிஹாரம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. ஸர்வஸ்மாத் பரம் ப்ரஹ்ம ஸர்வஶக்தி ஜகத்காரணம் ஸகலேதரவிலக்ஷணம் (இந்தயோ ஜனைக்கு உதாஹரணம்) (முதலிரண்டுஅத்யாயம்) "தத்ராத்யே த்வயே ஜகத்காரணம் ப்ரஹ்ம ஸர்வஸ்மாத் விலக்ஷணம் ஜீவாதிவிலக்ஷணம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸத்யஸங்கல்பம் நிரவத்யம் ஸகலகல்யாணகுணாகரம் த்ருதீயே ஸாதநம் சதுர்த்தே பலம்" இதி ஸங்க்ஷேப: ...

[illegible]

ஜீவஸ்ய ஸம்ஸாரதோஷா: ... த்ருதீயாத்யாயே வைராக்யம் ... ப்ரஹ்மண: கல்யாணகுணாகரத்வம் ...

௨௦ ॥ ஸாதநங்களைத் தெளிவித்து த்ருதீயத்தாலே அதிகாரிகளோடேகூடின உபாயஞ்சொல்லி சதுர்த்தத்தாலே பலஞ்சொல்லியிறே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரந் தலைக்கட்டிற்று. அங்கு முதலிரண்டத்யாயத்திற் சொன்ன ப்ரமாணப்ரமேய ஸ்வரூபமும் நான்காமத்யாயத்திற் சொன்ன பலமும் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி நிஷ்டனுக்கும் ஸாத்யம். மூன்றாமத்யாயத்தில் வைராக்யபாதத்திலும் உபயலிங்கபாதத்திலுஞ்சொன்ன ஸம்ஸார

ஸா-நீ ॥ த்யாயமும் ப்ரமாணஸ்வரூபமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶாரீரகஶாஸ்த்ர ஸங்கதியோ மற்று விஷயமாகையாலே அகிஞ்சனுக்கு அநுஷ்டேயமாகையால் ஸாதநாத்யாயத்தாலே ஸித்தங்கார்யஞ்சொன்னது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (அங்கிதி) ஆனாலும் மூன்றாமத்யாய ஸாதநமாகையாலே ஸாதநாத்யாயமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமத்யாயத்திலிதி) ஆனாலும் மூன்றாம் பாதஸாதநமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கது அநுபயுக்தமன்றோ அதஶக்தாநுஷ்டாநவேதநாதிகளுக்கு அதிகாரஸித்யர்த்தமொவஶ்யமென்றிலப்போ அநுஷ்டாநாநுபயுக்தமாகையாலே அநநுஷ்டாந லக்ஷணாப்ரவ்ருத்தாணமும் ப்ரஸம்பந்தமாதோ

ஸா-கா ॥ ஸத்வித்யா ப்ராணவித்யா ப்ரதர்தநவித்யா வைஶ்வாநர வித்யா ஹம்ஸவித்யா க்ஷுரவித்யா பாராஷவித்யா ஆயுர்வித்யா தஹரவித்யா கோஶவித்யா ஶாண்டில்யவித்யா ந்யாஸவித்யேதி நாராயணாஸநா நாமகோ வாஸம்யோ முக்தி வேதநாத்யாத் விஶேஷாதித்யாநுகூல்யே ஹேதோர்ஹேது விஜ்ஞாநத்யேந ஸம்ஸம்யோகேந அஶ்ரத்தவதமத்த தத்த்வஜ்ஞேதாதி வக்ஷ்யமாண விஶிஷ்ட ப்ரஹ்மாத்மகஸ்ரத்தேய உபாஸித வித்யாத்யாயீத ப்ரஸத்ய இதி வேதநயாதஹராதி தத்த்வஜ்ஞாநேஹிஶுவித்யா ஹேதோஹேதோ நிரூபிதன் த்ருதீயபாதே வித்யாங்கநி நிரூபிதாநி ஸத்வதா நஶ்யஸ்பூர்வ ஸ்வாஶ்ரயா த்ருஶ்யதே. த்ருதீயே ஶேஷபாதே அதிகாரணஷட்கே நாஸந ஸ்வரூபம் நிரூப்ய அநந்தரம் ஸவிஶேஷ ப்ராப்யப்ராப்த வர்ணாஶ்ரமயோ ரஶேஷவிநாஶன ப்ராப்யஸ்யதா அநந்த ப்ராயஶ்சித்தாந்தர விநாஶ்யகர்மாக்ஷ தீர்த்தே தேஹாந்தப்ராண ப்ரகாரம் த்ருதீயேயப்ராஜ் மதிர்மாக்ஷ த்ருதீயே ஸ்வரூபாவிர்பாவ பர்யந்தமோக்ஷ ப்ரகாரம் ப்ரதிபாதித வர்ணம் ப்ரவேஶோ க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வம். ஸர்வஜ்ஞ நாராயணாம்யதி ஶ்ரேயஸ்ஸ்ய த்ருஶ்யதே நந்தஹாஷேர் ஸக்திதத்வயநமாநாவேவ ப்ர த்ருஶ்யதேந ப்ரபந்நாநுபயுக்தமாக தத்ராவிநாந ப்ர த்ருஶ்யந் தத்பதேதி தத்த்வ ஸமவாசாரீரகாத்யாய சதுஷ்டயாஸ்ய ப்ரபந்நேப்ய உபயோகமத்ர ஸஹ (அங்குமுதலித்யாதிநா)

ப்ராப்யமும் ஶரண்யனுடைய ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந த்வமும் ப்ரஹ்மத்வமான விபுத்வமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும். மூன்றாம் வாக்யத்தில் வாச்யமாகச் சொன்ன ப்ராபக ஹேதுக்களை யுற்றுக் கதிகாரிகளானவர்கள் அநுஷ்டிக்கக்கடவர்கள். அகிஞ்சநனனவதிகாரி தனக்கவற்றினருமையைக்கண்டு "நாநாஶப்தாதி பேதாநாஶ்ரித்ய விஶ்வஸ்ஷ்டு மஹ்யாஶ்" என்கிற அதிகரணங்களிற்சொன்ன கட்டளையிலே வித்யாந்தர வ்யாவ்ருத்தமாய் அவைகொடுக்கும் பலத்தைக்கொடுக்குமிடத்தில் நிரபேக்ஷமான ந்யாஸத்தையே பற்றக்கடவன். நாங்காம் வாக்யத்திற்சொன்ன வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களாய் ப்ராஸங்கிகன் "ஸஹகாரிணே ந" என்கிறபடியே வித்யாங்கமாக அநுஷ்டிக்கும் ஸ்வதந்த்ர விதிநிஷேதன் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாஸித்தமென்று ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக அநுஷ்டிக்கும். இப்படியானால் ஶாரீரகத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களெல்லாம் ஸ்ரீவச

ஸா-ஸ்வா || னென்றவருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாமிதி) ஆறுமகிஞ்சநனுக்கு ப்ரதீபவாக்யோநுபபந்நமன்றோ, கஶக்த்யாநுஸந்தாநேவேதவ்யவதரிக்கிறதென்றிலாறும் ந்யாஸவித்யை வேதாந்தங்களிலேயல்லாமையாலே ந்யாஸபரமான ஸூத்ரத்துக்கு தாத்பர்யம் ஶாஸ்த்ரஸமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சநனேதி) "நாநாஶப்தாதி பேதாஶ், விகல்போ விஶிஷ்டபலத்வாத்" இத்யாதிஸூத்ரங்களிலே வ்யாவ்ருத்திவித்யையும் ஸூசிதையாகையாலே வ்யாவ்ருத்தியும் வேதாந்தத்தாற் வாத்யமென்று கருத்து. இனி ஸாமாந்ய வாக்ய ஶேஷாஸ்ராம்மதயா யஜ்ஞாநுஷ்டாந பரமாகையால் ஸ்வ வர்ணனுக்கநுஷ்டேயமன்றோ. "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்கிறபடியே நாலாம்வாக்யத்து விஹிதயஜ்ஞாநுஷ்டாந பரமாகையாலே ஸ்வ வர்ணாநுஷ்டேயமென்னிலப்போது "ஸஹகாரிணே ந" என்கிற ஸூத்ர ஸம்மதமாக ப்ரஸம்கியாதோவென்ன ஶங்கித்தே இருவருக்கும் மநோதிஶய யஜ்ஞபரமாகையாலிருவருக்கும் அநுஷ்டேயமென்று சொல்லுகிறார். (நாங்காமிதி) இப்படியாகில் ஶாரீரகத்திற்சொன்ன ஸங்கோசம் ப்ரபத்தியோக்த்ரத்திற் சொல்லாமையாலே ஸூத்ரத்துக்கு ஶாரீரகத்தைகார்த்யம் கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உக்தார்த்தத்தை யுபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியானிதி) ஶாரீரகத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்களெல்லாமென்று நிரூபிக்கையாலே ஸங்கோசமும் ஸகாரகாரக வ்யவஸ்தித்வாந்தஸ்ஸிலே யுக்தமென்று கருத்து. கந்யாயா எல்லாமென்கிற வதிக நிரூபண வைய்யர்த்யம் ப்ரஸம்கிக்கும். ஆறுமும ஶா

ஸா-கா || ஸாமாஶாரீரகவ்யுத்பத்திகவ்யதிவாக்யதம்ப்ராப்ய ஸ்வரூபம்

உத்க்ருஷ்டாக்ஷரஜஸ்ஸுங்கள். இதில் அர்த்தபஞ்சகாதிகள் கிடக்கிற வகுப்பெல்லாங்கீழேசொன்னோம். * * * *

இப்படிதிருமந்த்ரமேகவாக்யமானபோது உபாயபரமென்றும்ப்ராப்திபரமென்றும் வாக்யத்வயமானபோதுஸ்வரூபபரமென்றும, அநந்யார்ஹசேஷத்வபரமென்றும்,புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரமென்றும் வாக்யத்ரயமானபோதுமுதலிரண்டுபதமும் ஸ்வரூபபரமாய்மேல்பதம் புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரமென்றும், ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தீஷ்டப்ராப்திப்ரார்த்தநாபரமென்றும், இக்கட்டளையிலே ப்ரதமபதம் ஸ்வரூபபரமாய் மேலிரண்டு பதமுமுபாயபரமென்றும், ப்ரதமபதம் சேஷத்வபரமாய் மேலிரண்டு பதமும் ப்ரார்த்தநாபரமென்றும், பதத்ரயமும்

ஸா-நீ ‖ ஸ்ரீரங்கேஸ்வரஸ்யாகூடுமோ; "பதஷிஸகலாவேதா:" என்கிறபடியேயர்த்தங்களும்ஸாரீரகவ்யுத்பாத்யமாகையாலேததேகார்த்தவிஸிஷ்டார்த்தங்களும் மந்த்ரத்திலே ப்ரதிபாத்யமாகச்சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார்.(இதிவிதி) ‖க௦‖

இப்படி பத்துப்படியாக வாக்யார்த்தவர்ணநம் பண்ணினது கூடுமோ? பத்துப்படியுமேகவாக்யார்த்த விஸடன்றே யென்குற ஸங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு ஸூசிஸளக்யார்த்தமாக ஸங்க்ரஹணவ்யவஸாஹரிக்கிறார் (இப்படிஉதி) (இக்கட்டளையிலேஉதி) ப்ரணவம் ஸ்வரூபபரமாய் நமஸ்ஸு அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாபரமாயும் நாராயணபதமிஷ்டப்ரார்த்தநாபரமாயுமான கட்டளையிலே நமஸ்ஸு அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாதேந ஹாநோபாதாநக்கமென்றும் ப்ரத்யர்த்யபதமிஷ்டப்ரார்த்தநாபர மொவ்ருத்யபரணதேநாஙகபரமென்றும் தாத்பர்யந்தோற்றுகிறது. (யதி) சிலவாக்யார்த்தங்கள் ஸ்வஸாத்யவிஸங்களென்றும் மற்ற வாக்யார்த்தங்கள் ஸம்ப்ரதாயாநுஸாரவிஸங்களென்றுமோஹத்து பத்து வாக்யார்த்தங்களையுமநுஸந்திப்பார்களென்று கருத்து. இப்படி வாக்யயோஜநாதிஸகமும் ஸம்ப்ரதா

ஸா-கா ‖ வேதாந்தவ்யாப்த்யாதிக ப்ரத்யஸ்வரூபம் தத்ராயிதாவிசாரயிஸ்வரூபா த்ரைதீயஸ்த்ரைதீயபாதேநவ்யாபிதாவாய ஸ்வரூபம்வதார்த்தவ்யாப்தம் ஹயஸ்வரூபஜ்ஞே காந்த வ்யாதிவாதைக்கதத்த் தகவ்வ திவாதகவ்யகாரோர்த்தஜ்ஞகாயகார விஷா தயிதத்ரஹ (இதில்தகார்த்தநா) ஸேஷஸேஷிஹாவ ஸம்வதாஹிராஹிரார்த்த:. உக்தவாக்யயோஜநஸூத்ர ஹாஸ்யநிஷ்ட ஷ்யதிஷயதி (இப்படிதிருமந்த்ரதாதிநா) (அநந்தார்த்தி) ப்ரண வஸ்ய ஸேஷத்வ பரகேஸ்ரஜ வாக்யபாரார்த்தஹ் பேஷக

ஶ்ரீ|| அடைவே தத்வார்த்தங்களை ஷாஸ்த்ரார்த்தமான நாலாயிரமென்றுங்கூட ஜ்ஞாநங்களுமான வித்திருஶ்ரீத்தில் வாக்யார்த்தத்தைப்பத்துப்படி யாக யதாஸம்ப்ரதாய மநுஸந்திப்பார்கள். இப்படி சிலவற்றை வ்யாக்யாநமாக வநுஸந்தித்தாலும் மற்றுள்ளவையுமாஸ்த்யமாகக்கடவது||*|| தத்வம் வத்வாக்யார்த்தஸ்ய ஸூக்ஷ்மார்த்த ப்ரதிபாதகத்வாத் | தத்தத்வாக்ய

ஸா-ரீ|| யதிஶ்டமாகில் பத்துமத்யார்த்தமாகையால்சிலயோஜநைகளிலே பூர்வாசார்யாதிகள்விதியாமையாலே யாவத்ஸ்த்ரார்த்தஸமா நமில்லையாக வ்யஸம்யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்(இப்படி.உக்தி) ஸூக்ஷ்மமாக யாவத்ஸ்த்ரமும் விதமாகையாலே அதிதூஷ்யஸம்ஶயமில்லை யென்று கருத்து. இப்படியவரவர் சொன்னயோஜநாஜ்ஞாபூர்வாத் யுமாகில் ஶாஸ்த்ரஸ்வர் சொன்னயோஜநையும் ஸ்வரூபாகாதோவெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்வமுக்தி) (தஸ) தஸ்மாத் ஸர்வஶாஸ்த்ரகாரேண (தத்வவித்ஸூக்ஷ்மார்த்த) ஸ்வாநுபவவிஶேஷணம் ஶ்ரீபாஷ்ய காராதிபரிச்சேதம் வத்யார்த்தவாக்யார்த்தம் (தத்தவாக்யார்த்தம்) ஶம்கராதிகார்த்தம் கதிதா யாஸ்காஸ்ம வாக்யஸ்ய இதி நிம்தித வாக்யார்த்தஸ்ய தஸ்மாத்யோஜநா தர்ஶிதமென்றுகருத்து. இப்படி வாக்யார்த்தம் நிரஸ்தமென்றுசொன்னது கூடுமோ? அவர்களையும் "வ்யாஜ்ஞா வ்யவஸாயாத்மிகா" என்றும் "ஜ்ஞாநேந ஹீநா: பஶுபி: ஸமாநா:" என்று மவயவ்ஜிதோகாஸ்த்ரம் வ்யாஜ்ஞநக ஸித்திக்கையாலே ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாந ஶாஸ்த்ரத்தாலே தர்ஶநம் கூடுமோ; வ்யஜ்ஞாவ்யவஸாயாத்மிகா) உத்யா திவந்நம் ஶ்ரீஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநவத்பரமென்னில் அப்போது ஶ்ரீவசநஜ்ஞா ஸ்த்ரஜ்ஞாநவானும் வாக்யார்த்தங்களாலே கலங்கி ஶோகிக்கையாலே

ஸா-கா|| ஶ்ரீவஸ்ரீவபரவேதவாக்ய தீர்க்க யோஜநாயாஸம்ஸ வாக தயைவநஶாஸ்த்ரம் தவர தாத். தயாவமதஸ்ரீவோஹம் நாரா யணாய வ்யணவேநஸஶ்வீதஉதிவாக்ய விகேந ஸஶ்வைணவரகேந யோஜநயாஸம்ஸவாத் வஶாத்ரூப யோஜநாஜ்ஞாநாத் ஸம்வதாய தோவமஜ்ஞாநீதிஹாவ:. வாக்யயோஜநாயா திரயோஜநாஸ்த்ர நாம் கஸ்யாநுஸரேண ஸமாநத்வஸ்ய வ் வேதாந்தவ்ஸுரணவாஜ்ஞ வாக்யயோஜநாதிஶயதி (இப்படிசிலவ ற்றைஉத்ராதிநா)(தத்வஶுத்ராதி) வ்யணவமதாஸாரஶாரயோஸாஶா நாயிகாரணோ நகவரகேநாவயாரணார்த்தஸ்ய வ்யாகாரஸ்ய ஸஉவ்யாவதஉகவநோத்ரவதபோஶாகாராஸ்ய நாராயணஶேஷ த்வ நிவதஉகநேந வாயஉத்யாதி ஶதாந்தரயோஜநா வஹ வ்யஶா ண விரோதாதிஹிநிஉரஸ்தாவேஷ்தவேத்திஹாவ:. ஸுதூவகாரேணா ஷ்டாக்ஷரஸ்ய தஸ்ஜ்ஞஸ்யஸவேஶம் வ்யஜாகாரணாஸ்யம் தாத்ரூபஜ்ஞா

உசு|| ஷ்டீகஶிதம் நிரஸ்யபொஜநாஞரா ||*|| இத்திருமந்த்ரத்தில் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் கலக்கவொண்ணாத தெளிவுடையவனை "ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதமாருஹ்ய அஶோச்ய: ஶோசதோ ஜநாந் | பூமிஷ்டாநிவ ஶைலஸ்த: ப்ரஜ்ஞாவாநநுபஶ்யதி" என்கிறது, "ஜ்ஞாநேந ஹீநா: பஶுபிஸ்ஸமாநா:" என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநமென்கிறதுவும் இத்தெளிவை. இப்படிதெளிந்தவன் "ந ஹ்ருஷ்யத்யாத்மஸம்மாநே நாவமாநேந தப்யதே | காங்கோ ஹ்ரத இவாக்ஷோப்யோ ய: ஸ பண்டித உச்யதே" என்கிறபடியே மாநாவமாநாதிகளிற் கலங்கான். இத்திருமந்த்ரத்தில் யதார்த்தஜ்ஞாநமும் நிஷ்டையுமுடையவனை யாதரிக்கும் தேஶத்திலும் "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே | ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா:" என்கிறபடியே ஒரு தோஷங்களும்

ஸா-டீ|| "ப்ரஜ்ஞாப்ராஸாதமாருஹ்ய" என்குறதுபாயிதமாக ப்ரஶம்ஸியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகோலாஹலாஸாரத்வேந மந்த்ரார்த்தஜ்ஞாநத்தையே ப்ராஸாதமாக நிரூபித்து ததாரோஹணத்தைக்கொண்டு கலேர் வ்ருத்துணவிவன் விபரீதஜ்ஞாநங்களான குத்ருஷ்டிகளை ஶைலஸ்தன் பூமிஷ்டஜநங்களை உபேக்ஷிக்குமாப்போலே உபேக்ஷ்யமாகவெண்ணுமென்றபடி. இப்படி பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகோலாஹலங்கள் ஜ்ஞாநத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கக்கூடுமோ? தாத்ருஶஜ்ஞாநவிஶேஷத்துக்கு ஜ்ஞாத்ருவிஶேஷமில்லாமையாலேயது ஶ்லாக்யமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) யாத்ருஶமந்த்ரார்த்தஜ்ஞாநே ஸதி மாநாவமாநஜ நிவ்ருத்திவிகார: தாத்ருஶஜ்ஞாநமே கோலாஹலஹேதுர்யாஸ்த வகவநவிஷயமென்று கருத்து. இந்த வசநங்களிலே ப்ரஜ்ஞாதிஶப்தம் ஸாமாந்யமாகையாலே மந்த்ரார்த்தஜ்ஞாநவசநமென்று நியதிக்கக்கூடுமோவென்ன தேஶோத்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்திலிதி) இப்படி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கராதிதோஷம் வாராதென்றுசொல்லப்போமோ? அது ப்ரத்யக்ஷபாதிதமன்றோவென்ன வ்யாஸவ்யாக்யாஸாரம் ஸமருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்தாலிதி) (ராமாதீதி) காலக்ஷேத்ராய

ஸா-கா|| நஶ்லோகஸ்தயாஶாஶ்வேஷ நிந்த்ரிதவிஷயே தப்ரத்யக்ஷபாவவ்யாதி ஶ்ராஹவஜ்ராவராஸாராவெநாஜ்ஞகத்ருஷ்டகஸ்விஷயமாநவமாநயோஸ்த்ர ம்ருக்ஷண தக்ஜ்ஞாநஜ்ஞாபகம் வசநம் தாஹ்யம் தவ்யாஷ்டாக்ஷரே ப்ரதிஷ்டிதகவம் ஜ்ஞாபகாதாத்ருஶா கவஶ்யம் வர்ஜநீயா இத்யபிப்ராயேணாஹ (இத்திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) அஷ்டாக்ஷராஶ்ரயஜ்ஞாநாபநதேஹிக ஸ்வஸாயநக ப்ரஸ்தநாந்த தீர்த்தாக ப்ரபந்நே ராஷ்ட்ரே நிஷ்பஜநாந தீயதே த்ராஸ (இச்ஶ்லோகத்தாலிதி)

௨௭ || வாராது. இச்ச்லோகத்தால் "ராமாதிதேஹாநு ஸத்தாநுஷக்தாந போஷகாய ப்ரஸ்ருதாநபோஷாநு | ஔத்ஸுக்யத்ரோ ஹாரதிதாநுஜ ஸாந யோகச்சேத் ஶேஷத்ரய நஶோஷ்யதஸ்மை" என்று ஸூர்ய வம்சவித்துக்கள் ப்ரயாணப்ராயிகளாக வெடித்த ராமாதிகளும் ஸத்துக்களுக்கு ஸ்ரீபெண்ணேதப்பட்ட ஜ்ஞாநஸம்பத்திநுடைய ஸஜாதீயமும் பாஹ்யதஸ்ஸர்க்கு நிலமல்லாதவாதாவஹாராதிகளைப்பண்ணும் தேஹாதஸ்ஸரான வஹஜ்ஞராதிகளும் நடையாடாதென்றதாயிற்று. இத் திருமந்த்ரத்திலறுதியிட்டபொருளே விஷ்ணுவாஸுதேவ ஶப்தவிஶிஷ்டங்

ஸா-நீ || ஸ்தபாஸெளஹ,,ஜத்யக்தாநு த்ரநாமஶ்லோகத்யதிகேந்யாயஸ்தே ஹாத்ஸோஹா ரதித்என்றபடி. ராமாதிதேஹேஷுமஞ்ஜ்ஞாநஸம்வசஸம் கொவமும் சஹங்காராதிகளும் க்ரமேண வ்யாஸ்யாதிஶப்தாஸ்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் அதபோகூர ஷங்கூர வ்யாவகாஷாரங்களிலே சுயி காஸ்யமுண்டாகில் ஶ்ரீமந்த்ரத்துக்கதில்லாமையாலேயவகஷ்யம் வாரா தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்திலித்) ஶ்ரீமந்த்ராஸ்யா

ஸா-கா || திநா)(ராமாதீதி) தேஷஸோஹாதய ருதிஶப்தாஸ்ய:. ஸகஸ்மிஜ் ஜந்யவிஷயபேதேந ராமாதீநாமநந்த்யாத் ஜந்மநந்த்யாஜ்ஞாத்போஷ பதஸ்யதிராக்ரி:(ஔத்ஸுக்ய)உசகேதாசகணாகஸூக்ஷ்மாஸ்யாதஸம்ஶய்யா வஷ்யதியாவத். (ஶோஹா:) அஜ்ஞாநம் (ஸாதி:)ரதிஸ்த்வேஷி: ப்ரீதிரிதியா வத். தஹஸாவோராதிரஸ்ரீதி:, ஸஷாம்ஜநகஸ்வாத் ராமாதயோவ்யாய யஜதிஹாவ: "அவித்யா:ப்ராக்ருத: ப்ராக்த: வேதேத்யாவேஷ்ணவஉக்த" ஜத்யாதிஷு ஸ்வஸாஙிஷ்யாத் லீலாகாரதோஷநிவதநகஸ்ய ப ரவ்ருத்திநிமித்தகவேதத்யஶப்தவாஸ்ய ஸ்வஸ்ய ஸ்வாமித்தாராஜ ஸாதகதயா நிரவயிகவேத்யாயஹமவதஜத்யஸ்ய:(ஓதப்பட்ட) சுஹிஸம்ஸயம் த்ரமேமோவாய "யஜ்ஞஷயஸ்யயீகிதாவிநா:" "ஜஹஸ்யாஜாநியஜ்ஞேஷ்ஷி" "ஸாஹிஸ்ரீரம்ருதாஸதா" இத்யயிதஜித்யஸ்ய:. சஸ்யாம் ஶ்ருதளவே தாஸ்ய தஸ்ஜ்ஞாநஸ்ய தஜ்ஜேந பாரம்யஸ்ய ஸம்பந்தேந நிவேஶ்யஶா ஜிதிஹாவ:. உக்தம் நாராயணஶப்தாஸ்யம் ஸஸ்யம் விஷ்ணு வாஸுதேவ ஶப்தயோரதி ஜிஶநு கதிதேஶ ஜ்ஞாவகா கிம்சித்த்வம்ராஸ்யஸ்வம் தஶயதி (இத்திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) வஷிகஜிஷ்யாதாவாஷ்யா ஜியமாதிதேஶ சஷ்டாகவாஷ்ஸ்வாதி யஜ்ஞதளம்யேஸ்ய சயஸ்தள ம்யஸ்யாஸ்யாதி தேஶவ யோஜகஸ்வமிதி ஹாவ:. நாராயணவதே ப ஹுவ்ரீஹி ஸமாஸேந வ்யாப்திவ் வேஶயோ ஸ்தகவ்பாஷஸமாஸா ஸ்ய ஹம்தப்ரவ்யேந "பரஞ்ஜ்யோதிரூபம்ஸம்பத்ய "ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே" ஜத்யாதிப் ரமாணாநுமாந்யாத் காலேஷ: சவஷ்யா ஸ்யாஸ்ய ப்ரத்யாஜ நாரஶப்தஸ்யேந காரணேந "ஸோகாமமேத

ஊம்|| களான வ்யாபகமந்த்ரங்களுக்கும் பொருள். "வ்யாப்திகாமோ வை தேவேஷு ஸர்வஜ்ஞோ நிபுணோ நர:| பரமேஶ்வரவிஷ்ணோர்வாஸுதேவஸ்ய நாராயணஸ்ய" என்று ஶ்ருதிவ்யூஹாதிகள் நிர்வசநம் பண்ணின படியே "விஷ்ணுர் வ்யாப்தௌ, வஶ காந்தௌ, விஶ ப்ரவேஶநே, அஷ வ்யாப்தௌ" என்கிற தாதுக்களிலே நிஷ்பந்நமான விஷ்ணுஶப்தத்திலுள்ள பொருள்களும், வாஸுதேவ ஶப்தத்திலும் "வஸதி வாஸயதி" என்றும், "தீவ்யதி" என்றுந்தோற்றின ஸர்வவ்யாபகத்வம், ஸர்வாதாரத்வம், ஜகத்ஜந்மாதிகாரணத்வம், க்ரீடாவிஜிகீஷாதிகத்வம், என்கிற ஆகாரங்களுமெல்லாம் நாராயணஶப்தார்த்தத்திலே ஏகதேஶம். "ஜ்யேஷ்ட்டாயஜுஷா ஸாமாநி தத்த்வாமய்யவர்ணாநி | ஸர்வவேதாக்ஷராணாம் ஸாரஸ்யம் யஸ்ய நாதவி வாக்யம் "என்கையால் இத்திருவஷ்டாக்ஷரமே முமுக்ஷுக்களுக்கு தத்த்வஹிதாநுஷ்டாநாதிகளான ஸர்வார்த்தங்களுக்கும் ப்ரகாஶகம். "ஜ்யேஷ்ட்டாயஜுஷாம் ஸாமாநி யோகீஶ ஸர்வஜ்ஞேஶ்வரா | ஸர்வவேதாக்ஷரம் ஜப்யா ஸததம் மோக்ஷகாங்க்ஷிபி:" என்கையாலே இதினுடைய ஸர்வார்த்த ஸாரத்வம் ஸர்வவேதஜபதாத்ம்யம். "யஸ்ய யாவாம்ஶ்ச விஶ்வாஸஸ்தஸ்ய ஸித்தி

ஸா-டீ || த்ரிவித்காரணத்வம் வ்யாபகாந்தரத்துக்கில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் வ்யாபகாந்தரங்களிலே விஷ்ண்வாதிஶப்தங்களையாதுநிஷ்பந்நமாகையாலே காரணத்வஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (வ்யாப்தி) (நாராயணேதி) "நரஸம்பந்திநோ நாரா" இத்யாதிவ்யாக்யாத்ரயவ்யுத்பத்திவிஶேஷமென்றபடி. ஆனாலும் வ்யாபகாந்தரமும் தத்த்வஹித புருஷார்த்த ப்ரகாஶகமாகையாலே முமுக்ஷுவுக்கு உபாதேயமாகையாலதுவும் வ்யாபகமாகவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜ்யேஷ்டேதி) வ்யாபகாந்தரம் தத்த்வஹிதாதி ப்ரகாஶகமானாலும் தத்த்வாபி ஸர்வார்த்தப்ரகாஶகமல்லாமையாலே இதுவே ப்ரதிபாத்யதயா உபாதேயமென்று கருத்து. இப்படியஷ்டாக்ஷரத்தின் ஸ்வாஸ்ரத்யமன்றிக்கே இம்மந்த்ரத்துக்கு ஸ்வரூபேணவும் ஸாரஸ்யமுமுண்டென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்யேஷ்டஜாம்ஷீதி) (ஸர்வவேதேதி) அ

ஸா-கா || யத "ஸதஜோஷதவ்யே" இத்யாதிவத் ஸங்க்ஷேபேண ஸாமாந்யதோ வர்ணிதஸ், தத்வாரார்தமேவ ஸர்வவ்யாபகத்வஸர்வாதாரத்வம் யோகஸித்தம் "நரஸம்பந்திநோ நாரா நரஸ்யாபத்யாநி ஸ்ம்ருதா:| "அநந்யேந்த்ரியாதிகம் ப்ரீதி" இத்யாத்யநுஶாஸநேந்த்ரஶப்தார்த்தஜ்ஞேயம் த்ரிதயஞ்ச ஜாதி விஶேஷ்யம் ஏஷாம் விஷ்ணு வாஸுதேவஶப்தாத்ர நாராயண ஶப்தார்த்தைகதேஶத்வமிதி பாவ:. ஏவம் ஸர்வமந்த்ராணாம் ஸாரத்வாத்ஸர்வவேதாநாம் ஸாரத்வாத் கயமேவ முமுக்ஷுபிருபாதேயம் இத்யாஹ (ஜ்யேஷ்டஜாம்ஷீத்யாதிநா) இத்ய

௨௭ || ஶ்ரு தாவகீ|ஶ தாவா நிந்நெ டஹ ஸ்ய ப்ரஸாவ வாரிநீயதெ ,,என்கை யாலே தந்தாம் விஶ்வாஸ தாரதம்யத்துக்கீடாக ஸித்தி தாரதம்யமுண்டானாலும் மஹாவிஶ்வாஸமுடையார் பக்கலித் திருமந்த்ரம் ஸம்யக்ஜ்ஞான ப்ரதமா யிருக்கும். இச்ச்லோகத்தில் இன்னாரால் ப்ரதிபத்திக்கவொண்ணாதென்று விசேஷியாமையாலே "நரநாரணனா யுலகத்தறநூல் சிங்காமை விரித்தவ" னென்கிறபடியே இத்திருமந்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகனுமாய் ப்ரதிபாத்யனுமாயிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞனான நாராயணன்தானுமிதின் ப்ரபாவத்தை பரிச்சேத்தும் ப்ரபுமன்றென்றறியுமத்தனை. இம்மந்த்ரத்துக்கு

ஸா-டீ|| ஸக்ருதுச்சரிதேதி என்றுசொல்லுகையாலே ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரமே போருமென்றபடி. "ஸக்ருதுச்சாரணம் ஜப்தே" த்யத்ர ஸக்ருச்சப்த ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே ஜப்தி ஶப்தோச்சாரணபரமென்றபடி. இப்படி வேதத்ரய ஜபத்தைச் சொன்னாலும் பரிச்சேதமாகையாலே இது உத்க்ருஷ்ட ஹேதுவாயோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (யஸ்யேத்யாதிநா) ஸம்யக்ஜ்ஞான ப்ரதமென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனாலே பரிச்சேதிக்கலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இச்ச்லோகத்திலிதி) (நரேதி) நரஸஹித நாராயணனாய் (உலகத்து) ஜகத்திலே (அறநூல்) தர்மஶாஸ்த்ரம் வேதஸாரமான மந்த்ரத்தை என்றபடி. (சிங்காமை விரித்தவன்) கிம்விதி யதா ஸங்க்ஷேபோ பவதி ததா ப்ரவர்த்தித்தவானென்றபடி. (இதின் ப்ரபாவம் பரிச்சேத்தும் ப்ரபுமன்றென்றிதி)

ஸா-கா|| யாவஸாத்ய ஸாத்ய ஸாதநாயாமே ஸாதநாய க்ஷாமக்ஷேமக்ஷேமண்ணா ஸேவ்யாய ஜகத்ராஹ (ஜிதேபாயஜம்பஷீத்யாதிநா) (ஸக்ருதிதி) ஸக்ருதிதி பரிச்சேதம். உத்தரத்ர ஸக்ருதித்யுக்தம். நந்நவர்த்த ஷ்டாக்ஷரம் ஜபதாமேவ ஸித்திக்கக்கு ஶதமாத்ரஷ்டமந்த்ரஸ்ய ஸாய கஸ்ய ஸேக்ஷஸாயகக்கம் ஶரநிர்வஹ்தித்யத்ர காரீயமாதிஷ்வ ஸமிகாரி வேதஶாஸ்த்ரார்த விஶ்வாஸ தாரதம்யார்த ப்ரபவ ப்ரார்த்ய கஷ்டம்ணா மம் ப்ரஸாதாநாகதம்ப்ரவேக்ஷாஸாவஸாமாதஶயநிதி நஸவ மம ஸாயநஸ்ய பாய ஜத்ராஹ. (யஸ்யாவாநித்யாதிநா) நந்வ ஷ்டாக்ஷர ப்ரஸாவஸ்ய பரிச்சேதஸ்யோக்தம், ஸர்வஜ்ஞநாவஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யஸ்; கதம் ஸாவஜ்ஞாநவதே ரித்யத "யஸ்யாஸ்த்வ தத்ஜ்ஞாதாதிநாமாநா ஸர்வஜ்ஞதாயாவித்" ரித்யுக்தத்வா கவித்ய ஶாநஸ்ய மஹணஸ்வ ஸர்வஜ்ஞாநா மணேதி கபரிச்சேத ப்ரபாவ கஸ்ய நபாயஜத்ராஹ. (இச்ச்லோகத்திலித்யாதிநா) (நர நாரணனா இத்யாதி) நர நாராயணரூபேண கஸ்மிந்யோகேஸ நதநயமேவாரம்பர ஸம் யயாவஸங்க்ஷிதம் நஸ்யாத்யயாப காரிதவாநித்யுக்தவ காரணேத்யர்த:. ஸவஸ்வபரிச்சேத ப்ரபாவஸ்ய ப்ரபாநாஸ்தேயாந

௨௯ || உத்க்ருஷ்டனுமாய்த்தேவதையுமானவன்பக்கலிலே இத்தை ஸாக்ஷாத்மாகப்பெற்ற திருமங்கையாழ்வார் "அந்தணர் மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்த்தியேல் வாழலா"மென்றருளிச்செய்தார். * * * * *

எட்டுமாமூர்த்தியெண்கண்ணனெண்டிக்
கெட்டிறையெண்பிரகிருதி
எட்டுமாவரைகளீன்ற வெண்குணத்தோ
னெட்டெழுமெண்குணமதியோர்க்
கெட்டுமாமலரெண்சித்தியெண்பத்தி
யெட்டியோகாங்கமெண்செல்வம
மெட்டுமாகுணமெட்டெட்டெழுங்கலை
யெட்டிரதமேலதுவுமெட்டினவே. ||௪௫||

ஸா-டீ || பரிஜ்ஞாநமென்றறியாத ஆத்மன்றிக்கே பரிஜ்ஞாதாவாயொருவனுமென்றேயறியுமென்று கருத்து. இப்படி இம்மந்த்ரமநவஜ்ஞாநவத் ஸாத்யமாகில் ஸர்வோத்தமனைப் ப்ரதிபாதிக்குமாகைபால ஸாக்ஷாத்காரஸாதனம் ப்ரஸாத்யமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்துக்கிதி) (அந்தணரிதி) அந்தணர் ப்ராஹ்மணாளுடைய மாத்யந்திநவேதமென்றபடி. (மாட்டந்தி) வேதாந்தத்திலே (வைத்த) ப்ரதிபாதநமான (மந்திரத்தை) ரஹஸ்யமான த்வயத்தை ப்ரஸாதத்தாலே (மந்திரத்தால்) தேவதாந்தத்தாலே மறவாதேயென்றும் ஸதா (வாழ்த்தியேல்) அநுஸந்திப்பாயாகில் (வாழலாமே) கர்மாதீநமான ஸம்ஸாராநுபந்தியாகில் பரமபதப்ராப்தியிலே ப்ரவேசிக்கலாமே என்றபடி. ததா ஸர்வப்ரகாரமும்மந்த்ரானுஸந்தாநத்தாலே மோக்ஷமுண்டாமென்று கருத்து. இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரஸாதஸாபேக்ஷமில்லையாகில் ப்ரகாரமநேகமான வாறுதோவென்ன லக்ஷணபரமஸாதநமொருபாட்டாலேயருளிச்செய்கிறார் (எட்டுமாமூர்த்தீதி) இந்த பாட்டில் லக்ஷணம்

ஸோ-கா || ஸர்வாத்மபரமஸாதனம் வேதோக்த அதிகாரஸ்தம் ப்ரஸாதலப்தித்யாஹ (இம்மந்த்ரத்துக்குஇத்யாதிநா) (அந்தணரித்யாதி) "ப்ராஹ்மணானாம் வேத"இத்யுக்த்யா ப்ராஹ்மணபரமம் வேதாந்தம் வேதாந்தேஷு "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம, "யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதிஷு ப்ரதிபாத்யதயா நிஹிதம் மந்த்ரம் ப்ரஸாதாநுஸந்தாநதாரம் பகவந்தம் தேவதாந்த்ரத்யாநபரத்வேந ப்ரஸாதஸுவஸ்த்ரபூர்வகம் ப்ரவ்ருத்த்யா தயாவதிகம் ஸம்ஸாரஸாக்ஷாத்காரம் ஸாதனம் ஸாக்ஷாத்காரஸாதனம் ஸம்ஸார ஸம்ஸ்காரம் ப்ரஸாத்ய ஸர்வம் ஸாக்ஷாத்ஸ்ரீபத்ரப்ரஸாதஸாதனம் ஸகலம்

த்ம || ஸர்வகாரணபூதனுமாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைக தாநனுமான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வ்யதிரேகனுமான திருவஷ்டா க்ஷரத்தை யநுஸந்திக்கும் பாகவதர்களுக்கு ஶரீரஸம்பந்தாதிகளிலும ஸ்வரூபாதிகளிலும் ப்ராக்ருதர்களோடு ஸாம்யமாயிருப்பதொன்றுமி ல்லை யென்கிறது. (எட்டுமாமூர்த்தி) ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களெட்டும், ருத்ராதிதேவர்களும், ப்ரஜாபதியுந்தனக்கு ஶரீரங்களாக வரம்பெற்று அஷ்ட மூர்த்தியென்று பேர்பெற்றான் ருத்ரன். (எண்கண்ணன்) சதுர்முகனாகை யாலே எட்டுக்கண்ணுடைய ப்ரஹ்மா. (எண்டிக்கு) எட்டுதிக்குகள். (எட்டிறை) இந்த்ராதிகளான எட்டுதிக்பாலகர்கள். (எண்பிரகிருதி) அவ்யக்த மஹதஹங்காராதிகளான எட்டுதத்வங்கள். (எட்டுமாவரைகள்) எட்டு குலபர்வதங்கள். (ஈன்றவெண்குணத்தோன்) இவையெல்லாத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்த குணாஷ்டகவிஶிஷ்டனான பரமாத்மா. இவனுக்கு எட்டுகுண

ஸாநீ|| ஸாயநஞ்சொன்னதுகூடுமோ, சிலஶாஸ்த்ரார்த்தஸம்வாதங்களுக் கு ப்ராமாண்யாவாப்தி ஸம்ப்ரதாயமில்லையாகையாலே அதநுவே னுமன்றோ, தேவதாந்தரஶக்த்யாதிகளுக்குத்தான் இப்ரஸாவம் வரலாகா தோவென்ன பாட்டையவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வதி) தேவதாந்தர ஶக்த்யாதிகள் ஜகத்காரணத்வாதிவிஶிஷ்ட ஸர்வேஶ்வரவ்யதிரேக மல்லாமையா லே அதுகளுக்கிப்ரஸாவமில்லை இம்மந்த்ரப்ரபாவேண அகிலஹேயப்ரத்ய நீகஸ்வாதி கல்யாணகாரவிஶிஷ்டபோக்யமல்லாமையாலே ஸமஸ்தமந்த்ர ரங்களுக்குமிப்ரஸாவமில்லை யென்று கருத்து. (அநுஸந்திக்கும் பாகவதர்களுக்குஇதி) அஜ்ஞானருக்கு ப்ராமாண்யவ்யதிரேகமுண்டா னாலும ஶாஸ்த்ரார்த்தசார விஶிஷ்டபாகவதர்களுக்கு ஸம்பந்தமுமி ல்லையென்று கருத்து. (ப்ராக்ருதர்களோடிதி) ப்ராக்ருதருண்டானால் த த்ஸம்பந்தமுமில்லையென்று கருத்து. எட்டினவேயென்று அவதாரணா பிப்ராயத்தாலே ஸாம்யமொன்றுமில்லையென்று வ்யதிரேகநிதர்ஶந ப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களும் ஸப்தர்ஷ்யாதிதேவர்களும் ப்ரமாத யஶமாகையாலே ருத்ரனுக்கு கூடுமோவென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் (வரம்பெற்றுஇதி) கர்மாதீநவாயிக ப்ருதிவ்யாதிஶரீரங்கள் ருத்ரனு க்குஸமவாயத்தமாய் உண்டானாலுமஸாதாரணாஷ்டஶரீரங்களும் பரமாத்ம யத்துவர் ருத்ரனுக்கில்லை என்று கருத்து. (எட்டிறை) இறை ஈஶ்வரர். (எண்பிரகிருதி) "ப்ருத்வ்யாபோநலோவாயு: கம்மநோபுத்திரேவச | அஹங்காரஇதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா" என்று அருளிச்செய் கிறார் (அவ்யக்தேதி) (குலபர்வதங்களிதி) "மஹேந்த்ரோ மலயஸ் ஸஹ்யஶ்

ஶக்திமாந்ருக்ஷபர்வத:" இத்யாதி. ஸ்ருஷ்டிவ்யாவ்ருத்தி (எட்டுமாமூர் த்திகளாதிநா) அவதாரிகாயாம் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாகரனான் ஈன்றவெண்குண

௨௬௦ || ங்களென்கிறது; ஸர்வஸ்வஜ்ஞாநஸாரணெ ஸாக்ஷாத்ப்ரகாசைகள ன்றிக்கேயொழிகையும், நித்யங்களான போகங்களை யுடையனாகையும் நினைத்தது முடிக்கவல்லனாகையும். (எட்டெழுத்துமெண்குணமதியோர்க்கு) இப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரனுக்கு வாசகமான திருவஷ்டாக்ஷரத்தை ஸாங்கமாகக்கேட்டநுஸந்திக்கும் அஷ்டாங்கபுத்தியுடைய ப்ரபந்நரான ஸாத்விகர்க்கு. புத்திக்கு எட்டுகுணங்களாவன, "ஸுச்ரூஷா ச்ரவணஞ்சைவ க்ரஹணம் தாரணம் ததா | ஊஹோபோஹோர்த்தவிஜ்ஞாநம் தத்வஜ்ஞாநஞ்ச தீகுணா:" என்கிறவை. எட்டுமாமலர் "அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம் புஷ்பமிந்த்ரியநிக்ரஹ: | ஸர்வபூததயா புஷ்பம் க்ஷமா புஷ்பம் விசேஷத: || ஜ்ஞாநம் புஷ்பம் தப: புஷ்பம் த்யாநம் புஷ்பம் ததைவ ச | ஸத்யமஷ்டவிதம் புஷ்பம் விஷ்ணோ: ப்ரீதிகரம் பவேத்" என்கிற புஷ்பங்கள் (எண்சித்தி) "அணிமா மஹிமா சைவ லகிமா கரிமா ததா | ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யமீசித்வம் வசித்வஞ்சாஷ்டஸித்தய:"

ஸாநீ || ஸாத்யாநுபாஸியாத்ரக: | தூரச்ரவணதர்சநாஷ்டஸித்திகா:" இத்யுக்த: "ஸர்வதத்வார்த்த விஜ்ஞாநாவிர்ப்பூதாவிர்ப்பவாபோகா விஜிவத்ஸாவிர்ப்பாவஸத்யஸங்கல்ப:" இத்யுக்தாஷ்டகுணாவி ர்ப்பாவயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கெட்டு குணங்களாவனே தி) (எண்குணத்தோனெட்டெண்ணும்) எண்குணத்தோனுடைய எட்டு அஷ்டாக்ஷரத்தை எண்ணுமநுஸந்திக்கும் (எண்குணமதியோர்க்கு) அஷ்டாங்கபுத்தியையுடையார்க்கென்றபடி. (ப்ரதிபாதநம்) அநேகஸ்ரீப்ரதிபத்திஜநநம். (ஊஹ:) அநுக்தார்த்தஸ்யாபி க்ரஹ: (அபோஹ:) உக்தஸ்யாபி யுக்த்யாவிதம் த்யாக:. (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்) விசிஷ்டவிஜ்ஞாநம் தத்வஜ்ஞாநம் யதார்த்தஜ்ஞாநம். ஊஹ: உக்த:. (தத்வம்) யாதாத்ம்யநிஷ்டதநம் (அத்யயநம்) ச்ரவணம். (தீகுணா:) சுச்ரூஷா ச்ரவணம் ப்ரஜ்ஞா

ஸாகா || த்தெனிக்த்யஸ்யாதெயாவணித்த:.(எட்டுக்குணங்களித்யாதி) "ஸர்வதத்வார்த்தவிஜ்ஞாநாவிர்ப்பூதாவி பொகாவிஜிவஸ் ஸோவிர்ப்பாவஸத்யஸங்கல்ப" இத்யாத்யுக்தாஇதிஸாவ:. ப்ரதிபாதநம்ப்ர வெஷ உக்த:(ஊஹ:) த்யாஜ்யோபாதேயவிசார:(அபோஹ:) த்யாஜ்ய வரித்யாக: (அர்த்தவிஜ்ஞாநம்) அர்த்தஜ்ஞாநயோஸ்ஸ்வ ஜெத்யம். (தத்வஜ்ஞாநம்) ந்யாயாநுக்ருஹீத வாக்யார்த்த நிர்ணய:. (ஊஹஸ்த்வ இத்யாதி) சுபாவிரோதி ந்யாயெ ஸித்தாந்தாணி நிரஸ்ய விஷயதாஸ்ய நிர்ணயஉஹாபோஹயோ: யதார்த்தாவ்யாஸிஸி:, பா ஷ்யஜ்ஞாநம் ப்ரபந்நப்ரஸஞ்சிதம் ஸாத்ராவ்யாஸிஸி:; அத்யயநக்ஷ ணக்ரஹணதாராவ்யாஸிஸி:; ந்யாயாநுக்ருதாஸ்ருஸ்வாநுஹெதாஹ தஸாஷ்யஸ ப்ரவ்ருத்திகாவ்யாஸிஸி:, ஊநஸம்சய விப்ரயாநக்ஷரி தவிவெகப்ரவாஹஸம்வீக்ஷிதாவ்யாஸிஸி:, க்ருத்யாக்ருதஸ்வநிவ்ருத்தி:, ப்ர

மம் || ஸ்தூலஸூக்ஷ்மப்ராப்தி: | ஏதாநஷ்டவிதயோக்தா:” என்கிறவெட்டுவித்தை. (எண்பத்தி) “ஸ்ஸ்ருஜநவாத்மஸ்ய ப்ரஜாயாஜ்ஞாநப்ரேரணம் | ஶக்தஸ்ய ஸ்வரூப மேதக்ஷ நிகராஜ்விஶ்க்யா || ஸ்வயம்பராயணேயத்ரா ஸமர்ப்பம் ஸமஜ்ஜநம் | ஸர்வஸ்மாரணம் நித்யம் யஸ்மான்னோபஜீவதி || ஶக்திரஷ்டவிதா ஹ்யேஷா” என்கிற எட்டுவிதங்களான ஶக்திகள். (எட்டுயோகாங்கம்) யோகாங்கமாகச்சொல்லப்பட்ட யமநியமாதிகள் (எண்செல்வம்) “அணிமா மஹிமா ச ததா லகிமா கரிமா வஶித்வமைஶ்வர்யம் | ப்ராப்தி: ப்ராகாம்யஞ்சேத்யஷ்டைஶ்வர்யாணி யோகயுக்தஸ்ய” | என்கிறவிபூதிகள். (எட்டுமாகுணம்) மோக்ஷதஶையிலாவிர்ப்பவிக்கும் குணாஷ்டகம் “அஷ்டகுணாம் பராம் ஸாம்யம் ஶ்ரேயஸீ” த்யாதிகளிற் சொன்னவையாகவுமாம் (எட்டெட்டெண்ணுங்கலை) சதுஷ்ஷஷ்டிகலைகள். (எட்டிரதமேலதுவும்)

ஸா நீ|| பத்திகளில். (யமாதி) யமநியமாஸநப்ராணாயாமப்ரத்யாஹார தாரணாத்யாநஸமாதயோऽஷ்டாவங்காநி. என்றபடி. ஶரீரத்தோடே ஸஹ ... ... அணிமாதீநி. வஶித்வம் ஸ்வாதீநஸர்வக்ஷகத்வம். ஸர்வஜ்ஞத்வம் ... ஐஶ்வர்யம். ப்ராப்தி: ... ப்ராகாம்யம். ஏவஞ்ச ஸம்பந்நம் (எட்டுமாகுணம்) அஷ்டஸம்ப்ராப்தமான குணங்களென்றபடி. “அஷ்டகுணாம் பராம் ஸாம்யம் ஶ்ரேயஸீ”தி ... ... அபஹதபாப்மத்வாதிகளான அஷ்டகுணங்களென்றபடி. இப்படி ஐஶ்வர்யமுள்ளபோது ... ... ஸாதகர்களுக்குக்குணாதிஶயம் இல்லாமையாலே ... ... யமில்லையோவென்ன ... ... யன்றிக்கே ... ... என்றருளிச்செய்கிறார்.

ஸாகா || சோதநாவ்யாவ்ருத்தி:, ... நிவ்ருத்தி ... ... நிவ்ருத்திஸ்சோதநாவ்யாவ்ருத்தி, ... (அணிமாத்யாதி) அணிமாதி ... ... (வைஶ்வர்யம்) ... ... (எட்டுமாகுணமிதாதி) ... ... “ ... ...

௨௭|| "ஸ்ருங்காரவீரகருணாத்புதஹாஸ்யபயாநகா:| பீபத்ஸரௌத்ரௌச ரஸா:" என்கிற ரஸங்களெட்டுக்கும் மேலான ஶாந்திரஸம். இவையெல்லாம், (எட்டினவே) இவற்றிலிவனுக்கிவையுள்ளபோது எட்டாதவையொன்றுமில்லை. க்ருத்யுபர்வணாதிகள் நிரம்பா தொழிகிறது. அநுஸந்தாநத்திலூற்றம் போதாமையாலே. அபேக்ஷிதபுருஷார்த்தங்கள் வாராதொழிகிறது உபேக்ஷையாலே. கடக ஸம்ஸாரம்நிவர்த்தியா தொழிகிறது; இவைசில் குறையாலே. ஆகையாலேயிறே "நமோநாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்த ஸாதக:" என்கிறது. * * * *

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய நமஸ்தஸ்மை கவிதேர்த்ததோ |
ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய வேங்கடேஶஸ்ய ஸூரயே ||

ஸாரா||(க்ருத்யுபர்வணாதிகளித்)ஸர்வாதமாகவிப்படிகழிக்கப்போமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஜதி) ஆகையாலேமஹாவிஷ்ணு வ்யாஹாவதேவகஸ்யாவ யாதாம்யமாகையாலே என்றபடி. இப்படி உபதேஶத்தாலுகமநரூபவஞ்சனமாலும் உதாஹரணீதயோஜனையும் வர கதேஶிகளுடைய யோஜனையும் வ்யபதேஶஸம்பந்தாய விஷமாகையாலே அதுகளையும் தூஷிப்பிவிக்கவேண்டாவோவென்னவந்த. யோஜனாஹமஹாவஸம்பந்தாயவிஷமாகையாலே யநவாகேயமென்றும் வ்யவேகாந்தயோஜனாஹமே ஸம்பந்தாயவிஷதயாஉவாகேயமென்றவருளிச்செய்கிறார் (கவிதேர்த்தி) கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ. தேவவத்தாவிஶாஜிகாதத்தோ:தேஷ்டா கவிதார்க்கிகா: க்ருத்வா: ஸர்வேஷு ஸத்வாஸேஷு தேஷாம் ஸிம்ஹ: கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ: கவிதார்க்கிகரேகேஷு ஸிம்ஹதயா கவிஸ்வா

ஸாகா || ஷடங்காவிரத ஸாத்யாபாளஜநாயாவோ ஸமஷ ஜகாவிண்யத ஸ்வரூபதீபத்யுகர்த்தவாவ(இவற்றிலிர்த்தாதி)உக்தவ்யகாரேணகஷ்டாகாரஸஹாநாஸ்யாதந்ணாஜேதுதாயோகஷமேவஷாத்யாஜெ கயிதஜுதத்வ ஸ்ருஹீத்யஸஹ. ஸவஜஹீ தாதீதநாநாஷ்டாகாரஸஹாநாஸ்யா தாணாஜாத்யுபர்வணாவதிஜ வவேதாயரணாதேவஷ்ரூயஹாவிஷ: ஸுதிதிஸம்ஸாரா நிவ்ருத்திஶ் நாவவஜேத்த, கஷ்டாகாரஸ்ய ஸவஹ ஸாயநாவ வவநாநா ஜூவகவ ஜேவேத்த்ராஹ (க்ருத்யுபர்வணாதீதி) காஜேஷ்டிஷேஷவி மஹாவிஷ்ணு, தியாதவேகஸ்ய வ ஸவ கஜுவ திவஸ்யாஜி வ யாதாம்யஸ்ய தாந்தி கொஜேஷ் ததந்யாஜிதி ஸா வ:. ஸவஸம்ந்த்ராஸஹவணஜந வ காரஸ்ய ஹ ஜவ ஜஜ விவ்ருதிஸாக ரணா வாடவதேவ தேஶிக தேஶிகொக்தவ வ்யஜஶஜந வ்யாஜேந வ்யா ஜீத வரிஹாரஸ்யஜஹ (கவிதேர்த்தாதிநா) "அநாத்யந்தாத்விஜாநஜ வேஷஜிதியாஜிதி: | கவிதார்க்க ஸம்ஹதி வீஜ,, தித்யுக்த தேஹா த ஹஜீஷஸம்ந்தாத்த ஹஜஶ்யா விதா "ஸஜதேவ்ரதேக வ்யாவேஷாநி

பா॥ உயர்ந்தனன் காவலனல்லார்க்குரிமை துறந்துயிராய்
மயர்ந்தமை தீர்ந்து மற்றோர் வழியின்றி யடைக்கலமாய்ப்
பயந்தவன் நாரணன் பாதங்கள்சேர்ந்த பழவடியார்
நயந்த குற்றேவலெல்லா நாடி நன்மனு வோதினமே.

ஸா॥ ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்ஶரஹிதை: ஶைலூஷாசார்யை: ஶுஷ்டி-
ரிதி ஸ்வஸ்தாநிஷ்டஸிக்ஷா: ஸ்வைநைவம் ஸர்வதா பத்யுரிதி ப்ரயோஜநா-
ந்தரம் அஞ்ஜாநி ஶிஷ்டா: ஸாக்ஷாத் ப்ரபாவிகா: ப்ர-
யோஜநாந்தரஸக்தா: ஸாத்விகாநாதரணீயா இதி தந்த்ராஸ்வாஹிதஸ்ஸிஷ்ட
இதி ஹாவ꞉. இப்படி அவித்யாவர்த்த நாந்தகோரஸிஷ்டமென்று சொ-
ன்னது கூடுமோ? அவர்கள் சொன்னவர்த்தம் ப்ரமாதமாகையாலே கூ-
டாதேயென்ற ஶங்கையை ஸ்வாராத்தாலே ஸமாதாநமாயுபபாதித்த
உபாயப்ரகாரங்களை ஸ்ம்ருதி ஸம்ஹிதைகளின்றுகொண்டு ஒரு
பாட்டாலே க்ரமங்களைத்யயனம்பண்ணிக்கிறார் (உயர்ந்தனனித்தி) அ꞉ஸ
இப்படி உபபாதித்த உபாயாங்களில் வாக்யார்த்த ப்ரகரணத்தில் ஸ்வாமி
உத தத்வஹித ப்ராப்யாங்களையநுஸந்தாநிக்கிறார் (உயர்
ந்தனனித்தி) உயர்ந்தனன் ஸர்வஜ்ஞஸ்வாமித்வ நிஷ்டாத்யாயிகதயா
ஸர்வோத்தமனை (காவலன்) ரக்ஷகனை ஸர்வரக்ஷகனை நாராயணனொ

க்ஷயா (அல்லார்க்கு) அந்யருக்கு (உரிமை) அநந்யார்ஹஶேஷத்வமென்ற
படி. (துறந்து) ஶேஷத்வத்தைத் தவிர்ந்து ஸ்ரீயப்பதிக்கே ஶேஷனாய் அந்
ந்யநிரூபித ஶேஷத்வத்தைக்கழித்து. இதனாலே அகாரார்த்தமும் மகா-
ரார்த்தமும் உகாரார்த்தமும் சொல்லப்பட்டது. (உயிராய்) தேஹேந்
த்ரியாதிவிலக்ஷணனாய் ஜ்ஞாநத்வ ஜ்ஞாநகுணகத்வாணுத்வநிரூபணத்வாதி

ஸாகா॥ ப்ரேமஸாந்த்ரஞ்ச ப்ராப்யவிஶிஷ்டஜாதேர்த்யாதிநாம் ஸர்வஸ்வா
ப்ராப்யாய ப்ராப்யஶேஷத்வபரஸ்வரூபாநந்தவ்ருத்திப்ரயோஜகாஜ
நாத்ரூதாத்ரூத்வப்ரவ்ருத்தி ஶேஷத்வஶ்ருத்யர்த்தம். அவம் ப்ரத்யாவிஷ்யா
அநாகர்ஷித்வயாப்தியாநந்தபூர்வ ஸாத்யகத்வாச் அஸ்ஸ்வேஷ்டதயா
தநாவேந ப்ரபந்நம் அநந்தஸாமாவக்தம். ஜ்ஞாநிநோவி ப்ர
மாதாச் காரணாவாப்தவாத் ஸத்யாதி க்ரமேஸ்யாதிதி தத்ஸாவகீதநந
ப்ரமாதகாரணா வாப்தவயோரஹாவக்தம். (அஸதாஸ்வாதேதத்யாதி) நிஷிஜ்ஜா
நுஷ்டாநாச் அஜ்ஞாநிவ்ருத்தேர்த்யாதம். விப்ரதிஷேதாய: அஜ்ஞாநயா
நுபபத்தே: அஜ்ஞாநஸ்வாபரேத்ய விப்ரதிஷேதாஹாவக்தம். உக்தாய காரா
ர்த்தம் உபாதிமாய்யா ஸம்க்ருஹ்ணாதி (உயர்ந்தேத்யாதிநா) (உயர்ந்தன
ன்காவலனல்லார்க்குரிமை துறந்துயிராய்) ஸர்வரக்ஷகதயா ஸர்வோத்தமஸ்
க்ருஷ்ணநாராயணாத் ஸ்ரீபதிவ்யதிரிக்த ஶேஷத்வாச் உகாரேண வ்யா
வர்த்திதா ஹமவஶேஷத்வமநாஸ் அப்யஸ்தாகா꞉ "அஸ்ருத்வா ஹேத்வே

௨௦॥ இத்தம் ஸ்வஸ்ப்ருதிபிர் வேதவேதாந்த ஸித்தவிதா ஸ்வாகதவேத ... வேதாந்த ஶாஸ்த்ரஸாரே ... ஸாரஸ்த்ரஸாரே ... ||

ஸாநீ॥ ஸர்வஜ்ஞானம் ப்ராப்தத்தாலே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ராபிக்குமவர ளுயென்றபடி.(மயர்ந்தமைதீர்ந்து) அஜ்ஞானந்தீர்ந்து அஜ்ஞானாதிகாரர் ஜ்ஞானந்தீர்ந்தென்றபடி. (மற்றோர்வழியின்றி) ஏதத்வ்யதிரிக்த ஸாதநத்தாலேயும ஶக்யாலும் உபாயாந்தரஸம்பந்தமில்லாமல் அடைக்கலமாய்ஸ ரணாக ஸவிதனாய் இதனாலே நமஸ்ஸின் அர்த்தஞ்சொல்லித்து. (பயந்தவன்) ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனான நாராயணன் "நாராஜ்ஜாதானி தத்வானி நாராணீதி" என்கிறபடியே ஜகத்காரணபூதநாராயணனுடைய(பாதங்கள்) திருவடிகளைச்சேர்ந்து உபாயமாகப்பற்றி "தேஷாமேவ நமஸ்தஸ்மை நாராயண இதி ஸ்ம்ருதம்" என்கிறவர்த்தத்தை சொன்னபடி (பழவடியார்) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கிற நித்ய ஸூரிகள் (நயந்த) ப்ரீதியோடேசெய்யும்(குற்றேவலெல்லாம்) ஸர்வவிதகைங்கர்யமெல்லாம் (நாடு) ப்ரார்த்திக்கும்படியை ப்ரதிபாதிக்கிற (நன்மனு) நல்ல மந்த்ரத்தை.(ஓதினமே) ஸதாசார்யோபதேஶாத் நம்பண்ணினோமென்றபடி. இனி மந்த்ரார்த்தரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யானமாக இம்மந்த்ரத்திற்கு ஶ்ருதமாயும் அர்த்தமாயும ஸாரமு பபாதியாநின்றுகொண்டு அதிகாரிவிஶேஷவிஷயத்திலே நிஶ்ஶேஷ ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியையுமிம்மந்த்ர முண்டாக்குமென்று ஶ்லோகத்தாலே உப பாதிக்கிறார் (இத்தமிதி)(இத்தம்) உக்தப்ரகாரேண(வேதவேதாந்தரைஸ் ஸித்தை:)'ஏதிசேத்காக்ஷர'இத்யாதினோபபாதிதை: ப்ரதை: (ஸம்பதம்) "ஓமித்யக்ரே வ்யாஹரேத் நம இதி பஶ்சாத் நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத் வ்யாஹரேத் ஓமித்யேகாக்ஷரம் நம இதி த்வே அக்ஷரே நாராயணாயேதி பஞ்சாக்ஷராணி ஏதத்வை நாராயணஸ்யாஷ்டாக்ஷரம் பதம்" இதி ஸம்பதம்(அஷ்டாக்ஷரம்)இதம் பதம் ஆஶ்ரயணீயமிதி. அஷ்டா

ஸாகா॥ ரேஷு வேதவேதாந்த விதாம்" த்ரிவேதீஜ்ஞானவேதாந்தேஷு அதிகாரிண அதிக்ருத: ஸ்வஸ்வரூபாவஸ்தாநம் (மயர்ந்தமைதீர்ந்து மற்றோர்வழியின்றியடைக்கலமாய்) நிவ்ருத்தாஹங்காரமமகாரா உபாயாந்தரஶூந்யதயா ஸ்வரக்ஷணபரஸமர்பணநிரதாஸ்ஸந்த நமஶ்ஶப்தார்த்தாநுஸந்தான: (பயந்தவந்நாரணன் பாதஙகள்சேர்ந்த பழவடியார் நயந்த குற்றேவலெல்லாம்) "நாராஜ்ஜாதானீ" த்யாதிஸித்தஸ்ய ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருதயா ஜகத்காரணதயா ச ப்ரஸித்தஸ்ய நாராயணஸ்ய சரணௌ ப்ராப்ய நித்யஸூரிணாம் ஸர்வவிதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தனா விஷய ஸர்வதம ஸர்வவிதகைங்கர்யம். ஏதேன நாராயணஶப்தார்த்த உக்த:(நாடுநன்மனுவோதினமே) ஸதாசார்யோபதேஶாத் ப்ராப்திசாதனம் ஸம்ப்ரதாயஸித்தம் ஸ்மரணீயஷ்டத்யம். தாத்பர்யார்த்தம் ப்ரதிபாதிதம் தந்மந்த்ரஸ்ய ப்ரஸித்தஸ்ய தத்வஹிதபுருஷார்த்தப்ரகாஶனா இதி விஶதம் ப்ரகாஶகதயா"ஸர்வவேதாந்த ஸாரார்த்த: ஸம்ஸாரார்ணவதாரக:। அஷ்டாக்ஷரம் ஸமாஶ்ரித்ய தேஜஸ்ஸம்பூர்ணம் ஸமம்"இத்யுக்தேரீத்யா இம்மந்த்ரஸ்ய ஸர்வ ஸம்ஸாரார்ணவ ஸாரஸ்ய வர்ணாநாம் ஸாயக இத்யாசார்யா இத்யவதாரணம் (இத்தமித்யாதி) தத்ரபூர்வஸ்யாபி நவாக்ஷரநா

२७॥ बुद्धेस्त्रैधात् वैकारिकत्वतिरजसाहङ्कारवृत्तित्रय
भेदाद्भूतं च तन्मात्रपुञ्जसूतीः प्राकट्यं ...॥
इति ... सर्गात् ... सत्त्व

स०॥ ...

इति श्रीवाधूलकुलतिलक श्रीकृष्णार्यतनुजेन ... श्रीवेदान्तरामानुज यतीन्द्रमहादेशिक ...

भा०॥ ...

ஸாநீ ஸாகா வ்யாக்யாஸஹித ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு

ஸ்ரீ ர ஹ ஸ்ய த்ர ய ஸா ரே

உத்தரக்ருத்யாதிகாரஸ்ஸப்தவிம்ஶ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

கூராக்ஷ்யப்ய வேதாந்த ராமாநுஜமுநி தாஸேந விரசிதாயாம்

ஸாராஸ்வாதிந்யாம்

உத்தரக்ருத்யாதிகாரஸ்ஸப்தவிம்ஶ:

இதிஹாஸபுராணஜ்ஞஸ்ய திருக்கலஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய

ஸ்ரீநிவாஸராகவார்ய தாஸேந

ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம்

ஸாரவிஸ்தராக்யாயாம் உத்தரக்ருத்யாதிகார:

15071 148 T86.00+9

ஸ்ரீ

—:o:—

உபாயாதிகார:

ஸூ-ஸ்ரீ|| ஸ்ருத்யந்தயக்ஷ்ணாய ப்ரபோ ஸௌஜந்யாதி நாராயணாய-ம் ஸாராஸாரவ-
ஸுநம்| ஸ்ரீரங்கநாதஞ் ஜாரம் வ்யாஸஸ்ய உபாயாதிகாரஸ்ய கரோதி
டீகாம்|| இப்படி பூர்வாதிகாரத்திலே உபாயத்தையுங்கூட்டி ரஹஸ்யத்ர
யத்துக்கு ஏகவாக்யயோஜநை யிருக்கும்படிசொல்லுகிறதென்று பு
த்திபூர்வம் பண்ணினது கூடுமோ, நநு ஜ்யோதிஷ்டோமாதௌ, "ஸ்வேதாயஜ்ஞை
ஷீ ஸாஹாநி யோயீதே ஸக்ருஜ்ஜபேத்| ஸக்ருதஷ்டாக்ஷரஞ்ஜப்த்வா ஸத
ஸ்யமவுரேஸு தே", உக்த்யாதிகளிற்படியே ஶாஸ்த்ரார்த்தமாகையாலும் ஸ
க்ருதநுஸந்தாநத்தாலே வேதாந்தயாஸக்ருதநுஸந்தாநம் ஸம
ஸ்தத்தாலும் க்ருஷ்ணஜ ஸூரிகளுக்கு ஐபாதத்தாலே ஶக்தியே
த்ராவாக ப்ராப்தமாகையாலும் ஸாரதம்யா ஷ்டாக்ஷரத்துக்கு ஏக
வாக்யயோஜநை கூடினாலும் உபாயத்துக்கு இப்படி ப்ரஸாவமில்லா
திருக்கவத்தையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலே கூட்டிஏகவாக்யயோஜநை
பண்ணக்கூடுமோ, உபாயத்துக்கும் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி சயா
சதே" இத்யாதிநா ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய ப்ரபத்தேஸ்ஸக்ருத்ப்ரயோகத்வா
ஞ்சொல்லப்படுகையாலே ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர த்வயங்களுக்கு ஸம்பந்தமாக
ஏகவாக்யயோஜநை பண்ணக்கூடுமென்றிலாலுமிதுக்கு ஏகவாக்ய
யோஜநை தத்வஹிதபுருஷார்த்தவிவேகத்துக்காகவன்று, அது
ஶமதமாதிஸாத்யஜ்ஞாநத்தாலேஸித்திக்குமன்று, தத்வ
ஹிதபுருஷார்த்தவிவேகத்துக்காக க்கூடாவிட்டாலும் "தமேவ ஶ
ரணம் வ்ரஜேத்" என்று உபாயம் ஸ்ரோதவ்ய ஶ்ரவணமாயினபடியாலே
அநுஷ்டாநகாலத்திலே ஶம்தேநோவாநுஷ்டேயாஸம் ஸம்ஸ்கர்த்த்ய
மானபடியாலே அதுக்காக உபாயத்துக்கு ஏகவாக்யயோஜநை பண்ண
வேணுமென்றில் ஶமதமாதிகளைப்போலே வேதத்திலே இதுவிதிக
மல்லாமையாலே ஸாத்யமல்லாமையாலே ஶரணம்தஸ்ய உபஸோ
ஷ்டாரிதமன்று, இதுவும் கர்மாந்திதியிலே பிரியவோதிச்சேர்த்தநா

ஸா-கா|| ஏவம் ஶமதமாதேஸ்ஸ ஏகவாக்யயோஜநாஶங்கா தத்வ
ரணஸ்ய உபாயஸ்ய ஏகவாக்யயோஜநாம்வக்தாரஸதே. தத்ர "ஸக்ரு
ஜ்ஜப்தேந ஶம்தேந க்ருதக்ருத்ய ஸ்வீகரிவேதி" த்யக்ஷரித்ய ஶா

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

———oo※oo———

௫௰|| ஶ்ராவிதே நாவிதநமேதத் தத்ர தத்ர ப்ரஸக்த்யா
ஶாஸ்த்ரே ஸித்தாதிஸதி ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பாவ:|

ஸா-நீ|| ஸாயிக்கவியக்கையாலும் ஸ்ரீவத்ஸஸம்ஹிதாதிகளிலே ப்ரபத்தி
ப்ராரம்பண்ணி ப்ரத்திவாதிக்கையாலும் ஶ்ருதிஶேஷதாந்திக தயா
கரண ஶாஸ்த்ரங்கூடுமென்றிலப்போது இது ஸ்வதந்த்ரோபாயமா
க்யமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோ, கிஞ்ச இதுவுமொருகரண
ஶாஸ்த்ரமாகில் இரண்டென்று அர்த்தவாதியான உபயஸம்ப்ரதாயமும் விரோ
தியாதோ, அவிச இதுக்கும் ஸர்வவாக்யயோஜனை பண்ணவேணு
மாகில் ஶரணாகதிஶாஸ்த்ரார்த்தவர்ந்தான் பண்ணலாகாதோ, அநந்யத் "நிவே
தயேத் ஸ்வாத்மாநம் விஷ்ணவே ஶ்ரேயஸே | தஸ்மாத் தந்நாஶாந்த ஸத்தி
ஷ்ணோ ரிதிஶாஸ்த்ரத:" இத்யாதி விஹித ப்ரவ்ருத்திகரண ஶாஸ்த்ராந்தர
ங்களைவிட்டு இதுக்கே ஸ்வதந்த்ரஸாதநநிர்வாஹமுண்டோ, ஶரண
ஶாஸ்த்ரமும் "ஶரணஶாஸ்த்ரேண ஸ்வாத்மநம் ஸமர்ப்பயேத் நிவேதயே"தென்று
கரண ஶாஸ்த்ரமாகையாலே தத்ஸாதநத்தாலேதானே ஸர்வமும்
ஸித்திக்கையாலே உபாயஸ்வதந்த்ரஸாதநம் ப்ரஸக்தமன்றோ இத்யாதி
ஶங்கைகளை இந்தவதிகாரார்த்த ஸமாப்திகையாலே பரிஹரிக்கக்கோலி
ஶ்லோகத்தாலே ஶங்கா பரிஹாரத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்.
(ஶ்ரு ஶ்ரவணே)யோக்த: (ஶ்ராவித:) ணிஜந்தாத் க்த:. நிஷ்டாயாம்
ஸேடிதிணேர்லோப: ஶ்ராவித: ஸம்வந்தம் ஶ்ராவித: ஶரண்யன்
அந்ய ஸர்வ ப்ரவ்ருத்திஶூந்யதயா இச்ஶாஸ்த்ரம் ஸக்ருதுச்சாரிதமாகி
லென்றபடி. உச்சாரிதேநாவி தநமேத என்று சொல்லாதே ஶ்ரா
வித: என்று நிர்தேஶித்தது, ஶ்ரவணஸகாஶாத்யாவஸக்ருஹீ
தமாய் ஸர்வாதிகாரஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமாக ஸக்ருதுச்சாரிதமாகில் ஶாஸ்த்ர

ஸா-கா|| ஸகாஶாத் ஶ்ராவணாத் ஶ்ரோத்ரஸ்ய ஸக்ருதுச்சாரணமா
த்ரேண ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸித்தத்வம் ந்யாயஸித்தம் ந்யாஸாதிகோட்யவ்ருத்
தௌ ஸம்வஸ்த்விதி ப்ரதர்ஶயேத் கிம் ஸ்வதந்த்ரஸாதநஸாம்ப
ந்நம்புஸாவ்யாஸ்ருத: ஸாநாவஸ்தா "தத்த்வஜ்ஞாநம் ஸர்வ
ஸ்வரூபம் நக்ஷத்ர ஸரவஸ்திநிஷ்ட்யாதஸக்ருதிஹாதோ ஹ்ருதயேவஷ
ட்ஸங்கோக" இத்யுக்தஶாஸ்த்ராரம்பாஹாரமஶாஸக்தகரோஹவதீத்யா
ஹ. (ஶ்ராவித இத்யாதிநா) ஸம்ஸ்ரவேதா த்யஜே வாயஸஶ்லாக காஜ

உ௬|| ப்ரத்யக்ஷம் ஸஹஜதி ஸம்ஸ்ருதிகாந்தாரம் த்ருஷ்ட்வா
ப்ரபத்யஸ்ஸாத்ய ஶரணாகதிஶ்ச ஸம்ஷ்ட்வ||

திருவுள்ளத்தில் உபாயத்தின் ஸாத்யமாகவாதல் ஸாத்யமாகவாதல் சொன்ன வுபாயவிஶேஷத்தையும் இதின் ஶேஷமாக த்ருதீய பத்த்திற்சொன்ன புருஷார்த்தவிஶேஷத்தையும் விஶதமாக ப்ரகா

ஶாதீ|| ஸந்தேஶத்தையபேக்ஷியாமல் தானே ஸ்வ ஸாவத்தாலே புருஷனுக்கு க்ருதக்ருத்யதையை பண்ணுமென்று ஜீவிக்கைக் காவசேஷாயஜ்ஞாநமன்றிக்கே ஸ்வரூபமத்ரமாகிலும் ஸ்வரூபாத்ர ஸம்ஸாரதாரகொஹவதி” என்கிறபடியே ஸ்வேனைக்ருதக்ருத்யதை பைபண்ணுமென்றும் திருவுள்ளம். இத்தாலே ஶேஷஶேஷிகளுக்கு ஸ்வரூபஸ்வரூபத்தாலே தான் ஸ்வாயஜ்ஞாநவைவக்ஷ ஸ்வரூபத்தாலேதான் க்ருதக்ருத்யதாப்ரத்யக்ஷ ப்ரஸங்கம் ஸ்வஸாவமில்லையென்று கருத்து. யஸ்யாத்ர ப்ரகாரத்ய க்ருதார்த்தஸாவ இத்யுக்த்யாபி. யாதொரு உபாயபக்ஷம் ஶரணாகதி மாய் அவிக்ஷமாய்க்கொண்டு க்ருதார்த்தஸாவத்தை ஜீவதி ஸ்வரூப வாரணமன்றிக்கே ஶேஷத்வம் ஸித்தியாமையாலே ப்ரயஶோவா ரணத்தாலே க்ருதோபாயதாதேஶையும் இதீயாத்ரவாரணத்தா லே“ உபஶேஷாநாவஸ்யாநேந ஸஹஸவேஶவஸ்த்ரா” என்கிறபடியே ஸதஸ்புருஷார்த்தயாக்ருதார்த்ததாதேஶையும் குடுக்குமென் றபடி. உவாரணாஶத்தாலே க்ருதக்ருத்யதையை பண்ணக்கூடுமோ, “ஜ்ஞாநாதேவமோக்ஷ:” என்கிறது விரோதியாதோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷதாதி) ஸ்வஷ்ட: உபாயாஶ்ரித: ப்ரபத்ய ஶரணாகதி ஸ்வஸ்ய ஸம்ஸ்ருதிகாந்தாரம் ப்ரகாஶமேவ மன்றியிலே யிருக்குற ஸம்ஸாரமாகுறகாந்தாரத்தில் ப்ரத்யக்ஷதா ஸாரணோபாய காமமாயிருக்கையை புருஷார்த்த தீவாவுக்கு ஸத்யஸநவேளையாயிருக்குகையை யடையாநிர்க்குறதென்னபடி, த யாவ ஶஸ்த்ராஸ்த்ரங்கள்போலே பாரமார்த்த்யவேக்ஷயன்றியிலே ஸ்வரூபவாரணாஶத்தாலே ஸத்ய-ப்ரவ்ருத்தியை யவிஶேஷேந உண்டாக்கிவாநஜநமன்றிக்கே ஶோக்ஷாத்வாதகமாகுறதென்கையி லே ஸ்வரூபவாரண ஶக்தி தாத்பர்யமென்றுகருத்து. தயாவு ஶேஷஶாத்வாதவ்ருத்தியிஸ்வஸாவஸ்வாபவப்ரதிகாரணஶஸ்த்ராஸ்வாவஸ்யம் வந்த்ராத்ரமென்றுகருத்து. ப்ரபத்யாஸஹாயவஸ்யவ யோகத்தாலே ஸமஸ்தஶரணாகதிப்ரதிபத்திகளையும் யாவாநிதஸ்நாத வ்யதிரேய ஶரணாகதிவஸ்வ யோகத்தாலே ஸமஸ்தயாவோபக்ஷிதாநாஸ்ய த்ராஜுமவிஶிஷ்ட ஶரணாகத்யுபாயத்தையும் “ஶாதாரம் த்ராயதே”, என்று வந்த்ரஶஸ்த வஸ்தஸித்த ரக்ஷாவேஷத்தையும் ப்ரஸ்தா.

ஸாதீ॥ உபாஸநாதி ஸாதநாந்தரத்தையும் மற்றுமுள்ள உபேக்ஷித தர்மங்களையும் ஸாதிமோ ஹத்தையும் விஶேஷமாகத் த்யாகிக்கையாலே ஸர்வ ஸம்ஹஸமான உபாயாந்தரங்களைக் காட்டில் இதுக்கே விஶேஷ ப்ரயோஜநம் பண்ணவேணுமென்று கருத்து. ஸ்வஷ்டமென் கையாலே ஸ்வீகாரம் ஸம்பந்த யாமதக்ஷமும் ஸம்மதம். இனி நிரவயிகவ ஹாவவத்தான ஸாத்யத்துக்கு உபாயாந்தரங்களுக்கு வேறுண்டான ஸம்பந்த ஸாதநம் பண்ணலாகாதோ, உபாயம் உபாயாந்தரத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தமாகையாலே உபாயாந்தர த்யாகமே ஸாத்யத்துக்கு வ்யாவ்ருத்தம் பண்ணவேணுமென்றில் ஸாத்யத்தில் ஸ்வரூபவண்ணம் ஸாமஹாரஸ்வரூபமாயுமுத்தரவண்ணம் ஸாரஷாரஸ்வரூபமாயுமிருக்க ஸேவது ஶேஷவஸ்துவமான உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தமெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (திருவாஜ்ஞத்திலிதி) நவஸ்வரில் ஸ்வயோஜனையிலே ஸாதேஸ்யரயம் ஸாபமாக விதிக்கையாலும் ஸமக்ஷயோஜனையிலே ஸந்நிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸரமாகையாலதுவ்யாஜமன்றிக்கே விதியாமையாலே ஸாக்ஷாத்காரமாக விதிக்கையாலும் த்ருதீய ஸ்வவ த்ருதீயிலே ஸாரஷாரஸம் விதிக்கையாலும் இந்தரெண்டையும் ஸாதம் ஸர்வோத்தர வண்ணங்களாலே ஸாரஷகார ப்ரமாணவிஷ்ஹாரம் ஸம்ஸ்ருஷ்டம ஸாரஸமாகவுமநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸாரஸமாகவும் ஸ்வீகாரிக்கையாலே வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்க வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் உபாயாந்தரம் "ஏதிக்ரஹே வ்யாஹ

ஸா-கா॥ ரதிர்ஸ்ரநாமஹணம். உபாயாந்தரவமதாயிகாயநாமஷ யோஸாயவரஸாஹுதநாநஜய ஸ்ஸாமஶம். உபாயாந்தர மதநமஹ ஸ்ரஸாஸயாயோயாஸு ஸ்காரஹரநாவதயஹ ஸ்வாஷ்ரவமிக்ஸ ஹஸ நவ்யாதந ஸாமதிஸாவ. (திருவாந்திலித்ர்யாதிநா) (ஸ்ரஸ மாகேத்ராதி) நவஸ்ஸ்ரூபராஸ ஸாஸாஸயோஸ்ஸீகாரெ ஸாஸேத்ர ஸாய ஸ்ஸேஸாஸாயயோம்ஸாஷ்ஸ்வம் ஸக்ஷாஸராம்ஶீகாரெ விரோதி நிவ்ருத்திரூபஸாஸஸாஸஸாஸாஸ தஸ்ரநேநஸாயஸ்ய ஸஸிஷீ: ஸயா தஃஸ்ரீஸஉயோதத்தி: வாக்யாத்யாதிஷ்டஷ ஸநஸஷஸ்ராஷ்ரஷுயமோவீ: ஸதிகக்ஷராணி ஸஞ்ஜயக்ஷரம் ஸய்ஸ ஷயக்ஷரம்ஸவரம் நவாக்ஷரம் ஸ யஸ்ஷம் ஶிதீய த்ரிதீயஸ்தஸஷாஸ்த்ரக்ஷராணி ஸஜ்ஜாக்ஷரஞ்ஜஸம் ஸ்ரக்ஷரஃ ஷஷ்" ஜத்ராஸ்ஷ விஸஜேத்ரக்ஷ:, 'நவாணஞ்ச விஸிஷ்ஷ ஷயாத்தியாணஞ்ச ஸீரோஸம் | ஸீவாணஞ்ச த்ரக்ஷரம்வீஸீக ஸஸம் தஸஷஷஹி॥ ஸஸ்ஸாஸஜ்ஜாக்ஷரம் நத்ரம் ஸ்ரக்ஷரம்ஸீகீதிதம் | ஸ்ரீஶ ஸ்ஸாஷயோயஸ்ஸ நாராயண ஜதீஷ்யேத॥ தத்ரோஸாரணா ஸஸ ஸ தத்ரோஸரணம் ததா | ஸஸேஷ்ஷ தஸயோயஸ்ஸ நஸஸஸதஸோ॥ ஸ்ரீமதே ததயாயஸ்ஸ ஸயோநாராயணாயவே" தி ஜதிஸம்த்ராக்ஷரம்.

ஜநிப்பிக்கிறது பயம். இது ஶ்லோகத்திலே பிரிபவோதிச்சேர்த்தநு ஸந்திக்க வியிக்கையாலும் ஸம்வஸ்த்ரத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ஹிதாதி களிலே வர்ணாக்ஷராதிகளும் பண்ணி வ்யக்திவாதிக்கையாலும் ஶ்ருதி ஸித்தமான தாந்த்ரிகமந்த்ரம். இத்தை பஞ்சோபநிஷந்மந்த்ரமென்று சிலர் சொன்னதுவும் ஸூத்ரகாரர் உபதேஶித்தாரென்றுதரிக்கைக்காகவா தல் பரமோபநிஷத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸம்வஸ்த்ரத்திலே யருளிச்

ஸா-நீ || ரு" ஶ்ருத்யாதிருவந்ஷத்திலும் பாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாதிகளிலும் வ ர்ணாக்ஷராதிகள் பண்ணிவிதமாயிருக்கிறப்போலே பயம் மந்த்ரமாக வாக்ஷ்யமல்லாமையாலே மந்த்ரக்ஷமே உ-ஶுமஹமாயிருக்கபாரணமஞ்சி கரணமந்த்ரமென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இது ஶ்லோகத்திலே ஜதி) ஶ்லோகத்வாக்ஷராக்ஷர வ்யகாரணவஶ பயத்தினுடைய பஞ்சவர்ணத்தையோதி வர்ணாக்த ஜத்யாதியை யோதி கந்தரம் உத்தரவர்ணத்தை யோதிபரவேதாஷாமைத்ரியை யுடைய வனிரண்டு வர்ணத்தையும் சேர்த்தொருக்காலுச்சரிக்கக்கடவனென்று விதிக்கப்படுகையாலென்றபடி. (வர்ணாக்ஷரமேதி) "ஸ்ரீவைஷ்ணவ பஞ்சாக்ஷரம் மகாரோ ஷிதீயாக்ஷர"இத்யாதி க்ரமேண வென்றபடி. ஶ்ருதிப்ரஸித்த வாக்யவர்ணாதி ஸம்ஹிதம், வ்யக்தாணதஸ்தேஹாக்ஷஹாவாகஸித்த மந்த்ர வகஸாரதஸ்வ கஶம்பயஶ்ருதிஶாகாவாரணாக்ஷமாக ஶ்ருதி ஸித்தமானேதி) கஶம் ஶ்ருதிஸித்தஸ்வரதி ஶாகாயாம் ஶ்லோகாத்யாதி தத்வவாக்கமென்ற கருத்து. ஆனாலிப்படி பயம் மந்த்ரமாகிலிது பஞ்ச பஞ்சோபநிஷந்மந்த்ரமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதியாதோவென்னவரு ளிச்செய்கிறார் (இத்தை பஞ்சோபநிஷந்மந்த்ரமென்றுஜதி) க்ருத்ஸ்நா திகாரஸோபநிஷத்வாக்கு "தத்வக்ஷேத்ரம் மந்த்ரராஜ்யம்" இதி ந்யாயேந பயா கத்யாதிரோஹவதி தபதாதத்வ்யதாக்ஷம் பஞ்சோபநிஷந்மந்த்ர வாக்யஸ்வகபநமென்று கருத்து. ஸர்வோபநிஷத்வாக்யாதவி பரமோபநிஷ த்வாக்யஸம்ஸாரவத்வாதநாயஸர்வதி (பரமேதி) ஸர்வோபநிஷ ணாமபி ஸம்வஸ்தவ்யமோபநிஷத்ஸ்வாக பஞ்சோபநிஷத்ஸ்வஸ்தமேத வபாஷ்யஸ்வாக தத்வஷிஷ்டமந்த்ர ஸ்த தமாக்யஸ்வபாவமென்று கருத்து. இப்படி இது ஶ்ருதிஸித்த தாந்த்ரிகமந்த்ரமாகில் ஸமமந்த்ர

ஸா-கா || ஜமேஸ்வர்யாணிஜதமஸ்வஸிவ்யயநுஸஸர்வாயிகாரஸ்வமஹ (இது ஶ்லோகத்திலே ஜத்யாதிநா) ஸவமேஸ பஞ்சோபநிஷந்மந்த்ரஸ்வ யாவத்ரவாதஜத்தேஜாத்ரமேஶ்ருதிக பரீக்ஷாகாம்ஶீக்ரதஸத்ரந்த பவேதாக்ஷிரநிஷேதி பரிஹாரம் தரவேத்ரஹ. (இத்தைஜத்யாதி நா) "வேதிகமேவபயம் ஜஷ்யாதி வாஷ்ய"இத்யுக்த "தாந்த்ரிகம்வே ஶாஸ்த்ரணா" இத்யாதிஹி ஜவிஷ்ணுதேவதாதிஜ்ஞாநாபோஹ்யஸ்

த்ம || செய்கையாலேயாதலாமத்தனை. இதுக்கு த்ரஷ்டவ்யாதிகளும் ஶாஸ்த்ராதிகளிற்போலே அபேக்ஷிதர்க்கு ஶப்த வ்யாகரணாதிகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாம். இம்ஶப்தம் "ஸஹஸ்ராத்யுத்பூர்ண ளமா ஙம்,

ஸா-நீ || த்துக்குப்போலே த்ரஷ்டவ்யாதிகள் சொல்லவேண்டாவோ "நாநாகஶப்ரஜ்ஞாநநக்ஷத்ரம் நதீஸாங்க்யாதிநிஷேவணம் | ஶமஸ்த்ராண்யம்வாபி ஶாஸ்த்ராஹ்யபேக்ஷதே" என்கிறபடியே வ்யவஹாரமான த்ரஷ்டவ்யாதிகளுமிதுக்கபேக்ஷிதமன்றென்றிலு முபாயாநுஷ்டாநமைப் பிலநபேக்ஷிதமானாலும் ஐஶ்வர்யார்களுக்கு ஶுஶ்ரூஷையாலுமிஹ்யார்த்தமாகவுமபேக்ஷையுண்டென்று சொல்லவேண்டாவோ? த்ருஷ்டவ்யாபகத்ரஷ்டவ்யாஸாவேஶ்ஸம் க்ஷேத்ரஸ்த்நமாகவும் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு த்ரஷ்டவ்யாதிகளுமிதி) அபேக்ஷிதர்க்கு என்கையாலே இவையில்லாவிடிலுமிது காம்யகரமென்று கருத்து. ஶாஸ்த்ராதிகளிற்போலேயென்கையாலேயதுகளுக்கவஶ்யாபேக்ஷிதமானாலுமிதுக்கு நாதீவாபேக்ஷிதமென்று கருத்து. ஶப்தாதிகாரத்திலே ஶப்தத்துக்கு த்ரஷ்டவ்யாதி நாரதீய கல்பாதிகளிலே கண்டுகொள்வதென்று சொன்னப்போலே சொல்லாதே ஶப்தவ்யாகரணாதிகளிற்படியே கண்டுகொள்ளலாமென்று நிர்தேஷ்டமானபடியாலேயதுகளிலே கண்டவென சொல்லாவிட்டாலும் ந்யாயத்தாலேயறிந்துகொள்ளலாமென்று கருத்து. ஆனாலும் "ஶரணாகதிஶப்தவாச்ய" என்று ஆயபேக்ஷாதமென்கிறது கூடுமோ? அப்போது இரண்டென்று விகல்பஸம்ப்ராவாப்தியான ஆயஸம்ஜ்ஞை விரோதியாதோ? ப்ரபத்யஶக்த்தாலே உபாயத்தையுமுத்தரவஶக்த்தாலேயுபேயத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலே த்வேதீக்ஷாவக்கவஶ்யாபேக்ஷிதாகாம்யஆயபராதயா ஆயஸம்ஜ்ஞை உபபந்நை என்னில் அநேகாகாம்யபரமாகத் தோற்றுகிற ஆயத்துக்கு உபப்ரஹ்மணாதி நிர்தாநமன்றிக்கே இந்தகாம்யஆயபரகமும்தந்த்ர

ஸா-கா || ஶப்தார்த்திஷ்வபி ஶப்த ஸ்யகாம்யகரகாவஶாஸ்"ஸவேஷா ஜ்ஞாம்ஶ்ரீ க்ஷேத்ரகவே" திதாப்ப்யவிகல்பாக்ருஷ்டதத்ப்ராவஶ்யகத்வஸ்தி த்ஸ்வ யஶ்ராஹ (இதுக்கு த்ரஷ்ட்யாதீதி)(கண்டுகொள்ளலாமிதி) 'அஶ்ரயா தீர்த்தஸ்ய வீப்ராயத்யாஹாஹதா | ஶரண்யஸ்தேவதா விஶேஷேவ ரக்ஷாஸநாதந:|| ஶ்ரீமந்நாராயணஸாக்ஷாத் பரம்ப்ரஹ்மபராத்பரம்| தேஹஶ்ராஸம் தத்காம்யார்த்தம் ப்ரபந்நஶ்ஶ்ரேயஸ்|| ஶப்தாநிஷ்டஶப்த ஸ்ய ஷபம்ஶாநேவிந்யவேஶ்" த்யாதிஷு த்ருஷ்டவ்யதிதயகாம்ய: ப்ரதிபாத்யதயா ஆயபதவ ப்ரவ்ருத்திநிமித்தாபாயோபேய ப்ராண தா விஶேஷயந்து ஶக்திஜ்ஞாநந்யாயேநோக்தந ஸஹிதகவாஸ் தவாநபிகாரீத்யாஹ. (இம்ஶப்தமீத்யாதிநா) இம்ஶப்த இத்யஸ்யபேர்

௨௭ || “ஸர்வாம்ஶ்ச ஸஹ ஸந்த்யஜ்ய” என்கிற ஶ்லோகத்வயத்தில் விவக்ஷிதமான உபாயோபேயபர்யந்தமான வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே த்வயமென்றுபேர்பெற்றது. இப்படியிருக்கையா லுபாயாந்தரங்களிலு முபேயாந்தரங்களிலுந் துவக்கற்றவன் இப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதானா

ஸூ-நீ|| ஸம்ஜ்ஞையும் கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்ரபந்தாதி காரிநா) தயா ச ஶரணாகதிஸார ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸ்மரணம் ப்ரபந்நாதிகாரமாகிய ஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞாதவ்யம் ப்ரயாணதத்துக்காய பரதயா த்வயஸம்ஜ்ஞை உபபன்னை என்று கருத்து. ஆனாலும் த்வயத்துக்கு ப்ரவாக்யயோஜனை பண்ணக்கூடுமோ? “கிஞ்ச தஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய கலக்ஷணம் கர்மாஸந | நஸ்யதே ஸ்வாதிகாரீ ஶ்ரோத்ராதிகாரோ விதாவந:” என்று அதிகாரியே யில்லை என்று சொல்லுகையாலே அநுஷ்டாத்ருநாஸ்தியமன்றோ? அந்த வசநத்துக்கு “ஸஹோத்தா ஸத்யமுக்த:” என்கிறப்போலே உபாயாந்தரோபேயாந்தரங்களிலே துவக்கறவிம ஸ்ரீ அதிகாரியினுடைய அஸம்பந்தத்திலே தாத்பர்யமென்றிலப்போது தாத்பர்யக்ஞமாக ஸர்வாதிகாரத்வஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇருக்கையாலேஇதி) கார ணஸ்ரீதங்களுக்கதிகாரம் ஸர்வமுக்தமாயுமஸம்யுக்தமாயும் விஷயம் ஸ்ரீதம்வெதிகமாகில் ஸர்வமுக்தாதிகாரம் வேதவணிகநியதம்தாந் த்ரிகமாகில் அஸம்யுக்தாதிகாரம்ஸர்வஸாதாரணம்அஸம்யாதிகாரம் ஸ்ரீஉப திவாதரிக் கையதயிகாரமோ, தததிகாரமந்தஸ்ரீதமென்கை இரண்டுமதிகாரமுண்டாகில் ப்ரதானாதிகாரம் அஸம்யாதிகாரமில்லை யாகில் அப்ரதானாதிகாரம் தயா ச இங்கு உபாயாந்தரோபேயாந்தர ரஹிதன் இப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதானாதிகாரீ அந்தவதிகாரிதனது ஸ்ராஹியாநந்தவெநஸ்ரீத ப்ரஸம்வெயிலே தாத்பர்யம். யதா இப்படி யாகிலுபாயாந்தரோபேயாந்தரங்களில்துவக்கற்றவ னிதுக்கதிகாரீ என்று ஹ்ருதிக்கையாலே ப்ரயோஜநாந்தர பரர் பனுக்கிதில ந யிகாரம் ப்ரஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிருக் கையாலேஇதி) ப்ரயோஜநாந்தரபர ப்ரபன்னுக்கு அப்ரதானாதி கார முண்டென்று கருத்து. இப்படி உபாயோபேய ரஹிதாஸ்ய த்வயபரகமே த்வயஸம்ஜ்ஞைக்கி நிமித்தமாகில் ப்ரபத்யுபேஸம்ஶ

ஸா-கா|| பெற்றது இத்யநந்வயஃ. (துவக்கற்றவன்) அஸம்ஶ்லிஷ்டரஹி தஃ. ப்ராப்யாந்தரவிரக்தஸ்ய உபாயாந்தரஸம்பந்நஸ்யாபி அகிஞ்சநாநந்யகதித்வாத்யஸ்ஃ. ஸ்வஸங்கோசமஸஹ்யோபாயபரக்ஷேத்ர த்ரஸம்ஸஹ்யோபாயக்ஷ்ய த்வயபூர்வவாக்யார்த்தா தயோ ரஸம்யோஶ்ர்தவ்யார்த ஶரணம் ப்ரபத்யே த்வயஸ்ய

௨௦ || யிகாரி. இம்மந்த்ரம் வர்ணபதவாக்யங்களை யடைவே வ்யுத்பா
திக்கையாலே மூலமென்று சொல்லப்படுகிறதென்றுஞ்சிலர் சொல்லு
வர்கள். இப்படி "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமி" இத்யாதி மந்த்ராந்தரத்
திலும் மூலஶப்த ப்ரயோகத்துக்கிவையே நிமித்தம். "மந்த்ரராஜமிம

ஸா-நீ|| ஸம்ஸாரமென்று மந்த்ரவர்ணமந்த்ரவ்யுத்பாதகமென்றுஞ்
சொல்லுகிறவர் ஸாயத்திலே மூலஸஞ்ஜ்ஞாவிஷயம் வ்யவஸ்தியாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இம்மந்த்ரமிதி) சிலவ்யாக்யாதாக்களென்றுசொல்
லாதே சிலரென்று நிர்தேஶத்தால் பக்ஷாந்தரமே ஸ்வஸம்மதமாய
மென்று கருத்து. "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிநே நமோ ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ணே
ப்ரஸ்ஸித்தஸ்ய ஸர்வாத்மனே நமஸ்தே விஷ்வ...ய || ப்ராதிகூல்யம்
ஸந்த்யஜ்ய ஸம்ப்ராப்யஶரணம் ப்ரஜாதியாஷ்டாக்ஷரம் ததேத
ஸாஹஸ்ரயோர்ப்ரத்யுக்த" இத்யாதி ஸ்தலங்களிலே மூலமந்த்ரத்துக்கு அஸ்யம்
மென்று நிமித்தமாக விருக்கவிங்கு வேறுநிமித்தஞ்சொல்லக்கூடுமோவெ
ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமிநீதி) அஸ்யஸ்வ
மந்த்ரம் நிமித்தமாகில் பத்மயாதகஶ்லோகங்களிலும் ஶ்லோகமூலஸமா
ஸத்தம் நிமித்தமாகில் பதமயாத்தகஶ்லோகங்களிலும் ஶ்லோகத்ரயமூலத்வ
யத்திலும் மூலமந்த்ரஸம்ஶிக்கும் நிரூக்தாக்ஷரமூலவாக்யம் மூல
மந்த்ராந்திவ்யஸ்த ஆகையால் ஔசித்யாத்யாவஶ்யகவாரோப்யாயோ
வைய ரூடிமாயமூல வாக்யமேவ நிமித்தீக்ருதேத்யாதி ஶாதிஶப்தவஶ
ஸஞ்ஜ்ஞாஶப்தோயம் மூலஶப்த: ஸஞ்ஜ்ஞாஶப்தமா தேவாந்தரத்ந நாதி
வ்யவஹ: என்றுகருத்து. இவ்வாக்யம்பதவாக்யத்திலேமூலமென்று
சொல்லப்படுகிறதென்று நிர்தேஶியாதே மூலமென்று பேர்பெற்ற
இதி நிர்தேஶத்தாலே ஸூசிதம். ஆனாலும் மூலத்துக்கு ரஹஸ்ய
த்ரயாதஹமாவேந பதவாக்யயோஜனை கூடுமோ, விரகாலமந்த்ரபெ
ஸம்புணாதிகளாலே அஷ்டாக்ஷரமாக மந்த்ரமதெப்ரஸித்திமன்றோ?
ரஹஸ்யம் மூலத்துக்கு ஸ்வ கரணத்திலே மந்த்ரபதஸம்புணாதிவ்
ணாமாதிவ் காரங்கள் சொல்லவில்லையே, இதுக்கு ஸ்வ கரணத்திலே
சொல்லாவிட்டாலும் மந்த்ராந்தர கரணங்களிலே சொல்லித்தென்
றிலொரு மந்த்ரத்திலே சொன்ன மந்த்ரபதஸம்ஸ்காராதிகம் மந்த்ராந்தரத்
துக்கு ப்ராப்தமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (மந்த்ரராஜமிதி)

ஸா-கா || வ்யாஸ்க்ருதித்வவிஸாம்ப ஜாயிகமித்யாஹ (இம்மந்த்ரமித்யா
தி நா) இம்மந்த்ரமித்யஸ்ய சொல்லப்படுகிறது இத்யநேநாந்வய:. இதுஇதி
வ்யுத்பாதநகத்ருநிர்தேஶ:. உக்தம்மூலபதவ்யுத்பத்திநிமித்தம்மந்த்ரா
ரெவ்யுத்பிஶதி. (இப்படீத்யாதிநா) ஸமவநுஸவவிஜயினீத்யாதி ஶா
ணாமதிமந்த்ர ஶூதிஶப்தாக்ஷ:. ஸர்வம்விய மூலஸ்ய "நவ்யவீதி மெ
ஷிந்த்ரா விநாஸதவமெதத்" இதி ஸாமாந்யேநோக்தம் ஸ்ரீமந்நாராய

[illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] || [illegible] | [illegible] || [illegible] ,, என்று [illegible] த்திற்சொன்ன [illegible]

[illegible] || [illegible]) [illegible] மான [illegible] | [illegible] " என்கையாலே [illegible] யால் [illegible] த்திலே [illegible] த்திலே சொன்ன [illegible] என்று கருத்து. [illegible] அறியக்கடவன் [illegible] ஆகையால் [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] ப்பொருத்தத்தையும் [illegible] த்தையும் [illegible] சேர்க்கக்கூடுமோ, [illegible] காதிகளுக்கு [illegible] யாயிருக்க அத்தோடு [illegible] த்தை சேர்க்கக்கூடுமோ, [illegible]

[illegible] || [illegible] ([illegible]) [illegible]

த்ரை||ராவேஸ்த்ராதிகள் இங்குமவரப்ப்ராப்யம். ஸூக்ஷ்மிகளுக்கு இம்மந்த்ரார்த்தத்தினுடைய ஸாங்காயஜ்ஞானவைகல்யஸாக்ஷாத்துத்தாரணமே யுக்தா

ஸாதீ||ஹவதி, என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்துத்தாரஸாத்தாலே தானே உத்தாரகமாகையாலே அஸாக்ஷாத்துத்தாரணாவேஜவாரண உத்தாரகஸ்ய ஸாத்ரதிகளைக்காட்டில் ப்ரகர்ஷாவமென்றிலப்போ உத்தாரண ஸாத்ரம் ஸாயநமானால் அஸுத்தாரநம் ப்ரஸங்கமன்றோ, ஸ்தானஸ்வாரஸ்யாரணொந ஸர்வரும் ஸுவானவித்தையே யனுஷ்டிக்கவும் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூஷ்டிகளுக்கிது) ப்ரவ்ருத்திதேவஹாவிர்வாஸவானயிகாரிபாகையாலே நஸவேஷாஸ்நுஷ்டானம் ஸம்யஃ, ஸாக்ஷாத்துத்தாரணஸாத்ரம் ரஸாஸாயநமாகில் "நாந்ய:பந்தா அயநாய வித்யதே" இத்யாதிகளோடே விரோயம் ப்ரஸங்கிக்கையாலிது ப்ரவ்ருத்தித்வாராஸாயநமென்று கொள்ளவேணும் இதிலே ஸாத்ராகாஸவிஸேஜ்ஞானவானுக்கு ஸாக்ஷாத்துத்தாரணமே காரணத்வமாய்க்கொண்டு அகார்நாஸமாநாவெந ப்ரீண ப்ரவ்ருத்தி ஸ்நாநாவ்ய உத்தாரகமாகிறது இம்மந்த்ரார்த்தவைஶிஷ்ட்யமில்லாத அதிகாரிக்கும் ஸாங்காயஜ்ஞானவைகல்யஸாக்ஷாத்துத்தாரணமேயாகி கும்மாம்ஸ்நஷ்டானவ்யோக்திநிஷ்டாநுஷ்டானவேந உத்தாரகமாகிறது. அதிலும் ஶக்தியில்லையாகில் ஸாங்காயஜ்ஞானவைகல்ய ஸாக்ஷாத்துத்தாரணந்தானே அவிஞ்ஞவைனவாநய்ய காரணத்வ த்யாத்வயொத்வாரண கேவலஸகாரங்கள ஸாம்ஸம்ப்ரவ்ருத்திநுஷ்டான ஸேவஜநய உத்தாரகமென்றுகருத்து. ஸாக்ஷாத்துத்தாரணமே என்கையாலே பஹுஸாவஸரஸாஃல்ய வாநஸ்வாரணத்வாரெணோத்தாரக ஸந்த்ராம்ஸ்ரவ்யாவ்ருத்திஸாங்காயஜ்ஞானவைகல்யமாகையாலே இந்த ஸாக்ஷாத்துத்தாரணம் காரணத்வேகாரணத்வதயா அயொத்வாரண விஶிஷ்டப்ரவ்ருத்திஸ்வாரமாகில் ஸாக்ஷாத்துத்தாரணோத்தாரகஸ்வ ஶ்ருதிவ்யாகோபம் ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகையாலிந்த உத்தாரணமே ஸாக்ஷாத்துத்தாரஶ்ருதி பலத்தாலே காயாந்தரே ஸ்வஹாவேந ஜநிஷ்யமாண ப்ரவ்ருத்திக்கு காரணத்வமாயிருக்கிறதென்றே கொள்ளவேணும் காரணத்வதயா உபகாரகஸ்வம் மந்த்ரார்த்தஜ்ஞானஸாபேக்ஷமத்த வ் "ஜநாபரணஜ்ஞானா" மென்றுஶாஸ்த்ரத்தாலே ஸாங்காயஜ்ஞானஸாத்முடையவனுக்கு உபாயாதிகாரஞ் சொல்லுகையாலே ஸாங்காயஜ்ஞானவைகல்ய ஸாக்ஷாத்துத்தாரணமே காரணத்வதயா உத்தாரகமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஒருமந்த்ரத்தைப்போலேதானே அயத்துக்கும் அயஸ்மான்ஸாமேந ஸஹஸமேவம்

ஸாகா || ஸாயக்ஸ்வதேவேதத்ஹிப்ரயோஜ (ஸூஷ்டிகளுக்கு இத்யாதி) "ஸக்ருஜ்ஜேபநமேதேனக்ருதக்ருத்ய: ஸாஶீஸவேக| அயேந ப்ராப்நு

ரு || ரகமென்னுமிடம் ப்ரஸித்தம். இம்மந்த்ர ஸ்வபாவத்தை "யேந கேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தாத்வம்" என்று மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்திதோற்ற வருளிச்செய்தார். "அவசேநாபி யந்நாமகீ

ஸா-நீ|வக்தா" வென்று அஸக்ருதுச்சாரணத்தை ஸாஷ்ட்ரகாரர் விதிக்கையாலே திருமந்த்ரத்தைக் காட்டிலும் த்வயத்துக்கதிகஸ்வபாவங்கூடுமோ, கரணமந்த்ரதயா ஸக்ருதுச்சாரணமாத்ரமென்னுமிடமும் திருமந்த்ரத்துக்கும் தாத்பர்யமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ர ஸ்வபாவத்தை ஐதி) கரணமந்த்ரதயா ஸக்ருதுச்சாரிதமேவ உத்தாரகம் ஸமமாகிலும் அவிசேஷேண ஸாங்கத்கால வ்யாஜமேவ உபாய நிஷ்டமேவேனோத்தாரகம் த்வயம் ஸக்ருதுச்சாரணமேதேந ஸந்த்ரஸ்யதா பரஸ்ஸ்வரணாதிஸாபேக்ஷதி ஸ்வபாவம் த்வயமென்று கருத்து. "ஸக்ருதேவஹி" வென்கிற உபாயகோடியில்லாமையாலே விரோதமில்லை. (மந்த்ராந்தரங்களிற்காட்டிலுமிதி) யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தா" வென்றதிலே அப்ரஸித்யாமையாலே வ்யாவ்ருத்தி ஸித்தையிறே "யேநகேநாபி விஸ்வாஸாநுஸந்தானத்வைகமாதல் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாந பூர்வகமாதலென்றபடி. ஆகையாலாவாபூர்ஸகாஸாதி மந்த்ரம் பூர்வோத்தமமதிப்ரகாஸகமென்று ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநத்தோடேத்வயத்தை ஸஹித்து மேமேக்ஷுவாய் அகிஞ்சநனாய் ஸோகாவிஷ்டனாய்க்கொண்டு காலவிசேஷத்தைக்கோலி மோக்ஷார்த்தமாக ஸக்ருதுச்சரித்தானாகிலுமிதுதானே ஸாங்கத்தகாலத்துக்குள்ளே அவதாரரஹஸ்ய விதாநாதிகள்போலே "மந்த்ர ரத்நமோக்ஷபீஜம் பரிணதிவரதம் கத்யே ஸங்க்ரஹேண" என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபாயாஸ்வ காஸ்மாஸ்வம் ததூபவநாதந்யகாரேவலீவாதந்த்ரதஸாக்ஷிகம் பரிபூர்ணம் பத்திபஜநம் உத்தாரகமென்று திருவுள்ளம். ஆனாலும் மந்த்ரரத்நம் ஸ்வரூபமான இந்த ஸக்ருதுச்சாரணத்துக்கு ஸாதஜ்ஞநேந்த்ரோத்தாரகத்வேபவத்தி விரோதயா விஸ்வஸிக்கப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவசேநாபீதி)' நாநேஷ்யாவதி

ஸாகார||பாத்வந்த தக்ஷிணோர்த்யுரவுர்வாக்த்ரீதஷ்மவலுகாஸவஸ்வரவுஸ்ஸ். ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாந பூர்வகஸக்ருதுச்சாரணமோஷ்ட்ராத்தாரகமேவஹாஷ்ட்ரகாரஸம்மதிமேவ (இம்மந்த்ர ஸ்வபாவத்தைஐதி) யேநகேநாபி ப்ரகாரேணஸாம்ப்ரதாய ஸஹ்யஸ்வகார விசேஷ பரிஜ்ஞாநேந ஸஹவா விசிஷ்டஜ்ஞாநஸம்பாதநாபக்ஷனை ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநேநஸஹ வேதாஷ்டர. ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞாநபூர்வக ஸக்ருதுச்சாரணேநாஸ்ய மோக்ஷஸாதகத்வம் ப்ரத்யபாதி கேசித்ந்யாய விரோஸ்ஸத்ராஹ (அவசேநாபீத்யாதிநா) வாதநந்தஸ்ய ப்ரயுக்தி: "ஸத்யம்வய...

௨௯|| தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தேஷு | ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாத்யமாநேஷு ஸாத்ய [illegible] ப்ரமாணஶ்ரவணா [illegible] ஸ்தோத்ர [illegible] ஸர்வேஶ்வர [illegible] ஸர்வோபாய [illegible] திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தினுடைய ப்ரபாவமிருக்கும்படி கண்டால் ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வவிஶேஷங்களை ப்ரமாணமாக ஸாதிப்பிக்கிற விஶேஷ விஶேஷத்தினுடைய ஸ்வரூபாநுஸந்தாநாதிகளிலுமுள்ள ப்ரபாவம் ப்ரமாணாதி ப்ரமாண வசநத்தாலே ஸாத்யம். இப்ப்ரபாவ நிபந்தநத்தையும் இங்கே ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களாலே

ஸா.நீ|| ஶக்திர்பாவ நிஹாரேண ஹரே. என்று [illegible] ஹேது [illegible] ப்ரமாணவசநாதிகளிலே [illegible]. (ஶரண்யஶரணாகதி) [illegible] ப்ரமாண [illegible] ப்ரபாவத்துக்கு [illegible] ஸ்தோத்ரங்களிலே ஸாத்யமென்று கருத்து. (ப்ரமாணாதி) [illegible] ப்ரமாணத்தாலே என்று சொல்லாதே ப்ரமாணவசநத்தாலே என்று சொல்லிற்று. ஸங்கீர்த்தநாதிகளுக்கு ப்ரபாவாதிசய [illegible] ஸாத்யமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வ [illegible] ப்ரபாவத்துக்குச் சொல்லக்கூடுமோ? அது [illegible] களிலே [illegible] என்றுமென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரபாவநிபந்தநத்தையுமிதி) [illegible] நிபந்தந [illegible]

ஸா-கா|| [illegible] ப்ரமாணாதி [illegible] ஶ்ரீநாராயண [illegible] ப்ரமாணமதி [illegible] ஶரண்யஶரணாகதி தத்த்வ [illegible] (இப்ப்ரபாவநிபந்தநத்தையுமிதி) [illegible] ப்ரமாண [illegible]

உ௩॥ கன்றிகொள்வது•இப்படிப்பட்டாஸ்ய தீர்கங்களில் ...

ஸா-ந்॥ உதம்து ஸம், ஶரண்யஶரணாகதிகளுக்கு ... காஶக
... ஸர்வஸ்வ ... இவ்வர்த்தம் வசனவ்யாக்யத்திலே
இ...த்தினுடையவென்று நிர்ணயியாதே ... விஶேஷத்தினுடைய
வென்று விஶேஷங்கள் ... ஸ்வ ... "கலோக உபாஸ
... கைசிவிய ... | ... ஸஸ்வ ... ஸ்து ...
... | ... ஶரணாகதி ...
... ॥ ... | ...
... ॥ ... "...
... ஸமா ...
... | ... ஸ்வ ...
... ॥ ... ஶரணாக ... | ...
... ஸ்ரீ ... "ஸா
... ॥ ...
... | ...
... ॥ ...
... | ... ஶரணாகதி ॥ ...
... | ...
... ஶரணாகதி ॥ ... |
... ॥ ...
... | ...
ஶரண்ய ... ॥ ... ஶரணாகதிம்|
... | ...
..., ... ஸ்வ ...
... ஸ்ரீ ... ஸ்ரீ ... "...
... ஸ்வ ...
... ஸ்வ ...
... ஸ்ரீ ...
... திருவ...த்திலே பிறந்து ...த்திலே வளர்ந்து உபயகுரி
... ॥ ... ஆனாலும் ...
... இல்லாதவிப்ப ... த்துக்கு
க்கூடுமோ, ... ஸம்பந்தமான ...
... களுக்கும் ... த்துக்கு ...
வத்தையு ... சொல்லாதே ... ஸத்
த்துக்கு சொல்லக்கூடுமோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பட்ட

ஸாகா॥ (இப்படிப்பட்ட ...) ... ஶரணாகதிவ ...

ஶம்॥ நிரூபணம்பண்ணக்கடவதன்று. ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டுவிஶ்வஸிக்குமத்தனை யென்னுமிடம் இதிஹாஸாதிகளிலே "தேவதேவேஶ்வரோ ஹேதுர்தேவே நிஶ்சய:| அப்ராப்ய தேவதா வதிஷ்டந்த்யாஹிதேஷ்விணே" இத்யாதிகளாலே சொல்லப்பட்டது. இம்மந்த்ரத்திலே விவக்ஷிதமான வாச்யஸம்பந்தம் "ஸர்வாபாயி விநிர்முக்தா க்ஷேத்ரஜ்ஞம் ப்ரஹ்மணி ந்யஸேத்| ஸதத்ராத்ம யோகஸ்ய ஶேஷாஶேஷா ஶ்ருதிவிஸ்தர" இத்யாதிகளாலே வ்யாகரணாந்தரங்களிலும் ஸாதிக்கப்பட்டது. "ஸதந் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம்" என்று வாசோதரம். இச்ஶ்லோகம் ஸர்வ ஸம்பந்தபரமானாலும் இங்கு சொ

ஸா-டீ ॥ இதி) தேவாநாம்ரஹஸ்யம் ஸந்தேஹாஸ்யாஸாத்ருதிஷ்க நிஷ்விமாஹ்யதத்ஷ்வநிஶ்சிதஹேதுஷ்வஷ்ஷ்ம் நிரஸ்யக்ஞானு லென்ன செய்கிறதென்னில் சொல்லுகிறார். (அப்ராப்யவஷிதி) ஹிதே ஷிணா அப்ராப்யதேவதாந்தரங்களைபண்ணாமல் உபாவிஶ்வாஸயுக்தனாக வதிக்கவேணுமென்கை. ஆனாலும் "தமேவ ஶரண்யாமாத்மாநமந்ய வாவோவிசரணா| ஶ்ரேயோநாஸஹ்யகரம் யோமாநுந்நவித்தே" என்றுகநித்யமாவோவக்கமாகஸ்யாநத்தையும்யோமத்தையும்ஶாஸ்த்ரம் ஸாதிக்க அத்தைவிட்டு ஶாஸ்த்ரவுக்கு உபாஸநத்வாநுநமேஷத மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இம்மந்த்ரத்தில் விவக்ஷிதமான ஞ்ஞாஸம்பந்தமிதி) (வ்யாகரணாந்தரங்களிலுமிதி) ஸ்ரீவ்யாகரண ஸாத்யவேக்ஷயா வ்யாகரணாந்தரஸாதாத்யோவாநுயபக்ஷவேத்ய தக்ஷாநுமாக்ஷாரிதேவோவாநுயமென்று கருத்து. (நவேஸ)ஸம்பந்தயெ. (யாநம்) ஸக்தியோபந்தஸ்வரிகரஸம்தம் கம்பயோமாஷீம். வாராஹேபத ஸம்வாஷீயம் ஜ்ஞாநவஶ்ய ஜ்ஞாதவ்யஷு ஸாதவே என்கை. "ஸர்வோபாயிவிநிர்முக்த"மென்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸர்வஸம்பந்தம் ஸாதிக்கப்படுகையாலே உபயத்திலேஹர ஸம்பந்தம்விவக்ஷிதமாகையால் உபயவிவக்ஷிதம் ஸாதிக்கப்பட்டது என்கிறது கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகமிதி) ஹர

ஸா-கா॥ ககவஸ்த்ரதஜ்ஞாநாத்யம்ஶரணாமதேதாதிஶயிதவநவஸவேஷ, தநேவஸ்ததஜ்ஞத்த "ஶரணாமதிரதேஷா ஶிநிக்ஷிப்தகதவ்ய: ஸ்ததஸ்தத்" இத்யாத்யுக்தஸ்ததஸ்த்யாவாநுகதயாவதாரணேஷஸா தகவாதித்யாஹ. (இமம்த்ரத்திலே இத்யாதிநா) நவஸ்ய ஶ்லோகஸ்யாத்ர ஸர்வஸம்பந்தவாவகஸ்ய கயம்ஹரநாஸ்ய ஸாதகவதித்த "ஶத்ரக்ஷாஹரநாவஸ ஸஹஸவமயாயிநாம்| ஸர்வஸஹநிக்ஷேவஸ்யிகோ ஜோக்ஷகாம்க்ஷிணா"மித்யக்ஷாம்ஶத யாத்ரக ஹரநா வேஸகேய ஸர்வதாக ஸர்வஸம்பந்தவேஸ்யவம்விய வ்யஹாவ

த்தி|| ல்லுகிற ப்ரபத்தியும் ததநந்தரம் விஷ்டம். இப்ரபத்திக்கு "நிவேதயித்வா ஸ்வாத்மானம் விஷ்ணாவமலதேஜஸி | ததாத்மா தந்மநாஶாந்தஸ் தத்விஷ்ணோரிதி ஶாஶ்வதம்," என்று வ்யாஸஸூத்ராதிகளிலும் ஶ்வேதாஶ்வதராதிகளிலுஞ்சொன்ன மந்த்ராக்ஷரங்களிற்படி ஶரண்யஶரணாஶ்ரிதத்வங்களை விஶதமாகப் ப்ரகாஶிப்பியாது. திருமந்த்ரத்திலுமிவைமூ

ஸா-தீ|| ஸமர்ப்பணம் தஸ்மிந் ஶ்லோகே ததநந்தரம் ஆத்மஸ்வரூபஸமர்ப்பணவா ததநந்தரம் விஷ்டம் ஸாமாந்யேந ப்ரோக்தம் ப்ரபத்திஸ்வரூபமேவ ஸமர்ப்பணீயமாக என்று கருத்து. ஸ்வரூபஸமர்ப்பணத்திலும் ததநந்தரம் விஷ்டமென்கிறவாக்யமானபோது தஸ்ய ஶ்லோகஸ்த்ரமஸ்ய ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணம் ஸ்வரூபஸமர்ப்பணே ஸமர்ப்பிதம் ஸ்வரூபஸ்வரூப ஸமர்ப்பணம் விநா ஸ்வரூபஸமர்ப்பணா ஸம்பவாத் என்று கருத்து. ஆனாலும் ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷதாதிகளிலும் வ்யாஸஸூத்ராதிகளிலும் "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" "ததிஷ்ணோ: பரமம் பதம்" "ஸர்வஶரண்ய விஹாரஸ்" இத்யாதிவசநங்களில் ப்ரகாஶிக்கப்படாநிற்கவத்தை விட்டு மந்த்ரத்துக்கே அஸாதாரண தநிவேஶமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்ரபத்திக்குஇதி) (ததாத்மா) தஸ்யாத்மா ஶரீரபூதம் தத்ஶரீரதயா தச்சேஷமாக தந்நாம: தஸ்மிந்ஸ்ரா வேத்ய ஸுகஸ்த (ஶாந்த:) ஸ்வ ஏவாதநாம்தர ஸம்பாஹித:. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ஆனாலும் ப்ரஹ்மஸம்பந்தமான திருமந்த்ரம் ஸ்வஸ்திவாசகமாக வோதிதமாய் ஸம்ஸாரஸாகரயோவயங்களை ப்ரகாஶிக்கவத்தாயிருக்கவதுதானே யமையாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரத்திலுமிதி) திருமந்த்ரத்தில்போலே மந்த்ரத்திலும்

ஸா-ஸ்வா || ஸமர்ப்பணாநந்தரம் ஸாவ: ஸகலார்த்திக நாயஸிஜ்ஜைதஸி ஸ்வயஞ்சாஹ. இச்ஶ்லோகஜிதாஷி) நந்நமயவேல மந்த்ராக்ஷரஸ்ரவி ஶரணாஶ்ரிதஸ்வரூபஸ்ய வியாநாஶ தஸ்யாஸ்ய நாமஷோயாம ஸ்வ காஶகஸ்வாவிஶேஷமயஸ்ய கயம் ஸாவாயிக்ரிதாத் ஆஹ(இப்ரபத்திக்குஇதி) "யோ ப்ரஹ்மாணமி"த்யாதிஶ்வேதாஶ்வதரோ விஷ்ணுஸூக்தாமேவம் ஸர்வஶரண்யதி மந்த்ரதத் ஜாஹாயாஸஸ்வ வேநா நாராயணா தாவேஸ நாதமேந" இத்யாவஜ்ஜஹிதாவஸர ணேந்த்யாதிஶேஷஶ்வேதாஶ்வதோபநிஷதாதி ஸாதிஶயோபாயாமுகிநநமேவம் த்ரஸ்ய ஸ்வணஜஸாநாஸமஸ்ய ஸேவாயிகாரோகேம்காயா மயஸ்ரவாயாரணதிநம்மாஹாத்மிதித ஆஹ.(திருமந்த்ரத்திலுமிதி) ஸவ மயமாஹாத்ம்யேநகா தநயம் விஷ்ணுவணக்ருந்து "ஜஷ்டம் ஹிவிநஷ்டம் ஶோகே ஸமாஸவ்ரஸயாரணதித்ராதார்த்தரீத்ரதத் நயிகாராயாநம் ஸம்ப்ரஹவிஸ்தரஸ்வநப்ரதநவஸ் ஸதநயிகாரா யாம் மயஸ்ய மநோந்ந வ்யாவ்யாதகங்கராவநவ்யாஜேந ஸம்ப்ரஹே

ச்ச||ன் றும்ஸங்க்ஷிப்தங்கள்•ஆகையாலேயாவ்ய ப்ராவக விஶேஷங்களை ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிற விஸ்தரமே ப்ரயத்நேந ஸ்ங்க ளெல்லாத்திலும் ப்ரயாநம்-இதினர்த்தத்தை ஶ்ருதிஸூத்ரேதிஹாஸபு ராண ஸம்ஹிதாஸ்ருத்யாதிகளில் ப்ரஸித்தமானபடியே ஸகாரணமாய்ஸா

ஸா-நீ|| ஸாக்ஷிப்ஸங்களன்றேயென்ன அயத்திலேஸம்பூர்ணமாகப்ர காஶிக்கிறதென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஶாஸ்த்ராந்தரா ணாம்விஶேஷப்ரகாஶகஸ்வாதேவ்யம் ஸங்க்ஷிப்தப்ரகாஶகத்வாதென் கை. ஆனாலும் நித்ய ஶ்ரீவைகுண்டநாதாதிகளிலே ரஹஸ்யத்ரய தம்ஸம்ப்ரதாயநிவேதஶ்ரீரகா ரஹஸ்யத்ரயமாதேஶிகாஷ்டகாத்ய க்ஷரியா காரணாய ப்ரியஹ்ருஷீகேஶாயாபாமரா நம் ப்ரணம்யாஹ, நம்ஸம்ப்ரதாய நிவேதயே"தென்னும் ரஹஸ்யத்தை ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் கூத்தஸ்தவத்தில் விநியோகம் நமோ நிவேதநம் ப்ரவ்யாநம்பண்ணி னாப்போலேயும் சரமஶ்லோகத்தை ஶ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே வ்யாக்யா நம் பண்ணினாப்போலேயும் அயவிவரணம் பண்ணுகையாலும் ஶ்ருதி ஸூத்ராதிகளிலே ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கு பஹுஶ: வ்யாக்யாநம்போலே அயத்துக்கு வ்யாக்யாநம் காணுகையாலும் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கே அயத்துக்கு விவரணம் பண்ணப்போமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இதின் அர்த்தத்தை இத்யாதிநா) ஶ்ருதி: "ரஹஸ்யம் நமோவேதசரண ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதிகா: ஸூத்ரம் "வாமதேவம் ப்ராயணாதிநா ப்ரபத்யே நியத: ப்ரியத்யாதிகா. இதிஹாஸ: "ஸர்வஸ்ரணா ஶாஸ்த்ரம் "ஸர்வஸ்வம் ஸம்பந்தவேதஸாத்ய இத்யாதி. புராணம் "ஶர ணாகதாய ப்ரபாபே இத்யாதிகம். ஸம்ஹிதாஸ்ம் ஶ்ரீலக்ஷ்மீதந்த்ராதௌ ப்ரஸித்தம். ஸ்ம்ருதிஷு நாநாஸ்ம்ருதிஸம்வாதாத் லக்ஷணவாக்யாதிகம் ம்ருஹ்யதே. மந்த்ரத்திலே விவரித்தருளிரென்றது உபபந்நமோ?

ஸாகா|| ணாஹ. (இதிவித்யாதிநா) யோகேஶ ஹாணேந்த்யாதிஶ்ருதி யி:"ஶ்ரீமத்வாஶிஶ்வபந்யஶரணம்வி்ரஷா|நாராயணாயநாயா யஹாரயே ஶ்ரீதேநமோ, ஸர்வஸ்ரணமாஸ்ய ஸர்வஸ்வஸம்ப்ரதி தேஷ்யா ,,உபேயஸ்ய தவஶ்யர்ப்ரோ ஸாத்வய த்யாஜ்யே" ஶ்ரீநாராயணஸ்யாதி,த்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஹாஸபுராணஸம்ஹி தாஸ்யாதிஷு விவக்ஷித:ஶோகார்த்தஸம்பந்த ஸம்ப்ரதாயஸ்ரக் பாரமார்ஷிகாரஸ்ய நவரணீயதயா "ப்ரபத்யஸ்வமேதஸ்ய ப்ரபத ஸம்ஹிதே | ஶாஸ்த்ரம் நேவதேவஸ்ய ஶேஷ்ம் ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதிஷு ரக்ஷம் ஶ்ரீப்ரபத்நம் "ஸம்பந்நாராயணே" த்யாதிநோக்தம் ஸாவம் ஸம்பத்யாதிநேவ ஶ்ரீமத்பாஷ்யஉக்தஶ்லோக நாராயண ஶப்தார்த்தஸ்ய "ஸ்வாஹிதநித்ய நிரவத்ய" த்யாதிநாப்ரியம்வத

ஶரீரவைராக்யத்தாலே மந்த்ரத்திலே விவரித்தருளினார். எங்ஙனேயென்னி ல் "ஸர்வஜ்ஞநாராயணாதிதோ நாராயணோ வாஸுதேவோ வாஸுதேவ" என்றுதுட ங்கி ஶ்ரீபூர்வாதிவேதத்தை யருளிச்செய்தார். "ஸவிகல்பேஸ்மிந் வ்யாக்யா நீகே" த்யாதியாலே வாஸுதேவ ஶப்தவிவக்ஷிதங்களைப்பரக்க 'வரு ளிச்செய்கையாலே நாராயணஶப்தார்த்தம் வ்யாக்யாதமாயிற்று. முற்படபிராட்டியை ச்சொல்லச்செய்தே புருஷகாரத்வ நிர்வாஹா ர்த்தமாக விவக்ஷிதத்தில் நிலைதோற்றுகைக்காக மீண்டும் நாரா யணஶப்தவ்யாக்யாநத்திலுமருளிச்செய்தார். அநந்தரம் "ஶ்ரீமந்நாரா

ஸா-நீ|| அயத்திலில்லாத ஶ்ரீஶரணாகதியை ப்ரஜ்ஞசொல்லுகிறதுவும் ஸர்வஶரணாகதிவ்யாக்யாநமும் ஶுக்லபக்ஷத்திலும் அயத்தில் ஸ்பஷ்டமாக தோற்றாத ஸர்வஶர்வ ஶரணவிஶேஷணாத்யாதி கத்யநமும் ஶேஷ ஸமஸ்தமாக அதீ அயமென்றுகத்யநமும் ஜிதந்தாதிஸ்தோத்ர கத்யநமும் கடைசியிலே இருக்கிற நமஸ்ஸின் அர்த்தத்தை வருவ ஞ்சொல்லுகையும் ஶரணாகதியுடைய ப்ரபத்திவிஶேஷ நிர்வாஹந மும் வ்யாக்யாநமென்றும் விரோதமன்றோவென்குற வஹிவ்யாயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா) ஶ்ரீஶரணாகதிகத்யநமும் தத்த்வமான ஸர்வஶரணாகதிந்யாஸமும் ஶ்ரீபூர்வாதிவேதார்த்தகத்யநமானபடியாலே விரோதமன்று. ஸர்வஶர்வ ஶரண விஶேஷணாத்யாதி கத்யநமும் நாராயணஶப்தார்த்த கத்யநமாதலால் விரோதமன்று. ஆனாலடியிலே "ஸர்வஜ்ஞநாராயணே" த்யாதிநா ஶ்ரீபூர்வார்த்தம் வ்யாக்யாதமாயிருக்க புநஶ்ச ஶேஷ ஶ்ரீவத்ஸாதி கத்யநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (முற்படவித்யாதி) (புருஷகாரத்வ நிர்வாஹார்த்தமாகவிவக்ஷிதத்திலிதி) ஸ்வதத்வ தத்வாத மங்கையானபிராட்டிக்கி புருஷகாரத்வம் கத்யதிதிஶங்காயாம் விவக்ஷிதம் தத்ஸ்வரூபத்தோடு ஸ்த்வாக புருஷகாரத்வமுந் மென்று திருவுள்ளம். வாஸுதேவாதிகத்யநாதேவ ஶ்ரீமந்நாரா யண ஶப்தார்த்தஸ்ய ஸித்தத்வாத் புநஶ்ச ஶ்ரீமந்நாராயணவென்று கத்யநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரமிதி)

ஸா-கா|| ஸித்தாந்தவ்யாக்யாநாதிதத்த்வ ஶாஸ்த்ர.(முற்படவித்யாதி)புரு ஷகாரத்வாதீநிவஹதி ஶ்ரீ யாவாஸம [illegible] விஶேஷணேநாநந்தரம், ஐக்யாத்ருஷ்டப்ருஷகாரத்வாவக்ஷ்யத ஸமுதாயநாத்வாவ்வஸ்தவிஷயஸ்ய [illegible] ஶேஷவத்வாதிஜ்ஞாபநார்த்த ஞேயாநிவேஶஸமதிஶயஃ. கத்யஶ்ரீமந்நாராயணேத்யஸ்யாஸம்பந்தாய நேநாவாயவேத்யேவஶப்தஸமுதாயத்வாத் தத்ஸித்தாயே ணாஹ. (அநந்தரமித்யாதிநா) கத்யநாணஶப்தஸ்ய ஶரணஶப்த

ஶ॥ரண” என்று ஸோபாயவாக்யங்களில் ப்ரயுக்தமான வாக்யஶப்தத்தை வ்யாக்யானம் பண்ணியருளினார். “ப்ரபத்யே” என்கிறவிடத்தில் உத்தரத்தாலே விவக்ஷிதமான வ்யாபாரவிஶேஷம் “அநந்யஶரணோஹம்” என்று வ்யக்தமாயிற்று. “த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே” என்கையாலே “ஶரண” என்கிற ஶப்தமும் ஶரணஶப்தமும் க்ரியாபதமும் ப்ரதர்ஶிதமாயிற்று. அநந்தரம் “த்வயம்” என்று வாக்யத்தை ஸங்க்ஷேபமாக நிர்தேஶித்தார். அடியிலேயாதல் முடிவிலேயாதல் “த்வயம்” என்று நிர்தேஶியாதே இவ்வளவிலே சொல்லவேண்டுவானேனென்னில்; உபாயப்ரகரணங்களிலிங்கு ப்ரயோஜநோக்தன் ஸ்ரீமந்நாராயணனாகையாலே இரண்டிடத்திலுங்கிடக்கிற ஸவிஶேஷணநாராயணஶப்தம் வ்யாக்யாதமாய் நின்ன

ஸா-நீ॥ வ்யாக்யேயஸமுதாயாநுஸந்தாநம்பண்ணவேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸமாஹாராவேதி) உபயத்ர விஶிஷ்டாநுஸந்தாந॥ வெயப்ரயாணகாலஸ்வாதாநமென்றுகருத்து. அநந்யஶரணோஹமென்கிறதெந்தப்பதவ்யாக்யாநமென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்யே என்குறவிதி) “த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே” என்குறதெந்த பதவிவரணமென்னவருளிச்செய்கிறார் (த்வத்பதேதி) ஸ்பஷ்டார்த்தமானபடியாலே வ்யாக்யாதமென்று சொல்லாதே ப்ரதர்ஶிதமென்று சொல்லிற்று. ஆனால் அத த்வயமென்கிறது வ்யர்த்தமன்றோவென்குற ஶங்கையை பரிஹரிக்குறார் (அநந்தரமிதி) பூர்வம் ஸ்ரீமந்நாராயணாவென்று வாக்யநிர்தேஶம் பண்ணியிருக்க பூர்வர்வ் வாக்யநிர்தேஶம் வ்யர்த்தமன்றோவென்று ஶங்கியாமைக்காக ஸமஸ்தமாகவிதி வாக்யநிர்தேஶமானாலாதியிலே நிர்தேஶிக்கவேணுமந்தத்திலேயாகிலும் நிர்தேஶிக்கவேணும், மத்யத்திலே நிர்தேஶித்தது அஸங்கதமன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அடியிலேயாதலித்யாதிநா) ப்ரயாணாம்ஶஸ்ய வ்யாக்யாதத்வாத் வ்யாக்யாதப்ராயமென்று ப்ரகாஶநார்த்தம் த்வயக்ரஹணமென்றுகருத்து. மத்யே “அத த்வயம்” வ்யாக்யாதப்ராயமிதிஶேஷ:. “விஸ்தரம்ஶாஸ்த்ரார்த்தா:” இத்யநுஸந்தேயம் தமன்றோவென்னவதுவ்யாக்யாத

ஸா-ஸா॥ பஶ்சிமக்ரியாபதஸ்ய வ்யாக்யாதத்வம் ப்ரதர்ஶயநுத்தரவண்ணஸ்யாபிவ்யாக்யாதத்வம் தர்ஶயதித்யாஹ (ப்ரபத்யே என்கிறேத்யாதிநா) மத்யே பதேஶேஷவ்யாக்யாதத்வம் கதம் ஸங்காஶநீயம் தத்ராஹ (அடியிலேயித்யாதிநா) அயோக்யே ப்ரயோஷா காயிகாரிணோ விஶேஷணாங்ஶநாஸாராயணோக்த்வவிஶேஷவத்வாதிஸ்யாஸ்வதி ஸகலவிஶேஷண ஸஹ ஶரணம் ஜ்ஞாதவ்

தம்॥ வளவிலே இம்மந்த்ரத்துக்கு ப்ரதிபாத்யமான ஸாத்யோபாயத்தோடே கூட வ்யாஜோபாயமும் ஸ்வீகாரமும் ப்ராப்யமும் ப்ராப்தமென்று தோற்றுகைக்காக இங்கே "அபயம்" என்றருளிச்செய்தார். அநந்தரம் "விதரம்ஸ்தாம்" என்றுதுடங்கி ஜிதந்தாவிசேஷணஸமஷ்டிதாதிஷ்டமான ஸம்வாதவாக்யத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநனாய் அநந்யோபாயனாய்க்கொண்டு உபாயபரிக்ரஹம் பண்ணினபடியையும் ப்ராணஸஹாவாநநுஸந்தாநவ்யவஸாயபூர்வகமான ப்ரபத்யநுஷ்டானம் பண்ணுகிற படியையும் அபயத்துக்கு ஸம்பந்திதமாகவருளிச்செய்தார். மேல் அர்த்தத்தாலே முற்பட ஜந்மாலே ப்ராப்திக்கிற அநிஷ்டநிவ்ருத்தியைப்ராப்தி ஸம்பண்ணி பின்பு இங்குள்ளபரஸக்த்யாதி பராதீனத்வமாக அநந்யஸாத்யங்களில் விஸக்த்யுபேதமான பரஸ்பராதீனத்வத்தை வெளியிட்டருளினார். இப்படி யநா

ஸா-நீ॥ பஞ்சவர்ணாதிஸாயிகார ஸாத்யோபாயபரிக்ரஹத்துக்கும் ப்ராப்ய ஸம்போதாவர்ணாதிபாய ஸ்வீகாரத்துவா நிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் உபப்ருஹ்மண வாக்யஸம்வாதமென்றுவருளிச்செய்கிறார் (அநந்தரமித்யாதிநா) (அபயத்துக்குஸம்பந்திதமாகவிதி) அஸ்யார்த்த இதி விசிஷ்டாஹ்யாநாவேதி உபப்ருஹ்மணேதிய ஸம்பந்திதாபோ நயோஜ்யதாவசாத் தத்வார்த்தாவப்ருஹ்மண ஸம் வித்யதி என்று கருத்து. ஜநவாக்யமேயித்யாதிநா முற்பட வாக்ய ஜந்மத்தைச் சொல்லுகிறது கூடுமோ? அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகமாதிஷ்டப்ராப்த்யர்த்தமென்றிலாலுமுபாயா நுஷ்டிதரா யிருக்கிறவகிஞ்சனன் பரஸக்த்யாதிகளை யபேக்ஷிக்கிறது விரோதமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மேல் அர்த்தத்தாலே இத்யாதிநா) பரஸக்தியாக்தம் கார்யேத்யாதிநா ப்ராப்யநாம் மான பரஸக்த்யாதிகள் ஸம்பந்தமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஸாம்ப்ரதாயிகமித்யாதிநா ஸம்பந்தாக்ய தயாஸ ஞ்சேஷ்டயோபாயம் ஸம்பந்தமன்றோவென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (இப்படியநுஷ்டிதோபாயனவிதி) சரீரவாதவஸ்யதா ஜதே

ஸா-கா॥ இத்யாஹ. (அநந்தரம் விதரமித்யாதிநா) "அஹ்ரேணாத்ம ஜநேநாதியவம் வபுதீ" த்ரிதோஷாத்யாவிர்பாவக ப்ராப்த ப்ரஸ்தாவாவிஸ்கேசாய ப்ராப்யப்ராப்தி நிஷ்டநிவ்ருத்திஸாத்யதிநா வாக்யோயித்யாதிநா ப்ராப்தநிஷ்டநிவ்ருத்திம் ப்ராப்யப்ராப்தேஷாம் ஜ்ஞாநித்யாதிநா பதார்த்தாவ்யாக்யாதாஹ. (மேல்அர்த்தத்தே இத்யாதிநா) அநஸம் ஸம்ப்ரதாயேத்யாதிநா அநுஷ்டிதோபாய விஷயஸம்பந்த ஸம்ஜ்ஞேதி ப்ரகாரஉக்தஇதி ஸம்ந ப்ரஸ்த்யஸ்ய

ஸா|| ஸித்தோபாயனுடைய அதிகாரிவிஷயத்தில் இங்குமங்குமுள்ள ஶங்கை யைப்பற்ற சரமஶ்லோகத்தி லுத்தரார்த்தத்திற்படியே ஸ்வாபாவிகமா ந்யமான ஸம்பந்தவிஶேஷமிருக்கும்படியை தத்புருஷஸமாஸமாக வ்யுத்பத்தியையாலே யருளிச்செய்துகாட்டினார். ஆகையாலே மூலத்தில ருளிச்செய்ததெல்லாம் அர்த்தத்திலே விவக்ஷிதம். இது "அயமேவாநாஸ்ரயணீயோ நாந்யஸ்ஸமாஶ்ரயணீயஸ்வர்க" என்கிறபாசுரத்தாலும்ஸூசிதம்.||*|| ப்ரஸக்தாத்தோக்ஷேபஸ்ய ஜத்ரவாதே | மத்ரர்ஷா

ஸா-நீ|| தாவக்யபும் தமிங்குள்ளவிஶிதக: பரமங்குள்ளவிஶி. சர மஶ்லோகத்தில் "மாமேவ" இதிஸம்பந்தமாத்ரமிருக்கிறப்போலேஅர்த்தில் ஸம்பந்தவ்யக்தாக்தி வ்யஞ்ஜக வாக்யமில்லாதேயிருக்க ஸம்பந்தவ்யக்தாக்தி ரூபமாகவிங்கு அர்த்தாபகம்நங்கூடுமோவென்று ஶங்கையில் "மாமேவ" இத்யாதிவஶநாந்யாபோத்தரகாவஸ்ரபகாத்யாநஸந்தா நவிஷ்யம் அபெவி ஸமூபதிமாகவாக்யமாவ விவக்ஷிதஸாதமை ஶஸ்வ்ருயவ்யஞ்ஜக வ்யக்தாக்தவாக்யஸ்ஸ்தஸ்ரூயெணாவஸம்ஸ ரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஆனாலும் ப்ரபத்திய பதங்களை எடுத்து ப்ரபந்நம்பண்ணுகிற ப்ரபந்நனுக்கு இல்லாத மூலத்தை அய ப்ரபந்நரூபமென்கிறது; கிஷ்டமன்றோ,இது அயப்ரபந்நமென் கைக்கி ஈநந்யாவிஶ ஸம்மந்தான் மூலத்திலே உண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) ஸகலம் பூர்வோத்தரகாரண 'அநாஸ்ரயணீயோ நாந்யஸ்ஸமாஶ்ரயணீயவர்க' வென்றுசொல்லுகையா லேஸம்பந்தாராயணாதிபூர்வோக்தங்களெல்லாம்அர்த்தாபகம மென்று ஸூசிதமிறே. ஆனாலும் பரஸக்தபரஞ்ஜாந பரமஸக்திரூதே த்ராதிநா பரஸக்தாதிகூதமாக மோக்ஷகத்தைசொல்லக்கூடுமோ ப்ரபந்நனுக்குபாயமாக பரஸக்த்யாதிகளில்லையேயென்ன வருளிச்செ ய்கிறார் (பரஸக்த்யாதீதி) மோக்ஷோபாய பரஸக்த்யாதிரூபஸம்பந்த

ஸா-கா|| அயவிவரணஸ்ஸம்பந்தயதி. (இப்படிஅநந்யதேத்ராதிநா)ந நாமதேயஸ்ய பூர்வதீக்ஷதயா நபோதநேவிஸம்பந்தஸ்வாபாவப்ரபந்ந தயா பணநம் பக்ஷபாத க்ருதமித்யாஹ. (இது அயமித்யாதி) அநந்யாஸ்ரயணீய விஶேஷண ஸம்பந்த ஸகலம் ஶப்தேநார்த்தப காரபராஶேநா அயவிவரணம் ஸம்பந்ததத்பர்ய: நநு ஸித்தோபாய விஷயஸம்பந்த ஸாகல்ய காரகவாக்ய பபஞாநாம பரஸக்த்யாதிகூதமோக்ஷபாயவ்ருத்தாந்தே தத்ப்ரதிக்ஷவிரோத மித்யாஹ. (பரஸக்த்யாதீதி) நநாதிமாஸக்தாநஸம்பந்தமோக்ஷ ரூபத்வம் நிதயாக தத்ர பரஸக்த்யாதிவஸ்யா நபாவதே மோக்ஷவஸ்ய தத்தமுபாயத்வதஸ்ய இதம்பாரம்பர்யமாநஸமோ

௨௭|| தஸ்ய ப்ராதுர்பாவமஸ்ய ஸம்ப்ரதாயம் || உத்தரோத்தரயோக்யாதிஸாக்ஷாத்கா
ரணஹேதவோ:| பக்திப்ரபத்த்யோர்வைஷம்யாத் தந்நிஷ்டாநாம் பலம் ஸ்திதம் |

ஸா-டீ|| த்விஷ்டாயதா பந்தகபந்தபவமஸ்ய ஸம்ப்ரதாயமித்யத்ராஹ. ப
பந்தஸ்ய ஸம்ஸாரநாஶாய ப்ரஸக்த்யாத்யாவேதிகசக்திநாஶாய ஸம்
ஹவாத்தாம் நபேக்ஷயா-ம் ப்ரஸக்த்யாதிகமென்றுசொல்லக்குறை
யில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யஜ்ஞர்களுடைய ப்ரபவம் நித்ய
மேகரூபமாகவிருக்கவிதுக்கு ப்ரஸக்திஸாப்யநேகாகாரங்கூடாமை
யாலே ப்ரஸக்த்யாதிக்ருதப்ரபவப்ரபவத்ஸ்தீர்ஸ்த் த்ரிவிதஸம்மோஹம்
தத்ரயம் நிகேசயமென்று ஸாக்ஷாத்காராத்கப்ரபவஸ்த்ரீ த்ரிவி
தமோஹங்களுக்கே ப்ரஸக்த்யாதிகமுக்ய மில்லாமையாலே தத்ராபா
ப்ரக்திதைசயிலே நிகேசயத்துக்கு ப்ரஸக்த்யாதிசேஷமுகமென்று
என்னவருளிச்செய்கிறார் (உத்தரோத்தரயோரிதி) ஸ்வாதிஸாக்ஷாத்
காரணம் கஞ்சநபக்தத்யுபகாரக ஸவிஸ்பத்திக ஸம்பவஸ்தாக்ஷாத்கா
ரப்ரபவ: ஹோமோதாத உக்தப்ரபவத்ரிதநிர்திஶ்யாநாகம்
ஜ்ஞேயா விஷயோ த்யாநாஹேயகே இதி, ஸ்வபத்வீ நிரதிஶயாநந்
தபூர்வதி க்ருதார்யதாவாப்தி:, தத் மஹ்யவஷ்யேத ப்ரஸக்தி
ரூத்தரோத்தரஸாக்ஷாத்காரோத்பாதிகாய:,ஸாவயாஸ்த்ரீ த்ரிவித்யாதிஷ்வ
விஷய ஸ்வபாவஜா நத்விஷ்டஸாயநக்வப்ஜா ப்ரஜ்ஞாநஉத்தரோ
த்தரஸாக்ஷாத்கார: ஸாக்ஷாத்க்ருத நிரதிஶயாநந்தஸம்ஶேஷா ப்ரதி

ஸாகா || தேஷாம் பக்தியுத்க்ருஷ்டவிஷய ப்ரத்யக்ஷாதி
நிவேஶஸ்ய பக்த்யுத்க்ருஷ்ட ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய தத்ப்ரத்யக்ஷஸ்த்ரீவிதப்ர
ஸ்ய பரகாரோப ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ராமிணாதிவஉத்தரோத்தர
க்ஷணாவச்சேதந திக்ஷணம் ஸம்பவாத் தத்ராஜ்யஸ்ய வ்யவச்சேத
இத்யாஹ (உத்தரோத்தரயோரித்யாதிநா) ஸம்வாதயஜ்ஞஸ்ய நிர
திஶயாநந்தவிஷயோத்யாநாஸ்ய தஜஸ்ய வம்ப்ரபவஸ்வகாதர்யா
ஸ்யாந ஸாநஸ்ய நிரதிஶய ஸ்த்ரீத்ரிதவஸ்ய ஹோமஸ்தாத்
தேந ஸஹோக்தி:. தநு நிதத்ஜ்ஞாநாநாம் நித்யத்வேநைவ
ஸ்வகாதர்யாஸ்யாந ஸாநாவஸ்யாயா ஜ்ஞவிதேஷ: ஸ்வபநஜ்ஞாநவித
திதி சேத்.ஸத்யம் ஹாயம்பதேந பக்திவிஷயஸ்ய பக்திவிஷயஸ்யாதிரூபா
நேகாகாரஸ் ஸவிஷயே ஜ்ஞாநவேஸ்வகாதர்யாஸ்ய ஜ்ஞாநவ
ஸ்யாதி விஜ்ஞாநஸ்யாஸ் ஜ்ஞேநக்ஷணாவ தேஷஸம்பவாத் திவஜ்ஞ
ஜ்ஞாபகத்ய தஜதிஹாவ:. நநு ஸ் ஸ்வஜ்ஞாநாம் ஶரீரவத்வத ஜாஹித்ய
ஜஶாவிஶேஷா நாதரேண ப்ரஸக்த்யாதிஸ்வாவதஹேதிநிஷ்த்திதேதவ
தஸ்யாவதஸ்யா ஹாவிஸ்பாதிரித்யத் "யதேகாஶரீரம் யாவத்
விசோக்ஷ்யஸம்பக்ஷ்ய" இத்யாதி ப்ராணாகஶரீரவாதாஸ்வபதே

ஸா-ந் ॥ ஹக்தி:, அநுஹவக்ஷிஹாநுநுக்ஷமுதஉகெநஸாக்ஷாகாரவனவ
நிதரநாஂஉக்தாநாஞநி த்ரநுவரெதகாஶவாநுஹவ: க்ஷண
ஹெஹெநவாஹக்திஸ்வாதாகாரஹெஹெஹ்யவிகஷெதெ வஂவஂவஂவ
க்ஷணஷு உத்தராத்ராக்ஷணாவதீநாஶவஹெஷுகவஉஹெதெ
க்ருதஸ்வயவஹெஶ: உவஸ்வஂதயொமவிஶேஷஜந்யாநுஹவஜதி,
தஹெதெவ கிஂஉதவரி அநுஹவஜநித வூதிநரஉ நிரதிஶயாநு
க்ஷஹெவாயஂ விஷய: உயாநுஹஶயத ஜதி ஷ்யஉவி நிரதிஶயாநு
கஶுஷவதீ க்ருதாஸஹதாவநூஷி: வூதெஷு வுரஷவதொநுவ்ருத்த
கெவவிவஶவவநுஹவஹெஷவ வ யொஜவுயொஜகாகாரவிஹா
ஹெந ஜநஜநகஸ்வாவொயாக்தி: கஸ்ராஷு வூதொரநவயிகாதி
ஶயகஂ வூதஞாதிஶயாவெக்ஷ்யா நிகூஷகவிரஹாக ஶாஸ்த்
ரஸ் நிதாநாஉவி ஹி நஉஹெதாதிஶயிதாஹதி: "ஶோதி
யஸ்வாகாஉஹதஸ்" "ஹோமஉஆத ஸாஉ ஶஂமாஜெ" தி ஸஉாந
ஹொமஸ்வஸ்ரவநாஜிதி. தயாவ வனகரஷவஷ்ராவி உக்தாநுஹவஸ்
ஸாஂஸாரிகஜ்ஞாந ஸஂகொவ தஂவஹெஷாதவஷ்ராஹாரெவி உத்த
ராத்ராக்ஷணாவதீநகெவஷவவவிஶிஷ்டஹமவக ஸாக்ஷாகாரெஹா
த்கவரஹக்ரவஷ்யாஷாத்ருஶஸாக்ஷாக காரஶவஜ்ஞாநாவஷ்யா:
உத்ராக்ஷணாவதீநாநுக்ஷமுதஉகவுகாரக ஸவவிஶிஷ்ட ஹமவத
நுஹவஹாரஷவஉரஉஹக்ரவஷ்யாஷாதருஶாவஷ்யா: வஷவஹக
க்ருதாஸஹதாவநூதக வூதிரஷவ ஹொமாவஷ்யாஷு வதி
க்ஷணஸாஹவெநொத்ராக்ஷணாவதீநாநுக்ஷ முதஉகவு கா
ரக ஸவவிஶிஷ்ட ஷ்ராஉநுஹவரஷவஷாதிஸாக்ஷாக்ராணஸ்உத்த
ராக்ஷணாவதீநவஶவெஹக்ஷவூதிரஷவஹொமஸ வவஷவவ
வஶவக்ஷணெ ஶாஸ்த்தகஸ்வாத நஞாக்ஷணெ யதீஷ்ஷெதெ தகக்ருத
தீதி வவஹெஷு ஶக்ஸ்வாகவஷவக்ஷணெவ வாரஹக்திஸ்வாதகா
ரஸ்ராவி ஸஸ்வாகஷாதி ஸாக்ஷாத்ராண ஹொமயொஷத்ஷகஸ்வவ
ஹெஶ: தத்ராரா: கெஂகய-ஷ்ராவி தநூஶகஸ்வவஹெஶ:. நவாத
வாரஹக்ராநாஂ வா ஸாக்ஷாத்ராண ஹொமகூதக வவஹெஶ:
க்ருதொநெதி வாவஂ. வாரஹக்திவாஉஹக்ராஸிஷாத்கவுந ஊஷா
யா ஶாஸ்ராஉநஸ்வாஹாவாத்ரஜ்ஞாநஸ் ஶாஸ்ராஉநகெவவநு
கஶுதஉகவு காரக ஸவவிஶிஷ்ட ஷாதிஸாக்ஷாக்ராணாவெக்ஷ்யா
தநுவுகாரகஸாக்ஷாத்ராரஸ் விவு க்ரஷ்டகெநாவு க்ரஷ்டகாரஸ்
வு க்ருஷ்டகாரகூதக வவஹெஶஸ்ரதஞா நுஷிதஸ்வாதெமா
உஶாயாஂ வாரஹக்ராஷிஉஷஹொநுஹவ: அநுஹவஉஂஹொ ஹொமஂ
ஹொமகாரிதஂ கெஂகயஷிதி உவத்தயா வு யொஜவ வு யொஜகா

௨௭ ॥ ஶரீரபாதகா லேதத் ஸாக்ஷாத்காரோऽஸ்ய ஹ்ருதிஸ்பு | பரிபா
கம் ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரத்யபாயம் ॥ ஸம்ஶோத்ய தேவஸ்தாநம் ஸ்வீஜா
நாவிர்பாவ்யா | விபாகஃ ஸர்வபூஸ்ஸ்யாத்திநிஶ்சிதம் ॥

ஸா-தீ ॥ காரஸ்யதஶா நந்திரஶாயாவி தத்ரைவ பரஸ்பராதி
ஷூநிசிகப்ரஸித்தோ பாஜ்ய பாஜகாகாரஸ்ய ப்ரப
தேஷாவிஷ்டகுமாரன் றுகருத்து. அத்ர மோஹஸம்பந்த பத்வேபா
த்தம் திரோவாஹியதே. ஶ்ருதாஷு "ஸநயிகாதிஶயம் தி
காரிதே"த்யத்ராப்யநே தாஶரஸ்ரதரோவஸம்ஸ்ராநித்ய
ஶாஸ்த்ரநாம் தாதமாவராஹிதே நஸமதயா மோஹமாத் ஸாஸ்
ஸ் ப்ரதிபாதிதஸாஸ்த்ரோத்தர க்ஷணாவஸ்ரீந ஸ்வாதிஸாக்ஷாக்
காரணமோஹமயோ: பூர்வ பூர்வ க்ஷணேஷு க்ஷாஸ்பூர்வ க்ஷணா
வஸ்ரீந பரஸ்த்ராதிஶேஷஶதீரிதத்தி காரிகாஸ்த்ஃ. ஸாஸாரதீபிகை
யிலேதானே "ஶரீரபாதஸமயே கேவலாதீயதேவ ஆயாதி
ப்பா ஸா ஸாக்ஷாத்காரோऽஸ்ய" இதி மத்யத்திலே ஸாக்ஷாத்கார
முள்ளதாகச்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஸாஸாரதீபிகையிலே ஸாக்ஷாத்
காரம் முக்தியோகஸாத்யமன்றோ ப்ரபன்னனுக்கு முக்தியோகமில்லை
யேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஶரீரபாதகாலேதி) ஶரீரபாத
காலே உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நா ஸமபாநேவ ஹாதப்ரபூஃ
ஸாநாஸ்ரீஹேண ஸ்வயமேவ முக்தியோகஸாத்யம் ஶக்திஶாஸதர்ஶம்
ஸமஸ்தாக்ஷாத்காரபூர்வ பரிபாகம் ப்ரபந்நாநாம் ப்ரயுக்தியென்கை.
உபாஸநேந திரபரிமிதவிஷய ஸாக்ஷாத்காரோ ஸமேத்யா
வியஸாஸ்ஸாரஸாவே ஸமஸ்தமோஹநக்கூடுமோவென்ன ஊளிக
வேதிகத்ருஷ்டாந்தங்களாலே ஸமர்த்திக்கிறார் (ஸம்ஶோத்யேத்யாதிநா)
பஹுஸம்வத்ஸரஜமேஸகாதி ஸஞ்சிதாதிப்ரக்ஷாளக்ஷமஸ்ய
ஸம்ஸ்காரம் ஶோதவிதஸ்ஸீஜநிக்ஷேவ இதி வழிகாரஶதேந்த்ருணா
க்ஷாரபுஞ்ஜகோரகாதிநிஷ்த்தேந பாதஸ்தாவஃ தயாஸாதப்ரா
நாஶ மேண ப்ரபந்நஸ்யாம்த்யகாலே இதி பத்தாரக்ஷணே திரகால

ஸா-கா ॥ ஜ்தஹாவாவ மோக்ஷதயோக்திரித்யஹிப்ரயந்த்ரஹ (ஶரீரபாதே
த்யாதி) நநுஹ்ருந்நா ப்ராரப்தாநஹவாவயிவிஸம்பத்ய ஸமவேத
வைஸ்யஸமவதஃ ப்ரபந்நஸ்யஸ்ரீவ ஸமவேதஃ க்ஷயோக்திரித்யத்ர ஜ்தாநீ
ஸவி காலாஶ்ரோஷஜநகாநாம் ஸஹகாரிவிஶேஷஸவயாநேநஸ்ரீவ
ஸமவேதஃ க்ஷயநாக நாயக்திரித்யாஹ (ஸம்ஶோத்யேத்யாதிநா) ந
கேவலா ஸமாந்தரஸாயநவைவ ஸ்ரீவஸமவேதஃ, கிந்து முக்தியோகா
ராயிதவைஸ்யவ ஸமவேத ஸ்பாதவஷ்டிக ப்ரதிவிஶேஷாதி ஸாஹிதே
ஸ்ரீவஸமவேதஃ க்ஷயநாஶ்ர ப்ரவர்த்திஷயே ஸ்ரீவஸம ப்ரதக்ஷம்

உ௦ || ஶேஷம் ஶ்ரீயப்பதித்வம் ப்ரணவகதமேஷ்வைக்யமாத்ரம் | ததஜ்ஞா
ஹ்யஸம்ஶேஷம் யாதி நாராயணாக்யே | இதி வ்யக்தவிஶேஷத:
ஸாத்வதார்ஷிஷ்யதே | தத்ர மதிர் ஜ்ஞாநதஶ்சேத்யாஜ்ஞாஶா
ஸ்த்ர || அநந்ய ஸவிஶேஷணேநவிக்ரஹேண | காருண்யேந
ஜாதிர் ஸ்வாமித்வவஶந்தோ ஹம் ||*|| இத்தயத்திலர்த்தத்தை நம்மா
ழ்வாரும் "திருநாரணன்றாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ" வென்றும்

ஸா-டீ || ஸாம்ப்ரதாயிகப்ரஸக்திப்ரஜ்ஞாநப்ரஸக்தி ஸாக்ஷாத்காரப
யர்ந்தமாத்ரவிஷயமோக்ஷோபாயோ பக்தியோகஸ்ஸாக்ஷாத்வேன ஸா
க்ஷிகோநிஷ்டேதி.(ஶேஷமிதி) ப்ரணவ ஸம்ஹிதாவிஶேஷணே
மோக்ஷார்த்தயா விஹிதவ்யக்தவிஶேஷ தத்மதயா விஹிதஸம
வக்ஷ்ய ஸாஸாம்தகாம ஶேஷம் ஶ்ரீயபதேர ஸ்ஸம்பந்தமவி
ந: ஸாக்ஷாத்காரம் ஸம்ஶயம் யாதீதி யதிஷ்யதே உபஶ்யதே
தத்ரத்ரய பஜ மத்யார்த்தம் ஸ்யாஶ: என்கை. இப்படிப் பஜ
விஷயத்தில் அஜ்ஞாநத்திலேதானே பரிவாகவிஶேஷ முண்டாகில்
ஸ்ரீபராங்குஶநாதமுநி ப்ரப்ருதீநாம் ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தாநாம்
ஶரீரபாதகாலத்திலேவ ஸாக்ஷாத்காரபர்யந்த பரிவாகம்பர
க்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (அநந்ய ஸவிஶேஷணேதி)
ஆழ்வார் குருகைகாவலப்பன் எம்பெருமானார் திருக்கச்சிநம்பி
முதலானார்கள்விவக்ஷிதர்கள் ஸ்ரீகாஞ்சீபூர்ணி: வரதராஜஸந்நிதௌ ஸமாயிநோதி
க்ரியாஹம். ஸ்ரீபாஷ்யகாரராவி ஸ்ரீரங்கராஜஸந்நிதௌ ஞயநகாதெ
ஸமஸ்ஸதி ஜகத்ஸ விஷய: நிகமாந்ததேசிககோவி ஹயக்ரீவம்
ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ஸ்வணிதி ஸாவதஜீநநேதத். ஆனாலும் ஸதா
வாயு ஸம்ப்ரதாய க்ரமத்தாலே மத்ரத்திலே விவரித்தருளினாரென்
குறதுகூடுமோ, ஸாம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரயோஜநதத்துவைக்னா நம்மாழ்
வார் த்வயத்துக்கு ஓரிடத்திலும் விவரணம் பண்ணவில்லையே என்ற
வருளிச்செய்கிறார். (நம்மாழ்வாருமிதி) (திருநாரணன்றாள்) ஸ்ரீமந்நாரா
யணசரணௌ(காலம்பெற) "ஸ்மிதேதநஸீ" த்யாதிப காரேண ஸூரி

ஸாகா || பாக்ஷேதேவத்யிஹ யநாஹ(ஶேஷம்ஶ்ரீயேத்யாதிநா) நந
ஸ . கொ . ாநாமுநி குருகைகாவலப்பனிந்தேஷாம் ஶரீர
பாதவிப்ரஸக்த்யாதிஸ்வஸ்யஸாம்ப்ரதாயிகத்வாத் தத்வமந்த்ரஸாஸ்வி
ஜ்ஞாநாதிப்ராயோகத்த்ஸம்ப்ரதாயதோபிவ்யக்திவிஶேஷநியதத்வைவ
தஸ்யவமந்த்ரதாத்பர்யம்யாஹா விஷயேஷ்வவமந்த்ரஸாஸ்வேஷா
கேநுடாய் ஷக்ஷிப்த்யாஹ.(அநந்ய ஸவிஶேஷணேத்யாதிநா) ஸமஸா
த்யஸ்ய ஹாஷ்யகாரவ்யாவ்யா தஸ்மிந் ஸ்ரீஶாரீரிகபாஷ்ய
ஶாவ்யாவ்ய தஸ்மாஹ. (த்வயத்திலித்யாதிநா) (திருநாரணனி
த்யாதி) "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணஸ்மிதேதநஸீ" த்யுக்தப்ரகாரேணா

உஅ ‖ முகில்வண்ணனடியை யடைந்தருள்சூடியுய்ந்தவ, 'னென்றும் “அகலகில்லேன்” முதலான ப்ரபந்தங்களிலு மருளிச்செய்தார் *

இதில்முற்பட “ஸ்ரீமந்நாராயண” என்று ஸமஸ்தபதமான பாதகத்தைச்சொன்னபடி. ஸ்ரிய:பதித்வவிஷத்தாலும் நாராயண

ஸா-நீ‖ தியாக (சிந்தித்து) உபாயமாக வஸ்த்யவஸித்து. தேநதேவேந வர்ணாஸ்ரமோக்தம்(உம்மிலே)உஜ்ஜீவியுங்கோள். தேநஉக்தாவர்ணாஸ்ரமோக்தம் (முகில்வண்ணனடியை) தேவஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளை(அடைந்து)சரணமாகப்பற்றி(அருள்சூடி) க்ருபையைஅடைந்து (உய்ந்தவன்) உஜ்ஜீவித்தவனிதி தேநநாவிதயாஸம்ப்ராவிஷ்டம். “அகலகில்லே”னென்கிறபாட்டில் ப்ரபந்நவர்ணாஸ்ரமமும் “ஒண்டொடியாள்திருமகளு,மித்யாதாவுக்தவர்ணாஸ்ரமமும்அருளிச்செய்தாரென்றபடி. ததாச அபயஸ்யகாரணத்வாத் ப்ரத்யக்ஷ ஸாவகாச ஸம்பந்நிர்வ்யபதேசாத் ஸாம்ப்ரதாயிகவாக்யஸ்ய ரஹஸ்யத்ரயஸம்ப்ரதாயவாக்யயோஜனை பண்ணுகிறது உபபந்நமென்றதாயிற்று. இப்படிஅபயத்துக்கு வாக்யயோஜனை ந்யாஸ்யகையாலும் காரணத்வதயா உபாயாநுஷ்டாநவ்யாநமானபடியாலே “ப்ரபத்யே”என்கிற க்ரியாபதம் அபயத்திலேமுன்னேஇருமல் ஸ்ரீமந்நாராயணசப்தமிருப்பானே என்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதில்முற்படவிதி) (ஸமஸ்தபதேநேதி)ப்ரபத்தவ்ய பாதகத்தை அறியாமல் ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாமையாலே ப்ரபத்தவ்யவாசிசப்தம் மந்த்ரத்திலேமுன்னே இருக்கிறதென்னபடி. ஆனாலும் பாதகவாசியான விஷ்ணுசப்தமும் நாராயணசப்தமிருக்க ஸ்ரீமந்நாராயண,வென்கிறசப்தமேப்ரயோஜகமானே என்றவருளிச்செய்கிறார்(ஸ்ரிய:பதித்வேதி)விஷ்ணுவாதிசப்தங்களிருந்தாலும் “ஹ்ரீஸ்சதே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ” என்று உபநிஷதந்தரத்தில் சொன்ன

ஸா.கா ‖ விஸேஷேண ப்ரபந்நாநாமாமஜீவமோக்ஷம் (முகில்வண்ணனித்யாதி)காலே தேவஸ்ய ரமேஸஸ்ய ப்ரகாரணாவோபாய ஜேநாயிதவ்ய தத்ஸ்வயாதத் கைங்கர்யம் ப்ராப்ய பூர்வஸூரிபிஸ் உக்தம், (அகலகில்லேன்முதலானேதி) அகலகில்லேனித்யாதௌ ப்ராப்ய ப்ராபகதயா ஸமஸ்தபாதாரவிந்தயோ:கரம், ஆரெனக்கு நின்பாதமே சரணாகேத்யாதௌ ஸுசீலஸ்ய பரத்வபாய முதலான சப்தார்த்தம். ஏவம் அபாயஸ்ய ஸாம்ப்ரதாயிகவாக்யம் ப்ரதிபதம் விஸேஷணாஸ்ரமோஹ. (இதில்முற்படவேத்யாதிநா) தத்ர ஸ்ரீமந்நாராயணேதி பாதகவாக்யோக்தித்யாஹ.(ஸ்ரீமந்நாராயணேத்யாதிநா)“தஸ்யாஸ்ச ஸஹஸ்ரம் ஸாஹஸ்ரீஸஹஸ்ரதி லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஸ:” இத்யாதௌ உக்தம் ஸ்ரிய:ஸ்வரூபம் நிரபேக்ஷேநாவாயகம் ஸ்ரீசப்தம்

ஜம்|| ஶப்தத்தாலும் நிருக்திகளில் ப்ரபத்தவ்யவிசேஷநிர்ணயம்பண்ண ப்பட்டது. நாராயணன் சரணௌ என்னும்போது லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனாயிருக்கு மென்கைக்காக பூர்வவாக்யத்தில் ஸ்ரீஶப்தம். "ஆகாரிணஸ்து விஜ்ஞாநம் ஆகாரஜ்ஞாநபூர்வகம் | தேநாகாரம் ஶ்ரியம் ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாதவ்யோ பகவாந் ஹரி:" என்றருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானாருளிச்செய்தார். இது உத்தரவாக்யத்திற்போலே பூர்வவாக்யத் திலும் விசேஷணமென்னுமிடமும் உபாயவிசேஷணங்களால் உபாய

ஸா-நீ|| ஶ்ரீமதிதி விஶேஷணத்தாலும் நாராயணாநுவாகத்தில் ஏகவாக்யஸ்தமான அஸாதாரணமான நாராயணபதத்தாலும் வேதாந்தைக ப்ரபத்தவ்யநிர்ணயமாயிருக்கும் ப்ரபத்தவ்யநிர்ணயமாக ஸ்ரீமந்நாராயண ஶப்தமே பர்யாப்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரபத்தவ்யபராயண நாராயண ஶப்தத்தாலே தானே ப்ரபத்தவ்யநிர்ணயம் பெறக்கலாயிருக்க ஸ்ரீஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (நாராயணன் சரணௌ என்னும் போது இதி) ஶ்ரியோ [illegible] ஸித்த்யர்த்தம் ஶ்ரீமத [illegible] ப்ரபத்தவ்யநிர்ணய ஹேதுதயா [illegible] ஶ்ரீஶப்த ஆவஶ்யக: என்று கருத்து. ஆனாலும் ஐயத்துக்கு அருளா ளப்பெருமாளெம்பெருமானார் பூர்வவாக்யம் ப்ரபத்திபரமென்றும் உத்தரவாக்யம் ஶிஷ்ட கைங்கர்யபரமென்றும் யோஜித்த ப்ரகாரத்தை ஸ்வயமேவ மேலே வெளியிடுகையாலே அந்தவாக்யத்தில் ஸ்ரீஶப்தம் விசேஷணதயா ப்ராப்யைகதேஶத்வ [illegible] மல்லாமையாலே வ்யர்த்தமன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஆகாரிணஸ்த்விதி) ஆகாரஜ்ஞாந பூர்வகம் ஆகாரிணோ விஜ்ஞாநம் யதோ பவதி அத: ஆகாரி விஜ்ஞாநம் ந ஸம்பவதி, அத: ஶ்ரியோ ஆகாரதயா ஜ்ஞாநம் விநா ப்ரபத்தவ்யஜ்ஞாந ஸம்பவாத் ப்ரபத்தவ்யாகாரிவிஜ்ஞாநார்த்தம் ஆகாரவாசி ஶ்ரீஶப்த ஆவஶ்யக மென்றுகருத்து. இப்படி ஶ்ரீக்கு விசேஷணதயா ப்ரபத்தவ்யைகதேஶத்வ ஸித்த்யர்த்தம் ஶ்ரீஶப்தமென்கிறது கூடுமோ, உபலக்ஷணமாயும் நிர்வஹிக்கலாயிருக்க விசேஷணத்வ கத்தநம் வ்யர்த்தமன்றோ, உத்தரவாக்யத்திலே ஶ்ரீஶப்தம் விசேஷணபரமாகையாலிங்கும் விசே ஷணபரமென்றிலப்போ உபாயத்வம் ப்ரஸம்ஶிக்கையாலே ஈந உபாயமென்கிறது விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இது இதி) ஆனாலும் தேதத்ரீயாதிஶ்ருதி ப்ரஸித்தமான லக்ஷ்மீஶப்தாதிகளை

ஸா-கா|| விவக்ஷிதத்தி திஸம்ப ஆயிக்ஷித்த்ராஹ (நாராயண னித்ரா திநா) லக்ஷ்ம்யா உபாயத்வ திவக்ஷயாக்யபூர்வ வாக்யே நிரஸ்தா இத்ராஹ (இது உத்தரேத்யாதிநா) "ஶ்ரியம் ஶ்ரியமோணாதே ஶ்ருணாதீம் ஶ்ருணுதீ

ஓ || த்வாவாராதென்னு மிடமும் விஶேஷாபாயமோபாயநத்திலே சொ ல்லிற்றும். ஸ்ரீஸூக்தம், ஸ்ரீயதே, ஸ்ரயதே; ஸ்ருணோதி, ஸ்ராவயதி, ஸ்ருணாதி, ஸ்ரீணாதி, என்றுமுபடியாக ஸஹஸ்ரவஸ்தூர்த்ரங்களிலே நிர்வசநம் பண்ணப்பட்டிருக்கும். அவற்றில் வேகத்தை ஸஹாஜநங்கள் ஔசித்ய த்தாலும் ஸ்வ்வோ [illegible] ப்ரமாணவெருத்தாலும் விஶேஷித்தறியவேணும். அவ்விடத்தில் ஸூரீஜநாதிகளாலே ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்றும் இவர் களை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக ஸர்வேஶ்வரனை பாஶ்ரயித்திருக்குமென்றும் பொருளானபோது "ஸிதேவஸ்ததோ யாது ஜநநிவர்ஹிணீ ரா

ஸா-தீ || விட்டு ரதத்திலே ஸ்ரீஸூக்தமே வடகபாக வேணுமென்று நியமமுண்டோ? ஸ்ரீஸூக்தமே நகாரமாகவுகாரஸக மாகையாலே யிதுவே வடகமாகவேணுமென்றில் கேவலாகாமாய் வாகவணார்த்தக மான ஸ்ரீஸூக்தத்துக்கு கநகாரமாக்கம் எங்ஙனேயென்றவருளிச்செய் கிறார் (ஸ்ரீஸூக்தமிதி) வாகவணார்த்தகமாயிருந்தாலும் ஶக்தாநிவதம் போலேயன்றிக்கே ஸ்நேஹபாத்ய நிஷ்ஷ்டமானபடியாலே ஸஹஸ்ரநாமஸ்த த்திலே நாநாவிதமாக நிர்வசநம் பண்ணப்பட்டிருக்குமென்றபடி. ஆனாலுமிப்படி ஷஷ்ட்ட காரமாக நிர்வசநங்கூடுமோ; கர்த்ரு கர்மாதி ஸமாஹிதமாக க்ரியாவத நிர்வசநமேவமதமன்றோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (அவற்றிலிதாதிநா) இப்படியாகில் ஸ்ரீயதே ஸ்ரயதே என்கிற வ்யுத்பத்தியிலவேக்ஷித கர்த்ரு கர்மாதி வத ஸ்வாதிதமாயும் ப்ரமாணஸித்தமாயுமுண்டோ; "ஸ்ரீயதே ஸர்வலோகேநிதாம் ஸ்ரயதே ச பரம்பதம்" மென்று ப்ரமாணஸித்தமுண்டென்றில் ஸலிஸகஸூத் தாலே ஸவேதநத்தையும் ஸேதநஸித்திகளையும் விவக்ஷித்தால் அந்த வகையும் வ்யக்தவேதாவயமாமோ? "ஸ்ரயதே ச பரம்பதம்" மென்கிற த்துக்குத்தான் வ்யக்தவேதாவயோமமேது ஶோகவிஶேஷத்தை யா ஶ்ரயித்துயிருக்குமென்று பொருளானால் வ்யக்தவேதாவயோமமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் '(அவ்விடத்திலிதி) ப்ரமாணத்தில் ஸலிஸ வசம் ரோகக்ஷவரமென்றும் பரம்பதமென்கிறது பத்தஜதிவ்ய த்த்ர ஸமவஸரமென்று கருத்து. (ஸிதேவேதி) ஹேஜநநிக்லக் வேயாது ஸ்ரீராமராஜ: ஸிதேவ பரிவர்ஹிணீராவாராபே ஜநே ஹிதாவாரணவ்யர்த்ர ஸதாதிஸஸக்ரக்ரதேஷ்வபராயேஷு ஸதா ஶேஷாவிஶேஷாவி ஸவதி. தத்ர ஸம் கிமேதஸக்ரியதே ஸவத ஜந

ஸா.கா|| ஏவி "ஸ்ருணாதி நிகிலாந்தோஷாந் ஸ்ரீணாதி ச குணை ஜர்கத்"ஜத்ராந்யத்ஷஷ்டிபவ்யத்திவ்யஜஸர்வதாஸ ஸ்ரீயதே ஸ்ரய தேஜதிவ்யத்தேத்ர:ஸர்வஸ்வஷகாரகம்த்ராஜநம் வ்யயோஜநத்திஸம் வ்யாயிகத்தாஸ(ஸ்ரீஸூக்தமித்யாதிநா),ஸ்ரீயதே ஸர்வலோகேநித்ய

உ௦॥ மலிநஜநஹிதஸ்ய ரேதாவ்ருத்த்யாஸ்வதிவகதாவிஸ்ரம்பயோ:|
கிமேதந்நிவேத்யாஷ: கஜஸஹஜமதீதிர்வாந்திமேந பாலாட்டேப்ரிஸ்ரா
யத்வஜநயஸிபாதாதஸி:” என்கிறபடியே ஸாவபாயரானவர்கள்
பக்கல் ஸ்வாஹிதேச்சியாய் உண்டாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய
சீற்றத்தையாற்றியவனுடைய ஸஹஜகாருண்யமிவர்களுக்குஜீவகமாம்
படிபண்ணிக்கொடுக்கையால் பாதுகவ்யாக்ஷாதிஸம்யத்தாலே
புருஷகார ஸ்ருதையாய் நிற்கிறவேற்றஞ்சொல்லிற்றும். “க்ஷமி
ஷ்யதே” த்யாதிகளிற்போலே இங்கு “விஸ்ராய-” என்றதுக்கும்
“அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகள், இத்யாதிகளுக்கும் ஸ்வாரஸ்ய
ஞ ஸர்வேஸ்வரனுடைய நிக்ரஹாபிஸந்தி நிவ்ருத்தியிலே தாத்பர்யம்.
ஸாபேக்ஷனை புருஷனுக்கபேக்ஷிதந்தலைக்கட்டிக்கொடுக்கவல்ல

ஸா.டீ ॥ பதோபஹிதஜநதிகோவநிவேத்யாஷ: புரோநித்யவக்ஷஉடீ
தேபுருஷாயைஸ்துபுராயம் விஸ்ராயதம்ஸ்வஜநயஸிஸ்ரேதம் கரோஷி
தத்ஸ்ஸாக நா: கஸ்மாகம் கம் பாதாஸி என்கை. இந்த வ்யுத்பத்தியாலே
உக்ரேதாவபாத்ர புருஷகாரஸம்பந்தம் ஸிஜிக்கிறதென்று கரு
த்து. “ஷமேத” என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஸ்வதஸ்ஸ்வதந்த்ரன்விஷயத்தில்
“விஸ்ராய-” என்று சொல்லக்கூடுமோ? அல்லிமலர்மகள்போகமயக்கு
களென்கிற வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியை நிதாநமாய்க்கொண்டு சொல்
லுகிறதென்றிலதுக்குத்தான் நிர்வாஹமேதென்னவருளிச்செய்கிறார்
(க்ஷமிஷ்யதாஇத்யாதீதி) “க்ஷமிஷ்யதாஸஹஸ்ராம்ஸு”மித்யத்ர க்ஷமிஷ்
யத்வபத காயாஸ்வாதாஸ்யே ஸதோஷேஷு நிக்ரஹாபிஸந்தி
ராஹித்யம் தாத்பர்யம் என்றுகருத்து. (அல்லிமலர்) பத்மம் (மகள்)
பத்மவாஸிநியான பிராட்டியினுடைய ஹோமேபவாராதிக: என்றபடி.
ஆனாலும்புருஷகாரஸ்ருதையாய்நிற்குறவேத்தமென்கிறதுகூடுமோ,
புருஷகாரமாவது புருஷகத்வ வ்யாபாரமன்றோ யிது
பிராட்டிக்கிக்கூடாதே என்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாபேக்ஷனேதி)
இப்படி ஸாபேக்ஷனுக்கு புருஷகாராபேக்ஷிதமானால் ஸ்ரீஸ்லோகாதி
களிலே ”பாபேக”மென்று ஶரண்யனுருவனையுமே நிரபேக்ஷனாய

ஸா-கா ॥ ஸ்ரியதேவயாப்ரம் பத” இத்யாத்யா: ஸர்வேஷாம் ஶரணேத்யாதி
நாவிவக்ஷிதா:. நநுஸர்வம்ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ராக்ஷாஸ் ஸ்வர்கதாவிஸ்ரத்ய
யோகாஸ் விஸ்ராபயித்ருத்வமுக்தித்வம் தயோகே ஸந்தர்ப்பே பாண
ஸ்வதாத்ப்ரயதஹ. (க்ஷமிஷ்யதேத்யாதிநா) (அல்லிமலர்மகள்போக
மயக்குகள்) இதிகோபே உபபத்வாஸிந்யா ஹ்ருத்யாஹோபமோஹ
ஜ்ஞாநவதீத்யர்த:. வ்யுத்பத்தியஜ்ஞாவ்யம் புருஷகாரவணாதிகி
த்யாகாக்ஷாயாம் தந்த்ரவ்யதிகரஹ. (ஸாபேக்ஷனேத்யாதிநா)

௨௭ || வேதநம் ஸ்மிருதிஸந்ததிகைக்குபாயமாக விதிக்கப்பட்ட வேதநா
ஜ்ஞானத்தை ப்ரத்யக்ஷாகாரமென்று வ்யவஹரிப்பார்கள். இப்ப்ரத்யக்ஷா
காரம்ஸமத்துக்கு பரம்பரயாகாரணம். “ஸ்மரணஸ்வஸ்வாநுஷ்டாந
மோக்ஷப்ராப்தி ஸாக்ஷாத்கார: | ப்ராப்தஸ்வரூபஸ்ய ஸம்ஸித்ஸம் ஸாக்ஷா

ஸாதநமாகச்சொல்லுகிறதுவிரோதியாதோ, உபாயமாகப்ரத்யக்ஷகார
த்தையபேக்ஷிக்கிலிவ்வதிகாரிக்க நப்ராபாயகம்விரோதியாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப்ப்ரத்யக்ஷகாரேதி)ஆகாராஸமாநர்ஸ்யண
வத்வம் பரமோபாயபக்தயாப்ரத்யக்ஷகாரரூபமபேக்ஷிதஸ்வதம்த்ர
ந்ஸமாஸ்யதயா ஸாக்ஷாத்யநதயா தர்ஸநஸமாநாகாராஸ
நவிரோத: என்றுகருத்து. ஆனாலுமிங்கு ஸ்ரீபக்தத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷ
காரஸாவத்திலே தாத்பர்யஞ்சொல்லக்கூடுமோ, இவ்விடவஸ்துரநாமா
ஸநஸாமத்திலே பத்திவாதிதாஸ்யங்களுக்கு வாக்யாஸ்யவணர்ந
ப்ர காரணமானபடியாலே ஸஸ்யாநாபாஸநஸாமத்தில் ப்ரவர்த்தியோ
ஹ்யதிகாரஸாரஸ்யதிகார த்யத்தாலே ப்ரவர்த்திக்கவேக்ஷிதமான
வதிகாரவரிகரவிசேஷாதிகளைத்தவிர ப்ரத்யக்ஷகாராவமம்பநம்வே
ணுமென்று சிக்ஷிக்கவில்லையே, ஸதிகாராந்தரங்களிலேசொன்னாலும்
ப்ரஸாணோபவர்த்திகளொருவிடத்திலுஞ்சொல்லவில்லையேயென்னவருளி
ச்செய்கிறார் (ஸஸ்யஸ்வஸாவேதி) நிக்ஷேபரக்ஷை ஸாதகப்ரயோ

ஸா-கா || நநு “ஜ்ஞாநாத்மகா த்யாஹஜ்ஞாஸவஜ்ஞாஸவஸ்யதஸீயநீ |
ஜ்ஞாநாத்மகம்பரம்ரூபம்ப்ரஹ்மணஸ்ஸோஹயோ:|| ஸேஷஸேஷ்ய
வீயாதி ஜ்ஞாநயஸ்ஸ்யநாதநம் | ஜமகப்ரக்ருதி ஸாவோஸ யஸ்யாஸக்தி
ரிதீயதே || வ்யஜஜ்யாயஜ்ஞ ஸாஸாவோ ஸஸத்ஸுஜிஷ்யதே | ஸவ்யாஸ
தியதாத்யஜ்யா ஸ்வதேஸ்யம் பரம்ஸஸ || விகார விரஹோஸீயம்
ப்ரக்ருதிகேவலி ஸேஸதா | ஸஹகாயய நபேக்ஷாஸ ஸவகாயய
வியளஸியா || தேஜஸ்ஷ்வம் ஸணம்ப்ராஹ ஸூஸஜேகவேதிந: | இதி
பஞ்சஸணாஸேஹ்யே ஜ்ஞாநஸ்ய ஸூஸதயோஸதா: || தஸ்யாந
வாயிநீ ஸக்தி ஜேஷீதஸஸ்யதீஸ்ணீ” த்யாதிஷி ஷஸ்ஷீதஜ்ஞ ராதிஷா
ஷக்ஷ்யாகவி ஜ்ஞாநாதிஸகலஸணகவாவஸஸக ப்ரத்யக்ஷகாரகேவவே
வரீத்யஸநவஸ்யாவ கிஞஸ்யாதித்வாத்“யாவகாதளதாமேவ்வபவா
வஸதா ஸத்யாஸநஸ்யரகாரீநு க்ருகா ஸஸவதிஸணாநு ப்ரஸ்
ஸாஷஸாநு|கயிஷ்டுகேவகாஜ்ஞாநுரூதிஸேதிவாராஸ்யக்ஞாணாக்ஷஸா
ஸாஸோஸாஹ ஸவதியாவயோராதநிஹிதா” இத்யுக்தஸ்ரீதாரஷ்யாதி
ஸ்வரநிவர்ஹகதயா நேக்ஷஜேஷ இதிவதநு ப்ரத்யக்ஷாகாரஸ்வ
நிவர்ஹக வஸஸஸாஷ ஸஹகதயா வேதகம் ஸ்ரோகஸ்வாதாயதம்
விவ்ருணோதி. (ஸஸ்யஸ்வாஸாவேதாதிநா) (ப்ராரணப விஸஜிதி)

ஜம் || ஸ்வாபாவிகஸம்பந்தம்" என்றிப்புருஷகாரபாவத்துக்கு ப்ரமாணம் நிக்ஷேபரக்ஷையிலே சொன்னோம். இதற்றில் ஸ்வரூபஸ்வபாவமாவது பரம்பரனைப்போலே விலக்ஷணஸ்வரூபமான ப்ரமாணாதிகளுக்கு ங்கலசாதே ப்ரத்யக்ஷ ப்ரயோக்தாக்களான வாத்ஸல்யாதிகளாலிசயித்து "நகச்சிந்நாபராத்யதி, க்ஷமாபயித்வா நபராதுர், உக்ஷமாயாதீப கார்யம்" என்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கையும், வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே இவளை முன்னிட்டாலவன் மறுக்கமாட்டாதொழிகையும். இவ்வஸ்வ-ஸ்வபாவத்தாலே யிவளைப்பற்றுவார்க்கு புருஷகாராந்தராபேக்ஷை

ஸூ. நீ || பேக்ஷயாவிசேஷிதாம்ஸம்ப்ரமாணாவதிக்ஷயோர்நே த்வயபூர்வ ப்ரஸித்தமாகையாலே அங்கேஸித்திதமானவிதுவுமிங்கேசொல்ல க்குறையில்லை என்றுகருத்து. ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளைஇவற்றுக்குப்ரமாண மாக சொல்லக்கூடுமோ? ஸ்ரீரங்கனுடையவஸ்வரூபஸ்வபாவம் ப்ரதா பொருஷத்வநிரூபகக ஸர்வஸ்வாமித்வமாகையாலும்கூறுயிக்கிற வேதநன் "ஏகஸ்யாணோர்கதாஸ்து ஸர்வநவஸாய" மென்கிறபடியே புருஷகார ஸம்பந்தாவி ப்ராயிதாப்ரதாநஸ்வபாவனுகை யாலும் பிருட்டியினுடைய புருஷகாரத்வம் உபபன்னமன்றோ? ஸநாதநமும் ஸநாதநவஸ்துகள்பக்கலிப்புருஷகாரஸம்பந்தம் காணுமையாலே ப்ரமாணமாகமாட்டாது, ஸொகதப்ருஷியும் ஸுஸ்வஸ்வபாவரான ப்ராஹ்மக்கள்பக்கல் புருஷகாரஸம்பந்தம் விபரீதஸமுமாகையால் ப்ரமாணமன்றுப்ரமாணாதிஸம்பந்தையுடைய விதாநம்தநஸம்ப்ரதாயமும் ஸம்கிதப்ரமாணமாகவே ஸ்ருதியும்ப்ர மாணஸ்ரானைகளிலே ஒரிடத்திலும் காணோம், ஸ்ருதி ப்ரமையானல் தத்வஸ்வபாவாக ஸ்ருதியும் ப்ரமாணமன்று. ஆகையால் ப்ரமாண மாகவிவைகளை சொன்னது விருத்தமன்றோ, ஆகையால் ப்ரந்தத்திலே ஸ்ரீக்கி புருஷகாரத்வவிவக்ஷை கூடுமோவென்ற விப்புருஷகாரா ஸம்பந்தத்துக்கு இவைகள் ப்ரமாணமாகும்படி ஸ்வரூபஸ்வபாவாதி ஸம்பந்தங்களை ஸாயிக்கிறார் (இவற்றில் ஸ்வாதிநா) ஸம்பந்யிக்கிறவேத நர் உபஸ்ஸம்யாப்ரயாஸ்ரமாதராயிருந்தாலும் இவர்களுடையவபரா யத்தையும் ஸ்வரூபத்தை பொருந்த ஸஹிஷ்ணுப்படி பண்ணிவைக்கிற வாத்ஸல்யாதிசயத்தையுடைய பிருட்டியினுடையவஸ்வஸ்வபாவத்தாலும் ஸ்வா னிவள் சொன்னால் உபாயமாயிருந்தாலும் மறுக்கமாட்டாதவனாகை யாலுமிவ்வஸ்வஸ்வபாவம் ப்ரமாணமாகக்குறையில்லை என்று கருத்து. பிருட்டியைபுருஷகாரமாகப்பற்றுமிடத்தில்புருஷகாராந்தரா பேக்ஷையால் ஸதவஸ்யவாராதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ ஸ்வஸ்வபாவத்தாலேஇதி) ஸநாதநஸஹஜ ஸ்வபாவத்தாலே என்றபடி.

ஸ்தி || யுண்டாம்படி நவவைஸ்வாராது. அநுஷ்டாநமாவது; ப்ரஹ்லாத விஷய த்தில் ப்ரஹ்லாதிப்ரயத்தாலே ப்ரதிகூல விஷயத்திற்பிறந்த சீற்றத் தின்கனத்தைக்கண்டஞ்சினப்ரஹ்மாதிகள் இவளை ஸரணமாகப்பற்றி இவள்முன்னிலையாக ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹனை ப்ரஸ்புரணைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்களென்று புராணப்ரஸித்தம். "ஸீதாந்த வாத்தியமாராவணஸம்ஹாரம், ஸீதாஸக்தம் காகுஸ்த்தம்" இத்யாதி களிலுங்கண்டுகொள்வது. லோகத்ருஷ்டியாவது, அபராதிஜந த்தை அபராதஸஹியவைத்து யுண்டாலும் ராஜாக்கள் அவங்களான ப்ரஸாதநங்களாலே க்ஷமிக்கக்காண்கை. இவ்வர்த்தம் "ராஜ்யவ்ருத்தி யமேவமேவஜநா" என்கிற ஸ்லோகத்திலும் விவக்ஷிதம். ஸாக்ஷி கியாவது, நம்மாழ்வார் முதலான ப்ரபந்நர்களுடைய "அகலகி ல்லேன்" முதலான பாசுரங்கள். இவற்றுக்கு உசிதமான ஸக்திவிஸேஷ

ஸா-நீ || (சீற்றத்தின்கனத்தை)(சீற்றம்) சீறுதல்கோபஸாரத்தைஎன்ற படி(ஸீதாந்தவாதேதி) (கண்டுகொள்வதிதி) அநுஷ்டாநமிதிஸேஷ: இளையபெருமாளுடையவநுஷ்டாநமென்றபடி. (ராஜாக்களிதி)க்ஷத்ர ஸ்வபாவமன்றிக்கே ரஞ்ஜகராய் காருணிகரான ராஜாக்கள் அபராத ஸம்பந்தத்தையே பத்தாசாகக்கொண்டு அந்யவிஷயத்தில்போ லே யன்றிக்கே அவஸரஜத்தாலே க்ஷமிக்கக்காண்கையால் லோகத்ருஷ்டி யும் ப்ரமாணமென்றபடி. இப்ரமாணங்களில் லோகத்ருஷ்டிஸ்ரீவிஷ யையல்லாமைபாலேஸ்ரீபாஷ்யகாரர்க்கு ப்ரமாணமாமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்யேதி) [illegible] ஜாதா [illegible] வயா [illegible] ஸம்பாய [illegible] ப்ரஹ்லாத [illegible] (நம்மாழ்வாரிதி) [illegible] ப்ரமாணமாயிருந்தாலும் மயற் வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் முதலான ப்ரபந்நர்களுடைய ஸ ம்ப்ரதாய விஜ்ஞாநமானபடியாலே ப்ரமாணஸம்பாவனையில்லாமையால் ப்ரமாணமென்றபடி. இப்படிப்பட்ட ஸாக்ஷியும் ஸ்ரீவிஷய க்ஷாக ஸ்வதந்த்ர ப்ரமாணமாகமாட்டுமோவென்கிற ஸங்காவாரணாய மிவ ற்றுக்கு உசிதமானதிதி (ஸக்தேதி) [illegible]

ஸா-கா || ஜாஜ்ஞாம்ருதம் [illegible] ஸ்ரீயாமஹேஸ்வராணாம் [illegible] (ஸக்தி விஸேஷேத்யாதி) "நிஷேதம் [illegible] "விஸ்வ யெவிஷ்ணுநந்தநா [illegible]

௩௦ || ரூபைகளான ஶ்ருதிகளையுங்கண்டுகொள்வது. இவையடியாக வந்த ஸ்ம்ருதிகளாவன, "ஸாத்விக ஸர்வ ப்ராஜ்ஞா யேஷாம் ப்ரபத்தி நியதஶ்ரிய" இத்யாதிகளான ஶௌநகாதி வாக்யங்கள். இப்படியிவளுக்கு ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் ஸ்வதந்த்ரம் ஸஹாயஶரண விஶிஷ்டமாகையாலிங்கு மிவ்விவக்ஷைகொள்ளவுசிதம். இப்படி ஸாபேக்ஷகாரகதைகரூபமாய் விஶிஷ்டாய விஶேஷண முமாய்க்கொண்டு ஶ்ரூயிக்கப்படும் "ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்த்ர்யம், ஸ்வதஶ்ஶக்தம் ஸவிஶேஷணஶக்தி" என்கிற ஶ்லோகங்களின்படியே ஶ்ருத்யாதிகளுக்கு வ்யூஹாதிகள்போலே

ஸா-தீ || ப்ரஶாஸநாவிஶேஷோக்திகளிலே "ஶரண்யம் ஶரண்ய ஹாஸா"மென்கிற வாக்யம் ஶரணமென்றபடி (இவையடியாகவிதி) ஸந்தோஷத்வாத்ஸ்ம்ருதியும் ஶரணமென்றபடி. தத்விஶேஷணத்திலே ஶ்ரீயஶ்ஶ்ரவணாத் ஸாபேக்ஷகாரகத்வ விஷயத்தில் உத்தரவண்டத்திலே ஸ்ரீஶப்தம் ஸாபேக்ஷகாரகத்வபரமாகாமலிருக்க விரோதமாக பூர்வவண்டத்திலே ஸாபேக்ஷகாரகத்வபரதாஶ்ரயண ஶப்திதமன்றோ, வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஜதி) இங்கும்விஷயத்தில் பூர்வவண்டத்திலுமென்றபடி. பூர்வவண்டஸ்ய ஶரண்யத்வபரத்வாத் தத்ஸாபேக்ஷதயா தத்விஶேஷ உசிதமென்று கருத்து. இப்படி பூர்வவண்டஸ்ய ஸ்ரீஶப்தம் ஸாபேக்ஷகாரகதயாஶ்ரயணீயத்வபரமாகில் ஶரணஸ்வீகாரரூப ஶரண்யத்வாவபோதயிலே விஶேஷணதயா உபஶ்லேஷாக்ஞாபநாஸஹம் பூர்வவண்டத்தில் ஸ்ரீஶப்தமென்று சொன்னது விரோதியாதோ, ஸாபேக்ஷகாரகதயா ஶ்ரியஸ் ஸம்ஶ்ரயணீயத்வேந ஸாந்நித்யோபதேஶத்தை இல்லையேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஜதி) ஸ்ரீயதேஶாஸ்திபதேஶித்த்வமென்கிறது ஸாமாந்யதஸ் ஸாபேக்ஷகாரகதயா ஶரண்யவிஶேஷணதயாவாஶ்ரயணீயத்வபரமென்றுகருத்து. இப்படி "ஸ்ரீயதே" என்கிறது விஶேஷணதயாவாஶ்ரயணீயத்வபரமாகில் "ஶ்ரூயதே"என்கிறதுஎன்சொல்லுகிறது விஶேஷணத்வகதநாதேவவிஶேஷ்யாஶ்ரிதத்வம் ஸித்தமன்றோ வென்று வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபம்ஸ்வாதந்த்ர்யதி)

ஸா-ஸ்வா || ஶ்ரூயதே யோஷாஷ்ட்யர்: "ஸமஶேஷாவஸித ராதாம்பராவவாஷ்ட்ர க்ஷவீரண" இத்யாதிஶ்ரௌநகாதீத்யாதிஶப்தாஸ: ஶாஸ்த்ரோபாயத்வேயி ஶ்ரூயதஜதி வ்யுத்பத்த்யாவஸேயமித்யாஹ. (இப்படிஜதி) ஶ்ரூயதஜதிவ்யுத்பத்தேள ஶாஸ்த்ரஹஸ்ய ஸமோர்த்தரகா வாஷகத்வ ஶபேய இதி ஸாம்ப்ரதாயிகமித்யாஹ. (ஸ்வரூபமித்யாதி) ஸவம் யாதொஸ்ஸ்வாமிஹாவரூப ஸம்பந்தவ்யதிரிக்தாஶ்ரயாஶ்ரயீஹாவரூப ஸம்பந்தபரத்வேநாஸ்ஸ்ஸ்ரீநாக்ஷா ஸ்வஸ்வாமிஹாவ பரத்வேந ஹவஷேஷத்வ தத்வ்யதிரிக்த ஸமஶேஷஶேஷித்வவ்யந்யோரேவ வ்யுத்பத்த்யா ரவஸே

ம் || ஐதிஶயகாரிணியாய்க்கொண்டு ஸ்வேச்சையாலே ஸத்தையை யாஶ்ரயித்திருக்கும், எல்லார்க்கும் ஸேவ்யையாய் ஸர்வேஶ்வரனை ஸேவித்திருக்குமென்று பொருளானபோது எல்லார்க்கும் ஸாதநமாய் "காருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்யாதிக்ஷேமம் ஹேதுவாய்" என்கிறபடியே அவனுக்கு ஶேஷமானதில்லை சொல்லிற்றும். "ஜகஜ்ஜநந்யை ஸ்திரைஸ்ஸர்வஶ்ரய" இத்யாதிகளிற்படியே எல்லா வஸ்துக்களாலு மாஶ்ரயிக்கப்பட்டு எல்லாத்தையுந்தானாஶ்ரயித்திருக்குமென்று பொருளானபோது நாராயணாதி ஶப்தங்கள் ஶ்ரியப்பதிக்குச் சொல்லுங்கட்டளையை விஷ

ஸா-ஸ்ரீ||'ஶ்ரயதே' என்கிறது விஶேஷணமாகமாஶ்ரயணீயத்வமென்கிற வக்ஷத்தில் "ஶ்ரயதே" இதிவத்வ்யாதிருத்யவிஶேஷ்யஸம்வந்திஶ்ரயணாஶ்ரயத்வமவதாரிகைகத்வமென்று கருத்து. ஸஹ ஸ்ருத்வசிந்தஸம்வந்தஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்ஸ்வபாவத்வேஷ்டவுஸ்வ யெநிரூபத்வநிரூபணாதநவத்வேதவிஶேஷாஸஹவதிஸ வதிவ ஸ்ரீமதோ ஸ்வாமிநோ ஸம்ஶ்லேஷதஸ்ஸம்ஸ்கதாஸம்ஸ்த ரிதிஸம்ஸ்கதவிஶேஷ்யஸ்ய ஐஸம்ஸ்கதிஸவிஶேஷண ஈஸிதவ்ய விஶேஷணதயா ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாஸ்யாதிரவி காரணவாசகாதிஷு வ்யஞ்ஜநாபத்தேரிதி ஶோகாஸம்ஸ். ஸ்வதஶ்ஶ்ரீஸ விஶேஷ்யஸ்ய ஸவிஶேஷஶ்ரீஸ்வா விஶேஷ்யஸ்ய ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விஶேஷணஸமதா ஸ்ஸவப ஶேஷகாவேவ விஶேஷணமிதி ஸ்வாயத்தஸ்வரூபஸ்தித்யாவி ஸாக்ஷ்யஸ்வாதந்த்ர்யாதி விஸவயாவ ஸந்தந்த்ரீரகதாஹ.(ஸ்வபா திவ்யாஜதி) ஸ்வஷ்டா ஶ்ரீஶப்தம் ஸஹாய்யானவிஶயான ஸாபேக்ஷ காரணவாஸகில் பெரியபிராட்டியாரு ஶ்ரீஶப்தத்தை காருண்யவாத்ஸ ல்யாத்ய இதி ஶ்லோகஸ்வலக்ஷணஸ்வரூபமாயும் விஶிஷ்டவிஶேஷ கவ்வாமாயும் "ஜகஜ்ஜநந்யை ஸ்திரைஸ்ஸர்வாஶ்ரய" யென்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸவத்வஸ்வாஶ்ரயத்வ வ்யாவர்த்தகவிஶேஷ்யாவயவமாயுமருளிச்செய்கிறது விரோதியாதோவென்று வருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்கும் ஸேவ்ய யாஜதி) ஶ்ரியாதவாஶ்ரயணாஸம்கமாயும் ஸேவாஸம்கருமானபடியாலே "ஶ்ரீ யதே ஸ்வாஶ்ரிதைஸ் ஸ்ரயதே ஸர்வதா" யென்கிற வ்யுத்பத்திபிரகாரேண நாநாயோஜனை யுண்டாகையாலே யோஜநா விஶேஷ ஸம்ஸ்காரங்களை தத்தத் காரணங்களிலே ஆளவந்தார் ஸாயித்ததுவிரோதமன்றென்று கருத்து. ஆளவந்தாரருளிச்செய்த விஶிஷ்டவிஶேஷணாஶ்ரயவ வ்யாவர்த்தகாநுஸந்தானம் அவர்ஸம்வ

ஸா-கா||ஶ்ரேயஜத்வவிஶேஷண [illegible].(எல்லாருக்கும் இத்யாதிநா) ஶ்ரீஶப்தஸ்யாஶ்ரயாஶ்ரயத்வ [illegible] நாராயணஶப்தஸ்ய ஸமுத்பவ ஶேஷ்யநாதஸ்ய இத்யவி ஸாஸ்ய ஸாயிகம் இத்யாஹ. (ஜகஜ்

உ௭ || பந்நிக்குஞ்சொல்லிற்றும். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் "பகவந்நாராயண" என்கிறநேரிலே "பகவத்சம்ஸ்ரயம்" என்றருளிச்செய்தார். "ஸ்ருணோதி ஸ்ராவயதி" என்கிற வ்யுத்பத்திகளில் ஸாபராதரான வடியோங்களை ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்தருள வேணுமென்றிப்புடைகளிலே ஸ்ரீதருடைய ஆர்த்தியைக்கேட்டு ஸர்வேஸ்வரனுக்கு விண்ணப்பம்செய்து இவர்களுடைய ஆர்த்தியைஸமிப்பிக்குமென்றதாம். இப்படி புருஷகாரக்ருத்யத்தைச்சொல்லுகிற

ஸா.நீ|| ஜாயதேவேநத்வயவிவரணம்பண்ணுகிறஸ்ரீபாஷ்யகாரர்சொல்லாமல் புருஷகாரத்வத்தை ஜாதஞ்சொல்லுவானே என்றவருளிச்செய்கிறர்(பாஷ்யகாரருமிதி) (நேரிலே)ஸ்தானத்திலே "பகவத்ஸம்ஸ்ரய" மென்கிறவிடத்திலே பகவந்நாராயண ஸர்வைஸ்வர்யாதிகளெல்லாம் சொல்லப்பட்டதென்றுகருத்து. ஆனாலும் "ஸ்ரீயதேஸ்ரயதே" என்கிற வ்யுத்பத்திகூடினாலும் "ஸ்ருணோதிஸ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்திகூடுமோ, ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞயான பிராட்டிக்கிக்கேழ்க்கவேண்டியதில்லையே, 'ஸ்ராவயதி,என்கிறதுவும்ஆஸ்ரிதர்பக்கலிலேபக்ஷபாதமில்லாத ஸர்வஜ்ஞனை யீஸ்வரன் திறத்திலும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநார்த்தமான ஸ்ரவணம் ஸாயிதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறர். (ஸ்ருணோதீத்யாதிநா) ப்ரகாரத்ரயேண ஆனாலும் ஸர்வஜ்ஞக்ஞருக்கு நிஸ்ஸங்கமாக நினைத்தபோதும் ஸர்வேஸ்வரனை ஸமாஸ்ரயணம்பண்ணும்போது நித்யமாக புருஷகாரஸாபேக்ஷமே யபேக்ஷிதமாகையால் கார்யார்த்தமாக ஆஸ்ரிதார்த்தியைக் கேழ்க்கையுமீஸ்வரனை கேழ்ப்பிக்கையும்ப்ரயோஜனமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறர். (இப்படிஇதி) கார்யார்த்தார்த்தி ஸ்ரவணஸ்ராவணரூப புருஷகாரக்ருத்யமிதாந ஜேநந ஸாதந புருஷகாரத்வமென்றபடி. இந்தவ்யுத்பத்தி "ஸ்ருணோதி ஸகார்த்தம் ஸ்ராவயத்யேவ" என்கிற வசநாநுகுணமென்று கருத்து. "ஸ்ருணோதி ஸ்ராவயதி" என்கிறவ்யுத்பத்தியில் ஸ்ரவணம் சேதநவாக்யங்களுக்குமென்றும் ஸ்ராவணம்சேதநங்களுக்குமன்றிக்கேஸர்வேஸ்வரனுக்குமென்கிறது விரோதமன்றோ, ஏவம்வ்யுத்பத்தியாலே புருஷகார

ஸா-கா || ஸ்துத்யாதிநா) ஸ்வார்த்தசேஷ ஹாஷ்யகார ஸூக்திஸார. (ஹாஷ்யகாரருமித்யாதிநா) ஸ்வம் ஸ்ரீயதஇதிகர்மணிவ்யுத்பத்த்யபேக்ஷிதகர்த்ருபிஸேஷநஸ்ரயதஇதிகர்த்ருவ்யுத்பத்த்யபேக்ஷிதகர்மஸேஷ சேதநவாசேதநகார்யங்களுக்கு ஸ்ருணோதிஸ்ராவயதீதிவ்யுத்பத்திதாவலி கர்மஸேஷநசேதநகார்யங்களும் த்ராவலி புருஷகாரத்வஜ்ஞாபநம் ப்ரயோஜநமிதிவ ஸேவார்த்திகஸாரம். (ஸ்ருணோதீத்யாதிநா)ஸ்வம் வ்யுத்பத்தி ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞயஸ்ய புருஷகார ஜ்ஞாபகத்வ உக்தா

ஷ்டி || விதுக்கும் புருஷகாரஸ்வபாவத்திலே நோக்கு. "உத்வாஹம் ச வேதம் ச பத்ந்யாச ப்ரயணம் | உபநிஷத் ஸாங்கமேவ ஸம்ஸாரக ஸ்வ தேவதாநு, ஸுந்தரம் ஸ்வாத்மப்ரயத்ந" இத்யாதிகளை யவன்பக்கலிலே கேட்டு "ப்ருணாவா வஸிஷ்டேநை யத்த்வக்ஷ்யாநு ஸம்ஹிதம் ப்ராணாக்ஷிபாநிதம் ஸாக்ஷ்யஸ்ப்ராணாமதம்" என்று கவொ தத்தை கவொதி கேட்பித்தாற்போலே அவஸரத்திலே கேட்பிக்கு மென்னவுமாம். ஸபேஷஹன் பக்கலிலே ஸோகஹிதத்தைக்கேட்டு "இத்தவைபயிகம் கதா" இத்யாதிகளிற்படியே விபரீதகரையுங்கூட

ஸா-தீ|| க்ஷம் ஹிஸிக்கையால் புநஸ்திதி வ்யக்தமென்றேவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (உத்வாஹ இதி) அவன் பக்கலிலேகேட்டுஅவஸரத்திலே அவனைத்தானே கேழ்ப்பிக்குமென்றதாகையால் ஒவ்வொ மில்லை என்று கருத்து. உத்வாஹம் ப்ரயணம் வேதம் ச வேத, தாநஹம் ஸ்வபவே உபாயாநுஷ்டாந நிஷ்டோ ஸதிக்ஷா ஸம்ஸாரநிஷ்ப்ரி என்கை. பதியாயிருக்கிறவிவள் ஸத்ராவினிடத்தில் நின்றும் கேட்டவஸ்துத்தைத்தனே ஸத்ராவை கேழ்ப்பிக்கை உசிதமோவென்கிற ஶங்காவாரணாத்தம் "ப்ரணா வஸிஷ்டேநா" இத்யாதிகம் நம ஸத்ராவுக்கு ப்ராணமதஸம்ர க்ஷணார்த்தவ ப்ரயத்நஸ்ரவியாலே கத்தை ஸ்வாஸ்தநா ஸ்ரமாகக்கேழ்ப்பிக்கை உசிதந்தானென்றுகருத்து. ப்ராணாமதஸம் ரக்ஷணத்தை ப்ராஸ்ரானிடத்தில் நின்றுங்கேட்டு ஹஸ்தவிஷயத்தில்கேழ் ப்பிக்கை திருமாலி ஸவஸ்ஸாயாரணமானபடியாலே பிருட்டிக்கத் தோஷமவனன்றேளென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸபேஷ்ஸ்ரானிதி) "இத்தவைபயிகம் கத்ரம் ராஜ்ஞோ ஸ்தாநம் பரிஷ்டா | பயஸோநிஷ்டா ஸோராக்ஷயாஸஸ பரஷ்டஷ்டிஹஸ்" ஸ்வர்ஸதி — ஹோத்ரம்ஸ ராவண ஸ்தாநம் ஸம்கா பரிஷ்டா ஸுகாக்ஷதா க்ஷயா கிஞ்ச ஹோ ரம் பயா ப்ராணாஞ்நிஷ்டா க்ஷயா பரஷ்டஷ்டிஹஸ் க்ஷஸ ராஜ்ஞ இதம் கதம் ஹேஷம் விஹாய ஸ்ரீ தம்கதபளவயிகம் யாக்ஷீதி. ஆகையால் ப்ரதவிஷயெவி ஹிதாவரணாநுஷ்ட ஹெஹக ஸ்வஹா வாபா கத்தைா திப்யோ வ்யாஜிதமென்றுகருத்து. ப்ராவபதிக்கிருஸி தவெதந கடக்கவும் வாயிதுமன்றென்று ஸஹிதம். ஆனாலும் "ப்ருணாதி நிவிஷாஹோஷாநு ஸ்ரீணாந்வமணெஜமஹ" என்கிற வ்யக்தி கூடுமோ? அப்போதைவஷ்டிகர்களுக்கும் ஸகலதோஷ ங்களைப்போக்கவேண்டாவோ, விரோதிகளுக்கும் குணபரிவாகத் தை உண்டாக்க ப்ரஸம்ஶியாதோ, உபாயாதிகாரிகளுக்கும் க்ருதோ வாயருக்குமென்று ஔசித்யாநுஸந்தாநிக்கிறதென்றிலப்போ ஸஷ்டூ

௨௭|| கேட்பிக்குமென்னவுமாம். "ஶரணாகதிநிஷ்டாநுஷ்டாநு" என்று ஶ்ருதியானபோது "ஶக்த்யாஸஹ ஸர்வத்ரகோபாநேவ்யாகாருண்ய ரூபயா| ரக்ஷஸ்ஸர்வமிதம்யாநித்யம்விஷ்ணுப்ரியே" என்றும், "வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கு" மென்றுஞ்சொல்லுகிற படியேஉபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளான கர்மாதிகளைக்கழிக்கு மென்றதாம். "ஶ்ரீணாதிவ ஶ்ரேணிஜந்மக" என்று நிருக்தியில் தன் காருண்யாதி குணங்களாலே "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு,, இத்யாதிகளிற்படியெ ஶ்ரீ தர்க்கு மெங்கையு

ஸா.டீ|| நிஷ்டநிவர்த்தகத்வமேவ ப்ரபத்த்யங்கத்வம் ஶரண்யனுக்குச்சொல் லுகிறதுவிரோதியாதோ,வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாகதீத்யாதி யால்) "ஶக்த்யாஸஹ" என்றும் "நின்றிதிருவருளு"மென்றும் ப்ரமா ணோபாதாநத்தாலே உதீஸாஹித்யேநஸ்ரீ த ஸமஸ்தாநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வ ஸமஸ்த ப்ராப்யகர்மாதி களென்று கருத்து, ஶக்த்யா ஸஹ தாம் விநா ஹமவதாவி ரக்ஷகத்வம்நாஸ்தி ஸாவ:. ஸமஸ் திஶாஸ்த்ரம் ஸதாஸ்தாதிமேதேந உதாஹ்ருதேவிஸாமத என்கை, உபாய விரோதிகளான கர்மாதிகளைக் கழிக்குமென்று சொல்லாதே உபாயாதிகாரிகளுக்கு விரோதிகளான வென்று நிர்தேஶத்தாலே பிராட்டிக்கு உபாயவிரோதி ப்ராப்திவிரோதி ஸர்வஸ்வாபநிவர்த்தகத்வம் தோற்றுகிறது. (வேரி) பரிமளம் (மாறாத) விச்சேதமாகாத ஸதாஸர்வமயமான (பூமேல்) கமலாஸநமேவாஸி (இருப்பாள்) வஸியாநிற்கிற பெரியபிராட்டி (வினைதீர்க்கும்) ஆஶ்ரித ருடைய ஸர்வஸ்வாபத்தையும் (தீர்க்கும்) நிவர்த்திப்பிக்குமென்கை. (நின்திருவருளும்) தேவரீருடைய ஶ்ரீஸூக்தியையும் பங்கயத்தாள் திரு வருளும் பங்கஜத்திலே வஸிக்கிறவள் பங்கயத்தாள் பிராட்டியினுடைய திருவருளும் ஶ்ரீஸூக்தியையுங்கொண்டு உபோரக் காருண்யோபாய கேஶநாவஸாநே) நின்கோயில் தவழ்வ) விசேநாடள(சிக்கு)திருவலகு சித்து வனதோஷஶக்திதமெங்கையுங்களை பண்ணினென்கை. இப்படி யானால் ஸ்ரீதக்ஷ்மைதிவாஸம்வலியேஶை நிரூபிக்கவந்தவளவந்தாரும்

ஸாகா||ஶ்ரீ ணாதிஶரணாகதிவ்ருத்தேநேத்யாஸநிஷ்டநிவ்ருத்திவ்யவஹேது ஷ்டப்ராபகத்வஞ்சோபகாரகொபாபாயகத்வோபகத்வம்ஸப்ரமாணம் (ஶர ணாகதீத்யாதிநா) (வேரிமாராதேத்யாதி) பரிஶேஷமேநஸ்வரஹிதபா ஷேபவிஷ்டிதாஸக்தி: ப்ராப்திவிரோதிபாவம்நிவர்த்தயதீத்யர்த:. (நின்திருவருளுமித்யாதி) ஶ்ரீஸூக்திபயாஶக்த்யா: ஸூக்திபாவ ஸமவஸ்து ஸவஷ்விபகொங்கையும் ஸூக்தேத்யர்த:. உத்தாரலக்ஷ்ய ஸமஸ்த யாதநாதாபர் ஸ்தாநகாஹ்ரம் ஸம்ஸித்தம் ப்ரபஶ்யதவ்யாதேஜ

ஸ்ரீ॥ ப்ரபத்தி ப்ரமாணங்களை ப்ரமாணத்தையுண்டாக்குமென்றதாம். இவ்வர்த்தங்களெல்லாத்தாலுமுள்ள வைலக்ஷண்யத்தைக் கணிசித்து “ஸ்ரீமத்வசநாதிகே ஸகலமபி ப்ரஹ்மஸர்வம் ஸர்வம் வயா,, என்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தார். ஸூத்ரம் இந்த உபாயாதிகாரத்தைக் கொண்டு “ஸ்ரீரவியக்தே,, என்றார். இவ்வஸங்கதியில் ப்ரபந்நனுடைய உபாயஸ்வபாவத்துக்கு உபாங்கங்களானவை ப்ரபத்தியிலும் ப்ராவண்யத்தைக் குறைவாக்குமானவை யுக்தமாகத்திலுமடங்கியவைகள். ॥*॥ ஸூத்ரம் — உபாய

ஸா-டீ॥ ஸூத்ரம் உத்தரப்ரகரணத்திலும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரகோசத்திலும் ஷட்விதப்ரபத்தி விஷயங்களைச் சொல்லாமலிருக்க ப்ராமாண்யமாயிகமாக வித்தனையங்கும் ஸ்ரீஸூக்தத்துக்கு சொல்லப்போமோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களெல்லாத்தாலும் உத்பாதிதா) (ஸ்ரீரவியக்தே என்றார்களித்யேந) ஆனால் ஸ்ரீஸூக்தம் ப்ரபந்நனுடைய உபாயமாக வந்தது கர்ந்நாள ஸ்ஸ்வதந்த்ர ப்ரதிபாதகமான படியாலே அநுஷ்டாந காலத்திலே ஸ்ரீஸூக்தத்திலே உபாயங்களை விதிக்கைக்குக் கடமையுண்டோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வஸங்களில்) உபாயவேஷ யாகங்கள் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிஷு நித்யங்களாக ப்ராவண்யாதிகள் ப்ராவண்யத்தைக்கு உபாங்கங்கள், உபாயஸ்வரூபத்தில் ஸௌஹார்த்தாதிஸம்பந்த ஸாதிகள் இங்கு ப்ரபந்நனுடைய ஸ்வாபாவத்துக்குள்ளன்மையாலே நிஷ்டிக்கு உபாயமில்லையென்று ப்ரமாணிக்கக்கூடாது அப்போ ப்ராவண்யத்தைக்கு உபாங்கமானவை என்கையாலே ப்ராவண்யத்தையுமில்லையாக ப்ரஸஜிக்குமாகையால் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸேவ்ய ப்ரபந்நாதயா உபாயஸா தேவ்யஸ்யாது விஶிஷ்ட ப்ரபந்நனுடைய உபாயஸ்வாபவத்துக்கு உபாங்கமானவை என்றே கஸங்கொள்ளவேணும், ஆனாலும் நாராயணன் ப்ரஸந்நனாம்போது ஸங்கல்பிதனுமாயிருக்குமென்கைக்காக ப்ரபத்தியிலும் ஸ்ரீஸூக்தமென்று சொன்னதுகூடுமோ, “உதார ஸாதுமேவாந்யாஸ” என்கிறபடியே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம் ஸ்வீகாரத்துக்கு ப்ரவ்ருத்தி ஹானமான ஸந்தோஷம் இல்லையென்றவருளிச்

ஸா-கா॥ ப்ரஸ்வரூப உபாயஸ்வரூப (இவ்வர்த்தங்களித்யாதிநா) உக்தார்த்தங்களில் ப்ரஸித்தமான விஶேஷ வாக்யங்கள் ஸ்ஸ்வரூப தேவதாந்தர ஸாமாந்ய வாக்யார்த்தம் நித்யங்களில் ஸ்ரீஸ்வயம் ஸ்ரீமதோ விஶேஷ நித்யங்களில் ஸ்வரூப பரமாநந்த ஸம்ப்ராப்தி ப்ராவண்யாங்கம் அங்கம் ஸ்வரூபமான ப்ராவண்யமான ப்ராவண்யப்ரஸஜ்யா வஹநம் ஸாத்யஸாதநம் ஸம்ப்ரதிஷ்டிதம் ஸமஸ்த ஸம்ப்ரவாஹம் ஸர்வபூதேஶம் அஸாத்யம் ஸம்ப்ரபந்நாதி ப்ரபந்நத்வ ஸம்ஶயாதிஸ்யாத் (இவ்வஸங்களில் இத்யாதிநா) ஸம்ஸாரஸம்

ஶ்லோ॥ உபேயப்ராபகத்வாதிஸம்பந்நே | ப்ரஸித்தே: ப்ரதிஸம்பந்தீ ஶ்ரீமா ந்விஶிஷ்டலக்ஷணம் ॥ * ॥ "ஶ்ரீமாந்" என்று பொதுவிலே சொன்னாலும் ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலே இங்கு ஶ்ரிய:பதியென்றபடி. ஸாமாந்யமாக

ஸாநீ॥ செய்கிறார் (ஸ்வாமீதி) (ஶ்ரீமாந்) ஶ்ரீவிஶிஷ்ட: ஸ்வாமீஸந் ஸ்வாமித்வஸம்பந்நே ப்ரதிஸம்பந்தீ ஶ்ரீமாநுபாயஸ்ஸந் ப்ராபகத்வஸம்பந்நே ப்ரதிஸம்பந்தீ ஶ்ரீமாநுபேயஸ்ஸந் ப்ராப்யத்வஸம்பந்நே ப்ரதிஸம்பந்தீ ப்ரஸித்த: க்ருதஜ்ஞீக்ருத உக்தம் விஶிஷ்டலக்ஷணாதீதி ஜந்மவிஶேஷ ஸித்தித்வாத். இப்படி பத்நீத்வ ப்ரயோக்த்ருத்வாதி ப்ரயத்தாலே ப்ராப்யஷகாரகவும் ஸித்திக்கிறதென்றும் பேதாபேதா பரக நிர்ணாயக ஶ்ரீபதித்வ ப்ரதாநாம்ஶமும் ப்ரமேயம் ஶ்ரீஸூக்தமென்றும் சொன்னது கூடுமோ, ஶ்ரீமானென்றும் ஸாமாந்யஸாமாந்யந்தோற்று கையாலே பதித்வபத்நீத்வாதி ஸித்திக்க ப்ரகாஶமில்லையே என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ரீமாநென்று இதி) ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலே ஸ்வஸ்தித: பதித்வாஸ்பத ப்ராப்ய வாசக நாராயண பதஸமபிவ்யாஹார ரூப ப்ரகரணாநுஸாரத்தாலே என்றபடி. இங்கு நாராயண பதஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே ஶ்ரீபதியென்னலாஞ்சொல்லப்போமோ, ஶ்ரீ ஸ்வதமென்று என்றும் ஹரிதமிநெனு என்றும் சிலஸித்தாந்தங்கள் சொல்லவில்லையோ, லக்ஷ்மீநாராயணாளுக்கு ப்ரபலப்ரமாணத்தாலே ஏகத்வமும் பதிபத்நீபாவமுங் கண்டாலன்றோ, இப்படி ஶ்ரீஸம்பந்தத்துக்கமும் நிர்ணயிக்கலாவது என்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸாமாந்யமாகவிதி) "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று உபநிஷத்ஸாரத்திலே ப்ரதிபேத நிர்தேஶத்தாலே ஏகத்வமும் பதிபத்நீஸம்பந்தமும் சொல்லித்தென்று கருத்து. ஶ்ருதியாலே என்று சொல்லாதே ஶ்ருதிபேதத்தாலே என்கையாலே ப்ரமாணப்ராபல்யம் ஸூசிதம்ஆஜ்ஞானும் 'ஶ்ரயதே ஹரம் பத:' பென்று ஸ்வத: ஶ்ரீஸம்பந்தேஷா

ஸாகா॥ ப்ராப்யப்ர திஸம்பந்தித்வே ஹேயோர விஶிஷ்டதித்ராஹ (ஸ்வாத்யபாயஜ த்ராதிநா) நிமச்ஶக்ஷ்யதா ஸ்வாமித்வாதி ஸம்பந்நே ஶ்ரீமாநு ஸ்வாமீ உபாய: உபேயஶ்ச ப்ரதிஸம்பந்தீ ப்ரஸித்த ஜந்யத்வய:. யதாப்ரோக்ஷ காநுஸந்தாநமேவ ஸ்வாமித்வஸம்பந்நே ஶ்ரீமாநு ஸ்வாமீ ப்ரதிஸம்பந்தீ யதாபதமஸம்பந்நே ஶ்ரீமாநுபேய: ப்ரதிஸம்பந்தீ ததா ப்ராபகத்வஸம்பந்நே ஶ்ரீமாநுபாயஶ்சத ப்ரதிஸம்பந்தீ நிமச்ஶே ப்ரஸித்த ஜந்யத்வாத். ஏவம் ஶ்ரீஶப்தார்த்தஸ்ய நிர்தேஶ்யா "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" இத்யாதி ஶாஸ்த்ரஜநிதா விஶேஷபத்தீ" த்ர்யக்ஷ்ராநுமாநம் ப்ரஸங்க தத்பத்நீத்வ ராமோபஸம்பந்தோ யாதாத்ம்யஜ த்ராஹ. (ஶ்ரீமாநித்யாதிநா) ப்ராப்யத்வம் ஶ்ரீஸூக்தேநாஸௌ பேயகேநோக்தம் ஹரவத: ப்ரகாஶ ஸம்பந்தோ ஹ்யநந்தோபக்த

உத்தோற்றினஸம்பந்தாஸ்ரு த்விஶத்தாலேவிஶேஷிதம். ஸர்வருக்கு மாஸ்ரயணீயையாய் ஜமநீதாவான விவனுக்குபதியென்னவேபரக்ஷ மும் ஸௌலப்யமுந்தோற்றும். இங்குபிருட்டியை விஶேஷித்தெடுக் கையாலே நாராஶப்தாநுங்களான வக்ஷணங்களிற் காட்டில் வ்யா வ்ருத்தியும் விஶேஷணமாக நிர்தேசிக்கையாலே யதாவ்ருத்தணம்பதி

ஸா-தீ||ஸ்வஸி’’ஐதர்யாதிகளிலேயும் ஸமவதாஸி தக்ஷாதிஸம்பந்தங்களும் சொல்லாநிற்க பதியென்னேசுதஸ்யா நியமத்துக்குநியாமகமுண் டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸூருக்குமித்தி) பரக்ஷஸௌலப்யாஸ்யா ஸவ ஸமாஸ்ரயணீயாயா சுநாந்தேஹஸ ஸ்வாபதயா ஜமநீதாஸ் ரஸ்யாஃபதிஸிதஸ்யைக்க தாஸ்யஶேஷவயோவ்ருத்தாதிதி ந்யாயேநவபரக்ஷ ஸௌலப்யஸித்திஎன்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு“ஸ்ரீமதே’’ன்றுசொல்ல வேணுமோ, நாராயண ஶப்தத்திலேதானே “நாரஸம்பாயிநோ நாராஃ’’ என்றும் “நாராணாமயநம்’’ என்றும் வ்யுத்பத்தித் தாலே நாரஶப்தாநுமான பிருட்டிக்கும் ப்ராணஸிஷஸம்பந்த விஶேஷம் ஸித்திக்கையாலே ஸ்ரீஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்றவருளி ச்செய்கிறார் (இங்கித்தி) வக்ஷஸ்தல வ்யாவ்ருத்தி ப்ரயோஜநகக்ஷாக்ஷ ப்ரயோஜந மென்று கருத்து. பதிவாரநாநம்ரு மென்றேதாவ நாதஸ்யநே வேதநாவேதந ஸாயாரணமோ வாரநாமுர் மென்று ஶங்கா ஸ்யாஜ தஶாரணாநம் யதாவ ஶாணத்தி “ஸவே ஶாநஸ்ய த்வமேந வேஷாயத்தம் வாரநாமு)மென்று கருத்து. ஆனாலும் “ஸர்வஸதிநாவ ஶம்ஸாஸ்ரிதாயோமோஸ்திஶாயநே| ஸம் ஸமெம்ஸ்ஸிவிவக்ஷாயாம் ஸவஜி மதர்மாஃ’’ என்கிறபடியே யந வாநு, மஹஷிஃகளஶமாய ஷ்டதாஃ, பாஶீமாநு, வ்ருஹாவாநு, வீய வாநு, ஸ்பிகோ ரக்திமாநு, வவுதேவஹிமாநு ஐதர்யாதஎள யதா க்ருமாமதிபத்ரஸ்ய வஹக்ஷாதி விஶேஷிதததீ மாணஸிஷதத்த்வஸம்பந்த ஸ்ரக்ஷஸ்ய உஶநாதிங்கோத ஸ்ஸம் விவக்ஷிதமென்று ஶங்கித்து

ஸா-கா||ஸம்பந்த பரக்ஷவிவக்ஷயேத்யஸிவ்ராயேணாஹ (ஸவருக்கு மித்யாதி)“ஸ்ரீயம்வாஸயமேக ஶமோ தாரம்வதமாஸீம்“ நிர்தேஶ்யவெ ஷாஜஹநாதே த்யாதிநா மாத்ருக்ஷஸிஸிதிஹாவஃ.நகேவலம்ப்ராணா தேவமாத்ருக்ஷாவமஸீ மம்தே நாராஶப்தேவாஸ்யா அஸி தஸ்யாஃ வயக்திதநாதிவி ஸிஸித்யாஹ. (இங்கு பிருட்டியைஐத்யாதிநா) நநாநிதயோமம் மதவ ஜோவயிதவ்யம் கநேகாமுமேவந நித்யோம வேயந நேயத்யா ஹாவாதித்ய தாவேக்ஷா ஸம காமமாஸ்ரயணாவயக்தா வ்யக்திஸிவயவஸாநாத “தஸ்யாக்ஷ்யா ஸ்வாவேஸ வகேஷ்ய ஸ்ருணாஸமாஹிதஃ | ஶாண தஸ்யஸ்வாபேவெண்

தம்|| பாராஶர்யம்ஸம்ஹிதம். "ஸசந்த்ராதப்ரவேஶாதபஸாநித்யயோ கதிஶாயிநே | ஸம்ஸேவ்யமாநஸ்ஸ விலக்ஷணம் ஸவந்தேஹதாபாதம:" என்றநேகாஸம்ஹமாயிருந்ததேயாகிலும் இங்கு சதுர் உபயோக விஶேஷத்தாலேப்ராணஸ்ஸிமான நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது. விஷ்ணுஹத்தில் ஸ்ருஹஸ்ஸப்ரவஸ்ஸிலுமுள்பட "க்ருஷ்ணாஜிநேநஸம் வ்ருண்ணு வயஶ்ஶாவக்ஷஸ்தாநயாம்" என்னும்படியிறே நித்யயோக

ஸா-டீ || உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ப்ரதி)(உபயோகமிதி)ஸாப ராயனுக்கு நினைத்தபோதாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பான நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. (அநபாயிநீதி) "நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ" த்யாதி. இங்கு "ஶ்ரீரநபே"ன்று ஸ்வரூப த்துக்கு நித்யயோகத்தை சொல்லவந்ததன்று, கிந்து அபாயாம்ஶ ராஹித்யத்தாலே பதிவ்ரதாத்வ நித்யயோகத்தைச்சொல்லு கிறது. பத்நீத்வஸ்ய பர்யாப்திகாரகவாயாமேக்ஷிதகவாஸ்பத்நீத்வ பதித்வ ஶேஷஶேஷிபாவாத்யவஸ்த்ர பும்ஸஸ்த்வேகைகாநு ஸம விஶிஷ்டவிஷ்ணுஹவிஶேஷணாஷ்யோதாத்ம்யவிஷ்ணுஹஸஶ்ரீ ய: ஸமபதி நித்யயோகாநபந்த்ர். ராமாத்வதாபேஷு விஶேஷத்யாநாக என்குற ஶங்கையிலருளிச்செய்கிறார் (விஷ்ணுஹத்திலிதி) விஶேஷம் யோகாஹிநயோக மென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ரீமானென்று பிராட் டிக்கு விஶேஷணதயா நிவேஶங்கூடாது, பிராட்டி வ்யக்திஸ விஶேஷணமென்றால் கீர்த்திஸ்ரீவாக் நாரீணாமென்றும் பூவில்வாழ் மகளாயென்றும் சகத்யபவ த்யநிரபேக்ஷ ஸாமாநாதிகரண்யம் கூடாது. ஸவ்யக்திஶ்வயென்றில் ஸ்ரீமானென்று தத்ஸாபேக்ஷ ஸாமாநாதிகரண்யம் கூடாது. ஆகையால் பிராட்டி ஸ்வதந்த்ரையன்றேவென்று காத்யர்ஶங்கையை யநுவதித்து பரிஹரிக்கிறார்.

ஸா-கா|| வ்யாக்தீஸ்வாயாபணீகா||யமாயோஜமத்யாவ்ஸம்ஸ்ரவேணஸ்வ ஹாவத:| தயாவ்யாவ்ருத்திஸம்ஸவஞ்ஞம்நியாத்ரீ வதமேஶ்வரீ||யாயோவஸா வ்யாப்தா தயாவ்யாப்தோஹரீஶ்வர:"விஷ்ணோ:ஶ்ரீரநபாயிநீ" த்யாத்யா நுஷ்டாத்யாத்ர நித்யயோக வசநாஸுதாத்யாஹ (ஸம்ப்ரதி த்யாதிநா) ஸவம் ஸ்வரூபே வ்யக்திஸங்க்யா விஷ்ணோ வ்யாக்ர ஸிஸஹிஸவ் சரணாஹ. (விஷ்ணுஹத்திஸிதத்யாதிநா) ஏவம் ஸதி சதுர்வேதேந ஸாமாநாதிகரண்ய சவ்யக்திஸிம் பாஶேத சதுர்வநவேக்ஷஸாமா நாதிகரண்யம் வ்யக்திஸிவ் பாயேதிஶங்கேகநுவதந்து வ்யக் தீஸ்ய வ்யக்தீநசதுர்வாவேக்ஷஸ்வ நிரபேக்ஷஸ்வ வ யோஜிகே தியோபஸ்யஹிவாராஸ்கிஞ்சு விவக்ஷயாவா ஸ்வதாவாவிஶேஷணசாத் வாவிஸ்வ அநுஸாவாவேவ சதுர்வ்யாபேக்ஷஸ்வநிரபேக்ஷஸ்வப்ரயோஜகா

௨௯ ॥ மிருப்பது. ஸ்வவ்யக்திஸவஸ்துவுக்கு "ஸ்ரீமாந்" என்று ஸமஸ்தீய வ்ருத்த்யஸாபேக்ஷமாக ஸாமாநாதிகரண்யங் கூடுமோவென்றும், வ்யக்திஸமாகில் "கீர்த்தி:ஶ்ரீர்வாக்ச நாரீணாம்" என்றும், "பூவில்வாழ் மகளார்" யென்றும் ஸமஸ்தீயவ்ருத்த்யநிரபேக்ஷமாக ஸாமாநாதிகரண்யங்கூடுமோவென்றும் சிலர்சொல்லும் தோஷங்களிரண்டும் ஏதுங்கள், எங்ஙனேயென்னில்; "தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநகுணத்தையிட்டு ஆத்மாவை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லலாயிருக்கச்செய்தே "ஜ்ஞாநவாந்" என்று ஸமஸ்தீயவ்ருத்த்யாஶ்ரிதமாகவும் ஸாமாநாதிகரண்ய முண்டாகிறப்போலே யிங்குங்குறையில்லை. ஆகையால் ஸமஸ்தீயவ்ருத்த்யமாத்ரத்தைக்கொண்டு வ்யக்திஸமென்று நிரூபிக்கப்போகாது. "நரபதிரேவ ஸவலோகா" உதாஹரணங்களிற்போலே விவக்ஷாஜ்ஞாநம் ஸம்ஹாரவிதமானவிடத்தில் இப்ப்ருத்த்யமில்லாத ஸாமாநாதிகரண்யமாத்ரத்தைக்கொண்டு வ்யக்திஸமன்றென்னவுமொண்ணாது. ஆனபின்புவிஶேஷமாக ப்ரதிவாதிக்கும் ப்ரமாணஜாதங்களைக்கொண்டு இவ்வஸ்துஸ்திதி

ஸா-நீ॥(ஸ்வவ்யக்திஸவஸ்துவுக்கிதி) ஆனால்வடஉதிதத்வஸ்ரூப்யராஹி தேந்ந ப்ரயோமாக்ஸஸம்ஸ்யாநாத்மக ஜாதிக்கவ்யக்திஸங்க்ரமும் ஈஶ்வர நிஷ்டாநள தத்வப்ரயோகே ந வ்யக்திஸங்க்ரமும்' சொல்லுகிறது விரோயியாதோ? ஸமஸ்தீய வ்ருத்த்ய ப்ரயோகப்ரயோகமும் வ்யக்திஸ்வ்யக்திக்கு நியாமகமல்லவென்றில் வ்யக்திஸ்வ்யக்திஸ்வ வ்யவஹாரமும் ப்ரஸாமியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லிதி வாக்யத்தாலே தெளியப்ராப்திதேந) ஆகையாலிங்கு பிராட்டிக்கவ்யக்திஸ்வோயகமில்லாதேயிருக்கத்தவ்யாலேதானே சொல்லக்கூடுமோ, ப்ரமாண முண்டானது முக்தாவஸ்தைத்தில்தவ்

ஸா-கா॥ காவிதிதயோபஹாவாவேவவாயகாவிதிதயோபத்ரஹாவாஜ்ஞவாயஉத்யஹிவ்யஜ்ஞாஹ. (ஸ்வவ்யக்திஸத்யாதிநா) "ப்ரத்யஸவஹரஸ்ராஹஸ்ஸஹவஸ்ஹவிஷ்யதா" இதிகீர்த்தி:ஶ்ரீர்வாக்ச த்யஸ்யவேவவஜ்ஞ: "தத்குணஸாரத்வாத்து ஸமவே நிரபேக்ஷ யதோவாவிஜ்ஞாஸ் ஶ்ருஷ்குண வாதிஸ்வாது ஸாமாநாதிகரண்ய அயமஸ்தீத்யத்ஸம் தயாதேத்தி ஹாவ:. ஸவம்வ்யக்ஸ்வரூபவிஶ்ரஹஸ்யாஸ்வ்யக்திஸாயா லக்ஷ்யார்த: "லக்ஷ்யாஸஹஸ்ரேஷ்டிகேஶ:"வேவேகண்டேத்வேபோகே" த்யாதிப்ராமாணாநுகுண்யாத் ஸதத்தேஷுபரிஷ்காரஸ்வாவாஸ்ய வெயஸ்வாநாம் ப்ரதிவாதநஸ்யா விவக்ஷிதஸ்வாத் லக்ஷ்யரோஸ்ராக்ஸ்காப த்ரயயோமாது வஜ்ஞஸயேவி ஸதவா ஸ்வகாரத்யோவ யோமிநித்யோம உத்த ஜதிஜஶ்யாந தஸ்யவா:

ஸூ || யிருக்கும்படி தெளியப்பராதும். இங்கு உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலும் ப்ரமாணங்கள் நித்யயோகத்தைச் சொல்லுகையாலும் இம்மந்த்ரத்திலிவ்வர்த்தம் ப்ரகாசிப்பிக்கை ப்ரஸித்தமாகையாலும் ப்ரமாணாந்தரங்களில் உபாயத்வேநோபாஸாலே "ஸஹ பத்ந்யா விசாலாக்ஷ்யா, ஸஹவாஸஸ்ஸஹதேவேசா" என்கிறபடியே பிரியாதபடி சொல்லிற்றாயிற்று. நம்மாழ்வாரும் "அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா" வென்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயு மேநிலாநிற்ப" வென்றும், "இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்டே"ன்றும் உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலும் ஸ்ரீவத்ஸத்திற்

ஸா-டீ|| நித்யயோகமாமன்றிக்கேயிருக்கப் ப்ரமாணமாகவும் ப்ரமாணத்தில் உபாயத்துக்கு நித்யயோகமாமன்றுசொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) உபாயதசாயாம் "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே", உபேயதசாயாம் "ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:" "ஸ்ரீய ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: நித்யே வைகுண்டே ஸ்திதா" இத்யாதிப்ரமாணம் (இம்மந்த்ரத்திலிதி) உபயநிரூபிதசேஷத்வாச்ரயத்வ உபயபதி வாச்யக ஸ்ரீமந்நாராயண சப்தாபிஹித தத்த்வத்தின் ப்ரமாணாதி ஸ்ரீயோ நித்யயோகஸ்ய வக்தவ்யதாவென்று கருத்து. இப்படியானால் கவிஸ்ரேஷ்டரான நம்மாழ்வார் "முகில்வண்ணனடியையடைந்து" இத்யாதிகளிலே உபயவிவரணம் பண்ணியருளினவர் ஸ்ரீயோ நித்யயோகத்தைச் சொல்லாமையாலே கவிஸ்வஸம்ப்ரதாயவிரோதமாக நித்யயோகத்தை ஸ்தாபிக்கமாகச்சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாருமிதி) (அகலகில்லேனித்யாதி) இறையும் க்ஷணகாலமும் அகலகில்லேன் அகலுகை பிரிவு பிரியமாட்டேனென்று (அலர்)புஷ்பம்(மேல்) உபரிதேசத்திலே வஸிக்குமவளான(மங்கை)பருவத்தாலே ஸ்த்ரீ(உறை)நித்யவாஸம்பண்ணப்படும் (மார்பை) வக்ஷஸ்ஸையுடையவனே என்கை(ஒண்டொடியாளித்யாதி) (ஒண்)அழகான(தொடி)ஹஸ்தாபரணமான கங்கணத்தையுடையவளான ஸர்வாபரணபூஷிதையான ஸர்வலோகாதிபதியான ஸ்ரீ(திருமகளும்)லக்ஷ்மியும் (நீயும்)

ஸா-கா || ப்ரஸாதிகஸ்வபாவமுடையவளென்கை நிரதிசயபோக்யதைதோன்ற (இங்கு உபாயேத்யாதிநா) (பிரியாதேத்யாதி) தவிநாஸாவ உக்தஇத்யர்த்த: (அகலகில்லேனித்யாதி) க்ஷணகாலவிச்லேஷஸஹிஷ்ணுத்வம் தோன்றுகையாலே ஸ்ரீயா யுக்த வக்ஷஸ்த்வமுக்தம் (ஒண்டொடீத்யாதி)விசேஷணம் ஸமஸ்தாபரணபூஷிதையாகையாலே ஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய விபூதிகளுக்கு ஸ்வாமிநியானவளென்கை நிதானமாகவன்றி இவளை (இங்குமித்யாதி) உபாயத்வ ஸ்ரீபதித்வம் ஸ்வரூபஸித்தம்

சொன்ன திவ்யமந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தார். இவ்வநுஸந்தாநம் ஸாவதாயர்க்கன்றியிடாதே நினைத்தபோதே யாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாம்

இப்படி ப்ரஸித்தமான வாத்ஸல்யகாரந்தானும் தன்னேற்ற மாட்டியிருக்கின்ற நாராயணஶப்தத்தில் தோற்றுகிற ஸௌஶீல்யம் பண்ணைக்கண்டும். இது "தன்னடியார்" என்கிற பாட்டிலே காண

ஸா-ரீ || தேவரும் (கிலாகிர்ப்ப) வதிப்த்ராவிர்க்கவாரவேதஉதிஶேஷ (இருக்கும்தாத்) (இருக்கும்) உபாயதேஶேஷிதும் (அங்கும்) வாரவேதேவ ஶேஷிஶேஷியிலும் (திருமால், திரு ஸ்ரீ: ஸ்வாமால் வ்யாமோஹத்தையுடைய திவ்யஶ்ரீ விஶிஷ்ட நாராயணனையன்றி நாராயணா விநா (இன்மை) இல்லாமை (கண்டு) ஸ்ரீகோவிந்தாதேஶா நாஸ்தித்யுக்தேஶ்வஶ்ச. உத்தர வஸ்துத்திலே ஶேஷஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶேஷித்வேநாஶ்ரயாதீநித்யமோம மமவைஶிஷ்ட மாறனும் வாத்ஸல்யத்திலே பவைஶிஷ்டோக்தயோம விஶேஷணந்தன்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வநுஸந்தாநம்) அணியிடாதே பட்கிலிலென்று ஸாவப்பட்டாதே, ஆனுலுமீஶ்வரன் ஸாவ ராயவிஷய திவ்ய ஸுஸாகுஞய் நுஷ்டாநமுகையாலே யஶோவார வாதித்யேவதாஸனாத் ஸீ ப்ரஸூஸாவ நாஷ்டாஜநாதோய நகேவலம் ஶ்ரூஸாஸ்துகில் நித்யவாத்ஸல்யம் பாதஸ்யாவி நிஷ்ப்ரகாஶ்ய யேசவ பக்திஹாவாக நித்யமோமஸாகவா உதாரொவ வ்யக்ஷ மன்றுமென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஉதி) நிரவாயிகஸௌஶீல்ய ரஹிததிமதா ணதாஷ்டாஜஸாபா நகலணிபாதஸ்ய வெயவெஶ்ய வீ நிஷ்ப்ரகாஶ்யணயோம் ஹுணஸௌஶீல்யவதி ஶுபவதி தாத்பர்ய வடிகஸம்பிராஜ நிஷ்ப்ரகதாயா கிந வக்தவ்யமென்று கருத்து. இப்படியாகில்ஸவதிஸ ஶ்ரீஸ்வாதந்த்ர்யம் என்கிற ஸம்ப்ரதாயம் விரோதி யாதோ, ஆகையால் தாத்பர்யம் ஸ்ரீமானஷ்ட என்ற வேண்டாவோ என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதுஉதி) தன்னடியார் திறத்தகத்தாமரையா ளாகிலும் சிதகுரைக்குமேலென்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று

ஸா-ஸா || (அணியிடாதேஉத்யாதி) ஸஷ காய- ஜாரநவைகஶ்யாவேக்ஷா ஸங்காஶம்ஸ்யணவாக்ஷம் ஸவேஷித்யஸ்ய. ஸ்ய நாராயணஶப்தா ஸ்யாஹஸ (இப்படித்யாதிநா) (தன்னேற்றமாம் படியாயிருக்கின்றன) ஸ்வஸ்வாமி ஸாவஸாஸ்வாஸ்யந்த ஸாம்ஶிந்ஸ்த ஸௌஹார்த்தாத ஸ்வாஸ்ய ஹேது ஸஹஸ்ர பிண வாத்ஸல்யோ வ்யநவைஶிஷ்டஉதி ஆஸ்ரா பிதாவஶேஷாயதஜஉக்ஷ்யஸ்ய. ஸவா வாத்ஸல்யவிஶேஷா வக்ஷ்யமாணத்வாத் ஸாகாக்ஷத்வ ஸஹவஶ ஸ்வாமி வைஸஷ்யஸி ரவி தயோக்ஷநாபாக்ஷிதித்யாஹ. (இதுதன்னடியாரித்யாதிநா) ஸமவாய ஸ்வஸ்த்வவிஷய ஸகலதோஷஜநகீவத்வாயாவிஶேஷா

த்வம்|| லாம். "ஶ்ரியஃ ஶ்ரீகாந்தஸ்ய ஶ்ரீமாநநோகந்த்ரயாஶ்ரய" இத்யாதி
களிலே ஸமஸ்தாத்மாக ப்ரஸித்தமான ஸ்ரீஶப்தமே யமையாதோ வெ
ன்னில்; பூர்வகண்டத்தில் உபாயபாவத்துக்கு உறுப்பான குணவிஶே
ஷாநுஸந்தாநார்த்தமாகவும் உத்தரகண்டத்தில் ஸர்வவிஶிஷ்டனை
ஶேஷிவ்யாவ்ருத்தியைத்தோற்றுகைக்காகவும் நாராயணஶப்தமெடுத்த

ஸா.நீ || செய்தாரென்பனபோலவும் ஸ்வதாஸவிஷயேகர்மவாஸிநீஶ்ரீ
ரஸிகதருகுத்தக்சொல்லுமாகிலும் என்றடிடாததுசெய்யார்க்கு ஸ்வதாஸ
ஸந்த்யாயாம் செய்தாரேல் ப்ராப்தபங்க ஶ்யாமாத்தவி
ஸர்ஜநமேவ க்ருதவத இதி வசநிவாத்யம் ஸமவாநிதி ஶாஸ்த்ரம்
ப்ராஷ்காரஸ்த்யா கரோயா கஸம்ஸாவித்தைஶ்நேக்ருதேவி
தாஸாநம் தேரோதித்வாக்ஷா ப்ராஷ்காராஸாவெவி ரக்ஷணா
ர்த்தோ ஸமவாநு ஸ்வாநதிக்ரமேண ப்ராஷ்காரஸஞ்யாநே கித்வ
வக்தவ்யமென்று கருத்து. ஆகையாலிவ்வர்த்தமும் ஸாத்யவிஷயமெ
ன்று கருத்து. இங்கு ஸ்ரீஶப்தம் ஸமஸ்தஸாதாரண நாமமாயிருக்கை
யாலே நாராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோ ஏகவாக்யத்திலிரண்டு
விஶேஷ்யத்வ ப்ரயோஜநாவிதமன்றோ? உபாயகோபயோகத்
குணாநுஸந்தாநம் நாராயணஶப்தம் வேண்டுகையால் ப்ரயோ
நிஷ்டம் ஸ்ரீஶப்தம் விஶேஷணமென்றிலாலு உத்தரகண்டத்திலே நா
ராயணஶப்தம் மிகுதியன்றோவென்றுஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.
(ஶ்ரியா இதி) இனி நாராயணஶப்தார்த்தமே துதிருமந்த்ராதிகாரத்திலே
சொல்லிற்றென்றிலப்போது நாராயணஶப்தம் ப்ரத்யாயிகாரோக்தார்த்த
ஜ்ஞாநார்த்த வாசகமாகையால் தாவதர்த்தாநுஸந்தாநேநாந
காரத்திலஶக்யமன்றோ, கதிபயகுணாநுஸந்தாநத்திலே தாத்பர்ய
மென்றிலதுக்கு நியாமகமுண்டோ, பூர்வகண்டமுபாய பரமாகை
யாலுபாயகோபயோகமே நியாமகமென்றிலாலு முபாயகோ

ஸா-கா|| த்யங்கரோத்வேஜகவ்யாபாரஜ்ஞாபயத்வேஜகத்தா நாவாரா
யாகாருண்யம், பலிகார்யம் ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபஹேதுக்திவைசீந
ரேவா காருண்யதி வஶீக்ருதேஷ்வர்த்தாஃ. ப்ராப்யப்ராபக ஸமர்த்யா
க்ருதஸ்யாவி பாவஸ்ய ஶுபாஜ்ஞாதி ஹேதுகேந ஸாமீசீந்யாதிவ
ஶப்தப்ரயோக இதிஸாவஃ ஸ்ரீஶப்தேந ஶ்ரியஃ பதிகேந நாமக
யாவ நாராயணஶப்த வோஜ்யத இதி நாராயணபத வைஶிஷ்ட்ய
ஶங்காமிஶ்ர பரிஹாரம் தஸ்யபூர்வாதிகாரோக்த ஸகலார்த்த
வசேவ ப்ராப்யபோபயோக் வாத்ஸல்யாதயஶ்வா நாஸியா
இதி ப்ரதஶ்ய தேஷாம் ஸ்வரூபேவோபாயபோதக காரணத்வாஹ(ஶ்ரியா
இத்யாதிநா) ஸுந்தர்யஶாஸ்த்ராதிஃ, பரமோதாரகாருண்யாதிஶப்தார்த்தஃ.

த்தி||மாகையால் இங்குச்ரீத்வமும் விசேஷணம். இங்குத்தை நாராயண சப்தத்துக்கு த்விதீயாதிகாரத்தில் வ்யுத்பத்திகளாலே சொன்ன அர்த்தங்களெல்லாம் விவக்ஷிதங்களாகிலும் ப்ரகரணத்தில் நாராயணசப்தத்துக்கு சரண்யதையிலே நோக்கானபடியாலே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிலே அநுஸந்ஹிதங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வ பரமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வாதி

ஸா-நீ || பயோக்தயாவச்யகுணங்கள்தான நுஸந்தாதவ்யங்களெ வென்றவருளிச்செய்கிறார்(இங்குத்தைஇதி)(நிகரிலிதி)'நிகரில்புகழாய், என்றவாத்ஸல்யம்,'உலகுமூன்றுடையாய்,'என்றுஸ்வாமித்வம் என்னையாள்வானே,'என்றுஸௌசீல்யம் 'நிகரில்மலரென்றுபரம் திருவேங்கடத்தானே, என்றுஸௌலப்யஞ் அநுஸந்ஹிதம். ஆனாலுமிக்குணங்கள் சரண்யதோப யோக்தயா வ்யாநததங்களென்றபோமோ, வாத்ஸல்யமாவது தோஷ போக்யத்வமோ தோஷதர்சித்வமோ? ஆத்ய ஸர்வாபராதஸஹ: ஸஞ்சு ஸர்வஜ்ஞஹார்த: ஸ்வக்ருதோபயோக்யாஹ்லாதவஸ்து. ஸ்வாமித்வம் க்ஷேத்ராதிஸ்வத்வ ஸம்பந்தயிக்யஜாநகம் இது வேதநாக்ஷேணாவ யோக்யமோ, ஸௌசீல்யம் சௌஹநவ்ருத்தவக்த்வம் இது க்ஷுத்ர ததோவச்ருத்தி த்ருஷ்டாந்தவிஷயே சநாதநாவஹகாசவ்யக்ருதவிரோதம். ஸௌலப்யம் ஸாவேந ஸுக்ஞாநாஹநை இது விலக்ஷணானவிஷ்ணுக்கு குணமன்று. ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநவத்த்வம் இது நித்யோத்காதள ஸர்வவேத ஜந்யஜ்ஞாநவதிவேதாதிவ்யஸக்தவ்யாபாரதஸர்வசோநாவாயவே திகாரணவத்யாச்ரிதஸம்பாவஹமாகையால் வ்யக்த்ரவிரோதம்வ.ஸத்ய ஸங்கல்ப ஸஞ்ஜீவ: த்யச கவேதநம் ஸங்கல்ப: வேதந்யபோதிதோ. வேதநாவேதவேதக்யவோதித்தம் ஹிதாநவிரோதம்வ க்ருதவிரோதம் வ. ஸர்வசக்தித்வம் "விஷ்ணுசக்தி: பரா ப்ரோக்தா க்ஷேத்ரஜ்ஞாக்யா ததாபரா" இத்யுக்த ஸர்வசக்தித்வம் வ்யக்தாநாவயோக்யம். பரம காருணிகத்வம் பரதுக்கவிதுக்கத்வம் வேத நிதுக்கவேதநருதி விரோதம். பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வம் வேத தவம் வோஷவாயிகவேத ளக்கவ்யஹாஸாயாரண்யம் நிராவாயிகவேத ஸர்வகக்திவ்யஸநம். க்ருதஜ்ஞத்வம் க்ருதவிஷயகஜ்ஞாநவத்த்வம் இதம் ஸர்வஜ்ஞத்வ நகண: க்ருதஸ்வஸாயாரணம் வ. ஸ்திரத்வம் நித்யத்வம் வக்ருதாநாவயோக்தம். பரிபூர்ணத்வம் அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம் ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் சநா வயோக்தம். பரமோதாரத்வம் பரமேஷ்டி தாரத்வம் சகிஞ்சநஸ்யாநாவ யோக்தாசக்ருதேதாதாரம் தாரஹிதத்வம் வேத'உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே' இதி வாதிநோநஸாஸவதி. ஆகையாலிவைகள் வக்ருதோப

௩௩ ‖ களிங்கநாஸதேயங்களில் ப்ரதாநதமங்கள். இவற்றில் வாத்ஸல்யமாவது; "தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அகர்ஹிதம்" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதனுடைய வைகல்யத்தைப் பாராதே ஸ்வீகரிக்கைக்கீடான விரக்கம். இது தன் தோஷங்களைப் பார்த்தகலாமைக் குறிப்பாம். ஸ்வாமித்வமாவது, ப்ரமாணாதிகளில் ப்ரஸித்தமான ஸம்பந்த விசேஷம். இது தன் பேறாக ரக்ஷிக்குமென்கிற தேற்றத்துக்குறிப்பாம். ஸௌசீல்யமாவது, தான் ஸர்வாதிகனாய் வைத்துத் தண்ணியரான நிஷாதவாநரகோபாலாதிகளோடே நீரந்த்ரஸம்ச்லேஷம் பண்ணுகை. இது "அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்றகலாதே ஸாம்யாபத்தியுடையவனாக ஸம்ச்லேஷிக்கும்படி விஸ்ரம்பத்தைக் குறிப்பாம். ஸௌலப்யமாவது, ஸநகஸநந்தநாதி யோகிகளுக்குங் கிட்டநிலமல்லாத தன்னை "ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாங்கத:" என்னும்படி பண்ணுகை. இது கிட்டவரியனென்கிற நிஸ்ஸந்தேஹதவாராமைக் குறிப்பாம். ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது, "அஜ்ஞாதம் நாஸ்தி தே கிஞ்சித் யோகேந்த்ரியமவசஸ்ஸமம் ப்ரத்யக்ஷம் ஸர்வதா தத:" என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. இது ஆஶ்ரிதர்க்கு கொடுக்கவேண்டும்நன்மைகளிலும் கழிக்கவேண்டும்விரோதிகளிலுமிவனறியாததில்லையென்னு மநுஸந்தாநத்துக்குறிப்பாம். ஸர்வசக்தித்வமாவது அகடிதகடநாஸாமர்த்யம். இது ஸம்ஸாரிகளான நம்மையிவனித்த

ஸா-டீ ‖ யாத்ருங்களாக வந்த ஸம்சயங்களென்கிறது யெங்ஙனேயென்று விக்ரஹணங்களுடைய ஸ்வரூபவைபவ யோகங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இவற்றில் இத்யாதி) இரக்கம் ஸ்நேஹவிசேஷ: தேற்றம் விஸ்ரம்ப:. (ஸர்வாதிகனாய் வைத்து) இருந்து (தண்ணியரான) அதிஹீநரான (நிஷாத:) குஹ:(வாநர:) ஸுக்ரீவாதி: (அம்மானாழிப்பிரானித்யாதி) ஆழி சக்ரம் ஆழியையுடைய (பிரான்) உபகாரகனான (அம்மான்) ஸர்வேச்வரன் அவன் வைகுண்டவாஸீ (எவ்விடத்தான்) எங்கேயிருக்கும் (யானார்) அதிநீசனான (அவனை கிட்ட) எவ்விடத்தான் (அகலாதே) பிரியகில்லாதே. உளதுரா தீத்யாதிஸம்ச்லேஷ ராஜஸிம்ஹே விபீஷணே ஸுக்ரீவாதிஜநாநாம் நியோஜ்யத்வம் ப்ரஸித்தே. (கிட்டநிலமல்லாத) அப்ராப்யத்வம் ஸ்தாநேநா.

ஸா-கா ‖ (அகலாமைக் குறிப்பாம்) அவிச்லேஷாய ஸங்கேத: சேஷ ஜ்ஞாநாநாஞ்ச ஸ்வாமித்வஸ்ய ஸ்வ(தண்ணியரான) நிஹீநநிஷாதவாநரகோபாலாதிஸம்ச்லேஷம். (அம்மானாழீத்யாதி) ஸர்வேச்வரஸ்ய சக்ரபாணினோ ஜ்ஞாநாம் ஸ்வாநந்த ப்ரஹ்லாத வைகுண்டவாஸிந: ஸம்ஸாரிக க்ஷுத்ர ஸ்வாநந்த ஸ்ரீமதி நிர்வாஹ க்லேசஹேதுகாத ஸம்பந்த நாவிச்லேஷஸ்ய ஸந்தே

ரா||போதுகிக்கு ஸம்ஸாரவிஷத்திலே நின்றும் விடுவிக்க வல்லனென்கிற நிரூபத்துக்குறுப்பாம். ஸத்ஸங்கமாவது, தன் ஸங்கத்துக்கு தன்னோடும் ப்ரதிபத்தியன்றிக்கே பொழிகை. இது "ஸஹஸ்ரா ...." என்கிறபாசுரம் ப்ரத்யக்ஷமென்கிற விஸ்வாஸத்துக்குறுப்பாம். ஸாத்விகத்வமாவது; ஸ்வாபாவிகமான ஸாத்விக நிரதிசயதை. இது ஸகலஜனங்களை யுடையவர்களையும் "...... ......, ..." என்கிறபடியே ஒருவ்யாஜமாத்ரத்தாலே ரக்ஷிக்குமென்கிற தெளிவுக்கு றுப்பாம். க்ருதஜ்ஞத்வமாவது; "...... ....| .... || ...." என்கிறபடியே ...... ஸ்வல்ப வ்யாபாரத்தையும் ஸர்வோபகாரம் பண்ணினாற்போலே மறவா தொழிகை. இது தன் பக்கலிலே தன்னுடைய ஒரு வல்லகுறிகண்டால் இனி நம்மைப் பொருக்கவொத்திருக்கைவிடானென்றிருக்கைக்குறுப்பாம். ஸ்திர த்வமாவது; அங்கீகாரத்தில் நிலையுடைமை. இது ...... விலக்கிலும் "...... ......" என்கிறபடியே நம்மைவிடா னென்று நம்புகைக்குறுப்பாம். ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது; ஸர்வஜ்ஞ காரித்வம். இது "...... ...., ..." த்யாதிகளிற்படியே ஸாதனங்கள் பார்க்கு பத்தனைபொழிய மற்றுநா மிடும்பச்சையில் வரிசைபாராளென்று வல்லகிஞ்சித் காரத்திலே முயல் கைக் குறுப்பாம். ஸர்வோதாரத்வமாவது; உபாயஸாத்வமும் உபேய

ஸா-டீ|| .... தெளிவுக்கு விஸ்வாஸத்துக்கு .... யாவக். ...... "...... ...." ...... (வல்லகுறி) ...... (வரிசை) ......

ஸா-கா|| .... (இது ....) .... (...... ......) .... (வல்லகுறி) .... (...... ......) .... (......

௨௫ || ஸாரமும் ஸாரதரவக்ஷேமும் பாராதே ஸ்வப்ரயோஜநம் பண்ணியும் நாசஞ்செய்தது போதாதென்றிருக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை. இதுஉபஸா ஞ்ஞாதிகளைப் போலே ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ணியும் அநுஸந்திப்பதுமாக ஸர்வேச்வரஷாஸ்யத்தை யபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாம். இப்படிமற்றும் ஸரண்யத்தைக்குபயுக்தமான குணங்களையும் அவற்றினுடைய வுபயோகவிசேஷங்களையுமிங்கே யநுஸந்தித்துக்கொள்வது. உபாயா நுஷ்டாநதசையில் அவ்வோ. விரோதிகளுக்கடைத்த கதி யபகுண

ஸா-டீ || (உபஸாஞ்ஞாதேரிதி) உபஸாஞ்ஞஜதிகுஶீசகேமாவஶ்யத்ருஷ்டியா ஸ்வஸ்வஹ்ருதாகதாந்க்ருஷ்ணாந்திராஜ்யஸ்வஉபஸாஞ்ஞஸ்யாவிசேஷம் ப்ராப்த தவாநு. ஞாதிசப்தேந ப்ரபந்நவர்ணாகணதுஹ்ஹணம். ப்ராவ்ஸ்யாதா சேதாக்ஷேத்ர்யதவாநு. வர்ணாக்ஷணஷ்: ஸ்வாநுஜஸ்ய சேக்ஷம் ப்ராப்த்த வாநிதிவாராணஸ்ய ஸிஷா. ஸாக்ஷாத்கார: ஸாக்ஷாத்கார: இப்படி இவையே வ்யாநதசங்களாகில் ஸ்ரீஸாஷ்யகாரர்தயவிவரணமான கத்யத்திலே வீர்யதேஜஸ்ஸ்வாதிகளான குணங்களை சொல்லக்கூடுமோ, ஸரண்ய தோபயுக்தாங் ஸக்துனுக்கு அதுகளுமநுஸந்தேயங்களென்றிலது களெங்கேயநுஸந்தேயங்களென்று வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிமற்று மிதி) இங்கே நாராயணபதத்திலே. ஆனாலும் பதத்வயத்திலே ஸரண்யதோபயுக்ததயா கதிபயகுண மநுஸந்தேயமானாலும் உத்தரபதத்தில் ஸ்வவிசிஷ்டநாஹாஸ்யத்தையாலே க்ருத்ஸ்ந குணங்களுமநுஸந்தேயங்களாக ப்ரஸம்கியாதோ; அநுஷ்டாநதசையில் ஸமஸ்ராநுஸாஸ்ய க்ருத்ஸ்நாநுஸந்தாந சேக்ஷமாகையால் ப்ராப்ய தோபயுக்த வ்யாநதச கதிபயகுணங்களேயங்குமநுஸந்தேயங் களென்னில்ந்த குணமேது? சேஷிக்கமென்றிலது அநுஷ்டவஸ்வ ப்ராப்திக்கி அநுபயுக்தமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயா நுஷ்டாநதசையிலிதி)(வ்யாநதசங்களிதி) அநுஸந்தேயங்களிலிதி

ஸா-கா || த்யாதி),ஸௌசீல்யக்ஷமாதிஸ்வாஸ்ப்யதம்வாகமேஷாதிஜ்ஞ ஶிஹாஸம்வஹ்ஸ்தவிதீய |க்லேஶாந கிம்விந்தஸிதம்க்ருதிதிக்யவஸ்திதி" ரித்யுக்தே:. (இப்படிமற்றுமித்யாதி) ஆந்ருஶம்ஸ்யம் நாம ஶரீரத விஷயே க்ருபாகாரவ:. உஜ்ஜ்வலசநதேரம் ப்ராப்யவாதகாதி வஸாகவாதகாதிஸம்ஹவேஷ்வி நரகாதிஷு நவாதயேதிதி விஸ்ம ஹோபயுக்தித்யுக்தே:. ஸர்வஸ்வ தீக்ஷ்ண ஶௌர்யேண ப்ரவ்ருத்தே தத்ப்ராபயுக்தித்யாத்யநுஸந்தேய திதிஹாவ:. ஸங்ஸ்ரயண வண்ணஸ நாராயணஸ்ஸ்வாஸ்யசேக்ஷ்ரா உத்தரவண்ணஸ நாராயண ஶப்தேந "ஸாஷாத்கு விநாஶநதி" ஶ்ருதிவ்யாவ்யாநே ப்ரஹ்ம விஷ்ணு மக்ஷ நேத்ரம் ஸஸ்த்ர ப்ரதிவாஸ நிவ்ருத்திவசேக

ச-ஈ||விசிஷ்டன் ஜ்ஞாநஸக்திப்ரஜையாய் ப்ரவர்த்தகனையில் ஸம்ஸ்த்த ஜ்ஞாநவிஹிதி
விசிஷ்டனென்றாஹவுளையும் இக்ருத்ரவண்த்தில் நாராயண
ஸப்தத்துக்கு ஸ்வரூபக்ருதமாயும் குணக்ருதமாயும் வரும் சேஷப்-
ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்திலே நோக்கானபடியாலே அதுக்கு ப்ரயாதைங்களான
சேஷித்வநிரதிசய சௌசீல்யாதிகள் ப்ரயாஜகங்கள். இங்கு
ஸம்பந்தவிசேஷாதிபாவத்தாலே ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூ-
ல்யவர்ஜநமும் ஸித்தமானபடி ப்ரகாராதிகாரத்திலே சொன்னோம்.

ஸா-டீ||சேஷ: ப்ரகம் அனுஸ்ய சேஷித்வமும் ஜ்ஞானவஸ்ய சௌலப்ய
மும்பயாக்கமென்கை- ஆதிசப்தநிர்வ்ருத்ரம் வாசிஷ்ட ஹாதிஸாம் ஹம்.
இப்படி ப்ரவ்ருவண்ய நாராயணபதத்திலே இக்குணம்விவக்ஷித
மாகிலிம்மந்த்ரத்திலேயாநுகூல்யாதிவாசகசப்தமில்லாமையால் ப்ரவ்ரு-
வண்ய நாராயணபதத்திலே ஆநுகூல்யஸாகல்யமும் ப்ராதிகூல்ய
வர்ஜநமும் ஸித்திக்கிறதென்று ப்ரகாரவிஷயாதிகாரோக்தி விரோதி
யாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கிதி) இங்கு ஸ்ரீமந்நாராயண
பதத்திலே ப்ராப்யப்ராபகவிவி ஸ்ரீஸப்த நாராயண ஸப்தாபிஹித
ஸம்பந்தராஸ ஸம்பந்தநாநுகூல்யாதிகஸ்வாதந்த்ர்யித மாகுற
தென்று கருத்து. (ப்ரகாராதிகாரத்திலிதி) ப்ரகாரவிஷயாதிகார
இதி ஹாவ:. இங்கு ஸ்ரீமந்நாராயணவென்றுஸம்பந்திஷயமாய் சரணை
என்கிறது வ்யஸ்தமோ, ஸ்ரீமந்நாராயண சரணை இதி ஸமஸ்தபதமோ,
ஆத்யதவளென்றுகஸ்ராஹாரதோஷம் ஸஹிக்கும்இதிசேத், ஸ்ரீமந்நாரா
யணசரணந்யஸாரண ஸ்வதாதாரவிரு யாஹ்வோப்ரணம் ப்ரத்ய், இத்யாதி
ஸத்யவாக்யவிரோதய:. ஆகையாலிங்கே ஸமஸ்தம் விவக்ஷிதமென்றிவி

ஸாகா||நிவிஜ்ஞாநவிசிஷ்டப ஹாநாஸவாநாஸத்நாதமாந்யாஸ
ஸ்யாவி ப ஹவித்யாஸ்வாவிசேஷாதம்மக்ஷ கிம் விஷய ஸ இதி
ஸங்காயாம் “ப வத்தி: க்ஷிப்ரேஷ்வா பராவேக்ஷா நவித்யேத”
இத்யாத்யாநுமாண்யாதம்மவஞகாதி ரிக்தஸ்ய கஸ்யாப்ய நவேக்ஷ
ணாஜ்ஞாம்மலொஷ்யேத கிஞ்சிவாய ஸாஷ்யவு விசேஷ ஸ்ரவோ
தாநுமாணவிசேஷஸ்ய வொஷ்யத இத்யபிப்ரயஞாஹ. (உபாயா
நுஷ்டாநேத்யாதி) மாம்ஸீய ஈபாயாதி ஸௌசீல்யாதீத்யாதி
ஸப்தாஸ்ய:. ஏவம் ஸ்ரீமத்ஸப்த நாராயணஸப்தயோரஸ்மீக்ஷாதஸ்ய
ஸ்மித வாராஷகார ஸம்பந்தஜ்ஞாநரூபாஸ்யாக்ஷதே வாநா
ஸ்ய ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநயோரவ்யநாஸஸ்யகம் ரஸ்யந
“நவாக்ஷரம் ப்ரயமம்” இத்யாத்யாநுமாண்யநஸமஸ்தபதகம்வா
பாராண ஹமவதாஸ்யாத்யாநுமாண்யா ஆஸ்தபதகம் வேத்யாஹ.
(இங்குஸம்பந்தாத்யாதிநா) ஏவமேவ்யயா யோஜநேவி ஸ்ரீபய

ஸா-ஸ்வா|| இவ்விடத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று ஸமஸ்தமாக வும் யோஜிப்பர்கள். "ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம்" என்கிற ப்ரயோகத்தையும் "ஸ்வேச்வராய ஸஹிதாய ஸஹ" என்கிற வாக்யத்தையும் "அகலகில்லேன்" என்கிற பாட்டையும், ஏகாந்தேநா நந்யமதிஸ்ஸரணம்" என்கிற ஸூத்ரவாக்யத்தையும், "ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்ய" நித்யாதிமத்தார்த்தங்களையும் ஷஷ்டிவிபக்தியான மத்யத்தையும் பார்த்து "ஸ்ரீமந், நாராயண" என்றிரண்டு ஸம்போதிகளாக்கி "தவ" என்றொரு பதத்தை அத்யாஹரித்தும் யோஜிப்பர்கள். இப்படி வ்யஸ்தமானாலும் ஸமஸ்தமானாலும் விஶேஷண விஶேஷ்யங்கள் நிற்கும் நிலைக்கு வைஷம்யமில்லை. இந்நிலை பதஜாதார்த்த வர்ணங்களிலுமொக்கும். "சரணௌ" என்கிற ஶப்தம் நித்யமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்துக்கு உபலக்ஷணம். ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸவி

ஸா-நீ|| ரண்டிலேயுமன்வயமாமென்கிருர் (இவ்விடத்திலிதி) (ஈஶ்வரீதி) ஸர்வஸம்ப்ரதாயவாக்யஸம்ஸ்க்ருதமிஶ்ரபாதத்தை ஸ்வாதீநஸ்வாமித்வஸ்ய ஸாஹ்ய அர்த்தவாச்யம் ஸம்பந்திகளாகவேகாஷ்டீ என்று கருத்து. இங்கு ஸமஸ்தபக்ஷத்தில் விஶேஷணவிஶேஷ்யஸம்பந்தமென்று ஸ்ரீமத்பதவிஶேஷணபரமென்றும்வ்யஸ்தபக்ஷத்தில்ஶப்தவைஷம்ய த்தாலே விஶேஷணவிஶேஷ்ய வ்யத்யாஸமும் ஸ்ரீமத்பதத்துக்கு உப லக்ஷணபரத்வ ரூபவாக்ய வ்யத்யாஸமும் ஸம்பவியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (இப்படிஇதி) வ்யாஸஸமாஸயோ ரேகரூபத்வ ஸாதிதமென்று கருத்து. வைகரூப்யே விஶேஷண விஶேஷ்யயோ விவக்ஷிதமாகில் பக்ஷத்வயத்திலும் ஸ்ரீமத்பதோபலக்ஷணந்தானாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிருர் (இந்நிலைஇதி) உத்தரவர்ணபதயோரப்யஸ்த ஸேவ்யவி ஸாபேக்ஷதாயாம் ஸ்ரீயோ விஶேஷணத்வேநைகரூப்யா யாஸ்த்ரவி விஶேஷணத்வமென்று கருத்து. ஆனாலும் சரணௌ என்கி றது வ்யஷ்டிமன்றோ, விக்ரஹபரமென்றிலது ஸாக்ஷாதமாகிலவர்த்யா ஸஹமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிருர். (சரணௌ இதி) ஸாக்ஷாத் விலக்ஷணநித்யவிக்ரஹபரமென்றபடி. ஆனாலுமிவ்விக்ரஹத்துக்கு அநங்கீக்ருத யோஜநமன்ரோ வென்ற வருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீயப்பதியினுடைய விதி) ஹேயப்ரத்யநீகதேஜஸாதம்ஸ்ஸ நித்யம் பாவிம்ஸ தஸ்ய ஹ்ருதம்

ஸா-கா|| விஶேஷணத்வேவிஶிஷ்டி நித்யாஸ. (இப்படித்யாதிநா) உபஸம்ஹாரம் ரவேணவிஸர்ஜநிதயாஸ. (இந்நிலைஇத்யாதிநா) பரத்வம்யயாஸ்ய யணீயதேவ ப்ராயாதேந்யேநாபயோமி தயா விக்ரஹோபாப்யாஶ்ரய ணே ப்ராப்யாதேந்யேநாபயோகீதி ஸப்ரமாணமாஹ. (சரணா விதத்யாதிநா) விக்ரஹ ப்ராப்யாதந்யேநா நித்யாநம் ஹாஷ்யகார ஸம்மதிமாஹ.

ரூ॥ ஸூத்ரகாரரும் நித்யவிபூதியோகமும் ஜ்ஞாதவ்யங்களில் வ்யாக்ருதியென்னுமிடம் "நித்யஸித்தாகாரே தத்ர கைவல்ய வைஷ்ணவ| ப்ரவிஷ்டஸ்தாஹாத்மேப தத்ரஸம்ஸித்தியிம் வ்ரஜே" இத்யாதிகளிலே வ்யக்தம். ஆகையால் "ஸ்ரீமந்நாராயண" என்கிற விடத்திலே ஸம்பந்திதமான பதமும் "சரணௌ" என்கிறவிடத்திலே நித்யவிபூதியோகமும் அநுஸந்தேயம். திவ்யார்த்தஸாரோக்தியிலுங் கீழ்ச்சொன்ன குணாதிகளிலுந் தெளிவில்லாதார்க்கும் பரஸ்வ த்ருவ்யமாய் ஸவிஷயஜ்ஞாநத்தாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசத்துக்கு நிவர்த்தகமாய் பரஸ்வ ஸம்பந்தவ்யஞ்ஜகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹமேயிலக்காம். இவ்வாக்யாநத்தைப்பற்றி மந்த்ரத்தில் குணங்களுக்கு முன்னே

ஸா-ரீ॥ சுகாரேண்வ்யவிக்ருதிமேஸவஸூத்ரகேவல விதேயஸ்ய ப்ரஸஹ்யதே ஸத்ஸ்வதஸ்யாஸ்வஜ்ஞாநஸ்யஸ்ய ப்ரஸம் அஸம் ஸமவாது ஸஸியம் வ்ரஜேத் சாஸ்த்ராகாரேண வ்யக்தம் ஸ்வஸம்பந்தி திவ்யமங்கள மூர்த்திலேவாண முகுணாதிஸூ ஜ்ஞாதமானாலும் பரஸ்ஜ்ஞாநமேங்களேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) பரஸ்ய ஸம்பந்த ரஹிதமாகில் வ்யக்தமன்றோ வென்ற ஸம்பந்தத்தில் "ஸத்ஸ்ஜ்ஞாநஸேனம் ஸூ"இத்யாதி வசநேண விக்ரஹாதப்யந்தரம் திவ்யார்த்தஸார மூர்ணங்களை விட்டு விக்ரஹத்துக்கு வ்யாப்தி ஜ்ஞாதவ்யமெங்களே என்றவருளிச்செய்கிறார் (திவ்யார்த்தஸாரவ்யக்தியிலுமிதி) ஆனாலும் திவ்ய மங்கள விக்ரஹமிலக்கானாலும் தத்வ ஜ்ஞாந வ்யக்த தேவதாஜ்ஞாந விக்ரஹம்போலே ஸஜ்ஞாநவ்யஞ்ஜகமாகில் விரோதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயேதி) தத் தேஹதாம் (பரஸ்வஸம்பந்தி) ஆனாலும் ஸாஷ்ட்ராதிகளிலே "ஸவிநந்த்யநஸ்ய தேஹே வ்ய"மென்று குணங்களை வ்யாநஜ்ஞாதவ்யங்களாக வருளிச்செய்தது விரோதமாக சொல்லப்

ஸாகா॥ (திவ்யார்த்தஸாரவதித்யாதிநா) விஷமித்யாதிநா பூர்ணாதித்யாதி ப்ரஷ்டாஸ்யூர் "ஸந்ப்ரபந்நாநகஸ்ரஸ்வமாஸம்ஸம்ஸஜ்ஞஸ்யதேதவாம் | காவாஸநா காவ்யவிரூ காதக நியஸ்ஸுபர் || காமேதாரூ காஸா வரூ நாஸிகஸம் ஜ்யாவ்ரஜேக" இத்யாதிவ்யாக்யாநாக ஜ்ஞாநஸங்கோசநிவர்த்தகஸ் விஜ்ஞாவம். தந்நுபரஸ்வஸம்பந்தியஸ்ய உவவ்யாவ்யக்வ விவ்யாக்யாநாக தத்வ ஸம்ஸத் வ்யாக்யாநம் ஸோபவஸ்யக உத்த்வ மநவ தவஸக ... ... ஊ ஹமவக ஸமந்தவ விக்ரஹ ... ... வ்யாக்யாநிக கொகேவ்யவஸ்யகவ்யாப்ய ... ஸ்வயஞா ஊ. (திவ்யார்த்தஸாரவத் திலித்யாதி) அருளிச்செய்வர் கிருத்கிருபடல்

உபப்ரஹ்மணத்தை யருளிச்செய்தார். ப்ரமாணத்ரயத்தில் தெளிவுடையதாயிருக்கச்செய்தேயும் "ஸுகம் ஸுகம்பஹு ... கலி ... யம் ... யம் ..." என்னும்படி யீஶ்வரன்றனக்கும் ... மான நித்ய விபூதி ... ஸ்வத்தி லூற்றத்தாலே திருமங்கையாழ்வார் தம்மை ஸம்ஸார விஷயத்தில் ... ஹநாதிகளாகவருளிச் செய்வர், ஸர்வேஶ்வரனுடைய ... க்கு "... ஹாதியகவ ... ஸா ... நாயே | ... விஷ்ணு ... ளதாய ... வ ... தவஹாரிணம்(வா) (ரகம்)" ... ளிற்படியேஸாக்ஷ்யமுமா ஶ்ரயமுமுண்டு. வகர்க்காஶ்ரயமுண்டாகிலும் ஸாக்ஷமில்லை

ஸா-நீ|| போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்ப்ரயாநத்தை பற்றிஉதி) ஆனால்ப்ரமாணத்ரயத்தில் தெளிவுடையாருக்குப்ரயாக ஜாதவர்ம் தவிர பஸம்பியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரமாணத்ரயவத்தில்) (உளற்றத்தாலே) கலிநிவெவரத்தால் ... (ஸம்ஸாரன் தனக்குமிதி) ... (...) ... ஸாரவம் யத் ... ரவம் ... தஸ்ய ... என்கை. ... விபூ ஸமே இருக்கலாமென்றப்போமோ, ஸாக்ஷ்யமான நித்யர்க்கு விபூதிமுமிலக் கன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனுடையவிதி) ஸாக்ஷி ... (...) ... ஶ்ரயவேணம் (...) ... வண ... ஸாக்ஷ்யம் ... ஸாக்ஷ்யம் ... ஶ்ரயம் ... ஸாக்ஷ்யஶ்ரயங்கள் ஜாதங்கள் ... இந்தவாய ... ஹநவிபூதி ... என்றுஉபாதிக்கிறார். (வகருக்குஉதாநா) வகருக்கு ஸாக்ஷ்யமில்லாவிட்டாலும் நித்யர்களுக்கு ஸாக்ஷாஶ்ரயமிருக்கலாகாதோ வென்றவது விபூதிஸஹித ... நித்ய ... த்துக்கோ ஸவிபூ ஹார்களுக்கோவென்று விகல்பித்து க ... வுத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸா-கா|| பெரியதிருமடலிதிவ்யாதயோ ... ஶ்ரயணேவிபூதி ... நித்ய ... ஸாக்ஷ ... ஶ்ரயவேவேதாக்ஷ ... தஹாவவே ... (ஸர்வே ஶ்வரனுடையேதாதிநா) ... ஸாஶ்ரய ... விபூதிஹாணாவி ...

ஊ]] ஹம்வத்ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராப்தமுண்டேயாகிலும் ப்ராப்யகமில்லை. ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமான பரிசுத்தஸ்வரூபத்துக்கு ஸம்ஸ்ருதிக்கு ஸஹகாரியோக்யதையில்லையே யாகிலும் பரதந்த்ரவேதநதையாலே ஸம்ஸ்ருதிக்கு ஸ்வரூபயோக்யதாஸத்பாவமாகையாலே யதுக்கு ஹேயப்ரத்யநீகஸ்வபாவமுமில்லை, ப்ராப்யகமுமில்லை முக்தருடைய விக்ரஹபரிக்ரஹதசையிலும் நித்யவிக்ரஹரான நித்யர்க்கும் ப்ராப்யகமுண்டேயாகிலும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான ப்ராப்தமில்லை. ஆகையால் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கே முமுக்ஷூபாஸ்யமான ப்ராப்தமுமாப்ராப்யகமுமுள்ளது. ||*|| பராவரஸாவ ஸ்ருஷ்ட்யம் வேதோதயம் ஸாலகம் | ஸ்வரூபாக ஸ்வாதீநோபாய முமுக்ஷுணாம் ஸமாவிஷ்டஃ ||*|| சரணாகதிவியாயக வாக்யத்திலும் "ஸர்வேசம் சரணம் வ்ரஜ" என்று விக்ரஹவிசிஷ்டனிலக்காய்த்தோற்றினன்

ஸா-நீ || (ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதமானேதி) (ஹேயேதி) ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான ஸ்வதஸ்ஸித்த ஹேயப்ரத்யநீகத்வமென்கை. ஆனால் "நித்யா வர்ஜ்யா நவாநித்யம் கைவல்யம் முமுக்ஷுபிஃ" என்று நித்யமுக்தருக்கு ப்ராப்யத்வம் சொல்லுகிறது விரோதியாதோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) நித்யமுக்தயோஃ பாபநிவர்த்தகத்வ ஜ்ஞாநமுக்த்யங்களிருந்தாலும் முமுக்ஷூபாஸ்யமான ப்ராப்யகமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் நிராகாரநயோகநிஷ்டனுக்கு திவ்யாத்மஸ்வரூபமிரண்டாகாரமாயாகையால் விக்ரஹத்துக்கேய்ஸாதாரணமென்கைக்கூடுமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (பராவரேதி) பரோ ப்ரஹ்மாத்மாநம் க்ஷவரோऽஸ்வாத்மா நம் முமுக்ஷுவஃ உபயோரபி ஸர்வஜ்ஞத்வம் தஸ்ய ஸகல ஸர்வஜ்ஞத்வஸாதாரண்யகம் விக்ரஹஸாதாரணமென்று கருத்து. வேதாந்தமஹாவாக்ய ஸகலரூப யோகவாக்ய வஸ்துகம் பரம் ப்ரஹ்மதாத்ம ப்ராப்தகமென்று கருத்து. ஸ்வரூபாகாஸ்வாதீநோபாயமுமுக்ஷுணாம் மென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வகர்மஸ்வாதி விஹித சரணாகதிநிஷ்டாந காரணமந்த மாகையாலங்கே 'ஸர்வேச' மென்று விக்ரஹாதிரஹிததயா ஸகலேச சரண்யன் தோற்றுகிற்க விங்கு தத்ராப்யமாக விக்ரஹவிவக்ஷை பண்ணப் போமோவென்றருளிச்செய்கிறார் (சரணாகதிவியாயக வாக்யத்திலுமிதி) ஸகல ஸ்வரூபம் குணவிக்ரஹாதி நிஷேயமன்றென்று கருத்து. ஆனாலும் விக்ரஹவிசிஷ்டனிலக்காக தோற்றினனென்கிறதுகூடுமோ; பரமபதத்திலேயன்றோ ப்ராப்யகமுள்ளது ப்ரக்ருதிமண்டலத்திலேயிருக்கிற

ஸா-கா || (பராவரேத்யாதிநா) பராநித்யஸூரிப்ருந்தஸேவ்யஃ ஸுவாரா

௨௰ || இத்திவ்யப்ரபந்தம் ப்ராப்ய ப்ராபக ஸ்வரூபங்களைக் கத்திலும் ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்ய மென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரஸித்தம். ||*|| ஸ்தோத்ரரத்ந ஸ்லோகார்த்த ப்ரபத்தேர்ஜ்ஞாநதாதிபி| உபாயத்வ ஸாஸ்த்ரார்த்த ப்ரதிபாதநம் ஸம்ஹிதம் ||*|| இங்கு ப்ராப்யஸம்பந்தன் ஔசித்யாதிஶயத்தாலும் "ஜநந்யா தோஷணீயம் ஸர்வஞ்ச ஶரணம்" என்கிறபடியே ப்ரபத்த்யாஶ்ரயத்தாலும் "தவாஸ்மி தவாஸ்மீதி" இத்யாதிகளிற்படியே ஸௌஹார்த்தாஶயத்தாலும் திருவடிகளை பற்றுவிக்கிறான். இவ்வர்த்தம் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதிகளிலும் அநுஸந்தேயமாயிருக்கும், மோக்ஷப்ரதனான

ஸூ-நீ || க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் அதுகூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (இத் திவ்யவிக்ரஹமிதி) (ஶாஸ்த்ரமிதி) "ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய" இத்யாதி ஶாஸ்த்ரஸித்தமென்கை. ஆனாலுமிங்கு திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தில்ப்ராண த்யவயவங்களிருக்க பரமபோக்ய ஸ்வேச்சையான விக்ரஹ ஸம்பந்தமென்று நிபந்தமுண்டோ? திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை பரமாத்மாவாகத்தை ப்ராணங்களிலேயநுஸந்தித்தால் த்ருஷ்டிவிரோதமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்தோத்ரரத்நேதி) ஸ்தோத்ரரத்ந ஸ்லோகம்-௦ ப்ரபத்திதந்த்ரா ஞ்ஞாதி ஶேஷ ஸம்ப்ரதாநிரூ பத்ய ஸந்தாதீநி ஸ்தோத்ரரத்நஸ்லோகம்-௫ ப்ரபத்தியுந தார்த்தி வதி ஸம்ஸ். ஸ்தோத்ரரத்நஸ்லோகம் விக்ரஹபோக்யா ர்த்தவத்வாக். உபாயத்வம் பரம்பரயேதி பாவ:. ப்ரபத்த்யுந்த தாயாம் நியாமகமேது? ஶாஸ்த்ரமுந்தானேதென்ற காரிகையை விவரிக்கிறார். (இங்கு ப்ராப்யஸம்பந்தனிதி) (இங்கு) அதிய ஔசித்யம் ஸௌஹார்த்தாதிஶயம். ப்ரபத்த்யாஶ்ரயநிக்ஷேபணீயத்வம் நியாமக மென்றபடி. "தத்வ ஜ்ஞாநாநந்தம் விஶேஷாத்மாக்ருஷ்ணம் ஸ்வ"மென்று ஸ்ரீவசநபூஷணம் ப்ரமாணஸித்தமாய் இருக்க தத்வஸமாக ஸந்தாநித்தானிப்படி ப்ரதிபாதிக்கக்கூடுமோ? ப்ராமா ணிகமாகவிப்படி ஸ்வீக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வ ர்த்தமிதி) ஆனாலும் அயவிஶரண ப்ரவ்ருத்தி ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ப்ரதாயம்

ஸூ-கா || அஸ்வதந்த்ரய: (ஶாஸ்த்ரஸித்தமிதி) "தேவோ வேதவேதாந்த ப்ரதிபாத்ய" இத்யாதி "ஸ்ரீதரேண்ய ந்யாஸ்ய லோகேஷு ஸந்த்யஸ்தஶக்திம் ப்ரபத்தி:| தயாவிராஸ்வாஷாகாரோ ஹ்ருத்ய நாமரூபம் ப்ரகாஶயே || யேஶிநா ஶரணாகதஸ்யாஞ்ச நிகமஸ்ய ப்ரபதியேஶயே| ஸாக்ஷாத்பரம் ஸ்வதிஷ்டாம்ஸ்விஶேஷா: ப்ர ஸந்நவதேநக்ஷணா" இத்யாதிஶாஸ்த்ரஸித்தத்வாத். விஶ்வ ஸ்வஸ்ய ஶரணீயஶ்வரணாவித்யக்ஷேஶப்ர ஹணந்யூதிதித்யேதாதாரம் ஶ்ரோதேநஸம்ப்ரஸ்ய ஸந்த்யாவஶே (ஸ்தோத்ரரத்நேத்யாதிநா) உபாயா திதாஸ்வேஷுவநாந்யஸ்ய (இவ்வர்த்தமித்யாதிநா) ப்ரணயோரைஶ்ய

உ௯ ॥ ஶரணமேவ ப்ரஜம் விஶோ, ஸஹஸ்ராக்ஷ ஶரணம் கதம், [illegible] தமேவ ஶரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத [illegible] ஸர்வஜ்ஞ [illegible] பாதௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே, ஶரண ஶரணம் யாத: [illegible] இத்யாதிகளிலும் ப்ரஸித்தம். இவற்றைப்படியொத்தினவர்களும் "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்" என்றும், "த்வத்பாதமூலம் ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்றுமருளிச்செய்தார்கள். "ஸமஸ்த ஸத்கர்ம [illegible] ஶரணமாம்" என்று ஆசார்யர்களும் ப்ரதிபாதித்தார்கள். "சரணம்" என்கிற விடத்திலே "த்வமேவ ஶரணம் மம" "கழல்களவையே சரணாக, நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" இத்யாதிகளிற்படியே உபாய: ஶரணம் விவக்ஷிதம்.

ஸா-தீ ॥ வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவற்றைப்படியொத்தினவர்களுமிதி)(அடியொத்துகை) அநுஸரிக்கை (உன்னடிக்கீழ்) த்வத்பாதமூலே (அமர்ந்து) விஶ்வஸித்து. புகுந்தேன். ஶரணவரணம் பண்ணேனென்கை, ஸாக்ஷாதுபாயமாகவிருக்கிற ஶரண்யன் தனக்கு அங்கமான ஹஸ்தன் தன்னைவிட்டு திருவடிகளையுபாயமாக வந்யஸ்தால நளவிதி [illegible]வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேதி) ஶரண்யஸ்யாபி ஸர்வ[illegible] ஸாயநஸ்ஸஹித மென்று கருத்து. இங்கு திருவடிகளுபாயமென்று சொன்னதுவுபாயமெஸ்யாபாயகாரணவிஷக்ஷமென்கிற கணக்கிலே வசவம்விபொபாயாதாரஸாகை ஸாஹாவிதையாகாதோவென்ற தனிர ராவஸாகமாக ப்ரதாணஸாவ [illegible] ஶரணம் விவக்ஷிதமென்கிறார். (சரணம் என்கிறவிதி) (கழல்கள்) திருவடிகள். (அவையே) ஶரண்யனுடைய அந்த திருவடிகளையே. (ஶரணமாக) உபாயமாக என்கை. (நாகணை) நாகம் ஶேஷ: அணை உபதாநம் மிசை உபரி ஶேஷஶயநேர்வபரி வர்த்தமாநஸ்ய நம்பிரான் நம்முடையவுபகாரகஸ்ய (சரணேதி) திருவடிகளே சரண் உபாயம். இங்கு ஸ்ரீய: பதிவ விஶேஷணமே ஶ்ரீயபத்யுபாயத்வா

ஸா-கா ॥ ஸ்ரீயஸ்ஸ்வஸ்யஸாம்ப்ராயிகத்வாத். (இவையடியொத்தினவர்களுமிதி) வைதாநந்யக்ரமத ஶ்ரேஷ்டோவாசார். (உன்னடிக்கீழித்யாதி) ஸ்வருணாயஸ்தாஶ்ச [illegible] ப்ரதிஷ்டிதோஹமேவித்யர்த்த:. ஆசார்யாஸ்தோ: ஸ்ரீபராஶரபட்டாய்யா:. ஸவஸ்ரீகாரம் ஸாவயர்ணஸித்ந்ர யாஸ ஸ்வயாரணவிவக்ஷா ப்ரதாணஸம்ப்ர தாயாஸ்ராவஶயதி. (சரணாவித்யாதிநா) (கழல்களித்யாதி) ஸாதேவ நத்நசரணாவேவோபாயஸேவநஸ்யத்வாத் (நாகணையித்யாதி)ஶேஷஶாயிநோஷ்ஸ்வ

உ௦|| * || வரணாவிதிநிஷேதஶ்சேத் வைஶிஷ்ட்யோபாயகம்|உதிபேதேரபி
ஜ்ஞஸ்வே ரக்ஷ ஸ்ரீபாஷ்யே விரோயதம்||ஶப்தஸ்வரஸதஶ்சே ரக்ஷம் வைஶிஷ்ட்யம்
வ்யபேக்ஷிதம் | விஶேஷ்ய வரணத்வஸ்ஸஹி போயிதாபேக்ஷதி ||
வரணாநிதிவக்ஷ்யதி தியதுவ ஸம்ஜிதம் | ஜ்ஞாநபேஜ்ஞாவஹாஸ்யம் தக

ஸா.நீ || வத்த்ராவரணவ்ஹாஸ்வநவரணாஸிதிமிவவநாநாவவதித்
பஹூவவநாவத்திஶ்வ விஶேஷணதயா வத்த்வேக்ஷாயாம் ஹஶவத
ஸ்வயுக்திஶ்வ நிரவேக்ஷ்யாதி விரோயாவத்திஶ்ச, கதஶ்யம்வாவி
வணைஉவமுக்ஷணக்வதிதி வககேஶிபதராஶங்க்ய நிராகத்தும்பாவ
க்ருதிக்கிறார். (வரணாவித்ராஜிநா) வரணாவிதிமிவவநிஷேத்ஶ்சே
வத்த்ராவிஶேஷணக்வவோயகம் இதிஜஞவவநம்பேஜஞ் வேராக்ஷம்பஜா
நாபேவேஜம் வவநம் நஸிவேகிநாதிதி ஹாவம் கதம் ஸ்ரீபாஷ்யே
விரோயதம் தயாவஸதிஸ்ரீபாஷ்யாவமதவிஶேஷணக்வ போயாவதேதம்,
நந விஶேஷணக்வாம்ஶீகாரே வரணதிக்வ விரோயாவத்திரிதத்ராத
க்ருஹ. (ஶப்தஸ்வரஸதஜதி) ஶி யோவிஶேஷணக்வஞாஸ்திதி கவநம்
விஶேஷணக்வஸாயகபாநாஹாவாதாஉதவோயகவவுரவேதிவிகவ்ய
க்ருஜேய்க்ருஹ. (ஶப்தஸ்வரஸதஜதி)ஜஞ்ஞஹதீத்ராஜிவக ஸ்வாரஸிக
ஶப்தவேஸ்ய வ பாணக்வாக திதீயக்ருஹ. (வ்யபேக்ஷிததிதி) உவ
க்ஷபாயிகரண நயாயே வரபேக்ஷதவரண திக்வஸ்ய உவக்ஷபாவ
ஶதவிஶேஷணக்வ போயகக்வாஹாவாகவ்த்ராத உவக்ஷபாவஶத
விஶேஷணக்வ நைவ வரண திக்வஸ்யநேயகாஜவக்ஷ்யே வஸம்
ஹார யோஸ்த்யகேக்வ கயம் நயாயே வ்யாநவிஶேஷ்ய வரண
திக்வா ஸிவ்ராயேண உவவஞஸ்ய நயாவஸிஜஸ்ய உவஸம்ஹார
ஸ்வஸ்ய வரணதிக்வஸ்ய உவக்ஷபோயகதாகேதேதேநஜாரநிர
வேக்ஷத்ராஹ (விஶேஷேதி) வரோக்ஷபோயகம் நிரஸ்ய போயக
தகவீவி வரிஹரதி (வரணாவிதி) ஸபஸ்ய்பாநவஜாகயஸம்பம்யி
ஶிஂஶவவநாநாம் வ்யாநபாதராநாஸாரிக்வாக ஸாபாவேத்ராராஜா
வஜதீதி வ்யயோஶ, நக வஜத உதி “ஶாரோஸ்ஜாரஸ்ய நிவீயஸ்ய
வாஜா”விதி வ்யயோஶ நதா வாஜாநிதி. உஹயோஸ்பவ்யயாநஸ்ய
விவக்ஷாயாமேவ ஸவஜக்ஷநியம். நந ஶி யோ விஶேஷணக்வ

ஸா.கா || திநம் உவகாரகஸ்ய வரணாவேவோவாயஜத்யஶ்யம். வரண
திக்வஜஶஸ்நாக ஹஶவத வாவோவாயக்வம்யாக்ஷம், நதாவக்ஷ்யாகவி
தயாக்வ வரணஶப்த பஹூவவநம் ஜ்ஞேஸ்யேத த்ராஶங்க்ய
உவக்ஷபாயிகரணநயாயபோயிதக்வாதிமிவவநஸ்ய“ஶாரோஸ்ஜாரஸ்ய
நிவீயஸ்யவாஜா” விதத்ராஜிஷ்விவவிஶேஷ்யவயாபேநயநாவ்யாவவஞ
க்வாஞ்(கவஹாவேஸ்ய்தி)நநாஉவாயதிக்வவ ஸம்ஶ : ஸம்ஜ்ராவதிதி

[illegible] ||*||
[illegible] னுபாயமாம்போது இவ்விசேஷணத்தாலே [illegible] [illegible], [illegible] க்கே யொழியாதேயென் னில்; இச்சொல்லும் [illegible] த்தாலும் [illegible] த்தாலும் சொல்லப்பட்ட [illegible] த்திலும் பண்ணலாம். அவை யிவனுக்கு விசேஷணங்களாகையாலும் அவற்றுக்கு [illegible] மாக வுமொழ விசேஷங்களுண்டாகையாலும் அவற்றால் [illegible] விரோதமில்லையென்று [illegible] கொள்ளில், இது [illegible] [illegible] மாய் இங்கு [illegible] த்திலும் [illegible] மான [illegible] த்திலும் [illegible]. இப்படியிருக்க “[illegible]” என்கிற

[illegible] || “[illegible]” [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக்கவிசெ) [illegible]

[illegible] || [illegible] (இப்படியிருக்கவி [illegible])[illegible]

ப்ர॥ ஸ்வஸ்வரூபத்தைக்கொண்டு ஶ்ரீஸம்பந்தத்தையும் லக்ஷணமென்னில் ப்ராணாதிஸம்பந்தத்தையும் இப்படி சொல்லவுமிருக்கும். ஶரண ஶப்தத்தில் உபாயவாசிஶப்தஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே உபாயத்வ ப்ராணவிஶிஷ்டவிஶிஷ்டனுபாயமாகிறானென்று விவக்ஷிதமென்னில் இது இங்கும் தாத்பர்யம். இப்படியிருக்க இவனை விஶேஷணமாகக்கொள்ளில் ஸ்வப்ரவ்ருத்திவிரோதம் வருமென்பார்க்கு இவ்வுபாஸகாரா வுபேக்ஷையிலும் ஸ்வப்ரவ்ருத்திவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். "யாவகா உளதாவெ" என்கிற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன ப்ராணவிதாநத்தின்படியே வாஞ்சா விஶ்வாஸ ப்ராவிண்யாதிகளாலே ப்ரதாவோத்தரனாய் உஜ்ஜ்வலனாய் நிற்கிற விஶ்வாஸத்தைப்பற்றவிழிவார்க்கு ஶ்ரீவசநபூஷணாதி களாலேவந்த ஶாஸ்த்ரார்த்தாதி ப்ராணாதிஶயத்தாலே இவனவனை பற்ற நமக்குப்ப்ராப்யகாரமாகையு மிஶ்ராவஸ்தைத்யந்தமென்று சொல்லில், இப்படியே ஸஹஜபூவாமிநியான விவராலே விஶி ஷ்டனைக்கொண்டு ப்ராணாதிஶையுமிஶ்ராவஸ்தைத்யந்தமென்று கொண்டால் ஒரு வசநத்துக்கும் விரோதமில்லை. * *

இவ்விடத்தில் ஶரணஶப்தம் "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ ஶப்த ஶ்ஶரணமித்யயம் । வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக:" என்று விஶேஷிக்கையாலே புபாயபரம் ॥*॥ ஸாந்த்வனமாசைவ

ஸா॰டீ॥ ஶ்ரீவசநபூஷணஶப்தம் ப்ராயேணாபாயகாரம்சொல்லுகிறார் (இப்படியிருக் கவிதி)வரோகபாயகராஶங்க்ய ஸ்வபக்ஷவி ஸராநமந்த ஸராயாந மென்கிறார் (யாவகாஉாவித்யாதிநா) இங்கு ஶரணஶப்தம் ரக்ஷக பரமோ ப்ராப்யபரமோ, ரக்ஷகபரமாகில் ஸ்வப்ராயிகாரி ஸாயா ரணமாகையாலிங்கு ஸ்வம்பந்தம் ரக்ஷகஸ்கந்தம் வ்யர்த்தம். க்ருஹ பரமாகில் பாயித்வ ஸந்தாநவ்யாப்த்யா. ஸர்வபரமென்றி லுபாயபர வாசியத்திலே தக்ஷந்தம் வ்யர்த்தம். உத்தரவண்ண த்தோடே வளநாத்ரமும் வரும். "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ ஶப்த ஶ்ஶரணமித்யய । வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவா சக:" என்கையாலே உபாயபரமென்றிலக்ஷவநம் "ஹம்ஶரணஜ்ஞா நா,"மென்று ப்ரவ்ருத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாப்த்யாநமன்றோ? இங்கு விஸ்ரம்ப ப்ரவ்ருத்திவிஷய ஶரணஶப்தவ்யாப்த்யாநமன்றே என்றவரு ளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்)(இவ்விடத்தில்) அயத்தில் ப்ரவ்ருத்தி விஷயதயா ப்ரயுக்த ஶரணஶப்தம் (விஶேஷிக்கையாலேஇதி) விஶே

ஸா॰கா॥ ஶப்தாஸ்ரா ஹ(இவ்விடத்திலித்யாதிநா) ந நாஸக்தியோமவக ப்ரவிக்ஷாப்ராவ்யாபாயகார ஹமவத்யாபாயகாந ஸாக்ஷாநவ்யர்த்த ம் த்ரு ரு உபாயகாநாஸாக்ஷாநஸ்ய ஸ்வயந்நிவ்ருத்தி: உதித்யாஹ.

உசு|| ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே! கர்த்தவ்யாபாயாத்யவஸாயேநாதிகாரிஸித்தேஸதி

ஸா-நீ|| ஷிக்கைக்கு ரக்ஷகரென்றும் ஸாதநமுபாயமென்று சொல்லுகை
ஸ்வ வ்யதிரிக்த விஷய ப்ராணாவஸ்வாதந்த்ர்யமாதலால் ஸ்வதந்த்ரவிஷயத்யா
ரக்ஷகத்வஸஹித்தோபாவகத்வஸ்வம் ஸ்வாமிந் கத்வாதிலோபாயாஸாத்யக்வ
ஸ்ய ஸ்வதந்த்ரவிஷயத்யா விசேஷகவசநம் வ்யாஸாத்மகவ ஸம்பிக்குமெ
ன்றபடி. ஸ்வ வ்யதிரிக்தவ்யவிஷயப்ராணாவஸ்வாதந்த்ர்யமாதலால் ரக்ஷகத்வஸ்ய
ஸம்பந்த விசேஷதயா தத்வாரஸ்யங்கள் தத்ஸாதநோபாய
பரத்வஸ்யாபந ஸ்வ யோஜநமென்று கருத்து. (உபாயபரமித்)
விசேஷவசநமில்லாவிட்டால் ஸவப்ராப்திகாரியோபாயமாயிருந்தா
லும் ஸ்வரூபவக்யநமாய்கொண்டு சேதநவ்யவஹாரவ்யாப்யகர்த்ரு
ஸாத்யா ரக்ஷகத்வமேயாமென்று கருத்து. ஆனாலும் சேதநவ்ய
வஹாரத்தை ஸாமமாக பலவிடத்திலும் விதியாநிற்க அத்தை வ்ய
ஜ்ஜீத்த வசநந்தானுபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிக்க கூடுமோவென்ற
வருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்ஸ்யேத்) ஸ்வரூபேணேதி சேஷ:. ஏகீபூ
தாயிகாரிணா ஸ்வபத்திநிவ்ருத்தியே ஸந்ஸாரஸ்வாத்ம் ஸ்வ உபே
ரக்ஷகதயாவஸ்தித வர்த்த ஸ்ரீநாராயண: ஸாதநோபாய
ஜ்ஞாத்யநே நிவேசித:. ஸ்வாமித:. வைஷ்ணவ ப்ராணவிஜயமான ரக்ஷக
த்வஸ்தாதம் பண்ணியுபாயமாக நிஷ்கர்ஷிக்கிற வசநத்துக்கு
காரணாந்தராபேக்ஷ ப்ராணாவஸ்வா ஸ்வ வ்யதிரிக்த விஷயஸ்யாவேதந
ஸாபேக்ஷோபாயஸாயாஸ்யாப்ராணோபாயத்வாதிஷ்டாநஸ்ய ஸர்வத உபாய
ஜ்ஞாத்யநாவ்யதிரிக்தம் ஜநநேந ஸர்வத: நிவ்ருத்ராஜ்யோபாயாஜ்ஞா
ஸ்யாநாவதேவஸ்யாக்தி வைஷ்ணவிநேவ்யர்ணாதி வ்யஸம ஸவே
நாவஸாஸ்வாதகிம்வதநவிஷயேஸர்வத உபாயாஜ்ஞாஸ்யாநாவ்ருத்தேஸ்த
ஸ்யுதஸாத்ஸ்யாஸ்ய ஜாத தாத்பர்யமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம்
விசேஷவிஸ்தாரத்திலே சேதநவ்யவஹாரத்தையாமமாக பலவிட
த்திலும் விதியாநிற்க "உபாயோऽந்ய ஸாதநதேதா"ரித்யாதி களிலே
ப்ராணாவஸ்வமுபாயாந்தராஸ்யாவகமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கை சேருமோ
வென்றில் சேதநாவானவன் தன்னையே ஸாத்யஸாதநனான வயி
காரி தன்னுடைய நிஸ்புரத்துக்குறுப்பாக ஸாத்ஸ்யத்தாலே உபா
யாஜ்ஞாஸ்யாநத்திலே நிவேசிப்பிக்கிறார். வாசி தோற்றுகுறதற்காக
"உபாயோऽஸாத்யோவக"என்று நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகிறது என்றுஸ்ருஷ்
க்ருதம். ஆனாலுமிங்கு ப்ராணாவஸ்வத்தை உபாயபரமாக நிஷ்கர்ஷிப்

ஸா-கா || (ஸாத்ஸ்யேத்யாதிநா) நநுவிஜாநேத்ருதிஹிதாராயி
தஸ்ய ஸர்வதவோபாயஸ்வாஸ ஸாத்ஸ்யேஷவிஷிஷேத்யாபாயஸ்வம்க்ய
திக்ரு ஸாத்ஸ்யஸ்தத்ர ஸர்வதஉபாயஜ்ஞா ஸ்யாநே நிவேசநா

௩௯ ॥ தநி ॥ * ॥ ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் அவ்வோ ஸாஸ்த்ரங்களாலே யாராயித்துணை ஸமர்த்தன் [illegible] உபாயமாயிருக்க இங்கு விசே

ஸா-ஸ்ரீ ॥ த்தால் ஸாமாந்ய [illegible] உபாயமென்றன்றோ விதிக்கிறது. [illegible] ப்ரபத்தியை நிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்குமாகில் ஸர்வ [illegible] வரும். ஸத்ய [illegible] உபாயவியாக்யாநம் [illegible] ஆகையால் ஸர்வ [illegible] விசேஷத்தைப் பெறாதே [illegible] விசேஷத்தை யபேக்ஷித்தே குடுக்குமென்னில் அப்போது விதிவசத் தாலே தானே ஸா ர ந் யா ஸ ர ஆ வ ஸ் ய ஜ வி சே ஷம் விதிக்கையாலே ஸாஸ்த்ராதிகளிலே உபாயவோக்திக்கு [illegible] ஜநமன்றே. கிம ஸாமர்த்யமாய் வேண்டுமென்ன ஸாமர்த்யவாயத் தாலேயாராயித்துணை விஸ்வரக்ஷக்துட்பா ஸர்வோபாயமாகவிருக்கை யாலே அந்த ரக்ஷகத்வத்தை ஸர்வோபாயஸாதர [illegible] ஸாத்யகாரண சொல்லுகையேயுசிதமாயிருக்க உபாயாந்தராநுஷ்டாநவத்தை சொல் லுகிறதுதானுசிதமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வாதிகாரி களுமிதி) ஸர்வாநுகூலாதிகாரிகளெல்லாருக்கும் ஸர்வாநுகூல க்ரியாரூப ஸாஸ்த்ரங்களாலே [illegible] ஸர்வோபாயமாயிரு க்க இங்கு [illegible] ஸாஸ்த்ராதிகளிலே விசேஷித்து உக்தி விசேஷி த்து ஸரணஸப்தம் ரக்ஷகபரமென்று. உபாயபரமென்று வ்யவஹரி த்து அகிஞ்சநாதிகாரியைக்குறித்து ஸர்வேஸ்வரன் ரக்ஷகனென்று சொல் லாதே உபாயமென்னவே விதிவோதிதா [illegible] ஸர்வேஸ் வரனே உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நெருக்குகிற வ்யாபாரமாக விதிக்குமுபாயமென்ன வேண்டித்து [illegible] விசேஷ: வ்யவஸ்த்யவிஷய ஸரணஸப்தவிசேஷ [illegible] ஸரணஸப்த ஸம்ப்ரவாதித ரக்ஷகவரணார்த்தஸ்ய உபாயாந்தராநுஷ்டா நத்தின ஸாஸ்த்ரார்த்தவ ஸக்தி கேவல ஸர்வேஸ்வர விஷய [illegible] பாய்க்கொண்டு விதித்து ஸர்வேஸ்வரனுடைய உபாயாந்தராநுஷ்டாநநிவே ஸநவ்யாபாரமாக விதியாது அகிஞ்சநவிஷயத்திலீஸ்வரனுக்கு உபா யாந்தராநுஷ்டாநநிவேஸமும் [illegible] விசேஷமும் விதி யாது, ஸாத்யாவ்யாபஸ்த்திமாக [illegible] த்தை விதித்து அதுக்கு ஸக்தி இல்லையாகில் அநந்யமாக [illegible] த்தை விதி த்தாலஸக்தாதிகாரிவிஷயத்திலே அநந்ய [illegible] வ்யாபாரத்தாலே ஸர்வேஸ்வரவ்யாபாரத்தை க்ஷமித்தாலுமீஸ்வரனுக்கு ஆ

ஸா-கா ॥ இத்யாஹ (ஸர்வாதிகா, இத்யாதிநா) "அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே" இத்யாதிநா ஸக்த ஸாதநாந்தரஸாத்யாநாம் ஸாதநாந்தரஸாத்யஸ்ய

ஸா.தீ || ஏவமுக்தே ப்ரபத்தேருபாயாந்தரஸாதநத்வமுக்தே ப்ரபத்தேருபாயாந்தரஸாதநத்வம் ஸித்தமிருக்குமப்போலேயும் ஸாமான்யரூபமாந ப்ரபத்திக்கு உபாயாந்தரஸாதநத்வம் ... ஸித்தியாமிருக்குமப்போலேயும் வாரணஸாதநத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள் ... த்தைக் குடுத்தாலும் வாரணஸாதநமானது ... ணுக்கும் ... நத்துக்கும் ஸாதநமும் ஸித்தியாமிருக்குமப்போலவும் ... வித்தவத்துக்கு ஈஸ்வரன் ... த்தைக் குடுத்தாலும் ஈஸ்வரனுக்கு ஸக்ரதேவோபாயாந்தரஸாதநத்வமும் ஸித்தித்த ஸாதநமும் ஸித்தியாதிறே "...ஸோஹமாத்மநிக்ஷேபஸ்ய..." இத்யாதிப்ரமாணப்ரஸித்தி விதியாலும் ஈஸ்வரனுக்கு உபாயாந்தரஸாதநத்வம் ஸித்தியாது. ... ஸாங்கஸ்ய ஸாத்யாதிஷு ... யஸ்ய ஸ்வஸம் ... ஸாத்யபரமதி ... ஸாத்யஸம் ... உபாயாந்தரஸாதநத்வப்ரஸாத ஸாத்விகாநாம் ... ஸக்தயஸ்ய ஸாதநவிசேஷஸ்ய ... ஸித்த்யர்த்தம் ... ஸித்தியர்த்தம் ... வித்யேத. ... ஸாங்கஸ்ய ஸாத்யஸ்ய ... ஸக்ரதேவஸாமர்த்யாத் ... ஸர்வோபாயாந்தரஸாதநத்வம் ... ஸித்யேத் ... ஸாதநத்வம் ... "உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ" இதி ப்ரபத்தி ப்ரகரணஸ்ய ... ரக்ஷகத்வாநுஸந்தாந உபாயாந்தரஸாதநத்வம் ... உபாயஸ்வரூபஸ்ய ஸித்தஸாத்ய ... "தமேவ சரணம் கச்ச" இத்யாதி ... உபாயஸ்வரூபஸ்ய ... ரக்ஷகத்வம் ... ஸித்யேத் ... ரக்ஷகத்வம் ... ஸித்யேத. ... ரக்ஷகாந்தராநுஸந்தாந ... ஸித்யேத். நிக்ஷேப ... ரக்ஷகத்வாநுஸந்தாந உபாயாந்தரஸாதநத்வம் ... ஸித்யதி. ... ஸித்த்யதி. "தமேவ சரணம் கச்ச" இத்யாதிஷு நிக்ஷேபஸ்ய ... வ்யாஜவிசேஷாயேநோபாயாந்தரஸாதநத்வம் ... ரக்ஷகத்வம் ...

௨௭|| ஷித்துபாயமென்னவேண்டிற்று உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே ஸஹஜ காருண்யாதிவிஶிஷ்டனை ஸ்வீகாரனை நிறுத்துகிற ப்ரபத்திப்ரகார

ஸா-ரீ|| ஶப்தஸ்வரஸாத் ஸர்வஶக்தித்வப்ரயுக்தப்ரபத்யுபாயாந்தரஸ்தாநநிவிஷ்டவிஷயக ப்ரார்த்தநாரூபாநுஸந்தாந ஜ்ஞாநகாரணஸ்ய பரமேவ ஸித்யதி. ஏவஞ்ச ப்ரார்த்தநாபி தத்ஸாதநஸ்ய ஸாவஸரவத் உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்த்யாபாதக:. இப்படி ஸ்வவ்யாபாரத்தாலே ஸ்வஸ்தாநத்திலே நிற்பனோவென்று ஶங்கியாமைக்காக (ஸஹஜகாருண்யேதி) (ஶரண்யனை நிறுத்துகிற ப்ரபத்திப்ரகாரம்) ஶரண்யஸ்ய உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶஹேதுவான ப்ரபத்திப்ரகாரம். உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶஹேதுபூத ப்ரபத்த்யாகாரமென்றபடி. உபாயஶக்தி: ப்ரபத்தே: ஸ்வஸ்ய உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ ஹேதுபூரேவ ஸாதாரணாகார ப்ரார்த்தநாம்ஶேயென்றுகருத்து. யத்வா உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே ஶரண்யனை நிறுத்துகிற ப்ரபத்திப்ரகாரமாவது உபாயோஸ்மீதி ஸ்வீகார ப்ரார்த்தநை உபாயஶக்திக்கு ஸ்வஸ்ய உபாயாந்தரநிவேஶஸ்ய வ்யாபாரரூபப்ரார்த்தநைரேவ ஸம்பவாத் "த்வமேவோபாயபூதோ மே பவ" இதி ப்ரார்த்தநாமதீ ப்ரபத்திரூபஶரணாகதி: தஸ்யா: ப்ரார்த்தநாம்ஶ இதி ப்ரதிபாதிதம். இதி ஸ்ருத்யா ஸ்வஸ்ய ப்ரார்த்தநாஶரணாகதிஶ்ச ப்ரகார விஶேஷாபேக்ஷித ப்ரகாரி: ஶேஷிணோ ஹி ப்ரார்த்தநா. ஶாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்திலும் "அநந்யஸாத்யே ஸ்வாபீஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸபூர்வகம் | ததேகோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்திஶ்ஶரணாகதி:" இதி லக்ஷணம் உக்தம் ஸ்வாமிநா. அத்ர லக்ஷணமுபாயதாப்ரார்த்தநைவேதி ஸ்பஷ்டம். ப்ரபத்தே: ப்ரார்த்தநாஶ்ரய ஸ்வீகாராபேக்ஷா ஸ்வாஸ்த்யா ஸஹி நிக்ஷேபரக்ஷையிலும் சொல்லுகிறபடியே உபாயப்ரார்த்தநையைச்சொன்னால் ப்ரகாரீபூத ஸாந்நித்யமும் ஸித்திக்கும். ப்ரபத்தியாவது ப்ரார்த்தநாநித ஸாந்நித்யம், தத்விஶேஷணீபூத ப்ரார்த்தநாவ ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தநா உபாயத்வப்ரார்த்தநேதி த்விப்ரகாரா, தத்ர ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தநா ஸாமாந்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸாதாரணாதிகாரா பவதி. உபாயத்வப்ரார்த்தநா அகிஞ்சநாதிகாரிணாம் ப்ரபத்தி பவத: உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶஸ்ய அஸாதாரண ஶேஷத்வாநுஸந்தாநஸாதாரண ஶேஷப்ரார்த்தநாஸந்நிவிஷ்டே "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" இத்யாதி ப்ரமாணமநுஸந்தாநஸாதாரண ஶேஷப்ரார்த்தநயாபி ஸித்யம். அந்யதா தாத்பர்ய ஶேஷிநா ஸ்வ தோநஸ்யாத். த்வயாபி ப்ரபத்தேருபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே ஶரண்யனை

ஜீ||ந் தோற்றுகைக்காகவாமத்தனை. இங்கு பக்தியோபஸ்தாநத்திலே ப்ர

ஸூ-நீ|| நிற்கிறப் ப்ரபத்திப்ரகாரமாவது கேவல ரக்ஷகத்வ ப்ரார்த்தநை யன்று ஸாத்ருஶ்ய ப்ரார்த்தநையாக வேஷமாகவே ஸித்தஸாதநயா ஆரண பக்திஸ்தாயாம் உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶஸஹா ஸம்பவாத்கிந்து உபாயத்வ ப்ரார்த்தநைநயே யென்றுகருத்து. இவ்வர்த்தம் எனக்கு ஸா மில்லாதபடி உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்று ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறே உபாயபூர்த்திக்கு த்வயமென்று விரோதிபரிஹாரத்திலே சொல்லப்பட்டது. இங்கு உபாயமாக வரிக்கிறேனென்று ஸா விஶ்வாஸத்தைச் சொல்லி ஸமஸ்தம் வ்யவஸித்திருக்க ஶரணஶப்தத்திலே ப்ரார்த்தநாபித ஸாதநத்வாவஸியங்களேனென்றில், ஸா விஶ்வாஸமாவது ஶாஸ்த்ரொகித விஷயே த்ருடாத்யவஸாயம் அது நிக்ஷேபகவச மில்லையாகில் ஸமர்த உபாயாந்தர ஸ்தாநநிவேஶ ஸாதநாவாக் கேவல ரக்ஷகத்வாத்யவஸாய மாயிருக்கும். நிக்ஷேபகவச ஸங் ஹ்ருதே து ஸமர்த உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶ ஸாதநிகத்வாத் த்யவஸாயரூபமாயிருக்கும் உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶ ஸாதநகத்வ வரிக்கிறேனென்றால் இந்தவிஶ்வாஸந்தானும் ஸ்வவிஷய ஸமர்த ஸமர்த உபாயாந்தரஸ்தாநநிவேஶம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமல்லாமையாலே தத்ஸி த்திக்குமாக ப்ரார்த்தநாரூப ஸாதநத்வத்தை அபேக்ஷிக்கிறதென்று கொள்ளவேணும். அதிலே ஸாதநத்வமாத்ரத்தைச் சொன்னால் ப்ரா ர்த்தநை ஸித்தியாது. ப்ரார்த்தநையைச் சொன்னால் ஸாதநத்வமர்த்த ஸித்தமாகையாலேயும் ப்ரமாணாநுஸாரத்தாலேயும் ஶரணஶப்தஸ் ப்ரகாரீ ஸம்ஹிதோபாயத்வ ப்ரார்த்தநாபேக்ஷாதத்வம் த்வய மென்று ப்ரபத்திப்ரகாரம் தோற்றுகைக்காகவாமத்தனையென்கிற வாக்யத் தாலேயும் ப்ரார்த்தநையும் சொல்லித்தாயிற்று என்கிற வக்ஷ்யமாண வாக்யத்தாலும் ஸித்திக்கிறது. இப்படி ஸர்வேஶ்வரனை உபாயாந்தரஸ்தாந த்திலே நிறுத்துகிறவென்கிறவிடத்திலே ஸர்வேஶ்வரனுபாயாந்தரஸ்தாந த்திலே நிற்குகிறானென்று ஸர்வேஶ்வரவ்யாபாரமும் ஸர்வேஶ்வரனை உபா யாந்தரஸ்தாநத்திலே நிறுத்துகிறனென்று கர்த்ருவ்யாபாரமும் தோற் றுகிறது. இதில் ஸர்வேஶ்வரனுபாயாந்தரஸ்தாநத்தில் நிற்கக் கூடாதென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (இங்குஉக்தி) (பக்தியோபஸ்தாநத்திலே ப்ர பத்தியில்லாநிற்கஉக்தி) பக்திஸ்தாநத்திலே ப்ரபத்தியைவியாநிற்க என்று

ஸூ-ஙா|| ஏவம் பக்திஸ்தாநே நிவேஶித உக்திகயோ: ஸமர்த உபாயாந்தரஸ்தா நநிவேஶ உதிஶங்கா ஸமர்த உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்தி ஹே துகத்வயோ ர்ப்ரபத்தேர் ந்யாஸ ஸ்ரேஷ்டத்வேந ஸாதநஸா த்ர ஸாதநாந்தர்க்ஷிஸ்தாந ப்ரத்யவ ஸேதுகாஹ. (இங்குபக்தி

௨௪|| ஶக்தியில்லாதிருக்க ஸம்ஸாரிகள் உபாயாந்தர ஸ்தாநத்திலே நிற்கையாவதென்னென்னில், அங்கமாக ப்ரபத்தியும்பண்ணி உபாயமாக உபாஸநமநுஷ்டித்துப் பெறவேண்டும் பலத்தை அவ்வோ உபாயமொழியவே ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே பெறுகைக்கடி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸஹஜ காருண்யாதி ஸ்வபாவவிஶேஷமாகையாலே அகிஞ்சநனுக்கு ஸர்வேஶ்வர

ஸா-டீ|| ஶாஸ்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஶக்தியொழுந்த ஸ்தாநத்திலே ப்ரபத்தி விஹிதையாய் நில்லாநிற்க என்றபடி. “ஸத்யாவராஜயாவர்ஷி ப்ரபத்யாவா ஶஹாஸதே | ப்ரபத்யாஹம் நாந்யாப்ரபத்யா ஶ ஶோகாஸ்யஜிஷ்ணுஸி:” இத்யாதிஷிர்கிம் அநந்யார்ஹ ஶக்திவர்ணந்யே ரேவ ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநதயா விஹிதத்வாத்ஸர்வேஷாம் மோக்ஷஸாதநதயா உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நஶ்ச ஸர்வேஶ்வரஸ்ய நிர்ஹேதுககாருண்யதயா ஸம்ஸாரத்ஜ்ஞாநவஶீணாமவிஶேஷ ஶக்திஸ்தாநாபந்நத்வம் அஸ்யமென்று ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யம். (ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே இதி) அந்யப்ரபத்திக்கு மேல்ப்பட்டதொரு ஶக்திரூப ஸாத்யத்வமிருக்குறுப்போலே ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியிலும் மேல்ப்பட்டதொரு பூர்ணஷவ்யாபாரமில்லாமையாலே ப்ரபத்திமாத்ரத்தாலே என்றது (அடி) காரணம். (ஸர்வேஶ்வரேதி) ஶக்திஸ்தாநத்திலே அநந்யதயா விஹிதத்வமேவ நியாமகமென்னவொண்ணாது. இது ஶக்த்யாந்தவர்ஜிதத்வாதி ஶ்ரவணவிஶிஷ்டவிஷயக ஜ்ஞாநஸாத்திரமேவ ஶக்திஸ்வரூபம் போலன்றிக்கே ஸமஸ்த உபாயஸ்வாநமாஹி ஸத்யாப்ரயஶ்சித்த ப்ராயஶ்சித்தாங்கஸ்வரூபதாந்தராதிகள் போலேயுமன்றிக்கே ஸர்வாத்மநைவ அநுஷ்டாநகாலத்திலே ஸமஸ்தோபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நவிஷயக ப்ரஸக்தியாகையாலே விஹிதஸ்யைவ நிரபேக்ஷமாகும் ப்ரபத்தியே ஶக்திஜ்ஞாநவிஶேஷோபாயமாக ப்ரகாஶிக்கையால் ஸமஸ்தோபாயஸ்வ ரூபத்வம் தனக்குக் கிடையாமையால் ஸ்வஸ்வரூபமொழிந்தமே ப்ர ஶமிக்கும். (ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸஹஜகாருண்யாதி)ஸஹஜகாரு ண்யத்தை கூறியாக ஶேஷமாகவுடைய யத்யபிகிஞ்சந் ப்ராயஶ்சித்தா பேக்ஷம் ரக்ஷாஸ்வரூப ஸித்யைவ ஶ்ரீமாநேவ வதநீயம் ஸர்வஸ் வேஶ்வரஸ்ய ஶ்ரீபதி ஸர்வஸ்வதந்த்ர தவிஷயே ஶக்திந வேக்ஷ்யஸ்வம் தத்காரயம் காரணம் யத்யஸ்மத்ஸமாநாதிவிஷ ஸாகல்யாத்ம

ஸாகா|| யோஜநாதிநா) ப்ரபத்திப்ரஸாதேந்ஸமஸ்தோபாயகார்த்தி: தஸ்ய உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶநரூபக ஜ்ஞாந நாஶஸ்ஸித்யந்தம் ததேவகிம்த்யர்த தத்ஸ்வேஷ்டப்ரஶமயதி(அஹேதுகதயேத்யாதிநா)உபா யாந்தரஸ்தாந நிவேஶநஞ்ச ஸர்வேஶ்வர ப்ரஸாதேநைவ த்யஸ்ய:. ஏவம் ரூபப்ரஸாதந ஸம்பந்த ஸர்வஶ்வாஸவ ஸ்வநிஷ்டரூப

ச்ச || னுபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்றானென்கிறது. அஹித ஸமுத்துக்குபாயமாக விஹிதமான பாரஞ்சுமக்க மாட்டாத அகிஞ்சநன்

ஸா-நீ||ஸவிஷ்டத்தாநுஸாஸநஸ்வீகாரபரபரயபூர்வோபாயஸ்ஸ்வரூபதஸ்யஸாதிவிஶேஷமே ஸ்வஸ்திரத்தாலே பெருகைக்குச்சேதமானால் விஹிதையான ப்ரபத்திக்கு ஸம்ப்ரபத்தியுக்திதாரா ஸாதநமும் போலே நிரபேக்ஷ ஸமஸ்தஸ்வபாவவிஶேஷாத்மக பரஸ்வீகாரதாரகமாகவே விபிஸந ஶோகஸாதநமும் பயபூர்வகமிக்கையாலே ஸம்ப்ரபத்திஸாத்ய ஶக்திதஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திஸாத்யஸ்ய ஸ்வபாவ விஶேஷ விஶிஷ்டதயா உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்றானென்கிறது. ஶேஷத்வநைரபேக்ஷ்யவிஷயாகாரமாக ஸத்யவ்ரதத்வாத்தாலே உக்தஸ்வபாவவிஶேஷாற்போபாயாநுஷ்டாநநிஷ்டனுக்கும்வேறு நிர்ப்பந்தமில்லாமையாலே இதற்கு ஹேதுகாரணம் ஸ்வாதந்த்ர்யவைசிஷ்ட்யான பரந்யாஸ நிராகரணமையான ஸஹஜகருணை யென்று சொன்னது ஸம்ஜீவிவைபவத்திலே சொல்லுகிறபடியே ஸஹஜகாருண்யமே ஹேதுவென்றபடி. இனி பூர்வவாக்யத்திலே பரமபுருஷனை உபாயாநுஷ்டாநத்தில் நிறுத்துகிற ப்ரவ்ருத்தி காரணந்தோற்றுகைக்காகவென்று சேருமோ; ஸ்வதந்த்ரன் ஸ்வதந்த்ரனை உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நிறுத்துகிறது விரோதமன்றோ? ஆஜ்ஞையாலே நிறுத்துகிறது விரோதமானாலும் ப்ரார்த்தனையாலே நிறுத்துகிறது விரோதமல்லாமையாலே உபாயசக்திக்கு ஸ்வதஉபாயபாவம்ஸம்பாத்யப்ரார்த்தனையிலே தாத்பர்யமென்றிலானாலும் ப்ரார்த்தனையாலே பரமபுருஷனுக்கு உபாயத்வம் ஸமீசீநத்தாக ஸித்தித்தாலும் ஸாதநபூர்வகவென்கிற காரிகையிலே சொன்ன ஸாதநஸித்தியும் ஸாதநத்திற்கு ஸமுபாயாநுஷ்டாநப்ரவ்ருத்திஹேதுத்வ ஸித்தியும் எங்ஙனே இவ்வுபாயத்வ ப்ரார்த்தனையாலே ஸ்வரூபஸ்வபாவபூர்ணாதிகளுக்கு உபாயாநுஷ்டாந நிவேஶஹேதுத்வம் ஸித்தியாமல் ஸாதநத்திற்கே ஸித்திக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமுண்டோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அஹிதஸமுத்ரத்திற்கிதி) (பரமிதி) தனக்கு ப்ரயோஜனாந்தரஸாத்யமாய் அஹிதஸமுத்ரத்திற்காக தனக்கு கர்த்தவ்யமாக ப்ரஸக்தமான ஶாஸ்த்ரப்ராப்தம் பாரம் அஹிதஸமுத்ரத்திற்குபாயமாக விஹிதமான பாரம் சுமக்கமாட்டாத அகிஞ்சநன் என்னதுவும் ஶாஸ்த்ரார்த்தமாய் நிற்கிற அவனை நீ எனக்குபாயமாகவேணுமென்று சொன்னதுவும் ஸாத்யமம் பாரம் சுமக்கமாட்டாதவன் ஶாஸ்த்ரஶாஸ்த்ரார்த்தனன்று ப்ரார்த்தியாதே உபாயமாக வேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாலிதற்கு அடியேன் பாரத்தை சுமக்கமாட்டாதே தேவரீரிடத்தில் ஸமர்ப்பித்தேனிந்த

ஸா-ஸ்வா॥ பரத்தைஎன் தலைமேலேசுமத்தாதேதேவரீரேஉமக்குபரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்றிறே தாத்பர்யமாகிறது. இங்குப்ரா ர்த்தநீயோபாயத்வம் ரக்ஷகத்வம் தத்ப்ரார்த்தநாஸங்க்ஷேபகத்வ நமேரா யாங்கிதம் உபாயாந்தரஸ்தாநாபந்நத்வம் அநேக ஶக்த்யாபத்வந்தி வேலாஜ்யத்வம் ஸ்வீகர்த்ருக்ருதிம் நியாமகமிங்கு ஶக்தியை அபேக்ஷியாதே என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை என்று சொல்லாதே இவ்வர்த்தத்தை த்தானே என்மேலே சுமத்தாதே அவத்தை சுமந்தால் மேல்வரும நிஷ்ட மெல்லாம் தருகைகளெஹ்யுகாரணிகளை உனக்கேபரமாக வேறிட் டுக்கொள்ளவேணுமென்கை என்று அயாத்ருத்வ பரம் பாதஸப்ரியஸி நாத்யாரோபயேதா: கிஞ்சித்கவைவ ஸ்வபரந்யஸ ஸ்வீகர்யதி ஸம ஸாகாரஸ்வரஸ்வீகார ப்ரார்த்தநையாக வருளிச்செய்கையாலே இந்தப் ப்ரார்த்தநை ஸ்வந்த்ராஸவிநாஸநையாகையாலே ஸ்தஸ்ப்ரா ர்த்தநாபித ஸர்ந்த்ராஸம் ஸித்திக்கிறது என் தலையில் சுமத்தாதேஎன்கிற வம்ஶம் இந்தபரம் என்னுதன்று என்று ஸ்வஸம்பந்தத்ராஸம்விநா ஸி த்தியாமையாலே ஸ்வஸம்பந்தத்ராஸமும் உனக்கே பரமாகவேறிட்டுக் கொள்ள வேணுமென்கிற வம்ஶம் இந்தபரம் உன்னது என்று பர ஸம்பந்தாபாதநமன்றிக்கே ஸித்தியாமையாலே பரஸ்வத்வாபாதநமும் ஸித்திக்கையாலே ஸ்வரக்ஷணபரம்என்னுதன்றுஅவனதே என்று பாவிக்கை என்று ஸாம்ப்ரதாயிகாரோக்தீத்ர ஸ்வஸ்வத்ரம பாரஸ்பரஸ்வஸ்வத்வாபாதநாத்து பரஸமர்ப்பணமும் இந்த பரம் என்னுதன்று தேவரீருதே என்று ஸமர்ப்பித்து இத்தை தேவரீர் ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்று யாச்ஞையாலே பரஸமர்ப்பணத்திற்கே ஶேஷத: பரஸ்வீகார ப்ரயோஜகோபாயாந்தர ஸ்தாந நிவேஶ மேதாத்வமும் ஸித்திக்கிறதிறே இந்த ப்ரார்த்தநையாலே பரந்யா ஸம் ஸித்திக்கிறதென்று மிடம்பரந்யாஸ ப்ரயோதமாய் நீயே உபாய மாகவேணுமென்ற வெக்ஷிக்கிறபடியே என்று விரோதிபரிஹாரத் திலே ஸ்வஷ்டம் அங்குஶப்த: ப்ரயோஜ்யம் ப்ரார்த்தநைக்காளும் க்ஷேத: ப்ரயோஜ்யம் பரந்யாஸத்திற்கே என்றன்றோ திருவுள்ளம் நயினாராசார்யரும் இந்தப்ரகரணத்திலே "ஸ்வஸித்திகிஞ்சித் பரஸமர்ப்ப ஸ்வீகாரா" என்று சொல்லுகையாலே இவ்வர்த்தஸித்தம் இங்கு பரஸ்வீ காரம் வ்யபிசாரிக்கலாயாசாரணமுமாகையாகையாலே "க்ருத்ஸ்நமே தாநமேரோபாயேஷு" த்ராதிகளிற் படியே உபாயோபவேதி பரஸ்வீ கார ப்ரார்த்தநாம்விநா பரந்யாஸ ஏவ தூண ஸமயத: பரஸ்வீகார ரூப ஸாதாரண மௌளிக ஸம்பவாத் ஸமயத உபாயாந்தரஸ்தா நநிவேஶாதி நஸ்வோர்க்க: அத: பரத்தை ஸ்வீகரிக்க வேணும்

௨௮ || மோக்ஷப்ரதனாய் நிற்கிற வவனை நீயெனக்குபாயமாக வேணுமென்று உபாயாத்யவஸாநத்திலே நிவேசிப்பிக்கையாவது, என்தலையிலுபாய ஸ்வீகாரத்தைச்சுமத்தாதே அவற்றைச்சுமந்தால் மேல்வருமஹிதமெல்லாந் தருகை ஸர்வசக்தியானவனுக்கே பரமாகவேறிட்டுக்கொள்ள வேணுமென்கை. இவ்வம்சத்தை நிஷ்கர்ஷித்து நிக்ஷேபத்தை

ஸா-டீ || ஸர்வஜ்ஞயாகிற்குறேனென்று ந்யாஸாங்கப்ரயுக்தஸ்ய ப்ரார்த்தநாஹ்வ்ப்ரார்த்தநாபேக்ஷாநபேக்ஷ்யத்வப்ராக்ருதவிஸ்த்ருதிஸ்வீக்ருதத்வாத் என்று உபரிஷ்டமாகிறது இப்படி ப்ரபத்தியங்கிதா அஷ்டஸ்லோகாதி ப்ரக்ரியை கரணங்களெங்குமுண்டும் கண்டுகொள்வது. இப்படி உபாயஸ்வ ப்ரார்த்தநாமித ந்யாஸஸ்வரூபமே ஸமஸ்த உபாயாத்யவஸாந நிவேசந வ்யாபாரமாகில் “ந்யாஸஃ பஞ்சாங்க ஸம்யுத” இத்யாதிக ளிலே ந்யாஸாங்கத்தை ஸாங்கமாகச்சொல்லுகிறதும் விரோதியாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வம்சத்தைஉதி) ப்ரார்த்தநா விநா க்ருத ந்யாஸாபேக்ஷ ப்ரணவப்ராதுர்ப்பூதவிஷய விஸிஷ்டார்த்த த்தினுடையவம்சமான ப்ரார்த்தநையை நிஷ்கர்ஷித்து வ்யுக்ஷிக்ஷித்து ப்ரார்த்தநாம்ஸஸஹிதமான ந்யாஸாங்கத்தை ஸாங்கியென்று சொல்லுகிறது ப்ரார்த்தநையாவஸ்யகையானாலும் ப்ரார்த்தநாமித ந்யாஸஸ்வரூபஸ்ய உபாயாத்யவஸாநநிவேச ஹேதுதா ப்ரத்யக்ஷாக்ஷ ஜ்ஞாநாதிவத்ப்ரத்யக்ஷதயாவா ஸ்வயிகாரிகோடி நிவிஷ்டதயாவா ஸுகிம்ப ந்யாஸவிந்யாஸாயநமென்று கருத்து. யதா இப்படி ந்யாஸம் ஸமஸ்த உபாயாத்யவஸாநவத்தித்வாரகமாக மோக்ஷஸாதநமாகில் ஸாங்கோபாங்க கரணஸ்வாவிஸேஷாதாநாகாங்க்ஷ ஸங்கல்பாதிகளும் ஸாங்கியாக ப்ரஸாங்கியாதோ? இஷ்டாபத்தி என்னில் “ந்யாஸஃ பஞ்சாங்கஸம்யுத” என்கிறது விரோதியாதோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்சத்தைஉதி) (இவ்வம்சத்தை) உபாயாத்யவஸாநநிவேசஹேதுத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ஆநாகாங்க்ஷாதிகளுக்கு ங்கனென்றும் வ்யுக்ஷிக்ஷித்து ஸமாநாந்யோபாயாத்யவஸாநநிவேச ஹேதுதாநவத்தி கிந்து ந்யாஸஸ்வரூபஸ்யைவேதி நிஷ்க்ருஷ்யதே. தயாச உபாயாத்யவஸாநநிவேசஸ்யைவ ப்ரவ்ருத்திஹேது தயா தத்ர ந்யாஸஸ்வரூபஸ்யைவ ஸாக்ஷாத்ஸாதநதயாங்கித்வமெ ன்று கருத்து. இப்படி நிக்ஷேபமே உபாயாத்யவஸாநவத்திஹேது தயா ஸாங்கியாகில் அந்த நிக்ஷேபம் ப்ரதேஸ ஸர்வேஸ்வராத் ப்ரஹ்வமாய்க்கொண்டும் உபாயாத்யவஸாநவத்தி நிஷ்டாதிகமாக ஸம்ஸ

ஸா-கா || யஜ்ஞோபம் ஸ்ரீதிப்ரணவப்ரதிபத்திவிவக்ஷிதத்யாக (இவ்வம்சத்தைஉதாஹ்ருதா) நாநாவிதம் ந்யாஸஸ்வரூபமேவாய

௮௦ || ஶக்தியென்று சொல்லுகிறது. இது ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞருக்கும். இந்நிஷ்டையை நினைத்து "ஸாம்ப்ரதம் த்வமேவ உபாயாபேக்ஷகாஸ்ஸ:"

ஸா-நீ || விக்கையாலேயவதாரக்ருத்திலேஎன் தலையிலுபாயாந்தரத்தைசுமத்தாதே என்கிறவம்ஶம் வ்யர்த்தமாயொழியாதோ? உனக்கே ஶேஷமாக வேரிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கிறவம்ஶமேயமையாதோ வென்றருளிச்செய்கிறார் (இது ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞம் தமிதி) (இது) நிக்ஷேபாம்ஶ ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞம் தத் ஶேஷத்வபூர்ணமேவ "க்ருதார்த்தம் மயி நிக்ஷிபேத்" "மயி நிக்ஷிப்தகர்தவ்ய: க்ருதக்ருத்யோ பவிஷ்யதி" த்யாதிஷ்விவாம்ஶிகாவஸரேஷு ஶேஷத்வஸ்வத்யாகாபாவஸ்வபூர்வ ஶேஷவஸ்த்ர க்ருத்யகந்யாஸமவாயாஸமவத: ஶேஷஸ்வீகாராஸம்பவேந உத்தரகாலே ஸ்வநிஷ்டாஸம்பவாதேவ வைராக்யகர்தவ்ய மென்று கருத்து. ஆனாலும் க்ருத்யான ஶேஷத்வம்வேதாந்தஶாஸ்த்ராதிஷ்வநுகூலக்ரியாவதயிகாரிவிஶேஷத்திலே ஸமஸ்த உபாயாந்தரஸ்யாநிவேஶாவாந்தர வ்யாபாரமன்றிக்கே விபுலத்தாலேஸாக்ஷாத்தேவ மோக்ஷஸாதநத்யாம்ஶியாகவாகாதோ வென்ற வுபஸம்ஹரிக்குறார் (இந்நிஷ்டையைஇதி) (இந்நிஷ்டையை) ஸமஸ்த:ஹேதுதயா ஸ்வநிஷ்டாத்மநஶேஷத்வாம்ஶிகநிஷ்டையத்தை ரக்ஷகத்வாத்வாதேந ஶரணம் உபாயத்வாத்ரஸ்வகத்வேந உபாயாந்தரேண ஶரணத்வேந ரக்ஷகஸ்ய ஸமஸ்த: கதஸ்ஸாயாஸ்ஸாயப்ரயோஜநம் நிராஸபாவ வாரத்வ ஸாமாந்யஸாத்யாநியந்தாதேஶஸ்ய ப்ராபகத்வாத்வம் தமஸ்ஸாதநமஹாகிஞ்சநஸ்யைகேந ஶேஷீகர்த்ருகர்த்ருத்வம் வ்யபாயோபாயாந்தரஸ்யாநிவேஶமேவ ப்ராப்யதீயகாதஸ்ய ஸ்வதோ நிஷ்காரணஸம்பவாத் ஶேஷீகர்த்ருகஸ்ய ஶேஷாபாயஸ்ய ஶக்திஸாமர்த்யாத் ஸ்வரூபஸம்பூர்ணாதி ஹேதுத்வாஸம்பவாதவி ஶேஷ விஹித ஶேஷத்வபூர்ணஹேதுகத்வஸ்ஸம்பாவாத் ஸமஸ்த ஶேஷத்வாயேநோபாயாந்தரஸ்யாநிவேஶஸ்ய ஸ்வநேஹத்ய

ஸா-கா || ஶாக: "க்ருதார்த்தீஷ்யஶக்திவிஶேஷாநாம்ரம்ஶதேஷாஞ்ஜம்ஶேத்தஸ்ய வதவ விந்யஸ்தம்ஸம்ஹயோ: வாசவசயோ:" உபேயஸ்ய தவ ப்ராப்தேஸ்து உபாயதயா வரணே "உபாயோ ஸவ மே தேவ ஶரணம் ஸம்ஶேவ்ய" க்ருதார்த்தீயஸா ஸவதம் நிக்ஷிப்ய ஶ்ரீபதேர்பதேஹ || உபாயம் வரணாத்மக்ஷீஶா தத்வேயம் விதிஞ்யதே" த்யாதிஷ்வத யோஹதேநகீர்த்தநே வளநாத்மஸ்யாதித்யாஹ. (உபாயேத்யாதி) ஸஹஸ்ய யோமெ மோதவ்யவரண விவக்ஷயா வ்யாவ்யா நகேநவா கம்ஶாஞ்ஜவ்யவிகேநவா நிவர்த்தாஹ: கார்யதத்ஸ்ய:.

ரதி|| என்கிறது. உபாயப்ரபத்தியையும் நிக்ஷேபத்தையு மோரிடத்திலே பிரியச்சொல்லு மிடங்களிலுபாய ஸ்வரூபத்திலிவ்விவக்ஷையைத் தவிருதல், பரஸமர்ப்பணாதிகள் ஸாத்யங்களாகைக்காக பிரியச் சொல்லுகிறதாதல், இங்கு ஸ்வரூபமும் பரமும் பலமும் ஸமர்ப்பணீயமாகையாலே அநேகாம்ஶவிஶிஷ்டமான ஸமர்ப்பணத்தில் அம்ஶா

ஸாத்வீ|| ப்ரக்ஷ ஸ்வத்ராமதோ நிரோதோவஸம்பவாஸ் அந்யாஸவஸிஷ்டபா ப ஸகேஶ நிக்ஷேபகவசந தேஹிமேத்ர வலபவதோபாயாந்தரஸ்யாந நிவேஶமேதத்தயா ஸ்வநிஷ்டாரகவயம் தபரஸமர்ப்பணமேவாத்ர ஸிதாவஸிஷ்டஃ என்று ப்ரகரணதாத்பர்யமென்றுகருத்து. இந்தநிக்ஷேப வசநமில்லையாகில் பரஸ்வீகர்த்ருகவஸ்வோபாயாந்தர ஸ்யாநாவ ஶேஷஃ ப்ரமாணாபாவேநாஸம்பவாஸ் சகீமோ பரஸ்தாபநதேவதாகாரகஸ்ய பரஸமர்ப்பணஸ்ய ஸ்வபராஸ்வீகர்த்ருணி ஸ்வபரஸ்வீகர்த்ரு கவோஸ்யாத்தகதயா அயோக்யாஜ்ஞாநகவாஸதோக்ஷஸாயநகமேவ ந ஸ்யாஸ் ஶரணதயா ரக்ஷகத்வோஸ்யாத்தகமேவா ஸ்யாஸ் ஸ்வமேந பயோபம் ப்ரபத்தோநஸ்யாகிம் வநஸ்யமேநபயப்தவிநஸ்யாஸ பலவதா பரஸ்வீகாராபாவே ஸ்வஸ்மிந் பரப் ஸமேக்ஷ்ரவஜநீயகாதிகஸமஸ்யம். இப்படி இவ்வுபாயகப்ரபத்தியை நிபர்ரகவயதை பரந்யாஸ ஸமநியததயா தபரோக்ஷவிக்கையாகையால் “ஆத்மாத்மீயபரம்ஸமர்ப்பம் நிக்ஷிப்ய ஸ்ரீமதே: பதே|உபாயம் ப்ரணவக்ஷீபம் தமேவயம் விவிஜ்யச்”இத்யாதிகளில் உபாயப்ரபத்தி நா பரந்யாஸயோஸ் ஸஹபமோ பாடமமுங்களிலே வணநாதிஷ்ட்யம் ப்ரஸம மியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (உபாயகப்ரபத்தியையு மிதி) (இவ்விவக்ஷையைத்தவிருதலிதி) என்தலையிலித்ரயான பரந்யா ஸமஞ்ஜகாகாரத்தை விட்டு கேவல ரக்ஷகத்வ ப்ரபத்திநாபரமாக விவக்ஷிக்கை என்றபடி. ஸ்வரூபாதித்ரய ஸமர்ப்பணம் நிக்ஷேபஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்டிருக்க உபாயப்ரபத்தி நா ஶப்தம் உபாயாநுஷ்டான நிவேஶத்வாரகேண பரந்யாஸத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது. உபாயப்ரபத்திநாஶப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபாதித்ரய ஸமர்ப்பணத்தில் நிக்ஷேபஶப்தம் நிக்ஷேபகேநவா ஸ்வரூபஸமர்ப்பணகேநவா ஸ்வரூபஸமர்ப்பணத்தை ஸ்வீகரிக்கிறது என்கை. (அம்ஶாஜேரதி) உபாயப்ரபத்தி நா ஶப்தேந பரந்யாஸமும் நிக்ஷேபஶப்தேந ஸ்வரூபபலஸமர்ப்பணமும் விவக்ஷித மென்றுகருத்து. ஆனுஷங்கிகத்ரா நிக்ஷேபதோபாதாநகாரணேபாயகயோ ஶப்தயோ ஸஹபயோரமஃ வணநாதிஷ்டோபாய ப்ரபத்திநாதத நிக்ஷேப ஶப்தயோரேகார்த்தபோயகவாஸ வணநாதிஷ்ட்யவஜநீயம்ஸ்யாத்

௮௰॥ ஸர்வபர்யாப்தமாகக்கடவது. இவைமூன்று ப்ரகாரத்துக்கும் ஸங்க-
திதோஷமில்லை. இவ்வுபாயம் ந்யாஸவித்யைக்கு விசேஷித்து

ஸா-நீ॥ பக்ஷத்தில் ஸாதாரணாங்கத்ரிதீயபக்ஷத்திலும் அநுகா-
ஸங்க்ரஹீதாநஸாபேக்ஷ விசேஷாங் அநுஷ்டேயமென்று
அருளிச்செய்கிறார். (இவைமூன்றுமிதி) ஸங்கதியில்லையென்றுசொல்
லாதே ஸங்கதிதோஷமில்லையென்கையாலே சேஷவ்ருத்திபரமாக
ப்ரயோஜநாந்தரமாக அநுஷ்டேயமும் ப்ராயச்சித்தவிவக்ஷை-
யாலும் பலாந்தர விவக்ஷையாலும் அநுஷ்டேயம் தோஷமன்றெ-
ன்றுகருத்து. ஆனாலும்முமுக்ஷுக்கு ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திமாத்ரமாகப்ர-
பத்தியைச்சொன்னதுகூடுமோ, அப்போது ஸர்வரனேஇவ்வதிகாரிக்கு
ஸக்ருத்ப்ராப்யமானதுக்கையாலே "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" த்யாதி ப்ரமாண
ஸித்தமான ப்ரபத்திமாத்ர ஸாக்ஷாத் ஸாதநத்வ ஸம்பந்நமாக ப்ரஸம்ஹி
யாதோ, அங்கமாக ப்ரபத்தியை ஸாக்ஷாத்ஸாதநமன்னெ
ன்னப்ரஸம்ஹியாதோ, ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபஸாதநங்களுக்கு விகல்பந்தான்
கூடுமோதென்னனேஎன்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயமிதி) ஸர்வ
தர்மபரித்யாகபூர்வமான இவ்வுபாயம் விசேஷித்து அஸாதாரணமாக
வேத்யாகாரமென்றபடி. ததாவிதபராதீநப்ரவ்ருத்தித்வமந்த்ரா
க்ஷஸாதநஸ்வரூபஸ்வரூபங்களை ப்ரபத்தி ஸகலகோவாயகவிஷயக
ஸம்பந்தகஸம்பந்திக்கவேண்டுகையால் ஸ்வதந்த்ரமாய்கொண்டு ஸர்வ
பராஸாதநத்திலே விஸ்ராந்தமாகிறது. பக்திக்கு விதிவிஹிதஸாக்ஷாத்
ஸாதநத்தோடே வேத்யாகாரத்திற்கு விரோதமில்லாமையாலேயத
ற்கிப்படி ஸர்வபராஸாதநமும் ப்ரஸம்ஹியாது கஷ்டயோகாதி
களுக்கு ஸம்பந்தஸம்பந்திய பக்திஸாதகஸாதநதயா விகல்பங்கூடா
விட்டாலும்ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ரஸாதி ஸம்பந்தஸம்பந்திய ப்ரபத்தி
ஸாதக ஸாதநமல்லாமையாலே விகல்பமுங்கூடும். ஸ்வதந்த்ரஸாதி
ஸம்பந்தஸம்பந்திய ப்ரபத்திஸாதக மோக்ஷஸாதநமே விகல்ப
ப்ரயோஜகமென்றுகருத்து. ஆனாலும்இவ்வுபாயம் ந்யாஸவித்யை
க்கு விசேஷித்து வேத்யாகாரமென்கிறதுகூடுமோ, ஸர்வதர்மத்யாக
பூர்வகோபாயம் ஸந்ந்யாஸ ஸாத்யமாகையால் ஸந்ந்யாஸா
நுஷ்ட ஸாதியான இவ்வுபாயம் ப்ரதேஹஸாதியான ந்யாஸவித்யை
க்கு வேத்யாகாரமென்கிறது அநுபபந்நமன்றோவென்றில் ஸமவத

ஸா-கா॥ ஸ்வப்ராப்த்யர்த்தமாத்யப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளாவிவ்ரதந
காம்யார்த்தகே ஸந்ந்யஸந்ய தேஹம் அநேககாம்யவிஷயந இதி
ஹாவ:. நிரபேக்ஷரக்ஷக ப்ரபத்யுபாயஸ்ய வாக்யார்த்திமண்
ஸந்ந்யாஸி ப்ரயாசே ந்யாஸஸம்யக்காஹ.(இவ்வுபாய இத்யா

அத வேதாசார்யம் இதுக்கபேக்ஷிதமாய்க்கொண்டு ஜ்ஞாநப்ரஸக்த்யாதிகள் வருகிறன. * * * * * * * *

ஸா.டீ|| உபாயஸ்வரூபம் ஸர்வவிதம் ஸம்ப்ரதாயம் ஸர்வேஶ்வரனே உபாயம் என்று நிரூபிக்கைக்காக ... [illegible]

[illegible] ... தாலே பெருகைக்கடி ஸஹஜகாரண்யாதி ... விஶேஷமாகையாலே ... ஸ்தாநத்திலே நின்றுனென்கிறது ... இதி ...

[illegible] ... இப்படி இவ்வுபாயம் வேதாந்தமாகில் ... ஜ்ஞாநங்களை ... யெயங்களில் உபாயாந்தரங்கள் என்று சொன்னது விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு [உபாயாதிமாக] இதி) இங்கு இவ்வுபாயம் வேதாந்தமென்று சொன்னது ப்ரஸித்தமாகையால் மற்றுள்ள ... ங்களிலே ... நம்பண்ணின பின்பு ... தாலே ... நம்பண்ணினால்

௨௭ ‖ "ப்ரபத்தி" என்கிறவிடத்தில் மதிவாதியான யாதாத்ம்யங்கள் ஸாத்யங்களாகையாலே இங்கபேக்ஷித ஸாதிவிசே

ஸா-நீ ‖ ப்ரத்யவாயமில்லாதே மிகுதியான ஸாக்ருதயாயிருக்கிறப்போலேயன்றிக்கே இங்கு ப்ரபந்நன் ப்ரவ்ருத்திஸாத்ராரம்பம் பண்ணுமாகில் ஸ்வீக்ருதஸாதன ஶரண்யனுடைய உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்தியாகிற ப்ரமாணத்தை திரஸ்கரித்தவனாகையாலே ப்ரத்யாநுஷ்டானப்ரத்யவாயாரகொடியிலே நின்று ப்ராநந் ப்ரபந்நப்ராயஶ்சித்த ப்ரயோகமாமென்று பாவிதம். கிஞ்ச ப்ரபத்தியானது ஶரண்யமதிதாபாயாந்தரஸ்தாநாபத்திரூபாபாயகவிஷயிணீ நபவேத் ததா ப்ரபத்தேஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யமபி நஸ்யாத். ப்ரபத்தேரங்கஸாபேக்ஷ ஶ்ரவணம் கதம் யோமாதிவசஸ்ஸக்தியோ மத்ராரகவேவ ஸபவேத். "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இத்யாதிவசனப்ரத்தே: உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்தி விஷயகத்வேந ஶக்தியாரா ஸாதநத்வ நிஷ்டாகவஜநவிரோதா பாயாந்தரஸ்தாநாபத்த்யாத்மப்ரபத்தேஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்யதி யத்ர யத்ர ப்ரபத்தேஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரதீயதே தத்ர ஸர்வத்ர ஸமவத உபாயாந்தரஸ்தாநாபத்திவிரோதகத்வாரத்வேந ஸதாபேக்ஷத்வ ஸ்வாதந்த்ர்யாதிஶய:. "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாயே த்யாநயோகவிவர்ஜிதா:", "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" இத்யாதி கயவசனங்களும் கடோர வாயனாதி ப்ரபத்தி வேறொன்றுக்கங்கமாக நில்லாதபடி ஶரண்யன் தானுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்று ஸஹம் குடுக்கிறவம்ப மேத்தமானபடியாலே என்று ஸங்க்ருதம். "ஸாத்ஸாத்ஸ்வரூபேண" தி காரிகாயாமபி வக்தும். நிக்ஷேபரக்ஷாயாமபி "கிம் பஹுனா ப்ரபத்தாவ பாயஸாதாயா ஸக்ஷஸாதந நிவேஶ்ய ஸமவாநாபதிஶ்ய த" இத்யுக்தம். ததயம் ஸங்க்ரஹ:. ரக்ஷகத்வ ப்ராப்தா வேதநாபாயத்வ வசஸ: ப்ரஹஸ | ப்ரபத்தேரங்கத்வாக்ஷேபஸ்ய ஸாதந்த்ர்யஸ்யாயிகாரிண: ‖ நிர்ஹேதுக ஸக்தியோகஸ்யாரம்பே கோவா விரோதஸ்ய | ப்ராயஶ்சித்தக்ருதிரேஷ்டா ஶக்தியம் ஸமுக்ஷத்: ‖ இங்கு ஶரணஶப்தமுபாய வாசியானால் ப்ரபத்தி என்கிற வசம் வசம் மதன என்று மத்யமானபடியாலேயநந்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ? ஸகல மத்யமானாஜ்ஞாநாத்ம என்று ஸாதிவாரமென்றில் ஸாதிஸாதாரண்யவசனம் ப்ரக்ருதாநாபாயாத்மன் ரேவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்தி என்கிற வசத்திலிதி) அபேக்ஷித ஸாதிவிசேஷந்தானென்றென்ற வருளிச்

ஸா·கா ‖ இதி நா) கயஸ்ப வசஸ்யுக்த்யஸ்யாஙாஹ(ப வசஸ்யுக்த்யாதிநா) நந உபாயவரேவண்ஜ ஸாஸ்யாஜ்யாயோவி ப்ரதிபாதயுக்த்

௨௦ ॥ ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. பாஷ்யாவது இவ்விடத்தில் "ரக்ஷிஷ்யதீதிவிஶ்வாஸ:" என்கிற அத்யவஸாயம். ஶாஸ்த்ரங்களில் ஸாரமான விஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸர்வாதிகாரமான ஸாதாரண்யோபாயமிங்கேதோற்றுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், இங்கு "ச" என்கிற அவ்யயமும் விஶ்வாஸத்தினுடைய ஸர்வாதிகாரத்வமான ஏகதேஶத்தைக்காட்டும். இவ்விஶ்வாஸலக்ஷணம் ஸ்ரீஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதையிலும் நாராயண

ஸா-ஶீ ॥ செய்கிறார் (பாஷ்யாவதிதி) இப்படியானால் காரணத்வமான அயத்தில்ஸர்வலக்ஷணம்ஸாங்கோபாங்கலக்ஷணபரமென்கிறது விரோதி யாதோ? விஶ்வாஸாங்கத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டுஶாஸ்திரஸித்திக்கிறதென்றில் விஶ்வாஸத்தையே முன்னிட்டு ஸித்திக்கவேணுமோ? ஶாஸ்த்ராந்தரங்களைத்தான் முன்னிட்டு ஸித்திக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ரங்களில்ஸாரமானவிதி) இங்கு "சஶப்தோ" என்கிறக்ரியாபதம் விஶ்வாஸாங்கத்தைச்சொல்லி விஶிஷ்டமாயிருக்க ஸாதாரண்யோபாய வாசகஶப்தமும் வேறில்லாதிருக்க ஸர்வாதிகார ஸாதாரண்யோபாயந்தோற்றுவதெங்ஙனேயென்று ஶங்கிக்கிறார் (எங்ஙனே என்றிலிதி) உபோத்காதபூர்வகமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதிநா) இங்கு வ்யாஜவிஶேஷமாத்ரமாய் ஸ்வஸாத்யனான ஶரண்யன் ஸர்வஜ்ஞனாயும் ஸர்வஶக்தியாய் ஸர்வஸ்வாமியாயும் நிரபேக்ஷனாயும் மோக்ஷஸாதநமாயுமிருக்கையாலே விஶ்வாஸலக்ஷணமாத்ரம் ஸாத்யமன்றோ? ஆகையால்ஸர்வாதிகாரமாவதெங்ஙனேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விஶ்வாஸலக்ஷணமிதி) ஆனாலும் விஶ்வாஸலக்ஷணமிங்கு வ்யக்தமன்றோ. விஹிதாநுஷ்டாநத்திற்கு விஶ்வாஸாபேக்ஷமன்றோ வேண்டியது இப்லக்ஷணத்திற்கு ப்ரயோஜநாதிஶயமில்லையே, ஸர்வஸ்வாமியான விஶ்வாஸ் ஶரணாகதியாலெனக்குஶரண்யாபாரத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபங்கொடுக்குமோவென்கிறஶங்காநிவ்ருத்தியே உபயோகமென்றில் ஶாஸ்த்ராணாம் வேதியானயிவனு

ஸா-ஶா ॥ க்ரியாவதேவ ஸ்வார்த்தவிஶ்வாஸோபேதோஜந்தர்ஹ. (ஶாஸ்த்ரங்களித்யாதிநா) க்ரியாவதே ஸர்வவிஶ்வாஸோபாயோபாயஸர்வதேவகர்ணவ்யம் ஸர்வதேவஹ்ருதகஶ்ஷோஸலக்ஷணதோநஸ்திஸ்த்ரோஶாஸ்த்ர ஸாத்யாம்ஸம் பரமவிஶ்வாஸம் ஸர்வாமிதீத்யாஷ்டோபாய ஶரணாகதிரூப ஸ்வயஸ்ய ஸகலாதிகாரி நிக்ஷேபவிஷயமோ காரிகாநுஷ்டானோக்தி விஶ்வாஸோவா கதம் விஶ்வாஸோதய:' ஸர்வ விஶ்வாஸோவா கிமேஷ:, கதம்வாதஸ்ய ஸாதகம், கிம்வா யாவத்ஶ்ரீ ஸர்வ விஶ்வாஸாங்கம் விஶ்வாஸபூர்வா கதாவீ ஸகலம் கிஞ்சித்ஸித்யத்யாஸ. (எங்ஙனேஎன்னிலித்யாதி) உபஸம்ஹாரஸ்ய ஸர்வதாத்மக

உருச ஸா-ஙீ ஸா-கா வ்ருாவ்ருா ஸஹித ஸ்ரீஜஹஸ்ருத்யஸாரெ

ஜ॥ஶஷ்டித்திலுமுள்ளவாராஷ.கரர ஸம்பந்த ஜாணாதிகளாய நாஷித்தவாறேவரும். இத்தாலேதன் வைவாரவ்ராவரப்ராதிகளடியாகவரும் பாஜ்கங்களெல்லாங்கழியும. இவ்விஶ்ராஸக்ராயத்தாலே வேணுமென்னு மிடத்தை “ராக்ஷஸாநாஜவிஶ்ஸஹா க்ஷாந்தெடயவ்ருவ்யுதெ | யயாவிஶஹிதாஸக்ரு ஸ்ஷெஜவாவ்ருத்ஸ்ய வெந்நா ॥ ஷப்ராவாம்ஸாஜ விஶ்ஸஹாகவெ வக்திஃ வ வ்ருாதாஹவெகஃ | தஸ்ராஜிஶ்ஸஹ யாக்ஷா

ஸா-ஙீ॥க்குஶஜ்கையேகூடாதேஎன்றவருளிச்செய்கிருர் (இத்தாலேஜதி) ஶாஸ்ரவ்ராஜணா வெஷியாளுலும் ஷவஷராரவெ க்ஷஷ்க்ஷ்டிபடியாக ஶாஜ்கை ஸம்ஹாவிதையென்று கருத்து. இவ்விஶ்ராஸவ்ருக்ஷத்ரமகூ ஷஹாவத்தாலே ஜஷ்ஷஹதமிர ஹத்தையும் நமிப்பித்து ஶஜ்கா நிவ்ருத்தியையுண்டாக்குமென்று கருத்து. ஆனலும் ஶஜ்காநிவ்ருத்திக்காக விஶ்ராஸவ்ருகஷடும் வேணுமோ? பின்பு ஶஜ்கை ஸம்ஹாவிதை யானலும் வ வக்த்ருநாஷாநகாலத்திலே விஶ்ராஸ ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே வ வக்தி நிறைவேறினல் ஹஜஸிஜியில்பிரொயமில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிருர் (இவ்விஶ்ராஸக்ராயத்திதி) (ராக்ஷஸாநாதி) ஹநஷ ஜஷாவஸநவிஷயெ க்ஷஜவாவ்ருஷ்யஸநா ராக்ஷஸாநாஜவிஶ் ஸஹநாகஃ க்ஷவிஶ்ராஸாகஸ்ருஃ விஷஹிதா தயா வாஷாஜவிஶ் ஸஹாக ஶங்கயா வ வக்திஃ வ்ருவ்ருதா ஹவெகஃ கஹஸ்நா ஹவெதி க்ருகூஃ. ஸாவ்ருவக்ஷஃ. ஆனலும் கஹஙகளில்ஸாரயாவென்று ஜிக்ஷா

ஸா-கா ॥ வ்ருகஷகவாதிஷா ஜாஜெஹஹக்ருஷஹாயா நக்ஷ விஶ்ராஸவாதி க்ஷாஹஜஹாவிஶ்ராஸவாதிக்ஷஜக்ஷ்ஜாட்டுகிறது “விஶ்ராஸவ்ருதிஹ யிவிதநிதிதவயக்ஷஹ்ருதிநஹ்ஹ்ஹக்ஷா ராஜாவிஶ்ஹாஜவக்ஷ ஷாஜஹஷ நாராயணக்ஷதவெ” க்ருக்ஷவ காபெஜஹவ்ருக்ஷவிதிக்ருயாராஷஜாரெ ஜவிநாஶருஸம்பஸநாராஷாவிக நஷணாது ஷக்ஷாயக்ருதாதிரவெ க்ஷஹ க்ருஹஸாக்ஷ ஜஸஹிவக்ருநஸ்ருஹக்ஷக்ஷநிஜஹாக்ஷஜயக்ராஹக்ருதிஷந தஷவ்ருவாஜநவக்ஷக்ஷவொரய தஸ்ரீஜக்ஷஜாமநஹவ்ருஷஹக்ஷஜாநா ஸநாமெந விஶ்ராஸஜியாவெஜவெதி “ராக்ஷிதெ விஶ்ராஸவாஷஹிஷிஷா வாயகஷந” இதக்ருக்ஷதி கர ஜஹாவிஶ்ராஸஸஸ்ரு ஷஷிஷஷக்ஷ வயபு ஜுரம்ஹி ஹராவ திவதக்ஷஷாஜ் க்ஷவக்ரக்ஷக்ஷ. இவ்விஶ்ராஸ ஜாஷகிதக்ருதிநா வ வ்ருதிரஷாஷ ஷயக்ஷஷாயிநீதி வ வ்ருதிர ஹாவஜ.ஹஜவஜ.விஜாநவிஶெஷஷஹதாஹக்ஷவ்ருபஹாவக்ஷம் ஸாராதஜ க்ஷஜஷக்ஷம். வ்ருவஸாயாதிக்ருதிநா தாக்ஷாவிக ஸவாம்ஜதிதிஜஜிக்ஷம் வ்ருயஜக்ஷணத்திலிக்ருதெ ந வ வஜநாநாம் ஜஹாவிஶ்ராஸ ரஜவாரம்ஷா க்ருாவஶ்ரீரவாகம் ஹஜஸம்பயாநாஜயஸ்ரஹஜ ஹவெதிக்ருக்ஷா இம்ஜஹ்ராவிஶ்ராஹ திக்ருதிநா ஜநவிஶ்ராஸஸ்ருாவிக்ஷ ஜெஜயஜஷ

[illegible] ॥ [illegible] ஸாக்ஷிணஸ்தாரக" என்று சொல்லிற்று. இவ்வ்யவ
ஸாயத்தினுடைய ஸ்வபாவம் "வ்யவஸாயாத்ருதே ப்ரஹ்ம நாஸாத
யதி [illegible], ஸர்வஸ்ய ஸர்வத்ர ஸர்வதா [illegible]॥
[illegible] [illegible] [illegible]" இத்யாதிகளிலும்
[illegible]. இம்மஹாவிச்வாஸம் உண்டானால் பின்பு விசேஷஜ்ஞ
[illegible] ஸம்சயம்பிறவாது. ஆகையால் பின்பொருக்காலு
மிவ்விஷயத்தில் ஸம்சயம்பிறவாதபடியான ப்ரபத்தி க்ஷணத்தில் மஹா
விச்வாஸம் [illegible]. இதுண்டாயிருந்தாலும் விசேஷித்து
[illegible] விச்வாஸ [illegible] பண்ணும்; "இத
[illegible] ॥ விச்வாஸத்தை [illegible] சொல்லக்கூடுமோ வென்ற வருளிச்
செய்கிறார் (இவ்வ்யவஸாயத்தினுடையவித்) [illegible] வ்யவஸாயாவி
[illegible]. [illegible]. விச்வாஸ [illegible]
[illegible] விச்வாஸத்
[illegible] விச்வாஸம் பிறந்தபடி
[illegible] என்றுகருத்து. ஆனாலும்
[illegible] உக
[illegible] "[illegible] விச்வாஸ" என்று
[illegible] விச்வாஸ [illegible] சொல்லுகையால் உக்ஷ
[illegible] விச்வாஸம் [illegible]
[illegible] மஹாவிச்வாஸ [illegible]
[illegible]
[illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலித்)
[illegible] மஹாவிச்வாஸ [illegible]
[illegible] மஹாவிச்வாஸ [illegible]
[illegible]
[illegible]. இப்படியாகில் ஸ்ரீ [illegible] த்தில் [illegible]
[illegible] த்தில் ஸம்சயமில்லாமல் [illegible]
[illegible] ஒருத்தனுக்குநிறைவேறி
[illegible] யாகையாலே [illegible]
[illegible] வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுண்டாயிருந்தா
லுமித்) [illegible]
ந்தாலுமென்றபடி. ([illegible]) [illegible] விச்வாஸத்தை
யுண்டாக்குமென்றபடி; [illegible] யாலேஅவன்

தீ॥ மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந” என்று ஶரண்யனரு ளிச்செய்தானிறே. ஶாஸ்த்ராதிகளுமகப்பட “ந ஜாது ஹீயதே” என்னும் படியிறே யிருப்பது. ஆகையால் த்ருடவிஶ்வாஸமும் மஹாவிஶ்வாஸ ப்ரபத்த்யங்கமாம். இப்படி உபாயமாக வரிக்கிறேனென்று மஹா

ஸா-ஸ்வா॥ விஷயத்தில் ஶேஷவ்ருத்தம் பண்ணக்கூடுமோவென்கிற ஶங்காவாரணாய-(விஶேஷித்துகடாக்ஷிக்கஉதி) ஶரண்யன் ஶேஷவ்ருத்தம் நிவ்யாஜமாக பண்ணக்கூடுமோ; த்ருடவிஶ்வாஸமே ஶேஷவ்ருத்தத்திற்கு வ்யாஜமென்றிவிது த்ருடமானபடியாலே வ்யாஜமாகக்கூடுமோ வென்ற இந்த த்ருடவிஶ்வாஸத்தாலே ஶரண்யன் இரங்கி ஶேஷவ்ருத்தம் பண்ணினனென்கிறதோ இந்த த்ருடவிஶ்வாஸம் ஶேஷவ்ருத்தத்திற்கு யோக்யவ்யாஜமன்றென்கிறதோவென்று விகல்பித்து ப்ரதமோத்தர மருளிச்செய்கிறார் (மித்ரபாவேநேத்யாதிநா) உள்ளே காவடிமிரு க்கச்செய்தேயும் வெளியிலே மித்ரனென்று பாவனை பண்ணினனாகில் நாம் கைவிடோமென்றிருக்கிற ஶரண்யனுக்கு ஶேஷவ்ருத்தகரணம் ஸ்வேச்சாதீநம். பாஹ்யவ்யாபாரமான ப்ரஜ்ஞா யதா ததா வா க்ருத மானாலும் “ந ஜாது ஹீயதே” என்றிருந்தாலாந்தரமான த்ருடவிஶ்வாஸத் திற்கு மஹாவிஶ்வாஸப்ரபத்த்யங்கமாவதில் ஸ்வேச்சாதீநமென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரபத்திலக்ஷணாவஹீந மஹாவிஶ்வாஸம் ப்ரபத்த்யங்க மானபடியாலே உத்தரகாலத்திலே மஹாவிஶ்வாஸம் பிறந்தாலுமங்க வைகல்யம் ப்ராப்திவிரோதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையா லிதி) ததா ப்ரபத்திலக்ஷணத்தில் த்ருடவிஶ்வாஸந்தானே உத்தரகாலீந ஶங்காநிவர்த்தக மஹாவிஶ்வாஸோத்பாதகமானபடியாலே ஸஹாயாந்தர கடாக்ஷவிஶேஷாயீந ப்ராப்த்யவஸராதிவைகல்யபரிஹாரஜந்யவிஶ்வா ஸஸ்வம்ஶஜ்ஞாப்திவாயுக்தாவஹேதுகமென்றும் ஸாக்ஷாது ப்ரம்ப்ர யாவா உத்தரகாலீநஶஜ்ஞாப்திவாயுக்தப்ரபத்திலக்ஷணாவஹீந விஶ்வாஸஸ்வ வோத்தரகாலீந ஶங்காஸமாநாயிகரணப்ரபத்திலக்ஷணாவஹீநவிஶ்வாஸஸ்வ லக்ஷணமத்தாவஹேதுகமென்றுகருத்து. ஆனாலும்ஸபரிகரஸாவேக்ஷ வாயமிங்கே விவக்ஷிக்கிறதென்று சொன்னது கூடுமோ; ஶரணஶப்தம் க்ரியாபதத்தோடே சேர்ந்துஉபாயமாகவரிக்கிறேனென்று ப்ரதி பந்நம் விஶுத்தமானபடியாலே ஸாவேக்ஷோபாயவாசக ஶப்தம் வேறில்லையேயென்ற ஶங்காநிவ்ருத்தியாலேயருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யுபாயமாகவிதி) கரணத்வமான வித்து ப்ரமாணவிவக்ஷிதோபாயத்வ

ஸா-வி॥ தத்வதஸ்ஸ்- இதுத்ருடமாயித்யாதிநா எங்ஙனேயென்னில் த்யாக ஶாஸ்த்ரநாந்தவேக்ஷிதாம்ஶவிஸ்தாரஸ்வரிகரவிஶேஷாயிகாரே உபஷ்ய! க்ரியாபதேநாந்வி ப்ர திபாதநம் கமிதத்த ஶரண

உ௦ || விஶ்வாஸத்தைச்சொல்ல "அநந்யஸாத்⁴யே ஸ்வாபீ⁴ஷ்டே மஹாவிஶ்வாஸ பூர்வகம்| ததே³கோபாயதாயாச்ஞா ப்ரபத்திஶ்ஶரணாக³தி:, ஸோ பாயஸ்யோபாயத்வாப்ரார்த்த²நாத்மகத்வாத் | ஶரணாக³தி த்யுக்தா, ஸஶரண" இதிப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே உபாய ப்ரார்த்த²னையுமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வுபாய ப்ரார்த்த²னை யிலே ஶ்ரத்³தா⁴ஸ்வரூபமந்தர்க³தம் வ்யக்தமன்று. ஐஷ்ட ப்ர

வ்யா-நீ || ப்ரகாஶகமாக வேண்டுகையாலே ப்ரமாணாந்தரமான மாகவிஶ்வாஸத்தைச்சொல்லி தத்பூர்வகமாக ப்ரார்த்த²யாமி என்றொரு பத³ஸ்வாரஸ்யத்து ஶரணஶப்³த³த்தையும் ஶரணஶப்³த³த்தையுமநுஸந்தி⁴ த்துபாயமாக ப்ரார்த்தி²க்கிறேனென்று ஸ்வாபி⁴ப்ராயம் ப்ரகடமாகிறதெ ன்றுகருத்து. ஆனாலுமுபாயப்ரார்த்த²னையன்றோ விவக்ஷிக்கிறது, ஶ்ர த்³தா⁴ஸ்வரூபம் ப்ரதா⁴நம் விவக்ஷிக்கவில்லையே யென்ன ஶங்காஸமாதி⁴ யாக வருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயப்ரார்த்த²னையிலே இதி) அநந் யோபாயத்வ ப்ரகாஶக ப்ரமாணாந்தரத்திலே அந்தர்க³தமாகத்தோற்று கிறதென்று கருத்து. உபாயப்ரார்த்த²னை அபேக்ஷித ஸாத⁴நோபாய விஷயிணீ ஶ்ரத்³தா⁴ஸ்வரூபம் அபேக்ஷிதார்த்த²ரக்ஷகத்வவிஷயம் ஆகையாலுபாயப்ரார்த்த²னையிலே ஶ்ரத்³தா⁴ஸ்வரூப மந்தர்க³த மாவதெங்ஙனேயென்ன ஶங்காபி⁴ப்ராயத்தாலேதானேயருளிச்செய்கிறார் (வ்யக்தமன்றுஇதி) அபேக்ஷணீயதயா உபாயப்ரார்த்த²னை ஸ்வரூபஸித்³த⁴ரக்ஷகத்வப்ரார்த்த²னையாகையாலேயதிலேயந்த ர்க³தம் வ்யக்தமன்றென்று ஶங்காபி⁴ஸந்தி⁴யென்று கருத்து. உபா யப்ரார்த்த²னம் விவக்ஷிதமானாலன்றோ ஶ்ரத்³தா⁴ஸ்வரூபம் விஶிக்க லாவது, லோகத்தில் ப்ரார்த்த²னை ப²லவிஷயிணியாதல் உபாய விஷயிணியாதலாயிருக்கும், இங்கு ப²லவிஷயிணியாகிலுத்தரவாக்யத் தோடு புநருக்தியாம். உபாயவிஷயிணியாகில் ப்ரவித்தா⁴வுக்கு ப்ர

வ்யா-கா || ஶப்³தோ³பஶ்லேஷணதஸ்து ப்ரமாணாந்தரம்.(இப்படிஉபா யஜ்ஞாபநா)நிரபேக்ஷரக்ஷகப்ரார்த்த²நாத்³யுபாயப்ரார்த்த²நாய ஸாகல்யஶப்³த³ரக்ஷகப்ரார்த்த²நாத்மக ஶ்ரத்³தா⁴ஸ்வரூப ஸ்ய ஸித்³தா⁴ந்தஸமர்த²நாய. (இவ்வுபாயஜ்ஞாபநா)அநந் யோபாயப்ரார்த்த²நாயா: ப்ரபத்த்யங்க³த்வஸித்³த⁴ம் உபாயாந்தரஸங்க³ நிரபேக்ஷதயா ஸாக³ஸ்வீகாரம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸாத⁴யா ஸ்வத: ஸமர்த² ஸ்யை ப்ரஸாதோ³பாயஸாதா⁴ரணைக: ஸுப்ரார்த்த²நாவரோத⁴க வஶ்யதாப்ராப்த்யை ப்ரஸம்ஶாத்³ய ஸமாநாத்மகத்வ உத்தர வஶ்யத ஸாகல்யத்ரயஸாகல்யே ஸ்யாதி³தி ப்ரார்த்த²நா தத்ஸ்வ யமுக்தம் ஸித்³த⁴ஶரணே ஏவ தத் ப்ரவண ஸர்வஸ்யாஸ்ய கத²ந்ந

௫௦ || த்ருஷ்டிஷு நிவ்ருத்திரூபமான கருத்தினுடைய ப்ரஸக்தியை யுத்தரவனுத்திலே பண்ணுகிறத்துக்கு ஸப்ரஸக்தியைப் பண்ணினால் ஸாதநாந்தரீயுண்டாம், ப்ரவ்ருத்திக்கு ஸாதநமாக ஸங்கல்பமொ ஷாயத்தை ப்ராப்திக்குமாப்போலே [illegible] நிவ்ருத்திக்கு இங்கு ஸாத்யமாய் ப்ரஸக்தியாயிருப்பதொன்றும் காணவில்லை, ஆனபின்பு இங்கு ப்ரஸக்தியைச்சொல்லுகிறபடி யென்னென்னில்; ஸமு ப்ரதாநம்பண்ணுகிறவிடம் ஸவப்ராயிகாரிவிஷயத்திலும்பொதுவாயிருக்க சகிஷனாய் ஸவப்ரஸ்ஙாஸம்பண்ணுகிறவன்பக்கல் ப்ரவ்ருத்தி வேறொரு வ்யாபாரத்துக்கு அங்கமாக இல்லாதபடி ஸர்வேஸ்வரன் தானுபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்று ஸாதநம் கொடுக்கிற ஸாமர்த்யமானபடியாலே அவ்வெற்றமான ஸ்வீகாரமாயிருக்கு ப்ராப்திக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் இப்படி யுபாயமாய் நிற்கவேணுமென்றபெக்ஷிக்கவே சுஷிகத ஸமவிஷயத்தை [illegible] வேணுமென்று ப்ராப்திருத்தாராகிறார்; அநுபாயத்துவத்தில் ப்ரஸக்திதமிகுதியன்றோவென்னில்; உத்தரார்த்தாலே ப்ரஸக்திவிஷயத்தில் கம்ப

ஸா-தீ || பத்ருத்ரகாரம் கர்த்ருத்வமாகவொருவாயமில்லை, சதம் ப்ரஸக்தியாவாதிக்கு ப்ரஸக்தியைபிவக்ஷிக்கக்கூடாதேஎன்று ஆஶ பொரு[illegible]நாஸமாக ஸாதிக்கிறார் (உபேக்ஷி) ஆஶயஸம்புபாயனுஷ்டாநமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாதிதி) (ப்ரவ்ருத்தி) ஸர்வேஸ்வரனு பாயாநுஷ்டாநத்திலே நில்லாவிட்டால் ஸ்வஸ்ருஹஸ்வஸ்தமான படியாலே ப்ரவ்ருத்திஸாதநமானவ்யாபாரத்திற்கங்கமாக ப்ரஸாதிக்குமென்று கருத்து. (ஸ்வீகாரேதி) ஸ்வீகார ப்ரஸக்திந ஸாதநாவிநாஸமொடையாதையாலே இதுவில ஸாதநமும் விலக்கிறதென்று கருத்து. [illegible] ப்ரஸக்திபவிஷயஸ்ய ஸ்வாஸம்ப்ரஸக்தியை விவக்ஷிதையென்று கருத்து. உத்தரவஞ்சாபெக்ஷயா பூர்வவஸ்ய ஸாநநத்ராஹாபெவவி பூர்வவஞ்சாபெக்ஷயா உத்தரவஸ்ய விஷயாஹாவாக வசந [illegible] (ஆநுஷங்கி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (பதிதி) [illegible] ப்ரஸக்திநாவரமாக

ஸா.கா || [illegible] ப்ரஸக்திநாவ ஸக்த ஸாஸ்வதம் [illegible] ஸாஸ்யஸ்ய யதேந த்ராதிநாஸாய தக்ஷோபாய நாக தமெஸ்யவ [illegible] ஜனாநாக்ரூதிதி உபயந உத்தரவஸ்யஹம் ஸர்வ ஸர்வ ஜநாநாஸ்ராஸ்ய நாஸ்திக்ராஹ. (உஷ ப்ரஸ்திக்ராதிநா) வாவ [illegible] ஸம்ஸ்ய ஸாஸ்ராஸ் தயாங் நியாமகோஸ்தி.

உ० || ஸைநந்தோத்றரைக்காகப்பிறிய [illegible] கூழிக்கிற [illegible] ததி
[illegible]லெ. உத்தர [illegible] ஸ்ருதி [illegible] ஸ்வரூபமான [illegible]
த்திலை [illegible] க்காக [illegible] நாவ [illegible] ஹரித்தாலும்
[illegible] த்திலே [illegible] என்று வரிஹாரமாகவுமாம்.
[illegible] வாலங்க ளிரண்டுக்குந் திரண்ட பொருள் நிஷ்டிக்கு
மிடத்தில் [illegible] ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலே நின்று
[illegible] தைத் தருகைக்காக [illegible] நிக்ஷே
பமன்றுகிறேனென்று [illegible] நாதி [illegible]

ஸா-நீ || [illegible] ஸாமர்த்யாதோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். ([illegible] ஷ்டி) அப்போது
[illegible] தோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ([illegible] த்ருதி)
[illegible] விஷய
[illegible] என்றாருத்து [illegible] பண்ணிரக்ஷிக்கவே
ணுமென்ற [illegible] வாணலா
[illegible] என்று [illegible] இப்படி [illegible] த்தில்
[illegible] யுடை
[illegible] விக்கிறேன்
[illegible] வேணுமெ
[illegible] வாக்யெ
[illegible] த்திற்கு
[illegible] அருளிச்
செய்கிறார். ([illegible]) [illegible] விஶ்வா [illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible]"என்கிறபடி [illegible]
[illegible] லே
[illegible]
[illegible]
[illegible] கொலி

ஸா-கா || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] வை
[illegible] ஶாஸ.

௩௦ ॥ ணமாம். இஸ்ஸந்தேஹமுமத்யவஸாய ரூபமாம். இப்படி ஸம்சயகரமான ப்ரஸந்தேஹமே ப்ரவ்ருத்தி ரூபமாத்ரமு மென்னு மிடம் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலே பலவிடத்திலும் ஸமர்த்தித் தோம். "அமேநமேநவத் ஸந்தேஹாஸ்வாத்தாநம் ஸம்யிதிக்ஷமேவ ॥ ஸமி

ஸா-வி ॥ வாமெக்யகவாக்யதயா ஸம்ஹாவாக்யஸ்ய வாக்யதயாவாக்யவாக்ய ஸ்வாபவமேக்தமேநாக்ஷமேகாஷாவகாரம்ʼஎன்றுகருத்து. இங்குஅமேகதி தவிமேஷாத்திகா ஸவ்யமஹாஸ்வாதிநாம் ந்யாஸவித்யாதவ்யேமேஸாரா ஸ்வாதிந்யாம்வக்ஷ்யவ்யம். இங்குப்ரயாநஸம்ஸ்தஸந்தேஹத்தைகுஷீக மாக்கிஅம்ஹம்த விஸ்வாஸாதிகளை ரூபமாகவுமுபாதித்தது அநுவித மன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸந்தேஹமுமிதி) ஸாஸ்வீகார ப்ராஸ்த்யநயாऽபேக்ஷ்யத்ʼ ஸாஸந்தேஹமெக்ஷ ஸம்யமான இஸ்ஸந்தே ஹமும் அத்யவஸாயகாரணப்ரவ்ருத்தி என்கிறத்ரயாவதாஸ்ரமா மென்றபடி. இங்கேசில ஸ்ரீகோஶங்களிலே இஸ்ஸந்தேஹ மத்யவஸாய ரூபமுமாமிதி பாடமிருக்கிறது அப்போது ஆக்ஷேபாஸ ஸித்தி ஸாத்ரமன்றிக்கே ரூபாஸ்ரமுமாமித்யஸ்ரமிந்யமுண்டு உபாயப்ர ஸ்ரநா ரூபத்திற்கும் நிக்ஷேபரூபத்திற்கும் பாநர்த்தக்யம்கித்து பாஷம் பரிஹரிக்கையாலுமிங்கு ஸாஸ்வீகார ப்ராஸ்ரமமையும் ப்ராஸ்ரமையாக நிரூபித்து ஸந்தேஹத்தை அத்யவஸாய ரூபா ஸ்ரமாகச் சொல்லாமல் முன்பேதானே அஸ்ரமஸித்தி நிக்ஷேபத்தைக் காட்டி ஸம்வாக்யாஸ்ரமருளிச்செய்கையாலும்ரூபாஸ்ரமுமாமென் கிற பாடமே ஸமீசீநம். ஆனாலுமிங்கு ஸாஸந்தேஹ ப்ரயாநமாக ஸம்வாக்யாஸ்ரஞ்சொன்னது சேருமோ. "ததேகோபாயதாயாச்ஞா, ப்ரபத்திரேவாபாயஸம்பத்தேரோதே, ப்ரவ்ருத்திவிஸ்வாஸ:,ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி: ப்ரவ்ருத்தி:,,இத்யாதி ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயங்களாலே விஸ்வாஸாதி ஸாத்ர மன்றோ ப்ரவ்ருத்தியாகத் தோற்றுகிறது ஸாஸந்தேஹந்தோற்றவில்லை யேயென்ற வருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) ஆனாலுமி ஜம்ப்ரத்திலே விஸ்வாஸமே ப்ரயாநமாக ஸ்வாஸமாக தோன்றாநிற்க ஸாஸந்தேஹ ப்ரயாநமாக வாக்யாஸ்ரஞ்சொல்லுகிறது சேருமோ,கரணஸந்த தயா அநுஷ்டேயாஸ்ரு ப்ரகாஶநாஸ்ரம் ஸாஸந்தேஹவாக்யம் வேணு மென்றில் க்ரியாந்தர ஸம்பந்தயிநம்வாப்ர காஶயதோஸந்த்ரஸ்யாம்ஹக மென்று ந்யாயவித்துக்கள் சொல்லுகையாலே இங்குவிஸ்வாஸாத்ப்ர காஶகதயாவ்யம்ஹவேவமேத்ʼஎன்றுமம்மெகயிலுத்தாரமருளிச்செய் கிறார். (அமேநமேநவதாஸந்த்ரேணதி) ப்ரவ்ருத்திக்கு காரணஸந்த்ரமனே

ஸா-ஸ்வா ॥ (அமேநமேநவே த்யாதிநா) அதஸ்வந்நிக்ஷேப ப்ராயாந்ய ஸித்திகதஸ்வேஸ்ரா யோயம் ரக்ஷாஸா நிக்ஷேப வ்யக்த ப்ராயாந்ய

ஸ்ம || நிக்ஷிப்ய ஸ்வரக்ஷாபரம்ஸ்வாமிநிவிஷயதி" என்றவருடைய திருவாக்
கேரத்திற்சொன்ன ஸ்வரூபநிக்ஷேப ப்ரயோகமிங்கும் ஸாத்யம்.
ஸ்வக்ஷஸ்மானவிஜாயத்துக்கு ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலேயுள்ள
தொரு ப்ராதிமயமான ஸ்வத்வாதிர வசீகரணமென்னுமிடம் தன்னை
ஸ்வகாவாகக் காட்டுகிற வ்ருத்தமேலவிசேஷம். இதில்ஔசித்யத்தாலே
..புகலொன்றில்லாவடியேன்" "அனந்யதகப்ரபன்னா ஸாமோகினோ
ஸ்ரோஸ்மதீ, ந்யஸ்தோஸ்ம்யஹம் [illegible]" த்யாதிகளிற்படியேசாரி

ஸா.தீ || கமாகையாலே ஒருதேசத்திலே கைவருகுரண விசாமஹா
வம்தம்போலேயன்றிக்கேவிசிஷ்டவேஷத்தாலே [illegible] ததயாதிக்ஷ
வப்ராயாநு வவநவிசமாகில் ஸ்வஸ்வாவரவ த்யநாயத்தாலே
[illegible]யத்திலும்தாத்பர்யமென்றுகருத்து. "[illegible]
[illegible] காஸக்வவசயமாகவம்வி
[illegible]க்ஷவவ [illegible]மென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible]
[illegible] விஷயத்திலே [illegible]மாக
நிக்ஷவத்தை [illegible] சொல்லுகிறதாய்மூலப்பாலுக்குப்ரா
தைக்கூடு [illegible] ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்வரூப
[illegible] வென்றுவருளிச்செய்கிறார்.(ஸ்வக்ஷவ ஸ்மானேதி)வி
[illegible]) [illegible] வ்ஜாவாயவ
[illegible] மென்றுகருத்து.(ஸ்வக்ஷவ ஸ்
மானேதி) [illegible] வரூப விஸ்ரவசீ
கரணமாய்க்கொண்டு [illegible]மென்றுகருத்து. ஆனாலும் [illegible]
[illegible] வரயம்விசி
க்கிறதென்னப்போய. [illegible]
சொல்லுகையாலே [illegible] தோற்றுகிற
தென்றிலது [illegible]
[illegible], அதுவும் [illegible] விசிக்கிறதென்றில்
[illegible]மென்கைக்கு
[illegible] வருளிச்செய்கிறார் (இதிலிதி)

[illegible] வசீகரணதி [illegible]
[illegible] (ஸ்வக்ஷ
[illegible]) [illegible]ஸ்ரீ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(இதில்ஔசித்யாதி) [illegible]

௨௪ || காரிவிசேஷமும் கார்பண்யமாகிற அதிகாரமும் ஸூசிதம். இதுமந்த்ரத்தில் "சரணம் ப்ரபத்யே" என்கிறபதத்திலும், சரமச்லோகத்தில் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்கிற வ்யக்திகையிலும், ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில் "தவ ப்ராப்யே தவ ப்ராப்தௌ ... [illegible] ... ஸாயுஜ்யம் ..." என்கிற வ்யக்திகையிலும் வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் "ஸர்வஸ்வ ... [illegible] ... தவ ப்ராப்யே ... [illegible] ..." என்றருளிச்செய்தார். இப்படி அதிகாரியாய் ஸாத்யோபாயமான வ்யாபத்தைச் சொல்லுகையாலே உபாயஸ்வரூபம் நிரூபணமாயிற்று. இப்படி ஸாரணாஸ்ரயமான "வ்யவஸாய"

ஸா-நீ || அதிகாரத்தோடே சேர்த்து அதிகாரிஸ்வரூபம் ... [illegible] ... உபாயங்களிலே சொல்லிற்றென்றாகருத்து. ஆனாலும் இவ்விவரணம் பண்ணின ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் அதிகாரி ... [illegible] ... என்று ... [illegible] ... யாக ... [illegible] ... யாமலிருக்க ... [illegible] ... சொல்லக்கூடுமோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார். இது ... [illegible] ... மருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானுமென்றும் ... [illegible] ... லேயவிவரண ... [illegible] ... களிலே யில்லையே என்கிற ஶங்காபரிஹாரமாக ... [illegible] .... இங்கு ... [illegible] ... மாக விருக்கிறப்போலே ... [illegible] ... நத்திலே விஹிதையான ... [illegible] ... யைமுண்டாகையா ... [illegible] ... யாமையாலே அதிகாரவிசிஷ்டையாகச் சொல்லப்போமோ ... [illegible] ... " என்னாமல் ... [illegible] ... மென்றிலப்போ ... [illegible] ... த்திலே விஸிக்கவேண்டாவோ வென்றருளிச்செய் கிறார். (இப்படி ... [illegible] ...) ... [illegible] ... மாகையாலேயும் ... [illegible] ... யொன்று கருத்து. ஆனாலும் "வ்யவஸாய" என்கிற ... [illegible] ... யும் ... [illegible] ... பும் ... [illegible] ... விஸிக்கவில்லையேயென்றருளிச்செய்கிறார் (இப் படி உக்தி) ஶரணஶப்தாந்விதமான க்ரியாபதத்திலே நானுஞ்சொல்லு கையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ... [illegible] ... மும் ... [illegible] ... மும் சொல்லவேண்டாவோ, அது நா ராயணஶப்தத்திலே சொல்லிற்றென்றில் அதுவே ஶரண்யனுக்கு ...

ஸா-கா || ... [illegible] ... (இப்படி ஶரணஶப்தத்தில் ...) ... [illegible] ...

[illegible] || என்கிற [illegible]க்தியை "ரக்ஷிஷ்யதி [illegible] [illegible] வாணை [illegible] ! [illegible] காலே [illegible]" என்று [illegible] நாலுஞ் சொல்லிற்று. "[illegible] ஸவ[illegible] [illegible] ! [illegible] காய[illegible] [illegible], [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] ப்ரமாணங்களிற்படியே [illegible] [illegible] ஸர்வேஶ்வரனான நாராயணஸூக்தத்திலே [illegible] [illegible] [illegible]ஸமும் [illegible]தமென்னுமிடம் [illegible] [illegible]. இப்பரிகரங்களுமு[illegible] [illegible]மாக [illegible] [illegible]மென்னுமிடம் [illegible] [illegible]

ஸா.நீ || [illegible]களிகள்சொல்லுகிற [illegible] [illegible]ளிகள் சொல்லவில்லையே [illegible] [illegible] சொல்லுகைபாலே [illegible] [illegible]நமானவா[illegible]ளிகள் [illegible] [illegible]களிகள் அதுக்கு [illegible] [illegible] அருளிச்செய்கிறார் ([illegible] [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று கருத்து. [illegible] நாராயண[illegible]க்திலேயென்று [illegible] இந்[illegible]நமான [illegible] [illegible]களிகள் ஸ்ரீவிஶிஷ்ட [illegible] [illegible] தோற்றுகைக்காக. இப்படி [illegible]களிகளடியாகவா[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]யாகையாலே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]வேண்டாவோ. அப்போது [illegible] [illegible] [illegible]ம் வாராதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) [illegible] [illegible]மாக [illegible] [illegible] வேண்டாவென்று கருத்து. அப்போது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ங்கூடுமோ, [illegible] [illegible] [illegible]

ஸா-கா || [illegible]

[illegible] திலே சொன்னோம். இக்கிரியாவசத்தில் [illegible] போலே [illegible] ஸாவிஷயம். இங்ஙனன்றிக்கே [illegible] யாக [illegible] விவக்ஷிக்கிறதென்றும், [illegible] மளவும் [illegible] விவக்ஷிக்கிறதென்றும், [illegible] காலத்தில் தான் ஸங்கல்பித்தபடியே [illegible] களை [illegible] மாகவே மேல [illegible] க்கவேண்டும் படியைக் காட்டுகிறதென்றுஞ்சொல்லும் பக்ஷங்கள் இவ்வுபாயம் ஸபரிகரமாக [illegible] யென்று காட்டுகிற [illegible] ங்களோடே விரோதிக்கும். [illegible] யத்தாலும் [illegible] யாலும் [illegible] க்கும்

ஸா-டீ॥ ஶங்கடலாகுதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்கிரியாவசத்திலிதி) [illegible] விவக்ஷிதாः. இப்படி இவ்வ [illegible] ஸாவிஷயமாகில் [illegible] பாவ [illegible] த்தை [illegible] க்கிறதென்றும், [illegible] த்தியை [illegible] க்கிறதென்றும் [illegible] ரிகார [illegible] த்தியை [illegible] க்கிறதென்றும் சில ஸம்ப்ரதாயங்களிலே சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றிக்கே [illegible] யங்களநாதரணீயங்களென்று கருத்து. ஆறு இவ்வுபாயம [illegible] மாகில் [illegible] க்காக [illegible] நம்பன்னுகிறதுவும் [illegible] ''வென்கிறபடியே [illegible] மாகவாவ்ருத்திக்கிறதும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதிஶயத்தாலுமிதி) (உபாயஶரீரத்திலிதி) [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible] (இக்கிரியாவசத்திலித்யாதிநா) [illegible] ஸ்வாதிஶயத்தாலுமித்யாதிநா) [illegible]

ஸ்ய || பூர்வபூர்வஜ்ஞத்திற்சொன்னபடியே அநுஷ்டிதமானவுபாயபரிக்ர
ஹத்தில் புநருக்தியில்லை. ஆகையால் இவ்வுபாயவாக்யத்தில் பகவதோ
பாய்வை லக்ஷண்யம் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" என்
கிற ராமபுராவ்ருத்திரூபமான ஸாத்விகத்யாகாநுவ்ருத்தியை விவக்ஷிக்கிறதுமன்று. இப்
படிப்ரபதநாநுக்ரஹமும் ஸாரணாகதிஸ்வரூபமும் இதின் பரிகரங்
களும் அதிகாரிவிசேஷமும் பூர்வபூர்வஜ்ஞத்திலே ப்ரகாசிதமா

ஸா-நீ || ஸக்ருதேவாநுஷ்டேயமென்றசருக்கு. ஆனாலும்பகவதோபதி
ஷ்டஸ்வரூபமான ப்ரபத்தியை மேல்க்கைக்கை ஸ்வரஸமாகவிருக்கவ
நுஷ்டாநகாலாவதியாயமென்கைகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(ஆ
கையாலிவ்வுபாயவாக்யத்திலிருந்தின) (ஆகையால்) ஸாத்விகமான
நுவ்ருத்திக்குபாயபரிக்ரஹத்தில் புநருக்தியில்லாமையாலே உபாயாநு
ஷ்டாநமுமான காரணத்ரயத்திலே அநுஷ்டானகாலாவதியாயமென்
றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. இப்படி ஸாத்விகஸ்வரூபம் நிக்ஷேப
வாதிகளை இவ்வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யமாக பூர்வபூர்வஜ்ஞம் சொல்லுச்
சுதாகில் பூர்வபூர்வஜ்ஞமஹோபாயபரமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம்
விரோதியாதோ, ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தி ப்ரபந்நாய ஸ்வதந்த்ரோபாய
மாகவும் ப்ரபந்நாய ஸாதநாத்வஸ்யம் ஸித்த
மாகையால் ஸித்தஸாதநமம் ஸம்ப்ரதாயமென்றிலாணுமா
நுஷ்டாநாதிகளை ப்ரகாசிக்கிறது விரோதியாதோ, அத்தா
லேயநிஷ்டாநாய ஸித்தமன்றென்றவநிஷ்டாநாயமோபாய
ஸாரணாகத்யபிகரணம் தூடிக்ஷிக்கப்ரபா விரோதியா
நாவஸ்தி உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி கதி) இப்படி பூர்வபூர்வஜ்ஞ
த்ருஷ்டியுபாயம் ப்ரகாசிக்கப்பா வேண்டுமாலும் நிவர்த்தவஜ்ஞம் ப்ரஸாதம்
மன்றோ? அது அநுஷ்டேயமாயத்திற்கு ஸ்வஸம்பந்தமென்றிலேம்
ப்ரத்ம் விபிவாக்யஸித்தாநுஷ்டானபடியாலே விபிவாக்யத்தி
லே ஸ்வரூபசொல்லாதேயிருக்க பிக்கு ஸ்வரூபத்தை சொல்லக்கூடுமோ;
"ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதிகளிலே நிகம்பத்ருதேவ ஸ்வஸம்பந்த
ஷ்டமஹித்தமானபடியாலே அர்த்தை ப்ரத்ருத்திலே சொல்லக்குறையில்
லை யென்றிலப்போதத்தவாக்யத்தாலே ஸ்வரூபஸாயநம் ஸித்திக்கை
யாலும்அநுஷ்டேயமோபாயத்திற்கு ஸ்வஸம்பந்தமென்று ஸித்திக்
கையால்இங்குஸ்வரூபஸம்பந்தமென்றோ? ஸ்வதந்த்ர "ஸாஷ்டாங்"
இத்யாதிவாக்யத்தாலே ஸ்வதந்த்ரமாய் விஸ்ரம்பஸங்கஸ முன்பேசுகை
யும்அயத்தாலேஉபாயமநுஷ்டிக்கும்போது எத்தைக்கிற்காகவநுஷ்டா
நமென்றவைகை பிறக்கையாலும் ஸங்கல்பயோகமென்னக்குறை
யில்லை யென்றிலப்போது ஸ்வஸித்ஸாதயேவையும் ஸாதனுமிக்ரு

உ௦ || ப்ரதீ. இத்தாலே க்ருதக்ருத்யத்வமும் ஸித்திக்கிறது. * *

இப்படி தோற்றின ப்ரபத்தி "ஸாத்யாதிக்யஸாதா ஸாக்ஷா த்ஸாவ்யோபாயஸ்யாஸம்பவ" இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலபலஸாதநமாகையாலும் "க்ருதக்ருத்ய க்ருதக்ருத்யார்த:" என்கிறபடியே பரமோதாரனான ப்ரபன்னன் க்ருதக்ருத்யனாய் பரிதோஷிக்கிறான் "கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தரு" மென்னும்படி நிற்கையாலும் இங்கு என்ன ஸமத்துக்காக ப்ரபத்தி பண்ணுகிறதென்கிற சங்கையிலே உதாரனான ப்ரபன்னனுக்கும் ஸர்வாதிக்ருத விஷயமான விலக்ஷணீகரண விசேஷத்துக்கும் சேஷதைகரஸனான தன் ஸ்வரூபத்துக்கு மனோநுகூலமான பலவிசேஷத்தை உத்தரவணும் "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" யென்கிறபடியே ஸம்ஸ்லேஷவிரோதி நிவ்ரு

ஸா.நீ || உத்க்ருஷ்டமான ப்ரஹ்மாதிபதங்களையெல்லாம் த்யக்த்வாதிகளைவிட்டு ப்ரபன்னன் விஷயத்திலே "ஸர்வம் பரவஶம் து:க" மென்றுசொல்லுகிறமாலையைக்கொண்டு ஸமஸ்த்தையும் விசாரிக்கிறது க்ருதக்ருத்யோதாரபாரஜவிஷயத்தில் வஹேயத்தினாலும் ஸாவாரணம்பண்ணி களவீநயாவனைநபோலே க்ருதக்ருத்யபரப்ரபன்னஸ்வபாவத்திற்கும் ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வவை வாக்ஷகாராவதுமவைந மவக்ஷமாஸ்ரயவாயஸ்வபாவத்திற்கும் க்ருதக்ருத்யோவாதிபயான தன் ஸ்வரூபத்திற்கும் அநதிக்ருதமாகாதோ? தனக்குரோஸக்ஷம் ஸ்வரூபமாகையாலே ஸாக்ஷாத்வஸ்துவை ஸ்வரூபாதிராநாநாமனைமாகையாலும் உபாதானமாய் க்ருதார்த்தரான ஸநகாதிகளுக்கும் வ்யாஸவாஸ்யமானபடியாலேயும் உபாஸநாதிகளுக்கும் ஸித்தாதிக்ருதாதி தோஷயாக்ஷயா ஸ்வரூப ப்ரதிஷ்டமாகையாலும் பலவிசேஷாபேக்ஷையக்ருத்யமிதென்கிற... ... உபாஸநாதிகளில்போலே யிங்குமுபாஸநாதிகளுக்கு கிஞ்சிதுவும் விருத்தமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி தோற்றினவிதி) (கொள்ளக்குறைவிலன்) ஆஸ்ரிதர் தன்னிடத்திலின்றும் வரங்களை கொள்ளக்கொள்ள அத்தாலே குறைவில்லாதவன் வேண்டிற்றெல்லாம் ... ... தன்னுகப்புக்காகவென்கை கிஞ்சிகாரம்சொன்னபடி இப்படி உத்தரவணும்

ஸா-கா || ப்ராதம்ப்ரீவா ... ... ஸ்தாநவாத பரிவ்ருத்திம் ஸம்ஸ்தமாயாப்ரபன்னஸ்ய ... ... ஸ்ரீ ... (இத்தாலே க்ருதிநா)(கொள்ளவிக்ருதி) யெயெஸ்தாநமென்பூர்ண காமநரவத்வாதிவிசிஷ்டவீத மாநேஸ்ர வ்யிஸ ஶரணவாஞ ஸமஸ்யோ யத்ரஸோபக்ஷிதம் தத்வம்ஸாத ... ... ப்ரதயாவஸ்திதஸ்ய க்ருத்யம். (தனக்கேயாகவித்ருதி)

ந்ரி || த்ரிவர்ண்கமாக ஸ்ரூபிக்கிறது. இத்தாலே ஸகந்ருஸ்ய யோஜநக்ரம ப்ரம்ஸிக்கிறது. இவ்விடத்திலே ஸவிஶேஷணமான நாராயண ஶப்தம் ஸ்ர [illegible] நைத்தக நாமவுமான ஸ்வாதிகாதிகளும் ஸநஞமான [illegible] விஶிஷ்டனை ஸ்வாமியினுடைய ஸ்வஸ்ரூபகார நிரதிஶயபோக்யதை யுமாகிற வாகாரங்களை யஸ்ராஸ்ரணம் [illegible] காட்டுகிறது. இப்படி உபயவிஶிஷ்டி விஶிஷ்ட ஸ்ர [illegible] மாயிருக்கச்செய்தேயும் ஶுத்த ஸவிசேஷமாய் [illegible] அதடியாக

ஸா-நீ || ஸவிஶேஷாஸய [illegible] ஸகந்ருஸ்ய யோஜநக்ரம மென்கிறஸாஸ [illegible] [illegible] தாமென்றது [illegible] ஸ்ரயமென்றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலே) [illegible] ந்ரி” என்று சொல்லாயிருக்க ஸ்ரீ [illegible] த்திலே வேணுமோ, [illegible] தானே ஸிக்குமே, [illegible] கொக்கானபடி யாலே [illegible] வேணுமென்றலப்போது [illegible] விஶிஷ்டன் ஸ்ர [illegible] கள் ஸநஞ்க ளாகையாலிப்போது [illegible] வென்றவருளிச் செய்கிறார் (இவ்விடத்திலே) [illegible] திவஸாஸ ஸநமாகையால் [illegible] என்று சொன்னது “ஸ்ரீமதே [illegible] ” [illegible] வென்றபடி. ஸ்ரூப [illegible] த்ரவம் [illegible] ஆனாலுமுத்தரவணுத்தில் ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீமிஶிஷ்டன் ஸ்ர வணபடியாலே [illegible] வேணுமென்றில் [illegible] தோவய [illegible] நாராயண ஸ்ப்தாலே [illegible] முமவிஶி க்கவில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் [illegible] வணுக்

[illegible] காரணமுமவாநு ஸந் யோஜநாஸ [illegible] யோஜநமித்ய ஸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] த்தா, உத்தர [illegible] (இத்தாலே) [illegible] [illegible] (மாஸர்ணாபுதி)

ஜெ ||, வருகிறபிக்ஷயத்துக்குமிலக்காய்க்கொண்டு வ்யாநவ்ராவ்ரு ஸாயிருப்பார் இவ்விஶிஷ்டதைவதிகளென்று தோற்றுகைக்காக இங்கு ஸ்ரீஶப்தம். இவ்வசயும் "வெகாணேதா வசெஶாகெ ஶ்ரியாஸா

ஸா-நீ || தில் ஸ்ரீஶப்தமுபலக்ஷணமாணலிங்கு தவிராவமாகவசயுஞ்சொல்லப்போமோவென்கிறஶஙாவாரணாசய: ஆத்தவிராஜெஶ் ராவயாயிதி ஸாவநாத்ஹவிஷஶவணாஜெஶ்ராயிதாசய:. ஶெஷவ்திஸம்பம்யிகளாய் ஜதநெநெநவஸ்ரவஸஶவண வ்திஸம்பம்யிகவாஙெஶிசெவாசய:. வசவவணவிவிஶெஷ ணங்ஸாவிதமென்றுகருத்து. ஸவஷாம் வ்ராவ்ரஜாவெவி ஊவெத்ராரெவ வ்யாநவ்ராவ்ஜெத்ராதநாசயதெ ஸ்ரீஶப்த மென்று கருத்து. வ்யாநவ்ராவ்சா கயதிதத் ஹெதா: (அத டியாகவிதி) ஜதஶெஷாம் கொகயவக்ஹாவாஜிதி தாத்யம். "ப்ஹவிதாவெதிவச"மென்று வசஶ்ஹத்திற்கே வ்யாநவ்ரா வ்ஜவஞ்சொல்லியிருக்கவிங்கே விஶிஷ்டதைவதிகளுக்கு வ்யாநவ்ரா வ்ஜவஞ்சொல்லக்கூடுமோ? "வெகாணேதாவசெஶாகெ" ஜத்ரா திவ்ராணங்களிலே ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்ய வ்யாநவ்ராவ்ஜவஞ்சொல்லுகை யாலே "ப்ஹவிதாவெதி" த்ராதாவவி ஸ்ரீவெஶிஷ்ய ஶிவக்ஷித மென்றிலங்கும் விஹதிதாத்மாக ஶ்ரியொவி வ்ராவ்த ஊஶயில் ஸாஹித்ரக்தோற்றுகையாலே ஸ்ரீக்கு வ்யாநவ்ராவ்ஜ மெங்ஙனே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வசயமிதி) "வெகாணே தா" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் "மவெக்ஷயாமவசெதஸஹ" என்று ஸவ திதத்வாக வெஶிஷ்யக்தோற்றுவிக்கச்செய்தே "ஶ்ரியா ஸாகம்"மென்றது வ்யசயமாக வ்ஸம்ஶிக்கையாலே "ஶ்ரியா ஸாகஞ்ஜதுதி" என்று ஜஙகவதிவ்ராவசவயாய ஜமவெஷிகத்திலே கந்திதமாய் கொண்டு ஸ்ரீவிஶிஷ்டயா ஜமவெஷியாய் க்கவைவ வெகொகயவ்தி ஸம்பம்பிதயா ஸாஙவதாஷிஸஹிதனாயிருக்குமென்றசயுங் கொள்ள வேணுமென்று கருத்து. வ்ராவமிருந்தாலும் உபவிராணவ்வ்ரத

ஸா.கா || [illegible] ஜாகா: | ஶாஶித வ்ஜய [illegible] || தியாத்வெந ஸ்யஜ்ஜவ் வ்வெஶஸ்பவெஸ [illegible] ஸம்பஜம்வித ஶாதாஶா ஶஶம் || நாஜொஸ்தஶஷிவ்ராநாம் விஹதீநாம் வசஜெவதா"ஊத்ரா நாநாணெநத்சய:. நவெலம்நாராயணஶப்தாஊாஹயவிஹதி வெவஶிஷ்ட்ராவமஶெ ஶ்ரியொவி வ்ராவ்ஜவ ஸிஜெ: ஸ்ரீஶப்தாவ் சயஜத்தாஹ (இப்படிஉஹயெதாஷி) ஊவெத்ரா: வ்யாநவ்ரா வ்ஜெவ்ராணஸம்வ் ஊாயரீவாஹ. (இவ்வசயமிதாஷநா) நவெந

௩௦ ‖ ஸர்வஜ்ஞத்வாதிபி:, தயா ஸஹாஸீநேநதேவேநாபி, ஶுத்தாந்தராஸ்வ யா ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்,, "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப, கோலத்திருமாமகளோடுன்னை" இத்யாதிகளிலும் விவக்ஷிதம். இங்குற்றை ஶ்ரீஶப்தம் "ஶ்ருணாதி நிகிலாந்தோஷாந் ஶ்ரீணாதி ச குணைர்ஜகத் | ஶ்ரீயதே சாகிலைர்நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம்பதம், ஶ்ரயந்தீம் ஶ்ரீயமாணாம் ச ஶ்ருணதீம் ஶ்ருண்வதீம்வச:,, இத்யாதிகளிற்படியே அநேகார்த்தங்களுண்டேயாகிலும் "ஶ்ரிஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற தாதுவிலே ஸேவ்யத்வாதிகளைச் சொல்லிக்கொண்டு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வ பரம். "ஶ்ரீமதே" என்கிற ஶப்தந்தன்னாலே விஶிஷ்டமான ப்ரதிஸம்பந்தி தோற்றிற்றேயாகிலும் ஸர்வவிஷய கைங்கர்யத்துக்கும் ப்ரயோஜகமான ப்ரீதிவிஶேஷத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஸம்பந்தகுண விஶிஷ்டத்வாதி பரிபூர்ணத்வாநுஸந்தாநிக்காக இங்கு நாராயண ஶப்தம் ப்ரயுக்தமாகிறது. இங்கு சதுர்த்த்யா தாதர்த்யத்தோடேவத்தாலே

ஸா-நீ ‖ ப்ரவ்ருத்திஸம்பந்த ஊயம் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (தயேத்யாதி) ஆனாலும் ஶ்ரீஶப்தம் ஶ்ராத்ருத்வஶ்ராவயித்ருத்வாத்ய நேகார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தவ்யாக்யாதமானபடியாலே அந்தவர்த்தங்கள் ப்ரவ்ருத்தவணத்தில் ப்ரதிபாதகாராகேவாவாயகேவாவ்யாக்யமாய்க்கொண்டு ஸார்த்தகமானாலுமிங்கு ஶ்ராத்ருத்வாத்யர்த்தங்களுக்கு கைங்கர்ய உபயோகித்வாபி ஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இங்குற்றை ஶ்ரீஶப்தமிதி) ஆனாலுமிங்கு 'ஶ்ரீமதே, என்கிற பதத்தாலே ஶ்ரீவிஶிஷ்டனுக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கையாலே நாராயணஶப்தம் வ்யர்த்தமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீமதே என்கிறவிதி) (ஸர்வவிஷயேதி) ப்ராணக்ருத கைங்கர்யத்திற்கு மென்ற படி. ஆனாலுமிவ்விஶிஷ்டதம்பதிகளுக்கு கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வம் ஸித்திக்கக்கூடுமோ? சதுர்த்தீ தாதர்த்யத்தையன்றோ சொல்லுகிறதுஎன்றவருளிச்செய்கிறார்(இங்குசதி) இங்கு தாதர்த்யத்தை ஶப்தா

ஸா-கா ‖ கார்யவர்த்தாதிதஸ்ய ஶ்ரீஶப்தஸ்ய ப்ராப்யபரத்வநியமே: கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வ ஔசித்யாத் தத்ஸம்பந்தித்வப்ரயந்து பரிஹரதி. (இங்குற்றைஇத்யாதிநா) ஶ்ரீஶப்தேநைவ ஸம்பந்தாவி ப்ராப்யவிஶேஷ நாராயணஶப்தவைய்யர்த்த்யம் ஆஹ (ஶ்ரீமத இத்யாதி) தாதர்த்யம் விஹித சதுர்த்த்யா: கைங்கர்ய போயகத்வம் கதம் இத்யத ஶேஷத்வ வ்யவஹார ஹேதுபூதசதுர்த்த்யாதகஶேஷத்வ கார்யத்வாச் கைங்கர்யஸ்ய காரணவாசிநோ வஸ்துந: கார்யலக்ஷக த்வம் ஸம்பவதி இத்யாஹ (இங்குசதுர்த்த்யாதிநா)(கணிசிக்கிறது) தாத்பர்யதோ போயதத்த்வநிந்நே

௨௦ || கைங்கர்யத்தைக்கணிசிக்கிறது. தாதர்த்யம் நித்யமாகை

ஸா-நீ || ஸ்வரூபமாகவிருக்க கைங்கர்யமிசிக்கிறதெங்ஙனேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (தாதர்த்யமிதி) "ஸ்வோஜ்ஜீவனேச்சா யதி தே ஸ்வஸத்தாயாம் ஸ்ப்ருஹா யதி" இதி ப்ரமாணத்தை ... கைங்கர்யஸ்ய ஸ்வரூபமென்று ஸங்கியாமைக்காக ... இதி. தாதர்த்ய நித்யமாகையால் ப்ராப்யமல்லாமையாலே தத்கார்யமான கைங்கர்யம் ப்ராப்யம் தாதர்த்யம் ஸ்வரூபேண கைங்கர்யப்ரயோஜனமல்லாமையாலே ... என்றது ஸேஷத்வக்ருத கைங்கர்யாபேக்ஷயா ... கைங்கர்யஸ்ய

ஸா-கா || ஸம்ஸாரிஸ்வபாவதோ ... ஸாங்க்யாயாம் ... ப்ரயோஜனம் ... ஸாபேக்ஷம் ... ஸ்வாமிக்ருதங்களான ... ஸ்வரூபம் ...

நாவிஸ்வீகாயதிதி. ... "ஸ்வாம்யாத்மாவிமௌ ..."

... ப்ரயோஜனம் ... ஸ்வாயத்த ... கைங்கர்யஸ்ய ஸ்வரூப ப்ராப்யத்வேந ப்ராப்தாக ... ஸ்வரூபாந்தர்பூதத்வம் ... கைங்கர்யாபேக்ஷயா ...

ஜீ || யாலே "தத்³வேஷிகாந் நஹம் த்³விஷத: தத்³வேஷவ்ருத்திக:, க்ஷமம் ஸர்வம் க்ஷமிஷ்யாமி" த்யாதிகளிற்படியே இங்கு ஸர்வாபராதா⁴ ஸஹ ஸர்வஜ்ஞனான ஜ்ஞேயம் ப்ராப்யம். ஶரணாக³தனும் போது ஶரண்யனை உத்³தே³ஶ்ய ப்ராப்யத்தை நபண்ணுகிறானாகையாலே இங்கே "ஸர்வம்" என்றொரு விஶேஷ்யமாயும். இப்படி ப்ராப்யாந்த த்தாலேயுற்பட இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்து இதுக்காக ப்ரபத்³யநீ ஸ்வாலே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் ப்ரார்த்²திக்கிறது. * *

ஸா-டீ|| த்வம் ததா ஸர்வப்ராப்யோ நஹம் ஸர்வஸ்வ தோக்ஷ:.

ஆனாலுமிங்கு ஜ்ஞேயமும் ப்ராப்யமென்றப்போமோ, ப்ராப்ய நாவாபகம் ஸ்வல்பமில்லையே ஸம்பாதிக்கிறோமென்றிலப்போது "க்ஷம ஸர்வம் க்ஷமிஷ்யாமி" த்யுக்தம் ஶரணாக³தோ நாராயண ஜ்ஞேயம் ஸம்ஸாரோதி³ என்று ஸம்ஸாரித்துவாக்யநோக்கலாமேயென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶரணாக³தனும்போது இதி) உபாயாநுஷ்டாந த³ஶையிலே உத்³தே³ஶ்யம் ஸித்³த⁴மாகையாலே தத்ப்ராப்யத்வாவக வசந ... ப்ரஹ்மாயமென்று கருத்து. இப்படி இஷ்டப்ராப்யமாக வக்தவ்யம் ... வேண்டினாலும் நகஸ்ஸிவிட்டதில் வேணுமோ? ஸாக்ஷாத³நிஷ்டநிவ்ருத்தியு மிஷ்டப்ராப்தியு மென்றிரண்டு வகையா கையாலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ராப்யமாக நகஸ்ஸம் வேணுமெ ன்றிலப்போது அநிஷ்டநிவ்ருத்திவிஶேஷமாகையாலேஇஷ்டப்ராப்திக்கு முன்னே நகஸ்ஸாலேஅநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்²திக்கவேண்டாவோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ப்ராப்யாந்த்தாலே இதி) (ஸர்வத்தி) அவித்³யாதிஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திஸம்பந்தாதி ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தி யுமென்றபடி. இப்படியநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்²திக்கிறது கூடுமோ? இஷ்டப்ராப்தியையபேக்ஷித்தாலநிஷ்டநிவ்ருத்தியன்றிக்கே இஷ்டம் ஸித்³தி யாமையாலே அர்த²ாதா³நிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்³தியாதோவென்றுஶங்கை யில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையபேக்ஷியாமல் போனால் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தா லே நான்இஷ்டப்ராப்த்யமுபாயமாகவுபாயம்பண்ணுகிறேனென்றுதானே ஸ்வதந்த்ரனுய் ஸமோஹாதாவாயுமுபாயகர்த்தாவாயும் ஸம்ஸாரதிஸ்வ ஸ்த பாகையாலிப்ஸாம்ஸாரதி நிவ்ருத்தியே நகஸ்ஸாலே ஸமிக்கிறவஸ்தமென்

ஸா-கா || ப்ராப்யத்வ்ரதஹ.(இப்படிப்ராப்யாதேர்த்ரார்தி நா)அக்ஞாந ஸ்வாதந்த்ர்யாதி ஸம்ப்³ப³ந்த⁴வ்யாபாராஹித ஸ்வாதிப்ராப்யா ஜ்ஞாநஹிதஸ்வாதந்த்ர்யமவஸ்தாஸம்ப³ந்த⁴ ஹிதஸ்வரூபஸிக்ஷாத்³வய ஸீமாதி ஶ்ருத்யுபநிஷத்ப்ராப்யஸ்வரூபநிவ்ருத்திஜ்ஞாநஹே

௩௦|| அவ்யாவ்ருத்த: பரிஹரது ஸ்வபரோஹஸ்ராக்ஷாம்
தாத்ருஶ்யே பரிஹ்ருத ஸ்வபராதஶ்ரமாவ:|
க்ஷேந்த்ராவபோதமபரஹாதநபம்பு பேணா
ஸஹோத்வஸபோக ரஸிகம் பதிபோகஶேஷம்||

இந்நமஸ்ஸ்யாக்கும் க்ரியாபதமத்யாஹரித்துக்கொள்ளவேணும். “நமம ஸ்யாம்” என்றது எனக்காவேனல்லேனென்றபடி. “நமகிஞ்சி

ஸா-டீ|| றருளிச்செய்கிறார் (அவ்யாவ்ருத்த இதி) யதா இப்படி விரோதிநிவ்ருத்தி பர்யந்தமபேக்ஷிதத்தையதிகரிக்கக்கூடியோ, அப்போது தனக்குஸஹிக்ஷமும் ததுபாயக்ருத்யமும் வருகையால் பூர்வோத்தரவர்ணங்களில் ஸித்தமான வநந்யோபாயத்வமும் அநந்யஶேஷத்வமும் அநந்ய ப்ரயோஜநத்வமும் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அவ்யாவ்ருத்த இதி) ஸ்வஸ்ய பரோபாஸ்யத்வாபாவேந ஸ்வரக்ஷாம் வஜயந் ஸ்வஸ்ய ஸமஸ்தஶேஷத்வஜ்ஞாநேந ஸ்வஸ்ய ஸ்வஶேஷத்வபரஶேஷத்வஜ்ஞாநவிரோதிரஹித: ஸமஸ்தவஸ்து ஹேதுதா நிஷ்டேந அநந்யாவபோதமபரஹாதந்யஸம்பந்த தோஷரஹிதஸ்ஸந் ஸமஸ்தந ஹேதுந ஸ்வஸ்ய ஸம்ஜாதரஸி போகம் ராஜாம் த:பூர்ண போக்ஷீரவாந பதிவ்ரதாஸம்ஸாரந்யாயேந பதிபோகஶேஷதயா நாஹவதீத்யர்த்த:. ததா ச விரோதிநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநமப்ரயோஜநமிதி ஶங்கம் நநக்வாஸம்ப்ரஶ்நக்கமென்று கருத்து. ஆனாலும் நமஸ்ஸநிஷ்டநிவ்ருத்திபரமானாலும் க்ரியாபதமில்லாமையாலே அந்விதமாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்நமஸ்ஸ்யாக்குமிதி) அந்த க்ரியாபதமஸ்தி என்கிறபடமாகில் எனக்கு இல்லையென்று அர்த்தமாகையால் பாரார்த்யமில்லையென்கிறது ஸ்வக்ருதாஸம்மதம் அநிஷ்டமில்லையென்கிறதும் ஸித்தமாகதோற்றுகையாலே பொருந்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (நமஸ்யாமிதி) ஸ்யாமென்று க்ரியாபதமத்யாஹார்யமென்று கருத்து. தான் ஸத்தாயிருக்கஸ்யாமென்கிறது பொருந்தமன்றோவென்றவிதினர்த்தை யநுநயித்துக்காட்டுகிறார். (எனக்காவனல்லேனிதி) த்ரிவித ஸ்வஸ்வஶேஷத்வ ஹாரம் திரோபாவஹங்கார நிவ்ருத்தி ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதென்று கருத்து. அஹங்கார நிவ்ருத்தி ஸித்தித்தாலும் மமகார நிவ்ருத்தி ஸித்திக்கவில்லையே ஸ்யாத் என்கிற பதமத்யாஹரித்து நமகிஞ்சித்ஸ்யாத் என்று மமகாரநிவ்ருத்தி

ஸா-கா||ஶ்ரேயோநபோஜ்யத்யாஹ (அவ்யாவ்ருத்தத்யாதிநா) அநந்யப்ரயோஜநத்வ்யாஜ்ஞாதயாத்யர்த்தாநுஸம்ஹித:? நமேவம் நாராயண பதஸமத்யாஹாரேண ஸ்வஶேஷிநிவ்ருத்திரூபேந ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபகஶ்ச பதத்வயாத்யாஹாரேண ஸ்வஶேஷிக நிவ்ருத்திரூபேந ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபகஶ்சேத்யாஹ (இந்நமஸ்யாக்

ஸ॥ த்ராஸ:" என்று ஸர்வவிஷய ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபாவத்தாலே ஸர்வா நிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறதாகவுமாம். திருமந்த்ரத்தில் இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளிற்சொன்ன பௌர்வாபர்யங்களிங்கு மந்தஸாயி

ஸா-நீ ॥ ப்ரார்த்த்யமாகிறதென்றிலப்போது அஹங்காராதிரூப ஸர்வவிரோதிநிவ்ருத்தி ஸித்திக்கவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (நநு கிம்வித்யாதி) இத்தாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வஶேஷத்வாபிமாநரூபாஹங்காரம் நிவ்ருத்தமென்று கருத்து. இப்படி நமஸ்ஸிலே ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்தித்தால் "யதா நக்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா மலப்ரக்ஷாளநாந்மணே: । தோஷப்ரஹாணாந்நஜ்ஞாநம் ஆத்மநஃ க்ரியதே ததா" என்று நம்பரமாத்மநத்திலே அநிஷ்டம் நிவ்ருத்தமானால் இஷ்டம் ஸ்வதஸ்ஸித்திக்கையாலே சதுர்த்தியிலே இஷ்டப்ராத்தநை மிகுதியன்றோ. கிஞ்ச நமஶ்ஶப்தத்திலே ஸாவதாரமே அபாவமாகையால் இஷ்டப்ராப்தியே யநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபமாகையால் பௌநருக்த்யும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திகளிதி) இப்படி நமஸ்ஸுக்கு இஷ்டப்ராப்த்யர்த்தமான ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்தி விவக்ஷிதையாகில் ஸ்ரீமந்நாராயணந்திருவடிகளிலே கைங்கர்யம் பெறுகைக்கென்று அபயதாநஞ் சொல்லுகிற பர்வதங்கள் நமஸ்ஸுக்கு ஶக்திஶப்தாநுபவத்தில் ப்ரஸக்ததோஷ நிவ்ருத்திபரமாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகிறது விரோதியாதோ அது இஷ்டப்ராப்திவிரோதியானவவித்யாதி ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திகளிலே அந்தர்பூதமான ஶக்திஶப்தாநுபவ ஸத்த்வஸாயிநஸ்வாதந்த்ர்யக ஸ்வஸ்வாயிந ஸ்வாதந்த்ர்யாஹங்காராதிரூபதோஷநிவ்ருத்தியிலே ஸகலாநிஷ்டநிவ்ருத்திபரமான நமஸ்ஸுக்கு ப்ரயோஜந தாத்பர்யமாகையால் விரோதமில்லை யென்றில் ஸாமாந்ய பரமான நமஸ்ஸுக்கு இப்படி விஶேஷத்திலே ப்ரயோஜந தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்கு விஶேஷநிதாந

ஸா-கா ॥ (குஜ த்யாதிநா) நமேவஸநிஷ்டநிவ்ருத்தௌ ப்ராதாந்யமுக்தம் தேவேஶ "பேநரூபேணாஹி நிஷ்வந்தே "யதா நக்ரியதே ஜ்யோத்ஸ்நா" த்யாத்யுக்ரீத்யா ஸ்வதஸ்ஸாஹாவிகாகாராவிர்பாவாகந்தகப்ராப்யநர் வ்யாப்யா. ஸாவதாரணாஸாவதாரவாதோக்தி அநிஷ்டநிவ்ருத்தேரேவேஷ்டப்ராப்தி கார்யத்வகதாரவதபேயமந்தித்யாஶங்காயாம். ஸ்வாஹாவிகஸ்யாவி கைங்கர்யாஹஸ்யாஸ்மவதயீநகர்த்ருத்வநாபாவ்யாகர்ஷ்ப்ரதாநாயா:. அநவகாஶ்ய ஸாவதாரகேவலி ஸமவதேர் திருரூபநிரஹ நிவ்ருத்தேஸ் ஸம்கல்பித ஸ்வஜ்ஞாந விகாஸப்ரப்ராப்யஸ்ய ஸிஞ்கவாக நமேவ யஸ்யேதி த்யாதி பரிஹாரஸ்ய ஸமமந்த்ராயிகாரேஷ்டஸ்யாப்யதாஹ (திருமந்த்ரத்திலித்யாதிநா) அவம் ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திஜ்ஞாபகநமஸ்ஸூ ஜ்ஞேய யாஸ்வகாரஸ்ய க்ருதயோ ஸஸ ஸமவதி ஸஸ ஸஸத்ர நாஸ்தி தாஸ

உ௦ || த்துக்கொள்வது. இந்தவாக்யத்தாலே அவித்யாகர்ம்மவாஸநா ருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தாதிகளான ஸகல விரோதிகளையுங் கழியாநிற்கச்செய்தேயும் இதுக்கு நிவர்த்தகம் பண்ணுகிற ஸாஸ்த்ரத்தின் படியே பரிவர்ஜநீயமான ஸ்வதசையில் ஸம்ஸார நாஸகத்வத்தாலே ஸங்கிதமான ஸ்வாதீந ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யமாகிற களைகளைக்கழிக்கையிலே இங்குவ்யாபாரம் வேண்டுமென்று நாஸயிப்பார்கள். இத்தால் ஸம்ஸார நாஸகதசையிலுண்டாம் ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யஹேது உங்கள் உக்திதசையில் ... அக்கட்டளையிலே

ஸா-டீ || முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தவாக்யத்தாலே உத்தரிதா) (ஸ்ருதி). யாஸ்காஸ்ய நக்ஷத்ரயோரேஹ மவதி நஸ்தாவத்ஸ்த ஸாஸ்த்ரேஹ மவதவஸ்வா ஹேஸம்யாகிதா. உக்திதசையிலே இந்ததோஷம் வ்யஸந்தமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரமோதி) ஆனாலும் உக்திதசையிலே களைகளைக்கழிக்கையிலே வ்யாபாரம் வேண்டுமென்று சொல்லப்போமோ, நவ்யாக்கு ஸாமாந்யம் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியிலே யன்றோ தாத்பர்யம் ஸாஸ்த்ரம் ஸகலாநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வக ஸகல புருஷார்த்த லாபம்பெற்ற உக்தனுக்கு ஸம்ஸார நாஸகத்வத்தாலே இதோஷங்கள் தாஸம்பாவிதமாகையாலே யவஸ்தநிவ்ருத்தியிலே தாத்பர்யம் விரோதமன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாலேஉதி) இங்கு வக்தவ்யத்திலேயும் நவ்யாஸ்வ ஸர்வஸ்வநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் ஸாஸ்த்ரீயமாகையால் யதாவஸ்த ஸாஸ்த்ரத்தை பண்ணினால் அயதாவஸ்த ஸம்ஸாரத்தை ஸம்ஸாரம் குடிக்க ஸம்பிக்கையாலே யதாவஸ்த தேஹ விமோசநம் பண்ணுமிடத்தில் உக்தி ஸர்வம் ஸம்ஸாரஸ்வரூப ஸ்வாதீந ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாதீந ஸ்வாதந்த்ர்ய தோஷ ஸஹிதமான படியாலே ஸகலஸம்ஸார ரஹிதமான பரமாத்மாவேணுமென்று உபதேசத்திலே யதாவஸ்த தோஷரஹித ஸம்ஸாரத்தை ஸாஸ்த்ரீக் கைக்காக விங்குவக்தவ்யம். நவ்யாமென்று திருவுள்ளம். இவ்வஸ்தம் விரோதிபரிஹாரத்திலே கண்டுகொள்வது. இப்படி ஸகல வ்யாபார அபாயத்தை ஸாயித்து இனிஅருளாளப்பெருமாளெம்

ஸா-கா || ஸகல தேவதாநந்தரந்தாநாநு நமோ நமஸ்க்ருதி ஹோமயோ: ஸ்வாதீநஸ்வாதந்த்ர்யஹேதுபரிஹாரவிரோதி நிவ்ருத்தி வ்யாபார நாஸமஸஸ்தித்வயந்து தத்தாஸம்யாநஸம் ஸாரஹ (இந்தவாக்யத்தாலேஉத்தரிதா) அயஸாரம் வரிகம் நவ்யாஸ்வ ஸஹ்ய தோஷவேக்ஷ்யபரஸ்வரூப உத்தரவண்டிவயாஸாயவரம்கேந

ஶேஷித்வமுக்கிறதென்றதாயிற்று. 'ப்ரதர்த்தநி நாராயணாஸ்ஸர்வ ஸர்வேஶ்வராய | ஸ்வஜாதம் நேரவேக்ஷ்யதே நமஜந்துர்வந்தேவ யே' என்று இக்குற்றை நமஸ்ஸை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் வ்யாக்யாநம்பண்ணினார். இந்த ஶ்லோகத்திற்சொன்னநெரபேக்ஷ்யம் ஸ்வரக்ஷணத்தில் நிரபேக்ஷத்வம். இந்த நிரபேக்ஷத்வத்தாலே ஸர்வஸ்வாம்யம் ஸித்திதமாதல், ஸ்வநிரபேக்ஷத்வமான ஸர்வ ஸ்வாம்யமிவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாகக் கடவது. ஹவிஸ்ஸ்வாம்ய த்தில் "உதிதாய நம:" என்னுமாப்போலே "ஸஹஸ்ரஶீர்ஷதே நாரா யணாய" என்றிங்கு ஸாமர்த்யமாக ஸம்பத்த்து "நம:" என்றுதன் னுடன் துவக்கருக்கிறதென்றால் இஸ்ஸ்வாம்யம் போஜநைக்கு ஸ்வரஸம்.

ஸா-டீ || பெருமானார் சொன்ன உபாயத்தையருளிச்செய்கிறார். (ப்ர தர்த்தநீதி) நாராயணம் ஜீவாநாம் ஸமஸ்தஸர்வேஶ்வரஸ்வாம்யஸம். ஜாதம் நேரபேக்ஷ்யம் நமஜந்துநேர்யத ஜந்த்வம். நேர பேக்ஷ்யமென்றப் போயோ, அப்போது ஸ்வாஸ்வாயஸாபே க்ஷையும் தவிர வ்யஸம்பாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்த ஶ்லோகத்திலிதி) இப்படி ஸ்வநிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்யமாகிலிது ஸம்ப்ரதி பந்நங்களிலே ஒன்றுமன்று, இங்கித்தைச் சொல்லுகை வ்யர்த்த மன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்தநிரபேக்ஷத்வத்தாலேதி) ஸித்தி தமென்கிற பக்ஷத்திலே பதார்த்தமேவாரமென்று கருத்து. விவக்ஷித மென்றப்போமோ, வாவகஶப்தமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஹவிஸ்ஸ்வாம்யத்திலிதி) ஸ்வஸ்வத்வம் நித்யஶேஷமாகையாலே தனக்கு ஸ்வாம்யமும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶேஷத்வம் ஸம்ப்ரதாநத்வ மும் கூடாமையாலே ஸாமர்த்யஸித்தமேவ ஸ்வாம்யமென்று கருத்து. ஆனால் பதார்த்தமும் நமஸ்ஸும் ஸ்வாம்யவாரமாகில் ஸ்வாம்யவார பர்யவஸாநத்தோடே பரார்த்தியமாதோவென்ற

ஸா-கா || யோஜநாரூபஸம்யத் (ப்ரதர்த்தநீத்யாதிநா) நநர்த்தரவர்ணஸ்ய நமஸ்ஸ்வஶப்தோ ஸ்வார்த்தமைநரபேக்ஷ்யபரத்வவர்ணநாநாளஸித்யர்த்த நாராயணாயேத்யஸ்ய நமஸ்ஸ்விவக்ஷிதநைரபேக்ஷ்யார்த்தகநேர பேக்ஷ்யம் ஸ்தாபித ரக்ஷாஸ்வஸ்வாம்யே ஸம்ப்ரதாநத்வக ஸாம்யீகாரோபத்யர்த்த:. உபஸம்ஹாரதயோஸ்வரவநேநார்த்தர வர்ணஸ்யோபாஸநோபஸம்ஸித்யர்த்தம் நைரபேக்ஷ்யஸ்யோபாய ஸம்பந்தயாயா ஸாபேக்ஷித ஸாந்த்ரஸ்விஶிஷ்ட நைரபேக்ஷ்யஸ்ய விவக்ஷிததயா ஶோபாய ப்ரஸ்வம் ஸித்தேவிலக்ஷண ரக்ஷாஸ்வ ஸ்வாம்யாஸாவாத்மக நைரபேக்ஷ்ய ஶோபகமேவ நமஶ்ஶப்த ஸ்வாரஸ்ய ஞாபகமிதி ஶோபாஸாரணாஸாஹ. (இச்ஶ்லோகத்திலித்யாதிநா) ஸங்க

௨௦ ‖ இந்த யோஜநையில் பக்ஷத்வயத்திலும் ஸம்பந்தகதனம்? உத்தரவ ணம் ஸம்ஶ்ருதிவாசகம். «ஸஹைவ ஶ்ரியா ஸம்பூதே:» என்கிற படியேயிவ்விடத்தில் நான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கென்று ஸம்பந்திக்க «யச்சாஸ்ய ரக்ஷ்யதயா ப்ரோக்தம், தஸ்யைவாஸ்து ஹி ஶேஷ:» இத்யாதிகளிற்படியே ரக்ஷணபரமும் ரக்ஷணதர்மமும் அவனதென்றிங்கே ஸித்தமாகவுமாம். «நம:» என்கிறவித்தாலே ஸ்வார்த்தீயங்களோடும் ரக்ஷணதத்துங்களோடும் தனக்குத்துவக்கற்றமை காட்டுகிறது. பரஸம்பந்தபக்ஷியிலும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதத்திலும் தாத்பர்யமாகையாலே இச்சமாஸத்ரீநமஸ்ஸுக்களிரண்டுக்கும் ஸங்கதியுண்டு. இஸ்ஸமாஸபக்ஷந்தன்னிலும் பரநிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாதிகளை நிஷேதிக்கைக்காக «நம:» என்கிறதாகவுமாம். ஸ்வோக்தியையைக்கொண்டாலும் «ந

ஸா-டீ ‖ வருளிச்செய்கிறார் (இந்தயோஜநையிலிதி) ப்ரத்யேகம் ஸ்வார்த்த ஸம்பந்தபரஸம்பந்தயோஸ்ஸம்பந்தம் தாத்பர்ய விஷயதயாத்ருதம் நமஸ்ஸிம்மூன்றுக்கும் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதபரமென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹைவ ஶ்ரியா ஸம்பூதஇதி) இங்கு ஸ்வார்த்தபரஸம்பந்தங்களுக்கு பரஸம்பந்தபக்ஷியள ஸ்வஸம்பந்தநிஷேத ப்ராப்யமுகவிஷயகத்வாத் ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதே பரஸம்பந்தபக்ஷியே ப்ராப்யமுகவிஷயகத்வாத் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பரஸம்பந்தபக்ஷியிலுமிதி) வாசகஶப்தே ஸதி ஶ்ருதிமுகவ்யநந்தரவிதமென்று தாத்பர்யம். பரஸம்பந்தபக்ஷிநா ஸ்வஸம்பந்தநிஷேதப்ராப்யமுகவிஷயகத்வாத் நமஸ்ஸுக்கு ஸமுதாயமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸமாஸபக்ஷந்தன்னிலுமிதி) இந்த யோஜநைகளெல்லாம் நமஸ்ஸுக்கு யோகமுகஸ்வீகாரமென்றோ, ப்ரதிஷேத்யமான ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகள் வாச்யமாயிருக்க யோகமுகஸ்வீகாரங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வோக்தியையைக்கொண்டாலுமிதி)

ஸா-கா ‖ ஸித்தப்ரஸித்தோபாயஸித்ததத்த்வாஹ. (இந்த யோஜநையித்யாதிநா) ஸ்ரீமந்நாராயணாயேத்யஸ்ய ஶரணாகதேர் அஸ்வார்த்த ஸ்வதந்த்ரேண ப்ராப்யம் நமஶ்ஶப்தஸ்ய ஸ்வார்த்தபரஸம்பந்தம் ப்ராப்ய ஸ்வாமித்வ கர்த்ருத்வாதி நிவ்ருத்திபரத்வம் வேதாந்த ப்ரஸித்தமேவ யோஜநாந்தரமாஹ. (ஸஹைவேத்யாதிநா) ஸ்ய «நமஸ்ஸாராத்மகம் யதேவியாடாத்மநிவேதநம்» இத்யுக்த்வா ஶரண நமஶ்ஶப்தஸ்ய நமஸ்காராத்மக ஸ்வார்த்த பரக்ஷந நாராயணஶப்தஸ்ய ஸம்பந்தப்ரஸம்பந்தபி பரக்ஷந வோபாயபரத்வமித்யாஹ. (ஸ்வோக்தியேத்யாதிநா) ஏவம் ஶப்தத்ரயஸ்ய ஸம்பூர்ணகே உபாயநிஷ்டத்வம் கேநசோபபத்யத இத்யாஹ

உம் ‖ ரதி,, என்கிற பதத்தைக் கூதஸாதனாயமென்றுவ்யாவ்யானம் பண்ணின பக்ஷோக்த வ்ருத்தியையாலே இந்தஶ்லோகம் ஸாதனப் பொருளுக்கு ஸம்மதம். இப்படியுத்தரவாக்யத்தை கூதஸாதன பரமாக வர்ணிப்பார்க்கு இதுக்கநந்தரமாயாய் ஸ்வரூபோபாய வியானஸ்வவிஶேஷணகேவலத்வம் பக்ஷோக்தமானபடியே

ஸா-நீ ‖ (பக்ஷோக்தி) நந்வாஸ்தாநந்துஷ்டமஹாபவ்யாவ்யாநாத்க ஞ்ஞராஜபக்ஷோக்தநரீதி பவ்யாவ்யாநே "ஷாஸஹதாஸ்தஸ்வேஹ்ஹாதாநம் பரதாநம்! கஷதாஹரேதே ஷாஸஜதிகா நரீஹ"தித்யுக்தா "நரதாகரம் யகேஷு விபாகதிவேஷ"தி தீநரஸஃ கூதஸாதனபரதயாவ்யாவ்யாநாக என்றுகருத்து. "அ பேதபராணம் வ்ருஜ" திதிதி யோமாநரோ பேதவ்யாணாஜிரஸ்ய வஃவிஹாய நஸாஸாதனபரவேவதிதமென்றுகருத்து. ஆறு ஆமுத்தரவாக்யத்தைஸாதனபரமென்றப்போமோ அப்போதுக்ஷோ த்திலே ஸ்வம் வ்யாப்யமானமையாலே ஸதகஸ்வாஸ்வம் ஸாமஸ்ரஸ ஸாதனம் பண்ணுகிறேனென்று அபத்திற்கு ஸஹாஸாகூய்ஸவாக்ய நமும் விரூபமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) கூத ஸாதனம் பண்ணுகிறவன் ஶேஷக்ஷாஸிகளைகயாவிவனுக்குவா ரஷாஸஹாரம் விரூபமாகையாலும் "ஸ்வரூபஹம்நிக்ஷேபஸ்வ யிகோ ஶோஷகாம்க்ஷிணா"மென்கிறபடியே உபாயாதகமான ஸாத நத்திற்கு ஹாஹாரநிதமாகையாலும் ஸ்வவிஶேஷமஸ்வ விஷமென்றப்படி. இப்படி உத்தரவாக்யத்திலே கம்ஶிஷாஸமாக விஷி க்க விந்த வக்ஷத்தைவிட்டு வ்யாநமானவம்ஶிவிஷயைய நாதரித்துஉ த்தரவாக்யத்தை ஸ்வபரமாகயோஜிக்கிறபூர்வயோஜனையநநவ ணையன்றோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (பக்ஷோக்தமானபடியேஇதி) பக்ஷயோஜனையிலே பக்ஷவாக்யமுபாயபரமாகையாலேஶரண ஶப்தநிதக்ரியாபதத்திலே ஸாதனம் ஶாஸமாகவுமாஸ மாகவும் விஷிக்குமென்று கருத்து. இப்படி அபத்தில் இரண்டுயோ ஜனையும் பக்ஷாயஸஜையாகில் மதாஸிகளிலும் மற்றாஸ ஸாஸிகளிலுமிரண்டாம்யோஜனையருளிச்செய்யாமலிருப்பா னென்ற ப்ரயமயோஜனையே "ஸீதாநவாவாதியமாஃ" இத்யாதிவ் ப்ரம் ஹணாநநத்தாலும் ஸ்வம் ஶாஸமாகையாலும் ஸாப ஊ பவாஹஸாஸத்தாலும் ஸஸஜையென்று திருவுள்ளம்பற்றி இர ண்டாம்யோஜனையை விட்டு ப்ரயமயோஜனையைத்தானே வ்யாஷி

ஸா-கா ‖ (இப்படிஉத்தரேத்யாதி) கஸஹயோஜனாயா கஷிஶாஸ ஸ்வயோஜனாஶேஷத்விவ யஹாஹ (பக்ஷோக்தேத்யாதி) இபத்

மூ॥ ஏவம்பூதமாக உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்திப்பார்க்கு இவ்வாக்யார்த்த ஜ்ஞாநபூர்வகம் உபாயபூர்வமான பூர்வவாக்யத்தில் சரணஶப்தநிர்திஷ்டமான க்ரியாபதத்திலே அநுஸந்தேயம். இப்படி த்வயத்தில் பதங்களிலே ப்ரஸ்தாவ்யங்களான புருஷகாரயோகம், அதின் நித்யத்வம், உபாயவைசிஷ்ட்யம், ஶரண்யகுணபூர்த்தியும், ஸம்பந்தவிசேஷம், திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகம், அதில் சேஷஹஸ்ததனி ப்ரியுந்துறை, அதினுபாயத்வப்ரகாரம், வசீகரணவிசேஷம், தத்ப்ரகாரங்கள், அதிகாரிவிசேஷம், ப்ராப்யவைசிஷ்ட்யம் குணவிசிஷ்டப்ராப்யத்வம், கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வம், கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை, ஸர்வவிதகைங்கர்யோத்ஸாஹம், ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தி, அதினுடைய ஸாத்விகத்வம், ப்ராபகப்ராப்யைக்யம், ததாவிஷய போக்த்ருத்வம், என்றிவை ப்ரதாநமாய் இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களுமெல்லாம்

ஸா-டீ॥ ஸங்க்ஷேபேண த்வயார்த்தங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹம்பண்ணி உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி த்வயத்தில் பதங்களிலே ப்ரஸ்துதங்களான) புருஷகாரயோகஃ ஸ்ரீமதா, தத்ப்ரதீதேர் நித்யத்வம் உபாயவைசிஷ்ட்யம், நாராயணபதே ஶரண்யகுணபூர்ணத்வம் ஸம்பந்தவிசேஷஃ, சரணஶப்தே விக்ரஹயோகஃ ஶாஸ்த்ராநுஸாரேண ஸித்தம் தத்ரைவ ததுபாயத்வப்ரகாரஃ ஶரணஶப்தார்த்த ஶ்லிஷ்ட க்ரியாபதே ஸர்வேஷாம் வசீகரணம் ஸஹாவிஸ்வாஸாதி பரிகரஃ உக்தஃ புருஷகாரநிரபேக்ஷத்வம் ப்ராப்யஸ்ய ஸ்ரீவைசிஷ்ட்யம், ஸ்ரீமத இதி பதே நாராயணபதே குணவிசிஷ்டப்ராப்யத்வம், சதுர்த்யா கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தித்வம் தத்ப்ரார்த்தநா ஸர்வவிதகைங்கர்ய

ஸா-கா। ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரதிபாதிதாநுஸந்தாநப்ரகாரமாஹ (இப்படி த்வயத்தில் இத்யாதிநா) "ஸ்ரீமதோ நாராயணஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம இதி வாக்யே," நித்யாதிவிஶேஷணவிஶிஷ்டயோ புருஷகாரயோகோபாயவைசிஷ்ட்யம் ஸ்ரீமச்சப்தே ஶப்தே புருஷகாரயோகஸ்ய நித்யத்வம் மதுபி ஶப்தம் ஶரண்யகுணபூர்ணத்வம் சேஷசேஷிபாவஸம்பந்தஶ்ச நாராயணபதே ஶப்தே திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகஶ்ச ஸஹாஶ்ரயோசிதஶரணஶப்தே ப்ரகாஶ்யதே. வசீகரணஜ்ஞாநதத்ப்ரகாரதத்ப்ரத்யவ்யக்தஶ்ரண காரணப்ராயி காரீ விசேஷாஶ்ச ஶரணஶப்தார்த்த ஶ்லிஷ்ட க்ரியாபதே ப்ரகாஶ்யந்தே. ஸஹாவிஸ்வாஸஸ்ய க்ரியாபதே ஶப்தே. ப்ராப்யஸ்ய ப்ராப்திகாலே ஸ்ரீமந்நாராயணபதே ப்ரகாஶ்யதே. ஸர்வவிதகைங்கர்ய ப்ரார்த்தநாஸ்ய சதுர்த்யா த்யோதிதாஃ. ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்திரஸ்ய நமஶ்ஶப்தேந ப்ரகாஶ்யதே நமஶ்ஶப்தே. (இவற்றுக்கபேக்ஷித

ஸித்தஸாத்யஸ்வபாவத்தான உபாயமென்றும் உபேயமென்றுமிரண்டு ப்ரதாந ப்ரதிபாத்யங்களோடே துவக்குண்டு ப்ரகாசிதங்களாயிற்று. இப்படி சாரீரகசாஸ்த்ரத்திற்போலே தத்த்வவிசேஷமும் உபாயவிசேஷமும் ஃபலவிசேஷமும் இம்மந்த்ரத்திலே ப்ரதிபாதிதமானாலும் இது ஶ்வேதாஶ்வதரமந்த்ரம்போலே ஃபலாபேக்ஷாபூர்வகமான உபாயாநுஷ்டாநப்ரதாநமாகையால் உபாயஃபலங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திக்ரமத்தோடே சேர்ந்த பாடக்ரமத்தாலே ஃபலப்ரதிபாதகவாக்யம் பிற்பட்டாலும் அர்த்தக்ரமத்தாலே இது முற்படவநுஸந்தேயமென்று

ஸா-டீ || ப்ரக்ருத்யர்த்தஃ, நிஷ்ஃபலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யர்த்தத்வாச்ச உத்தேச்யஸம்பந்தாபேக்ஷம், சேஷஸம்ப்ரேஷம்.(ஸித்தி) ஸித்தோபாயஸ்வரூபஃ ஸாத்யோபாயஸ்வரூபம் ப்ரபந்நாயுஃ. ஸித்தோபாயஃ ஶ்ரீமாந் ஸாத்யோபாயஃ ப்ரபத்திருத்தரார்த்தஃ. ஆனாலும் அர்த்தத்தில் ப்ரதமோபாயமான பூர்வார்த்தமும் அநந்தரோபேயமான உத்தரார்த்தமென்றிப்படி க்ரமநியமங்கூடுமோ, சாரீரகசாஸ்த்ரத்தையடியொத்தி உபாயஃபலங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திக்ரமத்தாலே யிந்தக்ரமமிருக்கிறதென்றிலப்போ பூர்வார்த்தத்தருத்தரார்த்தமானஃபலத்தைப் பூர்வமே இவ்வதிகாரிக்கநுஸந்தேயமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? "ப்ரத்யக்ஷேவ சரணஞ்ச ப்ரபத்யே" இதி ப்ரதமவதியும் ஃபலாபேக்ஷாபூர்வகோபாயாநுஷ்டாநபரமாகையாலே தத்ஃபலத்தையும் அந்த பூர்வாநுஸந்தேயமென்றார்களென்றிலப்போதுஉத்தரார்த்தமும் ப்ரதானாப்ரகாரப்ரதிபாதகமாக பூர்வமே பதிதமாகவேண்டாவோ? மந்த்ராந்தரத்திலே ஃபலாபே

ஸா-கா|| ங்களுமெல்லாம்) யதாபேக்ஷிதஃபலப்ரதாநாஸ்ய ஸர்வேச்வரஸ்ய பூர்வசேஷித்வாதயஃ ஸ்ரீமந்நாராயண சப்தார்த்தா அநுஸந்தேயாஃ. ப்ராப்யப்ராபகஸ்வரூபம் மந்த்ர த்ரய ப்ரதிபாதிதமோபாயபூர்வகமோக்ஷப்ராப்யஸ்யைவ ப்ரதிபாத்யத்வாத் ஃபலப்ராப்யார்த்தமிதமுபாயாநுஷ்டாநஃ ஸஃபலமபேக்ஷிதவ்யம் (இப்படிசாரீரகேத்யாதி) யதோபாயாநுஷ்டாந ப்ரயோஜநீயா உபாயாநுஷ்டாநா பேக்ஷித ஃபலோத்தேசபூர்வோத்தரவர்த்யநுஸந்தேயத்வம் ப்ரதமோபாய நிஷ்டாநாம் தத்வக்ரமோபாதிதி (ஆகையாலுபாயேத்யாதிநா) ப்ரவ்ருத்திக்ரமஃ உபாய ஃபலப்ரவ்ருத்தியோஜகஃ. அர்த்தக்ரமஃ ஃபலாபேக்ஷயா நுஷ்டாந ப்ரவ்ருத்தியுக்த ஸம்ப்ரதாயஃ. உக்தப்ர காரேண ஃபலப்ரகாரஸ்ய பூர்வாநுஸந்தேயத்வா மந்த்ராந்தரேதி

௩௦|| பூர்வாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள், ப்ராப்தன் ப்ராப்யத்தை விஶேஷித்துக்கொண்டன்றி உபாயவிஶேஷமும் உபாயாநுஷ்டாநமும் பண்ணானிறே. இப்படி திருமந்த்ரத்திலும் உபாயஸ்வரூபப்ரதிபாதகவாக்யங்களில் க்ரமப்ரகாரங்களைக் கண்டுகொள்வது. ஸாத்யோபாயம் ஸமி

ஸா-தீ|| பூர்வோக்தோபாயாநுஷ்டாநப்ரகாரம் ப்ரஸித்தமானாலும் மிங்கபோர்வஸதி நிதித்யாஸநம் நத்யநிதித்யாஸிதவ்யோபாவ: என்கிற ந்யாயத்தாலேயது நியதமன்று விதிவாக்யத்திற்குப்ராப்தக ப்ரகாரம் உபாயஸம்பந்தத்துக்கு நியதமென்றில் அப்போது இங்கு ஸம்பந்தவாக்யத்தைவிட்டுப்ராப்யாயம் ப்ராப்யநிஷ்டமென்கைக்கு நியதமென்றவருளிச்செய்கிறார்(இப்படிஇதி) உபாயஸம்பந்தப்ரகாரவைசிஷ்ட்யாத்யவமிருக்க பூர்வம் ஸம்பந்தஸாதநவாக்யத்திலம்மத்ர க்ரமமேதென்றவயத்த க்ரமத்தை உபபாதிக்கிறார் (ப்ராப்யநிதி) "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதிபரம்" இதி ஶ்ருதௌ ப்ராப்யப்ராப்யோபாயகர்யோ: யதா க்ரமேண ப்ரதிபாதநம், ததா ப்ராப்ய ப்ராப்யோபாயயோ: ஸம்பந்தவிஶேஷம் ப்ராப்யோபாயவிஶேஷாஶ்ச ஸம்பந்தவிஶேஷந்தரேண ப்ராப்யாநுஷ்டாநநிஷ்டோபாயந்தா ப்ரயோஜ்யக்ரமேண பூர்வமநுஸந்தேயமென்று சொன்னார்களென்று கருத்து. ஆனாலும் அயம் க்ரமஸம்பந்த ப்ராப்யப்ராப்தமானபடியாலே திருமந்த்ரத்திலே முற்பட நமஸ்ஸாலே உபாயத்தையும நந்தரம் சதுர்த்தியிலே ப்ராப்யத்தையுமநுஸந்திக்கவிங்கு தத்விபரீதமாகவநுஸந்தாநக்ரமஞ்சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி திருமந்த்ரத்திலிதி) க்ரமப்ரகாரம் அநுஸந்தாந க்ரமப்ரகாரம் பாடக்ரமப்ரகாரமுமென்கை. ப்ராப்யவிஶேஷாதிகாரார்த்தமாஸ்த்ராதிகளிலேயந்தமல்லாமையாலே அதன்றிக்கே உபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணாநிற்கிறதஸம்பதமன்றோ? ப்ராப்யவிஶேஷவிநாவிநிஶ்சித்யேநதித்ஸாதிகளிலே ப்ரஸ்துஷம்ஸ்க உபாயஸம்ஸ்யநக்ரியாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறப்போலே இங்கும் பண்ணலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யோபாயஇதி) நித்யநைமித்திகாதிகளிலேயதாதயாவானாலுமிங்குபாயம் காம்யமானபடியாலே காம்யங்களில் ப்ரயோஜநஸம்காரநியமமானபடியால் ததர்த்தம் ப்ராப்யவிஶேஷம்ப்ராப்யநிஶ்சயம் வேணுமென்று கருத்து. அயமுபாயாநுஷ்டாநப்ரகாரமாகிலன்றோ இப்படி சொல்லலாவது "அபேக்ஷிதாநுஸந்தாநேந ஸஹ

ஸா-ஸ்வா||ஸமாநதித்யாஹ(இப்படிதிருமந்த்ராதிநா)ஶ்ரீமந்த்ரே ப்ராப்யப்ராபகயோஜநாயாஶ்ச க்ரமேணாநுஸந்தேயத்வமாஹ. அயஸ்ய

ஜா || காரியானுலிறே இவனுக்கிவ்வுபாயாநுஷ்டாநம்வருவது. "அபே நஸ்மரணம்வ ஜேத், அபாயஸம்ப்ரணாமதி:" என்கிற ஆசார்ய ஸூக்திகளாலும் அபரூபாயாநுஷ்டாநத்தை வ்யாஜமாக ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. இங்கு ஸர்வஜ்ஞரும் ஸத்வாத்யாதிக்ஷணங்களும் நிஸ்ஸமாக மூன்று ஸாக்ஷாத்காரங்களாலும் திரள உபாயவ்யாஜமான

ஸா. நீ || ஸ்வஸ்வரூபம்வக்த்ர"வென்கிறபடியேகேவலஸ்வாஸ்ரயஸ்தயா நுஸந்தேயமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அபேக்ஷித்தி) (பாசுரங்களாலுமிதி) ஸ்வஸ்வரூபஸ்வஸ்வபாவஸ்ய. இப்படிஸத்வாத்யாதியிலும்நிஸ்ஸிலும் க்ரியாவதாரஸ்ஸாஹாரம்பண்ணினுல் அயம் மூன்று வாக்யமாகையாலே ஸர்வஸ்வநியதமாய்வ்யபதேசமாக வ்யவஸ்தியாதோ?வாக்ய லேசதோஷமும் வாராதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஸர்வஜ்ஞருமிதி) ஸாக்ஷாத்காரம் மூன்றுனலும் வாக்யவாக்யதயாவ ஸ்வாக்யமாகையாலேகலேவாக்யஸ்யமாகிறதென்று கருத்து. ஸா லேசவாக்யதயா லேசவாக்யஸ்யமேகமானலும் ஸவ்யாஜமாகலாகாதோவென்கிறஸங்காவாரணஸ்யம் (உபாயவ்யாஜமானேதி) உபாயாநுஷ்டாநஸ்யாபாயவ்யாஜக வாக்யஸ்ய கதநமென்று கருத்து. ஆனலுமெனக்கநிஷ்டமெல்லாங்கழியக்கடவது லோகம்ஸ்யம்பண்ணக்கடவேன் ஸர்வஸ்வம்பண்ணுநிற்குறேனென்று மூன்று வாக்யஸ்யம் வ்யாஜமானபடியாலே ஸ்வாஸ்ராகாரங்கைக்கு மங்கயமும் தநயோநகவாக்யதையுமெங்ஙனேயென்று ஸங்கித்து உத்தரம்

ஸா-கா || யாநேந உபாயாநுஷ்டாநஸ்வஸ்ய ஸஞ்சித்ராஹ. (அபேநத்ராதிநா) ஸ்வகதஸ்ய ஸர்வஜ்ஞாநுஷ்டாநஸ்வஸ்ய லோகஸ்ய வ்யக்த்ரஸ்வவிரோதிநிவ்ருத்திஸ்வஸ்யகாரயாஸ்வாஸ்யத்யநீயஸ்யாஸநஸ்வ ப்ரஸ்யாநுஷ்டாநஸ்வஸ்யலோக ஸத்வாத்யாதிஸ்வஸ்யாநுஷ்டாநம் ஸ்வாத்யாநுஸந்தேயஸ்ய: கர: கர்த்ரு ததநுஸந்தேயா ந ப்ரகார: ஸ்வ கயம்வாஸாக்ஷாத்காரவாக்ய ஸர்வவிரோதிநிவ்ருத்த்யாஹ. (இங்குஸர்வஜ்ஞருமித்யாதி) ந நவ்ய திவ்யநிவ்ருத்திரவிலோகம் ஸ்யாஸ்யதி ததஹிதாஷஸ்வஸ்யலோவா நிஷ்டநிவ்ருத்தி: ப்ரஸ்யநீ யேதி கயஞ்ஜஸ்ப்ரஸ்யாநுஸந்தாநஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தி லேசஸ்யம் ஸர்வஜ்ஞாநுஷ்டாநஸ்வஸ்ய லோகம்ஸ்யஸ்வ ஸ்வஸ்வஸ்ய வ்யஸ்யாஸ்வநேந ஸாக்ஷாத்ஸ்வஸ்வஸ்யவிலோகநஸ்வாஸ்வலோஸ்ய தஸ்யா நாதி கரஸ்வ்யாஸவ்யதிலக்ஷாயமாந ப்ர திவ்யநிவ்ருத்தலேக்ஷாயாஸ்வ ப்ராயஸ்சித்தவதேஸ்த:. ஸ்வஸ்வஸ்ய கஷிந்நு ஸர்வவாக்யவிரோயி நிவ்ருத்தே: ப்ராக் லோகம்கயஸ்த்ரீஸ்யாஸ்ய தேஸ்ய லேசஸ். விரோயி ... ஸ கியோகிநிஸ்வஸ்யலேநவிரோயஸ திஸம்ஸ்வ

௨-ம் || ஏகவாக்யமாய்த் தலைக்கட்டக்கடவது. எங்ஙனேயென்னில்: ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வப்ரகாரநிரதிஶயபோக்யனாய் பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத நாராயணன் திருவடிகளில் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யத்துக்கும் விரோதியான ஸர்வமுங்கழிந்து பரிபூர்ணகைங்கர்யம் பெறுகைக்கு அகிஞ்சநனானவடியேன் ஸ்வரக்ஷண பராதிகளிலெனக்கந்வயமறும்படி ஶ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளிலே அங்கபஞ்சகஸம்பூர்ணமான ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேனென்று த்வயத்தில் திரண்டபொருள். * * * * *

ஸா-ஸ்ரீ || அருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) ஸர்வஸ்வாமியாயித்யாதி பெறுகைக்கு இத்யந்தமுத்தரவாக்யார்த்தம். அகிஞ்சநனான இத்யாதிபூர்வவாக்யார்த்தம். பரஸமர்ப்பணக்ரமோத்தரீத்யா ப்ரதிஷ்டிதம் இத்யாத்ரார்த்தவாக்யார்த்தஸ்ய தத்யாங்கயாதேகவாக்யத்வமென்று கருத்து. இப்படி த்வயத்திற்கு பூர்வவாக்யத்திலே ஶ்ரீ ஶப்தலக்ஷணமென்றும் ஶரண்யத்வாஜநிரபேக்ஷோபாயமென்றும் ப்ராஜ்ஞந்தானும் யாவஜ்ஜீவாநுஷ்டேயமென்றும் வ்யுத்பத்திக்கநுரூபாபேக்ஷையில்லை என்றுமிங்ஙங்கள் ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களென்றும் சிலஸம்ப்ரதாயமிருக்க அத்தையநாதரித்து கேவலயுக்திபலத்தாலே அந்யதாவர்ணநம்பண்ணுகிறதுவோ ஹ ஸம்ப்ரதாயமாகாதோவென்றவருளிச்

ஸா-கா || நிக்ஷேப ரூபந்தநாஹிஷ்டவிஷயோக்திஸாஹாவாஹித்யம் விஸ்தரேண. ஸர்வஸ்வாமிநஸ்ஸர்வப்ரகார நிரதிஶயபோக்யஸ்ய ஶ்ரீமதோ நாராயணஸ்ய சரணயோ: நித்யாபிஹத ஶேஷத்வ ஸ்வரூபாநுரூப ஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசிதஸர்வவிதகைங்கர்யஸ்ய விரோதிஜாத ஸர்வநிவ்ருத்திபூர்வகம் தத்கைங்கர்யம் ப்ராப்தும் உபாயாந்தர ஶூந்யோ ஹம் ஸ்வரக்ஷண பராதிஷ்வயோக்யோ யதா ந ஸ்யாம் ததா ஶ்ரீமந்நாராயண சரணயோ: ஸாங்க பரஸமர்ப்பணம் கரோமீதி த்வயஸ்ய ஸம்க்ஷிப்தார்த்த இதி எங்ஙனேஎன்னிலித்யாதிவாக்யஸ்யார்த்த:. பகவந்நித்யாபிஹத ஶேஷத்வ ஸ்வரூபாநுரூப பகவத்கைங்கர்ய ப்ராப்த்யுபாயஸ்ய ஶக்ததரோபாயாதிரஹிததயா கிஞ்சநஸ்ய பகவதி ந ஸ்வரூபஸித்தி வ்யுத்பத்திகோ ஹம் பகவந்தம் ஶுபாஶ்ரயம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஶக்திகம் வஶீக்ருத்ய ப்ரபத்யே இதி தத்தம் விஶ்வஸ்ய ஶரணாகதி. ஸ ஏவ வத்ஸ ஸர்வநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக ஶ்ரீமந்நாராயண சரணப்ரியகைங்கர்யப்ராப்தயே தத்ஸ்வரூபாநுரூபம் த்வதேக ஶரணோ யதா ஸ்யாம் ததா ஶ்ரீமந்நாராயண சரணயோ: ஆத்மரக்ஷாபரம் ந்யஸ்யாமீதி நிஷ்க்ருஷ்டார்த்த இதி பாவ:.

௨௯ || வைராக்யவிஜிதவ்யாஸைஶ்ச ப்ரபத்திவிஜிதஸ்ரவை: ।
அநாதிநிதநாதேகவிஜிதை: ஶிஷ்யவாஸேஷிதை: ||

ஸா-டீ || செய்கிறார் (வைராக்யவ்ருத்தி) இதுவே ஸம்ஸாரோத்தரணோபாயமாக ஶிஷ்டமாகையாலே ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் அநாதிஸித்தஸம்ப்ரதாயமென்று கருத்து. (வைராக்யவ்ருத்தி) வைராக்யவிஜிதவ்யாஸாளுடைய உபதேஶமாகையாலே ராகத்வேஷாதிபரவஶரானவர்களுடைய உபதேஶம்போலேயன்று ப்ரபத்திவிஜிதஸ்வராங்களாகிக்கெஸ்ராவோ தத்வஜ்ஞானித்து இருக்கையால் தத்வஜ்ஞானமாகவந்தவுபதேஶம்போலேயன்று ப்ரபத்திவஶீக்ருதஸ்வராங்களிஸ்ருஷ்ணாஸஹவதியாதக வித்துக்களானவர்களுடைய உபதேஶமானபடியாலே பரிஷ்கார வரணீயதாதோஷ ஸஹ்யவிஶேஷவிரஹிதாதிகளிற்படியே கேவலம் ஸஹ்யவிஷயாளுடைய உபதேஶம்போலேயுமன்று அநாதிநிதநாக விஜிதாளுடைய உபதேஶமானபடியாலே "ஸம்ஸாரதஹநோபாயோ ஹோமோ ஹரிஹராதிகாரய, ஶாஸ்த்ராண்யபி தத்வஜ்ஞானம் ப்ரதீபா" இத்யாதிப்ரகாரேண லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமன் றிக்கே "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" இத்யாதிப்ரகாரேண லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமவதீர்ணரான ஸ்ரீபாஷ்யகாராதிகளான ஆசார்யர்களுடைய உபதேஶபரம்பராப்ராப்தமான உபதேஶமாகையாலே இதுவே ஸமீசீந ஸம்ப்ரதாயமென்று கருத்து. இப்படி நாராயணன் திருவடிகளில் கைங்கர்யம் பெறுகைக்கு உபாயமாக ப்ரபத்தியைச் சொன்னது கூடுமோ? உபாயவிஶேஷ ஸந்நிதியில் ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று இரண்டு ஸம்போதியாக்கி தவயென்று உபதேஶித்து ப்ரபத்திகளாலே பண்ணின உபாயவிஶேஷம் விருத்தமாகாதோ ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்று ஸமஸ்த த்வயத்தாலே ப்ராப்யம் சொன்னதென்றிலதற்கு ஸம்பந்தமுண்டோ பரஸ்வரூபன் ஸம்பந்தயாநுஷ்டானமாகத்தான் ப்ராப்யம் கூடுமோவென்றவருளிச்செ

ஸா-கா || ஸம்ப்ரதாயோ அயமேவ ப்ரஶஸ்த: ப்ராதிஜ்ஞாதிஶய ஸம்ப்ரதாய ப்ரபத்திவஶீக்ருதஸ்ரவாதி ஸாதநவா ஸ்வாதாராவதீர்ணாதேஶீக்ருதஜநாஸ்யாஸ்ய ஸம் ப்ரதாயவிஶேஷ(வைராக்ய த்யாதிநா) ஸம்ஜ்ஞா உபாதாவோ வாக்யேந நாநாவாக்யேந யோஜநா கிம்ஸ்வித் கேவ லோபாய பரயோஜநாயாம் ஸமவிஶிஷ்டாய பரயோஜநயா ஸம்வாக்யத்வாதிதயா ஸமாஸாஸமாஸாத்

௩௦|| உக்த்வா பூர்வம் ப்ரபத்தே: ஸாங்கேஷ்வநாங்கம் விதிம் |
வாக்யம் ஸர்வபரித்யாகேத்யாத்ப்ரபத்த்யர்தநாங்கம் ||

ஸா-ஸ்வா|| ப்ரபத்தி (உக்த்வா பூர்வமிதி) இரண்டுமெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயமென்று கருத்து. உக்தி உபாய பூர்வோக்த ப்ரகாரேண ஸர்வபரித்யாகம் வாக்யம் ப்ரபத்த்யுக்த ப்ரபத்த்யர்த ப்ரதிபாதகமித்யர்த:. ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய இத்யேதத் வாக்யம் ஸர்வதர்ம ஸ்வரூப பரித்யாகம் ப்ரதிபாதயதீதி ப்ராப்தமிதி பாவ:. ஆனாலும் அயத்திற்கேயாகமாகவும் சொல்லக்கூடுமோ? அப்போ அய மாத்ரம் விரோதியாதோ ஸர்வதந்த்ராகமங்களிருக்க இதுக்கே ப்ரபத்தியாங்கமாகவும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டோ? ஸ்த்ரீஶூத்ராதிகளுக்கு ப்ரமாணத்தாலே மோக்ஷஸாதநத்வம் ஸம்பாவிக்கக்கூடுமென்றில் ஆகாநாசைவ மோக்ஷமென்கிறது விரோதியாதோ? அது ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தாதாரகமென்றில் இது திருமந்த்ரத்திற்கும் ஸம்ப்ரதாய மன்றோ “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய” என்று ஸர்வதர்ம பரித்யாகத்தையே ப்ரஶம்ஸிக்கையாலே இதர்க்கு ப்ரயோஜந்தானெங்ஙனே உக்தாதி ஶங்கைகளை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு ஶ்லோகத்தாலே அதிகாரா

ஸா-ஸ|| ஸம்ப்ரதாயப்ரதிபாதகம் (உக்த்வா பூர்வமித்யாதிநா) (ப்ரபத்தே:) ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்வரூபரூப ஸம்பந்தாநுஸந்தாநபூர்வக ஸமர்ப்பணவிஷயே (ஸாங்கேஷு) ப்ரபத்திரூப ஸ்வஸ்வரூபஸமர்ப்பணாதிகம் அப்ரதிஷ்ட வசந இத்யாகாரம் ஶரணாகதி ஸ்வரூபம் அநந்தபாக்த்யாகாரம் ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே இத்யாகாரம் நாராயணாய நம இதி நாராயண ப்ரதிஸம்பந்திக ஶேஷத்வ விரோதி நிவ்ருத்தயே ப்ரபத்யாங்க பரிபாலநார்த்தகம் வாக்யம் ப்ரதிபாத்யம். உக்த ப்ரகாரேண வாக்யஸ்ய அயப்ரபாவாத்ஸ்வாதந்த்ர்யம் தத்ர ஸ்வகார்ய ஸ்வதந்த்ர மோக்ஷஸாதநத்வம் ப்ரபத்தி ப்ராப்ய ப்ராப்த்யுபாய ப்ரதிபந்தக ப்ரதிபந்த விரோதி நாம் ஸர்வ ப்ரகாரகம் ஸாங்க ஸ்வநிஷ்டப்ரதிபாதகம் “யதி புத்ரோ ஜாதவேதஸம் ஸ்ரீதரம் பூஜயேத் ஸதாசிவ தாநந்தோஸ்மி ப்ரபத்யே” இதி ஶ்ருதிஸித்தம் ஸர்வகாரண ஸமர்ப்பணபூர்வக ஸர்வதர்ம ஸர்வப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்திபூர்வக ப்ரபத்தி ஸமர்ப்பணம் அயோக்யாநுஸந்தாநம் ஸர்வம் ஸாங்கதாநிர்தேஶம் நிஷ்கர்ஷ தாம் ஸர்வதர்மாந் பரித்யாகப்ரதிபாதகம் “ஸாங்கோபாங்க”இத்யாதி ஷட்குண்யோபேத ஸர்வஸ்மை நிர்வஹணம் விரோதிவிஷயம்

௩௦ ॥ ஸகலமபயம் த்ருவபதம் ஸாவதாநம் த்யேயம்
வ்ருக்ஷஸ்ய வேதகோபாத்தஷட்கம் ஸமயோமஸ்ரு ।
ஸத்வரணயஸீதேஹிதேவ அவ்யக்தாஷ்ட வணம்
ரங்கேஶதாதிஹ்ராஸம் நவதீவ் ஸாதயேத ॥
ஓதுமிரண்டையிசைந்தருளாலுதவுந்திருமால்
பாதமிரண்டுஞ்சரணெனப்பற்றி நம்பங்கயத்தாள்

ஸா-நீ॥ ஸ்லோகத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸகலமிதி)(ஸகலம்) ஸகலவாக்யம்ஸ்வ்ரு
த்திவா. (அபா) அபயஸம்ஜ்ஞாவக. (த்ருவபதம்) ஸ்வார்த்தவாக்யத்ரய
யார்த்தம். ஸாமவேத ப்ரஹ்மம் வாக்யநாராயணநேதனந்தா ௩௦
௩ ஜ்ரா தி வ க வ ா ர ஷ்ட ர ண ா தி ந ா . த ா ர் ம் த ா ரீ
யவாராஷஸ்ய: யஸ்ய தக. வ்ருக்ஷஸ்யவைகம் யஸ்ய தக.
ஸ்யவஞாஜ்ஞாநஸ்யாலி ஜநகதயாதிவ ஶஷ்கித்யஸ்ய:. உவாத்த:
ஷட்கம்ஸமயோம: யேந தக ஷட்கம்ஸமயோம நிஷ்க்திஅரேவ வேஙக
ஸாயநஸ்திதி ந விரோய:. ஸத்வாநாதேணவாநாம்ஸதோஹார: ஸத்வா
ணவீ தகஸத்யஶதேஹிதேவக ஸவஶாஸ்யஸ்யமஸஙதயா மம்ஹீர
தித்யஸ்ய:. தேஞதேம்த விவரணரதவதயா விஶேஷாவரயோவேய
வ காஶகஸ்ாக அயவநூதேதம்த்ருஸ்ய நவ்யாஶஷ்யதிதி ஸாவ:. ௩௦
தேம்த ஸ்ய ஸ்வரவவர ஸ்வர்தவ விவேகஜநநஅரோண ஶாம்திரஸ
வ யாநதயா தஷவேகஷயாஸ்ய வ்யாஶஸ்யம் கயதித்யதாஹ (ரங்
கேஶதாதிதி) (ஜஹ) ஸம்ஸாரணேவ (ரங்கே) ஸ்ரீரங்கதிவ்யதேஶே
(ஸதாம்)“அபயஸ்யாநாஸ்யாநேநஸஹஸவேஷவம்வக்தா”கவேத வ
ஸ்ரீரங்கே ஸாவரோஷ்தி வாக்யா ஜ்ஞாவ்யதே. ரங்கே ஸதாதிதி
ஶிஷ்டவஷத்ரஹணாதிதரவாராஷஸ்ய ஸக்தாநாவேலி ஶாம்திரஸ
நாயாவேஸந உகவாஷயதீத்யஸ்ய:. இப்படி அபயத்திற்குவாய
வ்யாநகமாக தோவாக்யஸ்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, உவாயாநா
ஷ்டாநவ்யாநதயா கூடுமென்றில் உவாயாநாஷ்டாநகைஶயிலே அ
ப்படியானாலும் வாராஷஸ்யதயா கநாஸஙாநகைஶயிலேயுமிப்
படிஉவாயவ்யாநகமாகவநாஸஙாநிவஸ்ருமுண்டோவென்றவா
ராஷஸ்யதயா கநாஸஙாநகைஶயிலந்த நிவஸ்யமில்லையயாகதே
மாக கநாஸம்யிக்கலாமென்று ஒருபாட்டாலே அபாஸ்யாநாஸஙா
நக்தேத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஓதுமிரண்டுமிதி) (ஓதும்) ஓதப்படா
நிற்கிற ஶமஶாஷ்யிலே அஷ்யநம்பண்ணப்படாநிற்கிற (இரண்டை)

ஸா-கா॥ நவஸம்வ்யாஷ்யஸமநாநாகத்ணஜகரோதி (ஸகலம)
யதித்யாதிநா)ஸ்யவஜகாஜமஸஉவாயஸிஜேவாயஜதி நவளந
ராக்தம். ஜதிஷமயாயாம ஸங்க்ரஹாதி.(ஓதுமிரண்டை ஜத்யாதிநா)

௨௪|| நாதனைநண்ணி நலந்திகழ் நாட்டிலடிமையெல்லாம்
கோதிலுணர்த்தியுடன் கொள்ளுமாறுகுறித்தனமே. (௩௫)

ஸா-டீ || பதவ்யாக்யாநம்-த்ருஷ்டாந்தவ்யாக்யானமிரண்டையும். ஸங்க்ரஹ -திஸம்பந்த யாலேகாவமாகார்ஷக ஸம்ஸாரம். (இசைந்து) கூட்டி(அருளால்)க்ரு பையாலே (உதவும்) உதவுமவனை ஒருக்காலுச்சரியுங்கோளென்று க்ருபையால் விடியாநிற்குமவனை ஸமஸ்தஸ்வர்க்காதிகளிலே"ஸக்ரு தேவப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே"ப்ரதிஜ்ஞாகாரேண விடியாநிற்கு மவனை (திருமால்) யால் புருஷகாரம் பெரிய பிராட்டியாரிடத்திலே வாத்ஸல்யாதிசயேந அபராதியாயிருந்தாலும் இவனைவிந்த வேதந னை அங்கீகரித்தருளவேணுமென்று பிராட்டி ஸக்ருதிஜ்ஞாபநம்பண்ண வே புருஷகாரத்தாலே மறுக்கமாட்டாமலிருக்கிற ஸ்ரிய:பதியினு டைய (பாதமிரண்டும்) இரண்டுதிருவடிகளையும் ஸர்வாநந்யஸாத்ய மாய் ஸாத்யமான ஸாதநமான விரண்டு திருவடிகளையுமென்றபடி. (சரணைப்பற்றி) உபாயமாகவத்யவஸித்து ஸித்தஸாத்ய ஸாதந மாக ஸாதநமுண்ணம்பண்ணி. இவ்வளவும் பூர்வவ்யாக்யானம். (நம்பங்கயத்தாள்நாதனை நண்ணி) நம்முடைய பங்கஜவாஸினியான பி ராட்டியினுடைய நாதனை ஸ்ரிய:பதியை நண்ணி தேசவிசேஷத்திலே போய்கிட்டி. (நலம்) ஆநந்தம் (திகழ) அபிவ்யக்தமாகாநிற்கிற ஆநந்த ரூபமான நாட்டிலே பரமபதத்தில் (அடிமையெல்லாம்)பண்ணும் கைங்கர்யங்களையெல்லாம் (கோதில்)தோஷமில்லாத ஸ்வார்த்தகர்த்ரு த்வாஹங்காராதிதோஷரஹிதமான(உணர்த்தியுடன்)நிஸ்சயத் தோடேபாரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்தோடேகூட(கொள்ளுமாறு)பண் ணும்ப்ரகாரத்தைகுறித்தனம். உபாயத்தில் பதங்களிலே அடவாகஅநு ஸந்திக்கப்பெற்றோமென்றபடி. இங்கு பூர்வோத்தரகண்டார்த்த மன்றிக் கே ஸமுதாயமாக வாக்யார்த்தஞ்சொல்லுகையாலேபூர்வார்த்தஸ்தா மாக அயநுஸந்தாநகாலத்திலே அத்யாநுஸந்தாநமிப்படியும்

ஸா-கா || (இரண்டைஇசைந்தோதி)உபயஸாதாரணீயத்(அருளாலுதவும் திருமால் பாதமிரண்டும்சரணெனப்பற்றி) ஸாத்ருஶ்யதர்ஶகேவலக்ருப யாரக்ஷ்யரக்ஷகவ்யாபாரவ்யதாஸஹவதேவாதாரவிசேஷா யகேநாஸ்தி(நம்பங்கயத்தாள் நாதனை நலந்திகழ் நாட்டில் நண்ணி) ஸ்வஸ்மிந்நஸ்ரிய:பதிம் பரமபதே ப்ராப்ய(அடிமையெல்லாம்) ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யம்) (கோதிலுணர்த்தியுடன்) ஸ்வாமிந ஸ்வார்த்தம் கர்த்ருத்வ ஸ்வாமிந ஸ்வார்த்தம் கர்த்ருத்வபுத்தி விரோதிஸம்பந்த பரிஹாரஸஹ (கொள்ளுமாறு குறித்தனமே) ஸ்வீகரண ப்ரகாரம் நிரணைஷ்யமா"வேதாஸ்த்ரார்த்

௩௦ ॥ நவேதாந்தாச்சாஸ்த்ரம் நமதுமதநாத்தத்த்வமதிகம்
நதத்பக்தாத்தீர்த்தம் நததபிமதாத்ஸாத்த்விகவச꞉ ।
நஸம்ஸாராத்ரோகோ நவைத்யஸ்ஸஜ்ஜநாத்பிஷகயஜநகம்
நமோக்ஷாத்ஸௌக்யம் நப்ரபதநத꞉ க்ஷேமகரணம் ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரே
த்வயாதிகாரோऽஷ்டாவிம்ஶ꞉.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஸா-தீ॥ பண்ணவேணுமென்று கருத்து. இனி அபயம்போலே "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" என்று வ்யவஸ்திதமான ப்ரமாணங்கள் நம்மிருக்க அபயத்தையே ரஹஸ்யத்ரயார்த்தஸாரமாகப்பண்ணி அதற்கு விவரணம்பண்ண வேணுமோ, "அநேகாபயஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய, கிந்து தஸ்ய ப்ரஶம்ஸ்ய" இத்யாதிகளாலே அபயஶாஸ்த்ரவசனென்றில் அது அபௌருஷேயமன்றோவென்ற வநேக த்ருஷ்டாந்தங்களாலே அபயஶாஸ்த்ரத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (நவேதாந்தாதிதி) வேதாந்தாததிகஶ்ரேஷ்டம் ஶாஸ்த்ரம் யதா நாஸ்தி அதிகமித்யஸ்ய ஸமர்த்தநம். மதுமதநாததிகம் தத்த்வம் யதா நாஸ்தி "வேதஶாஸ்த்ராத்பரம் நாஸ்தி நதைவம் கேஶவாத்பரம்" இத்யுக்தே꞉. (தத்பக்தாத்) பகவத்பக்தாததிகம் தீர்த்தம் பாவநம் நாஸ்தி "தே வை ந த்யாப்ராப்தாஸ்த தேஶம் பாவநா ஸாது" இத்யுக்தே꞉. ப்ரபந்நாம் ப்ரஹ்மணவாத பாவநம் இதி பகவதோ தேவோக்தம். ததபிமதாத் ஸஹ்ருதாத் அதிகம் ஸாத்த்விகஸ்யாநம் ஸாஸ்த்ராநம் நாஸ்தி "யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்த꞉ யாவேதாந்தகரஸ்ஸ்யாபர மஹாபாகம் ரோவேத தேநாவேததே" இத்யாதிகம் த்ரஷ்டவ்யம். ஸம்ஸாராத்ரோகம் அதிகம் நாஸ்தி, ஸ்ரோகம் ஸ்ரோகஜநகம் ஸாத்த்விகாஹாரா ததிகம் ரோகஜநகம் நாஸ்தி. "ஸ்ருயாஸ்ஸ்வம் வஜ்ரோரோக" இத்யாதிகம் த்ரஷ்டவ்யம். யதா ஸ்ரோகம் ஸ்ரோகதாஸாயநம் மோக்ஷஸாயநம் "உஜ்ஜீவம் ஸத்துகிஸஸ்யா" இத்யுக்தே꞉. வைத்யஸஜ்ஜநாத் ஸதாசார்யாத் அதிகம் போத்யஜநகம் தத்த்வஜ்ஞாநஜநகம் நாஸ்தி "ஸதாசார்யஸேவ்யா" இத்யாத்யுக்தே꞉ மோக்ஷாத் மோக்ஷாததிகம் ஸௌக்யம்

ஸா-கா॥ பரம் நாஸ்தி நதேதைவம் கேஶவாத்பரம், நவாஸ்தே தேவாத்பரம் ஸித்திம் இத்யாதி ப்ரமாணாத் வேதாந்தாதிகம் ஶாஸ்த்ரம் வாஸ்தே தேவாதி

உக்தம் ஸா-தீ ஸா-கா வ்யாக்யாஸஹித ஶ்ரீதேஹளீஶஸ்துத்யவஸாநே

ஸா-தீ ॥ யதாநாஸ்தி "நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா। பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீ ததா" இத்யாத்யுக்தே: ப்ரயோஜநத: ததாப்யேதாவதா ஸர்வகாரணம் ஶேஷகாரணம் ஸாமர்த்யம் நாஸ்தீத்யர்த:। ததா உக்தஸ்யைவ த்ருஷ்டாந்தைர்யதா ஸம்ப்ரதாநாஸ்தி ததா ப்ரத்யக்ஷேபி "ஸர்வத்ர ஸ்வாபாவம் ஸாரவிரோதநம் பவதி, ஸர்வோபயஸ்ய ஸாதகத்வம்" இத்யாதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யுக்தே: ஸர்வாவதாரேஷு பரமபதம் ஶ்ரீவைகுண்டாக்யம் தி யேந கேநாபி ப்ரகாரேண ப்ரயோக்தவ்ய இதி ஶ்ரீரங்கநாயகோக்தஸ்ய நாராயணஸ்ய வாசகஶப்தஸ்ய ஶங்கரோக்தி தாத்பர்யம். "ஆலோட்ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந:। இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயண: ஸதா॥ ப்ரபாவாத்பரம் தத்வம் நாஸ்தி நாராயணாத்பரம்" இத்யாதிகம் வாக்யவிஷயீபூதம் ஸர்வம் வாக்யாதிகம் த்ரஷ்டவ்யம். * * * *

இதி ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய க்ருஷ்ணதாஸேந ஸம்பூர்ணஸ்தவ வ்யாக்யாநம்
வாதிபீகர ஶ்ரீவேதாந்தாசார்ய ஶ்ரீமத்வேங்கடநாத தேஶிக
கடாக்ஷலப்த வேதாந்த ஸ்வாமிநா தேந ஸர்வோபகாரேண
விரசிதாயா தாத்பர்யஸாரதீபிகாயா:
ப்ரதமோ பாக: ஸமாப்த:.

ஸா-கா ॥ ஏகோ தேவோ நாஸ்தீத்யர்த:. யதா "நஹ்யஜ்ஞாநேந பவதி ஸர்வ பரம் கிஞ்சிதஸ்தி தேவ: நாராயணாத்பர: । தேவாநாஞ்ச நச பாதி காரணம் ஶ்ரூயதே ஸர்வதேவமயம் தத்வம் விதிதம் ப்ரஹ்மணோ முநே: । வாசநிகம் ஸர்வம் நாராயணஸ்ய ப்ரபாவம்" இத்யாதிபி: ப்ரமாணைர்நாஸ்தீத்யர்த:. யதா "ஸர்வ வேதேஷு வேதாந்தேஷு ஸர்வ ஶாஸ்த்ரேஷு ஸர்வத: । ஸர்வ ஸ்ம்ருதிஷு வாக்யேஷு தேவோ நாராயண: ஸ்ம்ருத: ॥ ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி லயே யஸ்ய யத்ர யத்ர வஸேத் ஹரி: ॥ தத்ர தத்ர ஶ்ரிய: ஸர்வம் ஸர்வத்ர ஹரிஸ்மரணம் ஸு" இத்யாதிபி: ப்ரமாணைர்நாஸ்தீத்யர்த:. யதா "தத் ஸர்வம் பரமம் தாம ஸர்வம் ஸர்வத்ர ஸர்வத்ர ஸ்வபாவம் ஸர்வோபாதாநகாரணம்" இத்யாதிபி: ஸர்வ ப்ரமாணாதிபி: ஸர்வ ஜநகத்வம் நாஸ்தீத்யர்த:, யதா "ஜ்ஞாநம் பரம் தத்விஷ்ணுமயம் ஸர்வம் ஸர்வஸம்பத்திதாயகம், "ஸத்வம் ஸர்வதா ஹரே: ஸர்வமாத்மா ஹரி: ப்ரஜாயதே । ஹரிஸ்ஸர்வ ப்ரஜாநாம் ஸர்வதா ஜ்ஞாநதேவ:" இத்யாதிபி: ஸர்வ ப்ரமாணைர் ஜநக நாஸ்தீத்யர்த

सा-का ॥ मन्येत । यद्वा "यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति येनाहं नामृता स्यां किमहं तेन कुर्याम्" इति श्रुतिभिः ऐश्वर्यादिकं सर्वमनर्थ्यमवमन्येत । यथा "अपायवारतरोऽनन्ते नास्तिवेदेषु शेषतः । अपायवारतरोऽनन्ते नः स्थितः स्यान्मुमुक्षुभिः" "सर्वेषामेव मन्त्राणां मन्त्ररत्नं ह्युपावहम् । सत्त्वस्थानां विभवं वदेत् ॥ अपायवारतरोऽनन्ते नास्तिवेदेषु शोभनम् । यथोक्तलक्षणेन ... विशिष्टाय" इत्यादि ... अयत्नसिद्धमवस्थित्यादि (नवेदान्ताचार्यादिना). * *

इति सारार्थ... कृतिषु ... व्याख्यायां

श्रीनिवास गुरोः पुत्रेण श्रीनिवासेन

विरचितायां सारप्रकाशिकायां

अपायाधिकारः ॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

அத சரமஶ்லோகாதிகார: ||

ஸா-நீ || இப்படி திருமந்த்ரமும் த்வயமும் மந்த்ரமாகையாலே அதிகாரி நியதயோபதேஶ்யமாகையாலே ரஹஸ்யமானாலும் "ஶ்ராவயேச் சதுரோ வர்ணாந்"என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் ஶ்ராவ்யமான சரம ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமல்லாமையாலே இத்தை ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமாக்கி இதற்கு விவரணயோஜனை பண்ணுகிறோமென்று உபோத்காதாதிகாராதியிலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினது கூடுமோ. இது ஸர்வஶ்ராவ்யமானாலும் அர்த்தத: ரஹஸ்யதமார்த்தகதயா ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமென்னில் இந்த ஶ்லோகத்தை அர்த்தத: ரஹஸ்யமென்று சொல்லக்கூடுமோ பாரதஸம்ஹிதையில் க்ஷத்ரியனான அர்ஜுநனுக்கு அவகர்ஷந் தோற்றும்படி ஸாரத்யம்பண்ணுகிற கோபஜாதீயனான வார்ஷ்ணேயன் சொல்லுகிற ஶ்லோகத்திற்கு ப்ராமாண்யமே ஸம்ஶயிதமாகையால் ரஹஸ்யதமார்த்தகத்வஞ்சொல்லக்கூடுமோ ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரிய:பதி தானே கோபவேஷனாகவவதரித்து உபதேஶிக்கையாலே இச்ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமாகலாமென்றில் ஆனாலும் ஹம்ஸாவதார புத்தாவதாரோபதேஶம் போலே அநாதேயத்வம் ப்ரஸம்ஶியாதோ, புத்தாவதார உபதேஶ அஜ்ஞாநார்த்தமாக ஸர்வஜ்ஞஸ்ய வஞ்சநார்த்தமாகையாலே ததுபதேஶமநாதேயமானாலும் க்ருஷ்ணாவதாரம் கேவல தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தமாகையாலே ததுபதிஷ்ட ஶ்லோகம் ரஹஸ்யமாகலாமென்றிலானாலும் ஸர்வேஶ்வரனுமாய் உபதேஷ்டாவுமான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் அநபேக்ஷிதாவஹமான ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணக்கூடுமோ, ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யாதிகுணத்தாலே ஸாரத்ய தௌத்யவஹநங்கூடுமென்னில் அப்போது ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸாரத்யாதிவஹநம் ப்ரஸம்ஶியாதோ "த்ரீ வர்ஷ்ணேய ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நஶ்யந்தி ராஜாநஶ்ச"என்கிறபடியே ப்ராஜ்ஞவிஶேஷமிருக்கையாலே அவ்வஹநங்கூடுமென்றிலானாலும் ப்ராஹ்மணாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமில்லாதேயிருக்க முறை தப்பி அவனுக்குபதேஶிக்கக்கூடுமோ, "நாப்ருஷ்ட: கஸ்யசித் ப்ரூயாத் ந சாந்யாயேந ப்ருச்சத:"இத்யாதிகளாலே ப்ராஹ்மணாதி ஶிஷ்யலக்ஷணமுமிங்கு ப்ரஸக்தமென்னிலானாலும் பாரதஸம்ஹிதையிலே ப்ரஸக்த ப்ரஶ்நவசநமுமஸங்கதமன்றோ, ஸங்கதமானாலும் ரஹஸ்யதமோபாயமே உபதேஶ்யமாகையால் கர்மயோகாத்யுபதேஶமுமஸங்கதமன்றோ, கிஞ்ச அர்ஜுநனைக்குறித்து உபதிஷ்டமா

உசு|| ய உபநிஷதாமந்தே யஸ்தாத் ததேதயாம்பபூவ
ஶ்ருதிஜநநதாமோகஶ்லோகஸ்ஸ்வய: ஸமஜாயத |
தமிஹ விதிநா க்ருஷ்ணம் த்யேயம் ப்ரபத்ய ஸநாதநம்
ஶமிததுரிதாஶங்காதங்கா: த்யஜேம பவாதபம் ||

ஸா- நீ|| அவனுக்கே உபாதேயமாகையால் ஶாஸ்த்ராதிகளுக்கு அநபேக்ஷ்-மாகையாலே ஶாஸ்த்ரார்த்தோபதேயமென்கிறவனே, இந்த உபாயத்திற்கு ஸித்தோபாயமாகையாலே ரஹஸ்யத்ரயத்தினானவனே, கீழ் இந்த ரஹஸ்யத்ரயத்தில் உபாயம் முதலான ஸர்வார்த்தமும் ஶ்ரீமந்த்ரத்திலே ஸங்க்ஷிக்கையாலே ஸத்ப்ரதாநமும் அந்யாபஸிஸமுமன்றோ, உக்தாதி ஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு சரமஶ்லோக ப்ரபந்தத்தை "ஏஷ நாராயண:" என்று தொடங்கி மஹாவாக்யத்தாலே விஸ்தரேண ஸம்க்ஷேபிக்கக்கடவராய்க்கொண்டு ஶ்ருதஶ்லோகத்தாலே அதிகாரார்த்தத்தையும் ஶங்காபரிஹாரங்களையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (யஇதி) (ய:) ஶ்ரீக்ருஷ்ண: (உபநிஷதாமந்தே) ஸர்வோபநிஷதாம் ஸர்வே மணவர்த்தாதி ஶ்ருஶங்கேன வேதகக்ஷேத்ர ஸர்வோபநிஷதாம் ஸாரபூத: ப்ரதிபாத்ய இதி ஸர்வபாவகாஶப்யேந உபநிஷதாமிதி பஹுவசநேந வ்யஜ்யதே. "வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" இத்யபி விஶிஷ்ய ப்ரதிபாத்ய இத்யபி வ்யஜ்யதே அநேந ஸர்வோபநிஷத்ப்ரதிபாத்ய பரம்ப்ரஹ்மைவ க்ருஷ்ணரூபேணாவதீர்ணமிதி தாத்பர்யம். (தநந்தயாம்பபூவ) ப்ரவிஶ்ய பரிஶீலந இதி வ்யுத்பத்த்யா ஶ்ருதம் வ்யஜ்யதே. (யஸ்மாத்) ஶ்ரீக்ருஷ்ணாத் ஶ்ருதிஜநநதாமோகஸ்ஸ்வ ப்ரஶஸ்த ஸர்வ ஜநஶோகஸ்ஸ்வ ஸ்வயம் ஸமஜாயத. தயாம்பபூவ: ஸ்வயம் ஸஞ்ஜாயதேத்யநேந தேவ ஶ்லோகஸ்ஸ்வோத்தேரண உதீர்ணத்வம் வ்யஜ்யதே. அநேநாஜாந்ய ஸம்ப்ராஜீக்ருத்ய ஸர்வலோகஸம்ரக்ஷணாய தயாபரவஶஸ்ஸ்வ ரஹஸ்யத்ரயேத்

ஸா- கா|| ஏவம் த்யஸ்ய ப்ரதிபாத்யார்த்த வாக்யார்த்தா நுஷ்டா தஸ்ய ப்ரதிபாத்யார்த்தஸ்ய ப்ரயோஜநாதிகாரிணாம் விஶிஷ்ய ப்ரதிபாத்ய ப்ரதிபாதகஸ்ய சரமஶ்லோகஸ்ய ப்ரவாக்யயோஜநாம் வக்த்ரம் வக்த்ரேணாதிகாரார்த்தம் ஸங்க்ரஹ்ணாதி. (யஉபநிஷதாமித்யாதிநா) ஸர்வவேதாந்தார்த்தவேத்ர ஶ்ரவணீயதயா விவக்ஷயா ஸ்வாஸ்ருஷ்ட ஸாயநஸாமஞ்ஜஸ்யேந வேத்ரா ஶ்ரவணீயதயா விவஶதயா ஸ்வாதிஷ்டஸாயநாஸாமர்த்ய்யேந ஶோபாநாம் ஶோகநிவர்த்தந ப்ரவ்ருத்தாத்ஸ்வாஸ்த் ஶ்ரீமந்நாராயணாத் ஸ்ருஷ்டாஸ்தவிஹிதவ: ஶ்லோக: ப்ரவ்ருத்தஸ்ஸம் ஸர்வேஷாம் ஸர்வஸ்ஸாயநஸ்ஸித்தம் ஸம்பவஜ்ஞா தத்ஸ்ஸ்வாஸ்த்ர காரணாஶ்ரித்யாப ஶோபாஷாதிவிஶிஷ்ட நிவ்ருஶங்காபயம் தத்தேதம் கார்யபூர்வகம் தக்ஷ ஶோபாஷாதிவிஶிஷ்ட நிவ்ருஶங்காவயம் ததஶ்சதத்யர்த்தேவதஶ் ப்ரபாஸநிஶ்சயேந ஸாவிதா ஸவேவிஶேத்யர்த்த:. ஏவஞ்ச ப்ரபந்நிஶ்சயேந

௪௰|| த்³வித்வஜ்ஞாநே நிமித்தம் ஸமமபி ந ததா³ ரோவிஶ்ராந்திதே³ஶே
ப³ஹ்வாஶ்ரயே தே³ஹபா³ஹுல்யமிதி ஹ்ருதயமேநோ ப்ரஸூதா ஶங்கதா³ஸ்தே ப⁴வந்து ||

ஸா-டீ|| பாயமேவ ஸங்க்³ரஹ பரிஹர்த்தும் ப்ரத்யக்ஷமநுமாநம் விஷயவத்வம் ஸாமா
ந்யாத³பி ப்ரஸஜ்யதே யத்³வா ப்ரதீதயத்வம் ஸாதா⁴ரணமிதி ஶங்காமநுபாஸ்ய (தம் க்ருஷ்ணம்)
ஸமேந ப்ரத்யக்ஷ ப்ரத்யக்ஷமஸ்ய ஸ்வீயம் பக்ஷம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்யோபந்யாஸ
தீர்ணம் இதி வ்யஜ்யதே. (ஸநாதநம் யதா²ம்) ஸித்³தா⁴ந்தாயம். “ப்ரத்ய
க்ஷவிஷயத்வே ப்ரஸஜ்யமாநத்வாத் ப்ரஸஜ்யதே ஜநா: | ஸ்வப்ரஸித்³தா⁴தா⁴ரம்
க்ருஷ்ணம் யதா²ம் ஸநாதந”மிதிவாக்யேந ஸித்³த⁴யதா²மநுக்தம் க்ருஷ்ணம்
(விஷ்ணு) ப்ரதிபத்த்யர்த்தக³ம்யகாரேண விஷ்ணு ஸாமாந்யமஸ்மிந்
உக்த ஜ்ஞாநீ வ வக்த்ரு ஶரணதயா வ்யாப்த ஶரீரித்வாத் ஶங்கா
தங்கத்ரஜஸ்வாவோஸ்வேஹ. அத்ர விஷ்ணுநாத்ரேநாதி⁴க³ந்த்ரு ப்ரா
ஸித்³த⁴ப்ரயோகாத் ப யத³பாத: தம் ப ப்ரத்யக்ஷதேந ப்ரதீயமாந: ப்ர
ஸித்³த⁴ப்ரதீதா உத்தேந த்ருதீயபாத: ஶங்காதங்கத்ரஜ உத்தேந
சதுர்த்த²பாதஸ்து விவ்ருத: இப்படி ஶங்காதங்கத்ரஜஸ்வாவோஸ்வேஹ
என்று க்ருதக்ருத்யதா நைவ நஞ்சொன்னது கூடுமோ? இந்த
ஶ்லோகமத்⁴யபத³மாயமன்றோ ஸாக்ஷாத்காராயமன்றே என்றவரு
ளிச்செய்கிறார் (த்³வித்வஜ்ஞாநேநேதி) (த்³வித்வஜ்ஞாநே) ஜ்ஞாத்ரு
ஶப்³தே³ந [நியமமஹஸே] நியம விஶிஷ்ட ஜ்யாநாதா⁴ரஶப்³தே³ந
(நேத்ரவிஶ்ராந்திதே³ஶே) நேத்ரம் விஶ்ராந்திதே³ஶேஷு ப்ரத்யக்ஷம்
தேஷாம் அதிவிலம்பிதமேவ. (ப்³ராஹ்மணேஹந்த) ப்³ராஹ்மணாநாம்
நாநாமநேஹந்த. (ப³ஹ்வாஶ்ரயேநேதி) அநேகஜ்ஞாநமேவ

ஸா-கா|| தாயாமப்ரோபேதா⁴ஶ்ரயஸ்ய ஸ்வாஶ்ரய கிஞ்சநாஸ | ஸ்வஸ்தி
காலேஷு கேவலைவைகஜஸ்ரவஸ்ய நஸம்ஶய” உக்த்யர்த்தம் தத்³தே³வதா
ப்ரதிபத்திர்யவ்யஸ்யாதிதேஶாத்தகம் ஸ்வாதந்த்ர்யாஶ்ரயஸ் க்ருதத்தி
ஜ்ஞேயம். பஹுப்ரபந்த ஸ்வயம் பஹு ப்ரஸித்³தா⁴ந்தாவதே ஸூக்தியா கப்ய
வம் ஸமதாஸ்வஸ்தி விவக்ஷிதம். நநு ஏதத்³வ்யாபாரம் ஸத்யம் ஜ்ஞா
கோஸாய ந ஸமீக்ஷ்ய ஸாயநகமேவாதா⁴ரத்வேஸ்வேஸத்தாமாத்ர நாஸ்தி
ஸங்கேதநா ப்ரவ்ருத்தே: ஸதா³ஸ்வாதா³ஸ் ப்ரகாஶாவகாஸ்யாதீ ந
ஸாமாவதீதி ப்ரதிப்ரதிகாஸ்ய த்⁴யாத்வாநநா ப்ரகாஶம் நஸம்ஸ
வதீத்யத்ர ப்ரகாஶம் பஹுதா⁴பாவ வாக்யதி(த்³வித்வஜ்ஞாநேநேதித்ய
தி³நா) த்³வித்வஜ்ஞாநே ஜ்ஞாத்ருஶப்³தே³ந ஸமேதநாவாயாஜ்ஞா
ஜ்ஞாநாஸாவ ப்ரகாஶமஹத்தாத்யம். நியமேநேதி க்ருஷ்ணவாக்யதயா
நியமேந மஹநே நியமம்மியீஷ தயாத்ரநிஷேதா⁴ரித்யஸ்ய
ஸமேதநஸம்பந்த⁴ப்ரகாஶஹேதுத்வம். (த்ரியோதி)த்³வித்வஸம்
தி³தேஶப்ரகாஶநேஷு விரகாஶஸாஜ்ஞாத்யஸ்ய ஸமேதநவிஷம்

௨௯ || [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௪௦॥ ஒண்டொடியாள் திருமகளுந் தானுமாகி
ஒருநினைவாலீன்ற வுயிரெல்லாமுய்ய
வண்டுவரைநகர்வாழ வசுதேவர்க்காய்
மன்னவர்க்குந்தேர்ப்பாகனாகி நின்ற

ஸா-நீ॥ யஸ்யஹி தஸ்யாஸௌ [illegible] ப்ரஸக்த [illegible] ஸ்ய தாமேதுபாயவிஷயே ப்ரோக்த இதி என்று கருத்து. இங்கு ஸாரதி யென்று சொல்லுகையாலே இவன் ஸாரத்யம் பண்ணினதுவும் தத்வஜ்ஞ அர்ஜுநனுக்கு தத்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை யுபதேசித்தது வொகொண்டு ஜீவநார்த்தமாகையால் ஸாரத்யம் நிஷ்ப்ரயோஜனமன்றென்றுமந்த உபதேசம் ஸர்வாதி ஸாதாரணமென்றும் ஸூசிதம். இப்படி ஸர்வோபயோகியான விஷயம் என்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த உபாயம் ஸம்ஸாரநாசகமாகையாலே ஸ்வதந்த்ரப்ரயோஜநமாகையால் ஸ்வபுருஷார்த்தஸாதநமாம்படி உபதேசிக்கக்கூடுமோ, ஆயாதி காரணோக்தங்களிலே ஸ்ரீவிஷ்ணுக்கே உபாயத்வரூபமுஞ் சொல்லுகையாலே அதிகாரமாக "ஏகம் சரணம் வ்ரஜ" இதி ஸ்வஸ்வைஸ்வ உபாயத்வஞ்சொல்லுகிறதுதான் கூடுமோ? உத்தராதி சங்கைகளைப் பரிஹரிப்பதின்றாக்கொண்டு ஸாத்யோபாயத்வத்தை பாட்டாலே ஸமர்த்திக்கிறார் (ஒண்டொடியாளித்யாதி) (தண்டுளவமலர்மார்பன்)(தண்) சீதளமான (துளவமலர்) திருத்துழாய் புஷ்பத்தை (மார்பன்) மார்பிலே வக்ஷஸ்ஸிலே உடையவனான சரண்யனு கதயா. (ஒண்டொடியாள்) (ஒண்) அழியாததாயிருக்கிற (தொடி) ஆபரணத்தையுடைய (திருமகளும்) பெரியபிராட்டியாரும் (தானுமாகி) [illegible] கிம் [illegible] ஸ்ரீயா ஸஹ [illegible]. (ஒருநினைவாலீன்ற) "வஹுஸ்யா"மென்று ஸங்கல்பத்தாலே [illegible] (உயிரெல்லாமுய்ய) ஜகத்தரெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி. இதற்கு தான் சொன்ன

ஸா-கா॥ [illegible] (ஒண்டொடியாளித்யாதி)(ஒண்டொடியாள் திருமகளுந் தானுமாகி) ப்ரதி ஸம்யோஜநாதி [illegible] (ஒருநினைவாலீன்ற) "ஸோகாமயத [illegible]" [illegible] நாக வாதிகரம். (உயிரெல்லாம்) [illegible] (உய்ய) ப்ரயோஜநாய (வண்டுவரை நகர்வாழ் வசுதேவர்க்காய்) [illegible] ஸஜீவிந [illegible] [illegible] (மன்னவர்க்குத்தேர்ப்பாகனாகி நின்ற) ராஜ்ஞாம் ஸாரதிர்பூத்வா [illegible]

௭௬ || தண்டுளவமலர்மார்பன் றானேசொன்ன
தனித்தருமந் தானெமக்காய்த் தன்னையென்றுங்
கண்டுகளித்தடிசூடவிலக்காய்நின்ற
கண்புதையல்விளையாட்டைக்கழிக்கின்றானே. (சஅ)

ஸா-தீ || என்கிறதோடே அந்வயம். (வண்டுவரைநகர்வாழ்) (வண்) அழகிய தாயிருக்கிற (துவரைநகர்) [illegible] வாழும்படி [illegible] வாழும்படி (வசுதேவர்க்காய்) [illegible] (முன்னவர்க்கு) ராஜாக்களுக்கு [illegible] வர்க்கு (தேர்பாகனாகி நின்ற) [illegible] ஸாரதியாய் நின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன் [illegible] ஜீவர்களுக்கு முஜ்ஜீவிக்கும்படி தானே சொன்ன [illegible] சொன்னதான [illegible] என்று கருத்து. (தனி) [illegible] மான (தருமம்) "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible] (நான் எமக்காய்) [illegible] [illegible] னைக்கொண்டு [illegible] தன்னையென்றும் [illegible] யாய்க்கொண்டு [illegible] த்திலே கிட்டி [illegible] (களித்து) [illegible] (அடிசூட) [illegible] த்திற்கு (விலக்காய்நின்ற) [illegible] யாகின்ற (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible] [illegible] என்றபடி. (கழிக்கின்றானே) [illegible] க்க விறகுசெய்

ஸா-கா || [illegible]. (தண்டுளவமலர்மார்வன்) [illegible] (துளவமலர்) [illegible] (தானேசொன்ன) [illegible] (தனித்தருமம்) [illegible] (தானெமக்காய்) [illegible]. (தன்னை என்றுங் கண்டுகளித்தடிசூட) "[illegible]" [illegible] (விலக்காய்நின்ற) [illegible] (கண்புதையல்விளையாட்டை) [illegible]. "[illegible]" [illegible] (கழிக்கின்றானே) [illegible]

௮௦|| “ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:| நாகபர்யங்க முத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்” என்கிறபடியே ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாதுபரித்ராண து3ஷ்க்ருத்விநாஶ தர்மஸம்ஸ்தாபநங்களுக்காக வண்டுவராபதி மன்னனாய் வந்தவதரித்தருளி ஸர்வஸுலபனாய், “த்ரைலோக்ய ஸஹிதாஸ்ஸர்வே நமஸ்குர்வந்தி ஜநார்த்தநம்” என்கிறபடியே ஶரணாகதரான பாண்டவர்களுக்கு இன்னார் தூதனென நின்று அர்ஜுநனை ரதியாக்கித்தான் ஸாரதியாய் அவனுக்கு விதேயனாய் நின்ற வளவிலே, இவ்வர்ஜுநன் தன்னை நிமித்தமாத்ரமாகக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் தன் ப்ரதிபக்ஷங்களை நிரஸிக்க நின்ற நிலையைக்கண்டு பந்துவிநாஶம் ஸித்தமென்று நிஶ்சயித்து அஸ்தாந ஸ்நேஹத்தாலே பிறந்த ஶோகத்தாலும் அஸ்தாந கருணையாலும் ஆசார்யாதிகள் பாபிஷ்டரேயாகிலும் அவர்கள் வதத்தாலே பாபம்

ஸா-நீ|| கின்றுமே என்கை. இங்கு ஸ்வஸ்ய ஶ்ரீமத்ஸாபேக்ஷ்யாவிஷ்வப்ரத்யாஸத்தி ஸாபேக்ஷதோஜீவநம் தனக்கு ஶோபாவஹமாகையாலே ஶ்ரீமத்ஸாபேக்ஷநம் ப்ராப்யஸஹாநிகரமன்றென்றபடி. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந்தானுமாகி என்றது ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸகலித ஸ்திதிஸம்ஹார மோக்ஷப்ரதாநாதிகளிலும் ஶ்ரீய: காரணத்வ த்யோதகமாகையாலே “மாமேக”மென்கிறவிடத்திலும் ஶ்ரீமத்வைஶிஷ்ட்யத்தில் தாத்பர்யமாகையாலே அயாத்ருஶ விஶிஷ்டவஸ்து விரோதமில்லையென்று கருத்து. இனி பத்தேர்த்த ஶங்கைகளை ப்ரமாணோபபத்திகளாலே விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (ஏஷ இத்யாதியால்) (ஸாதுஷு இதி) “பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச து3ஷ்க்ருதாம்” என்கிறவசநமிஹ ப்ரதம்.(வண்டுவராபதிமன்னனாஇதி) த்வாரவிஶேஷாபிஷேகமாகையால் தத்ராமஸந்நிதாநம், அபிராஜத்வம் ஆரகையிலே என்று கருத்து. (ஸர்வஸுலபனாயிதி) அவதாரம் ஸௌலப்யகாஷ்ட்யமென்றபடி. (அர்ஜுநேதி) “நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந்” இதி வசநமிஹ ப்ரதம். இதனாலே பாஷாணத்தியிலே ஶிஷ்யாசார்யக்ரமம்

ஸா-கா|| ஏவமாஸே யோஜநமிதிவதநுஶோகமவதாரயதி.(ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா) (ஸாதுபரித்ராணேத்யாதிநா)“பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச து3ஷ்க்ருதாம்| தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே” இதி தத்ஸ்மாரிதா(வண்டுவராபதிமன்னனாய்) த்வாரகாநாயகோ ஹரி: (இன்னார்தூதனெனநின்று) பாண்டவ தூதஇதி உக்தாநீதி யதா ஸர்வம் த்ரையம்பதம் யதாஸ்ரீகேஶவத்ரயம். (அஸ்தாநஸ்நேஹத்தாலேஇத்யாதிநா)“அஸ்தாந ஸ்நேஹ காருண்ய தர்மாதர்மதியாகுலம்| பார்த்தம் ப்ரபந்ந முத்திஶ்ய ஶாஸ்த்ராவதரணம் க்ருதம்”

௨ம் ‖ வருகிறதென்கிற பயத்தாலுங் கலங்கினது ஹிதமென்று தெளியவேணுமென்று பார்த்து "யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிச்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே சிஷ்யஸ்தேऽஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவனுடைய சோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக தேஹாதிவ்யதிரிக்தமாய் பரசேஷதைகரஸமான நித்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் ஈச்வரஸ்வரூபத்தையும் தெளிந்தவனுக்கு பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு பரம்பரயா காரணங்களான கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷாதுபாயமாக வேதோதிதமான பக்தியோகத்தையும் ஸவிஸ்தரமாகவுபதேசிக்க, இப் பரமபுருஷார்த்தத்தைக் கடுகப்பெறவேணுமென்கிற த்வரையுண்

ஸா-டீ ‖ ... ஸஜ்ஜயாயிற்றென்று கருத்து (யச்ச்ரேய இதி) இதனாலே முறைதப்பாமல் சரணவரணம்பண்ணி கேள்க்கையாலே ரஹஸ்யவிரோதமில்லை என்று கருத்து. (சோகத்தை இதி) இதனாலே தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தவிவேகஜநித சோகாபநோதநார்த்தம் கர்மயோகாத்யு-

---

ஸா-ஸா ‖ இதி த்ருதஸ்வாமித்வம் ஸ்வாமிஸம்பந்தநவித்யாபர:. யதேச்சயா யதேச்சயா: ஸ்வநிஷ்டகாரணம் ஸம்ஹிதே திதிக்ஷேத சோகாவஹம் ததாऽऽகாங்க்ஷித்வமாஹ். க்ஷத்ரிய ஸ்வதர்மோ யுத்தம் தத்பாநுவேக்ஷஸ்நிஷ்டகாரணத்வம் பாபஸ்ய ஸ்வதர்மோ கர்மவேதயோ: ஸாபேக்ஷப்ரமாணாநுமிதவிஷயத்வாத் ஹிதமிதி. (ஏதத்ஸதி த்வாதி) இதேதம் ஹிதமிதி ஜாநீயாஇதி நிச்சித்யார்த்த:. (யச்ச்ரேய இத்யாதி) யத்ஸ்யாம் ச்ரேய இதி நிச்சிதம் தேந ப்ரூஹீ விஸ்தாரோ ஸாதுஸுவக்தவ்ய இத்யர்த்த: (சிஷ்யஸ்தேऽஹமிதி) சிஷ்யத்வாத் அஹம் ஆத்யஸ்யஜநீயோऽஸீத்யர்த்த:(தேஹாதீதி) "நஹி ப்ரபச்யாமி மமாபநுத்யாத் யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியாணாம்" இத்யுக்த சோகநிவ்ருத்தயே ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் விசிஷ்டஸ்வரூபம் தேநாஸ்ய சோகநிவ்ருத்தம் பாவிஸம்ஸாரநாச ப்ரத்யவஸ்தாயி: பரமபுருஷார்த்த ப்ராப்தேர்விரோதி அதிவ்ருத்தஸ்ய தேஹாத்மவிவேகாதீநதேச. ததாபி பரமபுருஷார்த்தலாப நிதித்த சோகநிவ்ருத்தே: பரமபுருஷார்த்தலாபாயத்தேதேச. ததாபி சோகநிவ்ருத்தே: உபாயாந்தர உக்தேயு ஸக்ரத்யுக்தஸ்ய விலம்ப்யகாரித்வாதிகம் சோகநிமித்தமிதி நத்வ சேவாயாந்தராகார ஏதத்ஸ்வகார்ய நிவர்த்தநம் நிஷ்டித்யுக்தஸ்விலம்பகாரித்வம் ஸ்வாபிமதசோக நிவர்த்தநக்ஷம உபாயம் ப்ரசக்ஷா வக்ஷ்யந்தோபதேசேத்யர்த்த:. "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே | அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" இத்யாதி ப்ரமாணாச் ஸாந்த்ரஸ்ய ஸர்வோபாயாதிக்ராந்தமதேச தத்ஸ்வரூபவைசிஷ்ட்யாச்ச ஸாத்விகமதேஷு சித்தவைசத்யம் ச்லோகஸ்ய

மூ || டேயாகிலும் ஸர்வாதிகாரமான இவ்வுபாயத்தினுடைய ஸௌகர்யத்தையி
னாலும் இவ்வுபாயாநுஷ்டாநத்துக்கபேக்ஷித ஜ்ஞாநஶக்திகளுண்டே
யாகிலும் அநேகாபாயாநுஷ்டாநத்தோடேகூட விளம்பாஸஹ்யமான உபாய
ஸ்வபாவத்தாலே யபேக்ஷிதம் கடுகத்தலைக்கட்டாதபடியிருக்கையாலும் அ
திஶய ஶோகாவிஷ்டனான அர்ஜுநனை வ்யாஜமாகக்கொண்டு பரம
காருணிகனான ஸ்ரீகீதாசார்யனும் “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய
மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ | அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷ
யிஷ்யாமி மா ஶுச:” என்று தான் விகல்பித்த வியத்தவுபாயங்களில் “த்ர
வதாதிக்ஷ்யா ஸம்ஸார தாவஜ்ஜாஸ்யஸாநுபவம்” என்கிறபடியே
தன் திருவடிகளைப்பெறுகைக்கும் மற்றுமபேக்ஷிதமானவை யெல்லாத்துக்
கும் பொதுவான ஸாதநமாய் ஸுகரமாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸகருதநுஷ்டேய
மாய் ஸாநந்தமாய் ஸகலதோஷாஸஹமாய் ஸர்வஸ்வ
ஸந்யாஸாத்மகமான ப்ரபத்தியை ஸாங்கமாக உபதேசித்தருளி
னான் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரமான சரமஶ்லோகத்தால் ஸர்வலோகரக்ஷணார்த்தமாக அருளிச்

ஸா-நீ || ஸர்வஶ்லோகமென்று ஸங்க்ஷேபம். (அர்ஜுநனை இதி) உபதே
ஶ்யமான உபாயஸ்வரூபமாகஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே அர்ஜு
நம் வ்யாஜீக்ருத்ய ஸர்வோபதேஶமென்றபடி.- “வத்ஸாதிஷ்யா
ஹஜ்ஜனோ”மென்று ஸகலஸாதநஸாத்யாபேக்ஷயா உதாஹார
ஷாஸஸாதந ப்ரவ்ருத்திக்கு ரஹஸ்ய தத்வமென்பனே என்ன அருளிச்
செய்கிறார் (தாவதாதிக்ஷிதி) ஸுதேஶஸ்யாஸ்யாதிக்ஷி வேண்டிய
ஸுஸம்ஸாரஸேவம் தாவதேவ ஸ்வீக்ருத்ய ஸ்வாதந்த்ர்யா
த்ந்நீதயாவாஸ்ஸா தாவக(ஸ்ரேஷ்டிதேஷு) ப்ரபத்திதோ தாவக.
தயா ஸகலம் ஸாஸாரதீர்வம் தாவதீயஸு. (அக்ஷேதி) ப்ரா
ரப்தாவநாஶத்திற்குமென்றபடி. (பொதுவானவை) ஸேதுவதி
ஸகலாதிகாரிகளுக்கு ஸாதாரணமென்றபடி. (ஸுகரதோ
தி) கர்மஜ்ஞாநாதிகள்போலவன்றிக்கே ஸுகரமாய் ஸர்வாதிகாரி விஷயமாக
வாயிக்கையாலே இது ஸகலஸாதநமென்று கருத்து. (உப
தேஶஸ்யாஸநமானேதி) ரஹஸ்யத்ரயத்தில் ஸாரம் சரம
இதி ப்ரகாரேண ரஹஸ்யதமோபதேஶஸ்யாஸநமான என்கை.
இப்படி ரஹஸ்யதமோபாயம் வியயமானால் “ஏகம் ஶரணம் வ்ர
ஜேத்” என்று உபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க ஶரணம் வ்ரஜ என்றதற்கு

ஸா-கா || ரஹஸ்ய திஸாவ. நம்ஸ்வாபாயஸ்ய ந ஸாக்ஷாத் ஸ்வவிஷய
நாஸாத்யதேஶத்” இத்யாதிஸிராவாய ஜ்ஞாநம் ஸ்வேகதத்வ ஸ்வா
வரோக் ஹரதோ பதிஷ்ட ஸ்வாஸ்யகாயகரஸ்ய ஸாதந தேஶோகதி
வதக்கா தேசோத்த தத்ர ஸங்வம் ரம்போதேஸாவதேஷ்ட

த்|| செய்கிறுன். ஶ்ரு[illegible]திஸித்தமான இவ்வர்த்தத்தை [illegible] தானே [illegible] “[illegible]” என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு[illegible]களிற் சொன்ன [illegible] புடாயிற்று. * * * * * *

(ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய) இந்த ஶ்லோகத்துக்கு ஶங்கராதி [illegible] கள் சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் [illegible] கையிலும்

ஸா-நீ || [illegible] லேயிக்கக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிருர் (ஶ்ரு[illegible]திஸித்தமானேதி) “[illegible]” [illegible] [illegible] தானே [illegible] என்றே [illegible] கருத்து. [illegible] [illegible] (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யேதி) இந்த ஶ்லோகம் ஶங்கராதிகளாலே [illegible] யாலே இங்கு [illegible] [illegible] [illegible] பண்ணக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிருர் (இந்த ஶ்லோகத்திற்கிதி) அப்போது அங்கேதானே இதர்க்கமும் சொல்லுகையாலே இங்கே

ஸா-கா||[illegible] (ஶ்ரு[illegible]தி[illegible]) ([illegible]) [illegible] “[illegible]” [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய

மூ॥ நிக்ஷேபரக்ஷையிலும் ப்ரகடிப்பித்தோம். இங்கு ஸாரமான அர்த்த-ங்களை ஸங்க்ஷேபத்தில் ஸம்ப்ரதாயவிஶதமானபடியே சொல்லுகிறோம். இதில் பூர்வார்த்தம் உபாயவிதாயகம், உத்தரார்த்தம் ஸந்நிதேர்பாதிபாவத்தாலே விதிஶேஷம், ஆகையால் இச்ச்லோகம் உபாயவிதாநபரம். தர்மமாவது; ஶாஸ்த்ரமே கொண்டறியவேண்டியிருக்கும் ப்ராப்தா-ர்த்தஸாதநம். 'தர்மாந்' என்கிற பஹுவசநத்தாலே அபிமதஸா-தநமாக ஶாஸ்த்ரோதிதங்களான தர்மங்களுடைய பாஹுள்யத்தை

ஸா-தீ॥ சொல்லவேண்டுவதென்னவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) ஸா-ரதமமான அர்த்தங்களை இதி) பஹுவசநத்தாலே நிக்ஷேபரக்ஷாதிகளில் சொல்லாதஸாரார்த்தங்களைச்சொல்லுகிறோமென்றுகருத்து. ஸதிஸங் ஸம்ப்ரதாயவிஶதமானபடியே சொல்லுகிறோம் அங்கே லேஶமாத்ர-மாகச்சொன்னோமென்றபடி. ஆனாலும் விதிவிஷயென்று இந்தச்லோ-கம் விதாயகமென்று சொன்னதுகூடுமோ, உத்தரார்த்தம் ஸாபரமா-கையாலே க்ருத்ஸ்நம் விதிபரமன்றோ என்னவருளிச்செய்கிறார் (இதி தி) தர்மஶப்தம் ப்ரதிஸாதநவாசியன்றோ? ப்ரதிஃ வ்ருத்திஃ த யாவ ப்ராப்தேஷ்டஸாதநம் தர்மமென்று ஸமிக்கையால் உளக்கி ஹோமஜபாதிகளும் தர்மமாக ப்ரஸம்ஜியாதோவென்ற 'ஸர்வதர்மாந்' த்யக்த்வா ஸர்வஶப்தம் தர்மஶப்தம் பஹுவசநாநந்தர்யப்ராப்த யாநமான தர்மஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார். (தர்மமாவது இதி) ஹோ-மஜபாதிகம் ப்ராப்தார்த்தஸாதநதயா ஶாஸ்த்ரைகஜ்ஞாப்யமல்லா-மையாலே தோஷமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலும் தர்மாநிதிபஹு-வசநம் வேணுமோ, போதநாலக்ஷணோ தர்மஃ இத்யாதிவதேக-வசநமமையாதோவென்றவம்தரம பஹுவசநார்த்தமருளிச்செய்கி-றார் (அபிமதேதி) அங்கு வ்யக்திபாஹுள்யம் அவிவக்ஷிதமாகையாலே ஜாத்யேகவசநமானாலுமிங்கு பாஹுள்யம் விவக்ஷிதமாகையாலே பஹுவசநம் ஸார்த்தகமென்றபடி. ஆனாலும் ஸர்வஶப்தம் வ்யர்த்த-மன்றோ? பஹுவசநத்தாலேதானே ஸர்வமும் ப்ராப்தமன்றோ

ஸா.ஸ்வா॥ ஏநா) தத் ப்ரதமஶ்லோகஸ்யவாக்யார்த்தமாஹ. (இதில்பூர்வ-வேத்யாதிநா) ஸந்நிதேர்பாதித்வாஜ்ஞாபத்ய அபிகாரிநிதேர்-ஶாத்மபூர்வார்த்தஃ அபூர்வ விஶேஷ்யாம்ஶஸ்ய ப்ராயாந்ய-த்வமாஹ. (தர்மமாவதுஇத்யாதிநா) அநுளக்க ஶ்ரேயஸ்ஸாத-நத்வாஃ. நநு ப்ரக்ருதஸ்ய ஹக்தியோகஸ்ய ஸகாமகாம்ய-ஹவநதித்வதஃ ஸாங்காதித்வாக்ஷி வித்யாதி பாஹுள்யாதபி உக்த இத்யபிப்ராயணாஹ. (தர்மாநித்யாதி) ஸவக்ஷி ஸ்வ-

...ச்சொல்லுகிறது. ஸர்வஶப்தத்தாலே ஸபரிகரமான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது. ப்ரதிபரிகரங்களையும் ப்ருதக்கென்று சொல்லக்குறையில்லை

[illegible] அருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஶப்தத்தாலே இத்யாதி) ஸர்வஶப்த [illegible] பரிகரமாக நில்லாவிடில் ஸர்வஶப்தத்தை ப்ரயுக்தோபஸர்ஜநாய் [illegible] யொழிக்கக்கூடாது, இனி ஸர்வஶப்தம் ஆகுணையாஸர்வபரிகாரவிசிஷ்டபரமென்னில் ஸர்வஶ்ரயமான ஸர்வஶேஷம் ஸபரிகரவாரு மென்று சொல்லுகைக்கு [illegible] வென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபரி) ப்ரதிபரிகரங்களும் [illegible] ஸாய நயாயா ஸாஜு வெனிக்கெல [illegible] வஹூவசநமும் [illegible] வேண்டாவாம்படியால் [illegible] ஸர்வஶப்தமும் வ்யக்திப்பாய்க்கொண்டு [illegible] ஸர்வஶேஷம் ஸபரிகரவாரமென்று கருத்து. இங்கு ப்ரதிஶப்தம் தானே பரிகரங்களையும் ஸமஷ்டியையும் சொல்லில் [illegible] வேண்டாவாரமென்கிறது விரோதிக்கும், ஸர்வஶப்த [illegible] ராமாகில் வைசேஷ்யமும் வாராதிக்கும். ஆகையால் ஸபரிகரமான நிலையை விவக்ஷிக்கிறது [illegible] வாகமாக ஸர்வஶேஷம் ஸபரிகரஸஹிதமென்றும் உத்தாவாக்ய [illegible] மென்றும் கொள்ளவேணுமென்று ஸஹாசமெய்தம். யதா ப்ரதிநென்றுவனதாவநாத [illegible] ஸம்ப்ரதிபந்நாயாஃ கர்தவ்யமேவ ஸிதிக்கும், ஸர்வஶப்த விஶேஷணதா ஸாமர்த்ய ஸஹாரம் ஸித்திக்குமிறே ப்ரதிவசநத்துக்கு [illegible] மாகிலன்றோ ப்ரதிஶப்தத்தில் ஸர்வஶப்தஸஹிதா உபாசவிசேஷம் [illegible], அதற்கு நியாமகமுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரதிபரிகரேதி) இங்கு ஸர்வஶப்தமேகஶப்த ஸம்பந்தியாக யோஜிக்கும்போது பரிகர ஸஹிதமென்று சொல்லுகிறது உசிதமோ? ஸிரோவாக்ய [illegible] பரிகரஸஹிதமென்றருளிச்செய்

ஸா-கா||ஸர்வஸ்ரோதஸ்[illegible]. (ஸர்வஶப்தத்தாலேத்யாதி) (ப்ரதிபரிகரங்களையுமிதி) ஶேஷாவி பரம்பராப்ரஸ்யஸ்தாய நகவா [illegible]. நவஸ்ஹிபஸாம்ப்ரதிகக [illegible] ஸாவஜத்ந்யாயஸ் ஸபரிகராணாமேவ விந்நாநாம் ப்ரதிகவிதி ப்ரதிஶப்த [illegible] [illegible] [illegible] வ்யாக்ஞா விநியோக்த ஸமேதாவ விநியோக்த வைகஶேஷ விநியோக்தாவேத்யாதி வ்யவஹாரப்ரவேகஸ்ய ஸவிவக்ஷயாங்ஶே

உ௯|| யிறே. இஸ்ஸம்பந்தத்தை ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தம்மியாக யோஜிக்கும்போது இது ஸம்பந்திகளான [illegible]களினுடைய கார்யத்

ஸா-டீ|| கிருர் (இஸ்ஸம்பந்தத்தைக்கேட்டு) ஆறு ஆமிங்கு [illegible] ஸஹித [illegible]மாகில் [illegible] ஸம்பந்த[illegible] விஶேஷமாகையாலே [illegible] மாகாதோவெ

ஸா-கா || [illegible]

[illegible] (இஷ்டம் [illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]||தைச்சொல்லுகிறது. இப்படி பொதுவிலே சொன்னாலும் இங்கு உ-
கரணவசத்தாலே [illegible]மாக [illegible]ங்களாய் [illegible]
[illegible]ங்களாய் [illegible] காரங்களானவையான [illegible]ங்களையெல்லாஞ்சொல்

ஸா-ரீ || ன்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி [illegible]) இப்படி [illegible]
[illegible] என்று சொன்னது

ஸா-கா || [illegible]

[illegible]

ஶ்ரீ||லுகையிலே தாத்பர்யம். ஸாரஸேஷாத்ஶேஷஜ்ஞாநம் ஸவிஷயங்
களுக்குமுபகாரகமான தத்வஜ்ஞாநஶாத்ரமாகவும், ஸவதாரரஹஸ்ய
விஜ்ஞாநம் ஶாந்திக்கிற ப்ரபத்யாதிகளுடைய ஸ்வநிஷ்டிஹேது
வாகவும், தேஹவாஸாதிகள் உபாயவிரோதிபாபக்ஷயஹேதுக்களா
ய்க்கொண்டு உபாயநிஷ்டைகளாகவும் ஶாஸ்த்ரஸித்திகளிலேஸம
த்திருக்கையாலே இவற்றை ஸாக்ஷாத்மோக்ஷோபாயங்களாக்கி ஶுஸ்
ஹாஸ்வவிஷயமான ஶப்தஸந்தத்தாலே விவக்ஷிக்கிறதென்கை உசித
மன்று. "நாநா ஶப்தாதிபேதாஸ்" என்கிறபடியேஇவையொழியவும்
ஸதீர்க்யாதிவிர்க்யாதி ஹேதுத்தாலே ஶுஸ்வஹாஸ்வங்கிடைக்கையால்
இப்ஶப்தஸந்தம் ஸாபேக்ஷம். ஶுஸ்வஹாஸ்வத்தையும் ஸரீரஸம்ப
ஸ்வத்தையுங்கூட விவக்ஷித்தாலும் விரோதமில்லை. * *

"பரித்யஜ்ய" என்கிறவிடத்தில் க்ரமமாவது; "அநயாவ்யா

ஸா-நீ || கூடுமோ? ஶோக்ஷஸாயநதயாவிஹிதவிஜாதீயஸாதநபரித்யாக
மென்று சொல்லுகையேஉசிதமன்றோ; ஶோக்ஷஸாயந விஜாதீயபரித்யாக
த்யாஜ்யமென்னில் தாத்பர்யவிஷயவாஸாதிகள் ஸாத்யங்களன்றோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாரஸேஷாத்ஶேஷித்) விஷயவாஸநாதி
கள் ஸாக்ஷாத்ஸாயநங்களன்றாகில்ஸக்தியொழியொன்றுமேஸாயநமா
கையால் ஶப்தஸந்தம் நிரர்த்தகமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்
(கம்பீதி) இந்த ஶப்தஸந்த ஸாபேக்ஷ்யமாக விஷயவாஸாதி
களுக்கு காம்ஶ்வஸமிதசத்யஸம்பந்தா க்ஷேமங்கடா தேஷாம்ஸம்பூர்
வாம்பீக்ஷ்யத்ய பரித்யஜ்யநாமமாம்பி ஏகம் ஶரணம் ஶப்தஸந்தந
தஸ்வஹாஸ்வவதோதவி விரோதமில்லை என்றுகருத்து. பரித்யஜ்ய
த்ருத க்ரமமாவது ப்ராப்தித்யமென்னிலப்போது ஸர்வதர்மா
நிநாஸ்ரிதஃ என்று சொல்லவேண்டாவோ? பரித்யஜ்ய என்று சொ
ல்லக்கூடுமோவென்ற உபஸம்பாதாநந்தரம் ஶிஷ்ய வ்யக்தவ்யா
நக்ரமமாக்ஷயமருளிச்செய்கிறார் (பரித்யஜ்யவென்கிறவிடத்) தெந

ஸா-காங்காவெஸ பராஸ்திப்தீ ஶ்ராயணாதும் ஐக்யாதிநாதேஹவா
ஸஸ்ம்ஹி நாதிதிப்தநிஷ்டாரீகளிர்வ க்ரமபரம்பூர்வஹதிஹேது
கோக்கும் தேஷாம் ஸ்வாதி விர்க்யவக ஸாக்ஷாத்ரோக்ஷஸாயநவா
நாவதேத்ரவாஙியோதிஷ்டே ஶ்ராயஶரணாமதி ரிதிவக கம்ஸாம்பி
ஸஶூத்யாஹி வ்யவஸோப்பதேஹ. நதிஶப்தஸந்தாஸ்த்ர ஐக்ய
ஸிவ்யஞாஹ. (ஸாரஸேஷாத்ஶேஷ ஞாநதிக்யாதி)ஸ்ய க்ரமஸப்வஸ்
ஷீக்ருதவஸ்வ ஹாணேஹராதிவ ஸிஹேயக்கிம்ஶிதிர்யாவ்ருத்த
ஸ்வோவ கக்ரமேந ஶரணவரணம் கார்யமிதிஸ்ராக க்ஷாயக்ஷ
ஸவம்ப்காரவ ஸாம்வ ஸம்மாதிதி தத்ரவ்ருத்தியே க்ரமஶப்த

[illegible] கிஞ்சி[illegible]களிற்படியே [illegible]
னதன்னிலையைக்கண்டு உபாயாந்தரங்களிற் பிறந்த நைராஶ்யம். ஆசை
யாலே பற்றுவார்க்கு [illegible] மென்னவுமிடமிறே. அதில்
[illegible]
[illegible]
[illegible]களிற்படியே [illegible] ஸர்வ[illegible]த்திலும் ஸர்வ
காரத்தாலும் யோக்யதையில்லாமையைக்கண்டு பிறந்த நைராஶ்யா
திஶயஞ்சொல்லப்படுகிறது. ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் [illegible]யாவது; [illegible]
[illegible]ஷ்டாந ஶக்தியில்லாதபோது [illegible]ஷ்டாநம் பண்ணுகி
றோமென்றும், அதுக்கு யோக்யதையில்லாதவளவிலே வேறேசில
[illegible]களுங்களையாதல் [illegible]நிக்கிறோமென்
றும் தனக்கு [illegible]ங்களைக்கழிக்கும் [illegible]யற்றிருக்கை. இவ்

ஸா-நீ॥ நைராஶ்ய[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] வருளிச்செய்கிறார்
(ஆசையை இதி) ஆசையும் [illegible] வேணுமோ அதற்கு
இங்கு [illegible]விஶேஷமில்லையே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (அதில் இதி)
[illegible]திஶயமுபஸம[illegible]மென்று கருத்து. நைராஶ்யத்திற்கு ஆகிஞ்ச
ந்யாநுஸந்தானம் போலே நைராஶ்யாதிஶயத்திற்கு நி
[illegible]நம் வேண்டாவோவென்னவருளிச்செய்கிறார் ([illegible]
யால்) ஆகிஞ்சந்யமே [illegible] நைராஶ்யாதிஶயநிபந்தந மென்று
கருத்து. நைராஶ்யாதிஶய[illegible]மென்று சொல்லக்கூடு
மோ, ஆஶாலேஶத்திற்கவகாஶமில்லையே இனி நைராஶ்யாதிஶய
மாவது ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் [illegible] அதுவே [illegible]
மன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் [illegible]மாவ
து இதி) (கழிக்கும் இதி) [illegible]. [illegible]

ஸா-கா॥ [illegible] (ஆசையாலே பற்றுவார்க்கு இதி)
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அதில் [illegible]) (கழிக்கும் [illegible]) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ப்ரக்ருதானுவாதத்துக்கு அதிகாரவிஶேஷத்தைக்காட்டுகைப்ரயோஜனம். அதில் "வஶி" என்கிற பதஸமூஹம் அதிகார வைஶிஷ்ட்யத்தைவிவக்ஷிக்கிறது. "அநித்யவேஷம் மோக்ஷ இச்சாப்யாஸ்ய ஜஜ்ஞாஸாம்" என்கிறவிடத்தில் "ப்ராப்ய" என்கிறது வியன்றிக்கே "ப்ராப்யப்ரதிபாதகம்" என்று வ்யாக்யாதமானாற் போலே இங்கும் "வஶித்வஜ்ஞாபகம்" என்று விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்படி அதிகரணங்களிலும் ப்ரயோகமுண்டாகையாலே ஸ்ருதப்ராதிபதிகத்தைக்கொண்டு த்யா

ஸா-நீ|| ஶ்ருதத்யாகவிஷ்ருஷ்டகல்பனமயுக்தமென்றபடி. ஆனாலும்வஶித்வஜ்ஞ என்கிறதிற்கு அஶக்த்யானுஸந்தானஜனிதநைராஶ்யமத்யமென்று சொல்லக்கூடுமோ அப்போது அனுவாதமாகையாலே அது நிஷ்ப்ரயோஜனமன்றோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வனுவாதத்துக்கிதி) இப்படி அனுவாதத்துக்கு இவ்வதிகாரப்ரதர்ஶநம் ப்ரயோஜனமாகில் த்யாகானுவாதப்ரஸக்தத்தாலே அதுஸம்பந்திக்கையாலே வஶி வஶ்ய அமாக ப்ரஸாமியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அதிலிதி) அதிகாரப்ரதர்ஶநபக்ஷத்தில் என்றபடி. ஆனாலும் ஸ்நாத்வா ஸம்ஜ்ஞதஜத்யாதிஸூத்ரத்தில்போலே ஶ்ப்புக்கு வியாயகத்வமே சொல்லவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (அநித்யேதி) ஸ்நாத்வாஸம்ஜ்ஞேதத்யாதிவக்த்ரமத்யமமாக விதேயமென்னலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உதி) (அதிகரணங்களிலுமிதி) ப்ராப்யாயங்களிலுமென்றபடி. உபயத்ர ப்ரயோகமிருக்கையாலே வியாயகத்வமே சொல்லலாகாதோவென்ன விதிவக்ஷத்தையங்கீகரித்து த்யாகவிதிகூடாது, கிஞ்ச

ஸா-கா|| ப்ராப்தவ்ய விதேயஸ்வாதஶக்திஸம்பன்னாயாஸத்யாகஸ்யாநஸப்த்யக்ஷஸ்வாதந்த்ராதந்த்ராவதாரத்வதயாவாக்யதிஸாஜ்யதயாவயிநாஸம்ஹவாஶ்ஸக்ஷாமாப்ரயணஸோ ஹித்யாகிஷ்டானுவாதேவிஶ்யொஸம்பன்னாக்ஷ த்யாகவிதிக்ஷிதிவசநு அனுவாதப்ரயோஜநவ்யாஹ.(இவ்வனுவாதத்துக்கித்யாதினா)ஶ்யொவியவ்ஹிவாரஸிப்ரயணாஹ. (அநித்யேத்யாதி) நநுஶ்யொவியளப் ஸிஜ்ஞி ப்ராப்யப்ராதத்ராவி விதிவாக்யேவ ஸ்ரவஸித்த ஸா.ந்யாயெ காபாண்யம்ஸஸ்ய "அநாதிமாயயா ஸுப்தோ யதா ஜீவ: ப்ரபுத்யதே| அஜமநித்ரமஸ்வப்நம் அத்வைதம் புத்யதே ததா|| ததக்கானாம் ஸ்வாத்யாயோ ஶ்ரூதிர் ஸம்யதீப்ய ஜீவஶரீரவயுக்தயோநாஶம் பணம்மஸாயாதம்" இத்யாதிஷ்வாவமஶக தஸா நாமாணெநகாவண்ய விதிவாக்யேவ யாக்ஷிதி வநு த்யாமஶப்தஸ்ய தநுஸ்ரவணாவ ஸ்ரவணெஷ ஶக்ஷணா ஶாஸ்த்ரஸ்ய வியானானவத்ர ஶாஸ்த்ரஸ்யமத ப்ரமாணானாமாண்யாஹ்யாம் ஸம்பவதெத

ஸமு ॥ தமஸ்ஸென்னவொண்ணாது. “ப்ரக்ருத்ய” என்கிறவிதுவியான போதவு ப்ரத்யக்ஷாதிகளில் விதிக்கிறபடியேசுகிஞ ப்ரவ்ருத்திஸாமா நாதிரேகமான காம்யமாகிற ப்ரவ்ருத்தம் தத்தைவிதிக்கிறதென்றால் ஸமஸ்த்தில் விரோதமில்லை. அப்போது “ஸ்வப்ரயோஜநப்ரக்ருத்ய” என்கிறது “ஸுஹ்ருத்ஸ்வ ப்ரயோஜநா ஸ்வேயோகிதோ நாஸ்ததி, ந யஜ்ஞிநிஷேதாஸீ” த்யாதிகளிற்படியே ஸ்வப்ரயோஜநங்களும் தன்னையொழிந்தாப்ரயோஜநமாகக்கழித்தபடியைமுன்னிட்டுக்கொண்டென்றபடி. இவ்வளவு விலம்பித ப்ரதீதிகமான ஸம்ப்ரதாயம் வேதாந்த ஸாரார்த்த ஸாமாந்யமாகையால் அவற்றுக்கு விரோதமாக ஸ்ஜ்ஞாந த்ருக்கங்களான ஸ்வப்ரயோஜநஸ்வ ப்ரத்யாமாத்யங்களிற்காட்டினுமுபாதேயம். ப்ர

ஸா-தீ ॥ ஸமஸ்தஜ்ஞாநம் விதேயமென்கிறார் (ப்ரக்ருத்யேதி) விதிவாக்யத்திலே ஸ்வயம் ஸம்ஹாவிதமாகில் ஸாஸ்த்ரோக்த விஷயத்ராமவிதியைக்காட்டில் காம்யப்ரவாஹவிதாநமே உசிதமென்று கருத்து. விதிவாக்யத்தில் காம்யப்ரவாஹவிதி என்று சொன்னது கூடுமோ தசவிதயகஸம்பவமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதுஎதி) ஸ்வப்ரயோஜநிதி விதீயாநம் ஷஷ்ட்யர்த்தமாய் ப்ரக்ருத்யவென்கிறது த்ராம ப்ரஸ்தாவாதியாய்க்கொண்டு. ஸ்வப்ரயோஜகத்வாக ஸ்வவிஷயத்ராமம் ப்ரஸ்த்ருத்ய என்று க்லிஷ்டவ்யாக்யாநரணம் ஆகுமென்றபடி. ,,ஸ்வப்ரயோஜநப்ரக்ருத்ய” என்று ஸ்வரஸமாக ஸமீசீநப்ரயோஜநப்ரவ்ருத்தம் தோற்றுகையாலே அதை விட்டு க்லிஷ்டவ்யாக்யாநரணவிலம்பித ப்ரதீதிகமானகாம்யப்ரவாஹபரத்வம் கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவுஎதி) வேதாந்தஸாரவிரோதாவிலம்பித ப்ரதீதிகாஸ்தாவேக்ஷயா தத்விரோதவிலம்பிதாஸ்வீகாரம் யுக்தமென்று கருத்து, (ஸம்ஸாராதிதி) ஸ்ருதிஸம்பந்த வாக்யதேஸிஸம்ப்ரஹம். த்ராமவிஷ்யவேக்ஷயா இது உபாதேயமானாலும் க்லிஷ்டமான விதிவாக்யத்தைச்சொல்லுகிறது உசிதமோ, விதிவாக்யத்ராமமே உசிதமன்றோ, ஐஷ்டாபத்தி என்னில் விதிஸ்வீகார ஸாமர்த்யம் விரோதியா

ஸா-கா ॥ ,,ஸப்ரஜ்ஞவேதிதே ஸ்யாநப்ரஜ்ஞ ஹிவேதீ” த்யத்ரஸ்யதேஸக்ஷணாவதேவதைதே “யதாஜ்ஞேயோஷ்டாகஸாம” இத்யாதௌ ஸ்வதேவதா ஸம்பந்தாக்ஷிப்த யாமவிப்ர யாமஸக்ஷணாவத் ஸோமதேவத்ய ஸித்யநாஸ. (ப்ரக்ருத்யேத்யாதி) மவ ஹாநாதி ப்ர திஸாமாநாதீ த்யாதி ஸமாப்ய (ஸ்வப்ரயோஜநங்களுக்குந் தன்னை இத்யாதி) ஸ்வஸித்த விஸம்ஸ்யாவி ப்ரயோஜநாஷாந யோக்யதா ஸாதநாஸம்பாந இத்யர்த்தம். ஸம்வந்தநிஷேதயஸ்ய விதிஸ்வாதேவா இத்யமாஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநாசேவ நேதாவேக்ஷ்ய விதிஸ்வாதேவாநுக்தி.

இப்ரபத்திக்காகவொரு ப்ரதாநாங்கமநுஷ்டிக்கவேண்டாவென்று ப்ரபத்தியி னுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்கையிலபேக்ஷிதத்துக் குசிதம். அப்போது "ஸக்ருத்" என்கிற வசனமும் "த்வாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற வ்யவஸாயா ரணமுமாய் ப்ரபத்திக்கு நிஷ்கர்ஷயாக ஸ்வீகார்யங்களாகாதென் றுவிவக்ஷிக்கிறது. இங்ஙனன்றிக்கே கர்மயோகம் ஜ்ஞாநயோகம் பக்தி யோகமென்கிற ப்ரஸித்தங்களினுடைய ஸ்வரூபவிஷயம் ப்ரபத்திக்க ஙமென்னும் வாக்யத்தில் ப்ரபத்திவ்யாபாராபேக்ஷையன்றிக்கே யொழியும். ப்ரதாநாங்கமநுஷ்டிக்கிற ப்ரபத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தை விவக்ஷி

ஸா-ஸ்வா॥ தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்திக்காகவிதி) (ப்ரதிஜ்ஞநைரபேக்ஷ்ய ஸூத்ரகாரப்ரதிபாதகோபாயாநிரபேக்ஷேன்றுக ருத்து. ப்ரபத்யர்த்தாநபேக்ஷிதங்களிந்தவசநம் ஸ்வாரஸிகமென்று கருத்து. இந்தவக்ஷத்தில் ஸ்வரூபவநந்தாலேதானே நைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிக்கையால் உபஸம்ப்ரவயஸம்ப்ரம் ப்ரஸம்பாதோவென்னவ ருளிச்செய்கிறார் (அப்போது ஸக்ருத்) இப்படி ஸவ்யவஸாயஸ்வரூபவ ஸ்வரூபவிவக்ஷத்தில் பாஷ்யாநுரோதமுண்டாகிலும் ப்ரகரண வஶத்தாலே ப்ரஸங்கம் ஸேக்ஷவாசகபாவிஹித கர்மயோகஜ்ஞா நயோக பக்தியோகரூபமாய் ஸ்வரூபம் விவக்ஷயானால் பாஷ்யாநுஸாரா விரோதமும் ஸ்வாரஸ்யமுமுண்டே என்றருளிச்செய்கிறார் (இங் ஙனன்றிக்கேஇதி) ஸவ்யாபாராபேக்ஷையன்றிக்கேயொழியுமென்கிறது எங்ங னே என்ன உபபாதிக்கிறார் (ப்ரஸித்தி) ஜ்ஞாநஶக்தியில் வாக்யமே

ஸா-வி॥ (ப்ரபத்திக்காக விதாநம்) (உவிதமிதி)காவ்யரூபோ விபக்ஷ ஸவ்யபேக்ஷாரஸ்யநாநாஸேஷ்யாநபேக்ஷ்யஸ்வாரஸ்யதயா ஸாக்ஷா ணாஸ்யாக நைரபேக்ஷ்ய விவக்ஷா ப்ரஸித்யா ப்ரஸ்ரவஸ்யா ஸம்பவ ஸ்வீகாராக ஸவ்யபேக்ஷா ப்ரஸங்கநாமி ஸஹகாரிகள்ப வைதாதிஷு ப்ரஸ்விஷ்யா ஸஹகாரிகள்நைரபேக்ஷ்யம் ஸாந்யாவ விஷயவிஷயோக ப்ரபத்யாநாம் க்ரமஸ்யாநாமரூபாணாமேவாஹி தாநாம் ப்ரகரண ப்ரஸங்காஸங்கதிர் அவம். நநுய தாக்யா ப்ரஸிதாநந்தம் ப்ரஸாமாந்யாநபேக்ஷாவி ஸவ்யக்ஷமாயி காரிகவிதநெஷ்டாம் த்ரயாணாம் ப்ரஸித்தகர்மயோக ஜ்ஞாநயோக ப க்தியோகாநாம் த்ரயாணாம் ப்ரபத்தியோகதயா விஷயம் கிஞ்ஸ்யாதித்ய த்ரயஸ்தாயிகாரக விரோதாத் ப்ரயோகாஸ்கம்ஸாதந விரோதாத் ஸம்ப்ரதாய விரோதாச் நஸ்யாதிதி சேத்ராஹ. (இங்ஙனன்றிக்கேஇ த்யாதிநா) அன்றிக்கேயொழியும் தஹிவக(ப்ரகரணவிஷயாகேத) ::கர்மயோகஸ்வஸ்வீகார்யஜ்ஞாநயஜ்ஞாதிஷ்வேவ" இத்யாநுஷ்விஷ்ஷரேண

ரு ‖ வேண்டுவது. இது ஸர்வஶரண்ய(ஶரண்ய) ஸிம்ஹாஸனகாவஸ்
ய்மாகிறவனுக்கும் "புகலொன்றில்லாவடியேன், குலங்களாய, குளி
த்துமூன்று "நாஸ்மி நிஷ்டோஸ்மி" த்யாதிகளிலே ஶ்ரவணமானவதிகார
யாகாரமென்கிறஸாரஸ்யாயத்துக்கும் விஶேஷமாம். ஶாஸ்த்ரத்தைப்பற்ற
ஸத்யஞ்சதைக்காலே உபாயாந்தரங்களுக்குக் கேவலர்ஜூன் நித்ய
ஸக்தனென்றுகட்டி யிவனுக்கவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிக்கிற
தென்று மத ஸர்வாத்மஸ்வரூப ஸ்வ ப்ருத்த்யாதி விரோதத்தாலே

ஸா-நீ ‖ தென்னை வருளிச்செய்கிறார் (இதரஉக்) (புகலிதி) (புகல்) உபாயம். (ஒன்று) ஒருஉபாயம் (இல்லா) இல்லாதவடியேனென்றபடி. (குளித்து) ஸ்நானம்பண்ணி (மூன்றனலை) த்ரேதாக்நியை (ஓம்புகை) உபாஸிக்கை குறிக்கொள்ளுந்தன்மை ஒளித்திட்டேனித்யர்த:. ப்ரகரணாந்தர விரோதாத்ஸ்வதாயவிரோதாச்சேத்யந்வயமென்று கருத்து. ஜீவநஉபாயாந்தரங்களில் ஸ்வதந்த்ரப்ரவ்ருத்திதயா நித்யாஸக்தனை யாலே அவனைக்குறித்து த்யாகவிதிஶைக்கத்தில் ஸகிஞ்சநவாதிகார விரோதமில்லையென்றவிதுவும் ஸந்தேஹமென்று அருளிச்செய் கிறார் (ஶாஸ்த்ரஉக்) (ஸர்வேதி) இவனுக்கு உத்தாரகத்வாயோக

ஸா-ஸா ‖ கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகாநா ஸர்வேஷாமபி "நமேதேஷு" இத்யாதிநாவேஶாஸ்த்ரஶ்லோகாவபோதந ஶேவ "நமேதேஷ்ஸ்வநிஷ்டா ஸங்கல்பாரம்பானுகர்மஶாத்ய | ஸர்வே தாஸ்மதஸமிந ஸம் கர்மாஷ்யபாஸதேவ"தி தோஷாதிநிவ்ருத்தி தேஸ்வ நஸ்வநாவாயோவதேஶஸ்த்வந்நாஸ்தி நஸ்திதஸ்ய ஸாஜாதிவிவ் நஜநித ரோகநிவ்ருத்த்யர்த வமேவ ஶரணாகதாவத்யஸ் ஸம ஸேவதேவத்யர்த ஸாவ:. (புகலொன்றில்லாத்யாதி) உபாயாந்தர ஸாஹி த்யாபாயாநுபபத்யா ஸத்வஸ்யகஸா ஸாஹித்யவோபக மா யாஷித்யர்த:. நவேவஞ்ஜாத ஜ்ஞாதவகஸ்வாபிலவ விதேஸ "ஶாக்ர தஸ் க்ரியேணாதி மாமேணஸ் கஸ்ராணி ஸவர்ஶ: | ஸஹாகாரவிஸ யாத்ரா கதம்ஸதித்ஸதே ‖ ஶ்ரேயந ஸர்வஸமிதாநி யஜ்ஞார வாந்யேவ"த்யாதிஶிரவமக க்ரியாஶக்திரஹிதஸ்ய ஸமவஹிதஸ்வா ரதஞ்ச ஶாஸ்த்ராஶக்த்யந்த க்ருத்ஸ்நஸாத்யாம விதேகிஞ ஸஜாதித்வே தாதுர்யவஸரம் க்ரியாஶக்திரஹிதஸ்யவோய கஸ்ய லௌகிகாதிக வாராஷாதோவாயாபி விதேஷ்யஸ்ய ஶ்ரு ஸமாஸ தயாவஸ்வ ஸ்வஸ் ஸாதந்ய பாக்ஷ்யநாவஸ்த்ரே ஸஸ்யதேகவாய நஷ்டாஸ்ய ஶ ப்ருத்யநாவதேஸ்ய ஸ ஸ்வாஸ்த ஶ ஸமேத வேதநமத கதஸ்வே ஸமஸ்யநஸ ஶா த்ருஜ்ஞாவகஸ்ஸ்யாவஸ்யவத்வஸ்வாக க்ரியாஶக்திஶூந்யகாயித்த க்ருஷ

ஈ௰ ‖ கர்த்தவ்யநிஷேதாஸ்யம். அப்போது தாத்பர்யாபத்தையாலே 'வ்ரஜ' என்கைக்கும் வழியாது. உபாயாந்தரங்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய நிஷேத த்தின்கை தமக்கு ருசிதமான ஸந்நிதாநத்திற்கு ஸ்வீகார ணம் பண்ணினபடியாமத்தனை. ஸகலபோமத்தானே ஸாக்ஷாத்ப ற்ற த்யாகமாநவாதமாய் உபாயம்பற்ற த்யாகவிதியாகை ஸகல வாக்யத்தில் வழியாது. ஸமுத்தில் ஸேஷத்வமுமன்றிக்கே அதிகாரிய பேக்ஷையிருக்க ஸாதுஸ்வாவிசத்வமுஞ்சொல்ல வொண்ணாது. ஸா த்யோபாயத்திலே ஸக்தனானவனுக்கே அதின் த்யாகவிஶிஷ்டமான ஸித்தோ பாயத்தை விதித்தால் ஸாத்யோபாயத்திலொருத்தரும் ப்ரவ்ருத்திப் பாரில்லாமையாலும் வேறொருநவத்தாலே பரிகாரமென்றுஞ்சொல்ல

ஸா-ஸ்ரீ ‖ ஸமுச்சயாஸ்வவிரோதமும் ஸக்தனுக்கு த்யாகப்ரஸக்திஸம்பந்தமாகை யாலே அத்தைவிதிக்கிறதுஎன்கிறது ஸ்வவசனவிரோதமும் ஸ்வப்ரயோஜ ஸம்பந்த ஸ்வவ்யாவ்ருத்திவிரோதமும் வருகையாலே என்றபடி. ப்ரதி ஷேதாகு ஷ்டாநஷ்டாநவிரோதமும் ஸம்பந்தம். யாத்ருசமருளி ச்செய்கிறார் (அப்போதுஇதி) இத்யாதிமன்றிக்கே ஸ்வாதந்த்ரஸம்பா தநமும்வருமென்கிறார் (உபாயாந்தரங்களுக்கிதி) ஸாக்ஷாத்தேயவ த்யா கஸ்ய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வேந ஸம்பந்தஸாதநாஸ்வதஸ்ய ஸ்வீகாரணம் விதமென்று கருத்து. இனி பரித்யஜ்ய என்கிறது ஸக்தனைப்பற்ற த்யாகவிதியென்றும் ஸக்தனைப்பற்ற த்யாகமாநவாதமென்றுஞ்சொன் னால் பாயகமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (ஸகலபோமத்தானேஇதி) ஸகலவேத்ய விதிஸாநவாதப்ரதிவிரோதாத். கத்யா வாஜ பேயாதிகரணவிரோதமென்று கருத்து. இனி ஸக்தாதிகாரியைக் குறித்து த்யாகவிஶிஷ்டப்ரபத்தியை விதேந விதிக்கிறது என்றால் விரோதமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸமுத்திலிதி) அதிகாரி ஸகலனாயிருந்தாலும் ஸாத்யஸாதநோபாயங்களை விதித்தால் பாதகமே தென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்யோபாயத்திலேஇதி)(வேறுஇதி)ஸமு

ஸா-கா ‖ ஸ்வபக்ஷந்யாயஸ்தேஷு ஸக்தேநவவஷேத்யாக (ஸம்ப்ரா ப்தஇத்யாதிநா) ப்ரவ்ருத்திஶக்திஶூந்யஸ்யாம்ஸ்வீகாரஸ்யஸோபாயஸ்வீகார விதாயகவசநஸ்யாதிகாரநவாதபக்ஷாநஸாண ஸமவேத்ய ஸ. (அப்போதுஇத்யாதிநா) நநு க்ரியாஶக்திஶூந்யஸக்தாநுவ்ருத்தி த்யாகாநுவாதகம் ஸக்தாநுவ்ருத்தி த்யாகவிதிரஸித்த்யா "உபே க்ஷாநநுவாதேந ப்ரயோஜ்ய ஸம்பந்தம் | உபாதாநம் வி தாநம்வா ஸாதநம் ஸேவ யாத்ருக்" இத்யுக்த விரோதி கதயாவ ஸ்தி, ஸாந்த்ரஸ்வாமி தோஷஸமுச்சயதயைகாதிகாரகேந ஸாத்ய ஸமுச்சய ப்ரவ்ருத்தி ஸாத்யோபாயவிதாயகாநாமேநநுஷ்டாநஸக்த

உகூ || வொண்ணாமையாலும் ஸாத்யோபாயத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களெல்லாம் ப்ரமாணமன்றிக்கே யொழியும். ஸித்தோபாய ப்ரபோதநபரமாக ஸாத்யோபாயத்தை விதித்து அதுதன்னையே நிஷேதிக்கிற தென்கையு மஸங்கதாநுவிதம். ஸாத்யோபாயங்களை யுபாயங்களாக விதிக்கிற

ஸா-தீ || ஶாஸ்த்ரத்தாலேயென்றபடி. (ப்ரமாணம்தி) ஸாதநாந்தர ப்ரமாணப்ரமாண்யம் ஸமமென்றபடி. ஸாத்யோபாயவிதாயக ஶாஸ்த்ர ப்ரமாண்யம் ஸந்தோஷம் ப்ரகரணத்திலர்த்தத்தைக்குறித்து ஒரு ஔஷதத்தைப் ப்ரவர்த்தநம்பண்ணி அதிலேவாஸி இரங்கினபின்பு அத்தை நிஷேதித்து ஔஷதாந்தரத்தை விதிக்கிறாப்போலே இங்கும் ஸித்தோபாய ப்ரவர்த்தநார்த்தம் ஸாத்யோபாயத்தை விதித்து அது தன்னையே நிஷேதிக்கிறது என்று சொல்லலாமோ என்ற ஸித்தோபாயப்ரபோதநார்த்தமாக ஸாத்யோபாயங்களை உபாயத்வேந விதித்து நிஷேதிக்கிறதோ ஸாத்யோபாயங்களை உபாயத்வேந விதித்து நிஷேதிக்கிறதோ என்று விகல்பித்து ஆத்யபக்ஷத்திலு தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (ஸித்தோபாயேதி) ப்ரகரணத்தில் ஔஷதாந்தர ப்ரவர்த்தநார்த்தமாக ஔஷதத்திலே மூட்டி அதுதன்னை நிஷேதித்தே ஔஷதாந்தரவிதியைக்காண்கையாலே இங்கும் ஸாத்யோபாய ப்ரவர்த்தநார்த்தமாக ஸித்தோபாயவிதியும் தத்ப்ரதிஷேதமும் கூடினாலும் ஸித்தோபாயப்ரவர்த்தநார்த்தம் ஸாத்யோபாயவிதியும் தந்நிஷேதமும் அஸங்கதமென்றுகருத்து. த்விதீயபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்யோபாயங்களை இதி)

ஸா-கா || ஶாஸ்த்ரப்ராமாண்ய ஸமர்த்தநம். (ஸகல ஶாஸ்த்ராதிநா) (ஶயிகாரஶேஷஞ்சொல்லவொண்ணாமையாலும்தி) ஶயிகாரஶேஷஸ்ய வக்தும் ஶக்யத்வாதித்யர்த்த: ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸாமர்த்யாதிநா விலம்பநாதஶே ஶரீரவி ஶ வக்த்ருபிரர்த்தாத் ஶயிகாரஶேஷஸ்ய வக்தும்ஶக்யத்வ இதி வேஷ. ப்ராப்யஸம்ப்ரதாய ப்ரவக்த்ரு விஶேஷாத் ஸம்ப்ரதாயவிஶேஷேண ப்ராப்ய நிவர்த்தகத்வ ஶாஸ்த்ரார்த்த ஶேஷஸ்ய மோக்ஷஸாதநத்வ ஸாத்யோபாய நிஷேதப்ரவ்ருத்தி ஶ்ரேயஸ்ஸாதநம் ஸாத்யஸாதநத்வ ஸ்வீகாரவேது ஶ்ருதிஸித்தே ஶாஸ்த்ரப்ராமாண்ய ஸித்த்யா ஶயிகாரஶேஷஸ்ய வக்தும் ஶக்யவசநே வேதிதவ்ய:. ஸாத்யோபாயஸ்ய ப்ரமாணாதிக ஸித்தோபாய ப்ரபோதநார்த்தம் ஶாஸ்த்ர ப்ரமாண்ய ஸங்கதிம் ப்ரமாணத்வம் ஸித்தோபாய ப்ரவர்த்தகத்வம் ஶ்ருத்யா ஸாத்யோபாயஸ்ய ஸித்தோபாய ப்ரவர்த்தநாய விதிம் தத்ப்ரதிஷேதம் ஸாத்யோபாயவிதிஶேஷ: ஸித்தோபாய ப்ரவர்த்தகத்வே தத்ப்ரவர்த்தகாத் ஸ்வோபாயவ்யதிரிக்த இதி ப்ரஸங்க தூஷணம் ஸாத்யோபாய ஸித்தோபாய ப்ரவர்த்தநமும் த்விதீயபக்ஷே தூஷயதி (ஸாத்யோபாயேத்யாதி) ஸாதநாந்தரஸா

௵||தென் ஞூல் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் மோக்ஷஸாதநங்களாகப் ப்ரஸித்திக்கை யாலே ஶரணாகத்யாதிகளும் விதியாதபடியாம். கர்மங்களான க்ருஷ்யாதி வ்யாபாரங்களும் ஸ்வர்க்களான ரத்நவாணிஜ்யாதிகளும் அப்ராப்தங்கள்பக்கல் விகல்பிக்கிறதுவும் அதிகாரி விஶேஷவ்யவஸ்தை யாலேயென்னுமிடம் ப்ரஸித்தம். ஆழ்வானுடைய வராஹஸ்தவ வ்யாக்யாநத்திலுமிவ்வளவே விவக்ஷிதமாகையாலொரு விரோதமு மில்லை. ஸாவதாநாதிகளில் கர்மஸ்வர்க்விகல்பமும் அஸ்ஸாவிஶே

ஸா-டீ || இனிஉபாயாந்தரஶங்கைக் குறித்தே தத்ரமவிரஹிஷ்டவ்யா யத்தைவியிக்கிறது. தௌலிகாதேவுகெ கர்மஸ்வர்க்விகல்பம் கூடா தென்றில் ஸ்மௌகெ அப்ராப்திக்ஷே கர்மஹேதுக்ருஷ்யாதீநாம்ஸ்வ ஹேதுரத்நவாணிஜ்யாதீநாஞ் விகல்பங்கண்டதில்லையோவென்னவருளிச் செய்கிறார் (கர்மங்களானேதி) ஆழ்வானுடையவராஹஸ்தவவ்யாக்யா நத்தில் கர்மஸ்வர்க்விகல்பம் தோற்றவில்லையோவென்னவருளிச்செய் கிறார். (ஆழ்வானிதி) இவ்வளவே அதிகாரிபேதேந விகல்பமென்ற படி. (விவக்ஷிதேதி) ஸ்பஷ்டமில்லா விட்டாலும் தாத்பர்ய விஷயதயா விவக்ஷிதமென்றபடி. ஸாவதாநத்தில் கர்மஸ்வர்க்விக ல்பஶ்ரவணாத் இக்கும்படியாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார்.(ஸா வதாநாதிகளிலிதி) ஜிஜ்ஞாஸுவிஷயங்கள் உபாஸநாதிகாரிகள் ப்ரபந்நாதிவிஷயங்கள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகளென்று ப்ரக்ருதத்தி

ஸா-கா || யதோக்தகர்மஸ்வர்க்காயயோரபேக்ஷவிகல்பஶ்ரவணாத் வேதிதவ்யம் ப்ராப்தஜ்ஞாநம் (கர்மங்களானவித்யாதி) ரத்நப ரீக்ஷாஶக்திஸம்பந்நாநாமேவ க்ருஷ்யாத்யபேக்ஷயா ஶ்ரவணாதிதிபாவ:. நநு ஶ்ரீவத்ஸாங்கமிஶ்ரை: ஸ்ரீவராஹஸ்தவே “உபாயாந்தரலக்ஷ ணாநாம் ஸாங்காநாம் ஸாதநாநாமபி | ஸாத்யஸாதந நிர்ணீதாந ஸ்வாநு ஸந்த்யஜ்ய தேபார்தாஃ || ஶ்ரீவராஹஶரணம்யாஹி” இத்யுக்ஷஸ்ய ஶ்ரீமத்வராஹஸ்ய ஶ்ரீமத்வராஹஸ்தவ வ்யாக்யாநே ஸ்வபாவாஸ்வ விகல்பயேவா தேநாபேக்ஷ ஸாதநவிரோதோ நாஸ்தீத்யபிப்ராயேணாஹ. (ஆழ்வானுடை யத்யாதி) நநு “வேதவேத்யே ஸ்ரீஸ்ந்யா ப்ராமாண்யாத்பஜம் ப்ரவி ஶேத்” இத்யாதிநா “அஶேஷதாமப்ரபத்தேஸ்தச்சேதஸா” இத்யா திநா “அதிராத்ரே ஷோடஶிநம் க்ருஹ்ணாதி நாதிராத்ரே ஷோடஶிநம் க்ருஹ்ணாதி” இத்யாதிநாவ ஸாவதாநஷோடஶிக்ரஹணாதக்ஷக்ஷர்மஸ் வர்காவிகல்பஶ்ருதே தத்ரதத்ராவிஸ்யாதித்யத்ரதத்ராவி காவ் விஷமா ஸம்ஸாராத்யதிகாரபேதேநைவ விகல்ப இதி. யதா ஸாத்யார் ஸோபாஸம் யதாவா ஶ்ரீஸ்ம் க்ருத்வாஸாவநீய இத்யாதி ப்ராஸ்தாவஶ தத்தி நவிரோதஇத்யபிப்ராயேணாஹ. (ஸாவதாநேத்யாதி) நநு

௨௦ ‖ ஷங்களாலே நியதமென்று கொள்ளாதபோது ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யமும் வரும். ஜ்ஞாநபக்தியாதல் வைராக்யபக்தியாதலுடையவன் பக்திக்கதிகாரி, ஜ்ஞாநமாத்ரமாதல் வைராக்யமாத்ரமாதலுடையவன் உபாயாந்தரங்களுக்கதிகாரியென்றால் இச்சாஸ்த்ரங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷங்களுமாய் ஶாஸ்த்ரஸித்தருமாகையாலே பூர்ணஜ்ஞாநவைராக்யரான ருஷ்யாதிகளுக்குபாயாந்தரங்களிலதிகாரமில்லையாம். அவர்களுபதேஶகாலத்திலே ஜ்ஞாநவைராக்யங்களையுடையராய்ப் பின்பு கலங்கியுபாஸகரானார்களென்கைக் கொரு ப்ரமாணமில்லை. ப்ரபந்ந

௨௧ ‖ லேயுமதிகாரிபேதநிகளுங்கூடுகையாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கே த்ராமவிஶிஷ்ட ப்ரவ்ருத்தியாநபேக்ஷணமன்றோ வென்னவித்தை யநுவதித்து தூஷிக்கிறார். (ஜ்ஞாநேத்யாதிநா) பூர்ணஜ்ஞாநாநாமேவ உபதேஶஸ்ய ப்ராஜக்ஞ்யதஸ்வம் ப்ரஸஜிக்கும் ஶாஸ்த்ரஸித்தஸ்வாபாவே விப்ரலம்பகத்வதோஷஸ்வம் ப்ரஸஜிக்குமென்று கருத்து. அவர்களும் பூர்ணஜ்ஞாநவைராக்யராய் பின்பு கலங்கி ஹீநஜ்ஞாநவைராக்யராய்க்கொண்டு உபாஸநாதிகாரிகளென்றால் பாதகமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (அவர்களித்) ருஷிஶப்தத்தாலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸம்ப்ரதாயமென்றபடி. இனி ருஷ்யாதிகள் ப்ரபத்த்யதிகாரிகள் அவர்களுக்குபாயாநுஷ்டாநம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தமென்று சொன்னாலோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரபந்நராயித்) ப்ரமாணமில்லாவிட்டாலும்ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸர்வத்ரைவ த்ராம விஶ்வஸ்ய தாநாபேக்ஷா கல்பிக்கலாமேயென்ற

௨௨ ‖ தநி ஜ்ஞாநவைராக்யப்ரபத்த்யதிகாரஸ்யோபாஸநாத்ய ஸக்த்யதிகாரஶ்ரவணம். தயாது போபாஸநஶாஸ்த்ரப்ராமாண்ய தித்த்ரா ஸ (ஜ்ஞாநவைராக்யாதி) நநு வ்யாஸாதீநாமுபதேஶகாலே ஜ்ஞாநவைராக்யாதிபூர்ணத்வாது ஸர்வஜ்ஞத்வஸ்வபாவத்வாத் ப்ரபந்நாநாமேவ தேஷாம் லோகஸங்க்ரஹாயைவ உபாஸநாநுஷ்டாநம் கிஞ்ச ஸ்த்ராதித்த்வா ஸ்வாஸ்ய்யஸ்ய ப்ரத்யக்ஷா யோக்யத்வம் ப்ரவ்ருத்தஶப்தேவ ப்ரமாணாபாவாத் ஸித்தம். (அவர்களித்யாதிநா) நநு ப்ரத்யக்ஷாதிபி ஸாமர்த்யேவ தேஷாம் ஸாவஜ்ஞபூர்வம் பாயாநுஷ்டாந கல்பகத்வம் ஸாவஜ்ஞ கல்பிதாநுஷ்டித ஶ்ருதிப்ராமாண்ய பாதேபாதேநாநுஷ்டாநே லோகஸங்க்ரஹாய கல்பித்வா ஸ்வாதிகாராவிரோதேந லோகஸங்க்ரஹ: கல்ப்யதே உத விரோதே நதி விகல்ப்ய ப்ரதமே கல்பே தஸ்ய ஸ்வரூப விரோதக்ஷயாதிஷு ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ஸ்வாபாவாத். த்விதீயே "ஸ்வாயஸம்பாவேஸ்ய: ப்ராய ஶ்சித்தம் ஸமாசரேத்" இத்யாதிவிரோத இதி ப்ரயது ஸம்ப்ரதாயமே ஜ்ஞேயமித்யேகே: ப்ரபந்நவிரோதே ஜ்ஞாநேந ஸம்ப்ரதாயவிஶேஷ:

௩௦ || ராய் வைத்து லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாக வைதிகராய் அநுஷ்டி த்தார்களென்கைக்குமவ்வோ விஷயங்களிலொரு விரோதமில்லை. அப்படி கழிக்கப்புக்காலும் தன்னதிகாரத்துக்கு நிஷித்தமானவற்றை லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாக அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அவை யிவன் றனக்கும் பாபமாய் அதிகாரத்துக்குவிரோதாநுஷ்டாநம் பண்ணுகையாலே தன்னநுஷ்டாநத்தையிட்டு லோகஸங்க்ரஹம் பண்ணவுங்கடவனா தொழியும். தனக்கிரண்டு வழிகள் ஶாஸ்த்ரநாஶங்களானல் அவற்றில்

ஸூ.நீ || வருளிச்செய்கிறார் (அப்படி இதி) (புக்காலும் இதி) பரவேஶ்யாதி விஷயம் ப்ரகாரஸ்தோத்ரபுஷ்பமாகையால் கழிக்கவேண்டாமில்லை ஸாஸ்த்ரகழித்தாலுமென்றபடி.(பண்ணவுமகப்படாதொழியும் இதி) லோகஸங்க்ரஹமகமாட்டாதொழியுமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரவிஹித பரித்யாகத்தில் லோகதிரஸ்காரமானதேலோகஸங்க்ரஹமாகை யாலிங்கு லோகஸங்க்ரஹம் கூடுமேஎன்றவருளிச்செய்கிறார்.(தனக்கிதி) தனக்கநாசாரமாக வேணுமென்று நிர்பந்தமுண்டோ பரமைகாந்தி ஶாஸ்த்ரவிஹிதகர்ம மேயமையாதோ ஸ்ரீவைஷ்ணவரொருக்குத்தான் நியா

ஸா.கா || (இப்படி கழிக்கப்புக்காலும் இத்யாதிநா) நிஷித்தேஷ்வபி லோகஸ ங்க்ரஹார்த்தே "ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா குர்வந்தி பாரத | குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததாஸக்தஶ்சிகீர்ஷுர்லோகஸங்க்ரஹம் || ந புத்திபேதம் ஜநயேதஜ்ஞாநாம் கர்மஸங்கிநாம் | ஜோஷயேத்ஸர்வகர்மாணி வித்வாந் யுக்த: ஸமாசரந்" இதி தத்வாக்யே கர்மஸு ஸக்தா: கர்மண்யஸக்தா: விதாநவிதோ: கர்மணி ஸக்தா: கர்மண்யபியுக்தா: ஸக்தா: ஸக்தவித்வாம்ஸ: ததா ஸக்தவித்வாம்ஸ: ஜ்ஞாநயோகே அநதிக்ருதா: கர்மயோகாதிகாரி ண: கர்மயோகமேவ யதா குர்வந்தி ததா ஸக்தோ வித்வாந் கர்மண்யஸக்த: ஜ்ஞாநயோகாதிகாரோபி ஸ்வாத்மவிஷயஶிஷ்டலோகரக்ஷணார்த்தம் ஶிஷ்டலோகாநு ஸரணீயம் விஶிஷ்டம் கர்மயோகமேவ குர்யாத் அஜ்ஞாநாமாத்மஸ்வரூபவிஷயஜ்ஞாநபூர்ணத்வாபாவேந ஜ்ஞாநயோகாநந்தரம் கர்மஸங்கிநாம் நாதி கர்மயோகஸங்கிநாம் கர்மண்யேவ நியதாநாம் கர்ம யோகாதிகாரிணாம் கர்மயோகாத் ஶாஸ்த்ரமோக்ஷ ஸாதநஸீ திநஸ்திமோஹாஜ்ஞாநயோக ப்ராப்திக்ருதாஸ்தவித்யா ஜ்ஞாநயோக ஶக்தோபி ஸ்வயமாத்ம விஶிஷ்டோ கர்மயோகம் வா ஜ்ஞாநயோகம் நிஶ்ச க்ருத்வா லோகஸாயநமிதி ஸம்பந்தோ யுக்த: ஸமாசரந் ஸ்வயம் வித்வாந் ஸ்ரீமம் ஜநயேதித்யுக்தமிதி விரோதாபத்தேர் ஸங்கிநாமுக்த விவேகவிஷயம் (தனக்கிரண்டு இத்யாதிநா) கர்மயோகாநந்தரம் ஸ்வாத்மாவலோகந ஸாதநஸித்தத்வேந கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகயோ

ஜம் || லோகத்தார்க்கு ஶக்யமாய் அவர்களுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொன்றை த்தான் அனுஷ்டித்துக்காட்டி லோகத்தாரை அதிலே நிலைநிறுத்துகையே லோகஸங்க்ரஹமென்று ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யத்திலே அருளிச்செய்தார். அல்லது ஸந்யாஸிக்கு நிஷித்தமான க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தை ஸந்யாஸி அனுஷ்டித்துக் காட்டுமது லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகாது. இதுக்கு ஜாதிப்ரம்ஶநமாமத்தனை. இப்படியே ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரிக்கு நிஷித்தத்தை அவன்தானே லோகஸங்க்ரஹ புத்தியாலே அனுஷ்டிக்கையும் ஸ்வாதிகாரவிரோதம் ப்ரவ்ருத்திகரதவிஹிதங்களான ஶாஸ்த்ரீயங்களை லோக

ஸா. நீ || ஸங்கமேதென்னவருளிச்செய்கிறார் (அல்லதுஜகி)(அல்லது) ஸவிதானென்றபடி. லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாகாவிட்டாலும் விஹிதாநுஷ்டாநமாகாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (சூதேஜகி) லோகஸங்க்ரஹமில்லாவிட்டாலும் தனக்கு நிஷித்தமாகையால் நிஷேதாதிக்ரம ஜாதிப்ரம்ஶநமாமென்றபடி. யதா ஸந்யாஸிநாம் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமாநுஷ்டாநம் ததா லோகஸங்க்ரஹார்த்தமேவ ஜாதிப்ரம்ஶநமாமென்றபடி. ஆனாலும் ப்ரக்ருதத்தில் வ்யாஸாதிகள் ப்ரவ்ருத்த்யதிகாரிகளானாலும் அவர்களுக்குபாஸநாநுஷ்டாநம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் ஸம்பவிக்கே லோகஸங்க்ரஹார்த்தமாய் அவர்களநுஷ்டித்தால் பாதகமில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (அப்படியேஜகி) ஆனால் நிவ்ருத்திவிஷயத்திலும் ப்ரவ்ருத்திதயாநுஷ்டாநம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரவ்ருத்திக்கிகி) உபாயாந்தர ஶக்தனுக்கு உபாயாந்தரத்யாகவிஷயே ப்ரவ்ருத்திவிஷயதோஷம் ப்ரஸக்த

ஸா. கா || ராஜஸே ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநம். கர்மயோகாதிகாரிணாம் கர்மயோகாநுஷ்டாநே கர்மஸு ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ய ஶக்த நிவ லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் ஜ்ஞாநிநாமபி. நநு ஜ்ஞாநயோகாதி வ்யாபகஶாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்திநாம் ப்ரவ்ருத்தயா ததைவ பரம்ப்ராபணம் ஸ்வாதிகாரவிரோதாசேவ தேஷாம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் அநுஷ்டாநம் நிஷித்தாநாநுஷ்டாநஸங்க்ரஹ லோகஸங்க்ரஹஸம்பத்தி பாதகமேவ அநுகரதவிஹிதாநாம் ப்ரவ்ருத்தாநாமேவ லோகஸங்க்ரஹார்த்தாநுஷ்டேயத்வ ப்ரவ்ருத்தநேந ப்ரபந்நாநாம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தமிதி ஸ்வாமி ஹாரதி. (இப்படிவேஜ ந்யாநிநா) நநு ஸம்யக்ஜ்ஞாநிநாமபி கர்ம ஜ்ஞாந ஶக்தியோகாதி த்யாகம் ப்ரவ்ருத்த்யேவ ப்ரபந்நாதிகாரத்வாத் ஸம்ப்ரதாய பரத்யாக அநுஷ்டாநம் ஸம்ப்ரஜ்ஞ நமஸ்கார ஸ்ரீகீதே, கிஞ்ச ஸர்வ யஜ்ஞாதிஷு ஸ்வஸ்வ வர்ணாஶ்ரமோசித ஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநாநாம் ஸ்வாரக்ஷணார்த்தம் ஸ்வவ்யாபாராண

மூ || ஶாஸ்த்ரவைஷம்யாலேயநுஷ்டிப்பார்க்கு விரோதமில்லை. தந்த்ராம்ஶாந்த்ர திகளுக்கநுஸாரிகளுமாய் தந்த்ரமுக்கு ப்ரத்யங்களுமான ஸமய பேதங்களினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்ய மஜ்ஞமாக விதேயமென்னும் பக்ஷத் திலும் ப்ரவர்த்தகநீர்த்தகாரும் தன்வணார்த்ரப்ரகாதிஶயிகாரங்களுக் கநு ஸாரமாகவடைந்த பேஶாகமாவமத்தையுமிழந்து அஹிம்ஸாஸத்ய வசநாதி ஸாமாந்யதர்மங்களையும் ஆபத்தர்மாதிகளையுந்தவிர்ந்து ப்ரபத்தி ஶரணவாக்யாதிகளைப்போலே திரியும்படியாம். நிஷேதவாக்யவி ஷங்களான நிவ்ருத்திதர்மபேதங்கள் ஸ்வாக்ஷணாயப் ஸ்வதந்த்ரமல் லாமையாலே ப்ரமாணாந்தரியோடு விரோதமில்லாமையால் இங்குப்ர வ்ருத்திதர்மபேதங்களினுடைய க்ரமமே விவக்ஷிதமென்னும் நிவர் ஹமும் உண்டு; நிவ்ருத்தியும் ப்ராவாரவிஶேஷமென்னுமிடமும் அதுவும்

ஸா. நீ || யாதும் ஸ்வஸ்வவிஹிதஸ்வஸ்வஶாஸ்த்ரவத்தர்மாநுஷ்டாநமாக ப்ர வ்ருத்திவிஷயத்தில் ஸர்வாதிகாரிகவிரோதாதிகளில்லையே என்னவ ருளிச்செய்கிறார். (தந்த்ராமித்தி) இனிப்ரவ்ருத்திதர்ம ஸமயபேதமும் ஸ்வாக்ஷணாயப் ஸ்வதந்த்ரமாகையால் அதுவிரோதமாகையால் த ந்த்ரமஞ்ஜமாக விதேயமென்றுசொல்லுகிறோம். நிவ்ருத்திதர்மபேதமும் ஸ்வாக்ஷணாயஸ்வப்ரவ்ருத்தியல்லாமையாலே தத்க்ரமம் விதேயமன்று. ஆகையால் அஹிம்ஸாதி ஸாமாந்ய தர்மவிரோதமில்லையே என்ன ஸ ங்க்ராதிக்ரமாவாய வசநாதிக்ரம ப்ரஸங்க உபேக்ஷணமிருக்கச் செய்தே உபேக்ஷணாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நிஷேதவாக்யாதிநா)

ஸா. கா|| ஏவம் க்ரமோஜ்ஞதயா விதேயத்வம் க்ருத்வாஹ (தந்த்ராமித்யாதி) நிஷித்தநிவ்ருத்தீநாம் க்ரமஸ்யைவ வர்ஜ ப்ரஶஸ்த்யேவ ப்ரஸங்கோ நது விவக்ஷிதம் ததாஸ்து ஸ்வதந்த்ரஸ்வாராதிக்ருத்ய விஷ்ணுப்ராப்த ப்ர க்ஷணே ப்ரவ்ருத்தாநாம் தத்தேண ஸாமாந்யஸ்ய ஜாதாநாம் நிவ்ருத்திஸ்வ ரக்ஷணாயஸ்வஸ்ய "வேதஸ்வயம்ஸத்யம் ஸ்வதர்மஜ்ஞம் வா யதோக்தம் | ஸகாத்ப்ரஸ்தாவயேந தத்ஸமஞ்ஜஸேத நர" இத்யாதி ப்ராப்தாத் வமோக்த தாத்பர்யேநா நிஷித்தநிவ்ருத்தீநா க்ரமஜ்யஸ்ய ஸம்ஶாஸ் ப்ரவ்ருத்திப்ரஸங்கே உபேக்ஷிதா இத்யுக்ஷிப்யது கஷ்டேஷாதியாதி ப்ரஹ்மஸ்வாஸ க்ரமவ்யவஸ்தா ப்ரவ்ருத்தேஸ்ஸ்யாஸ்யகாம்ஶீ காரே ப்ரகாராந்தரத்ய யதோக்தம் ஸமுதாய ப்ரவர்த நாக்ஷ்ய ஶேஷிப்ரயிஷ்யாஸ்யமந்தாநாம் உபேக்ஷாம் ப்ரவர்த கஷ்டஸ்தாநாதிநாந்தராநாம் ஸமஞ்ஜஸப்ராவாரவிரோத [illegible] நி ஷேதவாக்யாதிநா) ஶாஸ்த்ர பாவஜ்ஞா ஸமய [illegible] ஸ்யா கிஞ்ச தாத்பர்யக ஸமயபேத க்ரமஸ்ய ஸம்ஸ்லிஷ்டக்ருத்ய, த்தாந் வேஷ்டாவிதாநாம் க்ரமோபதேஶ ஸாமாந்யவிதாநாமேவ பேதா

உசு|| ஸர்வக்ஷணாமோக்ஷமென்னுமிடமும் ஸோகவேதவிஹிதமே. இவ்விதி வசநத்தாலே ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திரூபங்களான ஸர்வதர்மங்களையுந்தவிர்த்து திரிகைதானே ப்ரபந்நனுக்கு ஸாக்ஷாத்மோக்ஷோபாயமாகாதோவென்னில்; ப்ரபந்நரான பூர்வர்களும் இப்போதுள்ளாரும் ஸாவதாநராய்ப்பண்ணிப்போருகிற நித்யநைமித்திகங்களும் கைங்கர்யவிஶேஷங்களும் விதாநாநுஷ்டாநமாம். யதாஶாஸ்த்ரம் ப்ரவ்ருத்திஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராய் பரமகாருணிகருமாயிருக்கிறவர்களுக்கு ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ஸம்ஹாரவந்தையுமில்லை. யாவஜ்ஜீவம் ஸர்வதர்மத்யாகம் விதேயமாகிலன்றோ இவ்விரோதமுள்ளது; ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநக்ஷணத்தில் ஸர்வதர்மங்களினுடைய ஸ்வரூபத்யாகமாகில் விரோதமில்லையே யென்னில்; அப்போது ஸாஹாய்யமல்லாதவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்யாகம் விதிக்கவேண்டா; ஸாஹாய்யமானவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்யாகம் விதேயமாகில் அப்போதுண்டான ஹ்ருதயஸம்க்ஷேபித ஶ்வாஸ ப்ரவாஹாதி தொக்கவர்க்க ப்ராணாதிகளைத் தவிர்த்துகொண்டு ப்ரபத்திபண்ணப் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலுபாஸநத்தில் வரும்கர்மாந்தரங்களாலே நிரபேக்ஷையாயிருக்கிற ப்ரபத்திக்கங்கமாகவொரு தர்மங்களையும்பற்ற

ஸா-நீ || (நொகெதி) விஷஹக்ஷணராஜாவந்ர நிவ்ருத்த்யாதிகம் நொகெ "யஜ்ஞதாநதப:ஸாதநஸெத "ஸாதோதகே" இதி வேதே ஸம்ஸ்காரிக ஸர்வக்ஷணாதமென்று கருத்து. ப்ரகாராந்தரேண ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார். (இவ்விதி வசநத்தாலே இதி) பூர்வர்கள் ஶ்ருதத்தாலேயாதல் ஸந்யாஸமாதல் அநுஷ்டித்தார்களென்றுலோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (யதாஶாஸ்த்ரமிதி) ஸ்வரூபத்யாகவிதிபக்ஷத்தில் ஸர்வதர்ம ஸாதநமில்லையென்று ப்ரகாராந்தரேண ஸந்தேஹம் ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (யாவஜ்ஜீவமிதி) ஆனால்ஸகலம் ப்ரதாயவிஷயமான த்யாகவிதிபக்ஷத்தில் தேவரீருக்குத்தான் நிர்வாஹமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி விதிபக்ஷநிர்வாஹம்பண்ணில் அதிகாரஞ்சொல்லாமையாலே ஸர்வாதிகாரவிஷய ஸம்ஶயமாதோ? விஶேஷாத்ராவத்தாலே ஸர்வாதிகாரத்வம் ஸித்திக்குமென்றில் அப்போது உபாயாந்தரஸக்தனுக்குமதிகாரம்

ஸா-கா || ணாதிதிவிகல்ப்யப்ரயநிவ்ருத்தஸாவஸிஜ்ஞாநோபாதேயதயாவிஷயஜ்ஞாயோக, ஸித்தேபஸ்வாஹீஷ்ட வ்யாவர்த்தகஜ்ஞாநம்(யாவஜ்ஜீவதித்யாதிநா) ஸாவஶேஷநிராகரணம் விதேயபஸித்தநெநிரபேக்ஷ) விதிக்வெஶேவாதிதித்யாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா) ஸாவஶ நெநிரபேக்ஷ) விதிவிக்ஷ ஸர்வதர்மஸ்வாய விதிவிக்ஷ ப்ரஸக்திதாஸ த்யதிகாரஸ்வாஸிஜ்ஞாநாநுஷ்டாநபர்ய தத்த்வஸ்வாப்யாஸ ப்ராணா

௨௯ || வேண்டா வென்கையே க்ரமவிதிவாக்யத்துக்கு விஷயம். இந்த க்ர
மவிதியானவாக்யந்தன்னிலும் உபாயாந்தரஸாமர்த்ய்யமில்லாதார்க்கும்
அதுண்டாகிலும் விளம்பாக்ஷமரல்லாதார்க்குமிப் ப்ரவ்ருத்தியிலதிகாரம்.
இப்படியானபொழுது ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோதமில்லை. பூர்வா
சார்யர்களும் இவ்விடத்தில் ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யவென்கிற க்ரமம் ப்ரவ்ருத்தம்

ஸா.நீ || ப்ரஸம்மதமாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இந்த க்ரமமென்கி)(வி
தி வாக்யந்தன்னிலுமித்தி) காமனுஷாபதாநமவிதிவாக்யத்திற் போ
லே இந்த சரமஶ்லோகவிதிவாக்யத்திலுமென்றபடி. இப்படிவிதிவ
ாக்யத்தில் ஸர்வ்ய சரமஶ்லோகத்திலே த்யாஜ்யமென்றுசொன்
னது கூடுமோ, "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று ஶரணாகதிக்ரம
விதியிலேயே ஸர்வஸாதநஸ்வரூபமிருக்கையாலே இந்த வாக்யத்தில் ஸர்வ
ஸாதநஸ்ய ப்ரஸம்மதமாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியான
தித்தி) ப்ரமாணவிரோதமில்லை ஸர்வஸாதநஸ்யாகிஞ்சித்கரத்வம் வி
ரோதமில்லையென்று கருத்து. யதா இப்படி
யதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஆகாது வேதாந்த ஸம்மதமில்லையே
[illegible] யென்றில் [illegible] வாராதோ வென்ன வரு
ளிச்செய்கிறார் (இப்படியான [illegible]) இப்படி யதிகாரமில்லை யாகில் ஶா
ஸ்த்ரவிரோத [illegible] ப்ரஸம்மதத்தாலே
விரோதம் ப்ர [illegible] கருத்து. இப்படி ஶரணாகதி
ஸர்வ்யா கூடாதென்று சொன்னது கூடுமோ, பூர்வாசார்யர்கள்
ஶரணாகதி [illegible] என்றென்று [illegible] ர்களென்
று ஸம்ப்ர [illegible] விரோதமாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்
(பூர்வாசார்யர்களுமித்தி) இப்படி [illegible] ஸ்ரீபாஷ்ய
காரர் ஸந்நிதியிலே [illegible] வென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய
சிலர் க்ரமமென்றும் விண்ணப்பம்பண்ண அதை ஸ்ரீபாஷ்ய

ஸா.கா || ப்ரஸ [illegible] (இந்த க்ரம [illegible]) [illegible] பாஷ்ய
காரஸந்நிதியிலே [illegible] க்ரம [illegible]
[illegible] பாஷ்யகாரரோ
ப்ர [illegible] ஸர்வ [illegible] க்ரமமோ
[illegible] பாஷ்யகார [illegible] ஸம்ப்ர
க்ரம க்ரம [illegible] விஷய [illegible]
[illegible] சரமஶ்லோக [illegible] ப்ர [illegible]
[illegible] ப்ர [illegible] பாஷ்யகாரா [illegible]
[illegible] விஷய [illegible] பாஷ்யகாரர [illegible] விஷயஸ்ய
[illegible] ஆசார்ய

[illegible] ளென்று: [illegible]
[illegible] வத்தியினுடைய [illegible]
[illegible] ளிலே விவக்ஷிக்கை [illegible]
யென்று [illegible]. || * || [illegible]
[illegible] ||
[illegible] உபாய [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸா.௩ || [illegible] ஞாயம்கேழ்கையா
லே [illegible]
[illegible] மில்லாமை
யாலே [illegible] மில்லாதபடி என்று [illegible] விரோய
மும [illegible] என்ற [illegible]
வாதிக்கிறார் [illegible]
[illegible] உபாய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] உபாய [illegible]
[illegible]
[illegible] விவக்ஷித [illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸா.௪ || [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ||
[illegible]
[illegible] ஸ்ரீவிஷ்ணு [illegible]
[illegible]

ரசி॥ ரவாமிக:॥அஜ்ஞாத ப்ரபத்திவ்ருத்தாந்தைஸ்து ப்ரபத்த்யாரோபிதம் பரை: । தத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத்யை: நிர்ணீதமிதி கீர்த்யதே ॥*॥
ஆனால் "இதம் ஶரணமஜ்ஞாநாமிதமேவ விஜாநதாம் । இதம் திதீர்ஷதாம் பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதாம்" என்றும் "அவித்யாதோ தேவே பரிப்ருடதயா வா விதிதயா ஸ்வபக்த்யா பூர்த்யா வா ஜகதி கதிமத்யாமவிகல்பாம்" என்றுஞ்சொல்லுகிற வயிகாரமெங்கேயிருக்கும்படி யென்னென்னில்; இவ்விடத்திற்சொன்ன அஜ்ஞாநம் பஶ்வாதிகளைப்போலே ஶாஸ்த்ரமொன்றுமறியாதொழிகையன்று, மற்றெதென்னில்; உபாஸநாதிகளில்தெளிவில்லாமையாதல் ப்ரபத்திதன்னிலும் ஸூக்ஷ்மவிஶேஷங்களறியாமையா

ஸா.டீ॥ஸப்தம:. அஜ்ஞாதப்ரபத்திவ்ருத்தாந்தை: பரை: ஸ்வபத்ய்
தவிஷயத்வவ்ருத்தாகாரிதமிதி தத் ஸாஷ்டாங்கவிஷயே யதாரோபி
தம் தத்ர ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாத்யை: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வரதாசார்யப்ரபத்திஹம்
ஸாம்ப்ரதாயப்ரவ்ருத்திபி: நிர்ணீதமிதி ஸாக்ஷாத்பகவச்சாஸ்த்ர
லேஶ: "ஸ்வஸ்வவர்ணாஶ்ரமாசாரம் ஸம்த்யஜ்ய ஜ்ஞாநபூர்வகம் । மாமேகம்
ஶரணம் ப்ராப்நோதி ஸ்வரூபக்ஷேமதாயிந:" ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஷு
விஹிதம் ஶ்ரேயஸ்கரம்" இத்யாதிகம் ஸம்ப்ரதாயஸித்த பரிசீலநம்
தீஸ்ம்ருதிப்படி அஜ்ஞாந விஶ்வாஸர்கள் அநதிகாரிகளென்கிற
பக்ஷத்தில் ப்ரபத்தியைச்சொல்லாது கூடுமோ, "இதம் ஶரணமஜ்ஞாநா
மிதமேவ விஜாநதாம் । இதம் திதீர்ஷதாம் பாரமிதமாநந்த்யமிச்சதா
"மென்கிற ஸமஸ்த வசநத்தில் அஜ்ஞாநிகளுக்கும் அதிக
ஜ்ஞாந விஶ்வாஸர்களுக்கும் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொல்லுகையாலே உப
யஸ்ய ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸவான்களுக்கு அநதிகாரம் சொல்லுகையா
லே அதிரோதமும் ப்ரஸங்கியாதோ, அந்த அத்ர ப்ரபத்தி என்னில்
"அவித்யாதோ தேவே பரிப்ருடதயா வா விதிதயா ஸ்வபக்த்யா பூர்த்யா
வா ஜகதி கதிமத்யாமவிகல்பாம் । த்வமேகைவாஸ்மாகம் பரிஸ்திதி
ஸ்வயம்ஸித்தாரஸம் ப்ராஜஸே ஸமதாநுமந்யா ஸமர்பிதி:"
என்று அபிஜ்ஞாநாதிகளுக்கு ஶ்ரீமத் உபாஸக ப்ரபத்தி ஸமக்ஷ
விரோதம் பரஸ்பரமென்கிற ஸமீபத்தாலே ஶங்கிக்கிறார்
(ஆனால் இதி) பரிஶேஷத்தாலே ஸமாதாநத்தை ஸூசகரியானி
ன்றுகொண்டு பரிஹரிக்கிறார் (இவ்விடத்திலிதி) (பஶ்வாதிகளை இதி)

ஸா.கா ॥ ஸ்வீகாரஸ்வபாவமிஜ்ஞாநப்ரகாரஶ்ச ஜ்ஞாநமவிஹ்ருதமிதி
ப்ரயணாஹ.(அஜ்ஞாதேத்யாதி)நநுஏவம்ஸர்வஸ்யாதிகாரிதாயிகா
ரஶ்ச "அஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ப்ரபத்தாவதிகாரிதா"இத்யாதிஷிர
ஜ்ஞாந ஸாவஜ்ஞ்யே ஸக்த்யாதீநா அதிகாரஶ்ரவணாத் கதம் அஶக்தாநா
மித்யதாதிகாரஸ்ய ஶங்காபரிஹாரம் ப்ரமாணாந்தரைஶ்ச ஸாதநஜ்ஞாநாத்

ஜ ॥ தலாமத்தனே. இவற்றில் 'விஜாநதாம்' என்றும் "தேவவரிவ்யூஹ தயாவா விந்தயா" என்றுஞ்சொன்ன ஜ்ஞாநவிஶேஷமும் உபாஸநாதிகளில் தெளிவாதல் வ்யக்திக்குபயுக்தமான ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணாதி விஷயத்தில் தெளிவாதலாமித்தனை. அல்லது இதுக்கநபேக்ஷிதமான ஸகலவிஷயஜ்ஞாநமன்று; பரிவ்யூஹஸ்வரூபஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணவிஶேஷ

ஸா-நீ ॥ இப்படியாகில் ஶாஸ்த்ரஸ்வாரஸ்யம் பங்கிக்குமென்றபடி. (வ்யக்திதன்னிலிதி) ஸாத்ஷ்ஷவிஶேஷங்களை அறியாமையாதலித்யநந ஸாமாந்ய தத்வ்யக்திஜ்ஞாநம் விஶேஷஜ்ஞாநமாகவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு வ்யக்த்யதிகாரமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறது ஸகலவிஷயஜ்ஞாநவதாமென்கிறவஸ்தவமாகில் இந்த வ்யக்த்யதிகாரம் ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷமாக பங்கிக்கையாலே வ்யக்திபேதத்தியதிகாரவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன விதர்க்கபூர்வமருளிச்செய்கிறார் (விஜாநதாமென்றுமது இதி) இங்கு விஜாநதாமென்றுமது தேவவரிவ்யூஹத யா என்று சொன்ன ஜ்ஞாநமும் உபாஸநாதிகளிலே தெளிவாதல் வ்யக்திக்குபயுக்த ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணவிஶேஷாதிகளில் தெளிவாதலாமத் தனை என்கிற பக்ஷமே ப்ராசீந ஸ்ரீகோஶங்களிலிருக்கையாலும் ப்ர பேதாத்யர்த்தவாக்யஸ்வாரஸ்யத்தியாலும் ஸமீசீநம். (அல்லது இதி) ஸம்ஸாரத்தில் ஸகலவிஷயஜ்ஞாநம் துர்லபமாகையாலே அதிகாரமேதுர்லபமாக பங்கிக்குமென்று கருத்து. இங்கு விஜாநதாமென்கிறவிடத்தில் விஷயவிஶேஷம் சொல்லாமையாலே ஸகலவிஷயஜ்ஞாநமே அதிகாரமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பரிவ்யூஹகேதி) பரிவ்யூஹதயா விந்தயா என்று சொல்லுகையாலே

ஸா-கா ॥ நாநேகிஜநத்ப்ரப ... (ஆஜ்ஞைதிக்யாதிகா) (வ்யக்திதன்னிலும் ... விஶேஷங்களையறியாமையாதலாமித்தனை இதி) ஸ ... ஸாமாந்ய ... ஸவிஶேஷ ... ... விஷயே விஶிஷ்ட்ஜ்ஞாநா ... ஸ்ரீவத்ஸாங்க ... ... ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவண விஷய விஶேஷஜ்ஞாந பாகவதம், ஜ்ஞாநவ்யக்திகோடி ... ... வெ பரிவ்யூஹதயாவா விஜித ... விஶேஷ ... நவரிவ்யூஹகோவதஸ்ஷித ஶ்ரவணே ... ஸகலவிஷயக ஜ்ஞா நதெனாவ்ய ... (பரிவ்யூஹகேத்யாதி) நகேவல

ஷம் || ஜ்ஞாநமிறே யிங்கு சொல்லப்படுகிறது. இவ்வுபாயஜ்ஞாநமுண்டானாலும் உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது ஸ்வீகாரத்தை ப்ரபத்திக்கதிகாரியாம். ஶக்தியுண்டேயாகிலும் "ஶேமுஷீ ஸாங்க்ஷ்யாம் க்ருபா ஜாகாம வாஸ்துஜாதம் | ஸம்யகேநேஹ கார்யமஸ்து ஸ்வயம் ஸர்வஸம்ஸ்ஸிக்தம்" என்கிறபடியே ரக்ஷகன் கையிலே நம்முடைய பரத்தை வைக்கக்கடவதிறே என்னில்; இது ப்ரபந்நநுடைய வ்ருத்த ஸ்வரூபவிஶேஷத்துக்கு அநுஷ்டாநமாம். அல்லாதபோது உபாயவிரோதிகளாயிருக்கும் ஶாஸ்த்ரங்கள் நிரர்த்தகங்களாம். உபாயாநுஷ்டாநத்தில் தனக்கு ஜ்ஞாந

ஸா-ரீ || என்றபடி. அநந்யார்ஹஶேஷத்வ உபாயாந்தர ஜ்ஞாந ஶக்திவிஶேஷமே அதிகாரமென்று கருத்து. ஶக்த்யபாவவிஶேஷஜ்ஞாநவதாம் ப்ரபத்த்யதிகாரஞ்சொன்னது கூடுமோ, ஶக்திவிஶேஷஜ்ஞாநம் ஶக்த்யதிகாரமாகையாலே அது ப்ரபத்த்யதிகாரமன்றே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயேத்யாதி) ஶக்த்யுபாயஜ்ஞாநமென்று தாத்பர்யமன்று, அவிதர்க்க ஜ்ஞாநமதிகாரமாகையாலே இவ்வாகிஞ்சந்யம் ஶக்த்யுபாயஜ்ஞாநவான்களுக்கும் ஸாதாரணமாகையாலாகிஞ்சந்யமே ஸாதாரணாதிகாரமென்றும் ஶக்த்யுபாயஜ்ஞாநம் ஸம்ப்ரபத்திஜ்ஞாந ஸஹிதமாகையாலேயது ஸாதாரணாதிகாரமென்றும் கருத்து. உபாயாநுஷ்டாநத்தில் ஶக்தியில்லாதபோது என்று சொன்னது கூடுமோ, ஶக்தி உண்டாகிலும் ஶக்தியிலிழியக்கூடாதே, இழிந்தால் ஸ்வரூபவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆகையாலுபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்த்யதிகாரி யன்றோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (உக்தரேதி) ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்தை ஸ்வரூபாநுரூபமாக ஸாத்யமுண்டாகிலும் நிஷ்டூரமாகயிருக்க வேணுமென்று கருத்து. (உபாயவிரோதிகளாயிருக்குமென்று விஶேஷியாமல் உபாயவிஷயதி) ஶக்திவிபாயகஶாஸ்த்ரமென்று விஶேஷியாமல் உபாயவிஷய ஸாமாந்யாத்ர ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநவ்யாபாரமும் ஸ்வரூபவிரோதமாக ப்ரஸங்கிக்குமென்று கருத்து. இப்படி உபாயாநுஷ்டாநஶக்தனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரியென்று சொன்னது கூடுமோ; அப்போது உபாயாநுஷ்டாநஶக்தியுள்ள நாமஶ்சிதர் ப்ரபத்திகளுக்கு ப்ரபத்த்யதிகாரம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயாநுஷ்டாநத்திலித்) அப்

ஸா-கா || ஶரண்யோ ஸ்வாபாயக்த்வ ஸ்வரூபஜ்ஞாநேந நிரபேக்ஷரக்ஷக ஸ்வஸ்ய விஜ்ஞாநாத்ஸ்வஸ்யாபாயாநுஷ்டாநஶக்தாவபி "ஸம்ஸேத்ஸ்யா த்யாஜ்யஸ்ய தத்ஸ்வஸ்ய ஸ்வரூபஸம்ஸவே"தி த்யாஜ்யாநுஷ்டாநஶக்ய நிவ்ருத்திரேவேதி ஸங்காஶேத்ய ப்ரபத்திஹ்ராதி. (ஶக்தியுண்டேயாகிலுமித்யாதிநா) (நிரர்த்தகங்களித்) ஶாஸ்த்ரனிரர்த்தக்யாதிஸ்வ பூர்வகஸ்ய ப்ரகார விரோதஸ்யாபாந்துத்க்ஷணம் பாஶ்ரித ஹண

[illegible] புண்டாப்தி [illegible] ஷாநசக்தியுண்டானாலும் விசேஷ [illegible] னென் றிக் கேயிருக்குமாகில் கடுக ஸெருந்தாவல்லவு வித்தியோகமக்கு விதையென்றி ருக்குமானுமிப்பு [illegible] க்கயிகாரியாம். இத்தை "ஐ [illegible] தீக்ஷுதாம் [illegible] களிலே சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயெனில்; "தி தீக்ஷு [illegible]" என்றது கடுக [illegible] நிவ்ருத்தி பிறக்கவேணுமென் னும் [illegible] யுடையார்க்கென்றபடி. "ஜநந்[illegible]" என்றது [illegible] வத்தைப்பெற்றல்லது [illegible]

[illegible] போதுயிர்தரியாதார் "[illegible]" மென்கிறவவநத் திலே தோற்றவென்டாவோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (இத்தை [illegible]) இது [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] ஸத்தி [illegible] ஸமியில் லேயே என்று [illegible] உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே என்னில் [illegible]) [illegible] படியினாலே தீக்ஷுதா வென்று [illegible] ஸவதாயிகாரி [illegible] கொண்டு [illegible] மென்று கருத்து. இப்படி தீக்ஷு [illegible] வென்கிற [illegible] மாகில் [illegible] [illegible] வென்கிறது [illegible] தோவென்னவருளிச்செய் கிறார் ([illegible]) [illegible] லுக்கென்று கருத்து. இப்படி

[illegible] ஸமவகித்ரு [illegible] [illegible] ஸ்ம்ப்ரதாயக [illegible] [illegible] (எங்ஙனே [illegible] நிஷ [illegible] "ஸத்ய [illegible] [illegible]" [illegible] [illegible] ஸத்ய [illegible] ஸமி [illegible] ஸங்கல்ப [illegible] ஜா நாதி, [illegible] [illegible]

தொ||க்கமாட்டாதார்க்கென்றபடி. இவையிரண்டையுங்கினைத்து "ஸுஹ்ருத்ஸம்ஹோத்தாவா" என்கிறார். இங்கு ஸக்தியென்றது ஸேவாரவஸ்யத்தைச்சொன்னபடி, அல்லது ஸக்தியோகத்தைச்சொன்னபடியன்று. இப்ஸக்தியினுடைய ஸம்ரோவாகிறது கடுக வராவ்திகிடையாத போதழியும்

ஸா. நீ|| வவநாயமாகில்கவிஜ்ரதொஜேவென்றுவனதஜயக்கயநராஜவஹாயப்ரோகத்திலே இதுரெண்டும் சொல்லவேண்டாவோகவிஜ்ரதொஜேவெவிவரஜதயாவா விஜிதயா என்று. உஜம்ஸரணோ ஜநார்தநேவ விஜாநதாமென்கிற வஜாயத்தைச் சொல்லி ஸுஹ்ருத்ஸம்ஹோத்தாவா ஜமதிமதிநிஜ்ரவிஜயமென்று உஜஜிதிஷ்டதாம வாரதித்ஜதாநாத்யாயமென்றே சொல்லுகிறது, ஈநந்திஜதாமென்கிற வயம் சொல்லவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். (இவை ஜதி) ஸுஹ்ருத்ஸம்ஹோத்தாவென்று தஜியோமம் தோற்றுகையாலே திஷ்டதாதித்ரஜ்யம் தோறறவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார். இங்கு ஸுஹ்ருத்ஸிதி ஸக்தியோமம் தோற்றவில்லையேன்று சொன்னது கூடுமோ ஸக்திவஜம் ஸக்தியோமவாவமன்றோ ஸக்திவாரவஸ்யம் தோற்றினாலும் விஜம்பாக்ஷகாரவாயிகாரம் தோற்றவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்தியினுடையஜதி) ஸம்ரோஸம்ஸ்பம் ஸக்தியோமவாரக்கத்தில் வ்யவயாகையாலும் ஸக்தியோமவாரவமிற்று உதிவஜதித்ர திதவ காரணவிராஸமாகையாலும் வ காரணவஸம்ஸ்த ஸம்ரோஸ்பம் பஜத்தாலே விஜம்பாக்ஷகேவாரமென்று கருத்து. ஆனாலுமிழியும்படியானவவஸ்தாவிஸேஷமென்று சொன்னதுகூடுமோ, இது தானும் ஸக்தியோமகாரயமாகையாலே ஸக்தியோமமாவஸ்யகமாக வ ஸம்மியாதோ, அப்படியாகில் ஸக்தியோமாநயிகாரிகளான வராம்கஸவ ஸ்ரதிகளுக்கு கூதிவ யக்தாயிகாரமில்லையாக வ ஸம்மியாதோவென்னவ

ஸா.கா|| நாக்தஸ்யாயிகாரஸம்ஸவாஹோத்தஹோராவவேவா ரவஸ்யவோத, ஸக்திஸ்பவிவக்ஷிதஜித்யவிவ்யஞாஸ. (இங்குஸக்தியென்றது ஜத்ரஜிநா) நந ஸுஹ்ருத்ஸம்ஹோத்தாவஸக்திவராஸக்திரவ ஸக்தியோமவவேத்ரயிகாரகாநவவதிஸ்ஜவவேஸ்யவேத்ர த ஸுதிவ ரவ்த்ய ஸாவெ தேஹவியோமா வாஜகஃ ஷ தஸ்யவஸ்தாவிஸேஷா ஸக்திஸம்ரோத்ராஸ. (இப்ஸக்தித்ராதிநா) நஜேதாஜ்ரஸ க வஸ்யாகவி "வாஸக்திவராஜ்ரஷ வஜத்க்ஷாஸிநிவேஸந"தித்ர க வாஸக்திஸாஸ்யகாத்தஸ்ய ஸநர்ஸாநவவத்தி தஜவவேஸ்ய வேத்ர வாவவிஸேஷாக ஸுதிகாதிநீ வ ரவ்த்யஸாவெ தேஹ வியோமஹேதஷ தவ்வேஸ்யாக வத்திவத்த க்ரத விஸேஷாக ஸம வக வ ரவ்த்யஸாவெ தேஹவியோம ஹேதவெ விஸேஷாதக்தி

ஶ்ரீ॥படியானவவஸ்தாவிஶேஷம். இது சிலர்க்குக்கட்டளைப்பட்டஶக்தியோ
கமில்லையாகிலும் ஸாக்ஷாத்விஶேஷரூபமான ஶமதமாதிகுணவத்தாலே
வரும். இவ்வவஸ்தையுடையவனும் ப்ரபத்திக்கதிகாரி. இப்படியாகை
யால் உபாயாந்தரத்திலஜ்ஞராய் இவ்வுபாயத்தில்ஸாமர்த்யஜ்ஞாநமாத்ர
முடையராயிருப்பார்க்கும் இதிலுமுபாயாந்தரத்திலுந்தெளிவுண்டானா
லுமுபாயாந்தரத்திலநுஷ்டாநஶக்தியில்லாதார்க்கும் இவையிரண்டுமு
ண்டானாலும் விளம்பம்பொறுதவாகைத்திவரமுடையார்க்கும் ப்ரப
த்தியிலேயிழியலாம். இவ்விளம்பாக்ஷமனும் தான் நினைத்த காலத்திலே
பெரும்பெறுகைக்குபாயாந்தரஶக்தன். இப்ப்ரகாரத்தை நினைத்து

ஸா-ஶ்ரீ॥ருளிச்செய்கிறார்(இதுஇதி)கட்டளைப்பட்டவாபூநகேவநவிஷி
தையானஎன்றபடி ஶக்த்யாதையானவிவ்வவஸ்தையையுடையவன் ஶக்தி
யோகத்திர்க்கே அதிகாரியானபடியாலே ப்ரபத்த்யதிகாரிஎன்று சொ
ன்னதுகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவஸ்தைஇதி) (ப்ரப
த்திதி)அநந்யஸாத்யஸாபேக்ஷஸ்வஸ்வீகாரஸாத்யக ப்ரபத்தியிலதிகாரி
என்றபடி, உபாயாந்தரஶக்தாதிகளென்று கருத்து, ஆனாலு“இதம்
ஶரணமஜ்ஞாநா”மித்யுக்த ப்ரஜ்ஞஸ்யத்திர்க்கு ப்ரபத்தியில்விஶேஷாதி
ஜ்ஞாநமேயுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ அப்போது ப்ரபத்தியில் ஸா
மாந்யஜ்ஞாநஸாமாந்யனுக்கும் விஶேஷாதிஜ்ஞாநவதாதிகாரம் ஸ்வ
ஸம்மியாதோவென்ற ப்ரகாரணவசஸ்வயமேவவிஶேஷாகிவிவக்ஷயாக
வமேவாதஸ்ஸத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படியாகையாலே
இதி) ஆனாலும் ஶக்தியோகமஸ்த்தனாயிருந்தாலும் விளம்பாக்ஷமனாகிலவ
னும் ப்ரபத்த்யதிகாரிஎன்று சொன்னதுகூடுமோ. ஸ்வாமர்த்யவிக
லாநவபத்த்யா ஸ்வாமிவாயாந்தரஶக்தனன்றோ. ப்ரபத்த்யதிகா
ரிஎன்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விளம்பாக்ஷமனுந்தானிதி) இப்படி
வைநாஸ்யமாகிலிவ்வம்நாவபூர்வஶ்லோகத்திலே ஸர்வஸ்யமே
ஷாவென்றுவிளம்பாக்ஷனைச்சொல்லி “ஜ்ஞாதிமதிப்ரஜ்ஞாவிஷ்டா”மெ
ன்றுசொல்லுகிறது ஸ்ப்ரஷ்டமாகவ ஸம்மியாதே, இதுதவிர அதிகா
ராந்தரமில்லையே யென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்ப்ரகாரத்தைஇதி)

ஸா-கா॥ஸம்ஶயாக்ஷயோவிப்ரஸ்யபாஶக்த்யத்திரிக்ஷஸ்யவிஷயஜ்ஞாநள
ஷஸ்யநாவ்யநாதிகாரஸாநுவத்திரித்யவிப்ரயேணாஹ. (இதுசில
ர்க்குஇத்யாதி) ஸவஸ ஜ்ஞஸவத்ஜ ஶக்தாநாம் ப்ரபத்த்யதிகாரிஸ்வ
ஶக்திநகவாநேவேதி ஏவித்யாதி பரிஸ்புஸவேந்த்ராகா ஶக்திஸூர்ந
வா அத்ராமதிர் விதுஷாம் ஸ்த்ரீ ஶூத்ராதீனாம் இத்யாஹ. (இப்
படியாகையாலித்யாதினா) “மதிமர்த்யாஸாஹரிபிரிதி ஜிதஜோஹவய
நோரஹஸ்யம்வஸ்யவிஷ ஸவமாஸரஶ்யாநுஶாநகாமதி”ரித்யவிஷ

ரம்||"ஜநமதி மதிர்நாஸ்திகாநாம்" என்கிறது. ப்ராஹ்மணாதிகள் அதிகாரி பூர்ணர்களாகையாலே விளம்பாக்ஷமருமாய் உபாயாந்தரபக்தருமா யிருப்பார்கள். ஆகையாலுபாஸநத்திலிழிந்தார்கள், அல்லது ஜ்ஞாந ஸம்பந்நராதல் விஶ்வாஸஹீநராதலுண்டாயிழிந்தார்களன்று. ||*|| அஶ க்தஸ்யாதிக்ருஷ்ணஸ்ய ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶாஸிநः | ஸ்வப்ராப்திப்ரப ஞ்சவைகல்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய காரணம் || தத்ர ப்ராஹ்மணா ஜ்ஞாநவதி யாஜ்யதே | ப்ராஹ்மணாதிஷு தத் நிந்தநீயம் ஸர்வம்

ஸா-ஸ்ரீ||ஸ்வஹஸ்தேந ஜ்ஞாநயோக மதிர்நாஸ்திகாநாம் ஸ்வாதீந உபாயாந்தரஸக்தாநாமென்றபடி, இப்படியாகில்ப்ராஹ்மணாதிகள் ஸ்வரூப ப்ரவ்ருத்தியிலே இழியாதே இருப்பானேன் என்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராஹ்மணாதிகளிதி) ஆகையால்ப்ரவ்ருத்தியிலதிகாரமில்லையே என்றபடி, பக்தரா யிருந்தாலும் விஶ்வாஸஹீநத்தாலே உபாஸநத்திலே இழிந்தார்களெ ன்றும்சொல்லலாமேயென்னவருளிச்செய்கிறார் .(ஆகையாலேஇதி)விளம் பாக்ஷமதார்த்த்யாதிகார மில்லாமையாலே என்றபடி ஜ்ஞாநத்தில் ப்ரபத்த்யுபாய ஜ்ஞாநமிருக்கச்செய்தேயும் விஶ்வாஸஹீநத்தாலே ப்ரபத்தியைவிடக்காண்கையாலே ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கும் ப்ரபத்திவர்ண த்யாகத்திற்கு அதுவே நிதாநமாகலாகாதோவென்னவருளிச்செய்கி றார். (அஶக்தஸ்யேதி) யதா"ஶரஸ்யபாஜ்ஞநந்தநோபாயாந்தரதி ஷ்டதே" என்கிறவசநம் விரோதியாதோ, நரஸ்ய பாஜ்ஞநந்த ஜ்ஞாநத்விஶ்வாஸராஜ உபாயாந்தர ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டா இதி வசநா பத்தம் தோற்றுகையாலே ப்ராஹ்மணாதிகளுக்கும் விஶ்வாஸஹீநத்தாலே உ பாயாந்தர ப்ரவ்ருத்திஎன்றுசொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய் கிறார். (அஶக்தஸ்யேதி) அதிக்ருஷ்ணஸ்ய உபாயாந்தரேஷு அஶக்தஸ்ய ஹேது ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶாஸிநः ஸ்வப்ராப்திப்ரபஞ்சம் ஸ்வப்ரவ்ருத்த்யை தத்ர ப்ராஹ்மணஸ்ய பாஜ்ஞநந்தம் விஶ்வாஸஹீநம் காரணம், இதனை

ஸா-கா||சதுர்த்யஸ்யஶேஷ, மதிர்நாஸ்திகாதித்யுக்த காரண ஸ்வாஸீஷ ஸாயநாந்தர ஜ்ஞாநஸம்பந்நாநாதித்யர்த்தः. ஏவம்ப்ராஹ்மண யோந ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஹீநாநாதிநா ஸக்தியோமதிஷ்டாः, கிஞ்ச ப்ரப த்த்யநதிகாரிகாரேவ ஸக்திநிஷ்டாஜத்யாஹ. (ப்ராஹ்மணாதிநா) "நரஸ்யபாஜ்ஞநந்தஸ்ய உபாயாந்தரநிஷ்டதே | இதி விஶ்வாஸஹீ நஸ்ய" ஸக்த்யதிகாராவமர்ஶ, ஜ்ஞாநக ஹேதுவிஶ்வாஸ ஸம்பந்ந நாம் ஸ்வரூபஸ்ய ஸக்தாநாம் பாரவஶ்யா ஸக்தியோமதாத்வந யோ ந்யாநாம் ஸம்ஜீவநாதள ப்ரவ்ருத்தி ஸம்பந்நாத் ஜ்ஞாநவிஶ்வாஸஹீந க்ருதஸக்திவிஷயகப்ரவ்ருத்திநிஷ்டாஸ்த்திவக்தவ்யம், ததாஹ, ப்ராஹ்மணாதி ஷ்வப்யவஸ்வாஸ்த்யாஹ (அஶக்தஸ்யாதி) தத்ர ப்ரவத்யநூர

ஸ॥ ஸ்வயமேவாதிஷ்டா॥*॥ இப்படியுபாஸநப்ரபதநங்களுக் கதிகாரவ்ய வஸ்திதமாகையால் இரண்டு ஶாஸ்த்ரமும் ஸப்ரயோஜநம். இரண்டதிகாரி களுக்கும் ஸ்வபக்ஷத்தில் ப்ரபத்திவைஶிஷ்ட்யமேயுள்ளது. ப்ரபந்நனுக்கு

ஸா-டீ॥ மேலே ஸ்வஸ்தநத்தில் ப்ரபத்யங்கஸ்வரூபமென்று கருத்து. ஸாக்ஷாத் மோக்ஷம் பண்ணினுகில் விஶ்வாஸாதிஶயமங்குகாரணமென்றபடி. தத்ர விஶ்வாஸாதிஶய ஸதீத்யேஷ: ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநே காரணம் உபாயாந்தரநிஷ்டஸ்ய து, ஸ்வயமேவாதிஷ்டா ஶாஸ்த்ராதிஷ்டா ஸமஷ்டா நீத்த:, விஶ்வாஸாதிஶயஸ் ஸ்வதந்த்ரநிஷ்ட நீதி: ந்யாய: நயாஜ்யதே. அத: ஸ்வயமேவாதிஷ்டா விஶ்வாஸாதிஶய ஶாஸ்த்ராதிஷ்டாவ: । இப்படி த்ரயீவிஷயத்தில் ஈஶ்வரஸாக்ஷாத் ஸாஸ்த்ர ஸகலப்ரபத்த்யதிகாரிவ்யவஸ்தை பண்ணி யதேஷ்ட பக்ஷத்திலும் ஶாஸ்த்ரநிஷ்டரும் ப்ரபந்நரும் ஸம்ஶயாதேவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படி) ப்ரபத்திவி ஷயத்தில் ஸர்வாதிகாரஸமர்த்தமல்லாமையாலே ஶாஸ்த்ரவையர்த்த்யம் ப்ர ஸம்ஶயாதேவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிதி) த்ரைவிதம் இல்லாமையாலே ஸாகாதிகாரிக்கு ஸாமர்த்த்யமும் உதாராதிகாரிக்கு கைங்கர்யமுமென்றபடி. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வநிஷ்டாநு ஷ்டாநமுண்டாகில் உபாயாந்தரஸ்வரூப ஸத்த்வ ஸ்வஹாநுஷ்டாநமும் விரோதியாதோ, நித்யநைமித்திகாநுஷ்டாநம் உபாயத்வாநுஷ்டாநமின்றிக்கேயிருக்கை க்ஷேத்ரஜ்ஞாநுஷ்டேயமாகையால் விரோதமில்லையென்றிலப்போ து கார்யகரணமும் ப்ரஸம்ஶயாதோ கார்யகரணத்தில் ப்ரத்யவாயமி ல்லாமையாலே தத்கரணம் ஸம்பவமில்லையென்றிலப்போது ஸர்வஜ்ஞர்க தஸர்வஜ்ஞாதவ்யகரணமும் ஸங்கதாதோவென்னவருளிச்செ ய்கிறார், (ப்ரபந்நனுக்கிதி) ஸ்வாதிகாரநுஷ்டாநம் ஸ்வரூபவிரோதமா

ஸா-கா॥ஸ்ணாதிகாரம்) தத்ர உபாயாந்தரஸ்தேஷு விஶ்வாஸாதிஶய ப்ரபத்த்யவஸ்யநதிகாரிணாஸ்ய ஸர்வோபாயாந்தரோபகா ரகஸ்ய ஸ்வீகரணாதிஸ்வ யாஜ்யதத்த்வம். ஸ்வாத்ம ஸங்கோச பத்நீதப்ரதிஷ்டா ஸர்வத்ர ஸாத்ரவிஷ்டா த்ரைவிதஸ்ய ப்ரயோஜநவ ரவேந ஶக்தியோகே விஶ்வாஸாதிஶயாதிகாரிகஸ்யாவதாரவரஹா வாஸ் ஸஹஜ தயா விஶ்வாஸாதிக்யவத்த்வ வ்யவஸாயிஷ்டா உபாயத்வப்ர ஸித்யாயகம் நிஷ்டநாதிஶயிதிஷாவ:. ஸாங்கஶக்திப்ரதீத்யா ஶாஸ்த்ரா யிகாரஸ்ய கஸ்யாவிஶாஸ்த்ரஸ்யாப்ரகரணாத்ப்ர ஸம்ஶயாதி உபாயத்வ ப்ர ஸநாநுஷ்டேயேஷ்டா நித்யநைமித்திகேஷ்டா ஸர்வஜ்ஞாதவ்ய தக்கே க்ஷேத்ரஜ்ஞகர்மணாம் ஶக்தாநுஷ்டேயாயேஶ்வராஜ்ஞாயா:. (இப்படி உ க்தஸ்வநிஷ்டநாதிநா) பத்த்வைய ஸவ ஸ்வநிஷ்டாவைதத்ரேஷ்டா

[illegible] [illegible]த்தைப்பற்ற வேறொன்றை [illegible]ஷிக்கில் [illegible] [illegible]த்தாலே விரோதமுண்டானாலும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]த்தைப்பற்றவாதல் வேறொன்றை [illegible]ஷித்தால் விரோதமில்லை. * *

இப்படி [illegible]ங்கூடாதொழிந்தாலும் உபாய[illegible] [illegible] பண்ணுகை [illegible]வுக்குப் பொருளானலோ வென்னில் [illegible]னுக்கு [illegible]ங்களான [illegible]ங்களில் உபாய[illegible] [illegible] விதிக்கிற [illegible]. இங்கு [illegible] [illegible]பாயவிதாயகமாயிருக்கிற [illegible]த்திற்சொல்லுகையாலே இப்[illegible]

ஸா-நீ॥ கையாலது [illegible], [illegible] [illegible]ரலை என்று கருத்து. ஆனாலும் [illegible] விட்டாலும் [illegible] [illegible] என்கிறத்திற்குப் பொருளாகலாகாதோ, [illegible] [illegible]ஜ என்று [illegible] தோற்றவில்லையே என்னில் உபாய[illegible] [illegible]களிலே [illegible] போலே இங்கும் [illegible] [illegible]கூடலாமென்கிற [illegible]த்தாலே [illegible]கிக்கிறார். (இப்படி [illegible]) உபாய[illegible] [illegible]ருளிச் செய்கிறார். ([illegible]) [illegible]ங்களிலே உபாய[illegible]யை

ஸா-கா॥ [illegible], [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] "உபாய[illegible] [illegible]" [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (இப்படி [illegible]) [illegible] [illegible]

ஊம‖ ஜிதாத்மஸாபேக்ஷமாகப் ப்ரபத்த்யுபாய வைப்ரவ்ருத்திக்கநுகூலமான ஸாதநாந்தரே ஷ
யமென்று உபேக்ஷிக்கையால் ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமான கேவலகைங்கர்யமு
க்தாஸ்த்ரமென்கிற பக்ஷம் ஸித்தியாது. இவ்வுபாயத்துக்குச் சொல்லுகி
ற ப்ரயோஜநாந்தரஸாபேக்ஷம் முங்கிடையாது, இவ்வுபாயம் ஸகல
நாதிகார மன்றிக்கே யொழியும். எங்ஙனேயென்னில்: உபாயமல்லாத
வற்றில் உபாயபுத்தி த்யாகம்பண்ணி ப்ரபத்திக்கையாவது பழைய
வ்யாஸநாதிகளில்லையாம். இங்கு உபாயபுத்தி த்யாகம் பொருளாக
ச்சொல்லுகிற பக்ஷத்தில் த்யாகவிதிக்கு ப்ரபத்திவிதிக்கு ப்ரதிகா
ரிபேதத்தாலே விரோதம் பரிஹரித்த விடமும் அபேக்ஷிதவசநம்;
இங்கு ஸர்வத்யாகஞ்சொல்லும் போதிறே இவ்விரோதப்ரஸங்கமுள்
ளது. இப்படி புத்திவிசேஷ த்யாகபேக்ஷக ஸங்க்ஷேபநோக்திகளை
ப்ரவ்ருத்திகலமாகவிசையும் பக்ஷத்தில் உபாஸந ப்ரவசநங்களுக்கு
ஸம்ஸாரி ப்ரதேசத்தில் மாறுபட்டதே யுள்ளது. ஸம்ஸாரத்தில்
ப்ராகம்யாதிஜ்ஞாநமமையுமென்கிற ஶேஷோக்த்யும் உக்தம்: "ஸக
லாம்ஶோப ஸம்ஹாரே காரம் ஸம்ப்ரஸித்தி" என்றுசொல்லப்பட்
டதிறே. ‖*‖ ஸர்வத்ர த்யாகோக்தே ஸம்ப்ரத்யாவதார |

ஸா-தீ‖ விடுஎன்றால் ஸமர்த்த வேணும் ப்ரபத்தி ஸம்பக்ஷிக்கும், ப்ரபந்நர்களிலே
உபாயபுத்தியை விட்டு ப்ரவ்ருத்தியை ஸமுஷிக்கக்கடவாரெனின்
ப்ரதானமாம்ஸம் ஸித்தமென்று கருத்து. உபாயபுத்தி த்யாகவிசி
ஷ்டாக்காரிகயக்கும் ப்ரவ்ருத்தம் யமானால் பாதகமில்லையே என்றவ
ருளிச்செய்கிறார். (இவ்வுபாயத்தாக்கிதி) "ப்ர வர்த்த: ஸித்தவேதவா
பராபேக்ஷா நவித்யக்த [illegible] மென்றபடி. அந்த
வசநமுக்தாஸ்த்ரகாரி [illegible] மானாலோவென்றவருளி
ச்செய்கிறார், (இவ்வுபாயமிதி) உபாயபுத்தி த்யாகாஸ்த்ரகாரி
ஸாத்யாதி ப்ரயோஜநமானாலும் உபாய [illegible] ரவாகிஞ்
சாதிகாரவிரோதமில்லையே என்று [illegible] கிறார். (எங்ஙனேயென்னி
லிதி) உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (உபாயமிதி) (பழையேதி) வசிஷ்டாக்
த்யாகவிதிபக்ஷத்தில் ஸர்வத்துக்கே த்யாகத்தை விதிக்கவேண்டுகை
யால் ஆகிஞ்சந்யாதிகாரஸாமம்போலே இந்தபக்ஷத்திலும் உபாயபு

ஸா-கா‖ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௨௦॥ உபாயஶக்திர்த்ருதே த்வஸ்மிந் ஸம்பா4வ்யேத ஸஹேதுகா॥ ஸாக்ஷாத்ப்ர
யுக்தாநாம் யஜ்ஞாதே3ர்த3த்வாரம் ஸதா। நிர்வ்யாஜ்ய ஸகாதி3 ப்ரபத்தேர்
ஜ்ஞாநபூர்வ்வகா॥ ஸக்ருத் ப்ரவ்ருத்தேநைவ யஜ்ஞாத்யநுஷ்டா
யஸா। தஸ்மிந்நவஸ்தம் ப்ரபதி3 ஸர்வாவர்த்தி ஶாஸ்த்ர॥
ப்ரஸக்தம் ஸ்வாத்ம யத்நே ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்யர்த்தஸ:। உபாயஸ்ய ப்ர
ஸாதஸ்து யோக்யதாதிவ ஸாத்4யம்॥*॥ ஆகையால் இங்கு ஸகலயஜ்ஞ
ங்களினுடைய ஸ்வரூபைதக்ஷ்யத்தை சம்ப்ரமாக விதிக்கிறதென்றும்
அவை யதாஶாஸ்த்ரம்படி இங்கு பக்திவிஶேஷ த்வாரதாத்ரம் விதிக்கிற
தென்றுஞ்சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் ஜ்ஞாநோபாஸநாதி ஶாஸ்த்ரங்களுக்
கும் ப்ரபத்திக்கு நிரபேக்ஷத்வஞ்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும்
பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கும் ப்ரமாணராய்ப்போந்த பூர்
வாசார்யர்களுடைய வ்யவஹாரத்துக்கும் விரோதங்களாம். இப்படி யுக்த
தோஷங்களாலே யஜ்ஞங்களினுடைய ஸ்வரூபைதக்ஷ்யமும் ப்ரபத்திக்கங்க
மன்று, உக்தநிரபேக்ஷத்தாலே அந்த யஜ்ஞங்களினுடைய ஸ்வரூப
பரமுமிதுக்கங்கமன்று. ஆகையாலிங்குமற்றொரு யஜ்ஞங்களாலு மிப்ப்ர
பத்திக்கபேக்ஷையில்லையென்கையிலே இதாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்.
இப்படி ப்ரதிஷேதிக்கைக்கு ப்ரஸங்கம் வேணும். இங்கு என்னய

ஸா-நீ॥ பக்திதாத்பர்யவிஶிஷ்டாவஸாநாத்மஸக்தமஹிக்கையாலே உ
பாஸநநிஷ்டையாலகிஞ்சநாதிகாரஸஹ்யமென்றபடி கிஞ்சபரமதத்துவ
யங்களிலே உபாயபக்திதாத்பர்யமாகவியையோ, உபாய
பக்திதாத்பர்யவிஶிஷ்டஸக்தியோமாத்ரமகதா விதேயமோ என்று விக
ல்பித்து ஆத்யபக்ஷத்தில் ஸ்வவசநவிரோதமருளிச்செய்கிறார். (இங்கு
ஐதி)(இங்கு)ப்ரபத்திவிஷயகஶ்லோகத்திலேஎன்றபடி. த்விதீயபக்ஷ
த்வவசநத்தை உபபாதிக்கிறார். (இங்குஐதி) ப்ரபந்ந த்ரயாதிகா
ரீ, ஐதரஸ்து அநுஷ்டாநாதிகாரீ என்கிறது கூடாதென்றுகருத்து. த்விதீ
யபக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிஐதி) ஶக்தியோமநிஷ்டனுக்கு

ஸா-கா॥ ஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநத்வே ஜ்ஞாநதத்ஸ்வ யஜ்ஞாநாரவிரோதஶப்தாஹ
(ஸாங்கஶாஸ்த்ரமேதத்ராதி) நிரபேக்ஷவிஷயே கோக்ஷயாப்ரபா
யோ நிதயோநித்தி காத்ரநபேக்ஷிதயா ஸகலாதிகாரஸாம்யம்பஹா
தாஸ்ப்ரஸாவஸ்ய விஶேஷ்யதீதி பாவ்யதே. (ப்ரஸக்தம்பதேவதாதி
நா) தந்த நிரபேக்ஷவிஷயேஷு ப்ரஸக்தயஜ்ஞநிரபேக்ஷ
ஸ்யோபாநாபவதே: கேஷாம் யஜ்ஞாநாம் ப்ரஸக்தாநாம் நிர
பேக்ஷம் விஷயதஜத்ரஸங்காநிஷ்ட பரிஹரதி. (இப்படிப்ரதி
ஷேதிக்கைக்குஐதிநா)"தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா வி
விதிஷந்தி யஜ்ஞேந தாநேந தபஸா நாஶகேந" வணாப்ரஸாதாராவஸா

[illegible]ங்கள் [illegible]ங்களாய் [illegible]திபாதிக்கப்படுகிறனவென்னில்; வே[illegible]களான [illegible]களில் ஒரு [illegible]களிலேயோதி [illegible]ங்களாய்த் தோற்றின [illegible]ங்களும் [illegible]களும் [illegible]த்திலும் வருமாப்போலே [illegible]யிலும் இவை [illegible]யாலே [illegible]ங்களாய் வரப்புக இப்படி [illegible]டைய [illegible]ங்களாலும் இதுக்க[illegible]யில்லை யென்கை யில்

[illegible]யும் [illegible]யுமானாப்போலே [illegible]னுக்கும் [illegible]யும் [illegible]மாகையாலிருவருக்கும் [illegible]மில்லையென்றபடி, [illegible]யாம்போது [illegible]மும் [illegible]மில்லையோவென்னவருளிச்செய்கிறார். ([illegible]வத்திலிதி) [illegible]யாலே [illegible]தை என்று கருத்து ஆனால் [illegible]யிக்கு [illegible]த்தில் [illegible]னாலோ வென்றவெ[illegible]கயை [illegible]ரியாநின்று கொண்டு [illegible]த்தை [illegible]களாலே [illegible]ரிக்கிறார். ([illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible]

தா|| விடத்துக்கு விதம். இத்யாதிகளுக்கு "ஸஹகாரிகேவநவ" என்ற ஸூத்ரத்திற்சொன்ன வித்யா ஸஹகாரித்வ வேஷந் தவிர்ந்தாலும் "விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி" என்ற ஸூத்ரார்த்தத்திற்சொன்ன விநியோகாந்தரத்துக்கு ப்ரபந்நன் பக்கல் ப்ரஸக்தியில்லை, ஆகையால் இத்யாதிகளிலுடைய அநுஷ்டாநமும் ஆஶ்ரமங்களை த்யஜிக்கையும் ப்ராப்தமல்லாமையால் அங்கங்களில் நைரபேக்ஷ்யாதிகாரத்திலே சேருகும், அங்கமான நித்யநைமித்திகங்களுடைய அநுஷ்டாநம் ஆஜ்ஞாநுபாலநமான கைங்கர்யகோடிகமாம். || * || ஸக்ருதேவஶ்ரம ஶ்ருதாபாரணாதம்: | அநந்யாஜ்ஞயா ப்ராப்தம் நயஸ்வ நிவர்த்ததே || * || இப்படியாகில் இவனுக்கு நித்யநைமித்திகங்களி

ஸா-நீ|| ப்ரபந்நஸ்ய அவஶ்யம் ஸநித்யநைமித்திககைங்கர்யாதிவ ஸாஷ்ட்ரநித்யஶ்ச|வாஸிஷ்ட்யாதிப்ரக்ருதிஷுவிஷயத்திலும் ஶ்ரவணமநநாதியவிரோயாதிதோஷணத்தை ஸங்க்ரஹிபாரென்று கொண்டு வக்ஷ்யமாணதோஷணத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸ்வரூபவிஷயவிஷயத்திலாஜ்ஞாநுபாலந ஸாத்யவிரோதமும் வாசிகவிஷயவிஷயத்தில் நைரபேக்ஷ்யஸாத்யவிரோதமும் உபயவிஷயத்திலும் ஸம்ப்ரதாயஶிஷ்டாசாரவிரோதமும் இல்லையென்கிறது உக்தஹேதுக்களாலே ஸித்தமான யதாஶக்தி நித்யநைமித்திகாநுஷ்டாநரூபமான அர்த்தத்தை உபஸம்

ஸா-கா|| ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரக்ருதிஸத்வகாரணஸாஸ்திர|விஹிதகாம்யாஶ்ரமகர்மாபி|தேஹீதீவைதிகாசாரம் தேஸ்பாதி நமஸ்யதே" இத்யாதிஹிரண்யநாஷேயகவஸிஸ:, தத்யாகீவேதிதுமிந்த "ஸாவாஸாவண நயமாணம் ப்ரபத்திரம்மதிஷ்யதே | ஸ்வதஜ்ஞஸ்விஷ்யாமகேஜ்யா மேஷாஸாமேவாயிகாரம்" இத்யாக்ரீத்ய யமாநுஷ்டாநத்யாமயோரஹமேபவி ப அத்யம்மதாஸாவாஸ அமக்யத்யமேமயிகாரஜதிமக்யம் ஸவமங்காயதேவேத்யாஹ. (இஸ்மங்களுக்குஜத்யாதிநா) நநைநரபேக்ஷ்யவிஷயவிக்ஷேவ்யாநக்ருத்யஸாக்ஷ்யஸ்யாவ்யம்மதாத்வஸ்யவாநாகமேநாவிஹிதாநாமநுஷ்டாவகதாகதெஷமேஜஸ்வேரிஹாயத்தி தேஷாம் மஹாஹா வேத்ரநாதிதேத்யத்ராஹ. (ஸங்கல்கநாத்ரிதிஹ்யாதி) (ஆஜ்ஞயேதி) விஹிதத்வாதித்யயமி. நமேவம் ப்ரபத்துஸ்யயங்கிநைரபேக்ஷ்ய ப்ரபந்நஸ்ய ஸ்ரீபாஞ்சராத்ராதிஷு காரணாதிஹிம் ஹாமவதேதுவஹாவித்வாயாயாஸஸாத்யமமவதாவாஸ ரிமணஹாமவதாராயநாதிநாம் நித்யநைமித்திகவைஹிஹித்தாநாமநுஷ்டாநஸ்யாஸ ப்ரயோஜகாஹாவாதித்யத்ர ஸங்க்ஷிப்தாநாம் ப்ரயோஜகாநாம் ப்ரபந்நஹ்யம் ஶமயது ஸ்வப்ரணாதிதம் ப்ரயோஜகமாஹ. (இப்படியாகிலிவனுக்குஜத்யாதிநா) (ஶாஸ்ஸவிஜமாகை

ஸா.நீ‖ ஹரிக்கிறார்.(இப்படிஉதி)யதாஇப்படிகூமமன்றென்றுசொன்னதுகூடுமோ,விபிவக்ஷத்தில் தாஹம் பூர்யவுதயாவஸரிய விஷயத்யா வஸ்துவமாகையாலே விஷயாஞ்யாநாஷேநவ ஷஷ்டிவதாம வாஜிதாமயோநரிதரம் விஷயமென்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஉதி) அப்போது விபிவக்ஷத்தில் தாமவிபிக்கு எந்தவயுத்தில் தாஜவயுமென்கையிலருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இப்படி உதாராமாவெக்ஷாவுதிஷெயத்தில் தாஜவயுஞ்சொன்னதுகூடுமோ, கூவ ஸத்வ திஷெயமும் வுஸம்ஶியாதோ, ஆகையால் வு வத்திக்கு வெநாவெக்ஷவிபிகூடாதாகையால் வாஜிதாமவிஜாஶ யணெந ஸாகவிகதாமவிஶிஷ்ட யஉஷஸ்ரஷவாம மககவ ஊநநமதாம்மீகாயமன்ஞெவென்கிறவஹிவுாயத்தாலே ஶம கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படிதாஹியால்) (ஒருவிஷெஷ களிலிதி)வஜாஹ்விஷெஷாவகொஸவிஷாவுகாணங்களில்ஶுதமான மதிவிஜநம்விஷாஜாத்திலும்வகவிஷாவு காணத்தில் "யஜ்ஞந ஷாநெந" தாஹி ஶுதாமதயா ஶுதவணாஶ யஉஉங்களும் வித்ஶுஜாவாஷகவாஹி ரவாயஸாஉயுரஷவ ஷிம்மவு ஊணத் தாலே ஸவவிஷெஷகளிலும் வருமாப்போலே என்றுகருத்து. இப் படியாகில் வு வஜனுக்கு வணாஶ யஉவரிதாமம் வுஸம்ஶியா தோ,விஷாஸஷகாரிகெவந ஆநஷாநாவெகெக்ஷயில்லையே; கெகம் கயரவெணாநஷெயமென்கைக்குவு ாவகமில்லையே "விஹித க்வாஷ்ரஶு ஈகஉாவி" என்கிற நூாயத்தாலே வு வஜனுக்குமநஷெய மென்று சொல்லில் அந்த ஸஉதும் ஹக்திவிஷயமாகையாலே வு வஜ னுக்கது வுாவகமென்றே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இஜஉங்களுக் கிதி)(விநியொமாம்தரெதி)யாவஜீவம்'கூஹிஹொதுஜுஹொதீ" தாஷி விநியொமாம்தரெண வணாஶுஊஷஸயுவாவஷெஉந தக வுயா த்தா நவாயகமில்லைஎன்றபடி. இப்படி வு வத்திக்குயஉங்களுமன் றென்றால்யஉதாமமமயென்றுஞ்சொன்னதாகாதோ,யஉதாமம மமென்றுகில்"வுவஜாநா,நயஉநிஷொவஸீ" தாஷநஸஙாநம் விரொயியாதா, வு வஜனுக்காஶு ஊஹியஉகெவநயஉாநஷாந ந்தான்சொன்னதுசேறுமோ, அப்போது ஹக்ஷனுக்கும்வணாஶ யஉ கெவநாவநஷெயமாகையாலே இருவருக்கும் வுதிவத்திஹஷஊ தமென்கிறதுவும் விரொயியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஆகை யாலிதி) கூஶகங்களில் வெநாஶ மாகிஞநாநா வுவிஷ்டமாகை யாலே "நயஉநிஷொவஸீ" தாஹிகள் தஷநஸஙாநவம் ஶக யஉாநஷாநம் ஹக்தனுக்கு கூவமகெவ கெகம்கயகெவநவாந

உபாயமல்லாமைக்கொணர்ந்தவ ஹேது கைங்கர்யங்களுக்குப் ப்ரயோஜநமா ரென்னில்; இவையிவனுக்கு உபாயாந்தரத்திற்புகாது, ஸாதநாநுஷ்டாநநிரபேக்ஷமான ப்ரவ்ருத்திக்குப் பரிகரங்களுமாகாது, ஈச்வரன் ப்ரீதிக்கிறானென்று செய்கிறானுமல்லன், தனியே யிவைதனக்கொரு புருஷார்த்தமென்று ப்ராப்யத்வ புத்த்யா ஸ்வர்க்காதி ஸாதநத்தையாசைப்பட்டுச் செய்கிறானுமல்லன், லௌகிகரானவர்கள் க்ருஷ்யாதிகள் பண்ணுமாப்போலே கேவலம் தன்னுகப்பாலே ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், உபாயத்தைப்போலே ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு அவனையுகப்பிக்கைக்கு ப்ரவர்த்திக்கிறானுமல்லன், மற்றெங்ஙனேயென்னில், இக்கைங்கர்யங்க

ளா-நீ॥ஷ்யம்ப்ரபந்நனுக்குக் கைங்கர்யாதிஷ்டாநமென்றுகருத்து. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கு கைங்கர்யத்ராதிஷ்டாநமென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ரவ்ருத்திக்குக் காரணமாய்த் ஸம்பந்தமானபடியாலே ஸம்பந்தித பர்யநுஷ்டாநமும் ஸமமாக ப்ராப்தமாகையாலே இவனுக்கும் அநநுஷ்டேயமன்றோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்பந்தித்ர மிதி) ஸம்பந்தித்ர ஸ்வாமிகாமிதயா ப்ராப்தம் ஆவரணம்ப்ராக், ஆவரணஞ்ச ஸமம், ஸமதாச்சாஹாக ப்ராப்யத்வாதிஸாதநம். ததித்ர தஸ்ய கிமநுஷ்டாநக்ருத்யம். (ஆஜ்ஞேதி) ஸ்வதந்த்ர விதிரேவ தத்ராநுஷ்டாநஜநகம். ஆஜ்ஞயாத்யவசாரணம் நஸம்பந்தநிபந்தநம் ஸம்பந்தநாம ஹேதுக ப்ரயோஜகம். இப்படி யாகில் நித்யநைமித்திகங்கள் ஸ்வதந்த்ர விதி ப்ராப்தங்களாய்க்கொண்டு அநுஷ்டேயங்களானாலும் நித்யநைமித்திகேஷ்வந்தர்பாவிதா ஆர்ச்சகங்களான ப்ரீதி கைங்கர்யரூபாநுஜ்ஞா கைங்கர்யங்கள் ப்ரபந்நனுக்கு அநுஷ்டேயங்களாகக்கூடுமோ, தத்அநுஷ்டாந ப்ரயோஜகமில்லையே என்றுசங்கிக்கிறார். (இப்படியாகிலிதி) (ப்ரீத்யேதி) அநுஜ்ஞாகைங்கர்யம் என்றபடி அநுஜ்ஞாகைங்கர்யம் ப்ரவ்ருத்தியில் ஈச்வரஸத்தாலே உபாயாந்தரபுத்த்யா அநுஷ்டேயமோ, ப்ரவ்ருத்த்யங்கதயா அநுஷ்டேயமோ, ஈச்வரனை ப்ரீத்யாபாதக அநுஷ்டேயமோ, பாவகஸம்யக்தயா ப்ராயச்சித்தரூபமாக அநுஷ்டேயமோ, ஸ்வர்க்காத்யர்த்தயா அநுஷ்டேயமோ, க்ருஷ்யாதிவத் ஸ்வப்ரயோஜநதயா உபாதேயம் ப்ரத்யக்ஷ ஸம்வதநம் விஷயதக ப்ரத்யக்ஷ அநுஷ்டேயமோவென்று விகல்பித்து ஒருப்ரகாரமுங்கூடாதென்று ஸித்தாந்திதானே பஞ்சவக்ஷ்யமாஹ்வயோஜ்ய நிஷேதிப்பித்து மற்றெங்ஙனே என்னிலிதராதிநா ப்ரவ்ருத்திகமாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இவை இவனுக்கிதராதிநா) (மற்றெங்ஙனேஎன்னிலிதி)பின்னேஎப்படியநுஷ்டிக்கிறானென்றிலென்

௨௦॥ ளுக்கும் [illegible] போலே பகவச்சக்தியும் [illegible] ப்ராப்ய [illegible]மாகையாலே அவனுகப்பிலே [illegible] [illegible] [illegible]த்தாலே [illegible]விபிறக்கையாலே [illegible] [illegible] [illegible]ங்களிற்போலே [illegible] [illegible] வானவனுடைய [illegible]ங்களிலே ப்ராப்ய[illegible]ங்கைவிளக்காக [illegible]க்கிறான். இவ்விடத்திலேசிலர் [illegible]

[illegible]படி, பகவச்சக்தியும் ப்ராப்ய[illegible]மாகில் [illegible]ருக்கும் [illegible] [illegible]ல்போல [illegible]விபிறக்கவேண்டாவோ வென்னவருளிச்செய்கி றார். (அவனுகப்பிலே இதி) [illegible] [illegible] [illegible]மாகையாலே [illegible]ய [illegible]யறியக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராப்யங்கைவிளக்காகே இதி) இப்படிவ[illegible] [illegible] [illegible]மாகக்கொ[illegible] [illegible] [illegible]மென்றும் [illegible] யும் பகவச்சக்தி[illegible]மென்றும் ப்ராப்ய[illegible]மாக வறிந்து [illegible] மென்றும் சொன்னதுகூடுமோ, [illegible] தெளிந்த [illegible] [illegible]னுக்கு [illegible] [illegible]த்தையொழிய ப்ராப்ய[illegible]த்தை யுண்டோ, ஆகையால் [illegible] [illegible] [illegible]மன்றோவென்று [illegible]

[illegible] ॥ யாலே இதி) “[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௨௦|| ன் பக்கலிலே ஸமர்ப்பணம் பண்ணின விவேகிக்கு த்யாஜ்யோபா தேய விபாக நிர்ணாயகம் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமன்றோ; இப்படி இவன் ஸ்வரூபத்வம் ஸம்ஹ்ருதத்தைப்போக்கி சாஸ்த்ரஸம்ஹ்ருதம்படியென்றென்று சொல்லுவர்கள்; இதுவுமஸம்பவம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸ்வரூப மின்னபடியிருக்குமென்று சாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டறுதியிட்டால் இவ் ஸ்வரூபத்துக்கின்ன வ்யாபாரமும் த்யாஜ்யமும் த்யாஜ்யம் இன்ன வ்யாபாரமும் த்யாஜ்யமும் உபாதேயமென்று பிரித் துத்தெளிகைக்குச் சாஸ்த்ரமளவும் சாஸ்த்ரமொழிய வழியில்லை. ஸ்வரூபத்தில் சேஷத்வாதிகளைக்கொண்டு சிலவஸ்து த்யாஜ்யமறியலாமத்தனை, அல் லது சேஷியுகந்த கைங்கர்யத்தின் ப்ரகாரமிது இக்கைங்கர்யத்துக் குபாயங்களிவையென்று ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் நியதித்துக்காட்டாது. ஆன பின்பு சாஸ்த்ரத்தை யநாதரித்து நிஷித்தத்ரவ்யங்களைக்கொண்டாதல் விஹிதங்கள் தன்னிலும் ந்யாயார்ஜிதமல்லாத த்ரவ்யங்களைக்கொண் டாதல் தனக்கு ருசித்தபடியே சாஸ்த்ரவிருத்தமாயிருக்குங்கட்டளையி லே கைங்கர்யத்தை நடத்தப்பார்த்தால் உபஹாரவஹாரங்களுக்கு

ஸா-ஸ்ரீ || த்தைய நுபவித்து நிரஸிக்கிறார். (இவ்விடத்திலிதி ப்ரதிநா) இவ் விடத்தில் சாஸ்த்ரைகமாக வாஜ்ஞாநுஜ்ஞாபரிபாலந பக்ஷத்திலே என்றபடி. (ஸ்வரூபவேதி) ஸ்வரூபாநுரூபவ்யாபாரஸம்ஸ்வரூபவிருத்த யாதயாஜ்யமென்றும் ஸமவக்ரகைங்கர்யம் ஸ்வரூபாநுகுணதயா உபாதேய மென்றுஞ்சொல்லுகையாலே த்யாஜ்யோபாதேய விபாக நிர்ணாயகம்ஸ்வரூபமென்று கருத்து. வ்யாபாரமே தத்வாயாஸம்சா ஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமாகில் ஸ்வரூபாநுகுணவ்யாபாரஸ்வரூபமே சொல்லுகிறது கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வரூபத்திலிதி) ஸ்வரூபநிஷ்ட சேஷத்வாதிகளைக்கொண்டென்றபடி. (ஔவிசித்யதி) சேஷபூதனுக்கு சேஷியுகப்பே கநுவர்த்திக்கை உசிதமென்று வனதாவநுதரியலாமென்றபடி இனிஸாயகமில்லை என்றுசொல்லி வாயகமுமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்புஇதி) ஐதிஹ்யத்தி என்றில்விஷா

ஸா-கா || தாத்ருசவிஷயாவிஷயகவாக் சாஸ்த்ரம்விஹாய வேதயாநு ஷ்டாநே நிஷித்தாநுஷ்டாநஸ்யாபி கைங்கர்யத்வம் ஸம்ஜாதித்தஸ்வ ரிஹாராய சாஸ்த்ரவஸ்யஸ்வரூபரிஹாயத்தி த்யாஹ (இவ்விடத்திலேசிலர்இ த்யாதிநா) நநுஸமவத்யாஜ்ஞ "ஆத்மநாபகவியம் ஸர்வஜ்ஞம் பர்வஸம் விநிவேதயேத்" இத்யாதிஷு வேதவஸ்யஸ்வதஸ்ய ஸமக்ரனிவேதநா ஸஞ்சோதநாத் நிஷித்தஸ்யாபிஷ்டவஸம்ஸமர்ப்பநம் சாஸ்த்ரயணாவி கை ங்கர்யம் காயகுதிவேதஸ்வதஸ்யஇதி ஸாமாந்யாநம் சாஸ்த்ரவஸ்யஸ்வதி த்யந்த ஸாதத்யகாமேரஸ்தஸ்ய சாஸ்த்ரவிருத்தஸ்வவிஷயகவாக்

மூ||ப்பிரிவில்லையாம். அப்போது தன் ஸ்வாமியொழிய வேறு நியாமகமில்லாமையாலே மர்மஜ்ஞர்கள் தவிர்ந்துபோருகிற ஸ்வப்ரவ்ருத்திகளையும் தன் ஸ்வாமிசித்தத்தாலே கைங்கர்யமாக அநுஷ்டிக்க ப்ரஸங்கிக்கும். ஸவிநிவேஶநத்திலும் ஶ்ரீபாஷ்யகாரர் "ஶாஸ்த்ராவிரோதி ஸம்ஜ்ஞாத்" என்றருளிச்செய்தார். ஆகையால் ஶாஸ்த்ரவஶ்யனைத் தன்னதிகாரத்துக்கு ஶாஸ்த்ரமடைத்த கைங்கர்யங்களையே பண்ணப்ராப்தம். "தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய வ்யவஸ்திதௌ | ஜ்ஞாத்வா ஶாஸ்த்ரவிதாநோக்தம் கர்ம கர்த்துமிஹார்ஹஸி" என்றவுபதேஶம் ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் பொதுவாயிருக்கும். ஆளவந்தார் ஶ்ரீ கீதா

ஸா-நீ||காரவிரோதியாஸ்வாநிஷ்டம் ருளிச்செய்கிறார். (அப்போதுஇதி) இந்தபக்ஷத்தில் ஶ்ரீபாஷ்யகாரரோக்தி விரோதமும் வருமென்கிறார். (ஸவிநிவேஶநத்திலுமிதி) ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா ஸ்தாபநத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் "தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே" என்று ஶ்ரீகீதாசார்யனதிகாரி விஶேஷத்திலே ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வத்தை உபதேஶிக்கிறது விரோதியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார். (தஸ்மாதிதி) (உபதேஶமிதி) ஸாமாந்ய முபதேஶமாகையாலேதென்று அதிகாரிவிஶேஷ நிர்தேஶம்பண்ணினாலும் ஸந்தர்ப்போபதேஶம்போலே ஸர்வஸாதாரணமென்றபடி. ஆனாலுமாளவந்தார் ஶ்ரீகீதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலே "குர்யாத்ப்ரீத்யைவ காரித:" என்று ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வத்தை ஸ்வகாரத்தாலே வ்யவச்சேதிக்கவில்லையோவென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஆளவந்தாரிதி) அத்ர கீதார்த்தஸங்க்ரஹ ஶ்லோகா ஜ்ஞாநீ "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" இத்யுக்த:, பரமைகாந்தீ தேவதாந்தர ஸம்பந்தராஹித்யேந பரமைகாந்த்யம். ஸ: ஶ்ரீகாந்த: தேவதாகஸ்ய ஸதா ததா யத்தாத்மஜீவநஸ்ய தத்ப்ரயோஜநத்வம். ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதி ஸ்தோத்ரார்த்தாயஸா ஸ்வதந்த்ர ஶாஸ்த்ரசோதித ஸர்வகார்யாபி த்வம் வியோகதுகித

ஸா-கா|| ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வபரிஹாரபரத்வம் கல்பயந்தோ ஸ்வபக்ஷம் ஸமர்த்தயந்தி. (ஸவிநிவேஶநத்திலுமித்யாதி)"ஸர்வதாபி த்வத்ரதி"த்யாத்யபிப்ராயேண ப்ரபந்நாநாம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஸம்பந்தோ ந ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸர்வாத்மநா ஸம்பந்தோ வேதிதவ்யம். ஏவம் ப்ரயோஜநம் தத்ஸம்பந்த ஶாஸ்த்ரவஶ்யதாஸம்பந்தநிரோதஸ்யாபி ஸத்ராஹ. (தஸ்மாதித்யாதிநா) ந நு கீதார்த்தஸங்க்ரஹே பரமைகாந்திநாம் ஸ்வ ஸ்வயம்தத் ஶேஷவைகைங்கர்யப்ரவ்ருத்தஸ்ய யோகக்ஷேமோ ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா ஸாபேக்ஷா யாத்ரீநாத்வாய்நாஸ்தகதி தத்வி ஷேண ஸவஸம்ஜ்ஞாதித்ருத்தாஹ. (ஆளவந்தாருமித்யாதி) ஸர்வாணி கைங்கர்யாணி ஸ்வாமிப்ரீதிகாரணீதி ப்ரீத்யைவ காரித:

[illegible] ஸா-நீ ஸா-வி வ்யாக்யாஸஹித ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

[illegible]|| லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே "ஜ்ஞாநீ த்வபரமைகாந்தீ ததாயத்தாத்மஜீவந: | தத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகைகஸுகது:க்கஸ்ததேகதீ: || பகவத்த்யாநயோகோக்திவந்தநஸ்துதிகீர்த்தநை: | லப்தாத்மா தத்கதப்ராணமநோபுத்தீந்த்ரியக்ரிய: || நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம் குர்யாத் ப்ரீத்யைவ காரித: | உபாயதாம் பரித்யஜ்ய ந்யஸ்யேத்தேவே து தாமபீ:" என்ற

ஸா-நீ || [illegible] யதாஹ [illegible] "[illegible] | [illegible] || [illegible] ||" இதி [illegible] ஜ்ஞாநீ [illegible] பகவத்த்யாநேதி [illegible] யதாஹ: "பாதௌ ததீயௌ [illegible] க்ஷேத்ராணி [illegible]" இத்யாதி. "[illegible] | [illegible] ||" இத்யுக்தே: [illegible] வர்ணாநாம் [illegible] இதி பாவ:. [illegible] இதி வா. [illegible] இத்யாதி [illegible] "[illegible]" இத்யாதி [illegible] ஸ்வாபாவிக [illegible] பகவதி [illegible] [illegible] அத்யவஸாயாத்மகாவ்ருத்தி: [illegible]. அதவா [illegible] அத்யவஸாயாதிவ்ருத்திவிஶிஷ்டம் [illegible]. யதோக்தம் [illegible] "அத்யவஸாயாபிமாந [illegible] வ்ருத்திபேதாந் [illegible]" இதி. இந்த்ரிய [illegible]. [illegible] "[illegible]" இத்யுக்த க்ரியயா கிம் வர்ணாஶ்ரமாணாமபி [illegible] (நிஜகர்மாதீதி) நித்ய [illegible] ஸ்வாபாவிக [illegible] பரித்யஜ்ய [illegible] (உபாயதாமிதி) [illegible] ஸ்வயம் ஸ்வார்த்த [illegible] [illegible]. அதஏவ "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இதி வக்ஷ்யமாண

ச்ச||ருளிச்செய்தவிடத்தில் "ஸ்ரீ வைஷ்ணவகாரிதம்" என்றதுவும் ஸாக்ஷாத்தும் வேண்டாவென்றபடியன்று. இங்கு ஸாக்ஷாத்துங்கொண்டே யறியவேண்டு கிற வைகல்யந்தன்னில் ஸ்வாதிஸந்தோஷ ஜநகமடியாக ஶேஷ ஸம்பந்நனை தனக்குப் பிறக்கிற ப்ரீதியினுடைய ப்ரகர்ஷாதிஶ யஞ்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். இச்ச்லோகங்களை உபாஸநாதிகா ரிபக்கலிலே யோஜிக்கும்போது உபாஸநாங்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர் யத்தையும், ஸர்வோபாயமான ஶரணாகதிக்கு ப்ரஸாதநமாய்க்கொ

ஸா-டீ || உபாயதாவச்சேதகாபேக்ஷ்யா(ந்ய)நபேக்ஷத்வேந ஸ்வஸ்த ப்ரீதி)(ஸ்ரீதியினுடையவிதி)க்காரணத்தில் ஸாக்ஷாத்வமாய் ஸ்வதந்த்ரபாய நகத நிர்நித்தநீதியில் காட்டில் ஸ்வாதிஸந்தோஷஹேதுதா நிர்திஷ்டஶேஷ ஸம்பந்நஸ்ரீதிப்ரகர்ஷாதிஶயிதமென்று கருத்து. ஆனாலுமிந்த ஆ ளவந்தார் காரிகாஜாதம் ஸக்தியோகநிஷ்டவிஷயமோ, ப்ரபந்நவிஷய மோ, க்ருஷ்ண ஸம்ப்ரதாயாவ்ய உபாயதாம்ப்ரதிபத்ய உக்தம்ஶம் விரோதிக்கும். உபாயஸம்பந்தஸக்திக்கு உபாயத்வ ப்ரதிபாதநம்ஸம்மத மன்றோ ஸ்ரீவைஷ்ணவ என்கிறதுவும் விரோதிக்கும். ஶாஸ்த்ராதிஸம்பதி யாலேயன்றோ அவனனுஷ்டிக்கிறது தாஸஸக்திநிஷ்டோபாயதாம்ஷேவ நஸ்யேத் என்கிறதுவும் பாதிதயாகூடுமோ? ப்ரபந்நவிஷயமென் றில் உபாயதாம்ப்ரதிபத்யர்த்தம் ஸ்வ ஸக்த்யப்ரதிஷேயமாக ப்ர ஸாதிக்கும் ப்ரபத்தியிலே உபாயத்தையிருக்க ஷேவஉபாயதா ஞ் வேஸ் என்கிறதுதான் கூடுமோ, இரண்டதிகாரி ப்ரதிபத்தைஸ்ரீவ த்ருஷ்ட விஷயகூடும் கூடாதே என்ற ஶங்கையதிகாரித்வயத்திலும் காரி காஷ்டமருளிச்செய்கிறார். (இச்ச்லோகங்களை உதாஹரிதா) ஸ்ரீவைஷ்ணவ

ஸா-கா|| நதா ஸ்வாதிஸ்ரீ த்ரப்ரயாநயா ஸ்வஸ்த்ரவைத்ரத்யம். கிஞ்ச ஷாம்ஶ்லோகாநாம் அதிகாரித்ரயஸ்வாரஸ்யாதிஸ்ரீவைஷ்ண வைத்யஸ்யஸாக்ஷ்யஸ்யத்வா ஸாவதாரஸ்யோத்ருதே, ததாஹி தஶயக்தம் ஶக்த்யதிகாரி விஷயத்வ ப்ரபந்நாநாநுரோதநாநாம் ஸக்தியோகஸ்வா தந்த்ர்யஸமர்த்ய ப்ரஸாதநப்ரஸாதாநோபாயத்வாஸாவதாநாம் ஸமர்த்தி ஸாதநோபாயத்வஸ்ய ஆராதநவரகேஷ்டாவி ஸம்பாதயத்வாச் சநதேவ ப்ரபந்நஶிஷ்டாசாரயோ விப்ரஸ்யஸாக்ஷ்யஸ்யத்வா ஸாவதஸ்ய ஆராதநவராத்ரநாவதத்வே; ப்ரபந்நவிஷயேணவ ப்ரபந்நாநா ரா விரோதநாதநைத்ராவாயத்வ வ்யாஹத்ஸாவா நத்வப்ரயோ ஜநத்வ வ்யாஹத்ஸாவஸமர்த்தோபாயாஞ்ச ஸ்வாந நிவிஷ்டத்வாநாம் ஆராதநவரதயாவி ஸம்பாதயைதநவா ப்ரபா ணிகஸ்ய ஸாக்ஷ்யஸ்யத்வா ஸாவஸ்ய ஆராதந வரத்வமோவவத்த உதாஹ்ருதாஹ. (இச்ச்லோகங்களை உதாஹரிதா) "தஸ்மைஶ்ரேஷ்ட விஶோ

ஸ௦॥ ண்டு ஃபலத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையையும், இவ்வுபாஸநத்தாலே ப்ரஸந்நனான ஸர்வேச்வரன்றானே ஃபலத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயமாய் நிற்கிற நிலையையுஞ்செல்லுகையிலே நோக்காகக்கடவது. ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திநிஷ்டன் திறத்தில் இச்ச்லோகங்களை யோஜிக்கும்போது இவன் ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் கைங்கர்யமெல்லாம் பக்தியோகாதிகளின் கட்டளை குலையாதிருந்தாலும் ஸ்வாமிஸந்தோஷமாகிய வேறொரு ஸ்வர்க்காதி ப்ரயோஜநத்துக்குபாயமாக வநுஷ்டிக்கிறானல்லாமையாலே இவனுக்கநந்யோபாயதையு மநந்யப்ரயோஜநதையுங்குலையாதேயிருக்கிற படியையும், ஏகஸ்மிந்நுனைவிவனுக்கு ஸர்வேச்வரன்றானே யுபாயாந்தரஸ்தாநத்திலே நின்று ஃபலங்கொடுக்கிறபடியையுஞ்சொல்லுகையிலே தாத்பர்யம். * *

ஸா-நீ॥ என்கையாலே உபாஸநநிஷ்டஸாத்யதக்வப்ரயோகஸ்வஸித்தியும் உபாயதயா ப்ரவேசத்தாலே ஸாக்ஷாதுபாயத்தையும் சொல்லுகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. (ஸ்வதந்த்ரேதி) (பக்தியோகாதீதி) ப்ரபத்திஸக்தியோகாதி விஷயக சாஸ்த்ரங்களாலே உபாயத்வம் ப்ரஸக்தமாக த்யஜிஷ்யம் கூடுமென்று கருத்து. (ஏகஸ்மிந்நிதி) தாந்தேவேந்த்ரோஹித்யம் உபாயாந்தரஸ்தாநவர்த்தி ப்ரபத்யுபாயத்வமாமாகையால் விரோதமில்லைஎன்றுகருத்து. இப்படி ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்திகளாலே இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாதாரண்யமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, ஏதந்நாதி தேவதாந்தர ப்ரவேசவ்யதிரேகம் த்வஸாத்யஸாதாரண்யம் தேவதாந்தராராதநமாகையால் தேவ

ஸா-கா॥ ஏகஸாத்யவிதௌ” இத்யேந “ப்ரோக்தோபகாரித” இத்யேந ச உபாஸந ஸ்வாதந்த்ர்யம் நிஜகர்மாதிஸாபேக்ஷம் கைங்கர்யாதித்யேந ஸமர்த்தம் ஸர்வேச்வரம் ப்ரபத்யஸ்வாதநத்வம் உபாயத்வம் வரித்யேத்யதி ஸாக்ஷாதுபாயத்வாஸம்பவத்ஸாக்ஷாதுபாயத்வஞ்ச ப்ரோக்தமிதி ஸ்வரஸமேவ யோஜநாயாம்ஸாவ:. (தஸ்மாச்ச்லோகத்ராதிநா) ப்ரோக்தோக்தேந ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாகைங்கர்யாபேக்ஷா ஸ்வாமிஸந்தோஷ வ்யதிரிக்த ப்ரயோஜநாஸாவோக்த்யா நந்ய ப்ரயோஜநத்வவிரோதாஸாவ:, உபாயாந்தரத்வ ஜ்யோதிகநந்யோபாயத்வ விரோத: ந ஸர்வேச்வரேத்யேந ஸமர்த உபாயாந்தரஸ்தாந நிவிஷ்டத்வம் ப்ரோக்தமிதி ப்ரபத்த்யஸ்வ யோஜநாயாம் ஸாவ:. நந்வேவமபி ப்ரபந்நாநாம் சாஸ்த்ரவச்யதயா ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா கைங்கர்யாணாம் யதாசாஸ்த்ரம் கர்த்தவ்யத்வே கர்மயோகாதிரூபஸாதநஸாதீநா ஏதேஷாமந்யாராதந ரூபதயா தேவதாராதநாத் வாரகத்வ ஸம்பவாதிதி சங்கா ஏதந்நிவ்ருத்த்யர்த்தி

௨௬|| இரண்டடிகாரிகளும் "ஸர்வவேதா யத்பதமாமநந்தி தே வாதாஸக்தாஃ, நாநர்ம் தேவா நமஸ்யந்தி" இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வ ஶேஷாதிகளாயிருக்க, இங்கு "நிஜகர்மாதி பக்த்யந்தம்" என்றருளிச் செய்தபடியே வர்ணாஶ்ரமாதி தர்மங்களை யிவர்கள நுஷ்டிக்கப்புக்கால் க்ஷுத்ர தேவதாவ்யாமிஶ்ரதையாலே ஸர்வஶேஷித்வங்குலையாதோ வென்று வேதாந்தவ்யுத்பத்திபண்ணாதார் சோத்யம் பண்ணுவர்கள், இவ்விடத்தில் "ஸாக்ஷாதேவ ப்ரியாய ச ஶேஷித்வம்" என்கிற ஸூக்தத்தின்படியே ஸர்வ நயநாதி வ்யுத்பத்திவஶத்தாலே க்ஷுத்ராதிஶப்தங்களை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸாக்ஷாத்வாசகங்களாக நிர்வஹிக்கலாமிடத்தில் இவை ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தின் திருநாமங்களின்படியே நிற்கையாலேயி

ஸா-நீ|| தாநாத்ஸம்பந்த ஸக்த்யர்வாஶேஷித்வஹாநிம்வாருதோவென்கிற சோத்யத்தைஶங்கித்துபரிஹரிக்கிறார். (இரண்டடிகாரிகளுமித்யாதிநா) அநுஷ்டிக்கப்புக்கால் அநுஷ்டிப்பார்களாகிலென்றபடி. வேதாந்தவ்யுத்பத்திபண்ணாதார் வேதாந்தவ்யுத்பத்திரஹிதர் ஸர்வஶேஷித்வங்குலையாதோவென்றுசோத்யம்பண்ணுவார்களென்றந்வயம் ஸர்வ நயநாதிவ்யுத்பத்திவஶத்தாலே தேவதாந்தரத்திற்கும்வாசகமாகாதோவென்கிறஶங்காவாரணார்த்தம்(ஸ்ரீஸஹஸ்ரேதி)ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்தின் திருநாமம்ப்ரதானவ்ருத்திஸித்தகமாகையாலே ப்ரதானவைலக்ஷண்யம்ஸஹஜ தேகாந்தமாகையால் ப்ரதானஶேஷித்தேவதாந்தரவாசகமல்லாதாப் போலே க்ஷுத்ராதிஶப்தஜாதமும் ஸர்வ நயநாதிப்ரதானவைலக்ஷண்யஸ்தம் வசேகாந்தமென்றுகருத்து. யதா ஸஹஸ்ரநாமபாராயணாதிகளிலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தரஸம்பந்த மில்லையென்றுகருத்து. இப்படிதேவதாந்தராநந்யதாஸித்தமில்லா தவிடத்தில் "ஸாக்ஷாதேவ ப்ரியாய ச ஶேஷித்வம்" இதி ந்யாயத்தாலே தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லாவிட்டாலும் அநந்யதாஸித்தமுள்ளஶ்ரு

ஸா-கா|| ஹரதி.(இரண்டடிகாரீத்யாதிநா)(வ்யுத்பத்திபண்ணாதாரிதி) வ்யுத்பத்திஶூந்யாஇத்யர்த்தஃ.(ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமேத்யாதி) "விநாஶாதி ஶ்ருதித்யாஹ ஶோகாநாம் கரிஷ்யதி| வ்யாஸஸ்ய வசநாதேவம் வொ காநு ஶிதஸ்ய து கேஶவஃ|| ததஸ்ஸர்வேஷு நாமஸு விஶேஷா தோ: ப்ரவேஶநா" இத்யுக்த விஶாதிநாமஸு க்ஷுத்ரதேவதாநா திஶப்தாநாம் "ஸாக்ஷாதேவ ப்ரியாய ச ஶேஷித்வம்" இத்யுக்தாஸ்ஸர்வ நயந ஸர்வேஶ்வர விஷ்ணுநியதஸ்வாதி வ்யுத்பத்தி ஸம்பந்தி வைலக்ஷண்யஸ்வாக தவேஸ்வ தத்த ஶ்ருதயாவ்யுத்பத்தி ...ஸ்ஸாமர்த்யஸாரா ஸ்யஸ்வஜிதி நதேவதாந்தர ஸம்பந்த ... ந்யத்ராவயவஶக்த்யா போதகத்வம் "ஜகத்த்ரயஸ்வேதமளமணம்ஸ்யே ஸ்ருதே

[illegible]த்தில் தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லை "தேவாந்தர்யாமிரூபேண ஸமவதா
ந்தராத்மா ப்ரகாஶதே" என்று நித்ய ஸ்ருதிகளில் ஸ்ரீபாஷ்யகா
ரரருளிச்செய்தபடியே தத்தத்தேவதாஶரீரகனாக பரமாத்மாவையநு
ஸந்தித்துக்கொண்டு தத்தத்கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கை ஶாஸ்த்ர ஸம்மத
மான விடத்தில் "உபாஸாத்ரைவித்யாத்" என்கிறபடியே ஸ் தவ
நவித்யாதிகளில் விஶேஷ்யமான ப்ரத்யக்ஸ்வரூபத்தாலும் வேதநா
வேதந விஶிஷ்டனாகவும் பரமாத்மாவை யுபாஸியாநின்றாலும் விஶே
ஷணமான வேதநாவேதநங்களிலாராத்யமில்லாதாப்போலே இவ்

ஸா.நீ || [illegible]ளிலே "ஸாக்ஷாத்ப்ரவிஶாய"மென்கிற ந்யாயம்ஸம
விஶாயத்தாலே கூடாமையாலேயங்கு தத்ஸம்பந்தோ தேவதாந்தராரா
தநம் யாக்ஷதேவதாந்தரஸம்பந்தம் ஸம்பந்தியாதோவென்றவருளிச்செ
ய்கிறார். (தேவாந்தரஷீநிதி) ஸ்ருதிஶப்தத்தாலே ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதி
ஸங்க்ரஹமென்றபடி. அநந்யாஸிதம்ப்ரஶ்நங்களில் யாமவ்யக்தி
யன்றிக்கே தத்தஜ்ஞாதியே ஸ்வயம்வஸாநவ்ருத்த்யா ஸ்வயேயனாய்க்
கொண்டு க்ராஹ்யனபடியாலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமில்லையென்று
கருத்து. தத்தஜ்ஞாதிஸ்வதஸமவதாராயநத்தில் விஶேஷணதயா
தேவதாந்தராராயநமும் ஸம்பந்தியாதோவென்ன த்ருஷ்டாந்தபூர்வ
த்தாலே பரிஹரிக்கிறார். (உபாஸேதி) ஆனாலும் "த்ருஷ்டவேதந
ஸம்ஶ்ரயே ஜயாவஸம்ஹி" ரித்யாதி ஶாஸ்த்ரவாக்யாதிகளிலேதேவதாம
தராராயநரவிக்ஷம்தோற்றுகையாலே அதுகளுக்கு கேவலஸம்பவதா

ஸா.கா || ஸம்பந்தகாரிதம் | இதீத்யத்ராநவஸாராதா ஸ்வகாயெ
வோபாஸீஸ்வர" இதி ஶப்தஸ்ய ப்ரயோகவாதிஸித்தத்தே
ரவஶ்யம்ஸ்வீக்ருததிதிநதோஷ:. யதவ"ஸஹம்ஹிஸவயஜ்ஞாநாம்போக்தா
சப்ரபுரேவச, வஸாம்வாக்யார்த்த" இத்யர்த்தஸ்ய காரேண ஸமவ
தவஸவப்ரவாக்யார்த்தஸ்வயம்வஸாராத்யத்தேத்யாதெ
ஸம்பந்தவாதநவாக்ய"ஜீவாத்மாநமிதீஜாநதிவேதோபாஸா
த்தே விதாதாஸ்ரீ தத்வாதிஸதேவ்யா" இத்யத்தமஹணஸ்வரூப
வேணவேதநாதயர்த்தநா வேதநாதயர்த்தம்வ உபாஸ்ய
கேவலவேதநாவேதநயோஸ்ஸ்வயோக்யோபாஸ்யத்வாதவதத்வ,
யதாவாஸ் தவந்ந விஜ்ஞாயாதிம்தே நந்தோபாஸ்யத்: ஸமாஸ்யாதிப்ரீ
ரிணோ ஸமவத க்ராயேந ஶரீரஸ்தாநா ஜேஷாராத்யத்வ
ஞாஸ்த்தி நித்யநேதித்திகாதஸம்ஸாரம் த்யாதி ப்ரஶ்நோத்தரணேவி
நபாரவேகாந்த்ய ஸம்மதி ஸர்வ ராணா வோதாஹரணாஹ.
(தேவாந்தரஷீநித்யாதிநா)(நித்ய ஸ்ருதீதி) ஸ்ரீதாபாஷ்யாதி ஸ் ஸ்ரு
திஶப்தார்த்த:. ஶமாவித்யாதி: ஸ் தவந விஜ்ஞாதீத்யாதிஶப்தார்த்த:.

உ௫|| விடத்திலும் விஶேஷமான தேவர்ஷிபித்ராதிகளையிவனாராதிக்கி றானல்லன். "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச! ஹவ்யகவ்யபுகேகஸ்ஸந் பித்ருதேவஸ்வரூபத்ருக், யேயஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே" என்கிறபடியே ஸர்வாந்தர்யாமியானவனே ப்ரதிபந்நனை இவனுக்காராத்யனாகையாலே இப்படி தெளிந்த நாஸ்திக்கு மவனுக்கு யதாஶாஸ்த்ரம் அநுஷ்டிக்கிற கைங்கர்யங்களாலும் உபாயாந்தர ஸ்பர்ஶம் வாராதாப்போலவும், கைங்கர்யரூபங்களான த்ரவ்யார்ஜந நிவேதிதாந்நபோஜநாதிகளால் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்ஶம் வாராதாப் போலவும் ஶாஸ்த்ரவிஶேஷமாக விஹிதங்களான வேதநாவேதநங்களால் தேவதாந்தரஸ்பர்ஶதோஷம் வாராது. "நாரா

ஸா-நீ || ராயந ராஶ்ரயஞ்சொன்னது கூடுமோ, கிஞ்சிவிஶேஷணதயா தத்ஸ்வாரணத்தில் த்தான் தேவதாந்தர ஸம்பந்தப்ரஸங்கியாதோவென் ன ஸமாதாநமாகவும் ஸத்ருஷ்டாந்தமாகவுமுபபாதிக்கிறார். (அஹம் ஹீ த்யாதிநா) கைங்கர்யங்களில் உபாயத்வ ப்ரஸக்தியில்லாமையாலேயும் நிவேதிதாந்நபோஜநாதிகளில் ஸ்வார்த்தத்வ ப்ரஸக்தியில்லாமையாலும் உ பாயாந்தரஸ்பர்ஶமும் ப்ரயோஜநாந்தரஸ்பர்ஶமுமில்லாதாப்போலே இங்கும் தேவதாந்தராராதநத்வ ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே தேவதாந் தரஸ்பர்ஶமில்லையென்று கருத்து. (வேதநாவேதநங்களாவிதி) ஶ்வே தரஹூஹணம் த்ருஷ்டாந்தஸ்ஸம். ஶ்வேதநவஶ் ஸஞ்சகதாஶூர் வேத நஸ்ததேவர்களென்றபடி. இப்படி ப்ராதாந்ய ப்ரஸக்தியில்லாமையா லே தேவதாந்தர ஸ்பர்ஶமில்லையாகில் தேவதாந்தர ஸூக்தங்களிலே சொன்னதும் ஶாஸ்த்ராதிப்ரஸக்திகளிலும் தேவதாந்தர ஸம்பந்தமில்லை யாக ப்ரஸம்ஶியாதோவென்ற ஶங்காந்த்ய விரோத ப்ரயோஜக தே வதாந்தர ஸம்பந்த ப்ரயோஜகாப்ரயோஜகங்களை ரெண்டுவாக்யத் தாலே நிரூபிக்கிறார் (நாராயணம் பரித்யஜ்யேத்யாதியால்) பரஸ்வ

ஸா-கா|| ஶ்வேதநாஸ்யாஸ்ய ஸ்வாம்ப உபாயிகஸ்வக்ஷதுபூரீக்ஷம். ஶ்வேதந ஷீப்ர ஹூரா ஷரீநாஶிநித்யநைமித்திகாந்தர ஸ்வேத தத்க்ஷரா யாநா ப்ர வேஶதஹாராயநாநீநாஸ்வெப்யகாந்த்ய ஹஞகஸ்வஹஸ்யாஸ் ஹூகவேஸ நித்யாந்தஹராவேஷி ஸ்யாதித்யந்த தேஷாம் ஹ்ருவ தோவ்யாத்ருஷ்டஸ்வ ப்ரஸஸ்தாய்யஸ்வ ப்ரஸஸ: ஸ்வார்தம் த்யப்ரஸஸ: நித்யநைமித்திகாந்தர மர்த்தஸ்வ ஶாந்தரோணாராயநஸ்யஸ்வ த்யகஸேஸ காந்த்யஹஞகஸ்வஸ்ய ப்ரமாணதோவஹாஸ், நித்யநைமித்திகாந்தஹர்ஷ த ப்ர ஹூரா ஷாதிஶஸ்ஸோத்தாரணஸேஞகாந்த்ய ஹஞகத்யாஹ. (நா ராயணமித்யாதிநா) பரப்ரஹ்ம பரதேவதாஸ்வ ப்ரகாரகஸ்வப்ர

தே॥ யஸ்ஸர்வம் பரித்யஜ்ய ஹ்ருதி ஸம்ஸ்ப்ருஹ ஸர்வம் | யோந்யம் தேவமுபாஸதே தேவம் பரமாத்மா பரமாத்மா, த்யக்த்வா நாராயணம் தேவம் ஸர்வதேவேஶ்வரேஶ்வரம் | ஸ யாதி நரகம் கோரம் யாவச்சந்த்ரதிவாகரம், [illegible] | [illegible] வர்ஜயேத்" இத்யாதிகளிற்படியே தேவதாந்தரங்களிலே பரத்வ புத்தி பண்ணுதல், ஸமத்வபுத்தி பண்ணுதல், நித்யநைமித்திகங்களில் [illegible]க்கற்ற தேவதாந்தரஸ்தலங்களிலே செல்லுதல் செய்யில் பரமை காந்திக்கு தோஷமாமல்லது நித்யநைமித்திகங்களிலாராத்யனை ஸ்வாந்தர்யாமிக்கு ஶரீரமாய் நிற்கிறவிலேயித்தேவதைகள் பக்கல் பரத்வபுத்தியும் ஸாம்யபுத்தியும் ஸ்வநிஷ்டத்வபுத்தியும் ஆராத்யத்வபுத்தியும் ஶேஷித்வபுத்தியுமில்லாமையாலே உபாஸ்யவிஶேஷணங்களான ப்ராணவ்யாபார சேதநாத்யாதிகளாலிவனுக்கு வ்யபிசாரம் வாராதாப்போலே ஶாஸ்த்ரவிஹிதங்களான அக்ந்யாதி விஶேஷணங்களாலுமிவனுக்கைகாந்த்யவிரோதம் வாராது. வங்கிப்புரத்து நம்பியும் ப்ரபந்நனுக்கு ஹோமாராத்யமான பகவதாராதநத்தைச்

ஸா-நீ॥ நிஷேதிக்கும் நித்யநைமித்திகஸஹிதமான தேவதாந்தரஸ்பர்ஶமுண்டாகிலும் பரமைகாந்தியை விரோதியென்று கருத்து. (ஸ்வநிஷ்டத்வாதீதி) ஸ்வதேஶவிஶேஷபுத்தியுமென்றபடி. ஆதிஶப்தத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யாதி புத்திவிஷயதையென்றபடி. இனி அக்ந்யாதி தேவதாஶரவாக [illegible] தாந்தர்யாமி பரமாத்மாவிஶிஷ்டாராதநத்தில் ஐகாந்த்யவிரோதமில்லையென்றவிடத்தில் [illegible] ஸம்ப்ரதாயாநுஷ்டாநமும் வக்ஷ்யமாணத்தில் அவிரோதமுமுண்டென்றருளிச்செய்கிறார் (வங்கிபுரத்துநம்பிகாதியால்)

ஸா-கா॥ [illegible] நித்யநைமித்திகாந்தர்கதாநாம் தேவதாந்தராணாம் பகவச்சரீரதயாராதநீய பகவத்விஶேஷண [illegible] பகவதாராதநக்ரமம் [illegible] நாநுஷ்டாந [illegible] வ்யாக்யாநம். (வங்கிபுரத்துநம்பியுமித்யாதி) வங்கிபுரத்துநம்பீ த்ராவ்யாக்யாநம், "ஸ்ரீமத்தேவராஜஸ்ய [illegible] ஸ்ரீமத் [illegible] ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் ஸ்ரீ [illegible] தேவராஜாய [illegible] "த்வாமேவ [illegible] யாநாய [illegible] உத்திஷ்ட தபோராத்ரா [illegible] (ஹோமாராத்யமாமென்கி) ,,[illegible] | [illegible]

ஶு||சொல்ல விழிந்து "ஶாபத்ரீ ஜலவபம் தம்ஶாத்ராவஸநபவ்யக்தம்| ஸாப்யாம்கஸ்தாவிஶம் ஸாயா ஸஶாவஸ்ய யஶாவிய|| ஸதீநாஜ்யாதி ஸிதுர்வெவஸ்ய ப்ரவேஶத்ராவி யஶோதிவெகசீ | ஹரூகாஷ்டீநஷ்டீஹோ த்ராஶாவக்த்ரம் காவேரீவி கூலவநு,,| என்றும் "தவெதாஶாஸ்யம்தீநம் கஶ்ஸுவோதிதா ப்ருதிவோதிதம் | ஸாநாதிவ்யூஹ யஜ்ஞாம்தம் க்ருஷ்ணாவிஷ்ணு ஶதம்தீர்க்கம்,, என்றும் "ஹெஹாரம்வி த்ருகியா வஶ்ரூநநயாமாஸிகம் வயஸ்,, என்றுமிப்படி காரங்களிலே தத்தநாத்ர பவுவஸ்கங்களான வணஸ்ரூஶயஶுங்களை யருளிச்செய்தார். பட்டரும் ஆழ்வானும் தங் தாங்களருளிச்செய்த நித்யங்களிலே "ஶ்ருதிஸூத்ரதாஷிதம் கஶு யாவதுக்திவராக்ஷநம் | ஆராயநவெநாவாத்ய வெஸாயவுவவம்வ்ரு தவபுயெ,, திதாதிகளை யருளிச்செய்தார்கள். பெரியஜீயரும் "ஸ்ரீ வராஶுராஸட்டாயவ ஶரணௌ ஸம்ஶ்ரயெஶீ,, தாதியாலே ஸம்வ்ருதாய விஶேஷஜ்ஞாவ நாஸுவமாக ஶரணஸ்ஸாராதிகளை ப்பண்ணி

ஸா-நீ||ஶம்த்ராவஶந பவுவபுகம் கஷ்டிஶ்ரூதாதிஶம்த்ராவஸ்நபவுவஸ்க மென்றபடி. (ஸம்வ்ருதாயெதி)நஞ்சீயர்நித்யமும்ஸட்டாயவஸம்வ்ருதாயா ஶதமானபடியாலே ஸகஸம்வ்ருதாயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் பாஞ்ச ராத்ராதி ஸம்ஹிதா விஶேஷங்களிலே வ்யதிரிய தமாக ச்சொன்ன கெவல ஹமவஸ்வாஶம்த்ரவிஶேஷங்களைக்கொண்டு தெவதாம்தரவ ஶயும் வாருமைக்காக க்ரியாவி... வுடைநநஷ்டிக்கவேண் டாவோ ஶாஸ்ஹஶவஸ் வாஶம்த்ரம் ...விட்டாலன்றோ தெவதா

ஸா-கா || களகைய தக்கஶா ...ஷ்டி... "தி த்யாதி வ்யாஶாணாஸ் ஸ்வபுவ்யாவாராணாம்ஹமவஸ்த்ரீ த்ய ... காவஶாஸ் சஹோராத்ரக்ரு த்யா நாம்ஹமவதாராய நகொஷ்தி(லோகாநீதித்யாதி)கஷ்டிஹோத்ராதா வாக்ஷகாஶாநதிக்ர செணாஷ்டிநஹ கெவத்யஸுஷீ. (ஷ்ஹயஜ்ஞாஸதி) "தெவயஜ்ஞவித்ருயஜ்ஞாஸ் தய ஜ்ஞா ...யஜ்ஞாவ ஹயஜ்ஞஉதி யதுஷ்ண ஜஸஹோத்வி ஸதீயாதிஷ்யபத்ரஸஷ்டிஷ்டெதயஸ வித்ருஹ் ஸ்வாகரோத்யவ்யவஸ்தவி ...ஸஷ்டிஷ்டெதயஸ ஹவுசெஹ்ர ஷஷிம் ஹரஷ்திதஸ ஷவுதயஷ்ட்ர ஷஸஷ்டிஷ்டெதயஸ ஷ்ராஷ்ணெஹ்ராஜ ஞநாதி தம்ஶநஷைய்யஷ்த ஷஷ்டிஷ்டெதயஸ்வாஸ்யாயஶயீவெத காஶவ வம்யஜாஸாஶ்வாநஸ்ஷ ஹயஜ்ஞஸஷ்டிஷ்டெக"உத்யக்ஷஸ்யஷ ஹயஜ்ஞஸ்ய யதிஸ்யாத்தவஸ்ணாநவஸ்ரக ஷஷ்டியஜ்ஞாம்பஜ்ஞாக்ருதாநஹிக்ருஷ்ணாஶநஷ்ய யஜ்ஞம் வெதத்வாஸ்யாயஶாரவெஹிதாதிவஷ்ணாஸ்வெவஷ்டெவாஜ்ஞ கஷ்டவ்யஶிதிஹாவஃ. த்வபுணாநவஸ்ணாஸ் ஶாஸ்யாஹ்நிக தவஸ்ணாஸ் பவுவஸ்ம(ஹோஶதித்யாதி) வெவஷ்டெவாஜ்ஞஷஸ்த தெவயஜ்ஞ விதூய ஜ்ஞாவித்யஸ்யஷ். வஷ்டாஸ் ஹஷ்டிதவஸ்பதித்யக்ஷம் ஹமவஷ்டிவெவிதவொ

ஶ்ரு||“ஸர்வகர்மணாம் ஸோபாநபரித்யாகாஶ்ரயம் | ஸகாமிநாமநுஷ்டேயம் நித்யம்ஸந்ஹிதஸ்ய ஸ,, என்று தொடங்கி “ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தவிதிஸம்ப்ராப்தாந்யதேஷாம் ஸர்வாணி | ஸம்வ்யாக்ய ஸம்ப்ராப்தம் ஸம் ப்ரத்யக்ஷ ஸ்த்ரீ ந்யாயதேஷாம் ! ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஸித்தஸ்யாபி விதி யோக்யாநாம் | ப்ரதிபாதிதயா விஷ்ணோஸ்ஸாஷாத்ஸ்தஜநோஷிம்|| ப்ராப்யநு ஜக்ஞாவதிஷ்டத தமேவ பாரமேஷ்டம் | நாராயணாத்மகாநு ஶோபாநுஷ்டிநு ஸம்தப்யேஷ விஷ்ணு” என்றருளிச் செய்தார். ஸூத்ரகாரர் ஸமுதாயத்திலுள்ள கர்மங்களெல்லாம் இன்றறுதியாக ஸ்வஸூத்ரோக்தமானபடியே தத்தத்தேவதா மந்த்ரங்களைக்கொண்டு விவாஹாதிகளை நடத்திக்கவுங்காணுகின்றோம். பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்களும் தந்தாம் ஸூத்ரங்களின் படியே யஜ்ஞாதிகள் பண்ணினார்களென்னுமிடம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரஸித்தம். ஆனபின்பு ஸூத்ரகாரருடையவும் தச்சிஷ்ய ஶிஷ்யர்களுடையவும் ப்ரவ்ருத்தி அனுஷ்டானங்களிலே நிஷ்டையுடையார்க்கு ஶ்ருதி

ஸா-டீ ||ஸூத்ரஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநங்கூடுவதுஎன்கிறஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார்(ஆனபின்புஇதி)(உபதேஶ இதி) இவர்களுடைய உபதேஶாநுஷ்டானமும் ஸூத்ரங்களிலுள்ள ஸர்வஜ்ஞதமாகையாலே தச்சிஷ்யருக்கு ப்ரதிநியதாதிகாரமாக சொல்லப்பட்ட பூர்வாசார்ய பரிக்ருஹீதமந்த்ரங்களாலே க்ரியாவிஶேஷானுஷ்டானங்கூடாதென்று கருத்து. (ஶ்ருதிஇதி) ப்ராமாண்ய ஶாஸ்த்ரம் வேதாவிருத்தஸித்தாந்தகம்

ஸா-கா ||ஜநநீயாமஸஸ்ப்ரதஸ்ய:.பெரியஜீயர்நம்பிள்ளை உத்தரவ்யாதா நாம் ஶ்ரீகாகாசார்யாணாமாசார்யாந் ஞ்ஜீயபித்ரவ்யாதா:, பரிவ்ராஜ விஷ்ணுபுத்ரவிஷயாநுஷ்டானவர:, தந ஶ்ரீவசநாத் “ந்யாஸ ஸம்ஸாரஸாகர ஸம்ஸ்தவ்யாதிஸாதநம் போப:| ஸிந்துயே தக்ஷிணே ஸஹ்யம் விஷ்ணுபூர்வநு|| வடாசலேஸ்வரஸ்தம்பம் தேவாலயே ஸ்தவா | ஹாஸம் பாரம ஸுக்தேநக்ருத்யாஜ்யஸத்தோமநே:|| ஶிவாஸ்யாவந ஶ்வேதா ஸ்யாத்ரயந் நயேத்விஶம் | ஸத்வேஸஸ்ய ஸாயி நவஶேஷ ஸத்வ || ஸ்த்ரீ பாரமஸஸ்ஸ்வ விஷ்ணுஸுத ஸ்வஸ்யஸமரஸ | ஸஜிஹ்வ வ்ருதேவதேவதேதேவோதேஹாஸ் ஹோம || தஸ்ய தேவாம்ஸ்ரா த்ரிஹணம் விஷ்ணுநிர்மாம் | விஷ்ணோ:ஸர்வாணி ஶுந ஹரராஹம்ஸஜீவத: || ஆஸ்யாஜ்ஞஸ ஜா ஸாஸம்பாதேஷ்ணுஜ்விஷ்வநு | ஸமாஸாமதேதாபேவந்நீதா ஸ்வஸ்ஸமோ” ரித்யாதிபி ஶேஷ்ணுஷே ஸம்பேதஸ் பாம்ஸ வந் ப்ரவ்ருத்தி விவாஹபயம்த ஸம்ஸ்காராணா ஸநாஜேதபய்ஸு போய நாநதேவதாம் நாராயணபரவகஸம்த்ரயாந்த நிதசெந்த்ரிகாந்நாம்

ச்சு|| விஶேஷணாந்தரங்களான ஸம்ஹிதாவிஶேஷங்களில் ப்ரதிநியதமா கச்சொல்லும்ஜ்ஞாநவிஶேஷங்களைக்கொண்டு க்ரியாவிஶேஷங்களநுமிக்க வொண்ணுது. அர்ச்சிராதிகளுக்கநுராதேவதாகவதாவிருப்பதுண்டு

ஸூ. கீ|| அதில் ஸூக்ஷ்மஶரீரமென்று ஒரு ஶரீரமென்றபடி. இப்படி ஸூக்ஷ்மஶரீராநுவ்ருத்திகளானே ந்யாயாநாம் ஶரீரம் தமேவமுண்டானதாக ச்சொன்னதுகூடுமோ, ப்ராமாண்யமாத்ரம் ஸஹகாரியாதிகாரிஸாபாரண மாய் வகாரதேவமன்றோ, அர்ச்சிரேஹ நியதவத்ருதிஸஹஶரீ ரமாத்ரமானாலும் ஶரீராந்தரத்தில் சொன்ன மார்க்காதிகள் அநந்யஶரீ ராதிகளுக்கும் நாநாவேதாந்தஸம்ஸார ந்யாயத்தாலே உபஜீ வ்யங்களாகையாலே ஸூக்ஷ்மஶரீரஸம்ஹிதாவிஶேஷாத்ஸமவஜீ வார்த்தாதிகள் ஸகலஶரீராதிகளுக்கும் விதானங்களாகையால் க்ஷீரோ த்ராதிமார்த்தவதிகமார்க்கநிஷ்டாநம் ப்ராதேஶிகாம்ஶவிதானமாகாதோ, கிணாமஶ ஶரீரதொக்ஷஸமவத ப்ரவ்ருத்தாதிகள் ப்ரதிநியதாயிகா ரங்களாகில் க்ஷீரோத்ராதி வேவதிக வேதங்க தேவதாந்தர மந்த்ர ஸா த்யாராயநாமக மோக்ஷோபாய ரஹிதாமஶ ஶரீராந்த ஸம்ஹிதா விஶேஷ நிஷ்டருக்கு மோக்ஷோபாய ஸம்ஹிதே ப்ரஸம்பந்த தோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அர்ச்சிராதிகளுக்கிதி) ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்

ஸூ. கூ || ப்ராமாண்யம் ஜ்ஞாநகர்மநிர்வத்யத், "ஸர்வாஸாமேவதேவதா யோகிநாம் ஸர்வதேவ நாராயணம்| ஸமவஞாநதஸ்தகவ்யஜ்ஞாதீந்ராந ஸாஹ்ருதி" இத்யாதிஷு ஸர்வேஷு ஸர்வவேதாந்த ஸர்வாதிகாரிவிஷயத்வ நாஸ்தத்வேஷு ஸாமவதாநாதித், நநித்யநைமித்திகாநாம் ப்ராமாண்யம் ஸஞ்சக்திகாரஹ. (ஆனபின்பு இத்யாதிநா) நவேவம் ப்ராஹ்மணாதீநாம் ஸர்வேஷாம் ஶரீராந்த ஸ்வேதஸ்வீகாரவேஷா க்ரநாஸிதா ஶாஸ்த்ரகாரரேவ ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஸ்வயம் ஸூத்ரம் இதி கதிஷ்யதி வேதாந்தஸம்ஸார நாதவதி ஶாஸ்த்ர ப்ரஸம்ஹாரிதத்வாத் "ஸூக்ஷ்மஶரீரம் ஸம்ஹிதாவிஶேஷம் ஸாமகோக்ஷக ஹேது தம்| மாத்ருவிஶேஷ ஸம்பந்த விஶேஷமோக்ஷபதம் ந்யாயம் || தஸ்ய விஶேஷ ஸாம்பந்த மதாவவஶ்ய ஹேது தம்| தஸ்ய ஶரீர ஶரீரம் மதாவவஶ்ய ஹேது தம் || நாரதாதிவிஶேஷே ப்ரஸாதாத் ஶ்ரவ விஶேஷவாம்| ஸர்வாதத்ராணி ஶரீரத ஶாஷ்டியேவாரதே ஷ்டிநஃ" இத்யாதி ஸ்ரீபாஷ்யகார வசநாநுஸந்தாநாத் ப்ரஸாதாத் ஆதாவிஶேஷ்யஸ்ய தஜ்ஞாநிமஶநாதீநாம் நித்யநைமித்திகாவிரோ தி ஸம்ஸ்ய தத்வஜ்ஞாநிஷ்டாநாம் ப்ரஹ்மார்த்தமக ப்ரஷ்டவிதி யா மோக்ஷப்ராவேஶ்ய ப்ரஸாதஸ்ய ப்ரதிவாத நாநாஸ்வஶரீராந்த இத்யபிப்ராயஹ (அர்ச்சிராதீத்யாதிநா) உத்தரபூர்வாநந்தரமே

த்வாரத்வமும் விஹிதமாயிருக்கும் நிலையும் வசநவிரோதமில்லாதவிடத்தில் “அநந்யதோபாஸ்யம்” என்கிற ந்யாயம் நடக்கும்படியும் நாலா ஶ்ரமத்திலும் ஸந்நிதியும் ஸாக்ஷாத்காரமுமுண்டென்று ஶாஸ்த்ரகாதிகளிலே ஸமர்த்தித்தாற்போலே ப்ரஹ்மவித்யாதிகள் நாலிலும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸாக்ஷாத்வ்யாப்தியுமுண்டென்றும் ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரரக்ஷையிலே ப்ரபாதித்தோம். இச்ஶா

ஸா.ஶ்ரீ॥ரக்ஷையில் “ஸர்வாதிகாரிகவிதாநவிஷயஸ்த்வது” இதி ஸங்க்ஷேபவாக்யஸ்ய ஶ்ரீபகவத்யாமுநாசார்யானாம் “ப்ரபத்யாம் ஸம்விதாநம் தம் ஸந்த்யாக்ஷேமவத்ஸம் | ஸந்த்ர ஸம்ஸ்தம்ஸம்விதாநம் தம் விதிஶா க்ஷேமவத்ஸம் ॥ தம் த்ர ஸம்ஸ்தம் ஸம்விதாநம்வத ஸர்வஸ்வம் க்ஷேமவத்ஸம்| த்ர ராம் தரஸு விதாநம் தம் பரமபிதாமஹக்ஷேமவத்ஸம்” இதி ஶ்ரீஹயஶீர்ஷ ஸம்ஹிதாயாமுக்தியானாம் “ப்ரஹ்மக்ஷிண ப்ரணாமாதிராஜாதேந்த்ர கேவலம்| விஹிதம் நாவந்நாம் க்ஷயந்தரா ராஜராஷ்ட்ர ஸயாவஸம்” இதி வாசஷ்டஸ்யாநாம், “தம்தேஶே கேந கதந்வம்க்ஷயணாஷ்டா நாரதி| யத்தம்தே ணஸம்ரஸ்யா தத்தேஜ தேவ கார்யேக ॥ அநந்தாம் ஶாந்த்ய தந்த்ரவஷா நிரீக்ஷ்ய ந்த்ர் யோக்யேக| விஶேஷாம்ஶ்சநி ஶ்ரேஷ்டநயாரா ஷ்ட்ர நாஶக:” இதி நாரதீயஸ்யநாம் “ஹோமாநாம் விஹ்யாஸம் தாநாநாம் ஹோமயே | யந்நாநாமே ஜபத்ராணாம் தேவதாநாம் தமேயவம் ॥ அந்தஷாமேவமீநாம் வர்த்தஸாநஸமவரேக” இதிவாரஹஸம்ஹிதாயாம் “தத்ஸாஸ்தஸாங்க்யம் நாவத்ஸ்தவ்யம் க்ஷாத்ராதிமி: | யத்ரத்ஷ்டதம் தோகே வர்த்தஸ்ய விரோதிதக ॥ ப்ரதிஷ்டாஸ்யாநேந்த்ராநம் விராஸம் ஸஜ்ஜக: பாயி:” இத்யாதிநாமத்யாதி ப்ரகாரேண பஹு ப்ரணாவதாநே பவக்ஷம்வ்யவஸ்தாபிதமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரகாதிகளிலே இதியுக்தமஹேத்ரமுக்தி: ப்ரஹ்மாந்தர விஹிதமந்த்ரவாம்ஶ தேவகஜ்யவி ஸ்வவிஹிதயமநுமக ப்ரஹவிஷயமும் தத்வமோக்ஷ முமுக்ஷுவாதிகமானாப்போலே தத்தத்விதாநிகளுக்கும் தத்தத்விதாநோக்த மந்த்ரமக்ஷமோக்ஷாவாயாமயமும் தத்தத்வஸ்வாஸ்யமும்ஸமர்த்திக்கக் குறையில்லை என்று கருத்து. ப்ரதிஷ்டேந ஶ்ரீகீதாபாஷ்யாதி ஸம்ப்ர ஹம். இனிமேல் வாக்யத்தில் நிஷேதமாத்ரமன்றிக்கே ப்ராயஶ்சித்தாதேஶமும் விரோதிக்குமென்றவுமருளிச்செய்கிறார். (இச்ஶாஸ்த்ரங்களிலிதி) “ஶாஸ்த்ரோக்தக்ரியாதீநாம்ஶ்ரேதீநாம ஹவநஸ்ய

ஸா.கா॥“ஸ்வகம்கர்மவர்ஜ்ஜயந்நந்யகார்யேத ... ஜ்ஞாநாத யவாமோஹாத்ரமநவதிதோஷலேக॥ஸ்வயம்பே ... த்ரோயம் ஸம்யக்ஹ்ராதமவரேக |ப்ரணஹத்ரஸமதஸ்ய ஸ்வப்ஹஸ்ய

ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரஸித்தமாக விதித்தபடியொழிய ஸ்வதந்த்ரமுக்கு ரா
வித்த ஶாஸ்த்ரங்களைக்கொண்டு ஸர்வகர்மங்களையும் அநுஷ்டித்தால் ப்ரா
யஶ்சித்தாதிகளும்பரக்கச்சொல்லப்பட்டது. ஆனபின்பு ஶாஸ்த்ரமுடையவும்
ஸ்வாதிகாராநுகுணமாக ஶாஸ்த்ரஞ்சொன்ன கட்டளை யன்றிக்கே
கைங்கர்யம்பண்ண விரகில்லை. இப்படி ப்ரபந்நனுக்கும் ஶாஸ்த்ர
வஶ்யனாய் ஶாஸ்த்ரோக்தகைங்கர்யமே பண்ணவேண்டுகையாலே விதி
நிஷேதரூபவசநங்களும் விஹித நிஷித்த த்யாகவசநமும், ஸர்வா
த்மாக்கள் யதேங்கள் ஔபாயிகங்களாகையாலே ஶாஸ்த்ராதிகாரம் பிற
ந்தவனுக்கு த்யாஜ்யங்களென்கிற வசநமும், இவைசெய்யவுமாம் த
விரவுமாமென்கிற வசநமும், இவை தவிர்ந்தாலும் கைப்பிழக்குமத்தனையொழி

ஸா-தீ॥ ப்ரஸிகஸ்ய விஜாதஸ்ய யாவதேவ ப்ரவர்த்ததே । ததைவ
யாவத் காலம் நாவத்யேத்ய ஶுசீர்விதே தேவதாந்
ஜாதீஷு ராகு நயேக்ஷு ॥ ஆக்ஷேபம் ஶ்ரோத்ரியாகவ் ஸ்தியோநாக
ப்ர காரதஃ'' இதி பாரமேஶ்வராதெள ப்ரோக்தமென்றுகருத்து. இப்படி
ப்ரபந்நனுக்கா ஷோஸ வாதம் ஶாஸ்த்ரவஶ்யதா ஸ்வரூபத்தை நிஷமிக்கி
ருர். (ஆனபின்புஇதி) இப்படியானாலும் ஸமவத் வசநமும் கதிரைய
வாய ஸம்க்ருஹீதமானப்போலே ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமாகி வசநமும் கதி
ப்யாவாயஸம்க்ருஹீதமானபடியாலே அது உபாதேயமன்னென்கை
கூடுமோ, ஸமவத்வசநமும் கவெவகர்சொல்லுகிறஸவயத்யாமஸ
வந்விராஸ்யாகையாலேஶாஸ்த்ரஸம்ப்ராயவிரோதமும் ஸாத்யமன்றோ
வென்ற உக்தயுக்தியிலேதானே உத்தரார்த்தமிராக ஸவவசநங்களு
மநுபாதேயங்களென்றருளிச்செய்கிருர். (இப்படிப்ரபந்நனுக்கிதி)
இப்படி உக்தப்ரகாரேண ஸமவஸ்தாவஸ்த ப்ரதீமாஷாகாராதிஷ்வப்ர தா

ஸா-கா ॥ ஶாநத'' இத்யாதிநிகோபாப்ரத்யாயவவ ஸயதுருஶோ
க்ஷம்ஶாஸ்த்ராநுஶாஸநேநவ கைங்கர்யம்கார்யமித்யர்த்த (இச்ஶா
ஸ்த்ரங்களித்யாதிநா) ஸவஸம்ப்ரபந்நாநாம்ஶாஸ்த்ரவஶ்யவஸ்தயத்வமுச்ய
தே (இப்படிப்ரபந்நனுக்குமித்யாதிநா) (விதிநிஷேதரூபவசநமும்
விஹிதநிஷித்த த்யாகவசநமுமிதி) "ஶ்ருதாவிநா யிகாரஸ்யாகஸ்ய ஹாஜா
நாஶிநாஶாந்தி । வதர்ஶாநஶ்ரூஷ்டதேர்த்ஶேஷதேநவஸ்யதேவதிகாகாரஃ"
இத்யாத்ய ஶாஸ்த்ரவஶ்யஸ்யாஸாஸ் ப்ரயச்சவசஃ. விஹிதாநநுஷ்டாநம்
நிஷித்தாநுஷ்டாநஞ் ஷிதீய வசஃ. தத "ஸாகஶாஸ்த்ரவத"இத்யாதி
ஸ "நவயா ஸ்கார்ப்ரோக்த நகஷ்டவேத்யாஶேஷஸ்ய । க்ருத
நாஶம் நகெ... த கதாவிகஸமவக்ஷாரஃ ॥ நாத்யேதுவம்நஶேஸ்யர
நாநந்தாயவநஶேஷ்ஶக்தஶாகதாதிஸநிநவாதாநம்தததஃபாரம்॥
இஜ்யாதவஶ்யா... ஸ்யாவஶ்யதா யோமஸ்ததேவம் । அஷேதாத்ர

௨௯ || வேறொரு ப்ரத்யவாயமில்லையென்கிற பக்ஷமும் இவை யநு-ஷ்டியாதபோது ஶாஸ்த்ரவிரோதாதேவ ப்ரத்யவாயமென்கிற பக்ஷமும் மற்றுமிப்புடைகளிலுள்ள பக்ஷங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதாயாநு-ப்ரவிஷ்ட ஶாஸ்த்ரார்த்த விமர்ஶங்களானபடியாலே ஸர்வஜ்ஞர்க்கநு-மதங்கள். ஸூத்ரகாரர்க்குப்பண்டுள்ளவை சிலவற்றை நிஷேதித்து புதிதாக சிலவற்றை விதிக்குமாப்போலே ஶாஸ்த்ர ஸ்ம்ருதியாகச் சிலவற்றை நிஷேதித்துச் சிலவற்றையப்யுபகமாக

ஸா-நீ || யோக்யதையாலேயென்றபடி. (ஸர்வஜ்ஞர்க்கிதி) ஸர்வஜ்ஞபக்ஷம் ஸதர்க்கந்யாயாநுப்ரவிஷ்ட ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாநுகுணமாகையாலே பக்ஷாந்தரங்கள் தவிர்ந்தவைகளாகையாலே ஸர்வஜ்ஞருக்கு அநுமதங்கள். தத்வபக்ஷநிஷ்டர் கேவலம் தமோநிஷ்டரென்று கருத்து. (விதிநிஷேதயேதி) விதிநிஷேதயோஶ்ச பக்ஷமும் பரஸ்பர ஸங்கோசபக்ஷமுமென்றபடி. விஹிதநிஷித்தமாத்ரபக்ஷமும் விஹிதநிஷித்தயோஸ்த்ரமபக்ஷமுமென்றபடி. புடைப்ரகாரமென்றபடி, ஆனாலும் ப்ரவணனுக்கு ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரங்களிலே சிலவேதிக்யநுங்களை நிஷேதித்து பவம்வர்ஜமாக சிலவஹிஷநாதிகளை விதிக்கக்காண்கையால் ஸவயமுஸ்வபக்ஷாந்தரங்கூடாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸூத்ரவேதி) வைசேஷிகவிதிநிஷேதயம் ஸாரநுவிதி ப்ரவ்ருத்தர யதேர் பாயகமன்று, அந்யாஸா

ஸா-கா || ஸஹஸம்வாஶதமேஷ ரத்நதத்வா || கஷ்டாவிம்ஶதிஶோபஜ வேதாந்தவாதிகாதிஜ:| ஸத்ராதஜவேக்ஷஹ்யாயாவஜ்ஞவம்திஜாத:||ஸா ஸாக்ஷாஜ்ஞக்ருத்யாக்ஷரஸந்த்ரதத்வஸமாஜவேக || ஆதஶாக்ஷர தத்வஜ்ஞ ஸ்ததேக்ஷ விஶாரதிக | அதீக் வஜாக்ஷஜ்ஞ ஸ்தாஶாமவதஸ்ய தஃ"இத்யாதௌ ப்ரவஜாநாம் த்யாஜ்யதயா கர்தவ்யதயாச க்ரியாவிஶேஷாணாம் ப்ரதிபாதநாத் விஶேஷவிஷய ஸாமாந்ய நிவ்ருத்தி ந்யாயேந ஸாகல்ய நிவ்ருத்திஸ்யா தேவேத்யத்ர ஸாமாந்யதோவிஹித நத: ப்ரவ்ருத்திஸ்ய கஷ்டாத்யா நிஷேதா ஶாஸ்த்ரேண வைதவிரோதே ந்யாய: ப்ரவர்த்தத இதி ந்யாயாத் நிவ்ருத்திஸ்ய தேவேதி ஶோ பாஷாரணாம். (ஸூத்ரகாரர்க்கு இத்யாதிநா) நந்வேவம் ஸ்ருதே ஸ்ம்ருத்யர்த்தா நாதிவிஶித்யாஜ்யவே தத்தத்ர காலாதி விஶித்யாஜ்ஜாஸ்"ஸாந்த்யம் கர்மவிஶேஷ யத்ஸ்ஜ்ஞாநாத் ப்ரவ்ருத்தஸம் | அந்யத்த ஷாக்ஷரோக்ஷவந்த்யம் ஹாமவதாத்த"இத்யாதிநா ஜஹ்ருஜ்ஞாஸ ஸ்வாத்யநவியாயகஶாஸ்த்ராணாத ந ஶேஷா நுக்ஷணா ப்ரத்யர்ணாம் ஸ்வாதித்யத்ர "ஸ்வஸ்யஹேவிஷ்ட்ட நய:ஸ்வாத ஹேஸ்த்ராதவர்||ஹஜ்ஞ ஷத்ரவ ஜ்ஞஸ்ய ஸ்வஸ்யஹ்யஸ்யாவர தத:" இத்யாத்யா நுஸ்ரணாம் நாபிகாரி விஶேஷ ஸூத்ரத்ரா நுஷ்டாந ஸம்ஹவாக நாப்ரா

தே॥ விதித்தாலும் “ஸர்வம் ஹ்யேதத் ப்ரஹ்ம” இத்யாதிகளாலே அவஸ்துக்களாகச் சொல்லப்பட்டவற்றைக் விடவொண்ணாது. யதோக்தவஸ்து வேதங்களிற்போலே ப்ரமாணாந்தரங்கள் மஹாபாரத ஸம்ஹிதா வேதங்களிலும் இதிஹாஸபுராணங்களிலுஞ்சொல்லும் ஸம்ப்ரதாயவாக்யவேதங்கள் அவ்வோ ஶாஸ்த்ரங்களிலே யிழந்தவர்களநுஷ்டிக்கக்கடவர்கள். “தேவதாந்தரஶேஷ” என்றும் “தேவஸ்தாந புண்யாதநம்” என்றுமிப்புடை களிலே

ஸா-தீ ॥ ஶாஸ்த்ரவிதிவிஷ ஶாஸ்த்ரகாரணாதியதோக்தவிஶிஷ்டாநுஷ்டாநம் ஸம்பிக்குமென்று கருத்து. ஸர்வஶாஸ்த்ராதிகளிலும் ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயவாக்ய ஸம்ஹிதா விஶேஷாதிவிஹிதஸர்வோபாஸநாதி வேதத்தை யநுஷ்டிக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (யதோக்தஶாஸ்த்ரதி) ஶாஸ்த்ரஸூத்ரங்களிலும் ஸ்மார்த்ததிகளிலும் விஹிதாசாராதி யதோவேதங்களைப்போலே என்றபடி. (உபாஸநவேதங்கள்ஜதி) உபாஸநாகாரவேதங்கள்என்றபடி. (இழிந்தவர்களிதி) வேதஶூந்யங்களிலே பஞ்சராத்ர பரிக்ரஹமே ப்ரயோஜகமென்று கருத்து. இப்படி ப்ரமாண ஶாஸ்த்ரங்களில் “தேவதாந்தரஶேஷத்வ” “தேவஸ்தாநபுண்ய” மென்றுயதோக்தஶாஸ்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிற தேவதாந்தர நிஷேதாதிகளும் ப்ரமாணத்துக்கு ப்ரஸம்பிபாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (தேவ

ஸா-கா ॥ ஶ்ர ப்ரஸம்ஜத்ராஹ. (யதோக்தஶாஸ்த்ராதிநா) நவேஷம் ஸதி ஸ்ம்ருத்யந்தராதிநா “அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதா” ஸாத்வததந்த்ராதிநாப ஸாமகதாதிதத்ர ப்ரவஷ்டயா விஹிதஸ்ய பரிக்ஷாதுக் “தேவதாந்தரஶேஷத்வ” த்யாதிஹி ஸ்வதேவதாந்தரஶேஷத்வாபஹாரதேவதாந்தரஸ்ய ப்ரதிஷேதஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாபரதேஶாத் ஸம்ப்ரஸம்ப தத்ர ஶாஸ்த்ரஸ்ய தேவதாஶப்தஸ்ய விஶேஷ வாக்யார்த்தாநிக ஸம்ப்ரதாயே பயோபஸ்தாநஸ்ய ந்யாயஸ்யாநு கோபவிரோத்ராஹ (தேவதா ந்தராதிநா) நநுஸாம்ப்ரதாய ஸர்வாதேஷா விஶிஷ்டாஷ்டாக்ஷரஸ்ய ஜபஸ்ய கார்யம் ஷடக்ஷரஸ்ய த்வயஸ்ய ஸர்வஜபஸ்ய கேஶவஸ்ய காலஸ்ய ஜபாவஸரஸ்ய நித்யநைமித்திகாநுஷ்டாநஸ்ய காம்யஸ்யாதித்வ ஶாஸ்த்ரார்த்தேந பரஸ்பராவஸ்தா ப்ரஜாபதேஸ்ய வசநாத் தேவவித ஸ்ம “ஸர்வம் ஹ்யேதத் ப்ரஹ்மேதி” ஸ்மரணாத், “ஸர்வம் ஹ்யேதத்” இத்யாதிநாவிரோதப்ரஸம் ஶமாவ ந்யாயாநுஸாரம் ஸம்ப்ரதாயாநுஸாரஃ “அயமேவாத்ர ஸ்வதேந” இத்யாதிவக்தவ்யாந்தரஸ்ய ஸாராநுஸாரண்யாத் ஶாஸ்த்ரஸ்ய விரோஷஸாபகர ஸ்வபாவ தத்வஸாமாந்ய ஸர்வத்ர

[illegible]ஸாத்த்வீ ஸாத்த்விக வ்யாவ்ருத்த ஸ்ரீபாகவதாதி

புராணங்களிலும் இதிஹாஸாதிகளிற் சொன்னவர்த்தமும் பரமைகாந்தி க்கு ப்ராமாண்யமத்தாலே ஸமவிஷயத்திலே நியதம். ஆகையால் ஒரு ப்ரமாணங்களுக்கும் விரோதமில்லை. “தத்ராஷ்டாக்ஷரம் ஜப்த்வா ஜந்மதுக்க விநிர்முக்தோ முச்யதே | ஸர்வகாமேஷு ஜயதே ஸததம் பகவத்ப்ரியே” என்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ புராணங்களிற் சொன்னதுவும் “அயம்

ஸாத்த்வீ || தாநீதி) ஸகாதயோ ப்ராதாந்ய ப்ரதிபாதநப் ஸ்ரீவைஷ்ணவவிஷயத்தில் ஸாதாரண ப்ராதாந்ய ப்ரஸங்கத்தில் அநுவதிக்கிறப்போலே ஸாமாந்ய தேவதா ப்ரதாந ப்ரஸாதாதி விதாநமும் ப்ரதாநவிஷயத்தில் தேவதாந்தர பஜந நிஷித்தமாகையாலே ஸ்மர்த்தவ்ய ப்ரஸாதாதிகளிலே அநுவதிக்கையாலே அஷ்டோத்தராதி ஸஹஸ்ராதி விகல்பவிதிவிரோதமில்லாமையாலே அநுவாதி த்ருஷ்டாவே தேவதாந்தர ப்ரஸாதாதி ப்ரஸங்கமில்லை என்றுகருத்து. இப்படியாகில் ப்ரதாநவிஷயத்தில் ஸாமாந்ய ப்ரமாண கௌரவத்தாலே விரோதமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஸாமாந்ய ப்ரமாணங்களுக்கும் ஸங்கோசங்கொண்டுசொன்னாலும் ஸர்வார்த்த ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே ஸர்வப்ரகார ப்ரதாநத்தில் ப்ரதாநவிஷய விசேஷவிதிகளுக்கு அத்யந்த பாதக விரோதம் போலே ஒரு ப்ரமாணவிரோத மில்லையென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரதானனுக்கு ஸமஸ்த ப்ரஸாதநாதிகளுஞ்சொன்னதுகூடுமோ, “தத்ராஷ்டாக்ஷரம் ஜப்த்வா ஜந்மதுக்கவிநிர்முக்தோ முச்யதே | ஸர்வகாமேஷு ஜயதே ஸததம் பகவத்ப்ரியே || அயம் ஸாத்ர ஸர்வதே நவஹவதேவம் வக்தா” இத்யாதிகளிலே தத்தத்காலத்திலும் ஸர்வகாலத்திலும் ஜபஜபாதி விதாநம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தத்ராதீதி)

ஸா-கா|| ஸர்வ ஸுகஸ்வீகாரப்ரீத்யர்த்தம். (தத்ராஷ்டாக்ஷரமித்யாதிநா) [illegible] ப்ரவ்ருத்திவசவர்த்தி [illegible] நித்ய நைமித்திக [illegible] “யதேவம் [illegible] தத்தேவா [illegible], [illegible] “தேவகீபுத்ர [illegible] நாராயணம் [illegible] நாராயணம் [illegible]” இத்யாதிவசு விசிஷ்ட நிவர்த்தகா [illegible] “[illegible] வ்யாஸ [illegible] ஸர்வஜ்ஞ [illegible] த்ஸ || [illegible] ஸஜாதீய ஜாமாதா” இத்யாதிஷு [illegible] “தவைவ தேயம், தவித்ரஹ ராஹம், இத்யேதோவாதாந

ஷு॥ ஸ்வாநுஷ்டாநேந ஸஹஸம்பந்தம் வக்தா" என்று கத்யத்திலருளிச்செய்ததுவும் மற்று மிப்படிகளிலுள்ளவை யெல்லாம் அவஶ்யகர்த்தவ்யங்களான நித்யநைமித்திகங்களுக்கு விரோதம் வாராதபடி அவற்றுக்குப்போக்கி மிக்க காலத்திலேயாகக்கடவது. "ஶ்ருதஸ்ம்ருதிவிரோதேஷு காம்யேஷ்வாஜ்ஞாவரோதக" என்று நாரதாதிகளுஞ்சொன்னார்கள். "ஸாங்கார்த்தநித்யநைமித்திகாவஸ்தம் காலஶேஷிகம்வது" என்று வங்கிபுரத்து நம்பியுமருளிச்செய்தார். பாஷ்யகாரர் கத்யத்திலும் வருந்தி எழுந்திருந்து ஸ்நாத்வா காலத்திலேஜநார்தநவிஷயம்பண்ணிய

ஸா.தீ॥ (மற்றுமிப்படிகளிலிதி) "ஶாஸ்த்ரோக்தஸ்வாநுஷ்டாநஜ" இத்யாதிகளிலுமென்றபடி. (அவஶ்யேதி) ஸாத்ய ஆயம் தஸ்யாநுஷ்டாநக்ரமத்ரவ்யநாவிஹிதம் த்யஜவம்அநாஜ்ஞயாகையாலே அவஶ்யகர்த்தவ்ய நித்யநைமித்திகாவிரோத காலத்திலேயாகக்கடவது என்றுகருத்து. இதஜவந்நாஜ்ஞாமேல்லைதென்றாகில் "ஸதத ஜ்ஞாநப்ரஜ, ஸஹஸம்பந்தம் வக்தா" இத்யாத்யநுஜ்ஞாஸம்ஸிந்த்யாஹாரமும் அவஶ்யகர்த்தவ்யங்களானேதி விஶேஷணோபாதாநமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கிக்கும் இந்தவர்த்தத்யாயவிஷயாத மன்றிக்கே வசநத்தாலும் வ்யவஸ்தாபிதமென்றருளிச்செய்கிறார். (ஶ்ருதேதி) ஆஜ்ஞையும் ந்யாயத்தாலும் வசநத்தாலும் அநுஷ்டேயவசநத்திற்கு வ்யவஸ்தைகூடினாலும் கத்யத்திலே "ஸஹஸம்பந்தம் வக்தா" என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்கையாலே ஸம்ப்ரதாயவிரோதம் ப்ரஸக்தியாதோ வென்ற தத்வ்யவஹிதவிஷயத்தை வங்கிபுரத்து நம்பிவிஶிஷ்டாத்தநித்யநைமித்திகாவஶேஷமென்று சொல்லுகையாலேபாஷ்யகாரரோக்தியும் நித்யநைமித்திகாநவஸரகாலவிஷயமென்றருளிச்செய்கிறார். (ஸ்நித்யநைமித்திகாவிதி) ஸ்ரீபாஷ்யகாரரோக்தி விரோதே தத்வ்யாக்யாஸம்பந்தமயமென்று ஶ்ரேயமென்ற வருளிச்செய்கிறார். (பாஷ்யகாரரிதி) உக்தாநுஷ்டாநமேவ யாகையாலே அநுஷ்டாநவிரோதே உக்தந்யாய ஸிந்தமென்றுகருத்து. (அநிவேதஶேஷயிதி) ஆஶக்தரேயாகையால் த்யாகம்பண்ணவேண்டியிருக்க தநாநீ நுஷ்டாநம் அத்யாவஶ்யக தேஶகமென்றபடி. (வருந்தி) வ்யாஸப்பட்டு, இப்படி தேஹதாரணம்பண்ண வேண்டியதிருந்தும் வாரோகம் ஸாங்கமாகையால் தச்சேஷியவஶ்யம் த்யாஜ்யமென்கிற பக்ஷத்தை ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாதி விரோதத்தாலே

ஸா.ஸா॥ நியமம்‘ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிஹிதம் நித்யம் கர்ம, நியமம், அநுஷ்டாநம் ப்ரதிவிஷ்டப்ரதிஸ்வாவ ஸ்வப்ரதிஷ்டம் ஜந்தூநாம் ஸ்வாதந்த்ர்ய நியமம் "வைதிகம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தாநந் ராஜ்ஞாம் வைதிகம் தாம்ரம் தாம்ரிகம் வைஶ்யம் ஸாத்ரம் ஸமீக்ஷ்யம் தாந்த்ரிகம் ப்ர

௨௭ ‖ ருளினர். ஆகையால் வண-ிாஶ்ரமங்கள் ஔபாயிகங்க ளென்று தஜ்ஜிக்கை வடிவ-ிாநுஷ்டாநாதி விரூஹம், இப்படி தஜ்ஜிக்கில் தேஹேம்ஜி யாதாவாயிகளை யொழிய ஶாஸ்த்ரண தீவா ரோவணாதி விசேஷ செகஙகய-ுங்களும நுஷ்டிக்க வொண்ணு மையால் அவையுமெல்லாம் ஔபாயிகங்களாய் த்ராஜ்யங்களாம். அவைய நுஷ்டிக்க வாசைப்படில் அவற்றுக்கு யொமதா வாதகங் களான வாசாரஸம்ஸ்காராதிகளையும் விடவொண்ணுது. ஆனபின்பு ‖ * ‖ ஶுஹாரமு ஹம்ந்தாகஷ ஜாத்யாதி நியமெசய-ுதம் | க-ய-ா

ஸா.டீ ‖ நிராகரித்து தகவ ஸக்தாந வ ஸக்தயொதங்களையும்வரி ஹரித்து வண-ிாஶ்ர மயமவுஸ்ர-வம் ஶரீரஸம்ஜ்யாதுளவாயிகமா கையாலே ஶுத்தஸர்வ வ யக்தமல்லாமையால் த்ராஜ்யமென்கிறவ ராஜ்ஞ ரஷவக்ஷத்தில் ஸிஷாவவொகந ந்யாயத்தாலே கநுஷ்டாநவிரோ யாதி தஷணமருளிச்செய்கிருர் (ஆகையாலிதி) ஆகையால் ஸ்ரீஸா ஷ்யகாரர் கவ-ிஷ்டாநம் செய்தருளுகையால் கநுஷ்டாநாதீதி ஶுதிஶப்தந ஐதி உக்திவிரோயம் ஸம்ஹ ஹிக்கப்படுகிறது. வடிவ-ிா நுஷ்டாநாதி விரோயமஹ்யவமதாவி தஜ்ஜிக்கில் பாயகமருளிச் செய்கிருர். (இப்படிஐதி) இந்தவாயகத்திர்க்கு ஸமாயாநமே வண-ிா ஶ்ரமத்திர்க்கும் ஸமாயாநமென்றருளிச்செய்கிருர். (அவையுமிதி) (யொமதெதி)ஶுத்தாநஜ்ஞயொ ரநுஷ்டாநெ யக்தவிசேஷவி ககரணெ கநஹ-ுதாதாவாதகதயா ஶுத்தாயா மேவஶ்யாநுஷ்டே யதைஎன்றுகருத்து. (ஶுவாரெதி) ஶளவாதிக ஶாவாரஃ மஹ-ிாதாநாதி க்ரியாஸம்ஸ்காரஃ ஶுதிஶப்தந ஸமுதாயொ மநுஹ்யதெ இப்படி கநுஜ்ஞாதியொமத் தாவாதகங்களான நித்யநைமித்திகங்களனுஷ்டே யங்களென்றது கூடுமோ, க்ருகஸ்நாநுஷ்டாநமஶக்யமன்றே. ஶுஶ்ரூஷ தாரஷ்ருக்கும் யொமதாவாதகளவாஸநாதிகமநுஷ்டேயமாகவ ஸம் மியாதோ, ஷ்மஜாதகஷ காஶ்யமஜ்ரும் ஹமவகவ் ணநமாகையாலே செகஙகய-ுரவதயாநுஷ்டேயமாக வ ஸம்மியாதோ, ஐத்ராதிஶம் கெகளை வரிஹரித்துக்கொண்டுஉக்தாகஷத்தைகாரிகையாலேஸம்ஹ ஹிக்கிருர்(ஆனபின்புஐத்ராதிநா)வண-ிாஶ்ரமங்கவஶ்யாநுஷ்டேய மானபின்புஎன்றபடி.(ஶுஹாரெதி)ஶுஹாரநியமஃ,'ஜாத்யாஶ்ர யநிமித்தா

ஸா.கா ‖ த்யக்தஸ்ஜாத்யநமணகமநியமம், "நவ ஜெதஷெஹரிம் வசேஶ்ய"தித்யக்தம், காலநியமஞ்சவிஸ்ரணாயநஶ-ுயநுகிரயமாணம்ஸ வ-ும்கெவஹமவக்செகஙகய-ிமித்ய நஸமுயீதெ த்ராஹ(ஆகையாவி த்ராதிநா) ஸவம் வ்யமணாக தக-ிாஹ்ரம் ஶாஸ்த்ரீயாவரிதர்ஜ்ய கவமாக்ஷ தத்ர்யமாத்ர மயொஶிஷ மஹ-ிா வ ஶம்ஸாஷவகவாது

S. Rengachariar
SATHAVADHANI,
SRIRANGAM.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸா-நீ || ஸஜாதீய விஜாதீய [illegible] நாதிவிஶேஷணம் | ப்ரமாண
[illegible] ஸஜாதீயம் நச தத் [illegible] || ஸதஸத்வ [illegible] ப்ரமாண
[illegible] தஜ்ஜாதேர்வ்ய [illegible] | [illegible]
[illegible] || ஸ்வஜாத்யந்தரே [illegible] ப்ரத்யக்ஷாதி [illegible]
[illegible] | விஶேஷவிதிவிருத்தம் [illegible] || [illegible]
[illegible] விஶேஷேண வ்யவஸ்தித: | [illegible]
[illegible] || [illegible]

ஸா.நீ || [illegible]
கையால காரணத்தில் [illegible] வருகையாலும் காரணத்தில்
[illegible] ப்ரமாணம் ஸித்திக்கையாலும்
[illegible] என்று கருத்து. ஜாத்யாதி
[illegible]
[illegible] | [illegible] ஜாதி [illegible]
[illegible] விஷயே ஜாதி [illegible]
[illegible]. (ஸஜாதீயேதி) ஸஜாதீயம் [illegible]
[illegible] ஜாத்யாதி [illegible]. ப்ரமாணம் [illegible] ஜாத்யா
[illegible]. ஏவம் வ்யவஸ்தாயாம்
[illegible]. (ஸதஸத்வேதி) ஸதஸத்வ ப்ரமாண [illegible] ஜா
த்யாதி [illegible] ப்ரமாண [illegible]
[illegible] ஜாதிவ்யாவ்ருத்த [illegible] ' [illegible]
ப்ரத்யக்ஷாதி ஸ்வஜாத்யந்த [illegible]
[illegible]. (ஸ்வஜாத்யந்தரேதி) (ப்ரத்யக்ஷாதிகீ) [illegible]
ப்ரத்யக்ஷாதி ஸ்வஜாத்யந்தரே [illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible]" இதி [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible]. (விஶே
ஷேதி) [illegible] இதி விஶேஷ
விதிவிருத்தம். [illegible]
[illegible] விஶேஷ [illegible].
[illegible]
[illegible]. (தேஶேதி) தேஶவிஶேஷ வ்யவஸ்தித:

ஸா.கா || ப்ரத்யக்ஷ [illegible]. (ஸஜாதீய [illegible]
[illegible]) (விஶேஷவிதிவிருத்தேதி) [illegible] விஶே
ஷாதி [illegible] (தேஶகால [illegible])

ரம் || ஸூத்ரம் | தந்வபாவே ஸந்த்யவதுபபத்தே: || ஶா. தநுவிஷ
த்வபிதேஶ்ரு தம் பதிஹிதேஷுவதேஶ ஸ்யா|ப்ராஜ்ஞோஹமேஷயிதவ்யாஸ்ய

ஸா. டீ|| யத்ராம் ஸ்வேசசாகல்பநாதயம்.காமவிஶேஷவ்யவஸ்திதாம்
யத்ராம் ஸங்கல்பாதயோஷிஷ்ய ஸ்வஸ்ருஷ்டானஹ கமர்ணா ஸ்வஸ்ருஷ்டாநாஷ்டா
நாதிகம்.ஸமாகாரவிஶேஷ வ்யவஸ்திதயத்ராம் ஸ்வஸங்கல்பேஷு ஸுராநா
நாஸ்வராம் யதாகந்தஶேஷு கந்தகாமேஷு கநாதாராயிகா
ரிஷுவ ஸ்வதேஹஸம்பந்நாதேந நவாகஸ்திரஹஸ்தி' தயா விஹாராதி
ஷு விஶிஷ்யவிஹிதா யத்ர நாந்யத்ர ப்ராப்தவக்தவ்யம். ஸ
வஜ்ஞக் கேஷாஞ்சித் ஸம்பந்தாதயேஷு ஹாநவதக்ஷ ஸதேந பூ
ஜ்யாதிஷ்வமஹஜதி கம் நம் கம் தித்யதாஹ. (கேவிதிதி) கேவிது
பூ தயா தத்ஸேவாவ்யாந தாத்பர் ஹணாக்ஷஸம்ஸ். பரா
வதம் கமிகோராஹம் தீ ஸாம்வதிஹ்யதி ஸ்யாதோஹந்தேந ஸ்ரீமா
ரஸ ஊர்த்வாயதீத்யர்த:. நநு “ஸஸ்வராட்பவதி யதாஹ்யஹ” இதி
ஹாநவதஸ்ஸூஸ்யாபி ப்ராஜ்ஞகேஷாத் கஷம்வடிதஜத்த் ஸ்ருதிவ
வதேந ஸ்ருஷ்டாஸ்வ தஶாந ப்ராவக்ம் பரிஹாரஸாஹ. (ஶாஸ்த்ரீ
ரீத்யாதிநா) ஸதாம் தூஹிதரம் ஸாஸ்த்ரம் பதிஹிம் தேவதேஶஸ்வப்
ஜ்யாம் ஹஷ்ஷயிதவ்யாஸ்தி யதோக்தம்' யதாவா ஜாஸ்யஸ்ஸேஷாம் க
ப்ரதிபஜிதாம் யாநிஶேஹாநி பவந்தாநி தேஹாநி க்ருத்யாஹ
தாநீவ ஸஜ்ஜதம் விநஸ்யதீதேவ ஸாதிஷு ப்ராஜ்ஞாக்ஷிவநுநீய
ஸ்வஜ்ஞாவஷே க்ஷ்வாதராணீயஸ்வ ஸாவஷே ததுதத்ரவஷீ ஹக்தஸ்வாதி
ப்ராஜ்ஞோக்திரவஸ் ஸவதேவேதி நியத்யாதித்யர்த:. ஆஹுஶ்சமிந்தி

ஸா.கா || “ஜக்ஷத் க்ரீடந் ரமமாண: ஸ்த்ரீபிர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா நோபஜநம் | ஸ
கேவேநவாஸ்வதேஹேந தத்ஸ்ருஷ்டம்க்ருதம் ஸவே”தித்யாத்யுக்தாஸ
த்யஜதத்கேஷத்ராதிமதாம் விஶேஷாம் யதாதேஶாஜ்ஞோதஸ்யாம் யதாவா
“தீவாவ ஸர்க்க்வதேஶ” த்யாத்யுக்தம் காமவிஶேஷமதாம் விஶேஷாம்
தேதாரகாமேஷு ஸம்ஸ்தி யதாவா “அசாயாகஷிரதஸ்ய” இத்யா
த்யுக்தாம்.“அஶோவாயஸ்ய ஸக்தாவ்” த்யாத்யுக்தாஸ்ய யஜ்ஞாயிகாரி
மதாவிஶேஷாம் தேதஶேஷாம் ஸம்பந்தித்யர்த:.யதாவா “ஸதக்ஷஸ்வஸ்த
வாவாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம் ஸநீஷிஹி| நிணீதம் ஸமவஸ்யஸ்தவாதேஶாதகநி
ஷவண” இத்யாத்யுக்தாஸக்ஷ்த்ராவிஶேஷாம் தேதஶேஷாம் ஸம்பந்தித
யாவிஹாராதிமதாஸம்ஸாராதி விஶேஷாதேதஶேஷாஹ் ஸம்ஸ்திததர்த:.
நவாதஹிர் “ஸஸ்வராட்பவதி யதாஹ்யஹ” இதிவிஷ்ணுவக் ப்ராஜ்ஞ
கோக்தி: கத்தித்யத் “ஶாந்தாநிவேநவேதவே” த்யுக்தித்யயதா
ஸோஹ்ய ப்ராஜ்ஞஸ்வ பரஞ்ஜிதிஸோதாஹரணஸாஹ.(ஶாஸ்த்ரீதீத்யா
தினா)ஜாஸ்யம்,ஸ்ஸேஷாம். தேஹாநிகாம்பாம்பாநி, ஸுஹாரஸ்ருதேஹத்யாதி

ஆ|| ஸாங்க்யாயநஸ்ம்ருதௌ || ஜாதயோ யாநி கர்மாணி ப்ரோக்தாநி ஸ்வஸ்வவர்ணதி வர்ஜிதாநி | தாநி க்ருத்யாநிதாநீவ விநச்யந்தி ஸமந்தத: || ஸ்வவர்ணாச்ரம ஸம்பந்தி ஜாதிக்ருத்யாதிகர்மஸு | ஸ்வக்ருத்யோர்த்தே ஸம்பந்தி ஸ்வவர்ணாச்ரமநியமாஸ்தாம் || * || இந்நியமங்களெல்லாம் ஸம்ப்ரதிபந்நசிஷ்டாநுஷ்டாநபரம்பரையாலும் ஸித்தங்கள். ஆகையால் தன் வர்ணாச்ரமோசிதங்களுக்கடைத்த நியமங்களோடே ஸமஸ்தக்ஷேத்ரங்களிலும் பண்ணுகைக்கு ப்ரபத்தி காணக்கடவரென்று. || * || ஸாக்ஷாத்கதாவேவ க்ருதா ப்ரக்ஞா யஜ்ஞஸா | ஸாங்கஸ்விதாமேத வியா ஸஜ்ஞாநீயதே || க்ருதக்ரு

ஸா-ரீ|| யங்களுக்கு வர்ணாச்ரமங்களான சிலவிசிஷ்டாதிஷ்டானமில்லாமையால் ப்ரபத்திநியமாதிஷ்டானத்துக்கு ஸநாநுஷ்டானமாகையாலும் உக்த நியமாநுஷ்டானாபேக்ஷிக்குமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்நியமங்க ளெல்லாமிதி) (ஸம்ப்ரதிபந்நேதி) ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்ந ஸ்ரீயாமுநாசார்ய ஸ்ரீபாஷ்யகார ஸ்ரீவத்ஸாங்கமிச்ராதி விசிஷ்டாசாராபேக்ஷயா ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்ந விசிஷ்டாசாரப்ரமாணம் நப்ரமாண மென்றுகருத்து. (பரம்பரையாலுமிதி) ஸ்ம்ருதீதிஹாஸமே ப்ரமாணமாகவும் விசிஷ்டாசாரமும் இந்நியமத்தில் ப்ரமாணமுண்டென்றுக ருத்து. இனிவர்ணாச்ரமோபயுக்தநியமங்களாலும் ப்ரபத்திகாணிக்கு க்ஷயமென்று நிகமிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) ஆனாலும் அநந்ய ப்ரயோஜநர் ஐகாந்த்யநியதிக்கு விசேஷிக்கவேணுமோ? ப்ரயோஜநாந்தரார்த்தம் ஸாதிவிஜ்ஞாநமாகையாலே ஆகாமயமாகையால் ஐச்வர்யமன்றிக்கே சொல்லவேண்டியிருக்க அநந்ய ப்ரயோஜநர் என்று விசேஷிக்கை அநுபபந்நமன்றோவென்ன, ஸமஸ்தக்ஷேத்ரமே விஷயமென்று விசாரம் பண்ணி ஸர்வக்ஷேத்ராதிஷ்டாயாதயா அநந்ய ப்ரயோஜநர் என்றுசொன்னதுஎன்றருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாதிதி) ஸாக்ஷாத்கதாவேவ ஸாக்ஷாத் க்ருதம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வக்ஷேத்ராதிஷ்டாந கருணா நிதாநம் விஷயம் ஸர்வ ஸ்வீகரிப்பதே தேவதாந்தரக்ஷேத்ரஸம்பந்த ஸதாசார்யதயா ஸநா

ஸா.கா || நாநாவிதங்களான ப்ரபத்யா ப்ரபந்நவிசிஷ்டாசாரவிஷயம் ப்ரபந்ந உக்தமத்தாலஸ்தவர்ணாச்ரமோசிதவ க்ஷேத்ரஸ ம்ப்ரதாயமேத்தகாயத்ரீஸ். (இஞ்யங்களித்யாதிநா) ஸர்வக்ஷேத்ரகாணிக்கு க்ஷேத்ராந்தரக்ஷேத்ரங்களிலும் க்ஷேத்ரங்களில் ஸகல வைஷ்ணவ ப்ரபந்நஜநாபரமாநுஷ்ட காணிக்கு ஸம்ப்ரதாய ஸ்ரீவிசிஷ்டாஸ்ரீ க்ஷேத்ரஸ்ய ஸதாசாரம் ச ப்ரமாணம் ஸமாஸாதி தம்ப்ரஸமாசாரஸ்தாநம். (ஸாக்ஷாதித்யாதிநா) க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் ஸர்வக்ஷேத்ரம் விசேஷிக்கப்

ச॥ த்வத்பாதஸேவாஸ்யாந்ந ப்ரயோஜநம் | ஸாவதாரிக்ஷணாஸ்ய வாதகஸம்ஸாரம் ப்ரத்யக்ஷதே ॥ ஸம்ஹாரஸ்ய ப்ரவீணஸ்ய தஞ் ரோபாஸ்யதேவவா | ப்ரயோஜநாந்தராஸ்யம்வா தோஷாஸ்யம் ச ஜஷ்யதே ॥ * ॥ பரமைகாந்திகளல்லாதார் பண்ணுந் தோஷத்தை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும், பரமைகாந்திகள் பண்ணும் தோஷத்தைத் திருமுடியாலே கைக்கொள்ளுமென்னுமிடத்தையும் "தத்ஸர்வம் தேவதேவஸ்ய சரணாவுபதிஷ்டதே" என்றும், "யா: க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தாஸ்ஸ்யு: ஏகாந்தகதபுத்திபி: | தாஸ்ஸர்வாஶ்ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம்" என்றும் ஸ்ரீவைவஸ்வதபகவானருளிச்செய்தான். இப்படி யிவன் பகவதாஜ்ஞையாலேயநுஷ்டிக்கிற நித்யநைமித்திகங்களும் பகவதநுஜ்ஞையாலே இவனுக்கப்பே ப்ரயோஜநமாகவநுஷ்டிக்கிற வேற்றமான கைங்கர்யங்களும் இப்ப்ரவ்ருத்தியோடு துவக்கற்று நின்றதில்லை "ஸர்வயஜ்ஞாநுவர்த்தித்வ" என்கிற வியாநத்தாலே ஸித்தமாயிற்று. ॥ * ॥ அதஸ்த்வத்பாதஸேவாணி நப்ரவத்த்யாதிபோக |

ஸா-நீ ॥ ப்ரயோஜநாந்தரவ்ஶ: ஸாரஸாரக்ஷணாய (த்ருதத்ருதவ்ருத்தி) ப்ரவ்ருஷ்டம். த்ருஷ்டக்ஷணாய. (ஸம்ஹாரஸ்யேதி) (த்ருஷ்ட:) அஸாரஇத்யர்த்த:. (ப்ரவீணஸ்யேதி) அதிஸாரஜ்ஞ இத்யர்த்த:. (தஞ்ரோபாஸ்யம்) தஸ்ய பகவத்கைங்கர்ய நிரோபாஸ்ய இத்யர்த்த:. ஆனாலும் இவ்விதமென்று நினைக்கக்கூடுமோ, கைங்கர்யமான பகவத்ப்ரீதிகாரமான வையாகையாலே ஸாராஸாரவிபாகங்கூடாதே, கிஞ்சித்ப்ரயோஜநாந்தரார்த்த கைங்கர்யந்தான் ஸாரமென்று நிஶ்சயிக்கலாகாதோ, அதிஶயித பகவத்ப்ரீதிஸாதநம் ஸாரமென்றிலதற்கு ப்ரமாணமுண்டோ வென்றருளிச்செய்கிறார். (பரமைகாந்திகளிதி) பரமைகாந்திகள், ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமில்லாதாரென்றபடி. திருமுடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதுவும் திருவடிகளாலே கைக்கொள்ளுகிறதுவும் ப்ரீதிதாரதம்யத்தாலே இறே என்பது. (தேவதேவேதி) அதஸ்ரேஷ்டோ ஏஷ க்ஷண: ந. ஆதாக்ஷிவிர நாநாப்ராணீயஸ்வந்தோற்றுகிறது. உபதாபர வேங்கடநாதஸூரி பகவத் கைங்கர்யத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படிஜ் தி) (ஏற்றமான) ப்ரதிஷ்டமான என்றபடி. ப்ரீத்யர்த்தஎன்கிறது யஶ்சைத்ரவைஶ்யமியாகில் ப்ரவ்ருத்திக்கு நைராபேக்ஷ்ய ஸித்தித்தாலும் அதிகாரிக்கு ஸ்வஸ்வகைங்கர்யாதி ஸகலஸ்யமா கையால் அநுஷ்டாநத்தில் வைஷம்யஸித்தியாமையாலே விதிவை ஷம்யம் ப்ரஸாமியாதோவென்று நிராபேக்ஷ்யவிஷயமான

ச-ஞு||கஶகெ்யஷ-வஸாஉஸம்யம் நதஉஸம்ஸஉஜஷு||*|| இந்த யொஜனை நயில் அயிகாரமானவர்கள் நும் ஶெரக்யாதேகொள்ளென்று தேற்றுவிக்கிற வாக்யத்தாலே ஸ-ஞவிதம். சந்-வாஉவக்ஷத்தில் தன்னஶக்தியாலே கழிந்தவையொழிய ஶக்யமாய்ச்செய்கிற வஜ்ஞாந-வாஞநாதிகளும் வ வஸ்திியில் துவக்கொண்ணுதென்னுமிடம் வக்ஶ ஸூத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கடவது. இப்வக்ஷத்தில் "உஶ-வஃ" என்கிற

ஸா-நீ || ஷாநவெஷஉ்ய உ-வவாஜிக்கிறார் (அதஸ்ஞகயாநீதி)வெஈர வெக்ஷ்யவியி இல்லையாகில்விஉ்யாஞரநயத்தாலேஸாஶஸ்வா ஷுஸம்யிக்கையால் வ வஸ்த்ரஸம்ஞிலிஸங்கஷ்யகதவ்யஸ்யாஜென்றுகந-ஷாந வெஷஉ்யமென்று கருத்து. (அஶகெ்யஷ-வெதி) காஉ்யகஉங்களில் அஶக்யாஶெஷ- ஸாஉஸம்யஸம்வாஉநம்போலே ஸம்ஶக்ஷவக்ஷத்தில் அஶக்யங்களில் ஸாஉஸம்யம் ஸம்வாஉநீயம் வெநரவெக்ஷ்யவக்ஷத்தில் வ வஸ்த்ரஸம்உஶகெ்யஷ- ஸாஉஸம்யா நஸம்வாஉநீயமென்றபடி. இந்த வெநரவெக்ஷ்யவியியிலாகிஞந்யாஜிரஞவாயிகாரவாவக ஶஜ்ஞ மில்லாமையாலே வரஉஶ்ரூகத்திலயிகாராஞாஹம் வருஸம்யியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இந்த யொஜனைநயிலிதி) இப்படியாகில் வவெஞ்சொன்னவந-வாஉவக்ஷத்தில் வரிதஜ்ஜ்ய என்கிறவஉம்அயிகாரவரமாகையால் வெநரவெக்ஷ்ய (விபி) ஸிஜீ எங்ஙனே அந- ஸாஉஸம்யத்தாலே அஶக்யவெநரவெக்ஷ்யம்ஸிஜமென்றிலாகிலும்ஶக்ய வெநரவெக்ஷ்யம் ஸிஜிக்கவில்லையேஎன்றவருளிச்செய்கிறார்(அந-வாஉவக்ஷத்திலிதி) அந-வாஉவக்ஷத்தில் வரிதஜ்ஜ்யவஉம் அயிகாரிவர மாகையால் உஶ-வஃ என்கிற வாக்யம் அயிகாரவரமென்றுவஞவஞ் சொல்லுகையால் வ-நர-க்தி வாராதோ! உஶ-வஃ என்கிறது வரிதஜ்ஜ்யவஜாக்ஷாயிகார வ்யக்தீகரணாஸம்மாகையாலே வ-நர-க்தி ஜெஷமில்லைஎன்றில் அந்த வ்யக்தீகரணத்திர்க்கு வ யொஜநாதிஶய முண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்வக்ஷந்திலிதி) அயிகாரவ்யக்தீ கரணஉ-வெந உஶ-வஃ என்கிற வாக்யஉ-த்ரகாஸ்ரீந வெநஹஞ வெஞாவஞக்ஷகமென்று கருத்து. வெநரவெக்ஷ்யவியிவ காரநிரஞவ

ஸா-கா||தித்த்ரா ஹ. (அதஉத்யாஜி) அநம்வஷ்யஉவெநஷ-ஹரந்யாஸா ஸம்ஸவெ-ஸிநிவ்ருத்திஃஹெஞிதஸம்ஃ. நஙஸிநு வக்ஷவியிநிர-வக்ஷி ஜொஜ்ய ஹஞவெதாயிகாரீக-த்ருவ திவஸ்தவ்யஉதயாகாம்க்ஷாயாஉஹ. (இந்தயோஜனைநயிலித்யாஜி) நவெவம் தஹிஞ த்யாமாந-வாஉவக்ஷ "ஸவஞ்யஉ-ஞவரிதஜ்ஜெய" த்யஸ்யாயிகாரி வரக்வாக உஶ-வஉ த்யஸ்யவெநரஸம்க்ஷ வ ஸம்ஶா வெநரவெக்ஷ்ய வொயாஸிஜீ ஶ்ரூத்யத்ரா ஹ(அந-வாஉவக்ஷத்திலித்யாஜி)வக்ஶஸூநவெநரவெ

௨௭ || வாக்யம் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்று உக்தமான அதிகாரத்தை வ்யக்தமாக்கிக்கொண்டு மேலுள்ள நிர்பரத்வாதிகளை முன்னிட்டு உத்தர வாக்யத்தி லிருக்கக்கடவபடியையெல்லா மபேக்ஷிக்கிறது. த்யாகவிஷ யத்துக்கு ப்ரமாணவிரோதம்வாராதபடி பின்னும் சிலமதிகளுண் டு. || * || ஆர்தாநாம் வ்யவஸாய நிவாரண ஹேதுவாக | ஆஜ்ஞாபா ரஸ்பர த்யாகவாக்யஸ்ய நியமோநாம் || ஸுக்ஷேஷ்டேஷ்ட யவிஷ்டே

ஸா டீ || ணதிவிஷயதமாகையாலே "ஆர்தாநாம்" த்யாதிரூபமும் பூர்வஶேஷமென்று ஸாங்க்யாமைக் காகவிஷயத்தில்ஸர்வநியோ ஜநாதரங்களுண்டென்று உபக்ஷிக்கிறார் (த்யாகவிஷ)(மதிகள்) ப்ரகாரங்களென்றபடி. உபக்ஷிப்தாஸ்தங்களை காரிகாத்ரயத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார்(ஆர்தாநாமிதி) (ஸ்வவா)ஸ்யவா (ஜஹ)பரித்யஜ்ய த்யக்த (ஆர்தாநாம்) ஸ்வஸ்யாஸக்த ஸக்த்யாதிஷு (வ்யவஸாய நிவா ரணம்) வ்யவஸாயநிவாரணம் விவக்ஷிதமிதிஶேஷ:. யதாஉக்த ரஸ்ய விசேஷநியமோநாமிதி க்ரியாபதஸ்யாந்வயம:. ஸர்வ ஸர்வதர்மாந் ஸாங்கப்ரயோகம் பரித்யஜ்ய த்யஜ:. நந்வ ப ரோ: ஸர்வதா த்யாகவிஷயே பரித்யாகஸமர்த்ய ஆஜ்ஞாநு தாவாதி த்யாகாஸக்தயா ஸாஸக்ஸ்யோத்ஸ்ஸக ஸ்வஸ்துபக்ஷ பரித்யாகஸமர்த்ய வ்யவஸாயமிதி த்யக்தஸ்ய (ஆஜ்ஞேதி) (ஆர்த)ஆர்தா ஸக்த்யவ்யவஸாய நிவாரணம் ப்ரயோஜ்ய ஆஜ்ஞாபாரஸ்பரா ஆஜ்ஞா ஸக்த்யா ஸாஹம் க்ருத்ஸ்நம் வ்யாக்ருதமிதி ஆஜ்ஞா பாரஸ்பர: பாத்ஸ்பந ஸ்ரிதாஸநாபாதய: தேஷாம் த்யாகவாக்யஸ்ய நியமோநாம் உபபந் நமிதி ப்ரவேஶ்யதாமித்யர்த:. ஆஜ்ஞாநுதாவாதிஸம்ஹாஸக்த வ்யவஸாயம் பரித்யஜ்யேதி ஸம்பந்தார்த:. ஸதாவஸ்யத்தே

ஸா.கா || க்ஷம்போக்திதிஹாவ:.(நிர்பரத்வாதீதி)ஸாய நாதரப்ரவ்ய த்யஹாவாதிராதிஶப்தார்த:. நிர்பரத்வாதிஜ்ஞாபந ஆராரஸமவஸ்தே தேத்யக ஸமஹேஸ்ஷய கதத்வதா ஜ்ஞாபநபர ஐத்யர்த:. ஸவம் ப்ரமாணாதரா ப்ராப்தத்விரோத தேநாபேக்ஷ் வியோமாத வார்த்). தத்தேவாஸக்த நிஷ்டாந விஷய யந்த்ராமோவா, தத்ஸ க்த்யாதக கர்மநிஷ்டாநுஷ்டா த்யாமோவா, உபாயாந்தரஸ்யா ஸஹத்வம்வா, பரித்யஜ்ய த்யக்த வியாதம் யோமயிதி ஶ்லோக த்வேண ஸம்ப்ரஹ்த தாநுஶ்லோகாத்யாயத்தி (த்யாகவிஷயதாதிநா) ஆர்தாஸக்தாதிநா ஶ்லோகேந "பரி"என்கிற உபஸர்கத்தாலே பாதகங்களைவிடுமாப்போலே ஸாதிவாஸநையோடும் ருசியோடுங் கூட மறுவிடாமலடையவேணுமென்கிறது ஐத்யஸ்ய ஶக்யாநு ஷ்டாந விஷயோ ஸாதிவாஸநா ருசிஸஹத்யமே தாதீயதிது

௨௦|| ஸர்வஶப்தஸங்கோசாபாவாத்|ஸர்வதர்மாநுவ்ருத்திப்ரஸங்கோபாத்யாதி நிவாரயதே || அவிஶிஷ்டஸாமாந்ய விஶேஷயோஸ்ஸம்பந்தாத் | தத்த்வ ஸோநாதி வாக்யே ஷட்ஸஹஸ்ர ந்யாயஸம்பந்தம் || * || ஸர்வஶப்தத்தி லே ப்ரவ்ருத்தியைத்தவிரொண்கையும், தனக்கு தர்மங்களாய்க் கழிந்து நிற்

ஸா.நீ||கொஸ்ஸா. ஸம்பந்தாதி (ஸ்வதர்மஷ்ரேஷ்டதி)ஸர்வதர்மஷ்ரேஷ்டதி த்வரஸ்யாத ஸத்யதர்மஷ்ரேஷ்ட ஸ்வஸ்ய தர்மஷ்ரேஷ்டயஸ்ய தர்ம விஷயஸ்த்வதி. தனக்கு தர்மங்களா யிருக்கிறத்தை விவரணாந ஸாராங்க ஸ்வதர்மஷ்ரேஷ்ட்யத்வ பாஸ்யதீநம். (ஸர்வஶப்தஸங்கோச த்வ வாக்யோண க்ருஷ்ணவாக்யத்யாய ஸர்வஶப்தஸங்கோ பாராவாஞ் யோபாஸ்யம் ப்ரணாயாமாதிஸம்ஸ்தயா ஸம்ந்யஸ் யேநாஹம் ஸ்யாய யதிவிதி ஸாயயிஷா ப்ரவாஸாயே ஸாநு வ்ருத்திப்ரஸங்கோபாத்யா விநிவாரயதே விஶத்வே ஸமஸ்தம். ஸ்வதர்ம யதிவிஷய ஸர்வதர்மாணாம் கஸ்யோபாயாபாவ பரித்யஜ்யாநி தாஸாயோ யம் பரித்யஜ்ய த்யஜேம். த்ருதீயம் கஸ்ய தா. (அவிஶிஷ்ட ஸாமாந்ய விஶேஷத) ப்ரவ்ருத்யாஸ்ய யதேஷ்வித்யஸ்ய நஷ்டம். யதேஷ்டதோஷாபாவாதேஷ்டதாதிவித்யஸ்ய விக ல்பஸ்ய தஸ்ய விகல்ப ஸவிஶிஷ்ட ஸாமாந்யாதிகாராத் ஸம்க்ராமா யாவாவிப் பத்தியாதிஸ்வாநதே ப்ராபேத்யா ஸம்நாஸ்யாப்ரவ்ருத்தா ந்தரே தேகயுவிஶிஷ்டஸ்ய இதிவியஸ்யதே (தத்த்வேந) விகல்ப விஷயோபாயாந்தர தர்மேண கண்டஸ்வாஸ்யதயா அவிஶ்வாஸேந உபாயாந்தரதர்மேண ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயேந விரோதாபாவேதி தஸ்ய நம்வா.(க்த்வா) பரித்யஜ்ய த்யஜ்ய விவக்ஷி தமிதி ஶேஷ. உபாயாந்தர தர்மம் பரித்யஜ்ய த்யஜேம். பரி த்யாக ஸமேத ஸத்ய தத்தவிஜநாதேம் ஸதேந விரோ யஜதி தவ பரித்யஜ்யதி ஸதேவம். இப்படி ஸ்யாக்கத்தில் யோஜநாத யஞ்சொன்னது கூடுமோ, உபாஸநா உபாஸகர் என் கிறதன்றோ விதேயம் ஸர்வத்திலாபாஸமும் க்ஷமையும் ஸ்வதஸ வ நிவ்ருத்தமாகையாலே நிவ்ருத்தி விதிக்கவேண்டாவோ வஸ்து ஸம்பந்த தாயீநாஸாம் ஸாநுவ்ருத்திதான் விடையோ ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்பந்தந்தான் விதேயமோவென்றவக்ஷ காரிகாஸ்த்தை விவரி க்கிறார் (ஸர்வத்திலே இதாதிநா) (தவிர்) த்யஜ என்றபடி. இது

ஸா.கா || த்ய.(ஸர்வதர்மஷ்ரேஷ்டதாதி) யதாவஹாநீ ப்ரவாஹேண நீ யதோஸ்ய ஸர்வகாமாவாப்தேநாதாரணாய ஸ்வதிஸ்வதேவா கிஞ்சநஸ்ய ஸக்தியோமோபாயஸம் தகஸ்யோம தஜ தம்பாதாநவி நாதாரணாயஸவதீதி தவிஷய்ஸாமேஸாநிவ்ருத்திராத்மஸ்வோ

ச॥கிற ஸத்திலே யபிநிவேஶமுடையவனை இது வேண்டாவென்கையும் விகல்பித்த உபாயாந்தரங்களிலே ஒன்றை யிங்கேகூட்டில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ந்யாயத்தாலே விரோதிக்குமென்று கழிக்கையும் விவக்ஷிதங்கள் ॥ * ॥ சேதநஸ்யாதிகாரஸ்ய கிஞ்சந்யப்ரகாஶ்யயா । ககுப்ஸாவோ யோக்யாநாம் ப்ரபந்நாநாம் ஶரணம் ॥ ஏகஸ்ய த்யாகாத் ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாயஸம்பவம் । ஸர்வபாபவிமோக்ஷே ஸ்வாமிநோ ஸ்வாதந்த்ர்யம்

ஸா-நீ ॥ வ்யக்தாதிகாரமும். தனக்கிதரோபாயவேண்டாமைத் தீதீய காரிகார்த்தமும். வ்யக்தகாரிகையில் ஸ்வதர்மத்வம் வ்யர்த்தமென்றும் த்ருதீய காரிகையில் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தத்ஸாத்யத்வ ஸம்பாதிநிவேஶமென்று கருத்து. விகல்பத்வாதி த்ருதீய காரிகார்த்தமும் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்பவம் தத்ஸாத்யமென்று கருத்து. மூன்று யோஜனையும் ஜநித்வாகாரம் என்கிற விவக்ஷிதமென்று கருத்து. இப்படி நாநாவிதமாக வர்ணிக்கை பதத்திற்கு அர்த்தம் பண்ணினதுகூடுமோ; இந்தவர்த்தங்களெல்லாம் ஸம்ஸம்ப்ரதாயஸித்தங்களோவென்ற உக்தார்த்தங்களை காரிகையாலே ஸம்க்ரஹியாநின்றுகொண்டு இதுகளை ஸம்ப்ரதாயஸித்தங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (சேதநஸ்யாதிகாரஸ்ய இத்யாதிநா) ஸ்பஷ்டம். ஸாமர்த்யஸம்பந்தா என்கையாலே ஸர்வப்ரகாரயோஜநா ஜ்ஞாநம் ஸாமர்த்யஸித்தமென்றென்றும் கருத்து. ஸர்வபாபத்யாகஸ்ய த்திற்கு ஏதத்வசநஸ்வாத்மதயமாகலாகாதோ, அப்போது

ஸா-கா ॥ அர்ஜுநத்யாக:. (அவிஶிஷ்டேத்யாதி) "விகல்பாத் அவிஶிஷ்டஸ்ய" இதி ப்ரத்யக்ஷந்யாயேந ஸர்வஸாதநநிரபேக்ஷதயா விகல்பஸ்யோபாய விரோதாந்வயாதும் விஶ்வாஸாதாவேவ வ்ருத்திரூபேண நிவர்த்தகவிஶ்வாஸவிஷயதாஸம்பந்தஸ்யா த்யாகோ பாயாந்தரத்யாகோ வ்யாவர்த்தக ஸாரார்த்தஸம்பந்தஸ்ய [illegible] நிரபேக்ஷ்ய வையக்த்யம் வேதார்த்த:. "ஸ [illegible] ஷோ வைஶம் [illegible] விஸ்ருஷ்டி" இத்யாதிநா வ:. ஏவம் "ஸர்வ [illegible] பரித்யஜ்ய" த்யஜ ஜயதா வ்யவஸ்தேந நோக்தார்த்த [illegible] நாய ஶ்லோகார்த்தம் ஸம்க்ஷேப தர்ஶயதி. (சேதநஸ்யேத்யாதிநா) நசேவலம் ஏவகாரார்த்தயாத் காரம் ஸமர்த்தநீயோ நாஞ் வ்யவஸ்தாஸ்யாம் அர்த்தஸ்ய காரம் "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" த்யஜ தலியாவை வ்யவஸ்தாநாதார விரோதா ஸாதனத்வ தவேவ வியயம் கிஞ்சித் கர்த்தவ்யம் ஸ்ரயம் ஸ்தாபநீயம் ஸ்வதந்த்ரஸாதாரண தயா "நாநாஸாதநஸ்யாய" இத்யாதி விஶ்வஸ்ய விபாக வேயர்த்தபத் உபபாத்யதே.

ச-ம்|| உதா:||தெவ தாநதாய பொதி த்யாம மாஷ்ரவமராயி-நீ|உபாஸகெ கவி தாஷூக்வா ஷிஹலா நவிபெரஷிகா || * || "உபாயாபாயஸஹ்ரதீ" த்யாதிகளிற்சொன்னவுபாயத்வமுமிப்ப காரங்களிலே திவ-ரஹம்.

மூண்டாலுமரிய தனின்முயலவேண்டா
முன்னமதிலாசைதனை விடுகைதிண்மை

ஸா-ஸ்ரீ|| வ ரணாநதாவிரோயமில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார்(தெ வ கா தரெதி)(ஐஹ)கிஹ நாவ திஸாய நதயாவ வ த்வியள(ஸா) தேவ தாந தாயாத்யாமொக்தி:.(நவிபெரஷிகா) நவ்யாவதிகா நவ பொஜநவதீத்யஷ:. இப்படி இங்கு "ஸவப்யகோரநுவரித்யஜ்ய" என்கிற வாக்யத்திற்கு பொருள் சொன்னதுகூடுமோ, வ்யாக்ரணாந்தா த்திலே "உபாயாபாய ஸந்த்ரதீ" த்யாதிஷள உபாடாபாய த்யாக வசவ-க ஹரணவாரணஷியள நிஷிக்ஷஸ்வாரவசத்யாமாத்காவாய த்யா மவியி ஸஹிவ்யாஹாரத்தாலே உபாயத்யாமவஹம் ஸ்வரவத்யாம வாமென்று சொல்லவேண்டுகையாலே தமெதக்கணேந இங்கு ஸ வரவத்யாமவாமென்று சொல்லவேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய் கிறார் (உபாயெதி) ஸ்ரீமக்ஷீதமெது முக்ஷ்யா வ்யூஷொ ஹமவாந வாவ "உபாயஸ்வாவ்யாயமெஸ்த்யாரஹ்ய "உபாயாபாயஸந்த்யாதீ சஸ்யோவ்ருதிர்ஷிக:| ஆகெகாஹாரணவ்யாவ்ய ஆரெவாஜெஸஸஹ தெ || ஷபமஹெ ப்வாயக்ஷ ஹ்ரணமெத" ஐத்யாஷாவென்றபடி. "உ பாயாவாயஸஹ்ரதீ" த்யாதிகளிலும் கவாயத்யாமம் ஸ்வரவத்யா மமானலும் வஹவ ரணாநதாவிரோயாவத்த்யா கவாயத்யாம ஸஹிவ்யாஹரத உபாயத்யாமமும்உக்த காரெரமெணவ நிவ-ரஹஹ்ய மென்று கருத்து. இப்படி "ஸவப்யகோரநுவரித்யஜ்ய" என்றுஸக்ய கவ யாக்ஷவாக்யத்திற்கு கமெநகாஷ்யவாகவுஞ்சொன்னது கூடுமோ, வக்தாவுக்கு ஜொகத்திலே வஹகாஷதிலேதானே தாக்வயம் காண வில்லையோ கமெநகாஷ்யவரெஸ வாக்யஹெதமும் வ்யஸமியாதோ வென்ற ஜொகத்திலே கஷஜ்ஞவாக்யங்களில் தாக்வயம்நியதமானா லும் ஸவஜ்ஞவாக்யத்தில் வ ரணாந்தாநாமணெந "ஹகரம வாதஜிஹாஹ்யாசெக்ஷிரொதீ விவஜயெ"திதிவக் கமெநகாஷ்யவாகவம் கூடுமென்றும் விஹிதெஷகாஷ்வ வத நவியிவாரதயா வாக்யஹெத தெஷமில்லை என்றும் திருவுள்ளம்பற்றி ஒருபாட்டாலே ஸவயகோ த்யாமஹவூஷங்களை ஸம்ஞஹிக்கிறார் (மூண்டாலுமிதி) (அரியத

ஸா-கா||(தேவதாதெரொத்யாதிநா)'ஸவயாஷா' நித்யெத ரக்ஷாஷ்யவஹ நாஹெரவ்யதிஷிதி(உபாயெத்யாதிநா)வயஹெபாஜெநலெஷரக்ஷாஷயா நாஸ்வீஹரெயாஷஹ்ய நஸலா நாம ஹராஷிஷமாயயா தாஷஸம்ஹ ஹாஹ.

௨௭ || வேண்டாது சரணநெறி வேறோர்கூட்டு
வேண்டிலயனத்திரம்போல் வெள்கிநிற்கும்
நீண்டாகுநிறைமதியோர் நெறியிற்கூடா
நின்றனிமை துணையாகவென்றன் பாதம்

ஸா-நீ||னில்) ஸம்ஸாரத்தில் (மூண்டாலும்) ப்ரதிகூலராயானுகூலராய ஜந்ம வஹித்தாலும் (முயலவேண்டா) அதீயாதிவ்ருத்தி வேண்டா இத்தால் ஸாத்யோபாயாந்தரஞ்சொல்லப்பட்டது. (முன்னம்) ப்ரதமம் (அதில்) ஸம்ஸாரத்தில். (ஆசைதனை) ஆசையை விடுகை ப்ரவ்ருத்தே: பூர்வமேவ விஶேஷோபாதாநம் (திண்மை) த்ருடமென்றபடி. இத்தால் தத்வஜ்ஞாநபூர்வகத்வஞ்சொல்லப்பட்டது. (சரணநெறி) ஶரணாகதிமார்க்கம். (வேறோர்கூட்டு) அந்யஸஹாயாந்தரத்வதிரிக்த ப்ரதிகார ஸமுச்சயத்தை (வேண்டாது) அபேக்ஷியாது. "ஏகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறவசனஞ்சொல்லிற்று. ஸஹாயாந்தரம் வேண்டில் ப்ரதிகாராந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கில் (அயன்) ப்ரஹ்மா. (அத்திரம்) அஸ்த்ரம். ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே. (வெள்கி) லஜ்ஜித்துநிற்கும் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்வாதம் பாஶபந்தமாத்ரம் விதம். (நீண்டாகும்) தீர்க்கமாகாநின்ற விஶ்வாஸ ஸாமர்த்யமான என்றபடி. (நிறை) பரிபூர்ணையான (மதியோர்) புத்தியையுடையார் உபாயாந்தரநிஷ்டரென்றபடி. (நெறியில்) அவர்களுடைய மார்க்கத்திலேஉபாயாநுஷ்டாநத்திலே (கூடா) கூடாதேயிருக்கிற ஸஹாயாதிகாரமுஞ்சொல்லப்பட்டது. (நின்றனிமை) உன்னுடைய தாழ்ச்சியை ஆகிஞ்சந்யத்தை ஆகிஞ்சந்யாநுஸந்தாந த்வாரேண ஸஹ

ஸா-கா|| (மூண்டாலுமித்யாதிநா) (மூண்டாலுமரியதனில்முயலவேண்டா) ப்ரவ்ருத்திரோதகேப்ஸ்ய ப்ரவர்த்தயா: ஏதேந ஸம்ஸாராஸாரத்வமுக்தம். (முன்னமதிலாசைதனைவிடுகைதிண்மை) ப்ரவ்ருத்தேர்வா ஸம்பந்தாபாதாந்தரமவஶ்யம் இத்யுக்தம். ஏதேந தத்வ ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷத்வமுக்தம் (வேண்டாது சரணநெறிவேறோர்கூட்டு) ஶரணாகதிர் உபாயஸஹகார்யந்தரநிரபேக்ஷேதி. ஏதேந "ஏகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இத்யுக்தம் ப்ரகாரோபேக்ஷயோக்தம். (வேண்டிலயனத்திரம் போல் வெள்கிநிற்கும்) அபேக்ஷிதவதி ஸ்வாதந்த்ரயோபாயாந்தரம் தத்ஸம்ஸ்ரிதாநுஷ்டாநே அந்யேந பாஶக ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ஸம்பந்த ஸ்வயம் பலதாயகம். ஏதேந ப்ரஹ்மாஸ்த்ரந்யாய ஸம்வாதம் இத்யுக்தம் (நீண்டாகு நிறைமதியோர்நெறியிற் கூடாநின்) அதிப்ரகாஶ நிஷ்டாநந்தர் பக்தியோகாநுஷ்டாநேநாபி ஜ்ஞாநாதி ஶக்தாஸ்வாரூப ஸம்யக்தோ பக்தியோகே அஸாமர்த்ய ப்ரவ்ருத்தி ப்ரதிபந்தகஸ்ய தவ (தனிமைதுணையாகவென்றன் பாதம்பூண்டால்) ஆகிஞ்சந்ய புரஸ்ஸர

௪௭ || பூண்டாலுன்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பே
னென்றபுண்ணியனார்புகழனைத்தும்புகழ்வோமே. (௪௭)

இங்கு "ஶரம் அஹம்" என்கிற பதங்களுக்கு அடைவே அவதார

ஸா-நீ || ஸ்யாந்நாஶ்ரிதாபேக்ஷா பத்ரத்தை. (துணையாக)ஸஹாயமாகக் கொண்டு "ஶக்திநாந்ய ப்ரஜஸ்யா" என்கிறபதஞ்சொல்லப்பட்டது. "அதோऽஸ்மத்காயிகாதய" மென்கிறகாரிகையில்சொன்னபதங்களை இங்கு ப்ரத்யக்ஷமாகவநுஸந்திக்கையாலே ஷட்பதங்களும் தாத்பர்ய விவக்ஷிதங்களென்று கருத்து. (என்தன்பாதம்) என்னுடையவர ணத்தை (பூண்டால்) ஶரணமாகவடைந்தால். "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" இதினபதஞ்சொல்லிற்று. (உன்பிழைகளெல்லாம்)உன்பாபமெ ல்லாம் (பொருப்பேன்) க்ஷமிப்பேன் (என்ற)"அஹம்த்வா ஸர்வபாபே ப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுசொல்லாநிற்கிற(புண்ணியனார்) "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" மென்றுசொல்லப்பட்டஶ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (அனைத்து ம்) ஸமஸ்தமான (புகழ்)கீர்த்தியை "தஸ்யநாமமஹத்யஶ:" என்கிற கீர்த்தி யைஎன்றபடி. யஶோஹேதுஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களையும் (புகழ்வோம்)ஸ்தோத்ரம்பண்ணுவோம். ஏ என்றுவாக்யாலங்காரம்||

இங்கு ஸமஸ்தவாக்யார்த்த விவக்ஷாஸமாப்தியைவிட்டு "மாமேகம் ஶரணம்வ்ரஜ" என்ற வாக்யார்த்தத்தைவிவக்ஷித்தது யோக்யமாகக்கூடுமோ; உத்தரார்த்தத்தில் அஹமென்று அர்த்தமும் ப்ரயுக்தமாகையாலேஇங்குமேகம் என்று அர்த்தத்வ யோஜநமென்றில்உத்தரார்த்தத்திலேதான்அஹம்பதத்வ யோஜநங்கூடுமோ; இரண்டிடத்திலுமஹிமாவையதனைக்குறித்து சொ ல்லுகையாலே ஸவிஷயத்தில் அர்த்தத்வமென்றில் "தமேவ ஶரணம் கச்ச" இத்யாதிகளைப்போலே இங்கும் ப்ரபத்யந்தரவ்யோஜங்கூடாதோ வென்றயிரண்டிடத்திலும் அபதிவிஶேஷஸித்த்யபேக்ஷையர்த்தத்வ யோ ஜமென்கிறவபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (இங்குஉக்தி) (இங்கு) அரஶ்லோகத்திலே (அடைவே) க்ரமேண என்றபடி. அவதாரஹ

ஸா-கா || பதவர்கம்ஶரணாரவிந்தயோருபாயதயாஸ்வீகாரேணவஶ தோ "அதோऽஸ்மத்காயிகாரக்ஷாகிஞ்சந்ய ப்ரார்த்தியே"த்யுக்தம் (உன்பிழைகளெல்லாம் பொறுப்பேனென்ற) தவபாபாந்யபவிந ஷ்டாநிஶேஷாயத்யாதிதிவதத:.(புண்ணியனார்)"க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதந" மித்யுக்த ஸநாதந யதர்மஸ்ய க்ருஷ்ணஸ்ய(புகழனைத்தும் புகழ்வோமே) கல்யாண ஶப்தாந ஸமர்ப்பஶக்திஸ்தோத்ர யாநம் யாநம்வதாம. இதி மாயாபதம். அத ஶாஸ்த்ரார்த்தம் வதந்தி தத ஸாரஸவிஶே ஷ்யகஸ்யாஹாரப்ரஸ்தாவஸ்யார்த்தமாஹ. (இங்குமாமேதிஸூத்ராதிநா)(அவதா ரேத்யாதி)"பஹூநிமேவ்யதீதாநிஜந்மாநி" த்யாதௌ"அவிநாஶிவாரா

ச2|| ரஹஸ்யத்திலும் ப்ரபத்தேஸ்ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வ ப்ரதிபாதந காரணத்திலுஞ்

ஸா. நீ|| ஸ்யத்திலும் "பஹுமிதிதிர்த்யேஷா" த்ருஷ்டவ்யாந்தரஹஸ்ய காரணத்திலுமென்றபடி (ப்ரபத்தேரிதி) "ஆஶ்வாஸப்ரபந்நோக்" இத்யாதிஸ்லோகத்திலேயென்றபடி. "ஸாகம்"மென்கிற பதத்திலே ஸ்வதந்த்ரஹிமை தோற்றுகையாலேயாஸ்வாதிக்ய ஸாத்ய ஸ்வதந்த்ரத்தை காரணமாக்குண்டானாலும் பூர்வவாக்யத்திலே ஸாத்ய ஸ்வதந்த்ரமுமேயாகையாலே அதிலுமுத்தரவாக்யத்தில் "மோக்ஷயி ஷ்யாமி" என்று ரக்ஷணஸ்யாஸ்மாகமாகையாலேயுரகத்திலும் ஸ்வதந்த்ரத்வ மென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரஹஸ்ய காரணத்திலே என்று சொன்னது கூடுமோ, அவ்விடத்தில் "ஸாத்யாய" என்கையாலே ஸ்வதந்த்ரத்திற்க்ஸத்யமும் ஸாத்யநந்தரமும் சொல்லுகையாலே ஸஸ்வம் ஸித்திக்குமோ? ஸித்தித்தாலும் ஸ்வதந்த்ய ஸாத்ய ஸாத்யவஸாயாகாரந்தாநகமாட்டுமோ, என்ன தஸ்ய க

ஸா-கா || ஷஸமோக்ஷ" இத்யாதௌ ஸ்வதந்த்ர்யம். நந "பஹுமதிர்தேஷ்யதீதா நிஜநாநிதவராஜ்ஞ்ஞ | தாந்யஹம் வேத ஸர்வாணி நத்வம் வேத்த பரந்தப || ஸமேஷு ஸவ்யாத்ம ஸ்ம்தாநா ஸ்ரீபராவஸ் ஸந் | ஸ்வதந்த்ரம் ஸாத்யஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா || யதாயதா ஹி யஸ்ய ஸ்ருதிந ஸ்வாதி "ஸஹஸ்ரஸ்ய ப்ரபத்ய ஸ்வஸ்ய தாதாந்யம் ஜாஸ்யஹம், "பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாஶாய ச துஷ்க்ருதாம் | தர்மஸம்ஸ்தாபநார்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே !! ஜந்மகர்ம ச மே திவ்யம் ஏவம் யோ வேத்தி தத்த்வத: | த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந" இத்யாதி ஸஸ்வஸம்பந்தநமோக்ஷம். நாஸ்ய ஸர்வே ஸ்வஸ்ய ஸ்வதந்த்ர ஸுக்ஷ்மீஷ்ய தேஹ பரிக்ரஹாதிநா க்ஷஸ்ய நீயஃ ஜ்ஞாநஸம்கோசகர ஸம்ஸாரஸ்ய ஸ்வதந்த்ர ஸம்பந்தாபாவ தேஹ பரிக்ரஹ ஸம்பவாக ஸ்வதந்த்ர தேஷ்யாதிஸ்யந்த ஸஸ்வமபவதி: ஸ்வதந்த்ர ரஹஸ்ய ப்ரதிபாதகே ஸமஸ்ய ப்ரதீத்யோமாகஸ் தத ஸமஸ்ய ப்ரதிபாதநோ ஜ்ஞாநி தவவேதி ஜீவஜந்தவாஜ்ஞ்ஞவஜ்ஞாதத்ர ஜ்ஞாநஸ்த்யஸ்ய வேத ஸர்வாணீ திஸர்வஜ்ஞஸ்யாஸ்வத்யாதேஜ்ஞதத்த்வ ஸ்வஸ்வஸாமர்த்யஸ்ய ஸ்வதந்த்ரம் ஸாத்யஷ்டாயேதி ஶாஸ்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸாத்ய ஸாத்யேதி வேஷாதர்த்ய நிஷ்காரணஸ்ய யதாயதாஹீதி யஸ்ய ஸ்ருதிஸ ஸாதிதஸ்ய பரித்ராணாயேதி ஸாத்யஸ்ய ரக்ஷாஸ்யஸ்ய ஜந்மகர்மவேதி ஶ்ரோதேந ஶ்ரோதவ்ய ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரஸ்ய வோத்யவதாராதி தாஸ்ஸ்ய ஸித்தம் ஸ்வதந்த்ரஹஸ்ய ஸ்வஸ்ஸமஸ்யஸ்ய ஸ்வதாந்தஸ்ய ஸாமாந்யஸ்ய ஸ்வ ஸ்வஸ்ய

[illegible] சொல்லுகிறபடியே ஸௌலப்யத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் [illegible] நோக்கு. ॥ * ॥ அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வ [illegible] ॥ [illegible] நிதாநதா ॥ [illegible] ஸம்ரக்ஷணாய [illegible] । [illegible] ரஹஸ்யம் யோ வேத்தி நாஸ்ய [illegible] ॥ * ॥ இவ்வவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம் [illegible]

ஸா-நீ ॥ [illegible]த்தையருளிச்செய்கிறார் (அவதாரஸ்யேதி) அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் [illegible] ஜ்ஞாந [illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible] ஸ்வபாவம் [illegible] ஸ்வபாவம் [illegible] ஸ்வபாவம் [illegible] ஸ்வாயம் [illegible] "ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்" இத்யநேந ஸூசிதம் [illegible] அவதாரஸ்ய [illegible] ஜ்ஞாநநிஷ்டை [illegible] ஜ்ஞாந [illegible] "[illegible]" இத்யுக்தம். [illegible] ஸம்ரக்ஷண [illegible] ஸம்ரக்ஷண [illegible] "[illegible]" இத்யுக்தம். [illegible] ரஹஸ்யம் யோ வேத்தி [illegible] "ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யம்" [illegible] இத்யுக்தமிதி [illegible] இப்படி அவதாரரஹஸ்ய காரணமாகில் அங்கு அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம் [illegible] மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லுகிறது சேருமோ? அப்போது [illegible] மாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநமிதி) [illegible] விரோதமில்லையென்று கருத்து. இப்படி அவதாரரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம் [illegible] ஸௌலப்யமல்லாமையாலே [illegible]

ஸா-கா ॥ அவதாரரஹஸ்ய [illegible] (அவதாரஸ்யேதி) [illegible] கிம் [illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible]

௨௪||நிஷ்டனுக்கு ப்ரபந்நபாரகம், ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கு ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸாமர்த்யத்தைக்காட்டும். இவ்வுபாயங்க ளிரண்டில் ஸித்தமான ஸாமர்த்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமொன்றுக்கொன் றுதுணையாயிருக்கும். ||*|| ஸ்வதந்த்ர ஸ்யாபிதேவஸ்யாதாஶ்ரயோபாய ப்ரஸ்யத: | ஸ்வதந்த்ராஸ் ஸமர்த்யாஸ் ஸாமர்த்யாதாஶ்ரித ஸ்தாபயி|| ஸ்வதந்த்ர ணேகேஸ்மிந் ஸித்த்யஸ்ஸ்வாப்த ஸம்பத: | ப்ராப்ய.

ஸா-நீ || ணோக்கு ணோ 'ஸாம்' என்கிறது ப்ரபத்த்யுபாயக்ஷ ஸாமர்த்ய ப்ரமென்கிறது கூடுமோவென் றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரேதி) ஸ்வ தாரம்ஸாமர்த்யகார்யமாகையாலே காரணீஸுதஸாமர்த்யவத்யுக்மே ன்றபடி. உபயஸாதாரணமானவிப்ரகாரணம்ப்ரபத்தநவிஷயத்தில் ப்ர யோஜநாந்தரமில்லாமையாலே ஸாமர்த்யவத்யநபேக்ஷ ப்ரபத்த்யப யாக்தமென்றுகருத்து. இப்படி 'ஸாம்'என்கிறவிடத்தில் ஸாமர்த்யம் தாஸ் ஷ்யவிஷயமென்றுசொன்னதுகூடுமோ? ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையாகில்ஸமு ப்ராதநாஸக்தனைகயாலேஶரணமே கூடாதே ப்ரஶ்நத்தின ஸ்வதந் த்ரனுபக்கல் ஶேஷமத்யம்ப்ராத்யமாக ஸித்திக்குமோ?ஆகையால்இரண் டுமிரண்டிடத்திலபேக்ஷிதமாகையாலேஒன்றொன்றிலே ப்ரயோஜந நோக்கென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயங்க ளிரண்டிலிதி) (துணையாயிதி) ஸஹகாரியாஎன்றபடி. ஸாமர்த்யமில் லாவிட்டாலும் ஸ்வதந்த்ரனுக்கு ஸமுபக்ஷகூடுகையாலே ஸமுப்ர தாநத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திற்கு ஸாமர்த்யம் துணையாருபோவென்றப்ர ஸ்ரஸஹகாரித்வத்தை ஸ்பஷ்டமாகஉபபாதிக்கிறார். ஸ்வதந்த்ர ஸ்யாபி த்யாதிகாரிகாஶயத்தாலே ஸ்வதந்த்ர ஸ்யாபி ப்ராப்யஸ்ய ஶரண ண்ம் நஸித்யத: ஸாமர்த்யாஶ்ரயணெ ப்ரதாநகாரணம் ஸ்வா தந்த்ர்யம் ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யத்யபி ஸாமர்த்யம் ஶரீராஶ்ரித: த ஸ்யாஸ்வதாந்தர்க்கெ ஸமுக்ஷ ஸித்த்யஸ் தத: ஸமுப்ரதாநெ ஸ்வாதந் த்ர்யம் ப்ரதாநகாரணம் ஸ்வதந்த்ர ஸ்யாப்யாஶ்ரயணாஹாவெ ஸமுப்ரத ஸ்வாஹாவாஸ் தத்ர ஸாமர்த்யமபி ஸஹகாரீத்யர்த்த:. யதா ஸ்வத ந்த்ர ஸ்யாபி ப்ராப்யஸ்ய ஶரணாஹாவாஸ் ஶரணம்ப்ரதி ப்ர தாநகாரணம் ஸாமர்த்யமிதி ப்ரவாஸ்யாய:. ஶரணெ ஸ்வா தந்த்ர்யஸ்ய ஸஹகாரித்வாஹ. (ஸ்வதந்த்ராதிதி) ஸாமர்த்யஸ்யாபி ப்ராஶ்ரயணம் ஹவதி ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்ரீதஶெஷ தத்வ்யஸ்தீர்க்ஷரோ தி ஸ்வாதந்த்ர்யந ஶரணம் ஸாய்யங்கரோதி ஏவஞ்ச ஸாமர்த்ய ஶரணஸ்ரவைநிஷ்டாதிகாவாஸ் ப்ரதாநம் ஸ்வாதந்த்ர்யந ஸத்ராய்ய க்த்ரவாதகதயா ஸஹகாரீதி தாத்பர்யம். ஏவம் ஸமெ ஸ்வாதம்

ஸா-ஸ்ர || (இவ் உபாயங்களித்யாதி) ப்ரக்ஷஸாமர்த்யவதாஸ்ராஜெவ

ச0 || ஸர்வஸ்மாத்பரத்வாச்ச ஶோகநீயம் || * || ஆகையாலே ஸ்வஸமர்த்தமான த்ருணாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஶரண்யனுமாய் த்ருணாதிஸமமான ஜீவரைப்போலுமன்றிக்கே ஸமர்த்தனுமாய் பரனுமான நாராயணன் ஶரண்யனுமாய் ப்ராப்யனுமாகிறான். இவ்விரண்டுபதத்திலும் ஸர்வரக்ஷகனை ஸர்வஶேஷி ரக்ஷணத்துக்கு ஸஹகாரம்பார்த்து நிற்கிறநிலையுந்தோற்றுகிறது. இப்படி ஸ்வஸாமர்த்ய தீக்ஷ்ணனை வீஸ்வ

ஸா-நீ || த்ரயாணாம் ப்ராயாந்யாஸஸம்பந்தஸ்ய ஸஹகாரிகணாஹ (ஸ்வதந்த்ர இதி) ஸ்வதந்த்ரத்வே ஸ்வேச்சயா ப்ரவ்ருத்தஸம்பந்தவிஶேஷ: கர்தா ஶேஷ: ப்ரஸஜ்ஜத: ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய உபயோராஸ்ரயத்வாத் ஶேஷத்வாவிஶேஷாத் விரோதாபாவாத் ஶேஷத்வஸம்பந்தஸ்ய நிஷேதகத்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரக்ருதமப்ய ஸாதந ப்ரயாணம் காரணம் ஸ்வரூப: நிஷேதகத்வாத் யத்யபி ஸ்வதந்த்ர ஶேஷத்வம் விஶேஷ்ய தஸ்ய ஸாமர்த்யஸாதகஸம்பந்தஸ்ய ப்ராஜ்ஞஸ்ய ஜ்யேஷ்ட ஶேஷத்வம் ஸ்ரேஷ்டஸ்ய அத: நிஷேதஶேஷத்வஸ்ய ப்ராப்யதாஸாதகத்வாத் ஸாமர்த்யம் ஸமர்த ஸஹகாரிகாரணத்வமப்: ஆனாலும் ஸாமர்த்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமுமிருந்தாலும் காருண்யாதிதோஷாபாவமாகில் ஶரண்யனும் ப்ராப்யனையும் கூடுமோவென்கிற ஶங்கைகளை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலேஇதி) (ஶரண்யனுமாயிதி) (நிரபேக்ஷனுமாய்) ஶரணவானுயுமென்றபடி. ஆனாலும் க்ருஷ்ணாவதாரவாக்யங்களாலும் அவதாரரஹஸ்யவ ஜநநீதி நஸாமர்த்யமும் பரத்வமும் தோற்றலாயிருக்க ‘நாராயண’மென்று ஸ்வஸ்ய பரமபதநிலயமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டுஇதி) ஶரண்யனாவ ப்ராயிகாகார வ்யஞ்ஜகமாகையாலே ‘நாராயண’மென்றே சொல்லவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும் ‘நா’ மென்று ஒருவனும்போருதோ ‘நாராயண’ என்கிற பதந்தான் ப்ராயிகாரவ்யஞ்ஜகமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படித்ராதிவாக்ய உபாத்தாலே) ஆனாலும் நாமென்று வாக்யவசநத்தாலே வாக்யம் ஸிஜமாகையாலே வாக்யஸ்வம் ஸ்வேநாபேக்ஷ்யபரமன்றோ, ஆகையால்

ஸா.கா || பதாநாம் ஸாமர்த்ய தீக்ஷ்ணாநாம்ஸம்பந்த இத்யாஹ (இவ்விரண்டித்யாதிநா) நாராயணம் ஸ்வயோ ரஸாமர்த்ய தீக்ஷ்ணம் வ்யதீயத இத்யுக்தம் தத்ராஶ்ரயணாவஸாமர்த்ய தீக்ஷ்ணாவ்யா நாஹிநாவ்யஹாஶ்ரய ணீயஸ்வேபக்ஷ நாதித்யத் வ்யதீயதே. பரம நாராயணஸ்ய ஸாமர்த்ய தீக்ஷ்ணாவ்யா ஸம்பந்தம் ஸம்பந்தஸ்வேபக்ஷ ஹதித்யத் வ்யதீயதேஇதி விவ்ய ந்ஶாயதி. (இப்படித்யாதிநா) வாக்யஶேஷ ஸ்வ “ஸர்வ பரிபூர்ணவரிதத்வேஜ்ய” த்யாஸ்ய நாராயணக்ஷமவேக்ஷஸ்வஸ்ய ஸாமஞ்ஜஸ்ய

உ௦ ॥ ரன் "ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே என்றும் நம்மை யிவர்கள் அபேக்ஷிப்பதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸஹிஷ்ணுவாய் நிற்கிற நிலை "ஏகம்" என்கிற பதத்திலே ஸூசிதம். என்று நாமிவர்களை அழுக்குக்கழற்றின வாஸனத்தைப்போலே பரிக்ரஹிப்பதென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸ்வராணாய்த் தன்பேறாக ஸங்கொடுக்க நிற்கிறநிலை "ஶரணம்" என்கிறபதத்திலே காட்டப்படுகிறது. இப்படி பகவானுடைய அதிகாரிக்கு யதாவிதி ரக்ஷாபேக்ஷா ப்ரார்த்தனா ஸாமாந்யத்தையொழிய வேறொன்றும் அபேக்ஷையில்லாத விசேஷத்தை "ஏகம்" என்று காட்டி அதினுடைய ஸ்வீகாரமாகிற ஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதியாலே காட்டுகிறது. இப்படி விதிக்கிற ப்ரபத்திவிதைக்கு ஶரண்ய ப்ரஸாதநமாகவொழி தந்த்ரத்தாலே

ஸா. ஙீ ॥ "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று உபாயவிதானங்கூடுமோ, "த்ராணம் ஸ்தாபிக்ஷெ" இத்யாதிவிதிபலத்தாலே ஸகலஸம்ப்ரபத்திவ்யதிரிக்த நிரபேக்ஷோபாயமென்றில் அப்போது "ஶரணம் வ்ரஜ ஏகம்" என்று விதிமுன்னே ப்ரயோகிக்கவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இத்தி) விதேயமான ஶரணாகதிக்கும் ஸ்வீகாரத்தை ஶரண்யன் ப்ரஸாதநத்தையாலே "ஏகம்" மென்று பரிவர்த்தனங்கூடுமென்று கருத்து. "ஏகம் ஶரணம்" மென்று ஸர்வேஶ்வரனே உபாயமென்று தோற்றுகையாலே ப்ரபத்திக்கு உபாயத்வமே இல்லாமையாலே ஸாத்யோபாயத்தை "ஶரணம் வ்ரஜ" வென்கிற விதியாலே காட்டுகிறதென்று சொன்னது கூடுமோ? ஶக்தியோகமொன்றுமேயன்றோ ஸாத்யோபாயமென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இப்படிவிதிக்கிறவிதி) ஶக்தாத்யமாகஸாத்யோபாயாந்தரம் வ்யாவ்ருத்திமென்று கருத்து. இப்படியாகில் ஏகம் ஶரணமென்று ஸர்வேஶ்வரனுக்குபாயத்வஞ் சொல்லுகிறது கூடுமோ வென்றவருளிச்

ஸா. கா ॥ ந்யாஸவித்யாதிரிக்த நிரபேக்ஷ்யோபாயஸ்வாதந்த்ர்ய ப்ரகாசகத்வா விஶேஷஸ்ய ஶரணம் வ்ரஜேத்யஸ்ய ஸாத்யோபாயபரத்வே ப்ரஸக்த வ்யாஜநக்ரியாகாங்க்ஷாம் பரிஹரதி (இப்படிக்கின்ற நிததொதிநா) நந்வ வஶ்யாநாம் ஸமவதி உபாயே ஸாங்கஸ்ய ஸாத்யஸ்ய ஸாதீயஸ்ய நிரபேக்ஷத்வாத் ஸாந்ந்யாஸஸ்யோபாயத்வம் கதம் ஜ்ஞாநம். (இப்படி விதிக்கிறேத்யாதி) "ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத" "ஸத்யாஹ்வய ஸ்நாநீய" இத்யாதிவத் "தேநதேநாப்யதே தத்தந்ந்யாஸேநைவ" இதி ஶரணாகதிஸ்ஸாத்யோபாயஸம் த்யஸ்ய ஸம த்ராபேதி: ப்ரஸாதகாணாம் மபேத்யபேத்யமிதி. ஸாமான்யஸித்திர் ஶக்தியோகஸ்ய ஸாந்நியாஸஸ்யாபி விரக்தாதஸ்ய கொபேத்ய கா ராஜத்வாகாங்க்ஷாயாம் பேக்ஷாகாரவிஶேஷம் தத்வயோக்ரண்ணாநாம்

௨௩ ‖ வருகிற வ்யாபாரங்களில் ஶக்தியோக்யதாராஹித்யம் இருந்தாலே ப்ரஸந்நனான ஈஶ்வ
ரன் மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயம். இவ்வித்யைக்கு விஶேஷித்து
வேத்யாகாரம் நிரபேக்ஷோபாயத்வம். இதுக்குபயுக்தாகாரங்களெல்
லாம் "ஶரணம்" என்கிற பதங்களிலே விவக்ஷிதங்கள். "ஸ ஏஷ நாராயண
ஶ்ரீமாந்" இத்யாதிகளிலே நிர்திஷ்டப்ரகாரனான ஶரண்யனைச்சொல்லு
கிற "ஶரணம்" என்கிற பதத்தாலே திருமந்த்ரத்திலும் த்வயத்திலும் ப்ரகா

ஸா.டீ ‖ செய்கிறார் (இதுலேதி) ஶரணமென்கிறவிது ஸாக்ஷாது
பாயத்வபரமாகையால் விதிவாக்யம் ஸாங்கஸாங்கோபாயவிஷய
மாகையாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து. ஆனால் ஶக்தியோக்யம் ப்ர
ஸந்நதயா ஸாங்கஸாங்கோபாயமாகையாலே ஸர்வஸ்வ ப்ரஸந்நனாய்க்
கொண்டு இரண்டதிகாரிகளுக்கும் ஸாக்ஷாதுபாயமாகையால் "ஶ
ரணாகத ஜ ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ப்ரபத்திகரணங்களிலே விஶி
ஷ்ட ஸர்வஸ்வனுக்கு உபாயத்வஞ்சொல்லுகிறது கூடுமோ? ஆகையால்
ப்ரபத்திக்கு ஶக்தோபாயமில்லை என்றவேண்டாவோ, வேறித
க்த்தாலே வருகிற உபாயத்வம் ஶக்தோபாயமென்கையாலே உபாயத்
த்திலே ஸௌஷ்ட்யஞ்சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார்
(இவ்வித்யைக்கிதி) ஸ்வீகாரபூர்வத்திலே ஶக்தியோகம் யாவத்ப்ரஸந்நதயா
ஜநகப்ரஸாதஹேதுஃ. தாத்ருஶ ப்ரஸாதம் ப்ரதி ஶக்தந விஷயே
உபாயாந்தரஸாபேக்ஷத்வபர்யவஸாநம் ஸ்வஸாதகத்வ ஹேதுஃ
ப்ரபத்தேஸ்து தாத்ருஶஸ்வஸாதகவிஶேஷநிரபேக்ஷ ஸௌஷ்ட்யாதிஶயம்
ப்ரதி ஸர்வஸ்வாதக உபாய உத்யதே என்று கருத்து. இப்படி
ஶரண்யனோபயுக்தாகாரஜாதம் ஶரணமென்கிற பதத்திலே தோற்றின
தும் த்வயத்திற்போலே உபாயமோபயுக்தாகாரந்தோற்றவேண்டா
வோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) உபாயமோபயுக்தவாக
ஸௌஶீல்யாதிகாகாரம் ஶரணமென்கிறபதத்திலே விவக்ஷிதமாகக்கூடுமோ
நாராயணபதவாச்யம் ஶரணமென்கிற பதத்திற்கு வாத்ஸல்யாதி ஸௌலப்யம்
எங்ஙனே என்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸ ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா)
"ஸ ஏஷ நாராயணஃ ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதநஃ | நாகபர்யங்கமுத்
ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்" என்று ஶ்ரீமந்நாராயணனே ந

ஸா.கா ‖ ஶரணோக்திகாத்து விவக்ஷிதங்களாஹ (இவ்விஶேஷ்யக்கித்யாதிநா)
நிரபேக்ஷோபாயத்வோபயுக்தா குணாஃ கே தேஷாம் ஶக்திர்வாத்ஸ
ல்யம் ப்ரீதிர்தீர்க்காரம் ஸம்யாக் ஶக்தோ நாராயணவிஷயத்வஸ்வ ப
ஶாணிக்கவாக்கியர் ஸ்வரூபாதிவேக்ஷிதத்வாத் ப்ரதீதிர்தி ஶரண்யாந
ஶீலோத்ர த்வயமாஸ்வத் திவ்யஸௌஶீல்யகுணவிஶேஷத் த்வோபயுக்தாநுவி
ஶிஷ்ட்யாஹ (ஸ ஏஷ நாராயண இத்யாதிநா) ஸர்வஸௌஹார்த்ஸௌஶீல்ய

உ௬|| ஸ்ரீமானஸர்வரக்ஷகத்வமும் ஸர்வஶேஷித்வமும் ஶ்ரிய:பதித்வமும் நாராயணத்வமும் இவற்றுக்கு லக்ஷணமாய் பரத்வஸௌலப்யங்களுக்குறுப்பாய் வருகிற ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதிகளும் பரமகாருணிகத்வ ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாதிகளும் உபயத்தில் அவதாரணத்தாலே தோற்றின ஶாஸ்த்ரஸாரமாய் பரத்வஸௌலப்ய வ்யஞ்ஜகமான பார்த்தஸாரதியினுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹ விஶேஷமுங்காட்டப்படுகிறது. இங்கே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்யரூபமான விஶேஷணசதுஷ்டயமும் அடியிலே ஸ்வாநுஸந்தாநாதிகளாலே கலங்கின அர்ஜுநனைப்பற்றியாமையாலும் "ஶத்ரூந் பாரதம் நாஶ்யஸி" என்றுதானே யருளிச்செய்கையாலும் "ஹேக்ருஷ்ண ஹேயாதவ, ஸகம் ஸ்வாபசேஷ்டித" என்னும்படி நின்று ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணுகையாலும் காணவேணுமென்ன ஸர்வேஶ்வரத்வத்தைக் காட்டிமீண்டும் பழைய ஸௌலப்ய விக்ரஹத்தைக்காட்டவேணுமென்னவப்போதே ஸாரதிரூபனாய்த் தோற்றி நிற்கை

ஸா.நீ|| நிரதிஶய க்ருஷ்ணாவதாரவிஷயமானதோவென்கிற பதம் ஸர்வாகாரஸம்பந்நமாகக் குறையில்லை என்றபடி. (திருவேங்கடத்திலே) ஸர்வவ்யாபகமான உபயத்திற்கும் வ்யாபகமான பரஸ்வரூபமான ஓமென்கிற பதம் ததாகாரஸம்பந்நமென்று கருத்து. ஓமென்கிற பதத்திலே காட்டப்படுகிறதென்றிக்கே ஸ்வ காரணபூதனென்ற அர்த்தம் ஸத்யம் தாவேக்ஷித குணஜாதம் வ்யஞ்ஜிதமுமாமென்றருளிச்செய்கிறார். (இங்கே இதி) யதா "நிகரில்புகழாய்" என்கிறபாட்டிலே வாத்ஸல்யாதிகுண சதுஷ்டயத்தை யாஶ்ரயணோபயுக்தமென்று ஆழ்வாரருளிச்செய்கையாலே அக்குணசதுஷ்டயமும் நாராயணபதத்தில்போலே "ஓ"மென்கிறவிடத்தில்ஸாரதிரூப ஸ்வ ப்ரகாஶிக்கிறவளவன்றிக்கே விஶிஷ்ய தோற்றவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்கே இதி) இப்படி ஆஶ்ரயணத்திற்கும் ரக்ஷணத்திற்கும் உபயுக்தமான குணமுண்டாகில்

ஸா.கா|| வாத்ஸல்யாதீநாம் ஸ்வ ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வாது ஆஶ்ரித்ய ஸகலவிஷயவிஷயக ப்ராப்தி ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தி காருண்யாதயோ யாநா இதி ஸ்வ ஶரணாஹ (இங்கே "நிகரில்புகழா"யித்யாதிநா) நிகரில்புகழாயிதி வாத்ஸல்யோக்தம். உலகமூன்றுடையாய் இதி ஸ்வாமித்வோக்தம். என்னையாள்வனே இதி ஸௌஶீல்யோக்தம். திருவேங்கடத்தானே இதி ஸௌலப்யோக்தம். (ஸ்வாநுஸந்தாநாதி) யதா அதிஶோஜ்ய வக்ஷ்யே ஸர்வஜ்ஞகாருணிகநாதி வாத்ஸல்யம் ஜ்ஞாயதே ஸர்வஜ்ஞநாபேக்ஷிதநாம் க்ருஷ்ணநாத்ரா ஸ்வரூணா நமஸ்கார ஸ்வ தீதகவாத்ஸல்யாதய: ஸ்வ ப்ரகாஶிதம் ஶ ஸ்தித: விவக்ஷிதம் மோஹ்யாஜஸ்யம். ஜ்ஞாநஶக்தி காருண்யாதி

௨௦ || யாலும் வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. உக்தமான ஶரண்யகுணங்களில் ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்துக்கு ப்ரயோஜகங்கள் "ஸர்வஜ்ஞோऽபி ஹி விஶ்வேஶ: ஸதா காருணிகோऽபி ஸந்" என்று ஸஶவத்ஸாஸ்த்திலும் "ஸ்வஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸு ஸதீஷ்வபி" என்கிற அஹிர்புத்ந்யவாக்யத்திலும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டன. இவை மூன்றிலும் ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹஸாதாரணங்கள். ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஈஶ்வரகாரணமாகுகைக்கும் ஸர்வேஶ்வரகாரணமாகுகைக்கும் பொதுவாகையாலே ஜ்ஞாநஶக்திகளை ரக்ஷணோபகாரகங்களாக நியமிக்கமாட்டாது. காருண்யமும் இதின் கவடுகளான ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநுக்ரஹத்துக்கேகா

ஸா.நீ || "ஸர்வஜ்ஞோऽபி ஹி விஶ்வேஶ:" என்கிற ப்ரமாணத்திலும் "ஸ்வஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யாஸு ஸதீஷ்வபி" என்கிற அஹிர்புத்ந்யஸ்லோகத்திலும் குணத்ரயமே ரக்ஷணோபயுக்தமென்று சொல்லுகிறது விரோதியோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஜ்ஞோऽபீதி) ப்ரயோஜக குணாஸ்ரயம் ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயமென்றுகருத்து. இவைமூன்றுமாஶ்ரிதரக்ஷணத்திற்கு ப்ரயோஜகமென்று சொல்லக்கூடுமோ, ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹகாரணங்களன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவை இதி) ஜ்ஞாநஶக்திகளநுக்ரஹத்திற்கும் அபேக்ஷிதங்களாகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹஸாதாரணங்களென்றது கூடுமோ, ஸ்வாதந்த்ர்யஸஹக்ருத ஜ்ஞாநஶக்திகள் அநுக்ரஹஹேதுகங்களன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸ்வாதந்த்ர்யமும் இதி) (ஈஶ்வரேதி) ஶேஷஸம்ஹித வேதந க்ருதாதிஶய ஸாக்ஷ வேதநகம் ஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலே பொதுவென்றுகருத்து. ஜ்ஞாநஶக்திகள் நிக்ரஹாநுக்ரஹஸாதாரணங்களென்றால் காருண்யமொன்றுமே அநுக்ரஹஸாதாரணமென்று ஸொல்லுகையாலது உபபந்நமோ "ஸௌஶீல்யவாத்ஸல்யாதிகளும் அநுக்ரஹஸாதாரணங்களன்றோ ஆகையாலே ரக்ஷணோபயுக்தப்ரயோஜகம் மூன்றென்று நிஷ்கர்ஷிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (காருண்யமுமிதி) (கவடுகள்) ஶாகைகள் ஸௌஶீல்யாதிகள் காருண்யஶாகைகளாகையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து இப்படி ஜ்ஞாநஶக்திகாருண்யம் மூன்றும் ரக்ஷணத்திற்கு ப்ரயோஜகமாகில் ஆழ்வார்கள் ப்ரவ்ருத்தாவஸாயர்களெல்லாரும் ரக்ஷணாந்தரங்கமான ஸௌலப்யத்தையும் ஸர்வஜ்ஞாதிகுணங்களையும் விட்டுக்ருபாதிகளைத் தஞ்சமாகப்பற்றி காருண்யைகாஶிகளாகப் பேசுகைக்கு நிதா

ஸா.வி || காருண்யேவாநுக்ரஹைகாந்த்யமிதி ஸோபபத்திகம் ப்ரஶ்நபூர்வகம் ஸமர்த்தயிதுமாஹ. (இவைமூன்றிலுமிதி) த்ர்யாதி ... ஶ்ரேஷ்டாதித்ராயீநாம் நஸமாவ்ருத்தி: ப்ரவ்ருத்தியுபயுக்தஸ்யேதி.

தம்|| ஜங்கள். இப்படியிக்காருண்யத்தினுடைய வாசியைக்கண்ட பூர்வா-ர்கள் "ஸாஹஜ்ஜெதெஹவஹெவய நாவஹுநாஹே ஸ்தநவ | ஸா பயஹ்வாநுக்ரஹாத் பரமார்த்தி: ப்ரஸீதமெ" என்றும் "நின்னருளேபுரிந்திருந்தே"னென்றும், "துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்"கென்றும் "உன்னருளேபார்ப்பனடியே"னென்றும், "திருமாமகளைப்பெற்றுமென்னெஞ்சங்கோயில் கொண்டபேரருளாள"னென்றும். நின்றிருவருளாலன்றிக்காப்பரி"தென்றும், "நின்றிருவருளும்பங்கயத்தாள்திருவருளு"மென்றும் "ஆவாவென்றருள்செய்"தென்றும் "க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத்குரு" என்றும்; "ஸ்ரீமத்தெஷாபவி தாபக்ஷீ

ஸா.டீ|| நமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி)(வாசியை இதி) ரக்ஷணைகாந்திகத்வத்தைஎன்றபடி. ஆகையாலேஇதுவே நிதாநமென்றுகருத்து. (நின்னருளே) தேவரீர்க்ருபையே தஞ்சமென்று புரிந்து விஶ்வஸித்துஇருந்தேனென்றபடி (துணியேனிதி)(இனி) இத:பரம்(நின்னருளல்லது) ஸ்வதீயக்ருபையை விட்டு எனக்குத்துணியேன் விஶ்வாஸத்தாலே என்னப்ரயோஜநமென்றபடி. (உனதருளே இதி) உன்க்ருபையை(தஞ்சமென்றுஅடியேன்பார்ப்பன்)(திருமாமகளை இதி)திருமாமகளைப்பெற்றும் பெரியபிராட்டியாரை அடைந்திருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வாத்ருஷ்டியிருக்கச்செய்தேயும்ஸ்வீகாரணாபேக்ஷையும் (என்னெஞ்சம்) சித்தம் (கோயில்கொண்ட) ஸ்தாநமாகக்கொண்டே பேரருளாளன் பஹுக்ருபாவானே சித்தவிஹாரணோசிதபஹுக்ருபாவானென்றபடி. (நின்திருவருளாலிதி) (நின்திருவருளாலன்றி)த்வத்க்ருபயாவிநா (காப்பரிது) ரக்ஷிக்கவொண்ணாதென்றபடி. (நின்திருவிதி)(நின்திருவருளும்)ஸ்வதீயக்ருபையையும் (பங்கயத்தாள்திருவருளும்) பங்கஜவாஸிநியான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையும் கொண்டிருக்கு-மாத்ராஶயம். (ஆவாவிதி) நித்யஸம்ஸாரியோமென்று ஹாஹாவென்றுக்ருபைபண்ணிஎன்றபடி-(க்ருபயாகேவலம்)க்ருபையேய. (ஆத்மஸாத்-

---

ஸா.கா|| க்ருபயாதோதுநாவஶ்யம். (நின்னருளேபுரிந்திருந்தேன்) த்வத்க்ருபா ஹேவாநேகதோணாவஸ்திதம். (துணியேனினிநின்னருளல்லதெனக்கு) த்வத்க்ருபாஸ்ரயேண கிம்விதவி தத்தாத்ராஸம் நாஶ்யவஸ்யாமி. (உன்னருளே பார்ப்பனடியேன்) ததாத்ராக்ஷேபந த்வத்க்ருபா ஹேவாஶ்யவஸ்யாமி. (திருமாமகளித்யாதி) ஸர்வாத்ருஷ்டாம் ஸ்ரியம் ஸ்ரீவஸி கதிநீயஸஹ்ருதயா நித்யாவஸ்தப்ஸேந ஸ்வீக்ருதவதோ நிரவதிகக்ருபாவத:. (உன்திருவருளாலித்யாதி) த்வத்க்ருபாவ்யதி ரிக்தேந ரக்ஷணம் அஶக்யம். (நின்திருவருளுமித்யாதி) த்வத்க்ருபாம் லக்ஷ்மீக்ருபாஞ்ச (ஆவாவென்றருள்செய்து) ஹாஹேதி க்ருபாம்

ரக்ஷ்யா த்வயாஸ்வகீயேவ தேவேவாமேதம்” என்றும் இப்ப காரங்க ளிலே இக்கூராமணத்தைத்தஞ்சமாக அநுஸந்தித்து ஸம்பந்தத் தையும் குணங்களையும் காருண்யத்துக்குச் சொல்லிற்றுச்செய் வாராக்கித்தாங்கள் காருண்யகாதிகளாய்ப்போந்தார்கள். பிராட் டியும் குணங்களிருக்க “வயாஹாஸாவிகாகாக்ஷம் க்ருபயா வயஸ்வயாஹயக:” என்றருளிச்செய்தாள். மஹர்த்திலும “ரதீயமேயஷ யயா” என்கையாலே இக்கர்மெயின் உபாயத்வம் விவக்ஷிதம். இப்படி தாகக்ஷணத்துக்கு உபாயமாயும் பரிகாரமாயுமுள்ள ஸ ளாலும் விபீஷணன் தன்னை சுஹிர்பவஷ்டியிலே ‘ராம’ என்று நிர்பர்ப்பித்தருளினன். ‘ராம’ என்கிற பதத்திலே ஸகல ஸகஞ்சம் தோற்றுநிற்க பின்பும் ஸகலமும் “தன்னைத்தந்த

ஸா. நீ ॥ ரா)ஷ்ட்யாஷ்ட்ஷக்காராம”என்றபடி(கஸ்மேத்)(தேஷாரவி)ப ஸ்ராஜராக்ஷாநாம்கரீயோமாஷ்நிஷ்டாநாரவி (தயாஸ்வகீ)பவி ஷ்டாபோதக்ஷரஸக்ருத்க்ரு. யஸ்ய கயி ஷக்தம் கவிஷ்யஷக்தி ஷ்டம் யெ ஹஸம் தி தேஷாரவி ஹக்ஷேஸ்கரி தவ ஷயெத்யா: பெ ஷம் ஸஷ்டம். (ஸம்பந்தத்தையும்) ஸ்வஸாரீஸாவஸம்பந்தத்தையும் (கு ணங்) ஜ்ஞாநாத்யாதிகுணங்களையும்என்றபடி (சொல்லிற்றுச் செய் வாராக்கி) காருண்யபாத்ரங்களாகப்பண்ணிஎன்றபடி. பக்ஷர் கள் தான் க்ருபெயத்தஞ்சமென்று அரிகைக்கி உபாயமேதென் றவருளிச்செய்கிறார். (பிராட்டியுமிதி) ஸமவாக்யமும் உபாயமெ ன்றருளிச்செய்கிறார்.(மஹர்த்திலுமிதி)மஹர்த்தில் “ரதீயமேயஷயா” என்கிறது ஸமஸாக்யமென்று கருத்து. (உபாயத்விதி) ஜ்ஞாநஸக்தி காருணைகள் மூன்றிலுமென்றபடி. ஆனாலும்ராமஹமென்கிறபதம் கஹ ரபவாவியாகையாலே ஸகலகுணங்களை சொல்லவத்தோவென் கிற பரமெக்ஷெ பரிஹரித்துக்கொண்டு உப ஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படிஇதி) (உபாயமாயுமிதி) (காருண்யமும் பரிகாரமாயுமிதி) ஜ்ஞாநாத்யாதிகளும் சொல்லிற்று. (சுஹிர்பவஷ்டியிலேஇதி) “த்வம் ஸர்வஸ்ய” என்று சொல்லாயிருந்தாலும் சுஹிர்பவஷ்டியில் ஸவி ஷயத்தில் ஸௌஹார்த்தமே ஸக்ருதஸ்வரமென்று கருத்து. இனி ஸகல மென்று சொல்லவேணுமோ “ராம ஸரணம்கத:” என்கிறதேயமைமை

ஸா.கா ॥ க்ருபெகதிபெத்யஸ்ய. (தேஷாரவீதி) கரஜ்ஞாநஸக்தி ஷ்டாநார ஸ்ரீத்யஸ்ய. ஸவம் ராதிதி பதஸ்ய ஜ்ஞாநஸக்திகாருணா வாத்ஸல்யஸௌசீல்யாதிகுண விசிஷ்டாஹிர்பவாகத்வாகவ ரக்ஷா ஸகலஸ்ய யசேஷ்க்யபரஸ்பராகாரம் ஸௌபத்தீகம் நிரஸ்ய ஸபெயாவரெயக்யபரவராஹ. (ராதித்யாதிநா). (தன்னைஇத்யாதி)கு

ஏவ||கற்பக"மென்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனவன் தானே ஸர்வஜ்ஞனபடி-யாலே உபாயஸௌகர்யத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் யோஜிப்பர்கள் இதுக்கு "மாமேகமேவசரணம்" என்கிற ஸாதநாந்தரவ்யாவர்த்தகப்ரமாணம். அவதாரணமுண்டாயிருக்க ஏகசப்தந்தானிதுக்கு அவதாரணமொழிய வேறேபொருள் கொள்ளுகையுசிதமன்றே. இங்ஙனே

ஸூ. நீ|| யாதொரு ஏகத்வம் சொல்லுகைக்காக ஏகமென்றுசொல்லவேணு-மென்றில் "மாம்" என்கிற ஏகவசநத்தாலேதானே ஏகத்வம் ஸித்தியாதோ வென்ற ஏகசப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார். (ஏகேதி) (தன்னை ஒழி) (தன்னை) ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைத் தந்த ஸ்வரக்ஷண மென்றபடி. ஏகசப்தமவதா-ரணார்த்தகமாகையாலே ஔசித்யாத்தாலே இங்கு ஏக-சப்தத்திற்கு உபாயஸௌகர்யமும் கூடுமோவென்றவருளிச்-செய்கிறார். (இதுக்கிதி) ஸாதநாந்தரவ்யாவர்த்தகப்ரமாணத்தி-யத்தாலே உபாயஸௌகர்யமும் கூடுமென்று கருத்து. "மாமே-கமேவ சரண"மென்கிறவிடத்திலே தான் ஏகசப்தத்திற்கு அவ-தாரணார்த்தகமொழிய உபாயஸௌகர்யமும் கூடுமோ [illegible]-வருளிச்செய்கிறார். (அவதாரணமிதி) ஸாதநாந்தரவ்யாவர்த்தகப்ரமா-ணத்தாலே. இப்படி அர்த்தம் கூடுமோ ஸாதநாந்தரவ்யாவர்த்தகத்திலே அவதாரணமிருக்கையா லவதாரணார்த்தமொழிய ஸௌகர்யார்த்தகமுஞ் சொன்னாலுமிங்கு தாத்பர்யம் நியமிக்கக்கூடுமோ அர்த்தாந்தரத்திற்-கும் "தமேவ சரணம்கத, "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே" இத்யாதிவா-க்யாந்தர ப்ரமாணமுமுண்டாமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இ-ங்ஙனன்றிக்கேஇதி) ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸக்தியில்லாதேயிருக்க ஸ்வஸ்வாத-

ஸா. கா|| ஸ்வ ஸ்வரக்ஷணஸக்தியில்லாதே ஸ்வாதந்த்ர்யம் நடத்த-முடியாதோ ... [illegible] ... ரிதிபக்ஷ வ்யதிரேகே "மாமேகமேவசரண மாத்மானம் ஸர்வதே-ஹிநாம் | யாஹி ஸர்வாத்மபாவேந யாஸ்யஸி ஹ்யக்ருதோபய"இதி ச்லோகே ஸ்ரீமதேகசப்தேநைகார்த்யாத் ஸௌகர்யார்த்தோபாயத்வ உபாயாப்ரஸக்த்யா மாமேகமேவ த்வாம் ததுபாயமபேக்ஷ்ய ஸமர்த்யதே. (இதுக்குமதிப்ராதிநா) (வேறேபொருள்கொள்ளுகை) ஸ்வதந்த்ராதிரிக்த ஸௌகர்யாவாசீயத்வ ரக்ஷோபாயக்ஷமோபாதி [illegible]. அர்த்த ஸ்வாத்யந்திகஸ்ய ஸ்வைகோபாயத்வ [illegible] மாத்ரேதி ஸக-மநேந ஸாக்ஷேபி தமேவ ஸ்வாத்யந்திகஸ்ய ஸ்வஸ்மிந ஸ்வ-ரூபோபாயத்வம் மாமேகமேவ த்வது அவதாரண [illegible] வ்யவஹார-ஸாக்ஷாத்காரஸ்ய ஸ்வஸ்மிநபாரதந்த்ர்யஸ்ய ப்ரதிபந்நமர்த்யோ ... தாத்பர்யாசீநாம். (இங்ஙனன்றிக்கேஇத்யதிநா) (ஸ்வ

ஸந்நிதிக்கே “ஸர்வாந் தேவாந் ப்ரேஷகம்” என்கிறபடியே ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஏகபுருஷனிங்கு ஸேவ்யதேவதையாய் “ஏகைவ தேவதா வத்யந்தே” “தேவஶரணம் மஹ்யம்” இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வஶரண்யனாய் ஶரண்யனான வஸ்துத்தாலே ஸ்வஸாதந்த்ர்யாதிகளை நிவர்த்திப்பிக்கிற தென்றுஞ் சொல்லுவர்கள். எங்ஙனேயென்னில் ஸ்வரக்ஷைக்குபாயங்களான வஶீகரணங்களை ஶாஸ்த்ரீயங்களான தானநுஷ்டிக்கையாலே ரக்ஷையிலே தனக்கும் கர்த்ருத்வந்தோற்றி ஸ்வஶேஷாபாயஸாதநமான ஶரண்யனொடொக்கத்தன்னையு முபாயமாக வெண்ணப்புக இப்படி ப்ரஸக்தமானவுபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது ஸங்கல்பம். அதுகழிந்த படி யென்னென்னில்; “கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்” என்கிறபடியே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் ப்ராமாணிகமேயாகிலும் இது பராதீநமுமாய் ஸ்வவிஷயமுமாய் ப்ரதிஹதியோக்யமுமா யிருக்கும். ஆகை யால் இவன் தானுபாயாநுஷ்டாநம் பண்ணிற்றும் “பரஸ்த தத்ஸ்ரு

ஸா.நீ॥ ப்ரதிஷேத்யவுபாயத்வம் கூடுமோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச் செய்கிறார். (எங்ஙனேயென்றித்யாதிநா)இப்படிகர்த்ருத்வத்தோடே உபாய த்வம் ப்ரஸக்தமானாலது ஸங்கல்பத்தால் கழிகைகூடுமோவென்று ஶங் கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதுஇதி) பராயீநத்வாதிகளிருந் தாலும் கர்த்ருத்வத்தோடே உபாயத்வமிருக்கையாலே உபாய த்வத்தை க்கழிக்கக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) இந்த பக்ஷத்தில் ஸ்வதந்த்ராபாயத்வ நிரபேக்ஷோபாயத்வம் ஸங்க ல்பமாத்ரமென்று ஸித்திக்கையாலே ஸ்வதந்த்ராபாயத்வத்தைக்கழிக்

ஸா.கா॥ ஸ்வாதந்த்ர்யாதீதி) உபாயாநுஷ்டாநே ஸ்வஸ்ய ப்ரஸக்தஸ்யோபா யத்வாதிர்நிவர்த்யதே. உபாயாநுஷ்டாநேப்யாத்மநோபேக்ஷா ப்ரஸக்தோபாயத்வாதிர் ஸங்கல்பேந நிவர்த்யதே. ந ச உபாயத்வஸ்ய ப்ரஸாதநா நுஷ்டாதயா ப்ரஸக்தஸ்ய தத்ஸங்கல்பேந நிவர்த்திதத்வம் தஸ்ய ஜீவே ப்ரஸக்திஸம்பவதி. (எங்ஙனேயென்னித்யாதிநா) நநு ஸங்கல்பஹீந் “ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத” “ஸர்வஶக்தேர்வை ஶரண ம்ஹம் ப்ரபத்யே” “காரணீகாரணஸ்ய ந ஸம்பந்தி” “யேநயேந யா தாமக்தி தேந தேந ஸஹ மக்தி” இத்யாதிஷு ஶாஸ்த்ரவிஶேஷேண ப்ரமாணஸ்ய கர்த்ருத்வஸ்ய நிவர்த்தகோபாயஸ்ய தத்ஸத்த்வா த்வ. (அது. கழிந்தபடித்யாதி) யத்கிஞ்சித் கர்த்ருத்வமபி ஸ்வதந்த்ரயீநம் தத்ஸங்கல்பஸாபேக்ஷஸ்ய ஸம்பவதீதி ப்ராமாணிகத்வாத் உபாயாநுஷ்டாந ஸ்யோபேக்ஷகஸ்யாத்ர த்வாத் அநுஷ்டாதுருபாயத்வமபீநாகாரத் தேஷ்கஶபாயமுபாத்யதே. ஸங்கல்பஸ்ய கர்த்ருத்வோபாயாந் ஸ்வாநந்த்ரவைஷ்கல்யாதர்ஶிதாநாத்ராமஸ ப்ரஸக்தோபாயத்வ

ஈஶ்வர ஸாத்யத்வே ப்ரமாணஸித்தி வேதாவிஶேஷேணார்த்யாஸ” என்று சொ
ல்லுகிறபடியே அவன் கடாக்ஷபடியாக வருகையால் அவனாலே ப்ரே
ரிதனாய் அவன் ஸஹகரியாதபோது நீட்டமுடக்கமாட்டாதே அவ
ன் கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு அவன்காட்டினவுபா
யத்தை அவன் துணைசெய்ய வநுஷ்டித்து அவன் கொடுக்கப்புகுகிற
ஃபலத்துக்கு யாசகம்போலே பண்ணுந்திருக்கிற இவனுபாயாநுஷ்டாநவி
ஷயபுத்தி ஹேதுகத்வமுடையவனோடே ஸாம்யமாக விரண்டாம்
விஶேஷோபாயமாகவெண்ணுகை விவேகியான ஊஹாபோஹக்ஷமனுக்குச் சித மன்
றென்று ஸங்க்ஷேபத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று. இக்கட்டளையிலே ஸ்வ
ஶேஷாவயமான ப்ரவ்ருத்தியையும் விஶேஷோபாயத்தோடொருகோர்வை
யாக வெண்ணுமைக்காக ஸங்க்ஷேபமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெ
ங்ஙனேயென்னில்; இப்ப்ரவ்ருத்தியும்ஸித்தியோகம்போலே ப்ரஸாதநமாக

ஸா-ஸீ||கிரது ஸங்க்ஷேபமென்றுகருத்து (விவேகியான ஊஹாபோஹக்ஷமனுக்கிதி) ஸ்வப்ராதிபாருஷார்த்தியாகில் ஸ்வஸ்ய ஶேஷத்வேபாசிதஸாய நிகதர்ஸ்வ யாதோபாயஸ்ய பாஶிநோ விரோதிநீயன்று இங்கு ஸமவிரோதிநீஎன்று கருத்து. இப்படி ப்ரவ்ருத்த்யநுஷ்டாதாவுக்கு விஶேஷாய தாதாத்ம்யாயஸ்ய வ்யவஹாராய சேஷஸம்பமென்றால் ஸாஶேஷ்யாபாயத்திற்கு விஶேஷோபாய தாதாத்ம்யாயஸா நாஸஸ்நம் ப்ரஸம்பியாதோவென்ற ஸங்க்ஷேபத்திற்கு க்ஷமாம்தாமருளிச்செய்
கிறார். (இக்கட்டளையிலேஇதி) (ஒருகோர்வையாக) தாதாத்ம்யமாக என்ற
படி விஶேஷோபாயத்தோடே ஒருகோர்வையாகவென்னுகை ப்ரஸக்தமோ
ப்ரஸக்தமானாலும் தனிவர்த்தந்தான் கூடுமோவென்று ஶங்கித்து
உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேஇதி) (ப்ரஸாதநேதி)ஸ்நேந

ஸா.கா||வ்யவஹாரக்ஷமஸ்வரூபம். (இக்கட்டளையிலேஇத்யாதிநா) நநு ஸித்
தியோகவத்வோபாயாநுஷ்டயாவிஹிதஸ்யாஸ ஸாத்யாஸம்பந்தந்த்
ஸாதநஸ்ய ஶேஷ்யோபாயஸ்வஸ் ரோக்ஷோபாயஸ்வரூபவ்யாபிஹாயாத்ரி
வேத்யஸம்பேந தத்ப்ரவர்த்தநபோதிதஸ்ய ஸாத்யஸ்ய ஸ
மவஸப்ரஸ்வாபாய விஹிதவேஸவீ ஸக்தவிஷயே ஸக்தியோகம் நிவ்ருத்
தாத் கதாத்ரோக்தாஹிதகாரணாவிஶிஷ்டாஹக்ஷா ஸாஶேஷா
ஷாஸ்யர்தா ஸமவதா ஸக்த்யஶக்த ஸாத்யவே க்ருதே ஸ
க்த்யாக்தம் ஹிதகாரணஸ் தாதாத்ம்யம் காரணம் ஸ்வபரேவோக்தஸ்ய ஸாஶே
ஷாஸ்யப்ரஹாநாதேவ ஸமவது உபாயானுஷ்டாந நிவேஶ
ஹேதாஹைதாவாயஸ்வஸாதநே ஸாத்யவே ஸாக்ஷாதுவ்
யக்திஸாதநாவிதேதி தத்ஸ்வபாவக்ஷஸ்ய ஶேஷத்வஸேஷ்யாதித்தே
வேத்யவிஷயனாம். (அதெங்ஙனே என்னிலித்யாதிநா). (என்றுணர்

உ௯||விஶிக்கப்பட்டிருந்ததேயாகிலும்ஸஹஜகாருண்யாதிவிஶிஷ்டனான ஸ்
வேஶ்வரனுடைய காருண்யப்ரஸந்நதாரூபமாய் ஸாக்ஷாத்த்வத்துக்கு
ஸஹஜஸாமர்த்யகாருண்யவிஶிஷ்டனான இவன் நினைவே காரணமாம்
படியாய் அவன்தானே ஸர்வஜ்ஞனாகிறானான ப்ரபந்நனுக்கு ஸ்வஸ்வீகா
ரத்தாலே ஶக்தியோகாதிகளான ஸாத்யோபாயங்களின் நேரே நின்
று இவ்வாநுகூல்யஸங்கல்பாதியாக்ஷேப வ்ருத்தீநாம் வ்யாஜஸாபேக்ஷனும்
வேறொன்றலபேக்ஷையில்லாமையால் நிரபேக்ஷோபாயமே இந்
த்ரஸவிஶேஷத்துக்கு ப்ரகாரமாகக்கொண்டு "ஸ்வைரேவோபாயஸா
தோபேஸ்வ"என்று ஸாபேக்ஷணீயனாயிருக்க, "என்னுணர்வினுள்ளேயி
ருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே"யென்றும், "இசைவித்தென்னையு
ன் தாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே"யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உபா
யஸ்வீகாரத்தை அவன்செய்விக்கச்செய்கிற வ்யாஜமாத்ரத்தையவனோடொ
க்கவுபாயமாக வெண்ணுகை யுசிதமன்றென்று ஸாக்ஷாத்துக்குத்

ஸா-நீ || உபாயத்வ ஶக்தி சொல்லிற்று. ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வாஸாவம்
ஶக்தத்வமாகையாலே ப்ரவ்ருத்தியிலே ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்வ ஸாதநம்
வ்ருத்தி ஶக்தத்வமுபாயத்வபர்யவஸாநத்வ ஸம்பவியாதோவென்ற
வருளிச்செய்கிறார். (அவன்தானே இதி) (என்னுணர்வி இதி) என்னுணர்
வினுள்ளே என் என்னுடைய உணர்வினுள்ளே "ஸ்வைரேவோபாயஸம்
பதாமேஷ"இதி பங்க்தியிலே. (இருத்தினேன்) விஷயதயா ஸ்தாபித்
தேன். (அதுவும்) ஸ்வைரேவோபாயத்வபங்க்தியும் (அவனது) அவனுடைய
(இன்) போக்யமான (அருளே) க்ருபையே க்ருபைவ ஸாதநம்
என்றபடி. (இசைவித்து இதி) (இசைவித்து) விஶ்வஸிப்பித்து (என்னை) என்
னாத்மாவையுமென் ஸாத்தையுமென்றபடி. (உன்தாளிணைக்கீழ்) தேவரீர்
திருவடியுகத்தின் கீழே (இருத்தும்) ப்ரதிஷ்டிதமாகப்பண்ணும் (அம்
மானே) ஸ்வாமிந் என்றபடி. ஆனாலுமிங்கு ஸாதநாஸாத்யஸாதநோ
பாயவ்யாபாரம் கூடுமோ, ஸாதநாஸாத்யபத்தியாவது ஸம்பந்
தாநந்தரம் ஸ்வோபாயப்ரவ்ருத்திதாத்பர்யம்வா, அநுஷ்டிதாநம்வா,
ப்ரபந்நக்ருத்யம்வா, வித்யாஸாதநம்வா, கர்யகாரிவிஶேஷணம்வா,
இத்யாதி ஸாதநபர்யாயமென்று சிலஸாமாந்யமாயிகொள்ளவிரோதயி

ஸா:கா || வித்யாதி) ஞானாநந்தஸ்வரூபம் ஸஹஜமஹாஜத ஜந்மஸ்வஸ்வா
வித்வாந் தத்விஷயகரூபமேயபவத்ருஶ்யம். (இசைவித்தித்யாதி) ஸ்வ
ஸ்வாமிந் ஸ்வைரேவ ஶரணாகதிமஹிமா ஸ்வதந்த்ரயாஜந்ய ஸ்வாத்ம
ஜிவேஶிதவாநித்யர்த்தம். உக்தப்ரகாரம் ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரயோஜநோபா
யத்வாஸாதவேதாதிவேத்ய ப்ரவ்ருத்தாப்யவதி ஸம்பந்தஜ்ஞாந

ஸ்ரீ|| தாத்பர்யம். இப்படி ஸித்தோபாயத்தைப்பற்ற ஸாத்யோபாயம் வ்யாஜமாத்ரமாய் இது ப்ரயோஜநமன்றிக்கே நிற்கிற நிலையைப்பற்ற; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரம், ஸித்தோபாயஸ்வீகாரமாத்ரம், அநிவாரணமாத்ரம், அநுமதிமாத்ரம், அபிப்ராயமாத்ரம், சேதநக்ருத்யம், வ்யவஸாயமாத்ரம் அதிகாரிவிஶேஷணம் என்றிப்புடைகளிலே அதிவாதம் பண்ணினார்கள். இவ்வசநவ்யக்தியைக்கொண்டு இவைதானே யுக்தமென்றறுதியிடவொண்ணாது. இவையெல்லாம் "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறவிதிக்கு விரோதங்களாம். அதிவ்யாப்த்யாதிதோஷங்களுமுண்டு. அதெங்ஙனேயென்னில்; ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரமென்றாலும் ஸித்தோபாய

ஸா-நி||யாதோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇத்யாதி) ஸாம்ப்ரதாயிகொண்டு ஸித்தோபாயஸ்ய ப்ராமாண்யஸ்வீகாரமேவ என்ற படி. அதிவாதமென்று சொன்னதுகூடுமோ, ப்ரத்யக்ஷ ப்ரஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிகளே மோக்ஷஸாதநமென்று தோற்றுகிறதே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வசநவ்யக்தியைஇத்யாதி) ஸித்தோபாயஸ்ய ப்ராமாண்யத்தைப்பற்றியான வ்யக்தியைக்கொண்டு என்றபடி. அறுதியிடவொண்ணாதென்கைக்கு நியாமகமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார். (இவையெல்லாமித்யாதி) விரோதாதிவ்யாப்த்யாதிகளை யுபபாதிக்கிறார். (அதெங்ஙனேஇத்யாதிநா) சிலபக்ஷத்தில் ஸமுதாயத்துக்கு ஸம்பந்தாதிஸாம்யமுமென்றபடி. ஸம்பந்தஜ்ஞாநமாத்ரமென்றதுவும் ஸித்தோபாயஸ்வீகாரமாத்ரமென்றதுவும் வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாத்ரமேவமோ, கர்த்தவ்யஜ்ஞாநமேவமோ,

---

ஸா-கா|| க்வாசித்காரணத்வாத். (இப்படிஸித்தோபாயநா) யதா ஸம்பந்தஜ்ஞாநாதீநாம் ஶப்தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ ப்ரயோஜநாபாயகாங்க்ஷா ஸித்தோபாயஸ்ய அஸாதாரணஸ்வீகார்யம். ஸம்பந்தஜ்ஞாநஶப்தேந ஸ்வரூப ஸாஹசர்யாநாம் ஶப்தவிஶேஷகாநாம் ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் விவக்ஷிதம் ஸித்தோபாயஸ்வீகாரஶப்தேந ஸித்தோபாயஸ்ய ஶப்தத்தஃ நிரபேக்ஷரக்ஷகத்வேந ஸ்வீகாரம் விவக்ஷிதா அநிவாரணஶப்தேந ஸாதநாந்தரம் க்ருபா தத்ஸம்பந்தம் ஸ்வரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபார நிவாரணஸ்ய நிவ்ருத்திர்விவக்ஷிதா அநுமதி அபிமுக்யஶப்தாப்யாம் ரக்ஷாபேக்ஷா விவக்ஷிதா சேதநக்ருத்யஶப்தேந சைதந்யகார்யம் விவக்ஷிதம் வ்யவஸாயஶப்தேந அதிகாரிவிஶேஷணஶப்தேந "நாஹம்க்ருதிரேநம்" கஶ்சித் கொடிதீவீ" த்யுக்த ப்ரபத்த்யுபாயாங்கஸ்ய ஶரணவ்ரஜஸ்ய அநுஷ்டாநவிஶேஷ ப்ராப்யத்வமிதி ஸித்தோபாயஸ்வீகாரத்வம் ஸம்ப்ருத்தாவாத்வம் திவ ஸாதநம் தேஷாம் ஸாத்ய ஸித்தோபாயத்வம் ஸ்வீகாரே ஸாக்ஷாதுபாய ஶாயநாதிகாரே ப்ரபத்திரதிஷ்டம் ஸம்ப்ரதாயஹ. (இவ்வசநவ்யக்த்யாதிநா) அதெங்ஙனேயென்னில் ஸாத்யத்வம் தத்ஸம்பந்தஸித்தோபாயஸ்ய தத்ராஹ

௨௦ || ப்ரவ்ருத்திரோதமென்றாலும் இது வாக்யார்த்தஜ்ஞாநமாகில் விதி விஷயமாகமாட்டாது. அவிவேகஜ்ஞாநத்தாலே மோக்ஷமென்பார்க்கு உபாஸநாதிவிதிவிரோதம் ஸாத்யாவிசிஷ்டம், தத்த்வஜ்ஞாநமுடையவனுக்குப்பின்பு கர்த்தவ்யமான ஜ்ஞாநாந்தரமாகில் ப்ரவ்ருத்தியினுடைய விலக்ஷணாநுஷ்டாநவாக்யங்கள் சொல்லுகிறபடியே இதின் ஸார்த்தகத்வமங்கீகரிக்கவேணும். விசேஷோபாயஸ்வீகாரமென்றபாசுரத்துக்கும் விசேஷோபாயத்தையறிந்து அது தனக்குக்கார்யகரமாம்படி பண்ணுகிறவிதி ப்ரவ்ருத்தரூபாநுஷ்டாநவேளையில் ஸாந்த்ராஸ்ரயத்வாபிகாரிக்ருத்யத்திலே யிறே தாத்பர்யம். அநிவாரணரோதமென்றது விலக்காதரோதமானால் ரக்ஷகனான ஈச்வரனை இவன் முன்பு ப்ரவணனாய் விலக்கினானாகில் ஈச்வரனுடைய ஈச்வரத்வம் ஸங்குசிதமாம். உபாயத்தாலே நிருஹத்தையுண்டாக்கி விலக்கினானாகில் இவன் பண்ணுகிற ப்ரவ்ருத்தி ப்ரஸாதநமேயாகவேணும். ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷாவ்யாபாரத்தாலே விலக்கினனென்னில்; நிவ்ருத்திபரமான ஸாத்விகப்ரமாணவாக்யங்களிலும் வ்யாபரிக்கவொட்டாதிருக்கிற ஜாட்யதசையில் விலக்காதேயிருக்கும் போதும் ஈச்வரன் மோக்ஷப்ரதாநம்பண்ணவும் ஸம்பவிக்கும். அநாதிரோதமென்றால் அது உபாஸகனுக்கும் தோஷம். அவித்யாப்ரவ்ருத்திரோ

ஸா-நீ || என்றுவிகல்பித்து ஆத்யபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (இதுவாக்யார்த்தஜ்ஞாநமாகிலிதி) அவிவேகமானாலும் மோக்ஷஸாதநமானாலோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவிவேகேதி) த்விதீயபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (தத்த்வஜ்ஞாநேதி) விசேஷோபாயஸ்வீகாரம் ப்ரவ்ருத்தியென்கிற பக்ஷத்திற்கு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறார். (விசேஷேதி) அநிவாரணரோதமென்கிற பக்ஷத்தில் முன்பு பண்ணின ஸ்வரக்ஷணாநிவாரணம் ஸ்வபலத்தாலேயோ உபாயத்தாலேயோ, ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷாவ்யாபாரத்தாலேயோ வென்று த்ரேதாவிகல்பித்து தூஷணை தூஷிக்கிறார் (விலக்காதரோதமிதி) ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷாவ்யாபாரத்தாலே நிவாரணமென்கிற த்ருதீயபக்ஷத்திலும் ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷாவ்யாபாரத்தால் விலக்காமை யதாகதம்சித்தென்கிற போது நிவாரணமொழிகிறபோதிலே விலக்காமை விவக்ஷிதையோவென்று விகல்பித்து தூஷணை தூஷிக்கிறார். (ஸ்வரக்ஷணாபேக்ஷாதிநா) அநாதிரோத பக்ஷத்தை தூஷிக்கிறார், (அநாதிரோதேதி) அவித்யாவ்ருத்தி பக்ஷத்தை தூஷிக்கிறார். (அவிதி) வேதாந்த க்ருத்யமென்கிற ப

ஸா-கா || ப்ரவ்ருத்திரூபோபாயாதத்த்வ ப்ரவ்ருத்திஸ்வீகாரரூபவ்யாபாரம் ப்ரவ்ருத்திரூபஸ்வீகாரரூபமே தாத்பர்யமென்னாக்கு. விலக்காதே த்யாக ப்ரதாநம் பண்ண ப்ரஸாதிக்கிறதென்ன அநிவாரணரூபவ்யாபாரத்வ ப்ரவ்ருத்திஸ்வீகாரரூபிதஸ்வதிஷ்டம், அநாதித்யாக

ஸூ|| த்யாஜ்யத்வ சிக்ஷையிலுமுண்டாகையாலே இவ்வளவே ரக்ஷணீய
தைக்குறுப்பாகாது. வேதநக்ருத்யமென்றால் உபாஸநாதிகளும்
மற்றுமுள்ள வேதநவ்ருத்திகளுமெல்லாம் வேதநக்ருத்யமாகை
யாலே இதுக்கொருவாசி சொல்லவொண்ணாது. வேதநனுக்குத்தானே
வருமதென்று விவக்ஷிக்கில் உபதேசாதிகள் வேண்டாதொழியும்.
ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தி ஸ்வபாவத்வமென்னில்; தந்தாம் ஸாத்யாநு
ஸாரமாக வ்ருத்திவிசேஷம் வேறுபடும். "வ்ரஜ" என்று விதேய
மாய் ஸாங்கோபாங்காதிகளன்றிக்கே யிருக்கிறவித்தை அதிகாரிவிசே
ஷணமென்னவொண்ணாது. கர்தவ்யமாக விதிக்கிற ப்ரபத்தி தனக்கே
இப்படி யேதேனுமொரு கண்ணழிவுபண்ணில் உபாஸநாதிகளையும்
இப்படி கண்ணழிக்கலாம். அப்போது இச்லோகங்களாலே உபாஸ
நாதிகளிற் காட்டில் ப்ரபத்திக்கு வ்யாவ்ருத்தி சொல்ல நினைத்து தலைக்க

ஸா-தி|| க்ஷத்தில் உபாஸநாதிஸாதாரண வேதநக்ருத்யமோ ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி
நிஷ்டாநுஷ்டேய வேதநக்ருத்யமோ என்று விகல்பித்து த்ருதீயபக்ஷத்திலு
த்தர மருளிச்செய்கிறார். (வேதநக்ருத்யமிதி) த்விதீயபக்ஷத்தை நிரா
கரிக்கிறார். (வேதநனுக்கிதி) இந்தபக்ஷத்தில் ப்ரதிகூலோபதேசாதிவை
யர்த்யம்; ஸம்ஸமுமுண்டு வித்யஸாதாரணபக்ஷத்தில் ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தி
ஸாதாரணமோ ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தி ஸாதாரணமோ த்ருதீயபக்ஷத்தில்
ப்ரபத்தியிலேயவ்யவஸாநம் ஸிஷம் க்ருபாதிதீயத்தை தூஷிக்கிறார்.
(ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தி ஸாதாரணேதி) ஸாத்யவிசேஷஹேதுப்ரவ்ருத்தி
வைசாத்யாத் நாநாத்வம் ப்ர ஸம்பவிக்குமென்றுகருத்து. இனி
ப்ரபத்த்யதிகாரி விசேஷணமென்கிறபக்ஷத்தில் தூஷணமருளிச்
செய்கிறார். (வ்ரஜேதி) ஸாங்காதிஷ்வா விதிஜந்யாக ப்ரபத்திவிதேய
த்வாக விதேயபாஞ்சராத்ரோக்த நாயிகாரிவிசேஷணம் இதிபூர்வ
த்ருதீயோக்தி விரோதமென்றுகருத்து ஸவ்யபேக்ஷத்திற்கும ஸா
தாரண தூஷணமருளிச்செய்கிறார். (கர்தவ்யமாகவிதி) உபாஸநா
திகளையும் கண்ணழித்தால் வாதகமுண்டோ வென்றுவருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா|| உறுப்பாகாதித்யநேந ஸஞ்ஜீதத்வி த்யாவ்ருத்திஸர்வோபாத
ப்ரதிபந்நாஸ்யாஸ்வீகாரோ நிஷ்டாதீக்ஷம். (உறுப்பாகாது) உபயோக்த நஷ
வதீத்யஸ்ய: வேதநோத்பாதஸ்ய வேண்டாதொழியுமித்யநேந
வேதநக்ருத்யஸர்வோபாதப்ரதிபந்நாஸ்யாஸ்வீகாரோ நிஷ்டாதீக்ஷம்.
ஸாதநாந்தரத்வாத் வேறுபடுமித்யநேந வித்யஸாதாரண
ஸர்வோபாத ப்ரதிபந்நாஸ்ய ஸ்வீகாரோ நிஷ்டாதீக்ஷம். வ்ரஜேத்யாத்
யன்றுமித்யநேந ஸாங்காதிஷ்வா விதிஜந்யாக ப்ரபத்தி விதேயத்வா
யாக விதேயபாஞ்சராத்ரோக்த த்யாஜ்யத்வதீக்ஷ நுஷ்டேயம். கர்தவ்யம்
உத்யாதிகிலயாகக்கடவதுஉத்யநேநஸாங்கஸாதநா ஸாகாங்க்ஷோ

உசிட்டாது. ஸவிஷயஸ்வீகாரவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டுஹேதுவாகநிற்கச்செய்தே இஸ்விஜாவாயம் ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபெக்ஷமென்று பாஜிபண்ணவேணுமென்றில்; இது உபநிஷ்வியியாலே கூரோவிதமாதல் ஸ்வவசநவிரோதமாகலாம். ஆகையாலீஸ்வரன் பக்ஷஸாதநீயனுய் வ்யாதமான விஜாவாயம், ஹக்திப்ரபத்திகளிரண்டும் ப்ரஸாதநங்களாய்க்கொண்டு வ்யாநமல்லாத ஸாஜ்யாவாயங்கள். இவை யிரண்டத்தொன்றிலே யதாயிகாரஙிலையாகக்கடவது. சவெக்ஷிதஹேதுக்குவாயமாக விதித்த ஸாயநாஜரங்களை யிடையிடவேண்டாதபடி ப்ரபத்திக்கநஜரம் ஹரவ்ஸ்வீகாரம்பண்ணின ஸாரணுன் தவிர்ந்து நிற்கும் நிலையைப்பற்ற வனகுஸூமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அதெங்

ஸா-நி॥ (அப்போதுஜதி)ஸ்வஸ்ஜாதவிரோயிஉஷணாவத்திஎன்றுகருத்து "ஸாரணம்வ்ரஜ"என்று ஸவிஷயஸ்வீகாரவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டு விஜாவாயம் ஹேதுவென்று ஸாயிக்கிறது. விஜாவாய ஸ்வீகாரத்தாலும் நிரபெக்ஷமென்று பாஜிபண்ணவேணுமென்று வனகுஸூம் வொயிக்கிறதென்கிறபக்ஷம் நிஷ்டுஷ்டதயா ஹராஹ்மன்றேவென்று ஸாங்கித்துவரிஹரிக்குருர். (ஸ்விஷயெத்ராதிநா) வஷ்தக: ஸாவெக்ஷ விஜாவாயெவனகுஸூம் நிரபெக்ஷவாஜிவரமாகில் "உநாஸ்ஹேத்வாவாஸீதெ" த்ராதிவக்ஷபஷ்விதிருமாகையாலே ஜாக்ஷலாயநக்வாஸாவம் ப்ரஸம்ஹிக்கும் நிரபெக்ஷக்வ வாஜிவரமாகில் "ஸாரணம்வ்ரஜெ"தி உவாயவியாயகஸ் வவநவிரோயம் வருமென்று கருத்து. ஸ்வஸிஜாதத்தை உவஸம்ஹரிக்கிருர். (ஆகையாலிதி) இப்படியாகில் ஸாஸ்ரவாவாய வியாநவிரோயம் வாருதோ வென்றவருளிச்செய்கிருர். (இவைஇரண்டிதி) கயிகாரிபெஹெதந வ்யவஸ்திதமாகையாலே விரோயமில்லைஎன்றுகருத்து. இனி வனகுஸூத்திர்க்குயோஜநாஜரமருளிச்செய்கிருர் (கவெக்ஷிதஹேதுத்துக்கிதி) யதா நிரபெக்ஷாவாயஸாக்ஷஜனவன் செய்விக்கச்செய்கிறவ்யாஜாத்த்தை அவனோடொக்க வுவாயமாகவெண்டுகை உசிதமன்றென்றுவனகுஸூதாதவமென்றுசொன்னதுகூடுமோ' வடுவெடாக்க இரண்டுயோஜனைநயிலும் ஸாரணாவஸ்நாயிகாரணமான வனகுஸூத்திர்க்கு ஸாரணாகாரவிஸெஷவரக்வஞ்சொல்லுகையே யுவிதமாகையாலே ஸாஜ்யாவாயாதி மதாவாயக்வ வாஜிவ்வஹெஉவாக்வம் ஸ்ரவமோவென்றவருளிச்செய்கிருர். (கவெக்ஷிதஹேதுத்துக்கிதி) உஜாதிஸ்நாநம்

ஸா-கா॥ வஹாயர்ஜநிஷ்டநுயிஷ்டம் கடுயெகஸூஸ்ய கவயார ணாஸ்ஜ்ஹுநக வெகவஜவர்வி ஷயாஜ்யாவாய்நநயவாக்வம் வெ ... (கவெக்ஷிதெ த்ராதிநா) (நடுவேநிற்பஜத்ராதி)ஹக்திநிஷ்டை

௪௦|| ஙனேயென்னில்; ப்ரபத்தியும்பண்ணி அநந்தரமதடியாகவுபாஸநாதிகளுமநுஷ்டித்தால் ஸமோபாயமாகக்கடவதனை ஶரண்யன் க்ஷமிக்குநனாய் விஸம்வாதனல்லாத விவன்நிறத்தில் ப்ரபத்திக்குந்தனக்கும் நடுவே நிற்பதொரு சுமைசுமத்தாதே இவன் சுமையைத்தன் குணங்களின்மேலே யேறிட்டு "ஶரணம் த்வாம் ப்ரபந்நா யே த்யாநயோகவிவர்ஜிதா: । தேऽபி ம்ருத்யுமதிக்ரம்ய யாந்தி தத்வைஷ்ணவம் பதம்" என்றும், "ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தா" யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே குணவிஶிஷ்டனை தானே நிரபேக்ஷஸாதநனாய் நிற்கும் நிலையை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு ஶரணமாகவடையென்று இங்கு சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படியே ப்ரபத்தவ்யனை தன்னை ப்ரபத்தி பண்ணும்போது ஆகிஞ்சந்யாதிகளையொழிய வேறொருவதிகாரத்தை இதிலே வித்யாந்தரத்திற்போலே சொரிக்கொண்டு அதுவும் ப்ரஸாதநமான உபாயகோடியிலே நிற்கிறதென்றும்

ஸா-நி|| போலே ப்ரபதநமும் ஸமோபாயமாகையாலே ஶாஸ்த்ர விஷயத்தில் தந்த்ரத்தாலேயும் விதிக்கையால் ஶரண்யனுக்கு உபாயாந்தர ஸ்தாநமென்று ஓராகாரமுண்டோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்றிலிதாதிநா) உபாயாந்தர நிரபேக்ஷமுப ஸ்வீகாரத்திற்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார். (ஶரணம் த்வாமிதி)(ஆறெனக்கிதி) ஆறு உபாயம் எனக்கு நின் பாதமே ஶரணாக உபாயமாக அநந்யாபேக்ஷோபாயமாக தந்தொழிந்தாயென்றபடி. இப்படி ஶரணமதொவாயாந்தர நிரபேக்ஷ்யாநுஸந்தாந ப்ரஸக்தமென்று சொன்னதுகூடுமோ, அது ஶரணஶப்தஸாமர்த்யத்தாலேதானே விதிக்கையாலே ஸகலஶப்தத்திற்கு ஸந்த்யாவிஶேஷயோஜநமோவென்ன யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார். (இப்படியே உக்தி) இப்படியே உபாயாந்தர நிரபேக்ஷ்ய ப்ரஸக்தியிலேயென்றபடி. இப்படி ப்ரபத்தி பரிகராந்தர நிரபேக்ஷ ப்ரமாகில் ஸாத்யஸாதநாநுஷ்டாநம் ப்ரஸஜ்யாதோ, ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாதிகளாலே தநு

ஸா-கா|| ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரவேளைக்கையோக்யமநுஷ்டாயப்ராப்தம் ப்ரவ்ருத்யநுஷ்டாநம் காரணம் ப்ரபதநம் ஸக்தியோமாநுஷ்டாநநிரபேக்ஷ ஸ்வதந்த்ரமாப்தி ப்ரமாணதோவகத்யம். (ஆறெனக்கிதாதி) ஶமோபாயம் ஸாத்யஸாதநஸ்வரூப ஸம்ஸ்வரூபா வையோபாயகேவநாஸ ஐத்யம். அயாநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிம் ஸகலவிஶிஷ்ட ஸாநாதிஸாதிக்க்யவுப்யுக்தயோபாயாந்தரம் ஸாநுபவாக்யம் வைத்யாஹ (இப்படியேபரிவதிணைத்யாதிநா) ப்ரபத்தேராஜ்ஞாநுஜ்ஞா கைங்கர்யஸ்ய ஸாவயாந்த ரநுஷ்டாநாக்ஷப்யபேக்ஷிதம்

மூ|| [illegible]னைவைக்கழிக்கைக்காக ஸஹாயமென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஸ்ரீபா-
ஞ்சராத்ரஜ்ஞர்களாலே ப்ரதிஷ்டிக்கும் கர்மப்ராஹ்மணங்களுமெல்லாம ப்ரப-
த்திக்குத் துணையன்று, இப்ப்ரபத்தியாலே ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸமர்த்தனாயிரு-
க்கிற நானொருவனுமே இக்ஷணிகோபாயத்துக்குப் ப்ரதிநிதியாய்
நின்றேன், இப்ப்ரபத்திஸமத்தைப்பற்ற வேறொரு தேவைசெய்யவே-
ண்டா அத்தேவையைத்துணையாகக்கொண்டு உன்னை நான்ரக்ஷிக்கப்புகு-
கிறேனல்லேனென்று தாத்பர்யம். இத்தால் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாதிவிசி-
ஷ்டப்ரபத்தியொழிய ப்ரபத்திபரிகரமென்று பேறிட்டுத்தனக்கு வே-
றொரு ஸஹகாரிகாரணத்தைக் கூட்டவேண்டாவென்று சொல்லிற்று-
யிற்று. "யேநகேநாபி ப்ரகாரேண த்வயவக்தாத்வம்" என்றும், ப்ரப-
த்தாவேவ நிரீக்ஷிதம் த்வயே" என்றும்சொல்லுகிறபடியே ப்ர-
ணயப்ரபத்திக்கபேக்ஷிதமான தெளிவில்லாவிடினும் யதாசக்யாதி-
ஷ்டாநத்தாலே காயஞ்செய்கிற இவ்வுபாயத்துக்கு வேறொரு

ஸா-வி|| ஷ்டாநமானாலும் பரிகரமேவ தத்ப்ரதிஷ்டாநமில்லையென்றில்
ஆனாலும்ஸிசோபாய விசேஷணமான ஸஹாயம் ப்ரபத்திக்கிதர
ஸாபேக்ஷமாகமாட்டாதேயென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஜ்ஞா
நஜ்ஞேதி) இப்படிஸிசோபாயத்திற்குப்ரபத்திப்ரதிக்ஷஸாபே-
க்ஷம் சொன்னாலும் ப்ரபத்திக்கி ஸாபேக்ஷம் சொல்லவில்லையே
ஸிசோபாய ஸாபேக்ஷ தக்ஷிணென்றில் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர
ரம் ஸாபேக்ஷமும் ப்ரஸம்பியாதோவென்ற ப்ரபத்திகாநா-
ஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாரம் ப்ரதிபத்திஸாபேக்ஷம் ஸம்பத்தமென்றருளி-
ச்செய்கிறார். (இத்தாலிதி) இவ்வர்த்தத்தை ஸௌகர்திகந்யாயத்தாலே
த்ருடீகரிக்கிறார். (யேநகேநாபீதி) இப்படி ப்ரபத்திபரிகராஸர
ஹிதஸாபேக்ஷயாகில்பெருமாள்ஸமுத்ரத்தை சரணம் புகும்போது
ப்ரஹ்மத்த பரிதத்திலும் உபாயாஸரண சயநாபாஸாதி ரக்ஷ-

ஸா-கா|| த்ரு த்வயம்ப யோக்யதயோரநுஷ்டாநம் நத-
ஸர்வஸம்ஹாரிதயோக்யம் (ஸ்ரீஜ்ஞாநஜ்ஞைர்களாலேஜ_த்யாதி)
(தேவை) கபஸாதத்வம். உக்தயம் ஸௌகர்திகந்யாயேநாவப்ய-
பாதயதி (யேநகேநாபீத்யாதிநா) ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதாம்
விஷயவிஷய ஜ்ஞாநஸாவேதி ஸாமர்த்ய ஜ்ஞாநபரிகர ஸக்ருத்
த்வாரணேநாபி ஸம்பாதநே தா ஸமஸ்த ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாதி
ரிக்தாநபேக்ஷம் ஸௌகர்திகந்யாயஸித்தம். நநுதாநா
ஞ்சராத்ரஸம்ஹிதாதிரிக்தாநபேக்ஷம் ராமப்ரஹ்மத்தாஸ்த்ராதிநா
ஷ்டிதசரணாகதிப்ரதிபாதகஸாரஸ்யஸாரதம்பஸம். தத உபாயாஸ்த
ரண திராஸராவாதி நியமேக்ஷணாபேக்ஷதிதத்த தயோஸ்

தம்|| அதிகாரத்தைத்தேடப்போக வேண்டுமில்லையிறே. "ததஸ்ஸாகரவேலாயாம் தர்பாநாஸ்தீர்ய ராகவ: | பாஹும் புஜகபோகாபம் உபதாயாரிஸூதந: || அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே:" என்று பெருமாள் ஸமுத்ரத்தைப்பற்ற ஶரணாகதிபண்ணின விடத்திலும் "ஸராஜா பரமோதாரோ தேவதேவ ஸ்ஸநாதந: | ஶரண்யம் ஶரணம் கத்வா நாராயணம் ஹரிம் || ஸஹிதோ நிராஹாரஸ்ஸுஸமாஹிதோ ராஜா | தஸ்யாதஸ்யேந ராஜா தேவம் நாராயணம் ப்ரபும்" என்று ஸத்த்வப்ரயோகவ்ருத்தாந்தத்திலே ப்ரஹ்லாதவிஷயத்திலுஞ்சொன்ன ப்ரகாரங்களுமெல்லாம் ப்ரபத்திக்கங்கமன்று. இவ்விரண்டிடமும் ஸாதிகாரப்ரபத்திரூபமாகையாலே அங்கந்தநியமங்கள் சொல்லப்பட்டவை. இப்படி ஸா-

ஸா-நீ|| மான சிலவங்கமதாநுஷ்டாநஸங்கல்பாதிகளையுமாகப் ப்ரபத்திக்கிச் சொல்லுகிறது விரோதியோவென்றருளிச்செய்கிறார். (ததஜ்ஞாதி நா) ப்ரபத்திக்கிவையங்கமன்றாகில் அங்குப்ரதிகாரவிஶேஷம் சொல்லுவானேன் என்றருளிச்செய்கிறார். (இவ்விரண்டிதி) அவ்விடம் ப்ரதிஶயநாதிவிஶேஷமாகையால் ப்ரபத்திப்ரகரணமல்லாமையாலே விரோதமில்லை என்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸாங்க ப்ரபத்திரூபமாகில் அவ்விடத்தில் ஸாங்கத்வம் த்ரயாணாம் கஜேந்த்ரணம் த்ரௌபதீ ஜாநகீ ஸாரணம் ரக்ஷணம் ஸர்வகர்மாணி ஶ்ரீஹ்ருஷீகேஶம் யஜ்ஞமேவதி ததா ஸர்வாஸ்ஸம ப்ரபத்தேர்வ்யாப்தி ஸாதநா வ்ருத்திர் த்ருஷ்டா ஸ்வயமேவ கூடுமோ வென்றருளிச்செய்கிறார். (இப்படியிதி) இப்படி ஸாங்க ப்ரபத்தியுமே ப்ரதிஶயந விநாஶார்த்த ப்ரபத்திவ்ருத்திக்கஸ்ஸாங்க ஸாங்கத ப்ரணாமமிதி என்றுகருத்து. இப்படி அநேகஶப்தார்த்தாநுஷ்ட-

ஸா. கா|| யாநுஷ்டாநாதிவிஷயமான ப்ரபத்திவாக்யாநவிரோதமிதி மிவ்யஞ்ஜநா. (தத ஸாங்கேத்யாதி) ந "மஹாவிஶ்வாஸ"மித்யத்ர ப்ரதிநிதேஶ்சத "நவஶ்யம் ஜ்ஞாநாதநம்" இத்யாக்ஷேபஸ்ய ஸமாஸ்யாதிகமாத்ரஸ்ய "அகோபிர்யக்ஷ்யஸ்வாங்கப்ரபத்யா மோக்ஷ: ஸாத்யோ பவதீதி | ஸாத்யே ஸாதநம் ப்ரதிஜ்ஞா க்ருஷ்ணார்ப்பணோபாயோ" இத்யாதிஸ்ருதிஸங்க்ஷேப விஶேஷணாத் ஸமாஸ்ய ப்ராஜ்ஞ இத்யர்த்த: "விநதவிஸ்வாஸே" இத்யாதௌ ப்ரக்ருதயோ நம்ஸ்காராதிவ்யாப்யேந ஸாங்கப்ரபத்தே: ஶ்ரேயஸ்ஸ ஸாத்யஸ்யாங்க ப்ரணாமவிதிரேவ நியாமகோபவாதஸ்ய நிஷ்ஸாதிக்கஸ்ய ப்ரணாமஸ்ய விவக்ஷித இதி நஸமாப்யவிரோத இத்யபிப்ராய: (இப்படி ஸாங்கேத்யாதி) ந "யாம் க்ருதாம் ஸாங்கேதோ ஹ்யநுவதேவ நாஸ்திக: | ஸமக்ஷிஹிவ்யா

உசிதக்ருதவ ஆண்டத்திலுங்கண்டுகொள்வது. இங்கு ப்ரபத்த்யத்யாயாதிக ளிற்சொன்ன ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிபரிகரங்களொழிய வேறொரு நியமங்கள் வேண்டா, ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ராக்ஷஸீ விபீஷணஸ்து ஸம்யக் ... மஹேந்த்ர ... தேவ ஸாத்வ த்ரிஶங்கு ஶரணாகத கிராத காக கபோதாதிகள் ப்ர ணாமதராகிறபோது அப்போதை ஆநுகூல்யாதிகளையொழிய வே றொரு உசிதக்ருத்யத்தையைச் சொல்லக்கண்டிலோம். க்ஷணகாலஸா த்யமாய் நிரபேக்ஷமான ப்ரபத்த்யாத்தாலே கடுக அவ்வோ ப்ர ணாமதருக்கு அவ்வோ அபேக்ஷிதஸித்தியுங் கண்டோம். இப்படி ஶா

ஸா-நீ|| ஆநுகூல்யாதிபரிகரநிரபேக்ஷமென்றுசொ ன்னதுகூடுமோ, ஸாதநத்வம் பரிகரஸாதந நிரபேக்ஷமாய் மாய்க்கொண்டு ஆநுகூல்யாதிநிரபேக்ஷமும் ப்ரஸங்கியாதோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார்.(இங்கிதி) ப்ரபத்த்யத்யாயத்தில் ப்ராதிலோமிகமாக ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகம் விஹிதமாகையாலே அங்கப்ரபஞ்சநிர பேக்ஷம் தத்வ்யதிரிக்த விஷயதயா வ்யவஸ்திதமென்றுகருத்து. ப்ரபத்த்யத்தி லில்லாவிட்டாலும் ப்ரபத்திப்ரகரணாந்தரத் தில் பரிகராந்தரம் சொல்லித்தாகிலதுவும் அபேக்ஷிதமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார். (ஸக்ருதேவேதி) ஸாதநம் ப்ரபத்திக்கு பரிக ராந்தராபேக்ஷை இல்லாவிட்டாலும் அபிமதஸித்தியில் பரிகராந்தரந்தான் ஆவ்ருத்திதான் வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கி றார்.(க்ஷணகாலஸாத்யமாயிதி) அந்யஸஹகாராநபேக்ஷந்தாலே பரிக ராந்தரவிலம்பாபாவ ஸமவிலம்ப மில்லையென்றுகருத்து. உபாஸநஸ ப்ரபத்தியிலிப்படி கூடினாலும் பரமைகாந்திகளுக்கு ஶோகாஸஹ ப்ரபத்தியில் அங்காந்தர பரிகராந்தர மில்லையாகில் அபேக்ஷிதகாலத் திலே ஸமவிலகூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படியுதி) த

ஸா-கா || தஸ்யக்ரியாஸ்வரூபஸம்ஶயம்|| உபவீதம் ப்ரிபாபத் ... ... ஸர்வஸ்வ ... ... நிரபேக்ஷத்வம் ... ... தஸ்மாத் ... ... ஶோகாஸஹப்ரபத்தே ... நிரபேக்ஷத்வ ... ... (இங்கு ப்ரபத்த்யத்யாயாதீதி) ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே. அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம. ராக்ஷஸீ த்ரிஜ டா ... ... விபீஷண ... ஶரணாகத ... ... ஆகதம் ... ...

௨௯ || க்ஷாமணப்ரபத்தியிலும் இவன் கோலின காலத்திலே ஸம்ருத்திக்குக் குறையில்லை. இது "ஸர்வதர்மாந்" என்கிறவாக்யத்துக்கும் தாத்பர்யம். "பரித்யஜ்ய" என்கிறவிடத்திலே பரிகாராந்தராநபேக்ஷை சொன்னபொருளிலே ஸாங்கஸ்ஸக்ருத்த்வத்தில் இந்தயோஜனை ஸ்வீகரணீயமுமாகக் கடவது. இதுக்கு அபேக்ஷிதம் விவக்ஷிதமாகவுமாம். ஸாங்கஸக்ருத்துக்கு இது பொருளானால் "பரித்யஜ்ய" என்கிற விதுக்கங்கு சொன்னவ

ஸாதநீய்ருத்யத்தரமிலலென்றுகருத்து. க்ஷாமணப்ரபத்தியில் அநந்ய ப்ரயோஜனமாதல் ஸமர்த்தராலே ஸம்ருத்தியுண்டாகிலும் அதீந்த்ரியப்ரக்ஷாமண ப்ரபத்தியில் ஸாதநாந்தர பரிகாராந்தரமில்லாவிட்டாலும் அவஶ்யம் ஸம்ருத்தியுண்டென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதுஜதி) "ஸர்வதர்மாந்" என்கிறது ஸகலப்ரகார ஶோகநிவ்ருத்திஷயமாகையாலே பரிகாராந்தர ஸம்ருத்தி ஸம்பாதிப்ர யாதஶோகமும் நிவர்த்யமென்றுகருத்து. இப்படி ஸாங்கஸக்ருத்திற்கு பரிகாராந்தரநிரபேக்ஷத்தில் தாத்பர்யமாகில் ஸர்வமும் "ஸர்வ யதாந பரித்யஜ்ய" என்கிறதற்கு நிரபேக்ஷவிஷயமாகவும் சொன்னபடியானே ஸாதநாந்தரம் ப்ரஸம்கியாதோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (பரித்யஜ்யதி) அதிகாரப்ராப்தியில்லாமையாலே த்யாகீ கரணங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்.(இதுக்கிதி) ஸாங்கஸக்ருத்திற்கு நிரபேக்ஷாபேக்ஷஸ்வபக்ஷத்தில் "பரித்யஜ்ய" வென்கிறதுக்கு ஸாதநாந்தரம் ப்ரஸம்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்கஸக்ருத்துக்கிதி) இப்படி ஸாங்கஸக்ருத்துக்கு ப்ரபத்தியில் உபாயஜ்ஞாநமும்

ஸ்டீகா || ப்ரபந்நாய், ஶோகாநாம் ஸர்வேஷாமுத்பத்திநிவர்த்தகத்வேந, ப்ரபத்தேர் யாதாத்ம்யமேவ ப்ரபந்நம், பாபஸ்ய ஶாஸ்த்ரவிஹிதப்ராயஶ்சித்தாஸாத்யத்வே ப்ரபந்நஸ், தேவாஸ்ய யஜ்ஞாஸாம் ப்ராயஶ்சித்தாம் தாஸப்ரத்ய விஷயம் ஶரணம்மதம். ஸாத்த்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரீயத்வ ஸாத்ய ஶரணம் மதம், ப்ரஸக்தப்ராதுர்பவ விஶ்வாஸிந: ஶரணம் மதா, கிராதம் கபோதம் ஶரணம்மதம், காகம் ராவணம் ஶரணம் மதம் கபோதஸ்யவிம்ஶரணம்மதம், அஸாமாந்யஸ்வரூபம். ஸாஷ்டாம் ஶரணாமதிப்ராமாண்யகாரணேஷு ந கோபி யதாயாதநாஷ்டி தயா ஸ்ருதியத ஐதரேயம். ஸாங்கஸ்யேவ ஸ்வாயாஜ்ஞாநாம் மாநம வ்யவஸ்தாபகம் ஶோகநிவர்த்தநாபேக்ஷிதத்வாத் (இது "ஸர்வதர்மாந்" இத்யாதிநா) ஸாவஜ்ஞாமிதி "அஹம் மாமேகம் ஶரணம்" இதி நிரபேக்ஷம் வ்யவஸாயதயோக்த ந த்யாமஸ்யவே நவஸாதநாந்தரம் ஸ்வாதீந் த்யாஜ்(பரித்யஜ்ய த்யாகீ) (இதுக்கதிகாரேதி) "ப்ராயஶ்சித்தம்" ப்ரசாவகஸ்ய ஸ்வப்ராயாந்தி நிவாரணம் | ப்ரபத்யேவ ப்ரஜஜாதீ க

ஜ ॥ ஸாத்தாரங்களைக்கொள்ளவுமாம். ஸவிகார த்ரவ்யத்துக்கு உபாதா
நாதிகளானவம்சிகளையும்இவற்றின்விகாரங்களானதாத்தாரங்களையுந்
கழிக்கிற விப்பொருள்களில் இவ்வேகத்வம் ஸாமான்யனை விசேஷித்த
படியென்னென்னில்; அசித்தின் பக்கலிலே இவை ஸாதநமாய்க்
கொண்டு ஸாமான்யத்தோடு துவக்கற்றமை காட்டுகைக்காக. "தோகம்"
என்கிறது "ஸவத்யத்தாநு" என்கிறவிழில் ஸத்வத்வத்தையும்
"ஸவபாவெக்யம்" என்கிற மேலில் ஸவத்வத்தையும் பார்த்

ஸா-ஸீ ॥ விகாராஸ்பதமுத்தூமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்
போது ஸாமான்யவிசேஷணங்களாகாதே, பஞ்சாத்தத்யகாரணமா
னத்துக்குநிரபேக்ஷமாகியாநிவேதநத்தாவஸ்தையமென்றில்
அப்போது த்வத்திரவாம்சியிலும் ஸூந்ஸாதாநம்களிலும்
நிரபேக்ஷம் த்வம்சியாதோவென்று ஸங்கித்து உத்தரமருளிச்செ
ய்கிறார். (ஸவிகாரேதி) (அசித்தெநதி) அதுபாதாந விகார
நாமென்றபடி. விஷயமான ஸவிகார த்வத்திவ்ருத்திக்கு ஸாதந
விகாராஸ்பத நிரபேக்ஷமென்று விசேஷிக்கையாலே த்வத்திக்கு
உபாதாந விகாராஸ்பதம் ஸித்தமென்று கருத்து. பாதநத்து
கத்வத்துக்கு விதேயாநாதிவெக்ஷயாயஸத்தகமாக ஒருஅதிச
யம் சொல்லாநின்றுகொண்டு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறார். (ஸவ
யத்தாநிதி)ஸவத்வத்தாத்தியஸம்பந்திதாதத்தாலேஸவிசேஷ

ஸா-கா॥ தேத்ராவாதேராநந்தம்|தஸ்ம்சேஷ்ய ஸாபேக்ஷஸ்வஸா
ஜ்யஷ்டிஞ்தா ॥ உபதேசாதிஷ்டாவாதேரகத்வஸ்ப்ருதா"
உத்யோக்தகத்வாதேஷ நிரபேக்ஷம் த்ரஸத்வாத
கேவலகத்வேஸ்தாசத் ஸ்ரீகாய உத்தம். (அங்குசொ
ன்னவஸாதாரங்களைஉதி) "கதாபரூபாசிகாரகாகித்யுவா
ஸுயா । ஸநந்தனாமோததாணாஸேத்ரம்பவாராஸம் ॥ தத்வ த்ர
ஸாவஸநா வஹ்ராஸந்த்ய ஸம்பதம் । ஸவயதத்வ விதாநு
ஸ்வாஸாஸ்ரயதா" உத்யோகேஷதேஷசதாநிரபே
க்ஷவைக்யஸ்வாசதேநாதிர்கஷ்யதத் ஸ்ரீகாயஉத்தம்.
நம். தத்வம் ஸாதாரண நிரபேக்ஷ வோயமெகத்வஸ்ய
ஸம்பந்தவாயகேந ஸத்வாதேந நயம் ஸாதநாயிகாரணே த்தி
ஸங்காநந்தே ஸம்பந்தத்வ ஸாதாராஸவத்திகநிரபேக்ஷ
ஸ்யாவ வோயகத்வாத் தத்ஸாதநாயிகாரணேதி விஸாதி (ஸூ
விகாரேத்யாதிநா) (இவற்றினித்யாதி)ஷதாதேரபாதாந தத்ஸங்
நம் ஸம்பத்தி த்வ ஸாதநதயாநுபாராஹித்ய ஜ்ஞாபநாய. ஏகத்
தி ஸாதநாயிகாரணேநிதேசஸ்ய உத்தம். ஏகத்வஸ்வாவ்ருத்
தோபோயநேவ த்வ ஸித்வ ரவ்யாதத்தாவ தத்வம் ஸேஷ

ஶ:॥ இவ்வேகஸ்வரூபம் ஸர்வஸ்வரூபத்துக்குப் ப்ரதிஸம்பந்தியாய் நிற்கிறதெ ன்றுஞ்சொல்லுவர்கள். அப்போது "ஸாக்ஷாத்க்ஷேமேண ப்ராப்தவ்யோ யேநயேநேஷ்டஹேதுநா | ஸஸாத்யஸ்யாஹமேவேதி ஸாத்யஶாஸ்த்ரஸம்க்ரஹ:". இத்தாலே என்சொல்லிற்றாயிற்றென்னில்; "யதேஷ்டகாரி காரிணாந் நஸாத்யம் ஸாதநம் தபோ: | ஸாக்ஷாத்க்ஷேணா ப்ரஸாதேந யோமேநந்ய ஸக்தித:॥ ப்ராப்யதே பரமாத்மா யதா நாவதார்யதே யதி: | தேந தேநாப்யதே தத் ந்யஸ்தமேவேந ஸம்ஹாரதே ॥ பரமாத்மா தேநைவ ஸாத்யதே பரமேஷ்டிக:" என்கிறகட் டளையிலே தனக்கபிமதங்களாயிருப்பதேதேனுமொரு ஸமங்களைப்பற் ற அவற்றுக்கநுகுணமாகத் தனித்தனியே ஸாதநங்களாலே விதிக் கப்பட்ட உபாயங்களில் ஜ்ஞாநாபாவத்தாலேயாதல் ஜ்ஞாநமுண்டாயிரு க்க ஶக்த்யபாவத்தாலேயாதல் இவையிரண்டுமுண்டாயிருக்க விளம் பாஸஹத்வத்தாலேயாதல் ஶோகித்த அதிகாரியைப்பற்ற அவ்வுபாய ங்களொன்றிலும் நீ யலையவேண்டா, அவை தனித்தனியே தரும் ஸமங் களுக்கெல்லாம் ப்ரபத்திவஶீக்ருதனான நானொருவனுமே யமையுமென் றுசொல்லிற்றாயிற்று. பலௌஷதங்கள் தரவல்ல ஶோமரஸத்தையெல்

ஸா-நி॥ விதியுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாக்ஷாத்க்ஷேணேதி) "ஸஸாதஸ்யாஹமேவ" இதியேவகாராபேக்ஷம் விவக்ஷிதமா கில்வாயிதமன்றோ, தத்தஸ்வாதீநஸாதநமபேக்ஷ்யம் விவக்ஷித மாகில்ஸ்வதந்த்ரஸாதநம் வாருதோ, கதிநவிஷயத்தில் ஸாதநாஸாதந ஸாதநாந்தரநிரபேக்ஷம் விவக்ஷிதமென்றில் உபாயாந்தரஶக் தரான நாயமாநி ப்ரஹ்ருதிகளுக்கு ஶோகாபாவம் ப்ரஸம்பியாதோ வென்கிறவபிப்ராயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (இத் தாலிதி) இப்படியாகில் ந்யாஸமே ஸர்வபலப்ரதிகொடிபாகதோ ற்றுகையாலே ஸகலஸ்வவிஶேஷித விஶேஷாயத்திற்கு ஸர்வபல

ஸா-கா॥ ப்ரபத்திகரோதா (ஸர்வபலப்ரதக்ருதிநா) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஜ்யோதிஷ்டோமாதீநாம் ஸாத்யதயாபிமதஸர்வ ஸாமாஜ்யாதிஸமஸ்தஸர்வ வேகவர்வஸாதநத்வம். ஸர்வஸ்வாதிஸகலஸாதநத்வாவ ஸம்ஶாம் "கார்ஸ்ந்யாதிஸர்வகாமஜாஷ்டீவாதமாம்ஸ்து ஜோஹாது ஶமேத்ராக்தாதிகாஷ்யாஸ்வர்ஸவம் கணந்நாஸாக்ஷிரோதாது | யேவா நேத்ரக்ஷவித்து ஹ்ருதிவிக்ருதிஜ்ஞாவ்யாயப்பஸஙக்ஷிஜ்ஞாநாஸாம் ஹோ ஜ்ஞ்ரமாநமேஷாது ப்ரஶயதிவய: விஜ்ஞேதிஸாயா:॥ ஷண்ணா க்ஷேத்ரம் ஸஜ்ஞம்வா ஶோமஜம்வாவிவேஜ்ஞம்|நாஸ்திஹேஷஜந்ருத்து நாராயணபராயணா" இத்யாத்யுக்தௌஷத ஶ்ரேஷ்ட்யத்ர நிரஸ்ரீதி (ப்ரஸித்தௌஷதங்களித்யாதிநா) நரேஶவமேகஸ்வரூபமஹவத்ரேஷ்டஸ்ய

ச்சு||லாம்இஸ்ஸிஜௌஷதமொன்றுமேதரவற்றுகையாலே நீ ஔஷதாந் தரங்களுக்கலமாவாதே யிந்த ஔஷதமொன்றையுமே யுபஜீவிக்கவமை யும், இதுவுனக்கந்த ஔஷதங்களாலே கழிக்கப்படும் வ்யாதிகளெல் லாத்தையுங் கழிக்கும், உனக்குப் பின்பு ஸர்வரோகங்களையும் ஸம ஜிக்கலாம், நீ ஆரோக்யத்தையும் ரோகங்களையுமிழக்கிறோமென்று வெறுக்க வேண்டாவென்று சொல்லுமாப்போலே யிருக்கிறதிச் சுலோகம். ஸர்வஸௌலப்யம்பவமாயான வேகஸ்வம் ஸிரோ வாய வ்யாநத்தாலே ஸாதநத்தை விசேஷித்துக்கொண்டு நின்று ம். "ந்யாஸமேஷாம்" என்கிறபடியே வ்யவஸ்தியொன்றுமே ஸர்வ யஜ்ஞாஸாநத்திலும்விதிக்கப்படுகிற தென்றுதோன்றும். இத்தால் ஸ்ரீவத்ஸாதிகளும்இப் ஸமவஸ்யவஸ்திபண்ணலாமென்றதாயிற்று.

ஸா-நி|| வ்யத்கொடிஸம்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (பலவிதி) (அலமாவாதே) ஸமர்த்தமாகியாதேஎன்றபடி. ஔஷதயாவஜீவநம் போலே ஸாதநவாதம், பலஔஷதம்போலே ஸக்ரூஷ்வோபாயாம் தரம்ஸஔஷதஸாதநஸாதநஸம்என்றபடி. இப்படியாகில்"வேத நவேதநவ்வேதத்தந்த்ரஸமவேநவேஷோர்த்தவேத"என்றுந்யாஸத்திர்க்குஸர்வயஜ்ஞஸாதநஸங் சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென் றவருளிச்செய்கிறார். (ஸர்வஸௌலப்தி) ஸாதநம் ஸாக்ஷாத் ஸர்வ யஜ்ஞஸாதநஞனும ஸர்வயஜ்ஞ ஸாங்க ஸர்வஸம ஸாயநதயா விஹிதஸ்வ வேஷத்தாலே ந்யாஸ ஸர்வயஜ்ஞஸாதநமென்று வ்யூஹணஞ்சொல்லுகிறது ஸாதநத்துடையஸர்வயஜ்ஞஸாதநஸ்வம் நிஷேதாக யன்றிக்கே வ்யவஸ்திஸாங்கமென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸர்வயஜ்ஞஸாதநதயா ஸமவஸ்யவஸ்தியாநங்கூடுமோ, உதார வர்ஷாஸேஷுக்களுக்கு ஸ்வாரணம்ஸ்ரீதிகண்டு சாத்ஸ்ரீத்ஸ் ஜேஷதாஜ்ஞாஸரஸ்யணம் சொல்லுகையாலே ஸமவஸ்யவஸ்திக்கது கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இத்தாவிதி) ஜேஷதாஜ்ஞாஸ்ய

ஸா-கா|| நஸ்யஸர்வஸ்ய விஷ்ணுஷேஷபர்வஸ்ஸமாந்யஸஸ்ய ஸர்வ ஸர்வஸாதநவிஜ்ஞஸ்யாதித்ய ஸமாந்யஸ்வஸஜஸ்ய ஸர்வ ஸத்வ ஸ்வவேயஸ்வஸர்வஸமாந்யஸஸ்யஸர்வஸமஸாயநஸ்வம் விஷேஜேஷத்ர ஹ(ஸர்வஸௌலப்த்யாதிநா)ஸர்வஸாவவிஷோவந ஜேஷத ஸாதநாமதி வியாயகே ஸவிஸ்து ஷேஷகே ஸாதநரம்தஃ ஸர்வஸமஸாயநஸ்வவ்யயநஸ்யஸதித்த "ஸக்திஜ்ஞாநாதிவ்யூஸிம் வரிவாரண ஷண்ணாதி" த்ர்யஜ்ஞேந்ஷமிஸஜ்ஞாநாவேக்ஷயா ஸவி ஷேஸம் ஜேஷதாஜ்ஞாஸஜநவ்யாவ்ருத்திஸ்வஸ்திதஸ்விவ்யஜ்ஞாஸ. (இத் தால் ஸ்ரீவத்ஸாதி) ஸவம் ஸமர்த்தஸ்ய ஸர்வஸமஸாயநஸ்வ

ச௦|| அப்போது "ஸ்யாத்³விஶ்வாஸவ்ருத்³தி⁴ஶ்ச ஜ்ஞாநஸ்யைவாபரோக்ஷதா। ஜ்ஞாநாதிஶயஸம்பந்ந: ப்ரபந்ந: ஶ்ருதிக: || ஸத்வஸ்ய வ்ருத்³தி⁴ஸம்பந்நோ ஶிஷ்யோ ப்ரபந்ந: । ஜ்ஞாநவைராக்³யஸம்பந்நோ தைவதோ ஹ்யதிரோஹித:" இத்யாதிகளிற்படியே ஶாஸ்த்ரங்களில் விஶேஷணமாய்ப் புகுமவை யொழிய மற்றும் ஸத்வாதிகளையிலும் தைவதாந்தர ஸம்பந்தமற்றிருக்கை முதலாம். ஶோகத்துக்கு பாபாதிகளாய் உபாயவிரோதிக ளைக் கழிக்கவேண்டுவார்க்கும் இப்ப்ரபத்தி பண்ணலாம். ப்ராப்தி விரோதியை யைக்கழிக்கவேண்டுவார்க்கு மிப்ப்ரபத்திதானே யமையுமென்று ப்ரபத்தியினுடைய ஸகலாதிகாரஸாமர்த்²யமிங்கே சொல்லிற்றாயிற்று. இதில் ப்ரபத்தி உபாயவிரோதியைக் கழிக்குங்கட்டளையை ஸ்ரீமீதாஹாஷ்யத்தில் த்³விதீயயோஜனையிலே யருளிச்செய்தார், ப்ராப்திவிரோதியை

ஸர்வ-ஸ்ரீ||ணமேகம் ஶரணமென்று நிவர்த்யமில்லை என்று கருத்து. இப்படியாகில் த்ரிவர்ணாதிகளுக்கும் ஸாமாந்ய ப்ரபத்தி போலே ஸாமாந்யவர்களுக்கும் ப்ரயோஜநாந்தரோபாயம் தைவதாந்தரஸம்பந்தம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்போது உதி) ஶாஸ்த்ரங்களிலும் சுத்தஸத்வ தைவதாந்தரநயம் ப்ரஸம்பந்தோவென்றிதெத்தி இப்படி ஸகலஸாமர்த்²யம் ப்ரபத்தி என்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது "ஸர்வபாபேப்⁴யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஶோகநிவ்ருத்தி ஸம்பந்தங் கூடுமோவென்றவது ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தனென்கிற வஸ்துபாயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (ஶோகத்துக்கிதி) இப்படி ஸர்வஸாமர்த்²யமுண்டாகில் ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்தில் சொல்லவேண்டாவோ அங்கும் த்³விதீயயோஜனையில் சொல்லித்தென்னில் அங்கு உபாயவிரோதிநிவர்த்தகத்வம் சொல்லித்தன்றிக்கே ப்ராப்திவிரோதிநிவர்த்தகத்வஞ்சொல்லவில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இதி ஸித்தாந்தநா) இப்படியாகிலிரண்டிடத்திலும் இரண்டாகாரஞ் சொ

ஸா-கா || ஶக்தா ஸந்த்யஜ்ய ஸாத்³யத்தாநாம் ப்ரத்யக்ஷஸாத்³யஸம்பந்தம். (ஶோகாஷ்டத்துக்கு உத்தாரநா) ஸாத்³யஸம்பந்தஸ்ய ஸாத்³யஸாத்³யஸம்பந்தம் ஸ்வாரஸ்யபூர்வகம். (இதில் ப்ரபத்தித்ரயிநா) நநு ஸாஷ்யகாரேண ஶோகநிவர்த்தகஸாத்³யஸாத்³யத்வேந ப்ராப்தோக்தம் ஸர்வஸாத்³யஸம்பந்தம் தம் கிம் ஶாஸ்த்ரிஷி ஸீதாபாஷ்யே ஸாத்³யஸ்ய ஶோகநிவ்ருத்திர் ஶோகநாஶம் ப்ராப்திவிரோதி "யஜ்ஞேநாபிரோ" த்ரிகாலம், "தேநதேநாப்ய தத்பராமம்" ஶாஸ்த்ரம் ப்ரபந்நஸ்ய ஸ்ரீமத் ஸர்வஸாத்³யஸம்பந்தம் ஸ்வாரஸ்ய பூர்வகம் ஸாக்ஷாத் வாரணோபாதாநம் ப்ரஸம்பந்தம்

௭௨ ॥ க்கழிக்குங்கட்டளையைமத்யத்திலேயருளிச்செய்தார். இவையிரண்டி டத்திலுமொன்றைசப்தமித்துஒன்றையருளிச்செய்தபடியன்று. இரண் டிடமும்ஸூத்ரஹிதஸாத்யஸாதநங்களைவ்யவஸாயத்தின் ப்ரபாவத்துக்குதாஹ ரணமாம். ப்ரணவம்ஸம்ஸாரத்தில் ப்ரவேசிக்கின்றஸ்வதந்த்ரமாயும் நிற்குமாப்போலேஇப்ப்ரபத்திஅதிகாரிவிசேஷத்திலே ஸக்ருத்ப்ரயோகமாய் அபேக்ஷிதஸாரத்திலே ஸ்வதந்த்ரமாயிருக்கைவசநபலத்தாலேஸித்தம். இப்படி நியதாதிகாரமாக ஸக்தி ப்ரபத்திகள் விகல்பித்து நிற்கிற நிலை "ஸக்த்யாவராயோவாபி ப்ரபத்த்யாவா ஜஹாதி" இத்யாதிகளிலே ப்ர

ஸா-நீ॥ல்லவேண்டாவோ, வரமேககாரணஞ்சொல்லுகையாலேசப்த ஸாதநம் ப்ரஸம்ஹியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடத்தி லுமிதி) சப்தமதேத்யாதகமன்றாகில் ஸ்வஸ்மை சப்தஸாதேர்ஸக்தி க்கு நிவர்த்தகமோதென்னவருளிச்செய்கிறார். (இரண்டிடமுமிதி) ஸ ஸூத்ரஹிதஸாத்யஸாதநம் ப்ரபத்திப்ரணவ அதிவஸமாகையாலே தத்தத் ஸமேகஸாதநஸ்வாத்ம்ஸதாஹரணமாம் என்று கருத்து. இ ப்படியாகில் ப்ரபத்திக்கு ஸாங்கமும் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ப்ரஸம்ஹிக்கை யாலே விரோதம்ப்ரஸம்ஹியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரணவ இதி)(வசநேதி) "ஸாங்கோ ப்ரயஜ்ஞேஸ்வ-ரங்காநுவர்தமதே" த்யாதிவசநஸித்தமென்றபடி. "ஸக்ருதேவ" என்கிறவசநம்ஸ்வ ப்ர பத்தியாயுதத்யாஸித்தமாகையாலே ப்ரணவத்தில் போலேஸ்வா தந்த்ர்யாஹமஸ்ய வசநம்வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) குதிஸ்பத்தாலே "ப்ரணவம் ஸாங்கம் ப்ரபத்தா" இத்யாதி ஸம்க்ரஹ:. "ஸக்த்யா வராயோவாபி" இத்யாதிவசநத்தாலே ப்ரபத்தி ஸ்வாதந்த்ர்யம் சொல்லில் "ஸர்வகர்மாணிநவாசோகே" இத்யாதிவசநத் தாலே ஸர்வகர்மாதிகளுக்கும் விகல்பேந ஸக்திஸாத்யஸாதந

ஸா-கா॥விரோதஇத்யபிப்ராயஹ. (இவைஇரண்டிடத்திலுமித்யாதி) ஸ்வாதந்த்ர்யஸாதகஸாங்கம்ஸமேகஸாதநத்வ ஸாஹ. (ப்ரணவஇத்யா தி) சப்த ஸாதநாங்காதவ ப்ரபத்திஸ்வஸேவா|ஸாதநேஷ்வ ஸ்ரீகாரணம் விசேஷம் ப்ரணவோயமே" த்யாதிகேஷாநஸம்ஹிதம் ஸக்த்யா விகல்பேநோக்த ஸாத்யஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்திஸாஹ. (இப் படி நியதேத்யாதிநா) நசைவம் விகல்பாதஸ்வாதந்த்ர்ய தகஜ்ஞா நமஸமாதாரணமேவ ஸக்திப்ரபத்த்யோ: விகல்பேதேஸ்வமேவ ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்யாதித்யத் "தமேவம்விதாநாந சஹஸகதி நாந்ய: பந்தாஅயநாயவித்யதே, ஸக்த்யா வராயோவாபி ப்ரபத்த்யா வா ஜஹா தேந | ப்ராப்யஹநாந்யா ப்ராப்ய ஏகேநாகாமோவா-ஸ்ரீ" த்யாதிவிரோதாத் தகஜ்ஞாநஸமாதாரணமேவ விகல்பேநாக்தி: ப்ர

ஶம்॥ விஶதம். ஆகையால் "ஶக்தி ஜ்ஞானநவாதேக்ஷம் ஶமஶமாயாம் ஶரணே
நவா | ப்ராணாபாயவிஸங்க்ஷுப்தான் ஸக்த்யாராதநவர்ஜிதாந்" இத்யாதி
களிலே ஸாக்ஷாதுபாயத்தோடேகூட பரம்பரோபாயங்களை யெடு
த்ததுவும் அவற்றினுடைய ப்ராப்த்யதிஶயந் தோற்றுகைக்காகவத
தனை. ॥ * ॥ ப்ராப்யே ஸேவ்வ ப்ராபகத்வம் ஸ்வப்ராயாந்யநிவாரணம்|
ப்ரபத்தேர்விஹதாத்வ ஸ்வேந்யாபேக்ஷநய: ॥ தஸ்மைஶரப்ய
ஸாமஸ் ஸ்வஸ்யாஸ்ந்ருஷ்டிஹேதா | ஶக்தஸ்ய ஸாக்ஷஸ்தாஸ்யாபிப்ர

ஸா-நி॥ ஸம்ப்ர ஸம்ஶயாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி)
ஸக்திப்ரவ்ருத்திகள்விகல்போபாயதயா ப்ரஸித்தங்களாகையாலென்றபடி
இங்கு 'ஸக்த்யாராதநவர்ஜிதாந்' என்றுஶாஸ்த்ரோபாயத்தைப்ருதகெடுத்து
அதில் ஶக்த்யாதிகளில்லையாகில் ப்ரபத்த்யா என்று ப்ரவ்ருத்திதவிகல்
போபாயத்வந் தோற்றுகையாலேயும் "ஶரண்யா ப்ராயா:" என்றுக்ஷந்
நிஷேதத்தாலும் ஸ்வாபகத்வம்கூடாது "ஶக்தி ஜ்ஞானநவா" இத்யாதி
வசனத்தில்ஶக்தி ஜ்ஞானாதிகளைமுன்னே எடுத்து "ஸக்த்யாராதநவர்ஜி
தாந்" என்றுஶாஸ்த்ரோபாயத்தை க்ஷந்தரமெடுக்கையாலும்க்ஷந்நிஷேத
மில்லாமையாலும்ஶக்தி ஜ்ஞானாதிஸ்வாபகமென்றுகருத்து. இப்படிவிஸ்த
ரேணஉபபாதித்தவிகல்பஸ்த்தானத்தை ஸங்க்ஷேபமாகஸங்க்ரஹமாக்கா
ரிகையாலேஸங்ரஹிக்கிறார். (ப்ராப்யே ஸேவ்வ ப்ராபகத்வமிதி)(ப்ரவ்
ருத்திரிதி) உத்தரத்ர ஸம்பந்த்நய:. ப்ரபத்தேர்விஹதாத்வம், விஶேஷ
ணாதந்ருத்யோபாயத்வாஸ்ஸம்க்ஷேந்யாபேக்ஷ், ஶக்த்யாதிஸ்ரநய
ய:. ஶக்த்யாத்ரநபேக்ஷஸ்வதந்த்ரோபாயத்வஞ்சேத்: ஶக்த்யம்ஶமரவி
க்ஷம்பஸ்: ப்ரகாராந்தரஸேரபேக்ஷ்ம் ஸஸ்யாஸ்ந்ருஷ்டிஹேதா
ஶகாப்ரவ்ருத்திரேவ ஸஸ்ஸமஸாயநித்யம். "ஶாஸ்த்ரம்ஶரணம்
ப்ரஜ்ஞ"தி ஶரணோக்த்யைவ ஶகஸம்ப்ராயம். ஶஸ ஜ ஶரீ ய

ஸா-கா॥ ஶஸ்த்ரவரரேத்யாஹ. (ஆகையாலித்யாதிநா) ஶஸஞ்ஜீவ
ஹரந்த்யஸ்விகல்போபாகரவிப்ரஶஸ்த்ரராக்ஷம் கிஞ்சித்யாதிதிவஞ.
"ஶரணம்த்வாம் ப்ரபந்நாயே த்யாநயோகவிவர்ஜிதா: | தேபிம்ருத்யு
மதிக்ரம்ய யாந்தி தத்வைஷ்ணவம்பதம்" இத்யாதௌ நந்யாஸ்விஶேஷநாத்ஸ
ஸ்வாதந்த்ர்யாம்ஶகாரே ப்ரஶாணாந்தரவிரோதாஸாவாதேதி ஸாவ:.
'ஶ'மென்கிற வசத்திலித்ரார்த்த ஜயதாப்ர பாதயோக்தாநேகப
ஷாஸ்ரநு ஸம்பாதநஸ்வாநாய நிஷ்க்ருஷ்ய ஶபயதி. (ப்ராப்
யேஸேவேத்யாதிநா) நநேகபேந ஶரண்யாந்தரவ்யாவ்ருத்தி: க்ரு
பதஜத்வஸ்யாவி ஸம்ப்ரதாயதஸ்விஸ்வாஸ ஶக்த்யாகவி ஶரண்யஸம்.

[illegible] ஸ்ரீ [illegible] || கெவி [illegible] ஹகஶரணாக [illegible] வ்ய [illegible] | விஶ்நஷ்டி தயாவிஶ்ரீ ம [illegible] ணவிரு ஹவக [illegible] || [illegible] ஹ ஸா நாதியம ஹவ கவி [illegible] | ஸஶ்ரீ [illegible] [illegible] ஸஹய [illegible] ஸ்ரீ [illegible] || வக ஜநவஷா [illegible] | யஶா [illegible] ஸ்தியா [illegible] ||

ஸா-நி|| உபாயக [illegible] (கெவி [illegible]) நிராகரோதி. (விஶ்நஷ்டீதி) (தயாவி) ஶரணத்வ [illegible] ணவிரு ஹவிஶ்ஷ்டி [illegible] உபாயகம் நது நிவி [illegible] விஶேஷணதயா உபா [illegible] நகேவல விஶேஷணதயா [illegible] உபாயகம் [illegible] (ஶரண்யேதி) [illegible] (ஜய [illegible]) [illegible] (ஸம்ஶ்ருஜேதி) [illegible] "ஹ [illegible]" [illegible] "ஜய [illegible]" [illegible] "ரஶேகம்ஶரண" இதி வாக [illegible] (வாகதி) "ஸதெவஸஶா [illegible]" [illegible]

ஸா-கா|| [illegible] "ஸதெவஸொர [illegible]" [illegible] (கெவி [illegible]) [illegible] "[illegible] ஶரணம் [illegible]" [illegible]

உ௩॥ ஸங்கோசாத்விதியாநேவ ஜ்ஞாநாநாம் யதாக்ரம: । தமேவஸ்
ரணவ ஜ்ஞாவியாநே நைநந்தம் ॥ யதாஜ்ஞாநி வைசேஷ்ய
விஶேஷயேகத்ரைகதம் । ஸவம்வத்ஸிஷ்டிசைவ ஸ்லிஷ்டம்ஸா
ஸுவக்ஷோ: ॥ வ ஸாவ்ஸாவதோயத் ஷேகா ஷிதாநாய: ।
ஸவநத்ரோதஸ்ய்ந ஸஹவ்ருத்ஷியாதத: ॥ ஸூரஷேவ

ஸா-நீ॥ ஸ்வாதந்த்ர்: நிஷ்காரஸ்வத்வதத்மகஸம்ஸித்ய யேத தயா
த்ராவி ஸவிஷ்யதி. ஈஷ்டாஷாஷாராஹ (ஸங்கோசாத்விதியாநேவே
தி) "தவேவகம்ஜ்ஞாநயாத்ராந"தித்யாஈணவஸகவேஶ்யவாவாஸந
வியாநேவி ஜ்ஞாநாதி விஶிஷ்டவைஶ்யவாவாஸநதிதி ஜ்ஞாநாநாம்
யதாயய:, தயாவஸகஸ்ரண வ்ருஜ்ஞ்யாவியாநேவி ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்ய
உநாஉந்தாம் விஶேஷணதயா ஸி யஉவாயமேவ ஷிஶோவாவே
க்ய ஸம்ஜஸ்யாதிதி வாயகம் தகஸம்வஸிஷாதி (யவேதி) ஸுவேஷா
கஷ்ட: ஸாஸுவக்ஷோஷாதிதி வாஷிவ்யாயம் "பாவஜ்ஞோவிஶ்வஸ்ய விஸம
ஜநத: காரணாவா"திதி ஸாஜவதாஷிஸாஸும் வ ஜாணதித்யஸ்ட:
ஸவம்ஆயோரவி காரணேஸ்வ "ஆயாவாஸஷாநாரவிஷ்ணீஷவஷிக்ஷம்
ஸ்வஜதி ஸஷஷிஷம்ஸம்ஹாரதி ஸஷஷிஷம்ரக்ஷதீ"தி தாவநீயே "ஸ
கோஹவே நாராயண ஆஸீ"திதி உவேஷவதிஷதிவ ஸவகேகஸ்ய
காரணக்வ ஶ்ரவணம் கயிதத்தாஹ (வ வேதி) ஸஹவ்ருத்ஷியா
நத: ஸஷியோஜஸிஷ்டநூயாதித்யஸ்ட:. நந ஜக்த்யாஉவாயகேஷு
ஜநந்யா ஷிஜஸுஷ்ட வ ஜணவஸ்கேவ ஸஷிஷம் ஸ்லத தவேவ
நாஸ்தித்த்ராஹ. (ஸூரஷேவநாதிதி) காரஷ்யவாஈய: "ஸஷகாஉ
வ ஈஶ்வரோஸம்ஸாராணவ தாரிணீம் । க்ஷிவ வ்யஸாதிநீம் தேவீம்

ஸா. கா॥ ஸ்வாஜேவவிஶேஷணஸ்வம்ஸ்ரவேஷ்யத்யாவிரோயிஸ்வஷஜத்ய
ஷிவ்யஹாஹ. (ஸங்கோசாஸ்தத்யாதி) ஸவம்தஷிஷ "ஈஶ்வரதவேஷ
வேதா: "ஸம்ஸாராணவஉத்தாராவிஷ்யாகர்ந்தவேதஸாம் ।விஷ்ண
வோதாவிநாநாநந்த கிம்விதஸீ வராயண"தித்யாஷிஷ ஸஜவத்
ஸவோக்தி: கயிதத்த "யயாஉயாவி ஸாவ்யா வ்ருத்தயா வ்யாவேத்ரா
ஹீஶ்வர:। ஜநந்யாஷி உயா ஸீதா ஸாஸ்ரேண வ ஸாயயே"த்யா
திஷிஸவேஹவாஸுாநாவஜஉஜ"ஸூரஷிவம்ஸுாதம்த்ய"திதயாராஸ
"தஷஷஸஷாவாஸ்வாஹவ்ருயஜஷியத்தஸ்ரதிரவீ"தந்தவ காரேண
ஸஜவஈதத்தாவவி ஸாவ்யத்தத்தராஉஹ. (வ வேதத்யாஷிநா)
ஸஷஷிஷஉவாயகவஸ்ய வாஉணிகேஸ்யாத்தசைவ கயிதத்தா
ஹ. (ஸூரஷேவநாதித்யாஷி) "ஸஷகாஉவ்யஸம் ரஉம் ஸம்ஸாரா
ணவ தாரிணீம் । க்ஷிவ வ ஸாஷிநீம் ஜக்தீம் பரணம்யாஉநவிம்தயேக॥
ஆயயேஶ்ஷாவஸஷாயஉஷகாஉஸஷவேஉகஷா । கவ்யேயா கீயா

தத்ர ஸா-டீ ஸா-கா வ்யாக்யாஸஹித ஶ்ரீகுருபரம்பரா ஸாரம்

ரம்॥ நாம்நா நய: ஸம்ஸாரார்ணவதாரணம் | ஊர்த்வதந்த்ரஸ்ய த்வேத்ய ஸுக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரிஷு தாரகம்॥ உபாயோபேய ஶப்தார்த்தயோர் விஶ்வ ஸஞ்சித: | ஜஷ்டாசு ஶக்ஷிணீம்ஶே ப்ரஷ்வத்திரப்யோர்விதா ॥ ஸத்யா தா நத்ய வராநேக ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யந் ஸாரத: | வர்தீவிஶிஷ்ட ஸநேகை: வ வர்த்ததேஹோஷித: ॥ * * * *

இங்குற்றை ஶரணஶப்தத்துக்கும் அபாயிகாரத்தின் பொரு

ஸா. டீ॥ ஶரண்யாநாம் இதயேப்ய அப்ரஹ்மஸ்வேப்தேநக்ஷ ஸாரம் ஸித்தம் ஆணோக்யம் | நிஸ்தரண்யோபேண திஸ்தாரணீத்யர்த்த:. நகேவலம் தந்யஸ்த்வதிஷ்த்வம் பதிஸ்ய தேவ்ருத்யமர்தாநித்யாஹ. (ஊர்த்வதந்த்ரேதி) "ஶுக்ஷீரம் ஸ்வம் ப்ரபஶம் அயே நஶரணம் ஹத: | தேஷாக்ஷிரா ஶ்ருஷ்வாரஷஸாபாஜ்யம் ஸஹஸ்ர தீ" த்யாதிதேநத்யர்த்த:. கிமேதிஷு உபேநோக்த வர்த்திகாரண தம்த்ரவாஸ அபே உபாயஸ்ய தீக்ஷதீத்யாஹ. (உபாயேதி) உபாயஸ்யாஹவே உபேயஸ்யாபி நஸ்யாதிதிஹாஸ:. (அயேதி) அயா வ்யுஷ்டத வீத்யர்த்த:. ஶக்ஷிணீ அம்ஶே ப்ரஷ்வத்திரப்யோர்விதா தஸ்யோபாயோபேய ஶப்தயோர்வி ஶ்ரீஸஞ்சிதேதத்யர்த்த:. (உபஸம் ஹர்தி) (ஸதஜதி) ஶ்ருதி:, "ஸம்ஸாரம் ஸாகரம் கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம் | த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மநீஷிண:" இத்யாதிகா. ஸ்ம்ருதிர்விதக்ஷிணாயநீத்யாதிகா ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம்.

இங்கு ஶரணஶப்தம் க்ருஹவாசமோ, ரக்ஷகவாசமோ, த்ருதீயபக்ஷத்தில் வ்யாயிதாஸ்யுக்கும் ஸம்ஶிக்கும், த்விதீயபக்ஷத்தில் ரக்ஷகத்வ ஸமவாயிகாரி ஸாதாரணமாகையாலே ஸகிஞ்சநம் திதமேவமேவம் நிஷ்ப்ரயோஜநம். இனி உபாயவாசமென்றில் ரக்ஷகே வரோ பஹ்வர்த்தேதி ஸாதாரணோபாயஸ்ய நிராகரணமாகவாரும் ஸம்ஶி

ஸா. டீ॥ ஸம்க்ஷேபார திவாரணாயநீ॥ வாவம்பரம் வ்யாஸமுயிதா வ்யூ தேஷுஷிய தப்ரீய" இத்யாதிஷு ஶரம் தீத்யர்த்த:. (தாவஹாவப்தேதா ஶ்ருதி) "ஶுக்ஷீரம் ஸ்வம் ப்ரபஶம் அபேந ஶரணம் கத: | தேஷாக்ஷிரா ஶ்ருஷ்வா ஶக்ஷஸாபாஜ்யம் ஸஹஸ்ர தீ" த்யாதிஷித்யர்த்த:. அபே ஶ்ருதௌ பக்ஷேஷணஸ்வ ஷாயவிஶேஷணஸ்ய ராவிதேதே வ ஶ்ருதஸ்ய ராவேவோபாயாவஸ்தாம்க ஸம்வ்யாயு தத்வமேதஷ கஸ்யாக்ஷிதி ஷஶப்தயு வக ஶப்தஸ்ய ஶரணஶப்தேவஶிஷ்டயோ ரக்ஷா நிர்வசதி. (உபாயேத்யாதிநா) "ஶ்ரியம் லோகே தேவஜுஷ்டாமுதாராம் "ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்தக்லேஶபாஜநம், ஶரணாகதி ஹாவநஸ்யாயிவதீ, ஶ்ரியம் ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே" இத்யாதிஶ்ருதிஶப்தார்த்த:. (ஸ்வகாரஷ்டாதித்யாதி) வரேண்யோபா தீ: ஸ்ம்ருதிஶப்தார்த்த: ஸஹ ஶரணஶப்தார்த்தா:. (இங்குற்றைஜ

டீ॥ யதாஸம்யோஜித்துக்கொள்வது. இந்தஶரணவரணம் ஸர்வஜநங்களைக்கு-றித்து உபதேஶிக்கப்பட்டதேயாகிலும் "ஸநாதோஷித விஶேஷாதேஶ லோகஶரண்ய" என்கிறபடியே ஸர்வவிஷயமென்னுமிடம் ஶ்வேதாஶ்வதர ஶ்ருதிஸித்தம். "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம் ஜக்மு:, யோகோ யோகவிதாம் நேதா, அச்யுதம் ஸாயநம் ஸாஜ்ய" இத்யாதிகளிலும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷய

ஸா-டீ॥ யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இங்குஜதி) ஶரணஶப்தோபாயத்வபரமாய்க்கொண்டு உபாயாந்தரஸ்தாநத்திலிருந்து நிர்வேதங்ஙராந்யாஸஹ்யகமென்று அயோக்யாதிகாரத்திலே ஸர்வக்கு மென்றுகருத்து. ஆனாலும் ஸர்வஜநங்களைக்குறித்து "ஸர்வ ஶரணம் வ்ரஜ" என்று உபதேஶித்தால் இதரர்களைக்குறித்து ஶரணமென்றென்று உபதேஶ ஸித்தியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்தஜதி) வ்யவச்சேதத்தாலே ஸர்வஶரண்யத்வம் ஸித்தமாகையாகையாலே ஸர்வஜநம் ப்ரத்யுபதேஶம் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. (ஶ்வேதா-) "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத் ஸாக்ஷாதேவ ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஶ்ருதியிலே என்றபடி. ஆனாலும் "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம், ஶரண்யம் ஶரணம்" இத்யாதிக க்ருஷ்ணாவதாரத்திலேதானே ஸர்வஶரண்யமென்றிக்கே கதிவ்யவிஷய ஶரண்யத்வஞ்சொன்னால் தத்காலமாத்ரணத்வமிங்கும் ஸர்வவிஷயமென்று ஸித்தியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (க்ருஷ்ணேதி) ஸர்வதேஶவ்யாப்திஸங்க்ரஹம் வாருமைக்காக "யோமோயோகவிதாம் நே

ஸா-கா॥ த்யாதிநா "நக்ஷத்ரவம்ஶம் ரக்ஷணபாலநயோ:" த்யாதிஷு யிகாரி விஶேஷவிஹிதாஷ்டவ ஷோடவநியஸாதிவதத்ராயிகாரிவிஶேஷம்ப்ரதி விஹிதத்வாச்ச ஶரணவரணஸ்ய ஸர்வாதிகாரத்வஞ்ச ஸ்யாதி த்யர்த்தஃ. (இந்த ஶரணவரண இத்யாதி) "ஸகம் ஸாமஸம் யோமநமே வோயநாவ்யாவிஶேஷாத் ஸர்வவேதாந்தம் த்யஜந்யநாவிஶேஷா" இத்யுக்த காரண ரக்ஷாபூர்வம் யோமவ்யவஸ்த்யாகார ப்ரதிவேக்ஷாக்ஷணாத் ப்ரபந்நஸ்ய ஶரணவரண இத்யாஹார யாஶ்ராவிஶேஷண "ஸ்வாத்மக்ஷா பொருஷாயுஶரணத்வம் உபேத்ய ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத்" இதி ஶ்வேதாஶ்வதராதிஷு ஶரணவரணம் த்ருஷ்டம் ஜ்ஞாநநேநந்த்ரவமயாஸ் ஶ்வேதகேதோ த்ருஷ்டவஷ்ஷ்யதீயாதிவ த்யாயிகாராவஸ்தவத்ததவதவேதிஹாவ:. "ஸநளவாயிகநிலேஷு ஶரஹ்யஸம்ஜோவோ ஸீக்ஷஹி:" இதத்தந்யாயாஸ் ஸ்வதீஷ்டீநள வாயிகநிஷ்டாந்ருவோ ஸர்வாயிகாரஸ்வதம் ப்ரஹ்மவ்யஸ்தாஹா. (க்ருஷ்ணம் யதி இத்யாதி) யஶோ பொமஸாய நஸத்நாம ரக்ஷகத்வ வ்யக்திநிதி ஶக்தாவ் ஸிஶேஷவாயகத்வ வ்யக்திநிதிக்குசேஷ்ய காரணத்தல்

உசிதம் விவக்ஷிதம். இப்படியிவன் ஶரணமாகவரணீயனும்போதைக்கு தான் அநந்ய ஶரணனாகையே வேண்டுவது. "வ்ரஜ" என்கிற ஶப்தமும் "ப்ரபத்யே" என்கிற விடத்திலறுதியிட்ட ஸவிஶேஷாந்த நிக்ஷேபத்தையே சொல்லுகிறது. அவ்விடமநுஷ்டாதாவினுடைய அநுஸந்தாநமான படியாலே உக்தமாயிற்று; இவ்விடம் "ஶிஷ்யஸ்தேஹம் ஶாதி மாம்" என்றபிமுகனாகநின்றவனைக்குறித்து விதிக்கிறதாகையாலே விதேயமாயிற்று. இவ்வாநுகூல்ய ஸங்கல்பாத்யங்கங்களுமிங்கே ஸாத்திகமான படியை அயத்திற்போலே உசிதவசநங்களிலே கண்டுகொள்வது. "ஸக்ருத் க்ருதஶாஸ்த்ரார்த்த:" என்கிற நிர்ணயத்துக்கு உபாஸ

ஸா-நீ|| "தே" இத்யாரப்ய உபாயத்வமும் அங்கும் ஸக்ருத்பாவமில்லாமையாலே 'அநந்யோபாயத்வமேவ ப்ரபத்தேஸ்ஸக்ருத்த்வோபபத்தி' ரிதி ந்யாயஸித்த விஷயமென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸித்தவிஷயமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஶக்தியோக்யதைக்குறித்து உபாயாந்தரஸ்தாநவஶ்யாபேக்ஷ ப்ரயோஜனமில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி இதி) ஸித்தவிஷயமாகைக்கு ப்ரத்யக்ஷாதி நியமமில்லையென்று கருத்து. ஆனாலும் "வ்ரஜ" என்கிற ஶப்தம் ஸந்தாநமாகையாலே அநந்தமன்றோ, ஆச்ரவணியாகில் உபயவிதாரணங்கள் தான் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (வ்ரஜ இதி) இப்படி உபயவிவக்ஷிதமாகக்கொண்டால் உபயவசந உக்த வைசேஷ்யம் வ்யர்த்தமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவ்விடமிதி ப்ரயோகாத்யர்த்தாலே) ஆனாலும் உபயவசந ஸாமர்த்யப்ராப்தம் வாக்யத்திற்குக்கூடுமோ, ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதிவாக்யஶேஷமில்லையேயென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாநுகூல்ய இதி) 'ஶாதி'மென்கிற

ஸா-கா|| வக்தவ்யாதிகாரஸித்திர்பாவ:. ப்ரபத்தேரங்கஸித்யர்த்தம் ஸ்மர்யாதிகாரஸ்ய ப்ரதிபாதநயோக்யதோக்த்யர்த்தம் தாத்பர்யவிஶேஷ: ப்ரஸ்தாவ: விஶேஷாநுபூர்வ்ய ப்ரதிபாதநா ஸாதநாந்தர ஸம்பந்தாபாவ:. (இப்படி இத்யாதிநா) ஶரணஶப்தேந ஸம்பாதநீய: அநந்யத்வோக்தி: விஶேஷஸ்ஸித்த இதி ஸூசித: ஸ்வப்ரதிபத்தி ஸத்பாவ:. "வ்ரஜ" இதிவாக்யஸ்ய ஸ்வ ஸ்வரூபோக்தி ப்ரதிபாதகத்வம் உபயோர்வ்யஞ்ஜநமாயாஸ: ப்ரயோக உத்தரவாக்ய ஸ்தாநந்தர்யஸித்தி:. ('வ்ரஜ' என்கிறவிடத்திலே) (உசிதவசநங்களிலே இதி) ஸம்யோகப்ரகாரதி ஸம்பந்தநீய ஸங்கல்பம் ஸம்யக்த்வேந ப்ராப்ய ஶரணாகதிஸ்ஸம்பாதநீயத்வ விஶேஷ: ஶரணம் ப்ரதிபாதநீயம் "ஶரணம்" இதி ப்ரயோகாத்விஶேஷாநுஸந்தாநாதி ஸித்திர்பாவ:. உபயஶரணவரணே ஸமாநாதிகரண

ரம || நத்திற்போல் இங்காவ்ருத்திவேண்டும்படி யபவாதமில்லை. இவ்வ ஸுத்ரம் "ஸக்ருதேவ பந்நாய" த்யாதிவசநத்தாலும் ஸித்தம். இப்படிரஹஸ்யாரணைஸ்வஶக்திபக்ஷிலேஸாதநாஸம்பண்ணு மவனுக்கு ஸ்வார்த்தமான விசேஷமொழிய ஷேவிலம்பத்துக்குஹேது வில்லை. ஆகையாலே இந்த்ராஸவிதைக்கு ப்ராரப்தவர்க்கவம்

ஸா-நீ|| வதங்களிலேயென்றபடி. ஆனாலுமிங்குஸக்ருதுச்சாரணம் வஜ என்று விஶிஷ்டநிர்தேசிக்கவேண்டாவோ, சந்த்யாதவாஸநவதஸக்ருதந்த ஷ்டாநம் ஸமயியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸக்ருதிதி) இப்படி ந்யாயதேவஸக்ருத்ஸம்ஸித்தால் "ஸக்ருதேவப்ரபந்நாய" த்யாதிகளிலே ஸக்ருச்சப்த வணம்வ்யர்த்தமாகவும்ஸமயியாதோவென்றவருளிச் செய்கிறார். (இவ்வசநமிதி) ந்யாஸவிதேர்வ தாத்பர்யம் வாந்ஸ்வண மென்று கருத்து. ஆனாலும் யாவ ஜ்ஜீவம் ஹக்திவத ஸக்ருதாவ்ருத்தவ் வதநம் மோக்ஷஹேதுவென்று சொல்லவேண்டாவோ, ஸக்ருதந்த ஸம்பாதநம் மோக்ஷஹேதுவா கில் உத்தரக்ஷண ஷ்வமோக்ஷம் ப்ரஸம்யியாதோவென்றவருளிச்செய் கிறார். (இப்படிஐதி) இப்படி வாஸ்வியாநந்தரண விலம்ப ஸஹ வ்யக்தியோதாவேக்ஷயாக அதிஶயமில்லாமையாலே வ்யவக்திக்குஹக்த வேக்ஷயா அதிஶயமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலேஐதி) (ஆகையாலே) வாஸ்வியம்விநா விலம்பஹேது இல்லாமையாலே என்றபடி. வாஸ்வியாநந்தரண ப்ராரப்தவர்க்கமே அதிஶய மென்றுகருத்து. (ப்ராரப்தவர்க்கமுமிதி) ஸவாயிகாரகவ ஸக்ருதந்தஷேபவலஸாத்யமென்றுகருத்து. ஆனாலும் வ்யக்தியென்று ஒருவுபாயத்தை "வஜ"வென்று கர்தவ்யமாக விதிக்கக் கூடுமோ,

ஸா-கா|| ஸர்வேஷாமேவஸக்ருத்வம் தாவதாஹ. (ஸக்ருத்க்ருத ஐத்யாதி நா) (உபாஸநத்தில்போலேஐதி) "ஸவேஷவம் வதர்யந்யாவதாய ஷம்"வேஹத்ரோக்ஷஸிஸம்பத்தே வயாணாம்தமோக்ஷாரஸியாயீ தேத்யாதிவதிஹ்யூஷ்ம. ஸக்ருதேவ ஹ்யஸாஸ்ஸ்தாஷம்.,,க்ருதோயம்தார யேஹார"ந்த்யாதிஃ வ்ரஷநாயேத்யாதி ஶப்ஹாஷம். அத "உபாய ஹக்திப்ராரப்தஷ்ட்திரிக்ரவநாஶநீ | ஸாஸ்யஹக்திஷ்ப ஸாஹாத் ப்ரா ரப்தஸ்யாவி ஹஷியவீ"த்யாதஷ்வஹ்ரவ்ராரப்தஹஜுகக்வஸாஹ. (இப்படி ஸஹோஷாதரேத்யாதிநா) "கஜேஷா ஜம்தாநீஶாய ஸாத்தந்ஸவ தஸ்வயோஃ | ஶம்ஶூரவ்ரஶிதோ ஷதேஷ ஸ்ஶூம்வாஶூஹ தேவவா || ஸய ஸ்ருதிம்ஸம்ருதிஸ்யா வரதஜை ஸ்த தேஹீநஃ | ஸ்வரக்ஷணைவ்ய ஶக்ஸ்ய கொஹேத் [illegible] ரக்ஷ || நாஹஜஸ ஸ்வதம்த்ராஹம் நாஸ்ரீத்ஸ்யாஸ்த்ரவ்ய க" ஐத்யாதி வேதநாநாஸத்ஸந்தவாரசம்

ஶ்ருதிவிரோதமாகிறது. இவ்விடத்திலே சிலர் ஶூத்ரனைக்குறித்தன்றோ
வொன்றை விதிப்பது, அத்யயனஸாத்ரைக ஜ்ஞாநஸாதநங்களி
லும் உபநயநாதிகளிலும் த்ரைவர்ணிகனை யதிகாரியைக்குறித்து "ஶூத்ர"
என்றொரு அநுவாத்த்தை விதிக்கும்படி யென்னென்று சொல்லுவர்
கள், இது பாரதம்ப்ர்யகாங்க்ஷையைப் பாராமல் சொன்னபடி.
எங்ஙனேயென்னில்; "அதிகாரஸாமர்த்யத்தாக, ஶாஸ்த்ரார்த்த
த்வாத்" என்று வேதாந்தத்திலருளிச் செய்தபடியே யிவனுக்கு ஸாமர்த்
யீந அதிகாரமுண்டாகையாலே இவனைப்பற்றவிதிக்கக்குறையில்லை.
அவித்துக்கள் ஶப்தாதிகளை யீஶ்வரனுண்டாக்கச் சுமக்கிறப்போலே இவ்
வளவு ஶாஸ்த்ரத்தை வெடுத்துச்சுமக்கையு மிவனுக்கு ஸாமர்த்ய
பாரதந்த்ர்யகாங்க்ஷையிருந்தபடி. இவனுக்கொருவழியாலும் அதிகாரமில்
லையென்னில்; ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு அதிகாரஞ் சொல்லுகிற

ஸா. நீ॥ இதிஹாஸபுராணங்களில் ஶூத்ரனுக்கு அதிகாரம் சொல்லப்பட்டிருக்கையாலே "ஶூத்ரஸ்ய அதிகார"
வென்று ப்ரகாரணோக்தமான அதிகாரங்கூடாதேஎன்று பூர்வபக்ஷத்தைய
நுவதிக்கிறார். (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) இந்தபக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்.
(இதுஇதி) பாரதந்த்ர்யாபேக்ஷை என்றது கூடுமோ, அதிகாரமுண்
டாகில் பாரதந்த்ர்யமே கூடாதேஎன்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார்.
(எங்ஙனேஎன்றித்யாதிநா) அதிகாரமுண்டாகில்பாரதந்த்ர்யஶாஸ்த்ர
மும்விரோதியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவித்துக்களிதி) இப்
படி ஸாமர்த்யீநஅதிகாரம் சொன்னதுசேருமோ, அஹங்கார விமோசா
த்தா அதிகாரஸித்திரித்யாதி ப்ரமாணத்தாலே அதிகாரமில்லை
என்றுதல் "அபிஷாநஜயாதிகார" இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரத்தாலே
ஸாமர்த்யீநஅதிகாரமுண்டென்றுதல் கொள்ளலாகாதோ வென்றவிரண்டு
பக்ஷத்தையும் நிராகரிக்கிறார். (இவனுக்கித்யாதி வாக்யத்தாலே)

ஸா. கா॥ த்ரைவர்ணிகாநாமேவ ஶ்ரவணாதிஷ்வதிகார இதி ஶங்காநிராஸார்த்தம் பரிஹாரம். (இவ்விடத்திலேசிலரித்யாதிநா) அதிகாரி
ஶித்யர்த்த:. யாதிர் உபநயநாதீநி ஶூத்ரஸ்ய. (பாரதந்த்ர்ய
காங்க்ஷேதி) பேதஸ்ய ஸாமர்த்யபாரதந்த்ர்யகாங்க்ஷாநாகதாவஸ்தித
ஶாஸ்த்ரேண வேதேந தத்தத்ஸாதிகாநாம் நதர
அதிகாராநாஶ்ரயணம் நவை விஶ்ராந்தவத்த்ர வேதஸ்ய அ
திகாராங்கீகாரே "ஶூத்ர: கேவலதீ" அதிகாரஸ்ய ஶாஸ்த்ர
த்தகஸாமர்த்யீநகர்மவகாவஸரங் பாரதந்த்ர்யம் ப்ராஹ ஏதேந அந
ந்யார்த்யீநதா ஸ்யாதித்யத்ர பேதாஹரணந்தாஸம். (அவித்துக்
களித்யாதி) ஏவம் விதிஅதிகாராங்கீகாரே பாதிதாம் ஸம்ஶய
ம். (இவனுக்குஇத்யாதிநா) ப்ரத்யக்ஷேதி அதிகாரஸம்ப்ரவர்த்தி

ஜீ|| பரிஶுத்தாத்மஸ்வரூபமாம், கர்த்ருத்வம் ஸ்வாபாவிகமென்னில்; ஸர்வஜ்ஞிய
னாவொருவனென்கிற வஸ்துக்கிடையாமையாலே நிரீஶ்வர ஸித்தாந்தப்
படியாம். ஸம்ஸாரதஶையாக வரும் கர்த்ருத்வந்தானும் ஆகந்துகமாகு
மென்னில்; ப்ராக்ருதஸம்பந்தநாஶியும் தந்த்ரமாயவ்ருத்தி
யுந்தவிறப்ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகந்துகம் அதிநவஸ்தாவிஶேஷமான விலக்ஷ
யுமே யுள்ளது, வேறொரு வ்யாபாரமில்லை யென்னிலும்; த்ருஷ்டாந்த

ஸா-ஹீ|| ப்ராக்ருதிககர்த்ருத்வம்ஸாம்ஸாரிகம் கர்த்ருவிஶேஷகர்த்ருத்வமௌபாதி
கமென்றபடி. ஜீவகேவலத்வஸம்ப்ரதாய மென்றபடி. இனி ஸஹவத
யீநகர்த்ருத்வம் ப்ராகாஶ்ரயஸ்வபாவமாகில் உபேதநஸ்யாத
ணம் ப்ரஸங்கிக்கும், ப்ரயத்நாஶ்ரயஸ்வாபாவமாகில் ஆகந்துகஸ்தா
வவஸ்தையிலே ஜாநாதி என்று கர்த்ருநிர்தேஶம் விரோதியாதோ
என்றாஶங்கையிலே கர்த்ருவிஶேஷணம் பண்ணுகிறார். (கர்த்ரு
த்வந்தானும் இத்யாதிநா) ஒன்றைத்தானறிகைக்குப்பொழுது ப்ரயத்நாஶ்ர
யத்வமான கர்த்ருத்வம் த்யஜ்யதே இப்படி ஸஹவதத்வாத்வாத
ஸம்ப்ரஸங்கரித்து தத்காலமான கர்த்ருத்வம் ஶோகக்குறு
மென்று சொன்னதுகூடுமோ, தத்வேக்ஷையாக கர்த்ருத்வமில்லைஎன்றுதல்
ஸஹவதயீநஸ்வதந்த்ர கர்த்ருத்வமுண்டென்றுதல் கொள்ளலாகாதோவெ
ன்னவுத்தாரமுத்திர்க்குவாயகமருளிச்செய்கிறார்.(இவனுக்கித்யாதி) வா
க்யத்தாலே கர்த்ருத்வமில்லைஎன்றால் ப்ரக்ருத்யாதிகர்த்ருத்வஸி
த்தாந்தமேயென்று சொன்னதுகூடுமோ, ஸவஸ்ஸித்தாந்தத்திலே
யும் "ஜ்ஞஞயஜீவஸ்வரூபம்" என்று ப்ரக்ருத்யாதிகரணத்திற்கும்
கர்த்ருத்வம் சொல்லவில்லையோ ப்ரயத்நாஶ்ரயஸ்வரூபகர்த்ருத்வம்
ப்ரக்ருதிக்காகாதிப்ரயாஶ்ரயஸ்வரூபகர்த்ருத்வம் ப்ரக்ரு
த்யாதிஸாதாரணமென்றில் ஆனாலும் வேதாந்தோக்தமாக கர்த்ரு
த்வம் வேணுமாகில் ஆத்மாஶ்ரயஸ்வரூப ஆநந்தவிஷயாஶ்ரய
த்வமாக கர்த்ருத்வமென்றுசொல்லலாகாதோ, அநிர்த்தய ஸம்ஸ்கரிக்கவே
ணுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸம்ஸாரதஶாகவித்யாதிபூன்று
வாக்யத்தாலே) இப்படியாகில் ஆத்மாதிகளைவாங் யத்நங்களில்லைஎன்

ஸா-கா || அவித்யயா: கர்த்ருத்வஜாயிந:ஸம்ஸாரவ்ருத்தேப்ரக்ருதேஶ்ச த்வஹ் க
ர்த்ருத்வேநாஞ்ஜகாராதிஶப்தா:. கர்த்ருத்வஸ்ய ஆத்மாஶ்ரயஸ்
வரூபஸ்ய ஜ்ஞாநாஶ்ரயஸ்வரூபஸ்ய ப்ரவ்ருத்தேர்லக்ஷணம்ஸம்ப்ர
திதமேவ கிலஸ்ப்ரதாத்மாஸ்ய தத்ப்ரவ்ருத்தேர்லக்ஷயோ: உபேக்ஷ
ஷாவ்ருத்திகாக ஶ்லோகம் ஸஹவதயீந யத்நவஷ்டவ கர்த்ருத்வ
நிவ்ருத்தி ப்ரஸங்கமாத்ரா யத்நயோ: ஆநந்தவஸ்தாவிஶேஷகாரணம்.
(ஸம்ஸாரதஶேத்யாதிநா) (வேதாந்தஸம்ப்ரதாயத்திலிதி) விஷயஜ்ஞா

௨௬ || ஷாட்குண்யங்களானவொருவுபாயங்களையும் ஸ்வயம்வ்யாஜநமான தெய்வங்களையுமநுஷ்டிக்க விரகில்லை. ஆகையால் ஜ்ஞாநவிஶேஷ வ்யக்திகள் மூன்றும் ஸூத்ராவுக்ருஷ்டு, இதில்விஶேஷ வ்யக்திகள் ஜ்ஞாநத்தினுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களென்னுமிடத்தை வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயத்தி லருளிச்செய்த ந்யாய யுக்தியாலே கண்டுகொள்வது. க்ரியாஶ்ரயத்வ ரூபமான கர்த்ருத்வம் வேதநாவேதநஸாதாரண

ஸா. தீ || இத்யவ்யக்திவிஶேஷஹாநிவாரார்த்தோவென்றருளிச்செய்கிறார். (இதிசேத்) இப்படியாதலாவுக்கு ஜ்ஞாநவிஶேஷ்டவ்யக்தாஶ்ரயஸ்வரூபம் கர்த்ருத்வமென்றில் "ஜாநாதி" என்றும் "ப்ரயத்நதே" என்றும்சொல்லுகிறவிடங்களிலே சேதநகர்த்ருத்வநிர்தேஶத்திற்கு கதியேதென்றருளிச்செய்கிறார். (க்ரியாஶ்ரயத்வமாநேதி) வாக்யத்தாலேஇப்படிவ்யக்திபேதமில்லையென்றால் வ்யக்திதோஷமன்றோ, ஜ்ஞாநாதிரிக்தகுணமென்றில் அதிரிக்தகுணாநங்கீகாரதோஷமன்றோ, ஜாதிவிஶேஷமென்றில் அபஸித்தாந்தமன்றோவென்னவருளிச்செ

ஸா. ஸ்வா || நாநிஸாங்கேதிகஶப்தஸ்வாரஸ்யாநாநித்யவிஷயவிஶேஷாதீநவிஶேஷாணி ததாஹவக்தி யேநவிஷயவிஶேஷணவிஶேஷிதம் ஜ்ஞாநம் ஸ்வபாவஸ்ய ஜநகத்வாத் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநமேவ ஸ்வபாவம் ததிதரே கிந்த்வாஶ்ரயாந்தரம் நோபயுஜ்யதே தேநைவ ஸ்வபாவஸ்ய வ்யவஹாரோபயுக்தஶப்தார்த்தஸ்ய [illegible] ஸ்வபாவ ஸ்வீகாரம் ஜ்ஞாநாநாம் வேதநாபூர்வகம் பாத்யாதிஷ்டாநாம் ஷண்ணாம் தாஸாம் தத்வாந்தரவிஶேஷாணாம் வேதாந்தாதாரணாம் [illegible] "அவிநாஶீவாஅரேயமாத்மாநுச்சித்திதர்மா" [illegible] ஜ்ஞாயந்தேவாதாதிபோதக" இத்யாதிஶ்ருதிஸித்தஸ்ய நித்யஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்யைவ [illegible] விஶேஷ்யத்வாத்ஜ்ஞாநமேவ ஸ்வீகாரேண இத்யர்த்தமேவ ஶயக்ய ஶாகக்ஸாதிவக் ஸம்வேதநாதேவ தத்வஜ்ஞாநாதீநி வ்யவஹாரோபயுக்தஸ்வபாவஸ்ய ஜ்ஞாநாதிஷ்வேவ தஜ்ஜத்ராதிவ்யவஹாரோபயுக்த [illegible] ஸ்வீகாரஸ்ய வாச்யத்வாத் இத்யர்த்த: அதோ தத்வாந்தரஸ்வீகாரேண வேதாந்தாஶ்ரயத்வே ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷா ஏவேத்யர்த்த: ஸவாதஸ்ய ப்ரயோஜநீதிஷ்வேவ கர்த்ருத்வம்வ்யாஹநேந தத்த்வாஹ (க்ரியாஶ்ரயத்வேதி) நந்வேவம் ததாஜ்ஞாநாதிஸ்வபாவதி ஸ்வ [illegible] கர்த்ருத்வாரேண ஸ்வதநாஸ்யாநம்

ச॥ணம், வ்யதிரிக்தாஶ்ரயஸ்வாரஸ்யமான கர்த்ருத்வம் ப்ரதிஷேத்யம். வ்யதிரிக்தமாவது; ஶரீராதிவ்யதிரிக்தமான ஆத்மவிஶேஷம். ஜ்ஞாநாஶ்ரத்துக்காஶ்ரயமான போதும் ஸாமாநாதிகரண்யத்துக் காஶ்ரயமான போதும் க்ரியாஶ்ரயத்வ மாத்ரமான ஸாமாந்ய கர்த்ருத்வமேயுள்ளது. ஒன்றைத்தன் ப்ரவ்ருத்தியாலே யுத்பாதிக்கும்போது வ்யதிரிக்தாஶ்ரயஸ்வாரஸ்யமான கர்த்ருத்வம். இப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வம் ப்ரபத்யதிகாரத்திலே யென்கையுமுசிதமன்று, அங்கும் ஸமஸ்தவஸ்துத்தியென்றருளு

ஸா-டீ॥ய்கிறார். (வ்யதிரிக்தமாவதுஇதி) ஸாக்ஷாச்ச்ரீராதிவ்யதிரேகஸ்த்வ ஸ்வாதந்த்ர்யப்ரவ்ருத்திவ்யதிரிக்தமென்று கருத்து. இப்படி ஆத்மாவுக்குஜ்ஞாநாதிஶ்ரயத்வம் கர்த்ருத்வமென்றால் ஜ்ஞாநஸமாநாதிகரணங்களிலே ஜ்ஞாநாதி ஸம்ஜ்ஞ்ஞாத்யாதிகர்த்ருநிர்தேஶத்திற்கு கதியெதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஜ்ஞாநாத்ரத்துக்கிதி) தத்விஷயமந்த நிர்தேஶமென்று கருத்து. இனிவ்யதிரிக்தாஶ்ரயஸ்வாரஸ்ய கர்த்ருத்வமெந்தகாலத்திலே என்றவருளிச்செய்கிறார். (ஒன்றைஇதி) இப்படியாத்மாவுக்கு விலக்ஷண கர்த்ருத்வ முண்டானாலும் உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யவிரோதமாகையாலே ப்ரபத்தியில் கர்த்ருத்வஸ்வாதந்த்ர்யாபாவமாகையால் ப்ரபத்தியிலேயே கர்த்ருத்வம் ப்ரதிஷேதிகமாகையால் "வ்ரஜ" வென்றுபதேஶ்யா உபாயவிதியுமோவென்கிற ஶங்கையை நிராகரிக்கிறார். (இப்படிப்பட்டேதி) விஷயத்தில் ப்ரயோகமருளிச்செய்கிறார். (அங்குமிதி) உபாயகர்த்ருத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யவிரோதமென்றால் ப்ரபத்யங்கஸ்ய நிவ்ருத்திஉபாயதயா தத்கர்த்ருத்வமில்லையாக ப்ரஸம்ஶிக்குமென்று கருத்து. இப்படி கர்த்ருத்வம்ஸ்வாபாவிகமாகில் சேதநாவுக்கு கர்த்ருத்வத்யாகஞ்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு கதி எதெ

ஸா-கா॥ நாஹம்கர்த்தேதநந்யதாஶ்ரயஸ்வாதந்த்ர்யாதிவாதிநாம் க்ரியாஶ்ரயத்வமாத்ரம் கர்த்ருத்வம் நிஷித்யதே ந வாரணீதி ஸாக்ஷாத்வரூபவத்காம் கிம்ஶிக்ஷரோதி தத்ராஶ்ரயத்வதிவிஶாஸஹ. (ஜ்ஞாநாத்ரத்துக்கிதி) நவைநவ்யஸ்ய வேதாந்தரேஷேதவே ஸாந்யதவேதஸ்ய ப்ரவ்ருத்திவர்க ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரபத்யம் ஸவோர்ந்தேதி தவேத வாஸ்ய கர்த்ருத்வ நாநாதேஶத்த நிருஹ ப்ரவ்ருத்திஸம்பாவ்யாநுஷ்டாநஸ்யாபி ஸமவஹிதகர்த்ருத்வாபி கர்த்ருத்வஸ்த்தாஹ (இப்படிப்பட்டேத்யாதிநா) நநு "தேநவக்திவிநரோகீதியோகேநேதகேஷ்விதி | பஶ்யந்ஶ்ருண்வந் ஸ்ப்ருஶந்ஜிக்ரந் நஶ்நந் கச்சந் ஸ்வபந்ஶ்வஸந் || ப்ரலபந்விஸ்ருஜந்க்ருஹ்ணந் நுந்மிஷந்நிமிஷந்நபி | இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷு வர்த்தந்த இதிதாரயந் || ஸர்வகர்மாணி மநஸா ஸந்ந்யஸ்யாஸ்தே ஸுகம் வஶீ | நவ

ஜீ॥ ப்ரயோஜநத்தை ப்ரத்யுஶித்து ப்ராயாநுஷ்டாநம் பண்ணினாலுமிறே யிருப்பது. ஆனபின்பு ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸங்கஹேதுவான வாக்யமே த்யாஜ்யம். அதெதென்னில்; ஸர்வேஶ்வரன் கொடுத்த ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையும் கரணகளேபராதிகளையுங்கொண்டு அவன் ப்ரேரகனுமாய் தாரகனுமாய் ஶேஷியுமாய்க்கொண்டு ஸஹகரிக்கப் ப்ரவர்த்திக்கிற தன்னையிதுக்கு விபரீதமாகவநுஸந்தித்திருக்கையும் இவ்வநுஸந்தாநத்தில் திருத்தமுண்டேயாகிலும் இதிலே ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யிடுக்கியநுஷ்டிக்கையும் ஸங்கம். ஶக்திப்ரவ்ருத்திகள்தானும் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கு ஸங்கமாயிறே யிருப்பது. ஆகையால் ஸ்வாமி

ஸா-நீ॥ன் றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) ஆனாலும் ஸங்காஸ்பதமான ஶாஸ்த்ரத்தில் இரண்டுமுண்டோ வென்றாஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெதென்னிலிதி) (இடுக்கி) கூட்டியென்றபடி. இப்படியாகில் ஶக்திப்ரவ்ருத்தி ஶாஸ்த்ரத்தில் மோக்ஷஹேதுதயா ஸங்காகாரமில்லாமையாலே ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யவிஷயமாக ப்ரஸக்தியாதோ வென்றருளிச்செய்கிறார். (ஶக்தீதி) ஸங்காஸ்பதத்வ ஶாஸ்த்ரவிதிநிராஸத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) யத்ர ஸாத்யஸாதநத்தில் ஶாஸ்த்ரம் ஸங்காகார ரஹிதமாகையாலே யதுவே ப்ராமாணிகம் உபாயஸாதநத்தில் ஶாஸ்த்ரம் ஸங்காகாரநிரூபகமாகையாலே விரோதமன்றோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (ஆகையாலிதி) அநந்யப்ரயோஜநனுக்கு ஶாஸ்த்ரம் ஸங்காகாரநிரூபகமல்லாமையாலே ஸாத்யஸாதநமாகையால் விரோதமன்றென்று கருத்து. ஆனாலுமுபாயஸாதநத்தில் ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸங்காகாரம் த்யாஜ்யமென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ரபத்த்யுபாயகாரணமான உபாயஸாதநத்தில் ஶாஸ்த்ரம் ஸங்காகாரநிரூபகமாகையாலே த்யாஜ்யத்தை கூடுமென்னில் அப்போது ஸாத்யஸாதநத்திலும் ஶாஸ்த்ரம் ஸங்காகாரநிரூபகமாக ப்ரஸங்கியாதோ, ஸாத்யஸாதநத்தில் ஹேதுவில்லாமையாலே

ஸா-கா॥ ஆரோபிதப்ரதேஶஹீநேந கர்த்ருத்வப்ரபஞ்சகாரணமஜ்ஞாநம்வஶம் ப்ரபந்நம் ஜ்ஞாநம் ஶ்ரேயோ பரிக்ரஹம் । விஶேஷ்ய நிர்விஶேஷாஜ்ஞோ ப்ரஸஹ்ய ஸஹ்யப க்ருத்” இத்யாதிஷு ஶாஸ்த்ரஸ்ய த்யாஜ்யத்வோக்திவிரோதஸ்த்ராஹ (ஆனபின்பு இத்யாதி) நிர்வர்த்திதப்ரபத்திஸ்வரூபஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய கர்த்ருத்வ மமதா ஸங்காதிதயாநாதிதய்கர்த்தவ்யேஷு நிஷ்ப்ரயோஜநத்வ ப்ரவ்ருத்தேஷு ஸங்காதிமமதாஸாவாக்யஶாஸ்த்ரவிதேய் ஸ்வாஸ் கிஞ்ச “தத்த ஸங்கம் த்யக்த்வா கர்மாணி ஸங்கம் । ஸர்வஸங்க ஸந்நந்யஸ்ய ஸர்வநாஸ ஸம்ப்ரஜஹி” இத்யாதிஷு ஸங்கஸ்ய தேஹ ப்ரவ்ருத்த்யாதிஸாத்யஸாதநாநுஷ்டாநவஶகவஸ மோக்ஷோபாயஸ்ய

மூ॥ விகல்பைகைங்கர்யார்த்²யாய் ஸந்ந்யாஸயோஜநனாயிருக்குமவனுக்கும் ஸாத்⁴யதஶையில் கைங்கர்யம்போலே உபாயதஶையில் கைங்கர்யமும் விரோதி⁴யன்று. ஸாத்⁴யதஶையில் விஹிதவிஹித கைங்கர்யகைங்கர்யத்வம் கேவலஶ்ரீஶ்வரப்ரீதியோடே பொருந்தின ஸ்வபா⁴வத்தாலேயாயிருக்கும். ஸம்ஸாரத³ஶையிலுள்ள கைங்கர்யமெல்லாம் ஶாஸ்த்ராநுஸாரமாக ஈஶ்வரன் நியமித்த ஸ்வவர்ணாஶ்ரமத⁴ர்மங்களையுமாயியாகக்கொண்டு ஸாத்⁴யமாயிருக்கும். இதில் ரஜஸ்ஸாலும் தமஸ்ஸாலும் ப்ரயோஜநாந்தரஸம்ப³ந்த⁴ஹேதுவான ஸத்த்வத்தாலும் வரும் கைங்கர்யம் ஸாத்⁴யம். ஶுத்³த⁴ஸத்த்வத்திலே ஸமத்தைப்புணர்க்கும் உத்க்ருஷ்டஸத்த்வவிஶேஷமடியாக வரும் கைங்கர்யம் மோக்ஷகாரணம். இச்சா²ணத்ரயத்தோடு துவக்கற்றிருக்கும் ஶாஸ்த்ரதஶையில் கைங்கர்யம்

ஸா-நீ॥ ஸாத்⁴யகாகாரத்ரிப்ரமன்னென்னிலந்த ஹேதுவெதென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸாத்⁴யதஶையிலித்யாதி³வாக்யத்தாலே) கேவலமென்றது கர்த்ராபாயிவ்யவச்சே²த்தை சொல்லுகிறது. இப்படியாகில் ஸந்ந்யாஸயோஜநனுக்கு உபாயதஶையில் கைங்கர்யம் ஸாத்⁴யாத்யந்தபா⁴வஸாத்⁴யாஸாவாக விரோதி⁴மன்றென்று சொன்னதுகூடுமோ, ப்ராக்ருதரஜஸ்தமஸ்ஸம்ப³ந்த⁴ ப்ரயுக்தமாகையாலே ஸாத்⁴யகதயா விரோதி⁴மன்றோவென்ற ஸாத்⁴யகாகார வைஷம்ய ஜநககாரணங்களை அருளிச்செய்கிறார். (இதிலித்தி வாக்யத்தாலே) (இதில்) ஸாத்⁴யமான கைங்கர்யத்தில். இப்படி ஸாத்⁴யதஶையில் கைங்கர்யம் ஸாத்⁴யமாகாவிட்டாலும் மோக்ஷகாரணமாக ப்ரஸம்ஶியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இச்சா²ணத்ரி) ஶாணத்ரயாதீத உத்க்ருஷ்டஸத்த்வப்ரயுக்தகைங்கர்யமே மோக்ஷகாரணமென்றுகருத்து. இப்படியாகில் "ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு⁴꞉" என்றும் "கர்மாவிஜ்ஞாநாத்³ராவராஷ꞉" என்றும் கர்த்ருத்வவிஷயங்களுக்குமதிலதென்றவருளிச்

ஸா-ஸ்வா॥ ப்ரநஷ்டாவஶாகத்ராவிகைங்கர்யம் ஶாணத்ரயஹேதவே திதஶவித்யாஜ்யேவ ஸ்யாதிதி, ஶாஸ்த்ரீய கைங்கர்யஸ்ய காரணம் ஶப்³த³யது. கர்த்ருகைங்கர்யஸ்ய ப்ரஶஸ்தஸ்ய ப்ரஜாபாயிகவேத³ விதத்ர த்யாஜ்யாம்ஶவி ஶப்³த³யதி (ஸாத்⁴யதஶையிலித்யாதி³நா) (ஸமத்தைப்புணர்க்கும்) ஸம்ஶா கோவது³. தத³வது³ "ப்ரக்ருதே꞉ க்ரியமாணானி கு³ணை꞉ கர்மாணி ஸர்வஶ꞉। அஹங்காரவிமூடா⁴த்மா கர்தாஹமிதி மந்யதே" "நாந்யம் கு³ணேப்⁴ய꞉ கர்தாரம் யதா³ த்³ரஷ்டாநுபஶ்யதி" "கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது꞉ ப்ரக்ருதிருச்யதே" இத்யாதி³ கர்த்ருத்வநிஷேத⁴வாக்யானாம் "ஶரீரஶோஷணாஸ்த்ராதி³" த்யாஜ்ய "வைகாரிகாத் விஜ்ஞாநாத்ராவராஷ꞉ "விஜ்ஞாநமயஞ்ச தஸ்மாத்

௭௦ ‖ இப்படியிருக்கையால் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லையென்கிறவாக்யங்களுக்கும் கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்களுக்கும் விஷயவ்யவஸ்தையுண்டாகையாலே விரோதமில்லை. அதெங்ஙனேயென்னில்; கர்த்ருத்வமில்லையென்கிற வாக்யங்கள் ஸம்ஸாராதீநமாயும் த்ரையகுண்யக்ருதி குணாதீநமாயும் வரும் கர்த்ருத்வத்தை நிரபேக்ஷமென்று நினைக்கலாகாதென்கிறன, கர்த்ருத்வமுண்டென்கிறவாக்யங்கள் ஸம்ஸாரோத்தாரதிகளடியாகவே வந்த ஜ்ஞாநத்துக்கும் தத்ஸாதநங்களான விசேஷாநுஷ்டாநங்களுக்குமிவனே ஆஶ்ரயமென்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறன. இந்த விஷயவ்யவஸ்தாகாரத்தை "ஶரீரவாங்மநோபிர்யத்" என்று தொடங்கி

ஸா.பீ‖செய்கிறார். (இப்படியிருக்கையாலிதி) ஶ்ருதமனையும் ஶ்ருதனாதிவசநவிஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற ஜீவனுடையதான கர்த்ருத்வம் போலே சாஸ்த்ரத்தில் விதிநிஷேதவிஷயங்களுக்கு விஷயவ்யவஸ்தையுண்டோவென்று ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (அதெங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) (நினைக்கலாகாதிதி) நிஷேதவாக்யம் வித்யாதிநக கர்த்ருத்வ ஸாதநநிஷேதபரமல்லாமையாலும் 'ப்ராக்ருதைர் குணை:' இத்யாதிநா ஸாபேக்ஷமென்றுசொல்லுகையாலேதானே நிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வநிஷேதமாத்ரவிஷயமாகையாலும் ஸ்வாதீநமாய்க்கொண்டு நிரபேக்ஷத்வாம்ஶநிஷேதபரமென்றுகருத்து. இப்படி ஜீவனுக்கு ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வம் முதலான விஷயத்தில் ப்ரமாணங்காட்டுகிறார். (இந்த விஷயவ்யவஸ்தாகாரத்தை இதி) யதா ஜீவனுக்கு ஸ்வாதீநகர்த்ருத்வமுமீஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜக கர்த்ருத்வமுஞ்சொன்னதுகூடுமோ, ஜீவகர்த்ருககார்யங்களிலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரயோஜநத்தில் ப்ரமாணமுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார். (இந்த விஷயவ்யவஸ்தாகாரத்தைஇதி) கீதையிலே "தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம்" என்று தெய்வத்துக்கன்றோ ப்ராதாந்யமென்று சொல்லிக்கொண்டு ப்ரயோஜநம்

ஸா.கா‖ "அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா கரணம் ச ப்ருதக்விதம்| விவிதாஶ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம்" இதி ஶ்லோகே கர்த்ருத்வவிதிவாக்யேஷு ஜீவஸ்ய கர்த்ருத்வம் ... கர்த்ருத்வாஶ்ரயக விரோதபரிஹாரார்த்தம் (இப்படி இருக்கையாலித்யாதிநா) ஶரீரவாங்மநோபிர்யத்கர்ம ப்ராரபதே நர:| ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ:| அதிஷ்டாநம் ததா கர்த்தா கரணம் ச ப்ருதக்விதம்| விவிதாஶ்ச ப்ருதக்சேஷ்டா தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம்| தத்ரைவம் ஸதி கர்த்தாரம் ... ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி:" இதி கீதாவாக்யேநாப்யுக்தமிதி பாவ:. (இந்த விஷயவ்யவஸ்தாகாரத்

ச்ச ॥ ஸ்ரீகீதாசார்யன் முன்னேயறுதியிட்டான். அவ்விடத்தில் "தைவம் சைவாத்ர பஞ்சமம்" என்று பஞ்சமத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. இவன் ஜீவனை ஒரு காயத்தில் ப்ரவேசிப்பிக்கும்போது இக்காயத்தைப் பற்ற காரயிதாவென்று சொல்லப்படும், தானே ப்ரவேசிக்கும் ஸ்வப்ரயோஜநாதிகளிலும் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலும் கர்த்தாவென்று சொல்லப்படும், ஒன்றிலே ப்ரவ்ருத்தனை வேதநனை விலக்காதவளவில் உபேக்ஷகன், அப்போதிசைந்திருக்கையாலே அநுமந்தா, இளந்தலைசுமக்குமவனுக்கு ப்ரபலன் பெருந்தலைசுமக்குமாப்போலேகூடப்ரவர்த்திக்கையாலே ஸஹகாரி. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் தேவமநுஷ்யாதிவைஷம்யம்ஜீவகர்மவிஶேஷௌபாதிகமாகையாலே "சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஶ: | தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யயம்"

ஸா.தீ॥ தோற்றுகிறது, ஸர்வேஶ்வரனுக்குத்தோற்றவில்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அவ்விடத்திலித்தி) இப்படி ஸர்வேஶ்வரனை ப்ரயோஜககர்த்தாவென்று சொன்னது கூடுமோ, உபேக்ஷகனென்றும் அநுமந்தாவென்றும் ஸர்வேஶ்வரனை ஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லுகையாகில் கர்த்ருத்வமேகூடாதே, என்றில் இனி ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரத்திலே ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வம் ஸித்தமாகையாலே கர்த்ருத்வங்கூடுமென்றிலப்போது காரயிதாவென்றும் உபேக்ஷகனென்றுஞ்சொல்லுகிறது விருத்தமாகாதோவென்ற கர்த்ருத்வாத்யாகாரங்களை விரோதமில்லாமல் பிந்நவிஷயங்களாக விவேசிக்கிறார். (இவனித்யாதிநா) இப்படியானாலுமேகவிஷயத்திலேதானே "தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யய"மென்றுஞ்சொல்லுகிறது சேருமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளிலித்தி) கர்த்ருத்வவசநம் ஸோபாதிக கர்த்ருத்வபரமென்றும் அகர்த்ருத்வவசநம் உபாதிநிரபேக்ஷ கர்த்ருத்வாபாவபரமென்றும் ஏகவிஷயத்திலும் வ்யவஸ்தை சொல்லலாமென்றுகருத்து. (குணகர்மவிபாகஶ இதி) குணௌஸ்ஸத்வாதிபி:

ஸா.கா॥ (இதி நா) கர்த்ருஸமவேதஸங்கல்பாயத்தப்ரவ்ருத்திகத்வம் கர்த்ருத்வம். (அவ்விடத்திலித்யாதி) ஸர்வஞ்ஜீவகர்த்ருகவிதிநிஷேதயோர்விஷயவ்யவஸ்தா ஸர்வேஶ்வரகர்த்ருகவிஶேஷஸ்ருஷ்டிகர்த்ருகவிதிநிஷேதயோரவிஷயவ்யவஸ்தா காரயித்ருத்வோபேக்ஷகத்வாநுமந்த்ருத்வஸஹகாரித்வ ப்ரவேஶநப்ரவேஶகாலப்ரஸங்கம் ஜீவகர்த்ருத்வஸம்ப்ரதாயவிரோதமிதி நிஶ்சயதி (இவன்ஜீவனையித்யாதிநா) (இளந்தலை) லகுபார:(பெருந்தலை) குருபாரஸ்ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸ்வாநிஷ்டப்ரவ்ருத்திகேஷ்வஹிதப்ரவ்ருத்தகர்த்ருத்வபக்ஷேபி திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானித்யாதி ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸம்பந்தஸ்ஸம்ப்ரதாய

௨௦] என்று ஈஶ்வரனுக்குக் கர்த்ருத்வ நிஷேதம் பண்ணுகிறது. இப்படி ஸர்வ விஷய ஸாதாரண கர்த்ருத்வமுடைய ஈஶ்வரனடியாக ஜீவனுக்கு ஸ்வ ... புண்ய பாப ப்ரவ்ருத்தி ஶக்தி ஸ்வமான நியோஜ்யத்வம் ஸித்தமாகையாலே இங்கு 'ஹே ஜ' என்று விரிக்கக் குறையில்லை. இப்படி ஶாஸ்த்ராதிகள் போலே ஶரணாகதியும் கர்த்தவ்யமாக விதிக்கப்படுகையால் "தன்னால் வரும் நன்மை விலைப்பால் போலே, ஈஶ்வரனால் வரும் நன்மை முலைப்பால் போலே" என்று பிள்ளான் வார்த்தைக்கு ஶக்தி பத்ராதிகளெல்லாம் அவனாலே வருகிறதென்று நினைக்கவேணுமென்று தன்னு

ஸா. நீ|| கர்த்ருத்வ ஸ்வாபாவிகத்வ ஸஹ்யோஸ் ஸ்ருஷ்டமென்றபடி. இப்படியா கில் ஈஶ்வரனும் கர்மாத்ய பேக்ஷ கர்த்தாவாகையாலே ப்ராப்த கர்த்ருத்வம் தன்னுடையதாகையால் ஜீவனுக்கு ப்ராப்த கர்த்ருத்வம் விஶிஷ்ய சொன்னது கூடுமோ வென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார். (இப்படி உக்தி) (ஸர்வ உக்தி) ஸர்வ விஷய ஸாதா ரண கர்த்ருத்வ ஈஶ்வரனுக்கு கர்மாதி நிரபேக்ஷமாகையாலே ஜீவனு க்கு ஸாதாரண கர்த்ருத்வ ஶக்தி ஸம்பவமில்லையாகையாலே ஈஶ்வரனுக்க ப்ராப்த கர்த்ருத்வமும் ஜீவனுக்கு ப்ராப்த கர்த்ருத்வமுமென்கிற வைஷம்யங் கூடுமென்று கருத்து. இப்படி ஜீவனுக்குக் கர்த்ருத்வமுண்டா கில் தன்னால் வரும் நன்மை விலைப்பால் போலே என்றும் ஈஶ்வரனால் வரும் நன்மை முலைப்பால் போலே என்றும் அப்பிள்ளான் வாக்யத்திலே ஸ்வ கர்த்ருத்வ நிறைதோற்றுகையாலே ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் ப்ராப்த மன்றென்று சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உக்தி) இப்படி பிள்ளான் வாக்யத்திலே ஶக்தி பத்ராதிகளெல்லாமென்று

ஸா. கா|| ஶக்த்யேவாநுஷ்ட்டாவ்யத்வ சேதநாத்வாசேதநாஸ்ஸர்வவ்யாபாரப்ரயோஜக ஸ்வரூபஸ்யைவ ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஸ்வாமித்வ ஸம்பந்தேந ஸர்வாஸ்து ஸந்நிஹிதஸ்வாமிஶக்தேஸ்ஸ ப்ராமாண்யாத் ஸ்வாத்யாநநுஷ்டாநே ஸாஹங்கார நிவ்ருத்தி ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யாத் ஶாஸ்த்ர வாக்யஸ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாத் ஸாபேக்ஷ கர்த்ருத்வமிதி ஸாத்யவ்யவஸ்தாபநம் ... ஸ்வாதந்த்ர்யேண ... நியந்த்ருத்வ ஸாமர்த்ய ... ஶாஸ்த்ரீயவிதிவஶாத் கர்த்ருத்வஸித்திரித்யர்த்த. (இப்படி ஶக்த்யாதிகளெல்லா) கர்த்ருத்வ ஸ்வீகாரம் ... ஸ்வரூபவ்யாபாரவிஶேஷ ஸ்வீகாரே ... ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்காமோ யஜேத ... ஶாஸ்த்ர ஸ்வாத்யயநம் ... ஸாமர்த்யம் ஶக்திஸ்வாதீநதா ...

ஶக்தியுடைய வ்யாபாரநிவ்ருத்திலே த்வாரத்வமும். ||*|| ஸர்வவிஶ்வாஸவி
ஶ்ரம்ப4ம் ஶக்த்யுபாயவிதி4ம் வத3ந் | ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு விஶ்வாஸ ஶாயத்தே
ஶ்ரவணேஷு த: || ஶாஸ்த்ரவிஹித வ்யாபாரத்வ ஸித்3தி4ம் ப்ரயோஜநவத்த்வம் |

ஸா.டீ || ஶக்தியோகத்துக்கு வ்யாஜஞ்சொன்னது கூடுமோ, வியாஸத்தாலே ஶக்திக்குமுபாயமுண்டென்னில் ஶக்திவிஶேஷாபாய வியாஸம் ப்ரவ்ருத்தி விஶ்வாஸ விஶ்ரம்ப4த்தால் ஸக்ருத்ப்ரயோஜநமாகையாலே யதுக்கு உபாயமே இல்லையே, கிஞ்ச ஶக்தியோகம் "ஸக்ருதேவ" என்று ஸக்ருத்கரணமாகையாலே ஶாஸ்த்ரவிஹித வ்யாபார ஸம்ஸ்காரவத் த்வமென்றே வென்றவித்தஶேஷயத்தையு மிந்தரெண்டு ஶங்கைகளையும் ஒருகாரிகையாலே நிராகரிக்கிறார். (ஸர்வேதி) (ஸர்வவிஶ்வாஸவிஶ்ரம்ப4ம்) ப்ரவ்ருத்திவிஶ்வாஸவிஶ்ரம்ப4ம். ஶாஸ்த்ரோபாயம் வியாய ஸ்வ ஶக்த்யநுஸாரேண ஶாஸ்த்ர விஷய: ஸர்வதோபாயாநாம் ஶாஸ்த்ரேஷு தேஷு விஶ்வாஸ ஸமாவேஶ ஹேதுரிதி ஸாரம். ஶக்த்யுபாய விதி4ம் வத3ந் வாதீ (ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு) ப்ரவ்ருத்திஶாஸ்த்ரேஷு தத்வம். (ஶ்ரவணேஷு த:) ப்ரகாரேஷு த: ப்ரயோஜநேநேதி யாவத் ஶக்திவியாஸம் ப்ரவ்ருத்திவிஶ்வாஸாத் ஸித்3தி4வத் ஸம்ப்ரதா3யாதி3 விஶ்வாஸ விஶ்ரம்ப4ம் ஜாதிவிஶேஷாதி3வியாஸம் ஸ்தித்வா விஶ்வாஸவிஶ்ரம்ப4ம் ப்ரவ்ருத்திவியாஸதிதி ஸம்ஶயேந ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ஸவிஶ்வாஸாய தத்ர ஜாதம். ஶாஸ்த்ரவிஹித வ்யாபாரத்வ ஸித்3தி4ம் ப்ரயோஜநவத்த்வம் உபாயாந்தரஸ்ய ஸர்வதோகாக்த ஸம்ஸ்காரமயஸ்யாஸ்தத்த்வ ப்ரவ்ருத்தாவபி ஸ்யாதி3தி ப்ரவர்த்தநோபாயத்வம் நஸ்யாதி3தி பா4வ:.

ஸா.ஸா || "கிந்தயாரோப்ய தத்3த்வம்" இதிராஜேந்த்3ரப்ரமாண ஶாஸ்த்ர ஸம்ஶய ஸம்ஶய தத்த்வம் போலே ஸம்ஸ்காரதிரூபமான உபாயாந்தர" இதி ஸம்ப4வத்3ருதிரிக்தஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி ஸாத்4யோபாயஸ்ய ஸம்ஸ்காரஸமுத்3வ தத்ஜாதிஸ்வ விஶேஷ்யார்த்2த: ஸாத4நேந்த்3ரஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி தத்வாரஸாதநாரோபித ஸ்வேதரநிஷ்யஜ்ஞாநம். (ஶாஸ்த்ரவ ஹிதேத்யாதி3) நநு ப்ரஸந்நஜாபாயஶக்திநாயதேஹாநுவிஶ்ய யாகா3 நாத்3யோக3: ஸம்ஸ்ஸாஸ்த்ரய யதா2 ஸக்ருத3நுஷ்டித்வ ஸ்வாநுஷ்டித ஸர நாதிஸ்யாப்யஸ்ய த்யாகா2 வேதா3ந்தே ஸ்வாத்4யாயஸ்ய ப்ராப்தஸ்ய ணவ்யஞ்ஜகம் தத்ஸாத4நம் க்ருதகாத்வாச்ச தத்ஸம்ஶய ஹ்யாதஸ் க்ஸத்வோபாயஸ்ய நாநாவிதஸ்ய நாஶேயத்வாநுவத்தே: ப்ராமாண்யாத்க க்ருத்ஸ்வாய நஷ்டநாஶவஹிதத்வ, யாத3நாவாதே3யத: "ஜநிக்வ ஸாம்வம்ஸ ஶ்ஹதீ" த்யாத்3யுக்தா "விதாஸ்ஹம் நாயஶாநிம் வித்3யாக்ஸ் ப்ரஸ்ரீதெ" த்யுக்தே: காலத ஏவ கரணத்ய நிர்த்தாதிபாவக்ய யஸ்ய ப்ரமாணம்ஸம்வஞ்ஜகே ஏவ "ஸாவஸ்வேயவகஶோபாஸே ணாதிதாய

[உ௭] அஹங்காரா ஸ்வயத்தா - ஸ்யாத் ஸ்வவ்ருத்தாவபி ஹந்த்ருவத் ||*|| ஆகையால் "ஸ்வவ்ருத்தாவபி ஹந்த்ருவத்" என்றாதிகள் முன்பு தாம்பண்ணின ஸ்வ வ்ருத்திக்கு ஈடுகொள்ளுகிறபடியென்று சிலர் சொல்லுமதுவும் அஹங்கார ஸம்பந்தாதிஸங்கையைப் பற்றவாமத்தனை, அல்லது ப்ரபந்நாந்ந்வஷ்டித்த ஸ்வ வ்ருத்திபராயமாய் அதுக்கு ஈடு கொள்ளுகிறபடியன்று. அப்படியாகில் "வஹிதாஹம் நாந்யாதி விஷோ கார்ய ஸ்வீம்" என்கிற வசநவ்யாக்யாநாதிகளும் தாஞ்செய்கிறதாகையாலே இதுக்கு ஈடு கொள்ளவேண்டிய நவையியம். இது ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஹேதுவா கில் இதுபோலே முன்பு பண்ணின ஸ்வ வசநமும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஹேது

ஸா-நீ|| ஆனாலும் 'ஸ்வஜ' என்று ஸ்வ வ்ருத்தி ஸ்வரூபவிரோதியாகக்கூடுமோ "ஸ்வ வ்ருத்தாவபி ஹந்த்ருவத்" என்று ஆளவந்தார் தாமநுஷ்டித்த ஸ்வ வ்ருத்தியை அபராதமாக நினைத்து க்ஷாமணம்பண்ணுகையாலே ஸ்வ வ்ருத்தியுமப ராதமேயன்றென்று சிலர் சொல்லவில்லையோவென்றவிந்த ஈத்தையும் உக்த ந்யாயத்தாலே நிராகரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி)(ஆகையால்) அஹங்கார ஸம்பந்தம் ஹேதுவாக ஸ்வவ்ருத்தியிலும் தோஷமாகையாலேயென்றபடி. அஹங்காரமன்றி க்கே ப்ரபந்நாநுஷ்டானமாகிலும் ஸ்வயஞ்செய்கையாலே அபராதமென்று வ்யாகமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியாகிலிதி) ஆசார்யவ்யாக்யாநம் ப்ரவ்ருத்யநுஷ்டித ஸ்வ வசநத்திற்கும் க்ஷாமணாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு ஸ்வப்ர வ்ருத்திஹேதுமாகையாலே ப்ரஸக்தி இல்லையேயென்றவருளிச் செய்கிறார் (இதுவதி)(முன்பிதி) வசநாநுஷ்டித ஸ்வவசநம் ஸ்வஹேது

ஸா.கா|| தேஹஸம்வந்தி பதீதஹவத்தா நா" இத்யுக்த காரணா நாத்ய நங்கேஷ்வாஸ்வ ஹ்ருதிதாநாம் ஹஹாதாஸ் யணோதாசார்ய ஸ்ரோதுர்வேவ கதருவ்ருதிதி ஆத்ம நேஹங்காராதி யதிஹாரணீயத்வ ஆத்மநோ தாஸவ்யத்வ அபோக்திதி உபயுக்த உக்தாத்வப்ர நம்ஷகாரேண ஹாநுஷங்க்ர திரஸ்வரபராயக்ஷாமணாஷ்டகேஷாம் ஆசார்யவ்யாக்யாநாபிதேவாபராய க்ஷாமணே கதுர்யகாவ்யாவபா யக்ஷாமணாஷ்டம் க்ஷாமணாஹர்ஷ கதருவ்ருதயா அஸ்ய தஸ்யாவி தமேஷு நவஸ்யாநாத்ர ப்ரஹாராஷ்டம் ஸ்வீஷேதேஷ்வம் ரூபோவ ராயக்ஷாமணஸ்ய ஸ்வப்ரவ்ருத்திஹேதுக்காக்கள் "ஸ்வயஸ்ந்தவ ஸஹேதா ஸவர் வாவ ஸஹேஷ்வ" இத்யாதிஷ்விதி ஸவர் வாவ ஸ்வாயஸ்து த்வேபாக்தஹாநுஷங்கஸ்வ ஸ்வப்ரவ்ருத்திஹேதுகாவம் ஸ்ரீகாரஸ்ய ப்ரக்ஷ க்ஷாமாசார்யவ்யாக்யாநவஷ்டக்ஸ்வ ஸாதநஸ்யாக கதர்வக்ஷம் ஷஷ்ர ஆசார்யவ்யாக்யாநஸ்ய ஸ்வ யோஜநஸ்வ உபயுக்தவநிவர்த்தகம் ப்ராஸ்த யஷ்வக்தாக கதருக்ஷாமஷ்டம் நிஹரேதி (ஆகையால் ஸ்வஸ்வேத த்யாதிநா) வவம் பராயீநகதருக்ஷாமஷ்ட நாக கதருகாஹாஷ்

ஜ:॥ மென்னலாம். இங்கு சொல்லும் சாதகங்களாலே பண்ணின ப்ரவ்ருத்தியுமபாயமாயிருக்கையாலே பண்டிவர்களை முன்னிடவொண்ணுதொழியும். ஆகையால் இஸ்ஸ்தோத்ரத்தில் ச்லோகங்களில் பண்ணினவாபாயப்ரஸ்தாரம் இங்கருளிச்செய்கிற ப்ரவ்ருத்திக் கவிஷயமாயாதல் ஸ்வீக்ருத பரிஹாராபாஸமாயாதல் ஸ்வயஞ்சமாய் வந்ததிந்தனே. இவ்வாபாயப்ரஸ்தாரத்திற்போலே ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளிலும் பாரமார்த்திகத்வம் தோஷமன்று. இப்படி பாரமார்த்திகத்வம் ப்ராமாணிகமாகையாலே ச்ருதாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லாமையாலேஸ்வாரு

ஸா-ஜீ ॥ பாவத்துக்கும் தனக்கும் ஸ்வாபமாய்க்கொண்டு ஸ்வபர நிவர்த்தகமாமென்றுகருத்து. ப்ரஸங்காதுகாரமருளிச்செய்கிறார். (இங்குஜ:தி)(அறுகையாலே)தீருகையாலே ஸ்வாயிகளை முன்னிடக்கூடாதேஎன்றபடி. இப்படியாகில் ஸ்தோத்ரத்திலாபாய ப்ரஸ்தாரம் நிஷ்பலமாகவு ஸம்பியாதோ, அஹங்கார நிஸ்ஸஹ ஸ்வபாவபாய ஸ்வாபனாஸமென்னில் "ப்ரஸீத ப்ரத்ஸவிதையிஸ்வா" என்று ப்ரஸாதனமே தத்ஸ்வாபமாகையாலே யதுவ்யுஸமென்றேவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) அஹங்காரஸம்பந்தரஹிதப்ரஸ்தாநம் ஸாஸ்த்ரீயமாகையாலே என்றபடி. (அவிஷக்ததிதி) ஆபாயஸ்தானுஜ்ஞயா ஸ்வயம்" இத்யாபாயப்ரஸ்தாரம் ப்ரவ்ருத்திக்கு அவிஷயமிறே (ஸ்வீக்ருதேதி) "மாமேகம் ஸரணம்வ்ரஜ அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஸுச:" இத்யாதிப்ரகாரேண ப்ரவ்ருத்த்யாதிக ஜ்ஞானஸ்வீக்ருத பரிஹாராபமென்றபடி. யதா தத்ஸ்வாமீநம் திக்ரஹ்ய வஜ்ரனாபம் ஸ்வீக்ருத பரிஹாராபமென்றபடி. ஜீவ ப்ரத்ஸவிதையிஸ்வாஎன்றதிறே.இவ்வாபாயப்ரஸ்தாரம் ப்ரவ்ருத்தியில் பாரமார்த்திகத்வரூப தோஷபரிஹாராபமென்றுதான்சொல்லலாகாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (இவ்வாபாயேதி) பாரமார்த்திகத்வம் தோஷமல்லாமையாலே தத்பரிஹாராபமென்னவொண்ணுதென்றுகருத்து. இனி ச்ருதாவுக்கு கர்த்ருத்வமில்லாமையாலே தத்ப்ரயுக்தபாபம் வருமாதென்கிற பக்ஷம் கர்த்ருத்வஸமர்த்தநத்தாலேநிரஸ்தப்ராயமானாலும்விஸேஷதநிராஸமாக தத்பக்ஷ நிராஸத்தையநுவதிக்கிறார்.(இப்படிஜ:தி)ஜீவாத்மாவுக்கு"வாணிஜ்ய

ஸா-கா ॥ ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வயம் நிரஸ்தம்ருதாஹ. (இப்படிபாரமார்த்திகநித்யாதிநா) நநு "தஸ்மாத்ஸர்வாஸ்ராணம்வாணிஜ்யம்நிவ்ருத்திபாதேந தீஷாவெ"இதி பாவேந ஸ்ரீதேவிதேநாநா ஸதீதாயாவாஸ்ராவணா யா: பாநமதத்ஸம்ஸாரவாஸ ஸத்யாநாவத்ர பாஸூராஸ

சீ|| வக்தெனின்தவனை நிஷ்கர்ஷங்களொன்றும் வெளியாதென்கிற பக்ஷமும் நிரஸ்தம். ப்ரதிபக்ஷவக்குச் சொன்னவாறும் வாக்யங்களான துஷ்யாராதிகளன்று ஸ்வாதந்த்ர்யாதிவிஷயமாக ஸூத்ரமென்னுமிடம் "அநாவிஷ்கர்வந்நந்வயாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலே ஸித்தம். "அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரஞ்ச, த்ரிவிதம் கர்மண: பலம்" இத்யாதிவசனங்கள் பேஷிப்பதும்

ஸா-நீ|| நிவிர்த்தவாக்யங்களுக்கு திஷ்டாலேகு" என்று காட்டவாறப்சொல்லவில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ரதிபக்ஷவக்கிதி) பின்னையேதென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸூத்ரமிதி) "ஸத்யஸாதனம் க்ருதசாஸனோ பேஷிப்பது ஸத்ரமிப்யதே | அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரஞ்ச த்ரிவிதம் கர்மண: பலம் || ஸத்த்வஸ்தாமிநாம் ப்ரேத்ய ந து ஸந்யாஸிநாம் க்வசித்" இத்யாதிகளிலே ப்ரதிபக்ஷவுக்கு துஷ்டமும் வெளியாதென்று சொல்லவில்லையோவென் றவருளிச்செய்கிறார். (அநிஷ்டமிதி) "ஸந்யாஸி நதிவஸ்யதே" என்று

ஸா-கா || தகாரோவாறசைவவ விஷயஸேவந பாவமெபவக்ஷமிரா ஸோநாவவஞஜத்யத்ராஹ (ப்ரதிபக்ஷவக்கித்யாதிநா) "நாவிரதோ துஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோ நாஸமாஹித: | நாஶாந்தமநஸோவாபி ப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத்" "ஶ்ருதாநுமிதஸம்பந்நோ ஸம்பத்தேஷ்டவ்ய" இத்யாதிஷு காட்டவாறவாதுபக்ஷாதீநாம் விதிர்யாவிஷயரோயி ஸர்வஸாதநேஷு நிஷ்டாத்யாவிஷ்கரணேஷ்வ கர்தவ்யதயாவிதாநஸம் ஹவாஸ்வாரஹஸ்யாநாவிஷ்கரணவ வாக்யார்த்தோ இதி ஸூத்ரார்த்த: . நநு பஞ்சாஶயவ வ்யாசேந ஸமர்த்திதவ "அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரஞ்ச த்ரிவிதம் கர்மண: பலம் | ஸவத்யத்யாகிநாம் ப்ரேத்ய ந து ஸந்யாஸிநாம் க்வசித் || யஸ்ய ஸாஷ்டம் க்ருதே ஸ்வயமேவ பஞ்சமி ஸ்யாநமிவ்ருத்தே | ஸந்யாஸிஸாதநோவாங்கோ ஶாஸநவிநிவஸ்யதே ||" தேந கிம்விஸங்கரோதீதி பக்ஷேணாந்தேநத்யதக்ஷ" இத்யாதிவிஷயமவ ஞாநவத்பராவரஶெபா ஜ்ஞேயேஷ்டிஷேணயஶ்க்ருத்ய "நாவிரத:" "பாதயவர்த்ராதி ரக்ஷ்யாணி | காதி வேவிஸ்பஷ்டாதி கோசதராணி| "ஆயாயியிஸ்புஷ்டநிநோய யாஸா ... | ... தாதிவிதம் வாவம் ... ந ஶக்திநீ: || வீவோவி ... வேர் பேஸ்ஸள ஶாஸ்த்ரார்த்திவக்ஷ்யாஸ | ... வி ஸர்வநிஜ்ய ஸ்ருஷ்டே வெஷ க்ஷ்ரவ் ஸோர: || ஸ்வஹஸ்தயாவி ஸம்க்ஷ்ட வேஷிணே ப்ரக்ஷ கார்வ்ய தீ" த்யாத்ய நசு வூரணாவாயாய "ஸவபாஞாநாநாதிஶ்ரூ வ்ராணா த்யெதஜ்ஜுஷா" இதி ஸூத்ரணியகாரனை ஸாஷ்யகாரேணாவாத்யநி ஷிதாநாவேவனோ நகாரோஷாதித்ரக்ஷ்ம் ஸவ்யோந்யதயா நிஷ்டிதாதீநாவாக்யாந்வஷிதாநாம் ஸமஜநக்ரஸாவோஸ்ய ஸூத்ரிதமத்ராஹ (அநிஷ்டமித்யாதிநா) (அநிஷ்டம்) ஸவ்யாராதிக பாவவ்ருதி

ச॥ பராத்பரவிஷயங்களென்றனுமிடம் பஹுப்ரமாணவிரோதம்
வாரணைக்காக ஸாஷ்யாதிகளிலே ஸமர்த்திக்கப்பட்டது. "ஸஙாவதி"
என்றதுவும் பதிபாஸாதிவிஷயம். ॥*॥ உபஸம்ஹ்ருதஸ்ய ந்யாயா ஸ்ய
த்ராணமஸ்யேஷ்டம் । கதந்யாய திவேர்ய ப்ராக்ஸுத்திப்ரதிகே
ஹிதா । * ॥ ஜேஷாதிகளும் "ஜீவிதாத்ம ஜாவணோ வோஹஜ்ஜியக்
ஸ்தம் । ஸூகாமஜவமோஜ்ஞ நஸபாவேநஸ்யநே, ப்ராணஸாமய
ஜாவணோ யோஹஜ்ஜியதஸ்தம் । ஸ்யநே நஸபாவேந வரவத்

ஸா-நீ ॥ பராஸீவசுப்ரவாவம்வெயியாதென்றுசொல்லவில்லையோவெ
ன்றவருளிச்செய்கிறார். (ஸஙாவதீதி) ஜதாநீந்ப ஸஹக்ஷளஷ்யஜேத்ரகா
ஸ்நாவஸ்யநாமகயாகுறுப்போலே ப்ரபஹமுட்உத்ரபாஸீவசுப்
வாவநாமகமாகவாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (உபஸம்ஹ்ருதீதி)
(உபஸம்ஹ்ருதஸ்யந்யாயாஸ்) ப்ரவர்த்ய (உத்ராணமஸ்யேஷ்டம்) பரஸீ
விமெராத்ராணமஷ்டம் (கதந்ய பரதிவேர்ய ப்ராக்ஸுத்திப்ர
கேதம்) "ஜகேஹவேஷாகேவியவஸ்யாஸஞ்சா "கவாயஸம்வ்வெ
ஸஷ்யம் ப்ராயஸ்தித்தம்ஸமஸ்ஸா" இத்யாதிஷு (ஹிதம்) ஸமுதிதஸ்யம். நஹி
வவந விரோதேந்யாயம் ப்ரவர்த்தத என்றுகருத்து. இப்படியாகில்
"ஸ்யநே நஸபாவேந வர்வத்ரதிவாம்ஸஸா" என்று பராஸீவசு
வப்ராவம்மெயியாதென்கிற ஜேஷாதிவசனத்துக்கு கதியென்றவருளி
ச்செய்கிறார். (ஜேஷாதிகளுமிதி) (நியமித்தார்கள்) தேஹகாமஜேஷேஷ்
க்ருதவாயவிஷயதயா வ்யவஸ்தாபித்தார்களென்கை. இந்தஜேஷாதிவசன
ஜே ஜஷவிஷயமாகையாலே இத்தை ஜஷவிஷயத்திலே ஸஞ்சரிப்

ஸா-கா ॥ த்யஸ்யம் (ஸாஷ்யாதீதி) "நதேஷ்வக ஸம" இத்யாதிபிஸ்தாப்ர
கஸாஷ்யாதிபாதிஸமர்த்யம். ஸஙாவதே த்ருத்ரப பதிபாஸவஜ்ஜகரணா
ஸதபாஸ ஸமேதேத்தஸ்ய த்யதீத்யாஸ (ஸஙாவதீதி) ஸரத்யா
ஸஸ்ய பராஸீவசுமெராத்ராணமஷ்டேஷ்டஸம் கவஸ்யஸஹள
ஷயந்யாயாஸ் ஸமிஷ்டித்யர்த்தி "நஹி வவநவிரோதே ந்யாயம் ப்ர
வர்த்ததே தத்ந்யாயாஸ்" ந்யாயஸவவாயித்ஜஸ்யாஹ (உபஸம்ஹ்ருதஸ்யா
தி) ஜஷ்யவிஷேஷாயஸாஹக்ஷிதஜேஷஸ்யஜேவிநாஸ்யவ்யாயிஜேவிநா
மயேக, ஸவம்ஸாந்யாமோவ்யத்ராணமெரஷ்டஜேப்ராவாஷ்யமெஜாகூ
ஜேப்ராக்வாஷயதீமேத்தக்ஷ ஜாணாஜுரவாயப திரோயரஹஸ்வேத
ஸாவகஸாஷ்யாந்யவயாரஹிமேதம் ப்ராக்ஸுத்திப்ரதிகேவேராயிதமி
த்யஸ்யம். பராஸீவசுமெராத்ராணமெஷாம்ஸீகாரே கூபஷநஷ்டி
தாநாஜேஷ்வஸ்ய கிம நத்யாயவிஷ்யா தக்ஷ ஸகஷவநமேவ
யஸ்யம் ஸ்யாதித்யதி நமேஷாம்ஸீகாரபு ஜத்யாஹ (ஜேஷாதிகளுமித்யா
தீநா) யதா ஜேஷாமேகா பராஸீவசுமெராத்ராணமெஷ்யஜாவ கூபஷ்ய

ஸா-நீ ஸா-கா வ்ராவ்ராஸஹித ஸ்ரீஉஜஹஸஹ்ரு யஸாமே

உவிவாம்ஷஸா” என்று நியமித்தார்கள். இது வஹவித்துக்கும் க்ஷ்
மென்னுமிடம் “ஸவஹுநாஜ்நதிஷ்ய ணாதஹ்ய தஜஸ்நாஸ”
என்கிறவஸ்துத்திலே உத்ஷ்டஹாரவெண ஸாயிதமாயிற்று. ஆகை
யால் கதஷ்ஸமாத்ராவுக்கில்லை யென்றுதல் வாராதம்த்ரு ஜுஞாதுரு
த்தைக்கொண்டாதல் வாஜிவெவஹாதாராவமொருபடிக்கும் வெவி
யாதென்கையுமித்தைப்பற்ற வநஉவ் வஜநம் வேண்டாவென்கையும்
வாரவக்ஷமாம். இவ்விடத்திலேசிலர் “வ்ஜெ” தஹாஜிவியிகளை யநு
வாரங்களாக்கி “யொநயா ஸஜஉாதாந உநயாவுதிவஜ்தே ।
கிஜெநநக்ருதம்வாவம் வொரெணாதாவஹாரிணா, யமஉாவெவ
ஷுதா ராஜா யஷவெஷ ஹருஜி ஷுதஃ । தெநவெஷவிவாஜவெஷ
உாம்மாம் உாம் கடாஞ்நுமஉஃ, க்ஷாதஜாஸஹ்ம் ஹரெஷ்ாஉஹ்ம் ஷஹாவஹி
ஷஹாஷுரெ” தஹாஜிகளில் தாஷயஹமதிகளையும் வராஉமியாதே இவ

ஸா-நீ ॥ பிக்கப்பேமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இது உக்தி) ஆனாலும்
கிஜெவகளைப்போலேயன்றிக்கேஸ்ரு திஷ்ரு திஸாரணருய்யாராநஜஜ்ஷ
நிஷ்ருனஸ்ரீவெஷ்ணவர்சொல்லுமிந்தஹஜியை நிரஸிக்கக்கூடுமோவெ
ன்றவருளிச்செய்கிறார். (வாராதம்த்ருதி) வாரதம்து ஜுக்குநியொம
யொமஹ்ஷமில்லாமையாலே வாவம்வெஷியாதென்று கருத்து. ஸம்ஹி
ஹெஜயானுக்ஷமெஷவகஉதஜாஹ்தயாஸ்ரீஹாஷஹ்காரவஜிஉாஜடல்லா
மையாலே நிராகரணீயமென்றுகருத்து. ஆனாலும் “வ்ஜ” வென்று
உவாயவியி சொன்னது கூடுமோ, ஸாஷுஜநஹஸம்வாஸ ஜுாநாஉது ம
வெக்ஷஸாயநமன்றோவென்கிற உதத்தை யநாவஜித்து நிரஸிக்கிறார்.
(இவ்விடத்திலேஉதஹாஜிநா)(வாராஉஷ்யாதேஉக்தி)விசாரியாதேஎன்கை

ஸா-கா ॥ நாஷுாமெநமெஜாஷாஹாவஷ்ாவகஉநாஜிவஉமெநரஸஹாஜா
க்ஷஉதிவ்ாஉாணிகதஉவெவதிவஜநுக்ஷுவஜ்நாஷிதாவெவொக்ஷெஷ்
ஷவிஷியக்ஷஉவஹாஹ (உநாஜிகளுக்குமிதஹாஜிநா)வஹாஸாஜயொஉநா
தீதஹாஜிஸ்வாஸமஃ. வஊவஹாதிநாகதஹக்ஷாஉா ஷஷுாஷெவஜுா
நவக்ஷாஉா உதுராவாவெவாம்ஹீகாவெ ஜஷாவியொயிகாரக்ஷாஜிதஹ
ஜஹ்க்ஷ உாயிஉதவ்ஸம்ஹஷு ஸஹ்ஜிதஹாஹ (ஆகையாலிதஹாஜிநா)வஊ
உவெவகஉதம் நிரஸஹ் வஉாவெக்ஷாவாயாநாஷாதாரவஸ்ஹ்ரவெக்ஷிதா
ஹம்காரா உஉகாராநிவருதிஸஷக்ஷயொ ஜுாதவஹ்க்ஷவ்ாவகவஉநா
வாதவ் தீதி உஷவொவாயவெநரவெக்ஷஹ்ஸம்காஉநஷஜ்ஹ் உவாயா
நாஷாநாவஸ்ஹ்க்ஷம் ஜஸஹயநு ஸம்வாஸஜுாநஉவ வொகெஷாவாய
ஜ தஹாவாயஹவாகஹ்ஸஹ் தாஷயஹ்வ் ஜஸஹநவாவஹகஉது வியீயஉா
ந ஸவாிகரொவாயஷுாவஸஹ் வஷவெஹாக்ஷக்ஷஷாரண வஹாஜெஜந
வஷிவஹஜஹாஸஹவணாஹநம் நிமஉயதி (இவ்விடத்திலேசிலரிதஹாஜிநா)

த்ஸூற்றைக்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞஸம்பந்தஜ்ஞாநமொழிய வேறுமோக்ஷ ஸுக்கநாஷ்டேயமாயிருப்பதொரு உபாயமில்லையென்பர்கள். இது ஸக்ருத் ப்ரயுக்தாதிவிதிஶாஸ்த்ரவிரோதம். ராமவ்ருத்தாந்தமுமுணர்ந்தநங்களாலே ஸித்தமான ஸர்வஜ்ஞஜ்ஞாநத்தை விதிக்கவும்வேண்டா. கேவலஜ்ஞாநத்தை மோக்ஷஸாதநமாகச்சொல்லுவார்க்கு விதிவிரோதாதிதோஷங்களும் வருமென்று ஸாதித்திறே. ஆனபின்பு ஸவிஶேஷாதிகாரான மோக்ஷார்த்திகளுக்கும் பொதுவாய் பரம்பரயோபகாரகமான ஜீவபராத்ம ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரத்தாலே பிறந்தவனுக்கு நம்முடைய ஸ்வாமியாய் நிரதிஶயஶோபனனை ஶ்ரியப்பதியை ப்ராபிக்கைக்கு விரகேதென்கிற வுபாயாகாங்க்ஷை பிறந்தவளவில் இங்கேயவ்வோ அதிகாரி விஶேஷாநுரூபமாக விதிக்கப்படுகிற ஜ்ஞாநாஸாதநங்கள், பக்திப்ரபத்திகள். அவற்றில் ப்ரபத்தியாவது; "யஜ்ஞோபாக்ஷ்யதயாவத்" இத்யாதிகளிற் படியே ஸவிஶேஷமான ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம். இது ஸம்பந்தாநுஸந்தாநபூர்வமாகவேணுமென்கைக்காக ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் ப்ரபத்தியென்று சொன்னார்களத்தனை. இப்ப்ரபந்நஸாத்ய ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபவிஶேஷாதிகளை முன்பேபாக்கச்சொன்னோம்.

ஸா-தீ || தாத்பர்யஶேஷத்தில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநப்ரஶஸ்த்யபரமொழிய ப்ரபத்தி நிஷேதபரமன்றென்றுகருத்து. (ஸக்ருதீதி) "விஜ்ஞாய ப்ரஜ்ஞாங்குர்வீத" "ஸ்வாத்மாநம் நிக்ஷேபேத்" "ஶரணம் வ்ரஜ" "ஶரணம் ப்ரபத்யே" இத்யாதி ஶாஸ்த்ர விரோதமென்றபடி. இந்தஸர்வஜ்ஞ ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே விதிவிஷயமானால் விரோதமில்லை என்றவருளிச்செய்கிறார். (ராமேதி) ஆகில் கேவலஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமானாலோ வென்றில் அதுவுமுபாதாத்து விதிவிரோதாதி தோஷதுஷ்டமென்கிறார். (கேவலேதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாந மோக்ஷஸாதநமானால் ஸ்வப்ரபத்தியானவிரோதம் ப்ரஸங்கியாதோ வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ஆனபின்பிதி) ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பக்திப்ரபத்திகளுக்கு அதிகாரிகோடி நிவிஷ்டதயா உபகாரகமாகையாலேஸாதாரணமென்றுகருத்து. இஸ்ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியாகில் விரோதமேதென்றவருளிச்செய்கிறார். (அவற்றில் ப்ரபத்தியாவதிதி) ஶ்ருதிஶப்தேந "ஶ்ருத்யாதீயஸாநஸ" இத்யாதி ஸங்க்ரஹம். இப்படியாகில் ஸம்பந்தஜ்ஞாநமே ப்ரபத்தியென்று ஸம்ப்ரதாயோக்திக்கு கதியேதென்றவருளிச் செய்கிறார். (இதுஇதி) ஸவிஶேஷஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் ப்ரபத்தியாகில் விஶேஷநிரூபணம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னவருளிச் செய்கிறார்.)(இப்ப்ரபந்நஸாத்யேதி) இப்படிஸங்க்ஷேபத்துக்குஅநு காரணம் விவக்ஷிதமோ, ப்ரகரணோக்தமாகிலன்று ஆநு

௨௰ ||

சாதனமுநற்பயனுநானேயாவன்
சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றுஞ்
சாதனமுஞ்சரணெறியன்றுமக்குச்
சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா
வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா

ஸா-டீ|| காம்யவிஷயங்களுக்கு உபாயமென்ன சிலவம்ஶம்விஷயமான ஶரண வரணத்திலும்சிலவம்ஶம்ஶோகநிவ்ருத்தியிலு முபாயாந்தரமென்று அபிப்ராயத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை ஒருபாட்டாலே ஸங்க்ரஹியா நின்றுகொண்டு ஸகலவாக்யமாகவநயித்து சரமஶ்லோகார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார். (சாதனமுமிதி)(சாதனமும்)ஸாதநமும். (நற்பயனும்)நல்லபலமும் (நானேயாவன்)அஹமேவேத்யர்த்தம் இத்தால் ப்ராப்யப்ராபகைக்யஞ்சொல்லப்பட்டது. (சாதகனும்)ஸாதகனும்(என்வசமாய்) என்னுடையவஶனமாய். ஸ்வாதந்த்ர்யமன்றிக்கே(என்னைப்பற்றும்)சரணமாகவுடையும். இத்தால் ஸ்வவ்யாபாரநிவாரணஞ்சொல்லித்து (சரணநெறி)ஶரணாகதிஉமக்கு. (சாதனமுமன்று)ஸாதநமுமன்று, வ்யாஜமாத்ரமென்றபடி. இத்தால் ஸித்தஸாத்யவ்யாஜமாத்ரத்வஞ்சொல்லித்து. (சாதனங்கள்)ஸாதநங்கள்ஸ்ருஷ்டிகள்(இந்நிலைக்கு)ஶரணாகதிக்கு(ஓரிடையில்லில்லா)தானும்அங்கியாய்ஸஹகாரிஸ்தானத்திலே(இல்லா)இல்லாது. அங்கிநிரபேக்ஷயநிஷ்டித்தமாகாராலென்றதாயிற்று இத்தால்அநந்யாபேக்ஷயஞ்சொல்லித்து. (வேதனைசேர்) வேதனை உபாயம் சேர்ந்த உபாயாங்கங்களான (வேறங்கம்) அநந்தகர்த்தவ்யஸ்ம்ருதி ஆஸ்மரணங்கள். (இதனில்)ஶரணாகதியில். (வேண்டா)அபேக்ஷிதங்கள். இத்தால்

ஸா-கா|| இதிஸர்வோபாயஸ்வீகாரத்தை [illegible] (சாதனமுமித்யாதிநா) (சாதனமுநற்பயனும் நானேயாவன்) ஸாதநம் [illegible] ஏவ. ஏதேந ப்ராப்யப்ராபகைக்யம் [illegible]. (சாதகனுமென்வசமாயென்னைப்பற்றும்) ஸாதகஸ்து [illegible] ப்ராப்தப்ராப்யா [illegible] ஸ்வவ்யாபார நிவாரணம் [illegible]. (சாதனமுஞ்சரணெறியன்றுமக்கு) [illegible] ஸாதநஸ்ய [illegible]. ஏதேந ஸித்தஸாத்யவ்யாஜமாத்ரத்வம் [illegible]. (சாதனங்களிந்நிலைக்கோரிடையினில்லா) ஸாதநாந்தராணி [illegible] ஸஹகாரிஸ்தானேஷு ஸஹகாரித்வேந நாவதிஷ்டந்தே. ஏதேந அநந்யாபேக்ஷத்வம் உக்தம். (வேதனைசேர்வேறங்கமிதனில்வேண்டா) [illegible] [illegible] ஸாத்யாநாம் அங்காநாம் [illegible]

௨௪ || வேறெல்லாநிற்குநிலைநானேநிற்பன்
தூதனுமாநாதனுமாமென்னைப்பற்றிச்
சோகந்தீரெனவுரைத்தான்சூழ்கின்றனே. (௪௮)

பா-டீ|| தத்ஸர்வபாபங்களையுஞ்சொல்லித்து. இதுவும்மோக்ஷநிவ்ருத்தியிலேயுபயுக்தமென்றுகருத்து(வேறெல்லாம்)ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திலக்ஷணஸாதநங்களெல்லாம்.(நிற்கும்நிலை) த்ருஷ்டஅத்ருஷ்டஸாத்யஸாதநத்வஸ்வபாவத்திலேயென்கை(நானேநிற்பன்)"ஸர்வோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறவம்சத்தைச்சொல்லித்து. இதுவும்உபாயத்திலும்மோக்ஷநிவ்ருத்தியிலுமுபயுக்தமென்றுகருத்து. (தூதனுமா) ஸௌலப்யாதி யுக்தனை(நாதனுமாம்)ஸர்வஸ்வாமியான (என்னைப்பற்றி) உபாயமாகப்பற்றி (சோகந்தீரென)"மாஶுச:" என்று(உரைத்தான்) சொல்லாநின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் (சூழ்கின்றனே)ஸ்வயமேவ நம்மை வளைந்தானே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநாய ஸ்வயமேவ ப்ரவ்ருத்தனானானென்கை.

இப்படி ப்ரபத்திவாக்யம் வியாபகமாகில் வியாபகாநுஸந்தாநமாகையாலே அநுஷ்டாநகாரணமாகின்ற அபவர்க்கஸாதநாஸ்பதமும் தானே சரமஶ்லோகவ்யாக்யானம் பண்ணவேண்டாவோ? சரமஶ்லோகம் அபவிவரணமாகையாலே யதாஸம்ப்ரதாயமென்றில் "ஶரணம்ப்ரபத்யே" என்கிற வாக்யத்தில்காட்டில் அதிகார்யம் சரமஶ்லோகத்திலே சொல்லாமையாலே வ்யாக்யாநத்வங்ஞ் சொல்லக்கூடுமோ? அபத்தில்"நாராயணாய"என்று சதுர்த்யர்த்தத்திலே சொல்லப்பட்டவிஷயப்ராப்தி சொல்லாமையாலேயும் வ்யாக்யாநாதீதமன்றோ? சரமஶ்லோகம் அபவ்யாக்யாநமாகில் உத்தரார்த்தந்தான் ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டமாகாதோவென்ற ப்ரஶ்நத்துக்கு வ்யாக்யாநமென்னுமுத்தரார்த்தம்

ஸா-கா || தத்ஸர்வபாபங்களுக்கும்.(வேறெல்லாம் நிற்குநிலைநானேநிற்பன்) ஸமாஶ்ரயணஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தம். ஸர்வஸ்வஶக்த்யா ஸ்வயமேவ நிர்ப்ரத்யூஹதத்ஸாதநாநுஷ்டாநப்ரயுக்தபாபநிவர்த்தகம். ஸர்வஸாக்ஷிணோ தாத்ருஶம் ஸமர்த்தம். ஸர்வஜ்ஞாதித்வகாரகம் (தூதனுமித்யாதிநா) (தூதனுமாநாதனுமாமென்னைப் பற்றி) ஸர்வோத்தரமேவ ஸத்வாதிநிவ்ருத்திநித்யஸாரஸ்யாதி ஸர்வகாரணம் ஶாஸ்த்ரம். ஸதேவப்ரபத்தேஶ்வஸ்யார்த்தம். விஷயம் ஸம்யோஜகாநுஸந்தாநம் (சோகந்தீரெனஉரைத்தான்சூழ்கின்றனே) மாஶுச இதி வதந் க்ருஷ்ண: ஸ்வயமேவாஸ்மத் ஸமீக்ஷணாய ஸ்வீகரோதீத்யர்த்த:.

௨௰ ॥ இப்படி பூர்வகண்டத்தாலே ஓரதிகாரிவிஶேஷத்துக்கு அபேக்ஷித்தில் பூர்வவாக்யத்திலே யநந்யஸாத்யமாய் ஸர்வோபாயங்களுக்குமு ள்ள ப்ரபாவத்தையும் அவற்றுக்கில்லாத ஸ்வஸாத்யாரணபாவத்தை யுமுடைத்தான ஸக்ருச்சரணவ்ரஜநவ்யாபாரவிஶேஷத்தை அதிகாரபேதே பேக்ஷ்யாதி விவரணபூர்வகமாக விதித்து உத்தரகண்டத்தாலே அபேக்ஷி துத்தரவாக்யத்தில் ஸமத்தை நஷ்டப்ரஸம்க்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திவிவரணபூ ர்வத்தாலே யருளிச்செய்கிறான். இங்கு பூர்வகண்டத்தாலே அதிகாரி க்ருத்யத்தை யருளிச்செய்தான், உத்தரகண்டத்தாலே ஶரண்யனாய்ஸ்வீக்ரு தஸாரனான தன் க்ருத்யத்தையருளிச்செய்து க்ருதக்ருத்யனாகவினைத்

ஸா-டீ॥ வண்ணவ்யாக்யானமென்றும் ஸாதியாநின்றுகொண்டே ஸம்மதியரு ளிச்செய்கிறார். (இப்படிஇதி) (பேதாபேக்ஷ்யதி) வாக்யத்வத்தாலே பேதாபேக்ஷாதிகளும் ஸரித்ரஜ்யாதிலே ஶுசிர்த்யாதிகாரமுமெ ன்றபடி. ஆனாலும் பூர்வகண்டம் ஸங்க்ஷேபார்த்தமாயிருக்கிறாப்போ லே "ஶோக்ஷதவிஷ்யஸி" என்று உத்தரகண்டத்திலும் ஸங்க்ஷேபார்த்தன் ஶ்ரவிக்கவேண்டாவோ பூர்வகண்டமதிகாரிக்ருத்யபரமாகையாலும் உத்தரகண்டம் ஸ்வக்ருத்யபரமாகையாலும் ஸங்க்ஷேபாத்தபூர்வார்த்தம் ஶ்ரவ ணங்கூடுமென்றில் அப்போது "மாஶுச:" என்று ஸங்க்ஷேபார்த்தஶ்ர வணம் விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇதி) "மாஶு ச:" என்கிறவம்ஶம் ஸமீசீநவசநத்தை தேற்றுகிறதாகையாலே ஸங்க்ஷே ணயிற்றென்று கருத்து. இங்கு அஹமென்கிற பதத்திற்கு பூர்வம் ஸர்வஶேஷார்த்த ப்ரகரணார்த்த வாக்யத்திலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ? இங்கு அஹம்ஶப்தம் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற க்ரியாபதா பேக்ஷிதகர்த்ருபரமாகையாலே அந்யதாஸித்தயா பரக்ஷத்திலே

ஸா-கா ॥ அபேக்ஷிதார்த்தகம் ஸத்யம் தஸ்ய பூர்வார்த்த ஸம்ஹிதஹ. (இப்படி பூர்வகண்டத்தாலே இத்யாதிநா) (ஸர்வோபாயங்களுக்குமுள்ள ப்ரபாவத்தையுமிதி) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி ஶ்ரேயஸாதநாநாம் ஸ்வஸாத்யாநுஷ்டாநே தத்தத்ஸமய ஹேது ஸமவஸர ஸாதநத்வம் ப்ரபாவ: ஸாஸ்த்ரஸித்தி வாக்ய ஶப்தேநோக்தம் (ஸ்வஸாத்யாரண ப்ரபாவத்தையுமிதி) நிருப்பேதிக்கா திபேதாபேக்ஷ்ய ப்ராப்யஹ்ருதக்காதி: ஸ்வஸாத்யாரண ப்ரபாவ: ஸோக்ஷ விப்ரயமோக்ஷதோக்த: ப்ரபத்தேர்ஜ்யாஜாத்யகாதி பேதாபே க்ஷ்யாதித்யாதிஶப்தார்த்த:. ஏவம் பூர்வகண்டவிஹிதோபாயஸா ஹ்ரப்ரஶம்ஸகதயா தேந ஸம்மதிரேஷா அஸ்ய ஹேதுர்ஜ்ஞேய: நிதி பக்ஷ்யதயா பூர்வோத்தரகண்டயோ: பேதாவ்ருத்யம்ஶ்ஸம் பூர்வோத்தரக்ஷநியாமகஸ்ய ப்ரஶம்ஸந பரிஹாரதி (இங்குபூர்வ

ஸித்தேற்றுகிறான். இவ்விடத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உத்தமனாலே நானென்று தோற்றுகைக்க, மிகுதியான "அஹம்" என்கிற பதம் ஸர்வ ஸ்வாமித்வத்தாலே ஸர்வேஶ்வர விஶேஷணத்துக்குறுப்பான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்த்யாதிகளை விவக்ஷித்து ப்ரயோஜநமாகிறது. ஸர்வப்ரபத்திபண்ணினவனை விலக்கிட்டு வைத்த ஸாமர்த்யமுடையனான நானொருவனாகத் தாலேவுஜ்ஜ்வலித காருண்யனாய் ஸர்வபாபத்தைப் பொறுத்து விடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை வேறொருவனாலே இவனை உத்தரிக்கவொண்ணா

ஸா-நீ|| தாத்பர்யங்கூடாதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்திலித்தி) இப்படி அஹம்ஶப்தார்த்தமாகில் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தனான நான் ஸர்வ பாபங்களிலின்றும் மோசநம்பண்ணிவைக்கிறேனென்று அர்த்த மாகையாலிவனுக்கு ஸமஸ்த பாபத்தானே மோக்ஷம் ப்ரஸங் கியாதோ? ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தி ப்ரதிஸம்பந்தியாகையாலே பாபம் மோக்ஷமில்லை என்றால் அப்போது ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்த்யாதிகளும் ப்ர ஸங்கியாதோ? உத்தரகாலத்திலும் பாபஸம்ஶ்லேஷ ப்ரஸக்தி ப்ரதிபந்த முண்டாகில் மோக்ஷாபாவம் ப்ரஸங்கியாதோ, ஸாதாரண ஶக்தி அந்யர்களுக்குமுண்டாகில் ஸம்ஸாரனுக்கதிஶயந்தானுண்டோவென்றவ ருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வபாபேதி) காருண்யாதிஸ ஸஹகாரத்தையா ன ஶக்தி மோக்ஷஹேது இதற்கு ப்ரதிபந்தகாநாதிபாபம் தனி வர்த்திக்கும் ஶக்தி ப்ரவர்த்திகள் வ்யாஜம் காருண்யஸஹகாரத்தைக்கே மோக்ஷஹேது பாபஸம்ஶ்லேஷ ப்ரஸக்தி அநிஷ்டா மேதாதிஸ ஶக்த்யாவகாஶ ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்த்யர்த்தமென்று கருத்து. அந்யாவிஶிஷ்டமான விவக்ஷாஸத்திற்கு ப்ரமாணாந்தர மன்றிக்கே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தமிதி) (இவ்வர்த்தம்) ஸமஸ்த ஸர்வ பாபமோக்ஷஹேதுத்வ மென்றபடி. பாபோ நஸ்ய வியோகாதி ஸாமர்த்த்யத்தி னிமித்தம். ஆனு லுமர்த்தஸாமர்த்த்யத்தாலே இவ்வர்த்தத்திற்கு ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தி யிலே தாத்பர்யஞ்சொன்னது கூடுமோ, அது நிக்ரஹத்துக்கும்

ஸா-கா||(ஶங்காத்ராதிநா) ஸ்வாமித்வஹேதுஸ்வீகாராநுரூபாவித்யநிவர்த்த ஸ்வஹஸ்தபாதாநுரூபாவித்யநிஷ்பத்திஷ்யதிகாரஹேதுக்கா வியோகாநுஷ்டாநாதிக்ஷேமோபயோகபோதக ஶக்திஸம்பந்தாத் நமோவசஸீ த்ரயஸம்பந்தி ஸாவ:. அஶேஷதிதோஷஸ்ய ஸமஸ்தகல்யாணஸ்ய பரிப்ரக்ஷேத: கத்தாரம் ஶ்ரீவைஷ்ணவதோஷண ஸௌந்தர்யஸ்ய ஸம்பந்திநோ பரிஹாரஸ்தாவஹ (இவ்விடத்திலித்யாதிநா) ஸஹஜகாருண்யாதி ஸ்வஶக்த்யாதி ஶப்தார்த்த:. கிம்வா ஸர்வஜ்ஞஸம்பந்தாத் நிவர்த்தகத்வ ஜகத்ராஹ (ஸர்வபாபேத்யாதி) அந்ய மோக்ஷநிமித்த

ணம்||தென்று இங்குத் தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தம் "லோகவத்து லீலாகைவல்யம்", "வைஷம்ய நைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் | ததா ஹி தர்சயதி", "ந கர்மாவிபாகாதிதி சேந்நாநாதித்வாத்" இத்யாதி ஸூத்ராதிகளிலே ப்ரஸித்தம். இவ்வர்த்தம் என்கிற பதத்தில் ஸஹஜ காருண்யாதிகள் பேரணியாய் ஸ்வதந்த்ரியடியாக வந்த ஸ்வாதந்த்ர்ய விசேஷம் இளவணியாய் நிராங்குசமான ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸர்வவிரோதி நிராகரணார்த்தமாக முன்னே நிற்கிறது. அதெங்ஙனே யென்னில்; ஸஹஜகாருண்யம் ஸ்வவ்யாஜத்தைக்கொண்டு கடாக்ஷபாத்ரங்களை யநுக்ரஹிக்கும்படியான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யுண்டாக்

ஸா-நீ||ஸாதாரணமன்றோ. ஸஹஜகாருண்ய ஸஹக்ருத ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின் நிர்ஹேதுக ஸாதாரணமென்றில் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்கம் வாராதோவென்ற ருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தம்) (பேரணி) ராஜாவின் ஸைந்யபலம். (இளவணி) ஸைந்ய பக்ஷபலம். ஸ்வதந்த்ரஜநித ஸ்வாதந்த்ர்ய விசேஷமும் ஸஹஜகாருண்யமும் ப்ரதாநமாகவும் தத்ஸஹக்ருத ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வப்ரதாநமாகவும் ஸம்பந்தத்திலே ப்ராதாந்யஸ்வபாவத்தாலே தோற்றுகிறபடி யாலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ராஜப்ரதாநமாய் ஸஹஜகாருண்யாதிகளை பேரணி என்றும் ஸ்வாதந்த்ர்ய விசேஷம் இளவணி என்றும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. ஸஹஜகாருண்யம் பேரணி என்றும் ஸ்வாதந்த்ர்ய விசேஷம் இளவணி என்றுஞ்சொல்லுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்று சங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) ஸஹஜ கா

ஸா-கா||ஸ்வாதந்த்ர்யம் (லோக இத்யாதிநா) ப்ரதிஜ்ஞா ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸம்பந்தஸ்ய வாக்யஸ்ய ஸாத்யத்வாத் நிர்வர்த்ய ஸாதாரணத்வாத் தத ஸாபேக்ஷம் கர்மதஸ்து ஸஹஜகாருண்ய ஸாதாரண்யே ஸாதாரணத்வாத் காருண்யாதிஷு விசிஷ்ட ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாதாரணத்வே ததா ஸாபேக்ஷ ஸங்கல்ப ஸவிசேஷத்வாதிதி ப்ரகாஸ (இவ்வர்த்தம் இத்யாதிநா) (பேரணி) சத்ருநிரஸநார்த்தம் ப்ரயாணஸேநா (இளவணி) ஏகதா நிருத்தா சத்ருஸைந்யம் யதா க்ஷுத்ர ஸேநா. ஸர்வோ ஹ்யத்ர சத்ருநிஸ்ஸாரணம் ஸாதாரணாகாரம் ப்ரதிபத்ய ப்ரதிஷ்டிதா ஸேநா யதா ஸாவயவத்வே ததா ஸஹஜகாருண்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய விசேஷயோ ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய நிர்வாஹகத்வம் கார்ய விசேஷ நிய தத்வம் க்ரியத இத்யர்த்த. (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) யதா ஸஹஜகாருண்யஸ்ய வா, ஸ்வாதந்த்ர்ய விசேஷஸ்ய வா, ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய வா, விரோதி நிவர்த்தகத்வம் ப்ராப்ய ஸாதாரணமித்யர்த்த நிஷ்காரணஸ்ய ஸஹ ப்ரகர்ஷஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ய ஸாபேக்ஷத்வாத் ஸ்வாதந்த்ர்ய காருண்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய யோரபேக்ஷிகாரணத்வாத் விசிஷ்டைவ கார்யகாரிதா ததா ஸைந்ய யோர்த்வ காரணம். (அதெங்ஙனேயென்னில் இத்யாதிநா) ஸர்வா ரக்ஷ

ஶே॥கிறது. இப்படி ஸாத்விஶேஷங்களாலே அவஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை சூழ்த்தருடைய ஸம்பந்தியாயிருந்த நிராகரணத்துக்குறுப்பாக்கிறது. இப்படி ஸம்பந்தவிஶேஷத்துக்கவே கூடியான ஸமஸ்காரத்திலும் விஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனுடைய நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸம்பந்தத்திலே ஸ்வயாரணம் ஸித்தம். 'ஸ்வா' என்றது "நிஸ்வாஹா" முதலானவுபநிஷத்வாக்யங்களையாலே விஶிஷ்டஸ்வாதந்த்ர்யவிஶேஷம்பிறந்துவஶ்யயாதி பராக்ஷாஸ்யங்களினுடைய ஸ்வஸ்வாமிபாவஸம்பந்தநிர்ணீதமாக ஸ்வரூபமான பரஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் பெறவேணுமென்றபிநிவிஷ்டனாய்

ஸா. நீ॥ ரக்ஷணமில்லாவிட்டாலும்ஸம்பந்தத்தாலே ஶரணாகதி ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாதங்கூடாதென்றுகருத்து(உறுப்பாக்கிறது)ஸா யாரணகாரணமாக்குகிறது. ஆனாலும் ஸம்பந்தத்திலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸித்தித்தாலும் உதாரநிரபேக்ஷஸ்வஸித்தி கூடுமோ? தத்வம் ஶப்தமில்லையே என்ற "நிநவநீயா" இத்யாதி வசனாநுஸாரத்தாலே நிரபேக்ஷோபாயத்வாவதாரணம் ஸித்தமென்கிறார் (இப்படிஇதி) ஆனாலும் ஸம்பந்தத்திலே ரக்ஷணாபேக்ஷ ஸமஸ்காரம் விவக்ஷிதமென்று சொன்னது கூடுமோ, 'ஸ்வா' என்கிற பதம் ஸ்வஸ்வாமிபாவத்வாயியாகையாலே தத்வதிகொடியான ஸம்பந்தத்திற்கும் ஸ்வாதந்த்ர்ய பரஸ்வஞ்சொல்லவேண்டாவோ, ஸந்த்யா வேவாஸ்ய ஸம்பந்தியாதோவென்றவர்க்கும் ரக்ஷகத்வயாக ஸமஸ்காரம் விவக்ஷிதம் ஸந்த்யா உபாயாந்தரஸம்பந்தவிஶேஷ விஶேஷாதிகாரிக்கும் ஸம்பந்தோக்ஷம் ஸம்பந்திக்குமென்கிறவபிப்ராயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் ("ஸ்வா" என்றதுஇதி) யதா ஸ்வா என்று ஸம்பந்தாதி ஶேஷத்வசுஞ் சொல்லுகையாலே ஸம்பந்திகளுக்கது ஸம்மன்றோ "ஸ்வா" என்று ஸம்பந்தநிவாரணமென்றில் ஸம்பந்தி ஸம்பந்தியாதோ, இனி ஸ்வதாபாயமென்றில் உபாயாந்தரநிஷ்டனுக்கும் ஸம்பந்த ஶேஷம் ஸம்பந்தியாதோ. ஸம்பந்திஸ்வரமென்றில் ஸம்ஶயாஸ்யமந்த்ர ஸம்பந்தம் ஸம்பந்தியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்('ஸ்வா' என்றது இதி)

ஸா-கா॥ ஶரணாகதஸமஸ்காரமே ஸம்பந்தநிரபேக்ஷ ஸ்வஸ்வாமிஸ்ய நித்யஸித்தஸம்பந்தம். (இப்படிஸம்பந்தாதிநா) ஸம்பந்தஸ்வாதிஷ்ட நிவர்த்தநாயாஸமஸ்காரவஶ பரஸ்வத்த ஸ்வ"ஸ்வா" ஶப்தஸ்வாமி விஶிஷ்ட விஶிஷ்டபராக்ஷாஸ்யாநுபந்தரஹ் பரஶ பராக்ஷாஸ்யாஸிந்தோபாயாநந்தய ஸரந்த்யாஸாநய க்ருத க்ருதஸ்வநிஷ்டஸ்வாமி விஶிஷ்ட பரஸ்வாஹா. ('ஸ்வா' என்கிறது

ஶ்ரீ இதுக்கு விவக்ஷிதமான த்ருஷ்டாந்தம் ஶ்ரீராமாயணத்திற்றுவக்கற்ற ப்ராப்ய
ப்ராப்தி விரோதி நிராகரணத்தை யென்பக்கலிலே ந்யஸ்த
ஸமர்ப்பணீ க்ருதக்ருத்யனாய்க்கோலின பலஸாதநத்தைப்பற்ற இனி
யொரு கர்த்தவ்யாகாரத்தில் ப்ராப்தியில்லாத வுன்னையென்றபடி, *

இப்படி அதிகாரியையும் ஸாத்யத்தையும் ஶோகத்துக்கு அஶக்தனையவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனான அவனுடைய நிஷ்டையையுஞ்சொல்லி, மேல் "ஸர்வ பாபேப்ய:" என்று வாக்யங்களைச்சொல்லுகிறது. பாபமாவது; ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான அநுஷ்டாநம். அநுஷ்டாநமாவது; ப்ரதிகூல ப்ராப்திநிவ்ருத்தியும் அநுகூலநிவ்ருத்தியும். இங்கு பாபஶப்தம் ஶாஸ்த்ரவைப்பற்ற நிஷித்தங்களான ஸாம்ஸாரிக பலங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. "ஸர்வ தர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கையாலே இவனுக்கு ஸர்வ ஸாதநங்களும் ஶ்ரீ பகவானுக்கு ஸ்தாநமாகையால் இவனுக்கு ஸ்வ

ஸா-ஸ்வா || பலஸம்பந்த பத்த்யாகாரவஶ்யத்தையென்று கருத்து. இங்கு "ஸர்வ பாபேப்ய:" என்று பிற்படச்சொல்லவேணுமோ, ஸர்வ பாப நிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ஸ்வரூபாநுரூப பலஸம்பந்தமுண்டாகில் நிஶ்ஶ்ரேயஸஸித்தி கூடுமோவென்ற ஶங்கையை ஸ்வாமி அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) பாபஶப்தமும் இஷ்டபலஸாதநாபாவ ரூபமாகையாலே வாக்யமில்லையென்று கருத்து. இப்படி பாபஶப்தம் இஷ்டபலமென்று சொன்னது கூடுமோ, அது கர்மஜ்ஞாநலக்ஷணாதி நிஷித்த ஸ்வீகாரமென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாபமாவது இதி) ப்ராயஶ்சித்தமின்றே யென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்த்ர இதி) இப்படி அநுஷ்டாநமே கிஞ்சித்ஸம்பந்தாரணாய (ஶாஸ்த்ர இதி) இப்படி அநுஷ்டாநமே ஸாதந ஶாஸ்த்ரோக்தம் பாபமாகில் ஸர்வநிவ்ருத்தியாக ஶாஸ்த்ர விஹிதபலத்யாகாதிஸாத்ய ஸாதநம் ப்ரஸங்கியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அநுஷ்டாநமாவது இதி) ஆனாலுமிப்படி பாபநிவ்ருத்தி கூடுமோ, அப்போது ஸ்வரூபாநுரூப பலங்களுங்கழியாமையாலே மோக்ஷம் விளம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இதி) ஸாம்ஸாரிகபலங்கள் ஸ்வரூபாதிவிரோதிகளாகையாலேயவற்றை நரகஹேதுவான பாபத்தோடே சேர்க்கை கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ இதி) ஆனாலும் ஸ்வரூபாதி ஹேதுபலங்கள் விஹிதமாகையாலே நிஷித்தமில்லாமையால் ஸர்வ ப்ராயஶ்சித்த நிஷித்தமில்

ஸா-வி || ப்ரத்யவாயஹேதுவான ப்ராயஶ்சித்தாதிகளையும் பாபஶப்தம் ப்ரதிநிஷித்தம் ப்ரஸங்கிக்கும் நிஷித்த பலங்களைப்போல நிஷித்தமாய் ஸர்வபாபங்களுக்கு தாபத்ரய ஸம்பந்தஸ்வரூப பலங்களும் ஸ்வரூபநாஶகமாகையால் பலத்யாகம் பண்ணவேணுமென்று ஸம்பந்தப்ரதிஷேதம் ப்ரஸக்தமான பாபமென்று ஸங்கதி ப்ரதிபந்தநாயோக்ய பலாத் ப்ரதிவக்த ஶாஸ்த்ர (இதி ...ஸ்த்ராதிநா) ஸர்வஶக்தி ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷம்

மூ॥ ஸுக்ருதத்தோடு துஷ்க்ருதத்தோடுவாசியில்லை. ஆகையாலேயிறே முமுக்ஷுவுக்குபாபங்களைவிடச்சொல்லுகிறப்போலே "தேஸுக்ருதமபி காம்யஜந்ந்யாந்" என்று விதிக்கிறது. "இருவல்வினைகளுஞ்சரித்" தென்கிறபடியே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களிரண்டும் முமுக்ஷுவுக்கு நிராகரணீயங்களாகவிறே ச்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகிறது. இப்படி புண்யபாபரூபமானஸம்ஸாரகாரணத்தை பாபஶப்தத்தாலேசொல்லி ஸஹபாவவசநத்தாலே புண்யபாபங்களினுடைய ஸாதந்த்ர்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது. இனிஸர்வஶப்தத்தாலேவிஶேஷிக்கிறதென்னென்னில்;

ஸா.வி॥ ஸாதபுண்யத்திற்குபாபக்வஞ்சொன்னதுகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(ஆகையாலேஇதி)முமுக்ஷுவைக்குறித்துநிஷித்தமாகையால் பாபக்வஞ்சொல்லலாமென்றுகருத்து. ஆனாலும் பூர்வார்த்தமையிலே உபாயவிதாந்பண்ணின ஸாத்யத்தை பாபமென்று சொல்லி உபாயவிதத்தாக சொல்லுகைக்கு நிதாநமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இருவல்இதி) இரண்டு வல் பஹிஷ்டமான (வினை) புண்யபாபரூபமான இரண்டுபாபமுமென்றபடி. (சரித்து) போக்கி என்கை. நிராகரணீய மென்றுகருத்து. கேந ச்ருதிவேத்யத்வம்பாபஶப்தவ்யுத்பத்தி நிமித்தமென்றுகருத்து. யதா ஶநிஷ்டஜநகத்வம் ஶாஸ்த்ரவேத்யத்வம் பாபஶப்தவ்யுத்பத்திநிமித்த மென்றுசொன்னதுகூடுமோ, நிஷித்தத்வமன்றோ நிமித்தம் முமுக்ஷுவைப் பற்றஸாம்ஸாரிகபுண்யத்திற்கும்பாபத்வாக்யம் நிஷித்தத்வம்நிமித்தமெ ன்று சொல்லக்கூடாதென்றில் அங்கும் "தேஸுக்ருதமபி காம்யஜந்ந்யாந்" என்று நிஷித்தத்வமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகை யாலேஇதி) (ஆகையாலே) நரகஜநகமாகையாலே என்றபடி. நரக ஜநகத்வமேவா க்வாதேவநிஷித்தத்வமுண்டாகையால்உபஜீவ்யத்வாத் நிஷேதகத்வமே பாபஶப்தவ்யுத்பத்திநிமித்தமென்று கருத்து. (இருவல்வினைஇதி) ஆகையா லேயிறே உதாஹரிக்கிறது. ததாச நிராகரணீயத்வம் த்யாஜ்யத்வநவி ஹிதத்வம்வா நப்ரவ்ருத்திநிமித்தம், கிந்து தத்ஹேதுபூதோபஜீவ்யாநிஷ்டஜநகத்வம்வா பாபஶப்தவ்யுத்பத்திநிமித்தமென்று கருத்து. ஆனாலும் "பாபா நாம் ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுசொல்லலாயிருக்கஸஹபாவவசநம்வேணுமோ, பாபஶப்தாவஸரம் ஸஹபாவவசநமென்றில்ஸர்வஶப்தத்தாலேதானே பாபவிஶேஷத்வமும் ஸஹபாவவசநம்வேணுமோ என்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) ஸாதந்த்ர்ய ஸமாப்திக்கையாலே ஸ்வபாபமத்தில் ஸுகாதிபாயாநளவிதாஹ்ருதிகள் ஸஹபாவநம் ஸஹபாவநமேயாவஶ்யகமென்று கருத்து. இப்படி ஸஹபாவநம் ஸாதந்த்ர்யமாகில் ஸர்வஶப்தவையர்த்த்யம் புண்யபாபாநாம்த்ராஹ்யமாகில் ஸர்வஶப்தவையர்த்த்யமே யாதோவென்றுஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இனிஇத்யாதிநா)

ஸா-ஸ்வா॥ ஸ்த்ரீஹ்ருதப்ரஶம்ஸ்யத்வஸ்த்ராபாவஹாஹா. (இனிஸர்வ-இத்யாதிநா)

ஞா௦க ஸா-நீ ஸா-கா வ்யாக்யாஸஹித ஸ்ரீவசநபூஷணத்ரயஸாரம்.

ஸூ॥ ப்ராக்ருதவிரோதியான கர்மத்துக்குக் காரணமாயும் கார்யமாயும் வருகிற அவித்யையையும் விபரீதவாஸனையையும் விபரீதருசியையும் ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலரூப ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் போவாராயிலே சேர்க்கைக்காக. இப்படி "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிற விரோதிவர்க்கத்தையெல்லாம் "அஹம் த்வா ஸர்வ" என்று தொடங்கி மூன்று வசனிக்கை

ஸா-நீ॥ (விரோதிக்கிறதென்னென்னிலிதி) ஸர்வபாபவிசேஷணம் கர்மமென்றபடி. (காரணமாயுமிதி) அவித்யா கர்மவாஸனாருசிப்ரக்ருதி என்று கர்மத்திற்கு காரணமாயும் கார்யமாயும் அவித்யை இருக்கும். யதா கர்மத்திற்குக்காரணம் அவித்யாதி வாஸனாருச்யாதிகள் கார்யங்களென்று யதாஸம்பவம் யோஜனமாகவுமாம். விபரீதவாஸனா பாஹ்ய விஷயவாஸனா. விபரீதருசி: தத்விஷயருசி:. ஸூக்ஷ்மரூப ப்ரக்ருதி: ஸூக்ஷ்மசரீரம் ஸ்தூலரூப ப்ரக்ருதி: ஸ்தூலசரீரம் இப்படி விபரீதவாஸனாருச்யாதிகளும் ஸர்வபாபசப்தவாச்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ, ஆயவிவரணமத்யத்திலே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ப்ரகரணத்திலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் கர்மக்ருத்யகரணக்ருத்யகாரணாதிகளை ஸர்வம் நிவர்த்யமாகச்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி ஸர்வபாபேப்யஇதி) கர்மவிபரீதஜ்ஞானப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் பாபம் "அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த" என்ற "ஸர்வவிஷயாயாஸ்ஸ ஹேதுபூதஸ்ய" என்ற வாஸனாருசிகள் பாபங்களென்று கருத்து. இப்படி மத்யத்திலே "ஞான

ஸா-கா॥ (காரணமாயுங்கார்யமாயுமிதி) அவித்யாகர்மவாஸனாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தா வீஜாங்குரந்யாயேந வ்யக்திபேதேந கார்யகாரணஸ்வபாவா:. ஸர்வபாபஸம்பந்தோ க்லேசஹேது கர்மஹேது க்லேசத்வாத். (இப்படி "ஸர்வபாபேப்ய" இதிநா) (மூன்று வசனிக்கைக்கேயாலே இதி) "மநோவாக்காயை ரநாதிகால ப்ரவ்ருத்தாநந்த க்ருத்யகரணக்ருத்யாகரண ஸ்வபாவ பவாராஸஹ்யாபசாரான் ப்ரவ்ருத்தாநர்த்தாநுபவாநர்ஹமாநதார்த்தஸ்ய ஸர்வ கார்யாந ஜாதமாநானதேயத்வம் க்ருதான் க்ருஷ்யமாணாம்ச்ச ஸர்வாந் அசேஷத: க்ஷமஸ்வ. அநாதிகாலப்ரவ்ருத்த விபரீதஜ்ஞானமாத்மவிஷயம் க்ருத்ஸ்நஜகத்விஷயம் விபரீதவ்ருத்தஞ்சாசேஷவிஷயமத்யாபி வர்த்தமானம் வர்த்திஷ்யமாணஞ்ச ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹ ப்ரவ்ருத்தாம் பகவத்ஸ்வரூபதிரோதாநகரீம் விபரீதஜ்ஞானஜநநீம் ஸ்வவிஷயாயாஸ்ச போக்யபுத்தேர் ஜநநீம் தேஹேந்த்ரியத்வேந போக்யத்வேந ஸூக்ஷ்மரூபேண சாவஸ்திதாம் தைவீம் குணமயீம் மாயாம் தாஸபூதம் சரணாகதோஸ்மி தவாஸ்மி தாஸ இதி வக்தாரம் மாம் தாரய

ஶ்ரு||பாலே ஸாத்யமாகவும் அஸாத்யமாகவும் அருளிச்செய்தார். 'க்ஷத்ரியத்வாதிகா ராந்த்வாத்ஸ்வஸ்ஸகாரெ நஸ்யஸா| தேயதோயத் ஜோஷதெஸம்க்ஷார ஸவாதாராத்மா:' என்றும், 'யாவததிகாரமவஸ்திதிராதிகாரிகாணாம்' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே சிலர்க்கதிகாராவஸாநத்திலே மோக்ஷமாயிருந்து; அதிகாரிகளல்லாதார்க்கும் 'அநாரப்தகார்யே ஏவ து பூர்வே ததவதே:' என்கிறபடியே ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்திலேயாயிருந்தது. இப்படியிருக்க இவ்விடத்தில் ப்ராரப்தகார்யத்தை க்ஷமிக்கையாவதென்னென்னில்; ஸம்ப்ரதாந ப்ரவ்ருத்தமான கர்மத்திலும் ஜ்ஞாநதாரதம்யஸாதந ஶ்ருத்யாதிகளுக்காரம்பகமான அம்ஶமும் இஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கநிஷ்டமாய் அத்தையும் பற்றவிவன் ஶோகிக்கில் அவ்வம்ஶத்தையும் ஸர்வேஶ்வரன் க்ஷமிக்கும், அப்போதே மோக்ஷம் பெற்றன்றி தரிக்கமாட்டாத ஆர்த்தியையுடையார்க்கு அக்ஷண

ஸா. நீ||ப்ராரப்தகார்யாநு' என்று ப்ராரப்தாவத்திற்கு க்ஷாமணப்ராயஶ்சித்தநங்கூடுமோ, ஸர்வாதிகாரிகளுக்கும் ப்ராரப்தம் அநுபவைகநாஶ்யமன்றோவென்னுமஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார். (க்ஷாமயிஷ்யேத்யாதிநா) ஆனாலும் ஜ்ஞாநதாரதம்யஸாதநாநுஹாவம்ஶங்கழிந்தாலும் க்ருஷ்ணஸந்ப்ராரப்தம் கழியாமையாலே 'ப்ராரப்தகார்யாநுஸந்நாநு ஶேஷஸ்து: க்ஷேத்ரஸ்' என்று ப்ராயஶ்சித்தநகூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (அப்

ஸா-கா||ப்ரஹ்மஸம்ருத்தேவெண வாக்யத்தை பெனெத்யஷ்டி. (ஸாத்யமாகவுமஸாத்யமாகவுமிதி) அவித்யாகர்மாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்பந்தோ ஹ்யஷ்டவிரோதிஷ்கர்மஸஞ்சிதா ஸர்வவிரோதிப் ப்ரதிபந்தகயாகனோக்தம் தீதீயஸஞ்சிதயா விரோதத்ஜ்ஞாநவிரோதிப்ரக்ருதி கநோக்தா த்ருதீயயா ததேஹஸம்பந்தயாதிரூபப்ரக்ருதிஸம்பந்த:. ஶஸநாநாஸஜாதீய கர்மஜ்ஞாநவ்ருத்யாநுவர்தநபரஞ் ரூவிதூ ஸஜாதீயகர்மஸமாஹ:. கர்மஜ்ஞாநாதிதேவ தக்கரணீயஸ்த்வாஸநாப்ரேயாத்ரயாணாமந்ததினைவ:. நகார்யகார்யநித்யாதிநா ப்ராரப்தாநாம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்திப்ராரப்ததந்த்வம் அதிகாரிவைசேஷ்ய ப்ராரப்தநிவ்ருத்தி: ஈஶ்வரநாஶ தத்ருதிரிக்தஸ்ய ஸஞ்சித ஹாரேஷ்வநாரப்தகார்யாணாமேவ விஶிஷ்டத்வ: பூர்வாநாம் தேஹாநாவ்ருத்தேஸ்ஸநாநா: அவிரோதாநுஸம்ந்நத ஸஹேது: ப்ராரப்தாநாஸக்காஸஹாவேஷி 'வாஸ்யஹவிதோ ஸாஹோத்ரீ ப்ராரப்தஸ்யாபி ஹந்த்ரீ' இத்யாதிவிரோணாக ஹரந்த்யாஸ்ய ப்ராரப்தஸஹாகத்யா ப்ரபந்நஶோகநிவ்ருத்திசாநாம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்திகர்மாவைதே: ஶ்ருத்யந்த தத்ஜாநீமேவ ஸர்வாவாநிவ்ருத்தே: ஈஶ்வராது ததர்வாஸம் நாநாவஸதீத்ராஹு: (க்ஷாமயிஷ்யேத்யாதிநா) க்ஷணிகத்வ வசநாத் ப்ராரப்தகார

ஸூத்ரத்திலே ப்ராஸங்கிகமான அர்த்தத்தை நிஶ்ஶேஷமாக க்ஷபிக்கும், ஆகை யால் ப்ராஸங்கிகார்த்தத்தை க்ஷபிக்கவேணுமென்றபெக்ஷிக்கக் குறையில்லை. இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்திகாலத்துக்கு முன்புள்ளவற்றை “க்ருதாநு” என்றெடுத்துப் பின்புள்ளவற்றை “கரிஷ்யமாணாநு” என்றுசொல்லா நின்றது; ப்ரவ்ருத்திகாலத்திலே பண்ணுவன சிலபாபங்கள் காண்கிறி லோம், இப்படியிருக்க க்ரியமாணங்களை க்ஷபிக்கையாவதென்னென்னில்; “ப்ராரப்தேதரபூர்வாக ஸர்வம் நாஶயதே” என்கிறபடியே ப்ரவ்ருத்திக்குமுன்பே தொடங்கிப் பின்பே தலைக்கட்டவேண்டும்படி விரகாலஸாத்யமாயிருக்குமவற்றையும் தத்க்ஷணத்தில் பாபங்களையும் இங்கு க்ரியமாணங்களென்கிறது. கரிஷ்யமாணங்களாவன பின்புதொடங்குமவை. இப்படி க்ரியமாணைகதேஶங்களாயும் கரிஷ்யமாணங்களாயுமுள்ள வஸ்துவத்தில் பாபவிஶேஷமல்லாதவை ஸம்ஸாரன்

ஸா-டீ || போத்தக இதி) ஆனாலும் “க்ரியமாணா” என்று ப்ராஸங்கிகம் கூடு மோ, ப்ரவ்ருத்திகாலத்திலே க்ரியமாணாபாபாம்ஶம் ஸூக்ஷ்மமன்றோ வென்றுஶங் கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்தில் தாத்ரிநா) (ப்ராரப்தேதி) த்ரவ்யவ்ருத்திகாலவ்யவஹிதம்நடக்கையாலே பாபவிஶேஷமாவதுவுமில் லாமையாலே ப்ராரப்தைகதேஶம். ப்ராரப்தோபரி ஸமாப்த மாகிறதுவும் கரிஷ்யமாணமாகையாலே யத்தை “க்ரியமாணா”மென்று வ்யபதேஶிக்கக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (கரிஷ்யமாண ங்களாவனேதி) ஆனாலும் “க்ரியமாணாநுகரிஷ்யமாணாம்ஶ்ச ஸர்வாந ஶேஷதஃக்ஷபஸ்வ” என்று ப்ராஸங்கிகம் கூடுமோ, க்ரியமாணைகதேஶ மும்பொத்தரவமும் கரிஷ்யமாணபாபமும் ப்ராயஶ்சித்தநாஶ்யமன் றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இப்படி க்ரியமாணேதி) பாபவிஶேஷமாத்ரமவ்க்ஷமாவிஷயமன்றாகிலது ஶோகவ்ருத்திவ்யஞ்ஜகமாகாதோ,

---

ஸா-கா || நந்வத்ராநாம்ஶவிஶேஷம் க்ருதேதிகரிஷ்யமாணேதி ப்ராக்ஸம்பாவிதா ப்ராப்யஸ்ய ஸம்ஸாரநிஷேத்ய பாபாவ்ஸ்யா க்ரியமா ணாபிஶேஷ: தத்க்ஷமாப்ராஸங்கிகநிவேஶநஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸம்ஸ்த்ர அநேநவிவ ஸாநிஷேத்யயாப்ராப்தாநுஸந்தேயே ஶப்த விரக்த்யா ப்ரவ்ருத்தேர ப்ராவக்ருதஸ்ய யாவஸ்யாவி ப்ராயஶ்சித்தபரிஹாராம்ஶம் ஸமா நீயத்வாத் “ப்ராரப்தேதர ஸமாப்தப்ராக்தநா”இதி ந்யாயேநாத்ர ஶாநம் க்ரியமாணஶப்தேந ப்ரவ்ருத்திநிஷ்டாநஸஹகாரேண ஸூ த்ராதிஶேஷ ஸஹஸகாலஸஹதாவதாரதே: க்ரியமாணஶப்தவ த்தேஶ வ்யபதேஶ தத்ப்ராஸங்கிகதா ஸூசிதேதி வக்தவ்ய கரிஷ்ய மாணாநாம் க்ரியமாணைஹ்ர ப்ராயஶ்சித்தே தேஷாம் பாபவிஶேஷா பாபவிஶேஷஸ்ய க்ஷமா காரணம். (இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்தி

ஜ௦||க்ஷமிக்கத்வேஷியாதேபோம். ப்ராமாணிகர்களானவைஷ்ணவனுக்கு “ப்ராயச்சித்திரியம்ஸாத்ர யத்ப்ராயச்சித்தம் ப்ரஸங்க:” என்கையாலே ப்ராயச்சித்தியாலே சுத்திக்கும். ஸர்வேச்வரன் தான் க்ஷமிக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்காகாதென்னும் வார்த்தையும் ப்ராமாணிகர்விஷயத்தில் நிஷ்ப்ரயோஜநமாகாது ப்ராயச்சித்தமும் வேண்டாவென்றபடியன்று; ப்ராயச்சித்தத்தாலே அவன் ப்ரஸந்நனால் க்ஷமிக்குமவஸரம் ஆகுமென்றபடி. இதுக்கிப்படி ஸ்ரீஸர்வேச்வரன் ப்ராயச்சித்தியா

ஸா-கீ||வென்றவருளிச்செய்கிறார். (ப்ராமாணிகவிஷயத்தில்) இங்குக்ரியமாண ஞானமான உத்தராவஸ்தையிலே என்று வாஸநாதோஷவத்வமாயிருக்க இப்படி க்ரியமாணதோஷங்களையும், க்ருதப்ராயச்சித்தங்களையுமென்று நிஷேதத்தாலே “ப்ராமாதிகமபி ஸர்வம் க்ஷமஸ்வ” என்கிற ஸ்வபாவத்தில் க்ருதாம்ஸம் ப்ராமாணிகதயா நாஸவிஷயமென்றும், க்ரியமாணாம்ஸம் ப்ராமாணிகமாகில் க்ஷமாவிஷயமென்றும், ப்ராமாணிகமாகில் ப்ராயச்சித்தநாஸ்யமென்றும் தாத்பர்யம். ஸர்வேச்வரன் க்ஷமிக்கும்போது பாதகங்களும் விலக்கன்றென்று ப்ராமாணிகர்கள் சொல்லுகையாலே உத்தராவஸ்தையில் ப்ராயச்சித்தம் வேண்டாவென்கிற மதத்தை நிரஸிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனிதி) இப்படி ப்ராமாணிகவிஷயோத்தராவஸ்தை ப்ராயச்சித்தநாஸ்யமாகில் “க்ரியமாணம் ந மே கிஞ்சித்” என்று ப்ராமாணிகோத்தராவஸ்தையும் ப்ரபத்திஜநிதக்ஷமாவிஷயமாகவாகக்கூடுமோ; அந்யதா “க்ஷமஸ்வ” என்கிறதிற்கு ஸாபல்யம் ப்ரஸஜியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிப்படி ஜதி) இனி ப்ராமாணிகோத்தராவஸ்தையில் ப்ராயச்சித்தம் வேண்டா.

ஸா-கா||(த்யாதிநா) நநு ப்ராமாணிகோத்தராவஸ்தையில் ஸர்வஜ்ஞ க்ரியமாண பாபாநாம் ப்ராமாணிகஸ்ய க்ஷமா விஷயத்வாபாவாத ப்ராமாணிகோத்தராவஸ்தாயாம் ப்ராயச்சித்தவிதாநாத் ப்ராமாணிகஸ்ய ப்ராமாணிகாபராதம் “ஸர்வம் ஸஹதி விஷயம் ப்ரகீர்த்தித” “ஸர்வம் ஸாஜ்யம் விஷ்ணும் ப்ரபந்ந”ஜத்யாதி ப்ரமாணாநாம் ப்ராமாணிகோத்தராவஸ்தாயாம் ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டாநம் ப்ராமாணிகஸ்ய ஸர்வஸ்ய ப்ராயச்சித்தாவஸ்யகத்வம் தாத்பர்யம் ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டாநஸ்யாபி க்ருபாகார்யத்வாத் ஸம்பவதி (ஸர்வேச்வரனித்யாதிநா) நநு “காமதோ க்ருதம் ஸர்வம் ப்ராயச்சித்தம்” ஸர்வஶ்ரேஷ்டம் ப்ரயோஜநம் த்ருஷ்டம் ஜத்யாதி ப்ராமாணிகோத்தரஜநேப்ய: க்ருபயா ப்ராயச்சித்தாவஸ்யகத்வம் நப்ராமாணிகஜநாநாம் க்ஷமாவிஷயத்வம் “க்ஷாந்திர்விஷ்ணோ: ஸர்வாத்மா யஸ்ய க்ருத்யமஸ்தி” | தஸ்மாத் தாத்பர்யம் க்ருதஜ்ஞாநாபிப்ராயம்

உம்||கிற ப்ராயஶ்சித்தத்திலே மூட்டுகிறதுவும் க்ஷாமமும். (ப்ரியதமையுடம்பிலழுக்கும் வஸ்த்ரத்திலுடைய யழுக்கும்போலே ப்ரபந்நனுடைய தோஷமென்கிற வாதையும் தீர்க்கும் ப்ரமாணமதானால் ஸர்வஜ்ஞன் கைவிடாதே திருத்துமென்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே பாகவதாபசாரங்களும் ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ஸஹ்யமென்று விவக்ஷிதமாகில் ப்ரபந்நனுக்கிதுவே யபாயஶக்திஸம்பாத்யமாம். ப்ரக்ருதி விஶேஷ ஸ்வபாவத்தாலே கவசாயங்கள் பாகவதாபசாரங்களாகவந்தாலும் பாதக்ரபவத்தி பண்ணுதார்பக்கலிலும் "தேவஸாயுஜ்யம் விஷ்ணோம் யெப வஜ்ஞாம் வராயணம் | நதேஷாம் புநராவ்ருத்தி நவதே நரகளவம், யஸிந்து கலிந்து காலே ஜாதா யத்ர காதா நிவாஸிநம் | வாஸாதே வாதாநித்யம் பரிஜோகுணயாக்ஷித்" ஐத்யாதிகளிற்படியே நரகாதிகள்வாராதபடிபண்ணி ராஜவாத்ராத்யபாயத்திற்போலே ஔபாஸ்த்யாயத்தாலே கண்ணழிக்கிறதுவும் க்ஷாமவிஶேஷம். பாவங்களுக்கு த்ரீ

ஸூ-டீ || ஸர்வஜ்ஞநுதோஷதோஷஜ்ஞனென்றோவென்கிறஶங்கையநுவதித்து நிராகரிக்கிறார் (ப்ரியதமையுடம்பிலிதி) இப்படிபாகவதாபசாரத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணினவனுக்கு மோக்ஷப்ரதிபந்தமில்லாவிட்டாலும் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணாத ப்ரபந்நனுக்கு நரகமுண்டாய் மோக்ஷப்ரதிபந்தம்வாராதோ, அவ்விஷயத்திலும் உபக்லேஶத்தாலே பாவந்தீருமென்னில் அப்போது "க்ஷமஸ்வ" என்று க்ஷமாவிஷயங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) நரகஜநக பாகவதாபசாரத்வாபவத்திற்கு நரகமில்லை என்றால் க்ஷுத்ரமான உபக்லேஶம் வருமென்கை ஸாமஞ்ஜஸமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (பாவங்களுக்கிதி)

ஸா-கா || ஸவாதித்யே ஹ" த்யாத்யர்த்தே [illegible]
ஹேதாதஶ்யே நநவீ தஸ்துஶரணாகதேத்வாத்வி [illegible] விமோ
வயதீத்ய தாக்வயெய்யெணவ [illegible] கூ
நஞவாஷிக்ஷாத்யாக்வாதநாந [illegible] ஶ்ராயவா
க்யஸ்) வஸ்த்ரதாக [illegible]
க்ருவாக்யக்ஷாத்யாஹ. (ப்ரியதமை [illegible]) . நநவா
வாநாநநகாதி [illegible] ரகாதிதெஷ
யாத்யக்ஷ ப்ரியப்ரபந்நாவாநாய [illegible]
ப்ராயஶ்சித்தாவெக்ஷத்வ வவமெ [illegible]
மதம்தாவதேவஸ்வீகாயத்தித்வ உபக்லேஶ நிஷேயாதஶ [illegible] "ஐதோ
வேஷாம்கெவிதவஸ்வாஹவத்" த்யாதி விஶேஷவபாஷிக்ஷா [illegible]
ஶ்ரித்தபெர த்) கரோக்ரா வவஞதரோவெத்யஹிவ யஞாஹ. (பாவ
ங்களுக்குஜத்யாதி) நநாப்ர வஞெஷாக்ஷஷாஹிகபாகவதாபசாரத்

ஶூ॥ ஷஷு தத்வாயஙகளும்நரகாதிஷு தத்வாயங்களுமுண்டாயிருக்கந ரகாதிகளிவனுக்கில்லையென்றுவிஶேஷவசநங்கள் சொன்னால் தத்ஷ ஷஷ்டதத்வாயங்களுக்கு வாயகரில்லை. வசநவிரோதத்தில் ந்யாயஶு ஷத்யாது. ஸாவராயருமாய் கநாதாவுமன்றிக்கே வாநஶு த்தியும் பண்ணாதேயிருப்பார் சில ஷ வர்க்கு உபதேஶங்களாகச் சொன்ன காணவாதி தத்ஷஷ தத்வாயங்கள் காணுதிராநின்றோமென் னை ஶஙுவோதம்; அவர்களுக்கும் அவராயாதி தாரதம்யத்துக்கீடாக நாநாஷகார தாஷஶ் யாதாஷவம்; உபாதத்தஜோநஶோதும்; இங்கு ள்ள ஊமவதநாஷவ ரவஸம்ஶோவ விஶேஷங்கள், ஊமவஷாமவதரோகோ கயஷ்ரவவிஶேஷம்; ஊமவதவஷார ஸாமவதாவசாராதிகள்; ஶிஷ்ட மஹாத்மா வஹிஷ்காராதிகள்; ஸாகஷ்டவிஶேஷநாஶம்; ஸாகஷிகாநாத ரம், ஶதிநாரய ஊமஶேஷம் என்றிப்புடைகளில் ஏதேனுமொருவஷ ஜேஶாமேவமான ஷ தத்வாயங்களைலாம், ககூதத்காரண கதத்

ஸா-கீ॥ க்ஷேமமான நாஸ்தகதாவத்திற்கு அநூமானவுதேஶஜந கவோ ந்யாய்மோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஷவஶேநதி) ஷ வர் களுக்கு வாஸிவாவிஶரவாராயம் பிறந்து வ்யாயஶித்தமில்லாதேயிரு க்க காணவாதிஷெங்காருமையாலே ஷ தத்ஷவிரோயம் வாருதோ வென்கிற ஶோதத்தைய நாஷஜித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஸாவராயரு மாய் உதத்ராதிநா) உபாதஜோதநாஜோதஷிகள் ஷ வஜனுடைய வா ஸிவஶேஷாஜாவவமாக ஶரவைஶிஷ்களெல்லாமையாலே அந்த ஷம் வருமென்கைக்கடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (கக்ஷதேதி) “கஶாஷவதி “காணாஷவதி ” என்றுகாணவாதிதாஷஷஶேயஶாதிவிஶி

ஸா-கா॥ ராவதஶதநவ்ராஜாராவஷஶேஷ ரஶ தவனுஷகாணஷா ஜொதஶநாஷோவாதிதெவதகவாசவதவிஷ்ட்தவராதிதிஜோஷா ணாம ஜொஷகஷதிஷஷ தஶாகாத நாஷதஷஷஷாதநாஷஶ்ஶஷ “தஸ்யாஷ: கீதிஷஷதீஷ்ஷ விநாஷ ஜீவ நஶ்தி । ஜாயதே ஶக்ஷணஷஷா தமிதா: பாராஷாயஜா” இதத்தாதநாஜேஷாயா: கீதிநாஶாதிஷா தாஷத யாஹிவாதாதிஷாவா கஷதிஶஷஷா ஶகஷாணஶதோரா தவயஶ்தி ஷரிஹாரதி. (ஸாவராயருமா யிதத்ராதிநா) ஷவா நாநாவியோவஶேஶாநாம ஷ்ராஜாணிகஷாக “நவஜா ஶாஷவதா” இதி வாகேஷஶி “கேஶிதாஷஷ்வா” இதி ஸாயாரணநிஷேஷஶாக் யஸ்தஸ்தாநததநஶேஷஶேஸ்ராதயஸஷஷ கவாகாரஷ யொமாஷ் வஜுஷாதததாகுராணாஜாஷகணதித்தாஹ. (ககூதத்காரணேத்ராதிநா) நநா ஷ ஷஜேஷா தத்ஶ்ஶநாநாம் தாஷத யாஹிஹதத்ராதீநாம ஸாஸாரித்திவ ஷ ராஷ்ககஶஷஷகஶேவ

ச॥ க்ஷரணார்த்திநோ வங்களான நாநாவிதவாக்யங்களுக் ... நாநாவித த்ருஷ்டவ்யதயாகரசுமும் ஶ்ருதிகளிலும் ஸ்ம்ருதி யுகஸமாஸங்களி லும் இதிஹாஸபுராணமஹாபாரதாதிகளிலும் ப்ரஸித்தம். ஆகையால் காண்டீர்த்தமாத்ரத்தைஸ்வபதேசபூர்ண முமுக்ஷுணமென்னுமி டம் வாக்யார்த்தத்தில் ஸர்வநிஷ்டாதிகளாலே ப்ரஸித்தம். ஸ்ருஜ ஸம்ப்ரஸித்தமாய் பாஸ்வதைக்கூரவ ஸ்வமான வ்யக்தஸ்வபாவத்தை ப்ராப்யவிஶேஷமமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கவிரகில்லே. இவை யதா ஸாமாந்ய உபாயவித்தாலும் வரும்; ஆகையாலேயிறே பாஸ்வதை வைஷ்ணவத்துக்கு ஸாக்ஷிகமஞ்சிப்போருகிறது. இங்ஙனல்லாத

ஸா-நீ॥ ஆகையால் தத்ராபுராணாதி ஸித்தமஸித்தசொல்லக்கூ டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) "நவமாஸாமவதா யவிஷயம்ஸ்து "ஜகௌஹோவஷாம்கௌவிதாவஹ்வாஸவதி" என்று ஸாவிநாத்மஷ்டநிஷ்டத்தாலே ஶ்ருதிக்கும்உபயாக்ஞாநநாத்ய ஸித்தாஷ்டத்திலும்தாத்பர்யம். கதப்யா "ஜகௌஹோவஷாம்கௌவிதா வஹ்வாஸவதி" என்றுநிஷ்டயாமல் "கஷாஸவதீ" த்யாதிநிஷ்டா மேவ ஸம்பிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் பாஸ்வதவைஷ்ணவத் திற்குபாயாக்ஞாநாத்யாதிஸமஞ்சொன்னதுகூடுமோ, அதுஜந்நாஜ்ஞ யப்ராப்யமமன்றேவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வநேதி) ஆனால் பாஸ்வதவைஷ்ணவமமென்று நிஷ்டயந்தான் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இவைஜதி) உக்தார்த்தத்தை ப்ரஷ்டாநாஷ்டாந்த்தா லும் ஸமர்த்திக்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஜதி) யதா இப்படி கதிஸ்ரா ணமாகில் பாஸ்வதவைஷ்ணவ பாயகஸநிஶ்சயாஸாவாக ஸ வைஷ்ணவ்யவஸ்தா ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகை யாலே இறேஜதி) (ஆகையாலே) பாக்ஷிகபாயகஸ நிஶ்சயத்தாலேயும் ப்ராஸ்வமத்தாலுமென்றபடி. விவக்ஷத்தில் பாயகமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனல்லாதேஜதி) இப்படி பாஸ்வதைவஷ்ணவபராயம்பிறந்து கநா

ஸா-கா॥ யாக்தா, நதாபாஸ்வதவைஷ்ணவமஸதித்யத நியாமகா ஸாவாகபாஸ்வதவைஷ்ணவமஸ்வஸ்திஷ்டயநூஉக்த கா ரா நம்மீகாரெ ஜநாநீதநஸாக்ஷிகாநுஷ்டாநவிரோயம், தந்த்ரஹஸ்த த்வயஶ்சித்த விதிவிரோயம், தநாரோயவைஷ்ணவநுஷ்டாநவிரோ யஶகத்தவநுஷ்டாந ஈஸ்வஹஸ்த ஸம்வாய விரோயஞாஷ. (ஸ்வநவஸித்மாயித்யாதிநா) நநு "நிரவயிஷாக்ருதேஷுவாம ஸ்வஹோஹாதிரநாஶயிநீ யதி ஸ்யாத்தகீ | வாஜ ஹி ஜயதெ. நஸம்ஶ ஈஹ நிரநாஶயயியாஹதாஹெவ"இத்யாதிநாநாதவைஷ்ண வைத்தரவதிவ்ருத்த்யக்தெ கவராயாநஹாஈநாதவலாவெ ஹா

ஸ்ய॥ போது ப்ராந: ப்ரவ்ருத்திவிதாயகஶாஸ்த்ரமும் அப்படிக்கிஶிஷ்டாநு
ஷ்டாநமும் ஸம்ப்ரதாயமும் விரோதிக்கும். அநுதாபாநந்தர
மநுதாபம் பிறந்ததில்லையாகில் ஜ்ஞாநம்பிறந்ததில்லையாகக் கடவதென்
று நஞ்ஜீயர் வார்த்தைக்கும் அநுதாபம் பிறவாதாருடைய ஜ்ஞாந
ஸாத்ருஶ்யத்திலே தாத்பர்யம். ப்ராயஶ்சித்தங்களான ஸமஸ்தஸ்வதர்மஸா
தநங்களுக்கீடாகவரும் ப்ராஸங்கிகோத்தராவாரம் சிலர்க்குப்பிறவாது, சில
ர்க்குப்பிறந்தவை அநுதாபாதிகளாலே கழியும். ஈஶ்வர ப்ரக்ருதிகளு
க்கநுதாபமும் பிறவாது. ஆகையால் ப்ராஸங்கிகோத்தராவம்
பிறந்தால் அநுதாபமும் ப்ராந: ப்ரவ்ருத்தி பண்ணுதபோது உபக்ரோஶஞ்
சொல்லுகிற ஶ்ருத்யாதிகளின்கட்டளையிலே ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே
தீரும்॥ *॥ விவேகிநாம் ப்ரபந்நாநாம் பீவேஷுவாமதஸ்ய நாஶ்யதே।
ஸஞ்சிதாநாநுதாபாதி ஶிக்ஷாகர்மநிவேதநம்॥ *॥ ஆனபின்பு ஒருப

ஸா-நீ॥ அநுதாபாதிகளில்லையாகில் ஜ்ஞாநமேபிறக்கவில்லையென்று நஞ்சீயர்சொ
ல்லுகையாலே ப்ரபத்தியே நிறைவேறவில்லை என்று சொல்லவேண்டா
வோவென்றவதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுதாபேதி) இப்
படி உபக்ரோஶாதி ப்ராஸங்கிகோத்தராவம் ப்ரபந்நனுக்கு ஸம்பா
வி தமாகில் சிலப்ரபந்நனுக்கு உத்தராவமில்லாதே போகக்கூடுமோ?
அதுக்கு நிதாநமுண்டோ, உத்தராவம் பிறந்தாலும் சிலருக்கு
உபக்ரோஶம் பிறவாமைதான் கூடுமோவென்ற வஸ்துஸ்திதியை ஸ
ப்ரமாணமாக ஸம்க்ரஹிக்கிறார் காட்டுகிறார் (ப்ராஸங்கிகேதி) அநுதாப
ப்ராயஶ்சித்தாதி என்றபடி. சிலருக்கு என்று சொன்னவர்த்தத்தை அதிகா
ரிவிஶேஷ ப்ரதிபாதகவசநத்தாலே காட்டுகிறார் (விவேகிநாமிதி) இப்ப
டி பரஸ்பரவிரோதமில்லையாகில் ஸர்வபாபஸமநப்ரபத்திவ்ய
ஸம்ஶயாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி)(ஒருபடியாலும்)

ஸா-கா॥ ப்ராஸங்கிகஜ்ஞாநவிஷயதத்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்த்யா
ஶ்ரித்யாபக்ரோஶவிஸ்ரம்பாதீநாம் நாஶம் ஸூசயதி ஶ்ருதிர்வசநம்
ப்ரபந்நோ ப்ராயஶ்சித்தஸ்மிர்த்யா கர்மண: ஸுக்ருதாதிவிச
வாநயத்ருதி ஸர்வ ப்ராயஶ்சித்தஸமர்த்யாநுதாபாஸக்தஸ்ய ஸாதநா
ஸு உத்தராவாநுஷ்டாநஸமாவேஶ உத்தரவோத்யே விவேகிநாம்
"அநுதாபாதிப்ராயஶ்சித்தமாத்ரவசநம்" । ஶாஸ்த்ரோபதேஶ
த்ரயாணாயாஸ்வேத் நிஷ்ணிஷ்டாநுப்ராஸ்ய "ஜுஹுயாத்குர்வீத நிவ்ருத்திம்
"களஸ்வேச்சயாஸதி ஶிக்ஷயாப்ரவ்யய"ம் இத்யுக்தவசநேன ஶ்ருதிநாம
ஶிக்ஷயா நிவ்ருத்திஃ ப்ரபத்த்யா அதவோத்தராவாநாம் பரிஹ
ரணீயத்வமேவ. (அநுதாபாநந்தரதிதிநா) (ப்ராஸங்கிகே
த்யாதி) ப்ராரப்தகர்மவிஶேஷஸஹக்ருத ஸமஸ்தகர்மநாஶனே

ஜடியாலும் ஸமவஸ்ரிஹம் ஆராமைக்காகவும் ஸிவசிவப்ராவராயம் பரிஹரணீயம் ॥ * ॥ ஸ்ரீ திவ்யதேவஸேநாப்ருது ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாநுபாலநே । நிஷ்ஸாநாந்தயோஷ்யோ நாஸ்ரயணீயகவசவா ॥ * ॥ இப்படிய யாஸக்தி உபாயங்களைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு போராநின்றால் ஸமவதாவதாரமும் அதனடியாரோடு ஸம்ஸர்க்கமும் போரப் பரிஹரணீயம். ॥ * ॥ ப்ரஹ்மவித்பாஹ்யமம்ராணா ஸந்ஞாநாம் ஸஹியஸாம் ।

ஸா-டீ ॥ ஸ்பஷ்டமாகிலுமென்றபடி. இப்படி ஆஜ்ஞாநுபாலநத்திற்கு ஸமவ ஸ்ரிஹஸந்நிவ்ருத்தி யுமென்று சொன்னது கூடுமோ, "ஸ்ரீதேவ காரிதஃ" என்று ஸமவஸ்ரீ கியே யுமென்றேயென்றவருளிச்செய்கி றார் (ஸ்ரீ திவ்யேதி) (ஸ்வ) ஸந்தோஷார்த்தஃ. நிஷ்ஸாநாந்தபோஷி ஸந்துஷ்டகேஸவி ஸவதேவ. யத்ர நாஸ்ரயணீயகமுவேவாஸவது என்கை. இப்படி உபாயஸாநந்தும் பரிஹரணீயமாகில் "ஸ்தேநா வாக்யே" த்யாதி வசனிக்கையிலே ஸமவதாவதாரத்திற்கு ப்ரஸங் கிதெம்ஸங்கூடுமோவென்றவது ப்ராயாந்து தேராதநாஸ்யமென்ற ருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) (போற)மிகவுமென்றபடி. போறப்பரி ஹரணீயமென்கைக்கு நிதாநமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மவிதிதி) ப்ரஹ்ம

ஸா-கா ॥ நந்த்யஸ்ய. நஸமவாப்ஜிவஸ்வஸ்திதிஸாநுஷ்டாநஸ்ய ப்ர த்யாயாநுஷ்டாய பரிஹரணீயகவிஹிதாநுஷ்டாநஸ்யாவி ப்ர த்யாயஜநகதயா தஸ்பரிஹாரஸ்வவிஹிதாநுஷ்டாநஸ்ய ப்ர த்யாயநிவ்ருத்த்யர்த்தகமேவ ஸ்யாக தயாவ நித்யநைமித்திகாநாம் கேவலஸமவஸ்ரீத்ப்ரீத்யர்த்தகெ கைங்கர்யரூபதயா ஸதோஷநித்ய த்வ ப்ரஸாமாக ஸித்யதஃ ப்ரத்யவாயஸாவஸேஷ்யஸாநவ வஸ்துஃ தேஷா ஸமவஸ்ரீதேவேவோஷ்யம் ஸ்ருஷ்ட்யூ ப்ரகஸ்ய ஸிம்ஸஸ்ப்ருஷ்ட ஸ்யாந்தஸ்வேபாயாஷிந்த ஸ்வதேதாஸமவாக நஹ்யம்கநீயஸ்ய வேதோவி விதயாதிஸித்யாக விஹநாஸம் ஸவஸம்கா பரிஹாரஸமவதாவாரஸ்யாந்தவரிஹரணீயகவ ஸேவாஹ. (ஸ்ரீ திவ்யேதி) ஸமவதாவதாரவதோ மேவதாஜ ராஸம்பாதஸ்யாவாப்ஸ்த்யணம் (போர) ஸந்தஇதியஸ்ய. கயம் ஸம வதாவதாரஸ்யாந்தவரிஹரணீயத்வம் "வாயாவஸேவி ஸேஷ ஜாவஸேநாத பாஸிதாநு । ஸவோநாக வதேத்வ ரளாவெ நாவெக நா" இத்யாதிவாக்ய காரண ப்ரஹ்மஹத்யாஸமாநாதிஸ்வஸ்ய ஸேவ நரகஸாயநகேவலி "ஸ்ரீயேஷ ஸேஷ ஸக்ருதஸ்ரீயே ஷாவ உத்க்ருதம் । விஸ்ருஜ்ய" த்யுக்தஸ்யாஸிஷ்டவாவ ஸங்க்ரமண ஸ்யாவிஹேதுகேநாந்தவரிஹரணீயத்வமிதி உபயந்து உபாயி ஸிஸம்ஸர்க்ஸ்யாவி "தஸ்யம் யாதீவஷணஸ்" । நதேஷாம் வாணீ

8ெ|| தஜ் செஷ்டிஸங்க்ர ஹஜாதநுத்ருஷ்டெஸ்த்துவபாரயதம் || ஸாவபாரெய ஷா ஸாஸமெ-ந் பரவாரயாந்று வஹுதருஸள | வொசாஶ்லோகர க்ராதி தஙிரொரயாஷூஸ்ஷதி ||* * * *

தன்னினைவில் விலக்கின்றித்தன்னை நண்ணார்

ஸா-நீ||விஙிஷயெசவவார்லெஷஸ)தசலெக்ஷிதயா"ஙிஷஙெவொவக்ர த்ரா"தி த்ர்த்துவ காரெண ஷஸீநு தீயாநஙு 8ஹீயவொவவமஸம் க்ஷெரா ஹவெஷிதி தஷவாரதஃ த்ரெவஷ். கஷ்ஸ தஷவாரய வஜநிம தஷவாரயிஸாஸமெ-ந் ஷெரொரஷ உத்ரதஙஹ(ஸாவபார யெஷ்திதி) ஸாவாரயஸம்ஸமெ-ந் தஹீயா வாரயாவஸ்ரும் ஹாவாஙு பஹுவிஷவாரயிஸாஸமெ-ந் பஹுவிஷவாரயஙவ ஹவெஷ, தநஸு தீயாநஙவாவஸாக்ஷ8ஶு ஹவெஷ, ததஃ தஷவாரயி ஸம்ஸமாஷ வி த்ரெஸ்ஷிதரஸம்ஃ. வஙவெஙெஷ பஹுவிஷ்ஷஷ்ஸம்ஸம் தஷ்வ் ராயிஷஞ நம்பண்ணினோமென்ற வருளிச்செய்கிறார் (வொசாஷிதி) வாஸா தத்துவாராயநாஸாணெரந ஷஞநகதர ராஸ்ஶுரஃ பஹுவிஷவாரயிதி விஙொராக ஷஞநகாரணாக ராஸ்ஶுரகரதரதி வொசாஹீஸ்ஷதி. ஷதம்தெரஶுரகரதரவஹநஙு ஷாரஙெ விராஙஃ ஷஃ பஹுவிஷவாரவதி ஆநாஙுஷ்ஷாதிஙெரு விஹாய உஷா ஸீநவஙவதிநதவரமென்று கருத்து. இப்படி ஸவவிரொயிநிரஸந வஙவஙஸ்ஙிஉம்வெந ரொஷஸிஙி கூடுமோ, "ஸாஸாரநரஙந தாஹீதாஸ்ஙிஷரஃ வரிவம்ஙிநஃ" என்கிறபடியே ஸஙவெஷவைகளும் வருதிவாயியார்களோவென்கிற பாரத்தை வரிஹரியாநின்றுகொண்டுவாஷாஸஙத்தைபாட்டாலேஸம்ஹ்ருஷிக்கிறார் (தன்னினைவிலித்ராஷி)

ஸா-கா || யெஷஷதிஸ்ஸம்ஸஙிணாஙெ"ரதஷிஸ்நிஷ்ஙவாஷவார யிஸம்ஸமெராஙிதரஙவஙவெதராஷ.(ஷுஷுவிஷிதராஷிநா)ஙவஙெ ஹிஙு ஹாமவதெஷ்ஷவகாவதராம நிஙஹஃ கஙுவஉதர்து வர தஙெஸ ஷஸ தஷவி ஸாதஙுராவஹஙவாக விராஙஙிதரவெ செஷவ தஙிஷெய யாதெத்ரதராஷ. (வொசாஙிதராஷிநா) ஸ்யம் ஸ தரஸாஙு ஸஸவகாரணஹஙதஸவநியஙொ நிரவயிககாராணெ ஜ ஷயி ரவாரஸஙஹீஷ வாஸீஷ ஸஙஷரா ஷநஙெஙஷராண ம ணாஙரொஷஙாயஃ ஸ்ரீஙெநாராயண உதராஷஹம்ஸபஙஷஙதெ ணிதரெஙெ ஷஷஙு ஙநாஷி ஸாஸாரிணாஙொரகா ஸாரஸாரிகஷ உ... ஷரஷமஙிவொராமதராஙாஷ வரவமகாஙாஙாக்ஷரஙாஙாஷ ஸஸிஙு ஙரவஙயமணெவி ஸடெவகாராயிவெஷதி "ஷா" உதஸர ஷஙமவஷநு கநாஷள ஸாஸாரெ வாஷிவடிவம் ஙெயாவாஜிநதவர் வஜநிதநிரு ஹாஷிஸம்யிம் நிவதந்ர தெஷஸாவஙாஙிரெசா வாஙு

௨௭|| நினைவனைத்துந்தான்விளைத்தும்விலக்குநாதன்
என்னினைவையிப்பவத்தின்றுமாற்றி
யிணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து
முன்னினைவால்யான்முயன்றவினையால்வந்த
முனிவயர்ந்து முத்திதரமுன்னேதோன்றி
நன்னினைவாணுமிசையுங்காலமின்றோ
நாளையோவென்றுநகைசெய்கின்றானே. (௪௬)

ஸா-டீ ||(தன்னினைவில்) ஸ்வஸங்கல்பத்தில். (விலக்கின்றி) அப்ரதிஹத. (தன்னைநண்ணார்) கிட்டாதவான ப்ரதிகூலர்களுடைய. (நினைவனைத்தும்) ஸகலஸங்கல்பங்களை. (தான்விளைத்தும்) ஸ்வயமுத்பாதித்து (விலக்கும்) விலக்குமவனான (நாதன்) ஸ்வாமி (இப்பவத்திலென்னினைவை) இந்தவென் ஸம்ஸாரத்திலாசையை (இன்று) யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிவசமாக ஸம்பவித்தவிசேஷகடாக்ஷத்தாலே பிறந்தவின்று (மாற்றி) நசிப்பித்து (இணையடிக்கீழ்) இணை ஸம்ஸம் அடி சரணம் கீழ் சரணாகதியோடே. (அடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) ரக்ஷ்யவஸ்துவாக வைத்து (முன்னினைவால்) பூர்வஸங்கல்பத்தாலே (யான்முயன்ற வினையால்) நாம்பண்ணின ப்ரபத்தியாலே வந்த (முனிவயர்ந்து) பிறந்தநிக்ரஹத்தை தவிர்ந்து ப்ரஸந்நனாயென்றபடி. (முத்திதர) மோக்ஷப்ரதனாக. (முன்னேதோன்றி) விஷயீகரித்து. (நன்னினைவால்) நல்ல ஞானத்தால். (நாமிசையுங்காலம்) அங்கீகரிக்குங்காலம். இன்றோ நாளையோவென்று. (நகை) மந்தஹாஸம். (செய்கின்றானே

ஸா-கா||அத ஏதத்ஸர்வம் ஸங்க்ஷிப்ய ப்ரதிபாதயந் மோக்ஷ்யிஷ்யாமீத்யபிப்ராயம். (தன்னினைவில்ப்ரதிஹதம்)(தன்னினைவில்விலக்கின்றி) ஸ்வஸங்கல்பேஷு அப்ரதிஹத:(தன்னைநண்ணார்நினைவனைத்தும்) ஸ்வாநாச்ரிதாநாம் ஸங்கல்பாந் ஸமஸ்தாந் (தான்விளைத்தும்)ஸ்வயமேவோத்பாத்ய (விலக்குநாதன்) ப்ரதிஹந்தா நாதோ நாத: ஸ்வாச்ரிதாந் விதம் ஸர்வாந் ஸம்வர்த்தயதி. (என்னினைவைஇப்பவத்தின்றுமாத்தி) இயம் ஸம்ஸாரே ஸம்பந்தம் நிவர்த்ய ... (இணையடிக்கீழடைக்கலமென்றென்னைவைத்து) ஸ்வபாதாரவிந்தயுகளே ரக்ஷ்யவஸ்துதயா ந்யஸ்ய ஸ்வயமேவ நிக்ஷிப்ய. (முன்னினைவால் யான்முயன்றவினையால் வந்தமுனிவயர்ந்து)பூர்வஸங்கல்பேந மயா க்ருதேந ப்ரபத்திகர்மணா ஜாதம் கோபம்விஸ்ம்ருத்ய. (முத்திதரமுன்னேதோன்றி)மோக்ஷம் தாதும் ஸ்வயம் ப்ராதுர்பூய: (நன்னினைவாணுமிசை

மூ || "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றது உனக்கிஷ்டமானபோது முக்தனாக்குவனென்றபடி. சிலவாசகங்களை "ரக்ஷாமி" என்கையுமிங்கே "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையும் விருத்தமன்றோ; ஆகையாலிது வ்யுத்பந்நமா மத்தனையன்றோ வென்னில்; இவையிரண்டும் ஸ்ரீஜ்ஞவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லை. "ரக்ஷாமி" என்றது "வஸ்த்ர ஸமேதநாமி ரக்ஷாமி வஸாம்யஹம் | உபசார ஸமேதநாமி ரக்ஷாமி வஸாம்யஹம்" என்றாற்போலே சொல்லுகிற போலியான ப்ராயஶ்சித்தாந்தரங்களால் ரக்ஷியேனென்றபடி. இங்கு ஸர்வபாப ப்ராயஶ்சித்தமாயிருப்பதொரு உபாயவிஶேஷத்தாலே யெல்லாத்தையும் க்ஷமிப்

ஸா-வி || ஸ்வயம் வ யோஜநாஸ்யம் மோக்ஷதாநாஸ்யம் நாம்முன்னே வந்துநிற்க இவன் இன்றோ நாளையோவென்று கண்ணழிக்கிறானென்றுபரிஹஸிக்கிறானென்றபடி. யத்வா ஸ்வதாஸ்மாஸம் இன்றோ நாளையோவென்றுசேஷஹாஸம்பண்ணிநின்றான் ஸந்தோஷிக்காநின்றானென்றபடி.

ப்ரபந்நவிஷயத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஸவிஷ்யந்நிர்தேசங்கூடுமோ, ஸக்தவிஷயத்திலன்றோ ஸவிஷ்யந்நிர்தேசம் ஸாமஞ்ஜஸ்யம், ப்ரபந்நவிஷயத்திலும் ஸவிஷ்யந்நிர்தேசங்கூடுமாகில் ஸக்தாபேக்ஷயா விஶேஷம் ப்ரஸம்ஶியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மோக்ஷயிஷ்யாமி என்றது இதி) "வஸ்த்ர ஸமேதநாமி ரக்ஷாமி வஸாம்யஹம்" என்று ஸ்வயம் சொல்லாநிற்க இங்கு "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (சிலேத்யாதிநா) (போலியான) அஶுப ஸ்வாவமான வஸ்த்ரத்யாதிகளால்

ஸா-ஸ்வா || இன்காலமின்றோ நாளையோவென்று) அஸ்ஸாகஷீண த்யயாஹி மேத்ய கேவலஸ்வகர்மப்ராபேக்ஷயா தேஹவியோகாவஸரதிகாலோத்ய ஶ்ரோவதி. (நகைசெய்கின்றானே) ஹஸதி ஸமுசவிபஜத்யா காத்யஸ்யவிபஸ்ய பரமைகாந்திநோஹாஸந்த்ர ஹஸநாவேஜ தஸ்யம். மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யஸ்ய ஸவிஷ்யத்ஸ்யம் ப்ரஜசேவநாமாத்ரேந ஜகாமே யதாகதாவிநாக்ஷணஸ்யகேவ ஶரீராந்தரஸம்ஸரநாவஸ யிகாரோ நஸ்யாதிதி தத்ராவ த்ஸஸ்யம் ப்ரவிஸ்வேஷு க்ஷாஸஞ்காரம் மோக்ஷணஸஹஜத்ராஹ (மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யாதிநா) ஸர்வபாபமோ க்ஷணப்ரதிஜ்ஞாயா: "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந்ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் | க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு || ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா ஜந்மநி ஜந்மநி" இத்யாதிவாக்ய விரோதமாஶங்க்ய ஸஶ்ரோணம் விஷயவிபாகப்ரதர்ஶநேந பரிஹரதி. (சிலவாசகங்களைத்யாதிநா) போலியான ஸ்வர்ஹவேதந விஸத்ருஶதேதத்

ஜம் || பேனென்கிறது. "யதிவாராவணஸ்ய" என்றிறே ப்ராணாதிஷ்டா யமிருப்பது. இப்படிப்ரஸித்தவிஷயமாகவவநங்கள்தானே காட்டுகை யாலே விரோதமில்லாமையாலிது வ்யுத்பந்நமன்று. இங்ஙனல் லாதபோது ஹிதபரதந்த்ரவேதோக்ஷோபாயங்களை விதிக்கிற ப்ரமாண ங்களெல்லாமப்ரமாணங்களாம். இக்குறைங்களினின்றும் வி டுவிக்கையாவது; அநாதியான விபரீதாநுஷ்டாநத்தாலே பிறந்த நி ஷேதாதிவ்யயத்தை யீஸ்வரன் தான்விடுகை. இந்நிஷேத நிவ்ருத்தியா லே நிஷேதகார்யங்களான அவித்யாதிகளெல்லாம் நிவ்ருத்தங்களாம்.

ஸா-தீ || க்ஷேமாகாதவாபத்தைப்ரவ்ருத்தியாலே க்ஷிப்பனென்ற வருளிச்செய்கிறார் (யதிவைதி) உபஸந்நவனுடைத்தை உபஸம்ஹரிக்கி றார் (இப்படி உதி) விகல்பத்தில்லோபகமருளிச்செய்கிறார் (இங்ஙனன்றி தி) இங்கு மோக்ஷணமாவது விடுவிக்கை நிஷித்தக்ரியை கர்மாநுஷ் டையாகையாலே மோக்ஷணம் ஸாதமஸமாகையாலேயது சொல்லவே ண்டா, பாபமுமிஸ்ரஷத்தைச்சொல்லுகிறதென்னில், ஸம்ஸம்பம் யமிப்போது இல்லாமையாலே தவிஷேஷகஷநவஸமத மன்றோவெ ன்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்குஉதி) இப்படி நிஷேதநிவ்ருத்தியுண்டானா லும் அவித்யாதிவாஸநை மிருக்கையாலே நிஷேதநிவ்ருத்தி கமநம் வ்யர்த்தமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (இந்நிஷேதநிவ்ருத்தியாலே உதி) ஸர்வாதாரமே கர்மாவமென்கிற வக்ஷத்திலே நிஷேதாவித்யாதி

ஸா-கா || கயக. ஸர்வஜ ஸாயநாஜதரதஸாயஸ்ராவி ஸாயகக்ஷாக வாதிஸயஸர்வ ஸிஜ: நதவ்ராஹதிரிதிஸாவ:. "ஸர்வம்ஹாஸ்யஸ வேகவாவராந: வ்ருஜியனே" உத்ராதிஸிஸக்தோரவி ஸஹவாவநி வதகக்ஷரவணாஜதராவிவ்ராஹதிவரிஸாரஸ்ஜநஉத்ரவிவ்ருய ஞாக்ஷூவ்ருகாரா நம்சீகாரெ வாயகஜவ்ராஹ. (இங்ஙனல்லாதேத்ரா திநா) வ்ருத்திவிபி ப்ராஸஸ்ராவ்ராவஸந்நவே தாஜ்ரந்ராயதயா ஹத்திவிபி ப்ராஸஸ்ராவ்ராவஸந்நகாஜ க்ருக்ஷ்ஸ்ய மோக்ஷப்ராஸ ஸ்ராவ்ரு வ்ருஜிண்ய வ்ரு ஸாமஉத்ரகம:. தகவிஸாதெ வாணை வாவாநா ஸமவகவீதவ்ருதிராஷ்ட்ரவெவ ஜீவமதக்வா ஹாவாஜ தஜெத ஹரித க்ரியாராஷ்ட்ரவ ஜீவமத வ்ராவாராணாம் தஜா தவெஷவ நஷ்டதயாவ நிவதநீபாவிஜ: ஸமவஜ மதாநாஜேதி நாம் நிவதநீபக்ஷ ஜீவாநா மோக்ஷ்ரோணாக்ஷாவிஜ: மோக்ஷயி ஷ்யாஜீதி நிஜெபோநாவஸ உத்ரத்ரு ஜீவமதாவித்யா கஜவாஸ நாராதிவ் க்ருதிஸம்பக்ஷநாம் தஜகாரணாவிதஸ்ய ஸமவஜமதஸ்ய நிஷேதஸ்ய நிவதநீயதயாநா நாவத்திரித்ரவிவ்ருயணிஷேத நி வ்ருத்ரு விதராநிவ்ருதெத்ரா ஸ்ராவஸ்ராஹ. (இக்குறைங்களின்னி

உ௰ || ஈஶ்வரனுடைய நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாவது; "ஸர்வபாபேப்ய:" என்கிற வஹிவ்யாபவிஶேஷம். ஜீவனுக்கவித்யாதிகளுடையநிவ்ருத்தியாவது; ஜ்ஞாநவிகாஸாதிகள். இவனுக்கிப்படி ஸ்ரூபாவரூபமான ஸம்ஸாரகாரஸங்கழியும் ஸ்ரீமதென்னில், உபாயவிரோதிகள் முன்பேஷூ

ஸா-௰ || நிவ்ருத்தி ஏதென்றுஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் (ஈஶ்வரனுக்கிதி)(கஷிவ்யாமிதி) "ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே கவித்யாநிவ்ருத்திரூப ஶாஸ்த்ரோக்தமான ஶரீராவஸாநத்தில் நிக்ரஹாஹிஸம்பியை விடக்கடவனென்கிறவஹிவ்யாயமென்றபடி. இப்படி உனக்கிஷ்டமானபோது ஸ்ரீக்ஷனுக்குமவனென்றுசொன்னது கூடுமோ, வித்யாவ்யாபம்ஹதையில் பாபநாஶஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோ, அது கதிப்யபாபநாஶாஹிவ்யாயமென்றில் அப்போது விதைத்யநாஶ்ரிகையல்லாமையாலே நாஶகாஹாவகு பயம் நித்யமாகவ ஸம்பியாதோ, வித்யாவ்யாபம்ஹத்தில் நிஶ்ஶேஷநாஶமாகில் ஸவ்யவெனர்களுக்கு முத்ரக்ஷணத்தில் விநிவாதம்வ்ய ஸம்பியாதோ; கின ஶரீராவஸாநத்திலே ஜிஷஸ்வா ஹ்ருஸஸ்ஸம்ஞ ஜணமும் விரோதியாதோ, உத்யாத்யஹிவ்யாயென ஶங்கித்து ஸகல ஶங்காநிராஸம்வரும்படி ஹேராவ்யகாரணத்தாலே ஸ்ரீக்ஷமேருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கிதி) கயஸ்த விவெக: க௰ தாவத்வியம் உபாய விரோதி ப்ராப்திவிரோதி போகயவிரோதி ஹேதாக. ப்ராப்தி விரோதிவாவம் தாவத்வியம் உபாயாஸ்வரூபவஸரீதூரவணுதி வரூபவஸாவஸ்திவியம் பாணாவாஸதி பாணாஸ்திவியம் ப்ராப்யஸ்வப்ராப்திதி. பாபஸ்தி விவியம் ப்ராப்யஸவ்யராப்யதி ப்ராப்யஸ்தயஸ்தி விவியம் கஹ்யபமதஸநஹ்யபமத திதி உத்தரகஸ்ர விதிவியம் பாவம் பாணாம் ஸோஹாஸ்யஸாக்ய

ஸா-கா || ன்றுமித்யாதிநா) (ஸர்வபாபாதித்யாதி) ஸர்வபாபேதிவ ஸாக்ஷாத்க்ருதயோரவஸ்தி தஸ்ஸரீபாபவணவிஷமிதிமோவகர ணவிஸரோ பரோக்ஷவிஷயிபாஸ்ய தாஸ்ஸாமோஸ்யக்வஸாவாதஸ்ய ரமெபோ ஸதேகாநஹமோ ஸ்ஸாமோஸ்ய கலி யபரிவணநவாத நித்ய விஶாதஸாநத்யபோஜநா நவயிகாதிஶய வியஸதநஸவஸம் தமாவிய ஸதநஸவஜநிதாநவயிகாதிஶய விதி காரிதாஶேஷா ஸ்யாதிதாஶேஷஶேஷகேதகாரிரவதிக்யக்ஷரோஹவேதரக்த ஸஜ்ஞவிஶேஷஉத்யஸ்ய. ஸவம் ஜீவஸ்ய பாமோஹ்ய ஸோக்ஷ்யஸாண கவ ஸ்ரீவபாத்ய பாணாவபயோ பவயஹிவ்யகாஸ தணிவ்ருத்த ரவி நாநாவியகாஸ்தி தஸ்வ காரமோஹநப்யாஹ. (இவனுக்கிப்படி த்யாதிநா)கவஸ்யாமெமாணாதிமெ மாணாதீத்யாதிஶஸ்பாஸ்ய

௪௦ || போகங்களாலே கழிந்தால் ப்ராரப்தாந்தரங்களாய் ப்ரவ்ருத்தி ரோதிகளாகவல்ல பூர்வாகங்கள் உபாயாரம்பத்திலே விஶேஷமாகக் கழியும். உத்தராகங்களான பாபங்களில் புத்திபூர்வமல்லாதவையும் தேஶகாலவைகுண்யாதிகளால் வருமவையும் ஒன்றும் லேபியாது. அநாபத்தில் புத்திபூர்வோத்தராகங்கள் ஸ்வாதிகாராநுகுண ப்ராயஶ்சித்தவிஶேஷத்தாலேயாதல் ஶிக்ஷாரூபமான ஸவாஸநவிஶேஷத்தாலேயாதல் தீரும். இவனுக்கு ப்ராரப்தத்தில் இசைந்த காலத்துக்குள்ளே விஸ்மரணம் ஸம்ஶயம் அநுதாபத்தாலும் அவாந்தர ப்ராயஶ்சித்தத்தாலும் நாஶ்யம். மேலுள்ளதுவும் உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலே கழியும். உபயாபாவநாஶத்தாலே வந்த புத்திபூர்வோத்தராகங்க

ஸா-நீ || கதமிதி. பாபம் த்விவிதம் புத்திபூர்வமபுத்திபூர்வஞ்சேதி புத்திபூர்வஞ்ச த்விவிதம் பூர்வாக்ருதமுத்தராக்ருதஞ்சேதி உத்தராகமபி த்விவிதம் புத்திபூர்வமபுத்திபூர்வஞ்சேதி புத்திபூர்வமபி த்விவிதம் தேஶகாலவைகுண்யப்ரமாதஜஞ்சேதி ப்ரமாதஜஞ்ச த்விவிதம் வித்யாநுகுணம் ததநநுகுணஞ்சேதி வித்யாவிரோதிநஶ்ச த்விவிதம் ப்ரதிபந்தகம் அப்ரதிபந்தகஞ்சேதி வித்யாநுபயாநுகுணாக்ருதமபி த்விவிதம் ப்ரதிபந்தகம் அப்ரதிபந்தகஞ்சேதி. அநப்யுபுத்திபூர்வோத்தராகஞ்ச த்விவிதம் ப்ரதிகூலவத்க்ருதஞ்சேதி ஶிக்ஷாரூபஸாக்ஷாத்க்ருதமபி த்விவிதம் ப்ரதிகூலப்ரவ்ருத்தபாபாந்தரஞ்சேதி தேஶகாலவைஸாக்ருதமபி த்விவிதம் ஸாக்ஷாத்ப்ரமாதஸஹிதம் தத்ரஹிதஞ்சேதி. ஸாக்ஷாத்ப்ரமாதஜஞ்ச த்விவிதம் தேஶகாலஜம் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் வ்யாஜ்ஞஞ்சேதி தேஷாம் க்ரமேண நாஶமருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்கித்யாதிநா) (புத்திபூர்வமல்லாதவை இதி) உபாயாரம்பத்திலே இத்யந்வயஃ. ஸ்வாதிகாரேதி ஸ்வஜாதிவிஷயம் ஶிக்ஷேதி ஶரீரவிஷயம் ப்ராயஶ்சித்தஞ்ச ப்ரவ்ருத்திவிஷயே ஶக்தஸ்ய ப்ரதிகூலம் ப்ரதிகூலப்ராயஶ்சித்தம் தேவதாந்தரஸம்பந்தி பகவத்ஸம்பந்தீதி த்வயம் ஸ்ருதகேஶ பகவத்விஷயஞ்சேவ ப்ரபந்நஸ்ய ஶக்யவிஷயேதர யோக்யமவ என்று கருத்து. (அவாந்தரேதி) ப்ராரப்தபாபாரம்பக பாபநிவ்ருத்த்யர்த்தம்

ஸா-ஸ்வா || (ஸ்வாதிகாராநுகுணேத்யாதி) ப்ரதிபந்நாநாம் ப்ராயஶ்சித்தாநுஷ்டாநாஶக்தௌ ப்ரஹஸ்யப்ராயஶ்சித்தேந த்ரயம். (அவாந்தரப்ராயஶ்சித்தங்களாலேயிதி) பாபாரம்பகபாபப்ராயஶ்சித்தயா பூர்வப்ரபந்நே ஸங்கத ஸாங்கதாபராதி ப்ராயஶ்சித்தமேதத் ப்ரஸக்தநாதிநாபேத்யர்த்தஃ. (உபாயமாஹாத்ம்யத்தாலேயிதி) "ஸாத்யஸக்திஸா ஸாதநீ ப்ராரப்தஸ்யாபி ஸம்யஸீ" இத்யுக்தப்ரபத்திமாஹாத்ம்யாதித்யர்த்தஃ(உபயாபாவநாஶத்தாலேயிதி) "கர்மோபாயப்ரஸக்தௌ

ஈ௦ || களில் ப்ரதிபந்தகமில்லாதவையும் உபாஸகனுக்கு விஹிதாந்தராணம் ப்ராயஶ்சித்தாந்தராணங்களும் ஸமர்த்தநத்தாலே கழியும். விஹிதக்கநவயாக்த ப்ராயஶ்சித்தாந்தராணங்களில் ப்ரதிபந்தகங்களும் விஹிதாவயாக்த ப்ராயஶ்சித்தாந்தராணங்களில் அநுகூல ப்ரதிகூலப்ரவகார்ய தாஸங்களாலே நிர்பாஹவஸரங்களாய்ஸங்கொடுக்கப்பெறாதே மிகுதியாய் நின்றவையும் அஶிக்ஷணத்திலே கழியும். இவ்வர்த்தம் „உதாஸீநேஷு ஸர்வேஷு வாசொ தத"என்கிற ஸ்லோகத்திலே யஹிவேதம். ஸகவஸ்ரீகிரத மே ஸமமாகவநுஷ்டித்த கைவல்யகைங்கர்ய ப்ரவேஶாதங்கள் அப்போதே உத்ஸமங்களாகையாலே யவற்றுக்கு ஶ்லோஷஞ்சொல்லவேண்டா, மோக்ஷஸாதநவிஷயாலே யநுஷ்டிக்குமவையும் தனக்கப்படியே ஸமவஹாஸங்களாகையாலேயவையுமிவனுக்கு கைவல்ய கைங்கர்யங்களாய் உத்ஸமங்கள். இவற்றில் அநவதாநத்தாலே ஸாக்ஷிகதர்ம ரஹிதமாக வநுஷ்டிதங்களுண்டாகில் அவையுமெல்லாம் "தாநேவ ஸாவோஹதாநிகந்" என்கிறபடியே பாவதங்களாய் மோக்ஷயி

ஸா-நீ || ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே என்றபடி. (அஶிக்ஷணத்திலேஉதி) விஹிதாஹாரத்தாலேஎன்றபடி. ஸத்ஸாஸ்த்ராதிகளிலே சொல்லாதேயிருக்கஇப்படி நிணயிக்கப்போமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தி) ஸ்லோகத்தில் உதாஸீநஸ்ஸ்லோகதவரமென்றுகருத்து. (மோக்ஷதி) விவாவோக்ஷதயா ப்ரஸிதாயிகாரி ப்ரஸிதநிதத்தில் ப்ரவநம் பண்ணினபின்பு மோக்ஷஸாதநாமாக ப்ரஸித்ராயஶ்சித்தம் வநநீகவ்யமாகையாலேஎன்றபடி. (மோக்ஷயிஷ்யாதிக்கு விஷயதி) அநவதாநத்தாலேவந்ததாகையால் அவாஞ்சிதவஸதயாகஶ்லோ

ஸா-கா || ஸக்தஸோமாநநாயாநு | அநேந விரக்தோஸாஹ்ய ஸஹதே வேஷ்ணவவஹ"திக்தோஸ்யஸாவநாநாயநேத்ய ஹு. (விஹிதவயாக்ஷீதாதி) விஹிதாக்தத்ய ஶத்ர நாஷாநநாஹாநஷ்டதவ்யாப்யுஜஹிரேவ விஹிதகவத்தாவிஹாநீஸநஷ்டதாநம் ஸமஸ்தாநித லிப்ஸாதி நிஷ்ஷாநீகர்ஷ. உக்தாஸேஷஸஜதி ப்ரஹபாநவாஜேந ஸாங்கஹாயிகஸோஹ. (உதாஸீநாஸீ தாதி நா)நவேஶநவகாஸதயா நாஸ்வாதித ஸமாநாம் நிவதநீயக்ஷஅநநீ ஸம்ஹித ஸமாநாம் நித்யநைமித்திகாநாநே நிவத்யகம் ஸாதிதஸ்த தேஷாம் உத்ஸமக்ஷாமேவ நிவதநாவைசித்ர்ய ஸ. (ஸமவஸ்ரீ தீ த்ராதிநா) ஸவாதஹி கைவல்யகைங்கர்யதயா நுஷ்டியமா நஸேஷவ கைஷாவிஹ நவஸாநாஸ ... தேஷா ஸ்ரீவத்ஸ க்ஷாஷ் கஶிஸ்ரவதிவ ஸாம உதத்தாஹ. (ஸ்வற்றிவி த்ராதி) நமே

உ௦ || ஷ்யாதிக்கு விஷயமாம். ஸமாஜ்ஞாநுரூபமாகப்பண்ணின ப்ரவ்ருத்தி களெல்லாம் உஜ்ஜீவநங்களாய்ப்போம். ப்ரவ்ருத்திக்கிக்கோலின ஸமாச்ரயணத்தைப்பற்ற ப்ரவ்ருத்திபண்ணுகை ஸ்வாமிச்வாஸத்தோடே கூட வர்த்திக்கை கைங்கர்யத்தாலே கூடாது. கைங்கர்ய ப்ரவ்ருத்திகள்கூட ஸமாஜ்ஞாநுரூபமென்றிருக்கை அநுஷ்டித்தாலுமுபாயாந்தரமாகையாம். விநாசாஸ்தூத்தாலே இக்கைங்கர்யங்களுக்கு விநாசமாவது; ஸம்ஸ்காரணிவற்றுக்குப்ராப்தமான ஸமாநாதிகாரிகளையவி டுகை. கைங்கர்யமாவது; இவ்வாச்ரிதர் திறத்தில் இக்கைங்கர்யமுண்டாநா திகாரியையொழிகை. இப்படி ஸ்வரூபங்களுங்கழியாநிற்க ஸா ஸூத்ரத்துக்களும் இஷ்டத்துக்களுங்கூடிட்டுக்கொள்ளுமவையெவையென் னில்; கைங்கர்யவிநாசவிஷயங்களும் பாகவதாபசாராஸ்வாதங்க

ஸா-டீ || ஷவிஷயமென்று கருத்து. (உபாயாந்தரமாகையாமிதி) "உ பாயாபாயஸம்யோகே நிஷ்டயா ஹீயதே தயா" என்கிறபடி உபாய ஹாநிரூபமென்றபடி. இப்படி ஸம்ஸ்காரமநிஷ்டமென்றிருக்கை யென்று சொன்னது கூடுமோ, பாபக்ருத்யமாகவே பாவநாச மும்வரும் சொல்லவேண்டாவோவென்கிறவகிபாயத்தாலே ஸம் கித்து விஷயதாஸமாபகம் இதுவே க்ருத்யமென்று அருளிச் செய்கிறார் (விநாசதி) (விடுகை இதி) விடுகைக்கநுகுணமான வஹி த்யாயவிசேஷம் ஸமாசாரத்ராகம்ரக்ஷ்ய ஸ்பர்சம். க்ருத்யா மாற நினைப்பிட்டுக்கிடக்கிற "பாகவதாபசாராஸ்வாதங்களை மாற்றி" என்று ப்ரஜாஜநைஸாபநார்ஜ்யவிரோதம் என்று கருத்து. இப்படி

ஸா-கா || ஸமர்த்தஸ்ய ஸமாஜ்ஞாநுரூபவ ஸமாஜ்ஞாநுரூபபரோக்ஷ வகைபாபநாந்தரகைசமத்ரிகர்த்ராஹ. (ஸமாஜ்ஞாநுரூபவீத்யாதி) காநிஷிக் கைங்கர்ய நயஸ்ஸூத்ரம் காநிஷிக் நரிஷ்டஸூத்ரம் தன காமாசேஷன காவித்ரகாமக்ஷாயாநஹ. (விநாசஹாநேத்யா த்யாதி) நமோவா ஸ்வரூபகைங்கர்யமஹாபாஷ்ய ஸாமாஸக்த்ரம் இஷஞ்ஞாவகதந்"ஜித்யாதிவிபுநசேதோவ்யாஸங்கம் பரிஹா ரதி(இப்படிஸவேத்யாதிநா)நதாஸ்ய நஸ்யவேதஸம்ஸ்கரஷிவா தேக்ஷிதிவ பவகைங்கர்ய ப்ரமேயவிஷய பாகவதாபசா ராபாணநவசேஷஸ்ய பூர்வபக்ஷத்ரிநாஜிதா உத்தரவா சேஷாதேக்ஷ்ய ஸிஜமிதி வேஷவஸ்வம் விதிவாஸம்கைங்க ர்யேஷ்டதே நகைங்கர்யமேவ்யதே பாவகேநு"க்யாதிஸ்வாவாசே ஷதேஸ்வ ப்ருதிவ ஸிஜ்யதசேஸ்வா விஷம்பேநாசேஷவிஷ யதாவ்ருதிதே ஆகாக்ஷ நிஷ்டமூகக்வா விசேஷா ஞசேஷவிஷய ஸூத பாணேஜ்யகசேஷ ஸூதஸ்ய பாணாவிசேஷஸ்ய விஷம

௨௦ || வில் கஉ-ப்ரதரஸூ திவஸஙளுங்களும். இவற்றை யீஶ்வரனுவாபா ரஸத்திலேஸாஹாய்த்துக்கள்பக்கலிலும் இஷ்டத்துக்கள்பக்கலிலும் ஸம க்ஷிப்பியாதே ஸந்திஷைஶயளவும் பார்த்திருக்க வேண்டுவானேனென் னில்; இவ்வாஶ்ரிதர் பக்கல் பண்ணின வாநாகவுருத்துக்குமேல்விவ ரீதஞ்செய்யில்இஸ்ஸாகாரங்களை ஸங்க்ஷிப்பியாதொழிகைக்காகவும் ஆஶ்ரிதர் பக்கலில் பண்ணின ப்ராதிகூல்யத்துக்கு மேல்கூடிகொள் ளவவஸரங்கொடுக்கைக்காகவு மிவ்வாஶ்ரிதருடைய வக்ஷிஶரீரவிஶே ஷத்தளவு மிவர்களுடைய பாபங்களை யசல்பிளந்தேறிடா தொழிகிறான். ஸ்வப்ராரப்தஸாகாதம் ஈக்ஷாவுக்கு பாவமா

ஸா-நீ || ஸாகாரங்கள் ஸாஹாய்த்துக்களிடத்திலே ஸங்க்ஷிக்குமாகில் ஸ்வப்ராரப்தஸாகாரமும் ஈக்ஷாவான ஸாஹாய்த்தின் பக்க லிலேஸங்க்ஷிக்கவு ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ராரப்

ஸா-கா || வைநாஶிஷவிஷயதாஸ தீவிதஶ்லோகயோஜயிதஃ ந்ர ப்ரத்தவப்ரதிஶ்தரண பாபஷ ஶேஷவேநாநாபத்ஃ ப்ரஶ ஷ் நிதைஶஃ யதாஸவாநவாசி ப்ரவாகொத்தர பாபவா நாம் விநாஶயிஷ் காலவாவ ஶேஷம் ஸங்கஷ்யதி உத்தரபாஙிஷ வ பாபாநாஞ் ஶரீரபாத காலே விநாஶஸ்வ ஸாஷேத்ர க்ஷாநயா ரஹஸ்யாரவ ஸஶேஷ ஶஸ்ந பாயதே விரோ யாஸாவாக வவஸ்ஸஞ்ஶேஷ விநாஶாவிக்த விநாஶஶஸ்ந ஸம்ப்ரஹஸம்ஸவாக ப்ரமாக்தவஶ்கயதி வேஷு "உத்தரவஶ்வா வயோரஶேஷவிநாஶ" ஸவம் விஷவாவம் கஉ-தத்தோஷ்யதைஷ்டா விஷஶேஷ ஶைஸ்ரத்தராவவிஷயதை ஸ யோமாவஜைஸ தவ்ய ந்யாயதயோத்தர பாபாநாஷ்ய ஶேஷப்ராதுஸ ஸதிவஸ ஸம பாஙிஷபவக பாபாநாஃ ஶேஷாஸஸவேத ஶரீரபாதகா லெவிநாஶஸ்யைவ வக்தவ்யவாக ஸ முஹூர்த்திஸ்யதி விஸ்தரேண நநா விஷயியஷ்காவ ஸவேஶ்வரஃ கிஷ்தி ஸாகாத்வாஷ்டேதஸா ஹாஸ்ஸா இஷ்டஸாவ நஸாக்ஷயந்தி ஶங்காந்தவ்யவரிஹரதி (இவற்றை ஸம்ஸ்ரதிந்ரஷ்நா) (அசல் பிளந்தேறுடாதொழிகிறான்) ப்ரக்ஷவஞ்யொரேகாரணாயோஸயோஃ ப்ராஜேவிஷயாஸஷ்ஜீ ஸ்வாவஹாய விஷாரித ஹாஷயோஃ ப்ரஸஸம்யோஜநா அசல்பிளந்தேறு டுகைஜதி ஶப்தஸ்யாஸ்யஃ. தஞகரோதக்யஃ. உக்தஸ காரண ஸம்யோஜநே ப்ரமாஸாபாத்ரோ ஞஷா ஸாம்யோஜாவேந ஜா ரா... ஸ்ஸாஸ்ரக ... பாபாநாம் ஸாந்த்ஶேணவிவ ரக்ஷியக்ஷம் நஜ்ஞாயதே வகாவிஹரஷா ஸவேஷிதிஷாவஃ. நஶேஷும் ஸதி ஸஹவித்ஷாஹாய்ஜ் ஸஹவிஷ பாபஸாக்ஷிஶ ஸஹவிஷோஷ

௨௦ || கையாலேயது ப்ரப்ரக்ஷேபவானஸாஹஸ்த்ரத்தின் பக்கல் ஸாபேக்ஷியாது. ஆரேனும் பண்ணின கர்மங்கள் வேறே சிலர்பக்கலிலே ஸங்க்ரமிக்கை யாவதென்னென்னில்; இக்கர்மங்களைப்பற்ற ஈச்வரனுக்கு வரும் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களோடு ஸமாநமாக விஷயமுடைய ப்ரதிபத்திகர்கள் பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுதிக்கை. ஆரேனும் அநுஷ்டித்த கர்மங்களுக்காரேனும் பக்கலிலே நிக்ரஹாநுக்ரஹங்கள் பிறந்தால் திவ்யஸம்ஹ வாராதோவென்னில்; இதுவும் ப்ரபத்திவிஷயத்தில் ஸநாதனமுக்த ஜீவர்க்கு பராபராமயான கர்மடியாக வருகிறதாகையாலே அதிவ்யஸம்ஹமில்லை. ஆகையாலேயிறே உதாஸீநர்பக்கல் ஸாக்ருதது ஷ்க்ருதங்களிரண்டும் ஸங்க்ரமிக்குமென்று சொல்லுகிறது. ஸாரஸ்வா

ஸா-தீ || (ஸௌக்ருதி) நஸ்வாஸாதிரேகநாது க்ரியாஸங்க்ரமங்கூடாதே ஸமஸ்தீ திகொரவங்களுக்குமந்யத்ர ஸங்க்ரமஸம்பந்தமன்றோ, நஷ்ட ஜோஷங்களுக்கும் ஸாக்ரமங்கூடுமோவென்கிற ஸம்சயத்தாலே ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமிதி) பாநஸ்ஹாதிவ்யஸம்ஹம் ஶங்கித்து உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதிநா) உபசார வ்யவஹாரங்களடியாகவென்கைக்கி நியாமகமேதென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயிறேஇதி) யத்ரஹிதத்வேவ ஸங்க்ரமணம் ஸ்யாத் ததா து வைஷ்ணவஸாபேக்ஷத்யாதிதி ஶங்கயேத" என்று கருத்து. ஆனாலும் தத்ஸாத்ருஶ்ய ஸம்பந்தமுண்டானாலும் தத்ஸங்க்ரமணம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமஇதி) இப்படி பஹுவிதவிஷயத்தில் ஜ்ஞாந கர்மாத்யாதிகர்மாத்யாவாதத்வவ்யாஜத்தாலே மித்ராமித்ரவிஷயத்தில் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸம்விதாநந்த ஸாக்ருததுஷ்க்ருத தத்ஸம்பந்தம் பண்ணிவித்து ஈச்வரனுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யாத்யவஹமாகாதே

ஸா.கா || மோக்ஷத்வே திவ்யஸ்யதத்ராஹ (ஸ்வஸம்பந்த்யாதிநா) நநந்யாநுஷ்டித பாபபுண்யவைக்ரியாணாமபாதவிநாஶ: கேவாநாத்ர ஸங்க்ரமோ நாபவேத் ஸவமேதாத்ருஶக்ரியாஜந்ய ஸமஸ்த ஸ்ரீதேஸ்யாஸ்து ஸமஸமதயோபந்யஸ்த ஸங்க்ரமோ நாப ஜந்ய ஜந்ய அதத்ரவிஷயதயோதித நிக்ரஹாநுக்ரஹ நிவ்ருத்தி பர்யகம் தத்தத்ரவிஷயநிக்ரஹாநுக்ரஹயோரேவ ஸங்க்ரம உத்யாஹ (ஆரேனுமித்யாதிநா) நிர்தயதாத்பர்யஸம்கல்ப வ்யபிஹாரஸாமந்தாப ஸர்வஸ்ய ப்ரவ்யபிஹாரணீயஸ்வ ஸங்க்ரமணஶ்ருதி ப்ரமாணமிதி ஸங்க்ரமணபூர்வக ஜாபாலாதிகநிதாந ப்ரஜ்ஞாபந: பாப்மகாக்ஷம மாஹ (ஆரேனுமநுஷ்டிதேத்யாதிநா) ஏதேநாஶிஷ்டவிஷ்டயோ: பாபபுண்யயோஶ்ருதிவிஹித ப்ராப்த்யுக்திர் வைபக்ஷ்யம்ஶங்காப ப்ரியஹ்ருதா வேதிதவ்ய:. ஏவம் ஸாஹசர்யேணஸ்ய மோக்ஷஸாதநவ்யக்தி

ஶோ|| ராமவ்யாதந்த்ராலேயிங்கு ஸங்க்ஷேபணாவதாரம். இஸ்ஸாக்ஷாத்த்ருஷ்ட்ரதலாக்ராஷிசொல்லுகிற ஶ்ருதியாலே ஶாஸ்த்ரங்களுக்கத்யவஸியஞான ஆஜ்ஞாதிவிஷயத்திற் பண்ணின வ்யவஹாராவ்யவஹாரங்களால்வரும் ப்ரீதிகோபங்களினுடைய தீவ்ரதரத்வம் ஸூசிதமாயிற்று. "ஸாக்ஷாத்க்ஷேரணபராவேக்ஷ்ய:" என்கிறஶ்லோகத்திற்சொன்னயோஜனையில் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்றது அதிகாரியுடைய அபேக்ஷைக்கீடாக ப்ராப்தி விரோதிகளையும் உபாயவிரோதிகளையும் ப்ரதிகூலாநுஷங்கஹேதுக்களையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறது. இங்கு ப்ராப்திவிரோதியாவது; ஸர்வேஶ்வரன் இவன் நம்மை அநுபவிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். உபாயவிரோதியாவது; நம்மை இவன் தெளிந்து வஶீகரிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம். ப்ரதிகூலாநுஷங்கஹேதுவாவது; அவ்வோ ப்ரதி

ஸா-டீ|| என்றவிஷ்வக்ஷ்விஷயத்திற்காட்டில் ஸ்வாஶ்ரிதவிஷயாவஹாராவஹாரஜந்யநிக்ரஹாநுக்ரஹதீவ்ரதரத்வம் ஶ்ருதியாலே ஸூசிதமாகையாலே ஆஜ்ஞாதிவிஷயத்தில் அத்யந்த ப்ரீதிகோபாதிஶயித ஶாஸ்த்ரவர்ணமாகையால் தோஷமில்லையென்கிறார் (இஸ்ஸாக்ஷாத்ரிதி) இப்படி ப்ராப்திவிரோதி பாபசோதகங்களுஞ்சொன்னால் பூர்வவாக்யத்திலே "ஸாக்ஷாத்க்ஷேரணபராவேக்ஷ்ய:" என்று ஸர்வலோகப்ரஜகஞ்சொன்னது விரோதியாதோ, ஆகையால் "ஸர்வபாபேப்ய:" என்றது ஸம்க்ஷிப்தவிஷயமாகக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்க்ஷேரணேதி) (அபேக்ஷைக்கீடாகேதி) சோதகாபேக்ஷயா வ்யவஸ்தி பண்ணில் ப்ராப்திவிரோதிகளையும் உபாஸநாபூர்வமாக ப்ரபத்திகரணத்திலுபாயவிரோதிகளையும் ஸர்வபாபஶப்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறதென்று கருத்து. ப்ராப்திவிரோதி என்றும் உபாயவிரோதி என்றும் பிரிவு கூடுமோ, பாபஜாதம் ப்ராப்த்யஸம்பந்தமாகையாலே ப்ராப்திவிரோதியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இங்குஇத்யாதிநா) இப்படி ஸர்வபாபமும் நிவர்த்தநாலும் கவித்யாதிஸம்பந்தமிருக்கையாலே ஸர்வபாபநிவ்ருத்தி கூடுமோ, நம்மையடையக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பம் நிவ்ருத்தமானாலும் கிஞ்சித்விரோதிஸங்கல்பமுண்டாகில் விரோதி...தாதிஸம்பந்தாதி நிவ்ருத்தி கூடாதேயென்றவருளிச்செய்கிறார்

ஸா-கா|| விபரீதவ்யஸ்தாஸ (ஸாக்ஷாத்க்ஷேரணேத்யாதிநா) ததுபயிகாயநுக்ரஹணப்ராப்திவிரோதித்யாதிகம் ஸர்வபாபஶப்தாஸ்ய ஜ ந்யாக்ஷதஷாஞ்சாபேக்ஷா: ப்ராப்திவிரோதித்யாதிகஞ்சித்யாகாங்க்ஷாயா ஞாஹ (இங்குப்ராப்தீத்யாதிநா) ஸ்வஸம்ஹதாயாநிக்ரஹநிவ்ருத்திதஸ்ஸ்ஸத்ரு ஹாஷ்யாத்யாக்ஷதஷ்ஜிகஸ்வணாதேவாநுஸஞ்சயதீதி ஜயப்ரஸங்க க்ஷகாரஸ்வபாவி நிஷ்க்ஷஷ்ட்ஸம்ப்ரதாயதோ ஸாஷ்யவஶந்யா

௨௦] சுபாசுபகர்மாநுஷ்டாநங்களாலே வந்த அவ்வோ தேஹஸம்பந்தமும். தேஹஸம்பந்தத்தைப்பற்ற ஸம்ஸ்ருஷ்டங்களும் நிவ்ருத்தங்களானால் நிரு ஹேதுகங்களான அவிவேகாதிகள் நிர்ஹேதுக நிவ்ருத்திரூபமான ஸா தத்தாலே நிவ்ருத்தங்களாம்; பின்பு காரணாபாவத்தாலே கார்யமான வ்ருத்திகளொன்றும் வாராது. இது "காரணாபாவாத் கார்யாபாவ:" என்கிற ந்யாயத்திலே விவக்ஷிதம். இந்த நிஷேதங்களெல்லாம் ஶாஸ்த்ரத்தி லே ஸம்ப்ரதாயத்தோடே கூட விவரணம் பண்ணின பூர்வாசா ர்யருக்கு விஷயமாயிருக்கும். இப்படி "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யா

ஸா-டீ ‖ (தேஹஸம்பந்தத்தை இதி) ஸகலவிரோதிஸம்பந்தங்கள் கழிகையாலே காரணநிவ்ருத்த்யா அவிவேகாதிகார்யங்களுங்கழி யுமென்றபடி. ஸ்வாபாவிகவிவேகாதர முண்டாகில் மோக்ஷங்கூடு மோவென்றருளிச்செய்கிறார் (பின்பு இதி) இப்படியாகில் அவஸ்யம் ஸம்வாதத்திலே "தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே" என்று வாக்யநிவ்ருத்திபோலே அவிவேகாதி நி வ்ருத்தியுஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இது இதி) இப்படி ஸம்ஸாரகாரணம் கழியுமென்பதென்றிவையாதிநா சொன் னவஸ்துக்கூடுமோ, ஸ்ருதிஶாஸ்த்ராதிவசனங்களொருத்தரும் ஸ்ஷ்ட ங்களிலே சொல்லவில்லையே என்றருளிச்செய்கிறார் (இந்நிஷேதங்களெ ல்லாமிதி) (ஸம்ப்ரதாயத்தோடே இதி) கிடாம்பியாச்சான் திருக் குருகைப்பிரான் பிள்ளான்ஸம்ப்ரதாயத்தோடே என்றபடி. (பூர்வாசா ர்யருக்கிதி) ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த வரதாசார்ய வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாதி களுக்கென்றபடி. மற்றயவர்களுக்கு விஷயமல்லாமையாலே ஸ்பஷ்டங்க ளிலே காணாதியும் விவரிக்கவேண்டுமென்று கருத்து. இப்படி ஸர்வஸ ம்பந்தநிவ்ருத்தி சொன்னாலும் தேஹயாத்ராப்ரவ்ருத்தி ஸாதாரண கர்மமோக்ஷவாதம் ப்ரஸங்கியாதோ, இஷ்டப்ராப்தியுஞ்சொல்லவேண்டா வோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியுண்

ஸா-கா ‖ இத்யத்ர (தேஹஸம்பந்தத்தைப்பற்றவித்யாதி) நநு "ப ரமேஶ்வரஸம்பந்தேந நிவ்ருத்தித்வாத்" "வாஸுதேவ ஸர்வமிதி" "தத்த்வம் ஸ்ருத்வா" "தத்த்வமஸி" இதி ஸ்ருத்யா "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி" "யேநாயேநாதா ஸம்ஸ்ருதி தேநதே ந ஸம்ஸ்மரேத்" இத்யாதிஷு "ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே" இத்யாதி ஷ்விஹ பரிபூர்ணாநந்தப்ராப்தேரபி ப்ராமாண்யாபேக்ஷா தோ நாஸ் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திர் ஆபேக்ஷிதம்ஸார்த்தா தத் ஸாக்ஷாத்காரமநீத்தத்வ த் ஸம்பந்தநிவ்ருத்தேஷு ப்ராப்த்யுத்தரோத்தரவிஶேஷதநீ

ஶம॥இதி" என்று காயக்லேஶாரூபமான ஸர்வஸ்வ திவஸஸ்ய வாஸ நிவ்ருத்தி-
யைச் சொல்ல ஸ்வதஃ ப்ராப்தமான பரித்யாகத்தை ஸமஸ்தாநுஷ்டாநாதி-
ஸந்த்யாகஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. "யதா நதீ ப்ரத்யேகஜ்ஞாஸாகரம் க்ஷாரம்
நாமரூபே | தோஷம் ஹரணாஜ்ஞாந நாதநஃ க்ரியதே ததா ॥ ய
போதவா நகரணாக் க்ரியதே ந ஜ்ஞாநம்பரம் | ஸதேவ நீயதே ப்ராப்தி
ஸ்தத்ஸம் ஸஞ்ஜ்ஞாதஃ ॥ தயா தேய மாணஸ்வம் ஸாதனமபாயாதயோ மா-
ணாஃ | ப்ரகாஶ்யந்தே ந ஜந்யந்தே நித்யாநவா த்ருஶ்யதே" என்று
ஸ்ரீஶௌநக பகவானருளிச்செய்தான். ஜ்ஞாநம் வ்ருமம் இதினுடைய
ஸர்வவிஷயவிகாஸத்துக்கு ஸ்வாபாவிகமாகாரமையானஶக்தியும்
நித்யங்களாகையாலே யவற்றிலாவிர்பாவமொன்றும் இல்லை. ஸர்வவிஷ-
யவிகாஸமும் ஸம்ஸ்வநிவ்ருத்த்யாதிகளும் ஸங்கல்பாதிகளும் ஸங்கோசநங்

ஸா-நி ॥ டாலுக்காரணமன்றிக்கே ஸ்வதஃ ப்ராப்தேஷ்ட ப்ராப்திக்கையாக
விவிக்கையாலே அதுவும் சொன்னப்ராயமென்று கருத்து. ப்ராமாண
மன்றிக்கே ஸ்வதஃ ப்ராப்தி சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்
(யதேதி) ஸ்வஸாதநஸமாவிர்பாவமென்றும் "ப்ரகாஶ்யந்தே ந ஜந்ய
ந்தே" என்றும் ஸ்வஸாதநத்திலாவிர்பாவஶப்தம் கூடுமோ? ஸ்வ
ஸாதநம் ஸம்பந்தமில்லாமலிப்போதுண்டாகையாலே ஸம்பந்தம்
விநாஶநவிஷயாவிர்பாவ ஶப்தம் கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார்
(ஜ்ஞாநஸ்வரூபமிதி) ஸம்பந்தம் ஸ்வஸாதநாவிர்பாவஞ்சொன்னது
ஜ்ஞாநஸ்வரூபஶக்திவிஷயமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "ஸுவிஸ்ர-
ஷ்டம் ஸஹஜஸங்கோசவியயஃ" என்று ஸங்கோசாதிகளி
லாவிர்பாவஶப்தப்ரயோகங்கூடுமோ, அதுமன்னவப்ரயோகமென்றில்
நிஷ்ப்ரயோஜநமாகமன்னவப்ரயோகங்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வவிஷயவிகாஸமுமிதி) இப்படி பரித்யாக ஸ்வஸாதநஸா

ஸா-கா ॥ ப்ராமாணமதத்வாதேகோக்தாவிதரோக்திரவிரோதஃ (இப்
படி ஸதேவேத்யாதிநா) ஸர்வப்ரதிவஸநிவ்ருத்த்யநந்தராவிர்பாவஸர்வவி
ஷயஜ்ஞாநஸ்ய நித்யத்வாவஶ்யம்பாவாதாவிர்பாவோக்திரஸம்பவேத்யத்
ராஹ (ஜ்ஞாநஸ்வரூபமித்யாதி) ஸ்வாபாவிகமாகாரமோ ஶக்திஃ
விஷயப்ரகாஶந ஶக்திஃ. நந்வேவம் தர்ஹி ஸர்வாவகாஹிதாதி
ஷ்டிமஞ்ஜூஷாவாப்யாணாவிர்பாவஶப்தப்ரயோகோ நாமவஞ்ஜநத்
த ஸர்வப்ரகாஶநிமித்தகஸ்வாபாவிகமாயிகத்வா யாவஜ்ஜாதஸங்கோ
சிநாஶாஸாவாஞ்ஜிதஜ்ஞாநாதிநாஶாவிர்பாவஶப்தை ஔபசாரிக
இத்யாஹ (ஸர்வவிஷயேத்யாதிநா) கஸ்யாஞ்சித் ஸம்பந்தநிவ்ருத்த்யாதிஃ
ஸ்வ நிவ்ருத்த்யாதித்யாதிஶப்தார்த்தஃ. வித்யமாநாநுஸந்தாநாதிஃ
ஸங்கல்பாதித்யாதிஶப்தார்த்தஃ. ஸங்கோசஶ்ச ஸமவதாநாதிஃ

ஙகளும் ஸாதனங்களாயிருக்கவிவை நிவ்ருத்தி ப்ரவ்ருத்தி ரூபங்களாகையாலே மேல்முழுக்க நடக்கும்படி தோற்றுகைக்காக இவ் வர்த்தத்தில் "ஸர்வஸ்ய சரணம் ஸுஹ்ருத்" இத்யாதிகளாலே ஸர்வதர்மபரித்யாகமும் ப்ரஸ்துதமாகிறது. ஸாத்யோபாயத்தாலே ஸர்வ பாபவிமோசனமாக ஸாதனமான ஸாதனங்களும் ஸாதனங்கள் கடந்த ஸர்வஸமர்த்தியான ஸாத்யங்களுக்குமேலெல்லாம் மோக்ஷ தசையிலாநந்தமே ஸாத்ய ஸாதனமாகையாலே அதிலுமாவிர்ப்பாவத்துக்கு விரோதமில்லை. ஆகையால் "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்னவிவ்வநந்தராவஸ்தானம் ஸித்தமாயிற்று. ஸாதனத்துக்கு உபாயபேதம் பொருளானபோது இவ்விஷ

ஸா-நீ || ஸர்வஞ்சொன்னதுகூடுமோ; அதாவது ஸர்வதியவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸாதனமாக ஸாதனமன்றோ, ஸர்வஸாத்யஸமர்த்தி பக்தியிலே ப்ரவ்ருத்திகளையும் ஸாதனங்களையும் ஸாதனஸாதனதையாகையாலே இந்த ஸர்வத்திலாநந்தாநந்த ஸம்பந்தியாக ப்ரஸங்கியாதோ, இனி பராநந்தம் தத்ஸாத் திலே ப்ரவ்ருத்திகள் விஷயமென்றிலப்போது ஸாத்யனுக்கு ஸாதனஸாதனம் ப்ரஸங்கியாதோ, தஸ்மாத் ஸாதனங்களுமுண்டாகிறதென்றில் ததா ஸர்வஸாதனஸாம்யம் விரோதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யேதி) இஷ்டப்ராப்த்யுபாயவிஶிஷ்டத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) இப்படி ஸாதனஸாதனதயா இஷ்டப்ராப்தியை ப்ரவ்ருத்தியாக்கி ஸாத்ய ஸாதனதையான பக்தி நிவ்ருத்தியை ஸாதனமென்கிறது யுக்தமோவென்ற விஷயப்ராப்திக்கும் ஸாதனம அருளிச்செய்கிறார் (ஸாதனத்துக்கிதி) உபேயஸாதனமென்னை உபாயமாகவடை என்று கருத்து. இப்படி ஸாதன நிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்தி

ஸா-கா || மோக்ஷயிஷ்யாமீத்யாதிஶப்தாஸ்வாரஸ்யம். நமேவஹி ஸாதனஸாதனா வேத்யாதிஸங்கேதிர் ப்ரதிபாதனாந்வயவ்யாவ்ருத்தி ஸாவதாரிகஸ்யாதிக்ருதாந்தாநந்தஸ்ய ஸாதனமிதி ப்ரதிபாதனாத் (ஸாத்யேத்யாதிநா)(ஸாத்யோபாயத்தாலே இதி) ப்ராப்தே பூதநவாதிக்ருதம். (ஆகையாலித்யாதி) ஸர்வபாப மோக்ஷாத் ப்ரதாநந்தாவஸ்தானம் ஸர்வோபாயஸ்ய ஸித்தம். ஸாதனப்ராப்த்யுபாயஸ்ய ஸாதனஸம்பந்தஸ்ய ப்ராப்தேஶ்ச ஸாதனோபாயஸ்ய தத் ஸாதனம் வேத்யாஹ (ஸாதனத்துக்கு இத்யாதிநா) ஸாதனம் ஸாதனமிதி ஸாதனஸ்ய ப்ராப்தி ஸாதனப்ராப்தேர் நிவ்ருத்திஶ்சோக்தா ஸாதனஸாதனதயா ஸாதனம் ப்ராப்தமித்யாதி பூர்வோக்தம்

உம்|| ப்ராப்தியுமிச்ச்லோகத்திலே ஸாமர்த்யமாகசொல்லிற்றும். ஆகை யால் "ஶரணமேவஷ்யஸி" என்று கீழ்ச்லோகத்திலே விஶதமாகச் சொன்னவர்க்கும் இங்கு ப்ராப்திவிரோதியைக்கழிக்கையாலும் ஸாகல்ய த்தில் விவக்ஷாவிஶேஷத்தாலுஞ் சொல்லிற்றும். ஆனபின்பு இதுஸா பேக்ஷமாய்க்கொண்டு கீழ்ச்லோகத்துக்கு ஶேஷமாகிறதன்று. *

"ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவிவ்வளவால் "ஶாமே வேஷ்யஸி" என்றுசொன்னஸம்வக்ப்ராப்திஸித்திக்குமோ; ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டாயே ஸம்யக்ப்ராப்தியன்றிக்கே ஸ்வாதந்த்ர்யாநுஸார் யமான கைவல்யம் பெறுவாருமில்லையோ; ஸம்யக்ப்ராப்திற்காட் டில்வேறுபட்ட கைவல்யம் "ஸம்ஸாரிகைஶ்வர்யம் ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் | கைவல்யம் ஸமவஜ்ஞ ஶேஷாயம் ஸாமயிஷ்யதி"

ஸா-நீ|| ரூபஸம் ஸித்தால் "ஏநா நா ஸம" என்கிற கீழ் ஶ்லோ கத்திலே ஸக்தியோகவியோகையாலேயதற்கு ஶேஷித ஸம்ஸ்ஸந ரூபமாய்க்கொண்டு இச்ச்லோகம் பூர்வஶ்லோகஶேஷமாக ப்ரஸம் ஜியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) பூர்வஶ்லோ கத்திலே "ஶாமேவேஷ்யஸி" என்று ஸம் விஶதமாக கதிதமாகை யால் இதற்கு ஆகாங்க்ஷமாகவும் ஸவிஶதமாகவும் ஸம்ஸயநாரூபமாய்க் கொண்டு நிரபேக்ஷ பூர்வவாக்யத்துக்கு இது ஶேஷமன்றென்று கருத்து. ப்ருத்த இதுவே ஸாபேக்ஷமாகையாலே நிரபேக்ஷ பூர்வ ஶ்லோகத்திற்கு ஶேஷமென்கை ஸர்வயா கஸம்பந்தமன் றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிதி) இனி ஸர்வபாபநி வ்ருத்தி கயநத்தாலே யாதிகமாக ஸம்யக்ப்ராப்திரூப ஜஷ்டஸித்தி சொன்னது கூடுமோ, ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியுண்டானால் கைவல்ய ரூபவேஷ்டாந்தரம் ஸித்திக்கவில்லையோவென்று ஶங்கையை உபக்ஷே பிக்கிறார் (ஸர்வேதி) கைவல்யமென்று மோக்ஷவ்யதிரிக்தமமுண் டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்யகிதி) வைஶ்வயேத்யாதி

ஸா-கா|| வேஷ்டவிஷயஜ்ஞாநம் (ஆனபின்புஇத்யாதி) நநு ஸர்வாதி ஷ்டநிவ்ருத்தெக்ஸம்யக்ப்ராப்திஸாத்யாதுக்கேஷாந்த்ரநாவிதா ஸர்வாநிஷ்டநிவ்ருத்திஸாத்யவிஷய: ...ம் பரிபூர்ணப்ராப்தஸாஹா ஸ்வாக. நநு கைவல்யஸ்ய நாஸ்தித்வாத். ப்ரஶ்னஸம்ப்ரதாய வி ரோதப்ரஸங்காதித்யாஶங்க்ய கைவல்ய நாம ப்ரக்ருதிப்ராக்ருத தஶ்பூர்ண ஸம்ஸ்லேஷதாஸம்ஸ்ஸ்வர்ணப்யாப நிவ்ருத்தாவபி ஸம்யக்ப்ராப்திவிரோ தி ஸ்வாபாநாதிநித்யத்வஶேஷாம்ஶஸ்ஸம்ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியபி ஸ ...நிஷ்டநிவ்ருத்தே: பரிபூர்ணப்ராப்தஸம்பந்தாவ்யக்தஸம்வேதி தயா ...ப்ராப்திபோயநோபாதித்யாஹ (ஸர்வபாபேப்ய இத்யாதி

சூ.௨-ம் ஸா-நீ ஸா-கா ப்ராப்யப்ராபகஸஹித ஸ்ரீபகவச்சாஸ்த்ரப்ரஸாரே

௨௭ ॥ என்று நாரதாதிகளாலே சொல்லப்பட்டதிறே. ஆளவந்தாரும் "ஐஸ்வர்யாக்ஷரயாதாத்ம்யபகவச்சரணார்த்தினாம்" என்றும் "ஸம்ஸ்ருத்யக்ஷரவைஷ்ணவாத்வஸு" என்றுமருளிச்செய்தார். பாஷ்யத்திலும் "ஸர்வகர்மாஸ்த்வஸாக்ஷராத்" என்கிறவாக்யமுபாத்தமாயிற்று. ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதிகளிலுமிவ்வர்த்தம் ப்ரபஞ்சிதம். ஆகையால் "ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்ற ஸர்வபாபநிவ்ருத்தி கைவல்யத்துக்கும் பகவத்ப்ராப்திக்கும் பொதுவன்றோவென்கை அபிப்ராயம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தால் ஸ்வதஸ்ஸித்தமான பகவதநுபவத்தை யிழந்துகிடக்கைக்குக் காரணமில்லாமையாலே அப்போது பகவதநுபவரஹிதமானவாத்மாநுபவம் வடியாது. ஆகையால்

ஸா-நீ ॥ பூர்வபக்ஷம் ஸம்பவிக்கிறது. ஐஸ்வர்யாத்யர்த்தம் கைவல்யாதிகம். ஸர்வஜ்ஞாதி ஸம்ஸ்ருத்யாதிஷு த்ரிஷு ப்ரத்யேகம் ஸம்பத்யதே. "ஸர்வகர்மாஸ்த்வஸாக்ஷராத்" இத்யத்ராக்ஷர ஸம்பாதி கைவல்யபரம் என்று கருத்து. இப்பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார் (அபிப்ராயமிதி) அபிப்ராயத்தை உபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதிநா) ஸர்வபாபக்ஷயபக்ஷத்திலாத்மாநுபவம் வடியாதென்று சொன்னால் பாபங்கழியாதவஸ்தையிலே கைவல்யமென்று சொன்னதாகாதோ, அப்போது ஜராமரணாதி து:கம் ஸம்பவிக்கையாலே கைவல்யபுருஷார்த்தத்வம் ஸம்பவியாதோ, ஸ்வர்காதிவத்க்ஷயாதிசயந்தான் கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியில் ஸ்வாத்ம

ஸா-கா ॥ நா) (ஸ்ரீகீதாபாஷ்யாதிகளிலுமிதி) "யஸ்ஸர்வேஷு பூதேஷு திஷ்டந்நபி நஸ்யதி । க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் யத்தஜ்ஜ்ஞாநம்" இத்யாதீநாம் வ்யாக்யாநாவஸரே. "ஐஸ்வர்யமக்ஷரகதிம் பரமம் விஷ்ணோ:" இத்யாதிஸ்தோத்ராதிஷு ச. (ஸர்வபாபங்களுங்கழிந்தாலித்யாதி) ஸர்வஸ்ய பாபஸ்ய நிவ்ருத்தௌ ஸத்யாமபி பகவதநுபவஸ்யாபி காரணாபாவாத் ப்ரஸங்கோ நித்யாநந்த ஸ்வத ஏவ ப்ராப்யஸம்பந்தே "அநாவ்ருத்திஸ்ஸப்தா" தித்யாதி ஸ்ருதி ஸாஷ்யாதி விரோதப்ரஸங்கஸ்ஸ்யாதிதி பாவ:. நநு கைவல்யஸ்யாபி கைவல்யமிதி ஸ்வாபாவிகாகாரவிசிஷ்ட ஸ்வாத்மஸ்வரூபாநுபவரூபத்வாத் ஜந்மாதிரூபஸம்ஸாரநிவ்ருத்தௌ ஸத்யாம் கைவல்யமேவ ப்ராப்தவ்யமிதி ஸ்வாத்மாநுபவ ஸர்வபாபநிவ்ருத்தி ஸாத்யமிதி ப்ரஸக்தே "ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூபம் கைவல்யமித்யாதி ஜ்ஞாநிநாம்" இத்யாதிஷு ஸர்வஸ்ய பாபஸ்ய நிவ்ருத்திரபேக்ஷிதா கைவல்யஸம்பத்யாதிஷு நாநுபவ ஹேதுர்நாம ஸ்வாத்மாநுபவஸ்ய பாபகாரணாநாம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்தி அபேக்ஷணீயா ப்ரயோஜநா

உ௭|| அவ்வவஸ்தையில் ஐஶ்வர்யம்போல் ஜராமரணாதிதுக்கங்களும் வருகைக்கிடமான கர்மங்கள் கழிந்து பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்குப் ப்ரதிபந்தகமான கர்மங்கழியாதே கிடக்கிற வளவிலே “யம் மோக்ஷ ஸாவரோஹம் ஶப்தேநாயிகம் தத:” என்னும்படி விருப்பதொருவ்யாத்மாநுபவாநந்தவிஶேஷம். ஶ்ருதாதிப்ரதிபத்யோ தத்கைவல்ய ஸம்ஸாரயகா:” என்றுசொல்லுகிறபடியே தனக்குமோக்ஷமாயிருப்பதொருவ்யாபவிஶேஷத்தாலே விஶிஷ்டவிஷயாநுபவத்தை ஆத்மாநுபவத்தோடும் ப்ரஹ்மாநுபவத்தோடுந் துவக்கில்லாதபடியாலே கை

ஸா-நீ || ஆத்மாநுபவம் வடியாயையாலே ஆநந்தவிஶேஷிதிக்கைவல்யமென்று சொல்லப்படுமிதிஶேஷ:. இப்படிஸர்வோபாவநிவ்ருத்தியில் கைவல்யங்கூடாதாகில் கைவல்யப்ரயோகங்கூடுமோ, கைவல்யமும் ஸர்வோபாவக்ஷயவாசியன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதாதீப்ரவிதி) அத கைவல்யோபாயகமநம் ஸாமஸம்ஜ்ஞா த்யோவி கர்மயோகாஜ்ஞயஸ்ய:. அவிஶுத்தேந வ்யவஸ்தியும் ஸாதாஹ்ய. யதா இப்படி ஸ்வரூபாநுகாரேண ஜராமரணாதிதுக்கஹேது கர்மங்கழிந்தவளவிலே கைவல்யம் ஸ்வதந்த்ரமாகில் தந்நித்யதையும் மோக்ஷவிஶேஷமும் ப்ரஸாதியாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதாதீப்ரவிதி) ஶ்ருதாநந்தாநுபவாவைகைவல்யஸ்ய ஜராதிகர்மஸாத்யயா ஶக்திவஶப்ரநிவ்ருத்தேர் ஸ்வதந்த்ராஸ்வாஸாநாநாஶக்த்யவிஶேஷ: என்று கருத்து. இப்படி ஸர்வகர்மக்ஷயாஸாவே கைவல்யஶப்த ப்ரவ்ருத்தி கூடுவதெங்ஙனே என்றவருளிச்செய்கிறார் (அவிதி) இப்படி ப்ரஹ்மாநுபவராஹித்ய கைவல்யஶப்தம் ப்ரவ்ருத்தமாகில் “யதா ஸகைவல்யோஹம்ஸ” உதாஹரண ஸாக்ஷாத்ஶ்ருதியிலே கைவல்யஶப்த ப்ரயோகத்திற்கு கதியேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸமவிதி) ஆத்மாநுபவத்திலும் ப்ரஹ்மாநுபவத்திலுங்கைவல்யஶப்த ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம் ஸிஞமென்னு கருத்து. ஆனாலும் ஸர்வகர்மக்ஷயவாசியான ஶக்திஶப்தம் “ஸ்வாத்மாநுஸந்திரிதி யாகிய ஶக்திராக்கா” என்று கேவலாத்மாநுபவத்திலும் ப்ரயுக்தமாகையாலே கைவல்யத்திலும் ஸர்வகர்மக்ஷயஞ்சொல்லவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கி

ஸா-கா || ஸம்ஸாரதிரிஹித்யாஹ (ஆகையாலித்யாதிநா) ஆநந்தவிஶேஷித்யஸ்ய விஶிஷ்டாவித்யேநாநய:. ஸர்வஜ்ஞத்வாத்மாநுபவமோக்ஷஶப்தம் யோகாஜராமரணராஹித்யாத்ஸ்வாநுபவநந்தத்வ யோகிரஹ்யவரேதிமோக்ஷாஹரணஸ (ஶ்ருதாதேத்யாதிநா) ஶ்ருதாநுபவஸ்யாஶ்ரய விபரீதாஸிராந்தேஷு ஸ்வாஹாவிகாநந்த விஶேஷாவிர்பாவஸ்யாநபாவாத் மோக்ஷகாரணீஹேதுஶக்தியோகாணவாதா

தவமென்றுபேரிட்டார்கள். ஸமஸ்த ராஷ்ட்ரியில் கைவல்யஶப்தம் ஸர்வோபாதி நிவ்ருத்தியை நினைக்கிறது. ஆத்மாநுபவ விஷயமாக "ஸ்வாத்மாநுபவநிவ்ருத்தியாகிய முக்திரேஷா" இத்யாதிகளிற்படியாக்குமான முக்திஶப்தமும் "விமுக்தஸ்ஸர்வதோப்யேதி ஸ்வயமேவாத்மதர்ஶநம்" இத்யாதிகளிற்போலே நிர்வாஹ்யம். "ஜ்ஞாநாநந்தமோக்ஷாய" என்றதுவும் தேவர்களுடைய அமரத்வம்போலே யாபேக்ஷிகம். ஐஶ்வர்யமுக்திவயமுமாம் விஷயத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். இப்படி விருத்தஸமாஸாதிகளில் முக்திஶப்தமும் நிர்வாஹ்யம். "போக்ஷா விமுக்தி: கைவல்யம் ஜீவப்ரத்யக்த்வமேவ ச ... ஸாயுஜ்யமேவ மோக்ஷம்" என்று நியமிக்கப்பட்டதிறே. இதிற்சொன்ன ஸாயுஜ்யம்

ஸா-டீ.॥ ரூர்(க்ஷேத்ராதி)அங்கு முக்திஶப்தம் ஔபசாரிகமென்று கருத்து. இப்படியாகில் "ஜ்ஞாநாநந்தமோக்ஷாய" என்று நிர்தேஶஜ்ஞாநாநந்த மோக்ஷஞ்சொல்லுகையாலே கைவல்யத்திலும் நித்யஸுகத்வம் ஸ்வீகார்யஞ் சொல்லவேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேதி) ஆபேக்ஷிகமாகில் ஶப்தஸாமர்த்யவிரோதமன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேதி) ஸமஸ்தாவஸ்தமன்றிக்கேயிருக்கிற விருத்தஸமாஸாதிகளிலே "மோக்ஷம் ஸாலோக்யஸாரூப்யம் ஸாமீப்யம் ... ந காங்க்ஷாமி ஜ்ஞாநாநந்தம் ஸாயுஜ்யம் தத்ஸ்வரூபம்" இத்யாதிகளில் முக்திஶப்தமேவம்போலே கைவல்யத்திலும் முக்த்யமாகலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படியேதி) கௌணதயா நிர்வாஹ்யமென்று கருத்து. இப்படி விருத்தஸமாஸாதிகளிலே முக்திஶப்தம் கௌணமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (போக்ஷேதி) ஸமாநென்று ஸாலோக்யாதிகளோடே ஸாயுஜ்யம் மோக்ஷமென்று சொல்லுகையாலே ஸாலோக்யாதிகளில் கௌணமென்று கருத்து. ஸாயுஜ்யமாவது ப்ரஹ்மைக்யமன்றோ, அது மோக்ஷமென்கை அபஸித்தாந்தமன்றோ, இனி மோக்ஷஸாத்யம் ஸாயுஜ்யமென்றில் விருத்தாதிஸாயுஜ்யமும் முக்தியாக ஸம்பவியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆதிலிதி) கைவல்யமும் நித்யமாகையாலேயதுவும் முக்திமோக்ஷமென்று சொல்லவேண்

ஸா-கா ॥ முக்திஶப்தஸ்ய யோகம் இதி த்ரயம் "மோக்ஷம் ஸாலோக்ய ஸாரூப்யம்" இத்யாதாவப்யேவ ஶப்தாநாம் (ஐஶ்வர்யாதிநா) ஸ்வாத்மாநுபவஸ்ய ஸாலோக்யஸாரூப்யாதீநாம் மோக்ஷஶப்தஸம்பந்தாத் ப்ரகாரமேவ கைவல்யமோக்ஷஶப்தஸம்பந்தாத் உதாத்தாகாரம் க்ஷயாஸாயுஜ்யமேவ மோக்ஷஶப்தஸம்பந்தாத் இதி ஸூசயதி (யோகே

ஸ்த: || பரமபதத்திற்சென்றவனுடைய ஸாமரஸ்யம். கேவலார்த்தா நுபவம் நித்யமன்றென்னுமிடம், ஸாக்ஷாந்மோக்ஷமன்றென்னுமிடம் “சதுர்விதா மம ஜநா பக்தா ஏவ ஹி தே ச்ருதா: | தேஷாமேகாந்திந: ச்ரேஷ்டாஸ் தே சைவாநந்யதேவதா: || அஹமேவ கதிஸ்தேஷாம் நிராசீ: கர்மகாரிணாம் | யே து சிஷ்டாஸ்த்ரயோ பக்தா: பலகாமா ஹி தே மதா: || ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ப்ரதிபுத்தஸ்து மோக்ஷபாக்” என்கிற வசநத்தாலே ஸித்தம். “சாதுர்வித்யாதயஸ் ஸ்யுர்மோக்ஷா ஸ்ருதிஷு கேவலாம்ருத: கயா | ஜிஜ்ஞாஸாவுல்லதுஷ்க்ஷம் ஸக்த ஸக்தமதிம் வ்ரஜ

ஸா.நீ || பாவோ? ஆஜாநாபரகாவ்ய ப்ரதிபந்நாநுமதில் மண்மென்று சொல்லக்கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (கேவலேதி) சதுர்விதே ப்ரதீநாம் தேஷாமேகாந்திந உபாயாந்தர ப்ரயோஜநாந்தர ரஹிதா:. அதேஷாம் ச்ரேஷ்டபாவமாஹ (தேசைவேதி) (அஹமிதி) ஆர்த்தஜிஜ்ஞாஸ்வர்த்தார்த்திந: தேஷாமகாமஹிஷ்பராவி மோக்ஷாஷ ஸகாமாதிமதா: ஸர்வே ச்யவநதர்மாண: ச்யவநம் அநித்யம் நஷ்ட ஜதியாவத். யத: யேஷாமேகதயோக்தா: தேஷாம் ப்ரதிபுத்த ஸவ ப்ரமேகாந்த்ய மோக்ஷபாக் ஸ்ரேந ஸமவஸ்ப்ராப்த்யைவ மோக்ஷஜத் ஸித்தம். ப்ரமாணாந்தரம் காட்டுகி றார் (சாதுர்வேதி) ஜமாஞ்சயாமாஷித: ப்ரபாவா ஆர்த: ஸ்வேணேரவ்ய யஸ்ஸம்பரோமாஸ சாதுர்வித ஜிஜ்ஞாஸா: ஸக்தம் மூலத ஸக்ஷாவஸ்ய ஸ்யாதந்த்ர ஸக்தமதிம் மோக்ஷம் முலேத என்கை. ஆர்த்தார்த்த நிஷ்டனும் மோக்ஷத்தில் க்ரமேண ஜ்ஞாநியாமென்கையஸம்மதமன்றோவென்று கருத்து. நம்மாழ்வார் இறுதி கூடாவித்யாதிகளில் நாசமில்லையென்று சொல்லுகையாலே நித்யமன்றென்று சொன்னது கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || (ஸ்வித்யாதிநா) கிஞ்சார்த்தாநுபவஸ்ய நித்யத்வம் ஸமவஸஸக்த்யா ரா மோக்ஷவ்யபதேசவ தாவதிகஸ்ஸேவேதி ஜமயதி (கேவலார்த்தா நுபவமித்யாதிநா) கதா மோக்ஷமப்புரா ப்ராமாத்ய ஜதி ஸாவ:. (யேதாமிஷ்டா ஜதி) “ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீ ச” த்யாதேகாந்தி வ்யதிரிக்தாநதேஷப்யபூர ப்ரமேவப்யபூர த்வாஸாதித்ய ஜத்யஷ்ட:. நநு ஸமவஸ்ய ஸாதவ்ய ஸாவமே வேஜ்ஞ: ஸ்ரீபராங்குசமுநிபி: “குருகாநீளா”விதி மாயாயாமர்த்தாநு பவஸ்யாவிநாசிகோக்த: கதநித்யகாக்ஷ்ய நாமிதித்யத், தேத ரேவ ஸஹஸ்ரஸாவேராவக்தே “அற்றதுபற்றெனில்”தி மாயாயாம் வைஷ்விகாமோக்ஷத்வேகேஸ்வப்யவேராமேஹ ஸத்யார்த்தாநுபவம் வேக்ஷ தே நித்யவாராவ்யாஷமவேக்ஷதேவேதத்தராவி விரக்தஸ்ய ஸமவ ஜேதுஸ்ய யேத்யாக்தே இறுதி கூடாஜதி விநாச ராஹித்ய ஸாத்ர

உரை|| ஹேது "என்கையாலே ஸ்ரீகீதையில் "ஜிஜ்ஞாஸு:" என்கிறவர்க்கு நிஷ்டையும் க்ரமேண ஜ்ஞாநீயமென்றுக்குமாயிற்று. "மன்னுறி" லென்று ஸமவநாஸவத்தை நித்யமென்கையாலும் இதுக்கு வ்யவஸ்தேயமாகச் சொல்லுமாத்மாநுஸவம் நித்யமன்றென்னுமிடம் வ்யஞ்ஜிதம். இது க்கு "இறுதிகூடா" வித்யாதிகளில் நாஸமில்லை யென்கிற பாசுரமும் வாக்யார்த்தாதி கதிவிஶேஷங்களில் ஸக்ஷ்யஶேஷத்வம் போலே "எனையூழி" யென்கிற வசிஷ்ட காலஸ்ஸாயித்வாதிஸ்வாரஸ்யம். "யோமிநாஜ

ஸா.நீ|| ளிச்செய்கிறார் (மன்றுரிலிதி) "செத்ததுமன்றுரிலத்திர பற்றே" இதிமாயா. அதுகைவல்யத்தைசெத்துவிட்டுமன்றுரில்ஸ்திரமானவஸ்த் தை வேண்டில் அத்து ஸக்யவஸித்து ஸ்வஶேஷத்வாநுஸந்தாநஸ்வவஸாயத் தாலே என்றபடி. இறை ஶாஸ்த்ரனே. பற்று ஆஸ்ரய என்கை. யதா அத்து எரை என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞேயவிஶேஷ ஸ்வதேயோவர்த்த த்ரவேஷ ஶாஸ்த்ரனைப்பற்றி அறு விஷயஸம்பந்தத்தைஅறுஎன்றபடி. நித்யவிஶேஷாக்ஷராவிஸ்ரஶ்வேஶ கைவல்யம் தத்ர ஜத்ரத்ய ஸதத்யாவிஸ்ஸம்மாஸ கைவல்யஸ்ரநித்யம் வ்யஞ்ஜிதமென்று கருத்து. இப்படியாகில் இறுதிகூடாவித்யாதிக்கு மதி ஏதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கிதி) இறுதி நாஶம்கூடாநாஶரஹிதமாய் (எனையூழி) ஸதேகஸ்வவதிர் என்றபடி. இது சிரகாலஸ்ஸாயித்வாபிப்ராயமன்றுகில் எனையூழி என்று சிரகாலஸ்ஸாயித்வாத்தி நிஷ்டையாக ப்ரஸம்ஶிக்குமென்று கருத்து. ஆனாலும் நித்யமான பரவேதஸ்தாநமே கைவல்யஸ்தாநமாகையாலேயதுக்கு ஸநித்யங்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (யோமிநாதிதி) யோமிநாம் ஸநகாதீநாஜ்ஞாதாவ்யம் யஜ்ஞாநம் தஜ்வஸ்வாத்மஶோஷகாரிணாம் ஸ்வாத்மாநுஸவாநேவ கைவல்யார்த்திநாஜ்ஞி ஸ்தாநம் நது ததோவாரவதிர் பரவேதமென்றபடி. கைவல்யார்த்திஸ்தாநத்தை ஸநித்யமென்றுசொல்லுகையாலே

ஸா.கா || ஏனைந எனையூழி ஜந்தே நாதி சிரகாலவாவிநாவிநாஶ ராஹித்யஸ்ய விஶேஷணாதிதிரகாலம்விநாஶராஹித்யெஷேவாக்தி திஶேஷாஹாரணோஹ (மன்றுநிதித்ராதிநா) நநுகைவல்யநாம்வாஸ ஸ்தாநஸ்யாநித்யா ஸ்தாநித்யத்வகாரணேதிநித்யவிஶேஷதிரேவஶே ஷாவேவி ஸ்தாநதி கைவல்யஸ்யநித்யாவோவஷ்டிஶத்த கைவல்ய நாம் வாஸஸ்தாநஸ்ய நித்யவிஶேஷதி வஹிஸ்ராவம் ஸம்ஶாணாஹ (யோமிநாதித்யாதிநா) நநு வக்ஷாமிதியாம் ஸ்வாத்மாவாஸ காநாம் கைவல்யநாதிநாதிமத்ர தேஶவிஶேஷ ப்ராப்த்யர்த்தோ வஸ்தேரவ திவாஶ்ரநா "ஜஜ்ஞாநவஸ்தவத்வம்நாவத்வஜ" ஜத்ர

தி || ப்ரதமம் ஸ்தாநம் ஸ்வாத்மஸந்தோஷ காரிணாம்'' என்று இவ்வாத்மா
நுபவஸ்தாந விசேஷமுஞ்சொல்லப்பட்டது. இஸ்ஸ்தாநவிசேஷம்
பரமபத மன்றென்னுமிடம் இப்ப்ரகரணந்தன்னிலே "ஸநகாதி
ஸ்தாநாஸ் ஸம்ப்ராப்யநா யோகிநோ ஸ்வெய | தேஷாம் த்வாரம் ஸ்தா
நம் யமேவ ப்ராஜ்ஞஸம்ஸ்ரய:'' என்று ஸமஸ்த ப்ரத்யக்ஷகாரணை ப்ரமேக
காதிக்கு ஸம்ப்ராப்யமான ஸ்தாநாந்தரஞ்சொல்லுகையாலே ஸித்தம்.
பஞ்சாக்நிவித்யாதிகளிற் சொன்ன ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம்பண்
ணுவார்க்கு ஸாக்ஷ்யாதிகளிலே அர்ச்சிராதிகதியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியுஞ்
சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் இப்பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டர்க்கு ஆத்மப்ரா

ஸா-நீ || பரமபதாந்தமாக வேண்டாவோவென்றவருளிச்செய்கி
றார் (இஸ்ஸ்தாநவிசேஷமிதி) ஸத்ப்ரஹ்மஸ்ப்ராப்யநென்று விசேஷிக்கை
யாலே ஸம்ஸ்ப்ராப்யஸ்தாநமே ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு ஸ்தாநம் ஸ்வாத்ம
ஸந்தோஷகாரிகளுக்கு தத்ப்ராப்தி ஸ்தாநமென்று ப்ராப்தமாகிறதென்
று கருத்து. ஆனாலும் கைவல்யநிஷ்டனென்று சொன்னதுகூடுமோ
கைவல்யார்த்தியாய் ஸ்வாத்மப்ராப்தனான பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டனுக்கு
அர்ச்சிராதிகதி சொல்லுகையாலே தத்ப்ராப்தனான அவனுக்கு புநரா
வ்ருத்தி இல்லையென்றுசொல்லுகையாலே நித்யஸுகஞ்சொல்லவேண்டாவோ
வென்றவருளிச்செய்கிறார் (பஞ்சேதி) அங்கும் ஸ்வாத்மாநுபவ ஸாதக
னுக்கு அர்ச்சிராதிகதி சொல்லவில்லை கிந்து ப்ரஹ்மாத்மக ஸ்வாத்மோ
பாஸகனுக்கு என்றபடி. ஸமமும் ப்ரஹ்மப்ராப்தி என்று கருத்து. இ
ப்படியாகில் பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாத்மாநுபவம் ஸமயா
க்சொல்லுகிறது அஸங்கதமாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகை
யாலிதி) அங்கு கைவல்யமோக்ஷமாகையாலே அது ப்ரஸ்துதமெ
ன்றும் அர்ச்சிராதிப்ராப்யமான ப்ரஹ்மாநந்தத்வம் நித்யமென்றும்
விவக்ஷிக்கையாலொருவிரோதமில்லையென்று கருத்து. யத்வா ஸர்வேச
"விரஜா பரமேஸ்வராம்ஸம் தாம் கைவல்யஸ்வரூபம்'' இதி நித்யஸ்தாநத்தை
... வசநம் ப்ரதிபத்திநாஸ்தமாகையாலே விருத்திபஞ்சமா

ஸா-கா ||. த்ரிவித அர்ச்சிராதிநா கதாநாம் நிவ்ருத்தி ஸாமர்த்யோக்தே: நகைவ
ல்யஸ்யாநித்யத்வம் ஸ்வாஸ்ரயகாலேசே பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டாநாம்
ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்தே: தேஷாம் நகைவல்யமிதி வேதாந்தாசார்யா: (ப
ஞ்சாக்நித்ரிநா) ஏவம் ஸ்வாத்மோபாஸகாநாம் ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்த
கைவல்யமோக்ஷ கோடி நவிசேஷ: ததா "ஜ்ஞாநீது ஆத்மைவ
மே மதம்'' "ஸம்ஸாரத்ருஷ்ணாவைஷ்ணவாந் "வைஷ்ணவாம்
மதி:'' இத்யாதிவிரோதம் ஸம்ஜ ஜத்ருது பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டவ்ருத்தி
ரேகைகாஸி கைவல்யாநாம் ஸம்ஸ்வாத் நவிரோதஜத்யஹிதவ்யப்தாம:

ஶாஸ்த்ரோக்தமான ப்ரஹ்மஜ்ஞாநமும் வந்தாலும் ப்ரதிபந்தகத்தாலே ப்ரஹ்மப்ராப்த்யபாவமுமாய்விடும். ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாயாதல் ப்ரக்ருதிவியுக்தமாயாதலிருக்குமாத்மவஸ்துவை ஸ்வரூபேண காணவாதல் ப்ரஹ்மப்ராப்தியாலேயாதல் பண்ணுமஸாதநங்கள் நாலுக்கும் நாசோத்பாதநங்களுக்குப்போலே அபுநராவ்ருத்தியும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியுமில்லையென்னுமிடத்தை "ப்ரக்ருதிகாரம் வநாஜ்ஞயதீர்த்தவோத்பாயனை உபயயாத்வ ஜோஷாத்தஸ்த்ய தாஷ்ய" என்கிற ஸ்லோகத்திலேயருளிச்செய்தார். "ப்ரேத்யோபநிஷத்தமஹ்யியாநாத்" என்கிற ஸூத்ரத்திலும் ஒருவித்யாவிஶேஷத்திலுபாஸ்யன் பரமாத்மாவென்கைக்கு அபுநராவ்ருத்தி சொன்னதை ஹேதுவாகக்கொண்டு ஸாதிக்கையாலே ஜீவாத்மோபாஸகனுக்கபுநராவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸித்தமாயிற்று. ஆகையால் ப்ரஹ்மப்ரா

ஸா-ம் || கையாலும் யோமிநாவ்ருத்தம்ஸ்யாதமென்ற ஸம்ப்ரதிபந்ந ஸாணிராஸமாகையாலும் மதுசப்தவபரமென்றுகருத்து. "ஸம்ஸாரபரமேவாந்த்ரஹ்ம" ரென்றுமாம் சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி ஸ்வவிஷயாபுநராவ்ருத்தாலே மதனுக்கு கைவல்யமும் அநேக ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் கண்டால் ஸமத்து இப்படியாகலாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) யாதாத்ம்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரேத்யேதி) அபுநராவ்ருத்திப் யாதவ ப்ரத்யமேந வித்யாவிஶேஷவேத்யஸ்ய பரப்ரஹ்மஸ்வஸ்மரணேந ஜீவாத்ம விஷய கைவல்யத்திற்கு அபுநராவ்ப்ராப்யமில்லை என்று கருத்து. இனி பரமே ப்ரக்ருதாதாரத்தை அநுபவத்திரோகாரோபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலேஇதி) ஸமா

ஸா-கா || (ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டேத்யாதிநா) "அம்ஹம்ப்ரதிகோவய" இதிநிர்ணீதோ ப்ரதீகேதேஶ: ஜ்ஞாநத்வஸ்ய பராத்ம ஸம்பந்தவிஷயேகதேஶ இத்யர்த்த:. ஜ்ஞாநம்ஸாதாயிகாரிணாம் ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநவ கைவல்யநிஷ்டாநாம் ஸக்ருத்தாநுபயாக்ஸாபெருவாஸகாநாம் கைவல்யமவஸ்வரூபவாத்மோபாஸகாநாமபுநராவ்ருத்தேர்ஜோஷைஸக்ஷாவாத் அபுநராவ்ருத்தஹ்யாவேப்ரஹ்மாநுபவாஹாவஶ்ருதி ஸூத்ரகாரஸாஷ்யகாரயோஸ்த்வபுநராவ்ருத்தி ஹாவ:. கைவல்யாநாமபுநராவ்ருத்த்யபாவே யாதாத்ம்யஞாஷ (ப்ரேத்யோபநிஷத்தேத்யாதிநா) அபுநராவ்ருத்திபோதகவாக்யே "ஸவநாநுப்ரஹ்மயதி ஸதேந ப்ரதிவாத்மநா ஜக்ஞாநவிஜ்ஞாநங்க" இத்யாதிநாப்ரநாவ்ருத்த்ய ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்தே: கைவல்யநாமபுநராவ்ருத்திநாஸ்த்யர்த்த:. ஸமம் வரப்ரேப்ஸோகோக்த ஸர்வஸ்வத்வியோக நிவ்ருத்திரபிகைவல்யநாமிதி வதநு ஸர்வஸ்வத்தியோகநிவ்ருத்த்யோ ஜீவாத்மவிநாஶோ ப்ரஹ்மப்ராப்த்யுக்தி ரூபவிதோவேதி பரமே ப்ரக்ருத ஸோபஸம்ஹாரதி. (ஆகையாலே ப்ரஹ்மப்ராப்தி

ஶக்தியில்லாதார்க்கிச்ச்லோகத்திற்சொல்லுகிற ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியில்லை ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியுடையார்க்கு ப்ரஹ்மாநுபவஸங்கோசமில்லை. இப்படியிங்கு ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகையாலே கேவலாத்மாநுபவத்துக்குக் காரணமாய்ப் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவத்துக்குப் ப்ரதிபந்தகமான கர்மவிசேஷமுங் கழிகையாலே "மாமேவைஷ்யஸி" என்று கீழ்ச்லோகத்திற்சொன்ன ஸாம்யமிங்கும் ஸித்தமாயிற்று. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ப்ராப்தியாவது பரிபூர்ணாநுபவம். இப்பரிபூர்ணாநுபவ ஸித்திக்காக அர்ச்சிராதிகதியும் தேசவிசேஷப்ராப்தியுமுண்டாகிறது. இக்ரமத்திலே யிவ்வநுபவங்கொடுப்பதாக ஸ்வதந்த்ரனாகியாக நியமித்து வைத்தானென்னுமிடம் இக்கதிவிசேஷாதிகளைப் ப்ரதிபாதிக்கிற ஶாஸ்த்ரங்களாலே ஸித்தம். இக்கதிவிசேஷத்து

ஸா-ஸ்ரீ ॥ ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியாலே ஸ்வதஸ்ஸித்த ப்ரஹ்மப்ராப்தி ஸித்திக்குமோ, ஸ்வாத்மாநுபவம்பண்ணுகிறவனுக்கும் கர்மஸம்பந்தாதிஹேதுவான பாபமில்லாமையாலே ஸர்வபாபநிவ்ருத்தியுண்டானாலும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியில்லைஎன்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) இங்கு ப்ரபத்தி ப்ரகரணத்தில் கேவலாத்மாநுபவனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவ ப்ரதிபந்தக கைவல்யஹேதுபூத கர்மப்ராரப்த பாபஸம்பந்தமிருக்கையாலேயவனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவமில்லைஎன்று கருத்து. "மாமேவைஷ்யஸி" என்கிற ச்லோகத்தில் சொன்ன ப்ரஹ்மப்ராப்திக்குத்தான் ஸர்வபாபக்ஷயாபேக்ஷையுண்டோ, கர்மஸம்பந்தமுடையானுக்கும் ஸ்வர்காதி ப்ராப்தி இல்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (மாமேவைஷ்யஸீதி) ஸ்வர்காதி ப்ராப்தியில் பரிபூர்ணப்ராப்தியில்லாமையாலே ஸர்வகர்மக்ஷயாபேக்ஷை இல்லைஎன்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு அர்ச்சிராதிகதிவைபவமும் திவ்யதேசப்ராப்திவைபவமும் சொல்லவேண்டாவோவென்றவதுவும் ப்ரஹ்மாநுபவார்த்தமாக ஸித்தமென்கிறார் (பரிபூர்ண இதி) பரிபூர்ணாநுபவஹேதுதயா அர்த்தஸித்தமென்று சொன்னது கூடுமோ, பரிபூர்ணாநுபவத்தை ஸம்ஸாரத்து இங்கே தானே கொடுக்கலாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்ரமத்திலே இதி) இப்படி ஶாஸ்த்ரவசத்தாலே ஸம்ஸாரத்து நியமித்துவைத்தான் என்

ஸா-கா॥ த்யாதிநா) மாமேவைஷ்யஸீதி ப்ரஹ்மப்ராப்தேரேவோக்தத்வாத் கயம் பரிபூர்ணாநுபவஸ்யோக்திரித்யத்ர ப்ரஹ்மப்ராப்தேரேவ பரிபூர்ணாநுபவத்வாத் (மாமேவைஷ்யஸீத்யாதிநா) நநு பரிபூர்ணாநுபவஸ்ய ஸம்ஸாரே ப்ரஹ்மணா விதாதவ்யத்வாத் ப்ராப்தி ஸம்ஸாராதர்ச்சிராதி கதிதேசவிசேஷ ப்ராப்த்யநபேக்ஷா ஸ்யாதித்யத்ர (இப்பரிபூர்ணேத்யாதி) (ஶாஸ்த்ரங்களாலே இதி) "தே

ஜ௦|| க்குமுன்புஸாக்ஷாத்தாலேஷு ஹஸ்தத்தையெடுக்கிறபோதும்யோம த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறபோதும் விஹவஸௌரகாதிகளில் வ்யாவிக் கும்போதும் பிறக்கும் ஸுகாஸம்ஸாக்ஷாத்ரூபமாய்க்ஷணமாத்ரமாய் வருகிறதாகையாலே ஸரிதிதமுமாய் விச்சேதவத்துமாயிருக்கும். ஈதத்து ஆசிரயிற்பிறக்கிற ஸுகாஸம் ஸம்ஸாரவிச்சேதங்களுக்குக் காரண மொன்றுமில்லாமையாலே ஸர்வேசணவிஷயமுமாய் ஸாநவிச்சேத ரஹிதமுமாயிருக்கும். இவ்வநாஸவஸ்ரீவாஹமாய் ''க்ரியதாதித்ரம வத'' என்கிறபடியேஸேஷியுகந்தவரிவமணைக்கொங்கயம் வருகிறது. ''வாரமாத்ருக'' என்கிறமதவாக்யத்திற்சொன்ன ஸமவவவரம்வ

ஸா-நீ || கிறதுகூடுமோ,யோமதஸாதிகளிலே மதிநிரவேக்ஷமாகஸமவ தநாஸவமில்லையோ,அது காரணாயத்தயாஸம்ஸாரவிச்சேதாதித்தெ ன்னில்ஈத்தூசையிலுமப்படியாகில்மதிநெரவேக்ஷம் ஸுஸம்பியா தோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இக்மதிவிஸேஷத்துக்கிதாதி வாக்ய மயத்தாலே) இப்படி கநாஸவம் ஸாஸ்வதஷாஸுமாக ஸிஸித்தாலும் கொங்கயவாஸ்வதஷாஸும் ஸாமோகத்திலே சொல்லவேண்டா வோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (கநாஸவேதி) ஆனாலும் மதெயாத வரஸக்தி வரஜ்ஞாநாதிஸமஸ்தங்கள் சொல்ல வேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (வாரமாத்ருகேதி) (ஸமேதி) வரஸக்த்யாதிக்ருத க்வரிவணக்ஷாநவரதக்ஷநிக்யக்ஷ விஸதகதக்ஷாநந்த ஸுயோஜந க்ஷாநவயிகாதிஸயஸ்ரீபக்ஷ விஸிஷ்டஸமவதநாஸவஜநிதக்ஷாநவயிகா திஸய ஸ்ரீதி காரிதக்ஷாஸேஷாவஸ்தாவிதக்ஷா ஸேஷஸேஷதெக்ஷ ரதிரவேக்ஷ நிதக்ஷவிஸிஷ்ட கொங்கயங்கள் ஸமவவவரம

ஸா-கா || ஏவிஷமிஸம்ஸவதீகவிதெஷாக்ஷரஸு ஸுவ பரணவ க்ஷூ''வரமெவ்யாஜ்ஜோஸாஷுதேஸவதாது காதவேல ஸுஹணாவி வஸ்தெத''த்யாதி ஸாஸ்ஸிஸ்தேயக்ஷமுக்.நநா ஸாஷுதெம்யாமாக்ஷா ஜாகெ ஸுதீவாதவ ஸிஸாதநாஸவாதேஸ விஸேஷ ஸிஸ்ய கொநாஸவஸ்ய கொவிஸேஷம் ஸய தெஸவிஸேஷ மத்யவேக்ஷா ஸ்யாதித்யாஹ. (இக்மதிவிஸேஷத்துக்ருதத்யாதி) ஸவநாதிஷ்டதி வரத்யெகெய்வ ஸரிவணநாஸவெத்வேவிஸ்ய தக்ஷவஸ்ரீவாஹ ரமவாயாம் ''வாரமாத்ருக ஸமவஸாணரவிதயமமெவெகாதிகா த்யதீக வரஸக்தி வரஜ்ஞாந வரஸக்திக்ருதவரிவணநாநவரதநி த்யவிஸதகதநந்தஸுயோஜநா நவயிகாதிஸய ஸ்ரீய ஸமவதநாஸ வஜநிதாநவயிகாதிஸய ஸ்ரீகாரிதாஸேஷாவஸ்தாவிதா ஸேஷ ஸேஷதெகாரதிரவேநித்யகொங்கயஸ்யாஸ்யவெக்ஷயே''திமதெயா த்ரயாஸமவரம்ஸ்ராயாஸவத்ஸிஸெத்யாஹ (இவ்வநாஸவேத்யா

[illegible]||தொமெல்லாம் இங்கே யதா²வச் ஶரணம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. * *

இனிமேல் "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறவித்தாலே கீழருளிச்செய்த [illegible]த்தில் நிர்வ்யாஜ[illegible] ஸூசிதமாகிறது. "சிலர் ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற விதியாலே [illegible] பின்பு ஶோகிக்கை [illegible]னமாய் இவனை [illegible] தனை ஸ்வாமியின் நெகிழ்ந்து தன் காலத்துக்குத்தானே கடவனாகையாகிற [illegible] முண்டாமென்று சொன்னவிடம் [illegible]த்தையும் "[illegible]" என்கிறவிடத்திலே கூட்டித்தா.

ஸா-நீ|| [illegible] என்றபடி. ([illegible]) [illegible] என்றபடி. இனி "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று சொல்ல வேணுமோ "[illegible]" என்கிற [illegible]த்தாலேதானே [illegible]மாகையாலே "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிறவிது [illegible]மன்றோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலித்தி) [illegible] மாகையாலே [illegible] தோஷமில்லையென்று கருத்து. "ஶரணம் வ்ரஜ" என்கிற [illegible]மென்கிற பக்ஷத்தைக்காட்டில் விதியாய்க்கொண்டு பின்பு ஶோகிக்கில் [illegible]னத்தாலே [illegible] கைவிடுமென்று [illegible]ஞ்சொல்லுகிற பக்ஷம் [illegible]மென்கிற [illegible]த்தை [illegible] நிராகரிக்கிறார் (சிலரித்தி) இப்படியாகில் [illegible]

ஸா-ஸ்வா||[illegible] (யதா²வச் ஶரணமிதி) "[illegible]" [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible] "ஶரணம் வ்ரஜ" [illegible]. (இனிமேலித்யாதி நா) நிர்வ்யாஜ[illegible]. [illegible] நிவ்ருத்தி[illegible]. [illegible] ஶோக நிவ்ருத்தி[illegible] ஶரணம் [illegible]. [illegible] ஶோகம் [illegible]. [illegible] (சிலர் ஶரணம் வ்ரஜ இத்யாதி நா) ஶோக[illegible] நிவ்ரு[illegible] ஶ்லோகா[illegible]. [illegible] "ஶரணம் வ்ரஜ" [illegible] ஶோகநிவ்ருத்தம் [illegible] ஶோக[illegible] ஶோகநிவ்ருத்தா[illegible] ஶ்லோகா [illegible] ஶ்லோகே ஶரணம் வ்ரஜ [illegible] ஶ்லோகாக் [illegible]

[redacted]

ர்ம||ங்களை பண்ணின ப்ரபத்திக்கும், ப்ரபந்நன் ஸாதநாந்தரங்களை ஒரு படியாலுங் கைவிடானென்கிற வாக்யங்களுக்கும் விரோதமாம். ஆகையால் இவ்வுபாயத்திலிழிந்தவனுக்கு ஶோகஹேதுக்களெல்லாங் கழிகையாலே ஶோகிக்க வேண்டாவென்னுமிடத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு விஶ்வாஸத்தை த்ருடீகரிக்கையிலே தாத்பர்யம் || * || ஸர்வநாஶாதய: ஸர்வம் ஸஹஸ்ரஶோகஹேதவ: | தத்க்ஷணே மிதெ ஸ்ரேயோமாபேக்ஷ ஶமயேத்தார்: || ஸாத்யஸாதநாவிரோதி நாம் | விதேஹமவிலம்பேந ஶோகோத்ருஷ்டிர் நிவர்த்யதே || * || கர்ம தயோத்துக்கு த்ருஷ்டஸாத்யநமுமன்றிக்கே ஸமாதிவிரோதி நிவர்த்தந க்ஷேமமாய் ஸகலஸம்ப்ரமுமன்றிக்கேயிருக்கிற இவ்வுபாயவிஶேஷமு

ஸா. தீ||ஸாத்யா நாஶங்கூடுமோவென்ன வேண்டிய தில்லையென்று பரி ஹரியா நின்று கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலிதி) ஸர்வ யாதி நிமித்தஶோகாக்ராந்தனைக் குறித்து “மாஶுச:” என்று சொல்லுகை யாலே ஸர்வயாதி நிமித்தஶோகநிஷேதமாயும் பர்யவஸிக்கையால் விஶ்வாஸதார்ட்யம் கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்யகிதி) ஶ்ருதிஶப்தாநுஸாரஜந்மாதிகம் விவக்ஷிதம். ஸர்வாநாஶாதி நிமித்தஶோக ஸ்ய மாஶுச இதி நிஷேதாபாவெ எந்த ஶோகம் நிஷேத்யமென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யஸாதநாதிதி) உபாயஸாக்ஷ்யவிரோதி ஶக்யஸ ஸமவிலம்பாத்வ ஹேதுத்ரய ப்ராப்தஶோக: ஜநாநாம் நிவார்த்த இத்யர்த்த:. இங்கு ஸர்வயாதி நிமித்தஶோகம் தத்த்வ ஜ்ஞாநேந நிவ்ருத்தமாகையாலே தந்நிஷேதங்கூடாதென்று கருத்து. உபாயஸாக்ஷ்யாதி ப்ரயுக்த ஶோகநிஷேதபரத்தில்தான் நியாம கமேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (கர்மேதி) ஸமஸ்திவ்யாபாரோ பதேஶாநந்தரம் “மாஶுச:” என்று ஶோகநிஷேதம் பண்ணு னால் உபாயஸாக்ஷ்யாதி ப்ரயுக்த ஶோகநிஷேதமேயுசிதமென்று கருத்து. உபாயஸாக்ஷ்யாதிநிமித்தஶோகங்கழிந்தாலும் விஶ்வாஸ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே கைவிட்டாலோவென்று ஶங்காநிமித்தஶோகம் ப்ரஸக்தமன்றோவென்றவதுவுமிங்கு நிஷேத்யமென்கிறார் (இவ்வுபாயமிதி)

ஸா. கா||ஶாஸ்த்ரோபாயோக்தேஶாஸ்த்ரோபாயவ்யதிரிக்த ஹேதுக ஶோகா நாம் நிவர்த்தகத்வமவஶிஷ்டோபாயாநுஷ்டாநஶக்த்யபாவத ஶோக நிவர்த்தநஸித்த்யர்த்தோகவிஶேஷ: ஸர்வோபாயோபதேஶாந வித்தஶோக நிவ்ருத்த்யர்த்த உபக்ரம இதி ஶோகாஹ்யம் ஸம்ப்ர ஹ்ய தயோ ஶிஷ்டீபஸ்ய தாத்பர்யவஸ்ரஹ. (ஸர்வநாஶா தய இத்யாதிநா) விலம்பாக்ஷமத்வாதி த்ரஷ்டாத்ருஷ்ட்யாதிஶப்தார்த்த:. மாஶுச இதி வததி ஶோகாஸ ஹேதும் ஸாத்த்விகாதரக்ஷணே ஸாத்வி

ஶ்ரீ॥ விசிஷ்டமானபின்பு உபாயத்வலக்ஷ்யாதிகளடியாக வுனக்கு சோகிக்கப்ராப்தியில்லை. இவ்வுபாயமநுஷ்டித்தால் உன்காயமேனக்கு ஸாமாய் நானே [illegible]யுமாய் உன்னை ரக்ஷியாதபோது எனக்கவத்யமாம்படியிருக்கும் நிலையிலும் ப்ராப்தாப்ராப்த்தை வுனக்கு சோகிக்கப்ராப்தியுண்டோவென்று திருவுள்ளம். இங்கு கழிக்கிற சோகம் யதாவஸ்

ஸா-நீ॥ ஆனாலும் [illegible] சோகநிவ்ருத்தியை [illegible] கோ[illegible]சாரிகள் பண்ணினாலும் அங்கு "[illegible]" என்று சோகத்தை நிஷேதியாமையாலே இந்த சோகநிஷேதம் [illegible] ஸகலம் [illegible]யமென்று சொல்லலாகாதோவென்ற [illegible]த்தை [illegible] அநுஸரித்துச்செய்கிறார் (இங்கித்யாதிநா) "[illegible] ஜாதாவிபர்ணா" என்கிறவிடத்தில் [illegible] ஜாதா என்று [illegible] சோகநிஷேதம் [illegible] சோகநிஷேதமல்லாதாப்போலே இங்கும் ஸகல வி[illegible] "[illegible]" என்கிற சோகநிஷேதமே உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தில் சோகநிஷேதமென்றே கொள்ளவேணுமென்று கருத்து. ஆனாலுமிங்கு உபாயநைரபேக்ஷ்யாதி

ஸா-கா॥ [illegible] (யதாஹ) [illegible] ஸாரதிஸ்தவ: [illegible] [illegible] சோகநிவ்ருத்தி [illegible] "[illegible]" [illegible] சோகநிவ்ருத்தி [illegible] [illegible] சோகஸ்ய நிவ்ருத்தி [illegible] காரணத்வ [illegible] சோகஸ்ய "[illegible]" [illegible] நிவ்ருத்திவாக் [illegible] சோகஸ்ய "[illegible]" [illegible] ஜயதே [illegible] ஸம்ஹிதா [illegible] "[illegible]" [illegible] நிவ்ருத்தி [illegible] சோக [illegible] (இங்கு கழிக்கிற இத்யாதிநா) [illegible] நிவர்த்ய [illegible]

கா|| தாதேத்வாதிவசநாதிகளாலே கழிந்த பரந்யாஸநிமித்தமான பழைய ஶோகமன்று. ப்ரகரணாநுகுணமான ஶோகாந்தரம். எங்ஙனேயென்னில்; "தைவீஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தாயாஸுரீ மதா" என்றபிரித்துச்சொன்னவாறேநாம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாகிற் செய்வதென்னென்று ஶோகித்த அர்ஜுநனைப்பற்ற "மா ஶுச: ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதோஸி பாண்டவ" என்றாற்போலே இங்குச்சரமஶ்லோகத்தில் தீவ்ரஸம்வேகம் நடவாநிற்க விப்ரக்ருஷ்டமாய் அநேகாய ப்ரயாஸமாய் சதுர்த்தாவஹிதர்க்கும் க்ருச்ச்ரஸாத்யமான உபாயத்தையும் தன்னளவையுங்கண்டு நமக்கிவ்வுபாயந்தலைக்கட்டியெங்கே யிப்பலஸித்தியுண்டாகப்புகுகிறதென்று ஶோகித்த அர்ஜுநனுக்கு க்ஷணகாலஸாத்யமாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸுகமாய் ஸுகரமானவுபாயத்தைக்காட்டிக்கொடுத்து அம்மாத்ரத்தாலே பலஸித்தியில் நிர்ப்பரனுமாய் நிஸ்ஸம்ஶயனுமாம்படிபண்ணி "மா ஶுச:" என்றுசொன்னால் இதுவுபாயாந்தரங்களுக்கு அங்கமாய் அவற்றுக்கு அடியாகப்பிறந்த ஶோகத்தைக்கழிக்கிறதா மித்தனையிறே. இப்ப்ரஸங்கத்தையில்முற்பட்ட ப்ரக்ருதக்ருஷ்ணவிவேகத்தை யுண்டாக்கிப் பின்பு பரமபதயாமோக்ஷகாரணங்களான கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்களையும் ஸாக்ஷான்மோக்ஷஸாதநங்களான

ஸா-டீ || நிமித்தமோசகந்தேஷயமென்றதுகூடுமோ, அப்போது "ஜ்ஞாநதேஜோபலைஶ்வர்யவீர்யஶக்த்யாதிபிர்குணை: | ஶ்ரீமதா ஸர்வஸ்வாமிநா" என்றுவதேஶாநந்தரந்தானே "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஸாக்ஷாத்வ்யவதேஶம் பண்ணுகையும் ப்ரஸ்துதமாயிருக்க, "ஸ்வநாஶமவ கேவலம் த்யஜேத்" என்று ஸாதநாந்தரத்யாகத்தை ஸ்மரியாதோ, "மா ஶுச:" என்று ஶோகநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ஸ்மரியாதோ, கிந்து 'ஸர்வபாபேப்ய:' என்ற பாபமோசநமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதிக்கில் ஸாதநாந்தரத்யாகம் ஸ்ம்ருதமாகவேண்டாதோ, ஸாதநாந்தரோபாயத்வம் ஸ்ம்ருதமேயாகில் ஸாதநாந்தரோபாயமாக ஸம்பந்தங்களையெல்லாம் விட்டு மோக்ஷஸாதநாதிகார ஸித்தியுமென்றில் ஆனாலும் "ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்நம் ஏவம் ப்ரபந்நாய ஸ்வஸ்தோ வ்ருணீஷ்வ" இத்யாதி கீதையாதிகளில்போலே உபதேஶமாத்ரமான ஸாதநாந்தரத்யாகம் ப்ரதிஜ்ஞாதிகள்பண்ணவேண்டாவோ, ஆகையால் ப்ரஸ்துதஸக்தியோக்யதைகள் ப்ரபத்தி நாவதேஶமின்னதென்று சொல்லவேண்டாவோவென்றவுக்து ஶங்கைகளை பரிஹரிக்கிறார் (இப்ப்ரஸங்கத்தையில் இத்யாதி ஸாராஸ்வாதக

ஸா-கா || ஶோக:(சரியே இத்யாதி) கதிவிஶேஷணவஶாத் ப்ராப்தவிஷயாஷேவிஷ்ணுவாதநவதேத்யர்த்த: ஸர்வஸாதாரணஸுகரநாயாஸத்வ பூர்வோக்த ஸாத்விகஸ்ய ப்ரகரணவாசகஶோகநிவ்ருத்தயதி (இப்ப்ரஸங்க

ஶம॥மாக வேதாந்த விஹிதமான பக்தியோகத்தையும் ஸவிஸ்தரமாக வுப தேஶித்து "இதி தே ஜ்ஞாநமாக்யாதம் குஹ்யாத் குஹ்யதரம் மயா। விம்ருஶ்யைதத் அஶேஷேண யதேச்சஸி ததா குரு" என்றருளிச்செய்தவாறே அர்ஜுநனுடைய ஶோகத்திலுருவுதலைக் கண்டருளியிருக்கச்செய்தே கடுக உபாயத்தை யருளிச்செய்யாதே "பரீக்ஷார்த்தஜநார்தநஃ க்ரோதாத்ப்ரசலிதஸ்யாபி" என்கிற கட்டளையைக் கண்டருளி, நாமின்னமுனக்கு ஸாக்ஷாந்மோக்ஷஸாதநமான ப்ரபத்தியும் இத்தை ப்ரதாநமாகக் கணிசித்து இதுக்கநுரூபமாக பக்தியென்று நினையாதே "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய தேஷாமஸ்தி கோபலபாக்" என்னுமாப்போலே உபேக்ஷிக்கவுமொண்ணாதே பண்ணலாம்படி "யதேச்சஸி ததா குரு" என்று சொல்லித்தலைக்கட்டினோமென்று இதுவ்யாஜமாக ஶோகித்தானென்று பாவித்து இன்னமொருநிலை ப்ரதாநமான பக்தியோகத்தை நிஷ்கர்ஷித்துபதேஶித்துப்பார்ப்போமென்று இதொரு விநோதத்தைக் கணிசித்தருளிப் பண்டுபதேஶித்த பக்தியோகந்தன்னையே "ஸர்வகுஹ்யதமம் பூயஃ" என்று தொடங்கி யிரண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஸுக்ரஹமாந் தோற்ற ஸங்க்ஷிப்தமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்து நிகமிக்க அவ்வளவிலுமிவன் ஶோகமிரட்டித்துத் தோற்றின படியைக் கண்டருளின ஸாரதி ரூபனான ஸர்வேஶ்வரன் இனியிவன் பரமஹஸ்யமாய் ஸர்வாதிகாரமான மோக்ஷோபாயத்தை யுபதேஶிக்கைக்கு ப்ராப்தகாலமாயிற்றென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்யப்புகுகிற சிரிய உபாயத்துக்குப் ப்ரஸ்தாவமாக வொருகாலக்ஷேபம் பண்ணாதே கடுக ஸகலோபாயநிரபேக்ஷமான ஸ்வவிஷயஶரணாகதியை உபதேஶித்து இவனுடைய ஶோகாந்யத்துக்கும் ஸாரதியாய் ஸர்வஶோகத்தையுங் கழிக்கிறுனை

ஸா-நீ ॥ த்தாலே) (உருவுதல்) தேஹாத்மாபிமாநமூலமான ஶோகத்தை ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரன் ஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கச்செய்தே உபதேஶார்த்தமாக ஸாமாந்யமாயோ வென்ற வருளிச்செய்கிறார் (பரீக்ஷார்த்த ஜநார்தநா) (கணிசித்து) ஸங்கல்ப்ய என்றபடி. (இன்னமொருநிலை) இன்னமொரு ஆவ்ருத்தி என்றபடி. (ஸங்க்ஷிப்தா) 'ஶோகநாஶ' ப்ரதிஜ்ஞா ஸங்க்ஷிப்தமாம்படி என்றபடி. (நிகமிக்க) ஸமாபிக்க. (காலக்ஷேபம்பண்ணாதே) ஶோகாந்தரப்ரஸங்கங்களை ப்ரஸ்தாவியாதே என்றபடி. (ஸாரதியாய்) ஸம்பாதகனாய்

ஸா-கா॥ வக்ஷ்யமாணயிதி ப்ரதிஜ்ஞா) (உருவுதல்) ஸர்வஶோகநிவாரணப்ரயுக்தநிமித்தம். நநு உபாயோபதேஶாத் பூர்வமேகநிவ்ருத்திப்ரஸங்க உபாயஜ்ஞாநாதநந்தரம் ஶோகநிவ்ருத்திப்ரஸக்தேஃ ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸ்வஸ்ய ஸர்வஜ்ஞதாப்ரஸக்தி ப்ரகாஶநார்த்தம் ஶ்ருதிவ்ருத்த

ஜதி||யாலே யிக்குந்தவாரிக்கிற ஶோகம் பழைய ஶோகங்களில் வேறுபட்ட தென்னுமிடம் ப்ரகரணபராமர்ஶத்தாலே ஸுவ்யக்தம். உபாயாந்தர ரஹிதனானவனைக்குறித்து "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதித்தகட்டளையிலே ஸர்வஜ்ஞனானவன் ஸர்வஜ்ஞன் கையிலே ஸாவதாரணம்பண்ணுகையாலும் ஸ்வதந்த்ர காருணிகனானபோதி ஸர்வஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலும் இப்ரபந்நனுக்கு இச்ஶ்லோகத்தில் பூர்வார்த்தத்திலே நிஷேத்யமும், ஸர்வஶக்தியாய் ஸ்வீகர்த்தாவாய் க்ருபி விஷயத்தில் ஸக்தவாதியான போதி "அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றருளிச்செய்கையாலே ப்ரபந்நனான இவனுக்கினி ஶோகாதி நிமித்தமான ப்ராப்ய ப்ராபகங்களில் ஸம்ஶயமில்லாமையாலே நிஷேத்யமும், இச்ஶோகம் செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம்பணித்த மெய்ம்மைப் பெரு

ஸா-டீ || வென்றபடி. இப்படி உபரிஶ்லோகாம்ஶமானதில் பூர்வார்த்தத்திலே நிஷேதகமும் உத்தரார்த்தத்திலே நிஷேத்யமும் ஸந்தேஹாயத்திலே நிஸ்ஸம்ஶயமும் தோற்றுகிறதென்று பூர்வர்கள் சொல்லுகிறது விரோதியாமோவென்றவது பூர்வார்த்தமென்றருளிச்செய்கிறார் (உபாயாந்தரம்) (கட்டளையிலே) ப்ரகாரத்திலே. ஶக்தனாநு ஸர்வஶக்தன் ஸாந்தை ஸ்வீகரிப்பனென்கிற ஶங்காவாரணார்த்தம் ஸ்வதந்த்ர காருணிகன் 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிறவனாம் பழுதாகாமைக்காக (ஸர்வஶக்தியாயிருக்கிற) (செம்மையுடைத்தாயிருக்கிற) (செம்மை) ஆர்ஜவத்தையுடைய (திருவரங்கர் தாம்பணித்த) ஸ்ரீரங்கநாயகன் ஸ்வயம் சொன்னது (மெய்ம்மை) யாதார்த்யத்தையுடைய (பெருவார்த்தை) மஹாவாக்யம். பூர்வஜந்மவாக்யமாகையாலே என்றபடி. ஆனாலும் நிஷேத்

ஸா-கா || மோக்ஷயிஷ்யாமி" த்யுக்தவஸ்த்வநஸம்ஶயஸ்ய ஶோககாரணஸ்ய விஷ்ராந்தவாதித்வ உபேக்ஷாபாத்ரஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வரக்ஷணஹாநஸ்ய ஸமவதிஸர்வபூர்ணிதா ஶக்த்யாதி ஸர்வேஶ்வரஸர்வதாஹாரஸ்ய ஸ்வீகாராத்தேந ஸர்வபூர்வவிரோதஸ்ய நிஶ்சிதத்வாச்ச ஸ்ய "ஸத்யஸங்கல்ப ஸர்வாவாப்தஸமஸ்தகாம ஸர்வஜ்ஞனாம் | நஹி து நிக்ஷேப ஸ்தம்ஶ ஸாக்ஷாத் ரக்ஷணோத்யோகா விஶேஷத: || த்யாகேந ஸ்வயம் ஶோகஸம்ப்ராப்தஸ்ய ஶக்தேந | ஶாஸ்த்ரேஷ்டாய நிஷ்டாய ஸ்வதுஷ்டநமோ நோ மவ ஸ்வே"த்யுக்த்வா ஶிதஸ்ய த்ரிதஶ்வாஸ்ய ஸாக்ஷ "நஷ்டே நரகளகலே" இதி நரகாஸாதாஸ்ய ஶோகஸ்ய நிஷேத்யத்வ நிஷேத்யத்வ நிஸ்ஸம்ஶயத்வாநாம் ஸம்பந்தத்வாத் அதஸ்தத்ஸ்த்ரீதத்வேஷ்டே வேத்தவ்யமா (உபாயாந்தரோக்த்யாதி) (செம்மையுடைத்தாயிற்று) "த்ரிஸ்த்யாவேதஸம்ப்ராப்தம் நத்யஜேயம் கதஞ்சந" இத்யுக்த்வா காரணாபி தாவதித்யாதிரூபஸர்வமுத்ரா ஸ்ரீரங்கநாயகந "ராமோ த்வி

௨௦ ॥ வார்த்தையாகையாலே நி꞉ஸம்ஶயகல்பம் ஸித்தம் ஆகையாலிங்கு உ-
பாயவிஶேஷஸ்ய ஸாதனாநுஷ்டானங்கள் வந்தால் உபாயாந்தரஸம்பந்தியாயும்
வரும் ஶ்லோகத்தில் ப்ராப்தியில்லையென்கிறது. இத்தாலே ஶோகவிஶே-
ஷாவிஷ்டன் ப்ரவ்ருத்திக்கதிகாரியென்று தோற்றுகிற "ஸஹம்ஸீதா-
ஷி" என்றும் "பாவீத் தழுவென மொழிவதற்கஞ்சி நன்பனே வந்துன் திரு

ஸா-தீ॥ ரஸ்வாதிகம் ஸித்தமென்கிறது கூடுமோ, விஶேஷணோபாயஸ்ய வண-
ஶாத்த்தாலே ஸாதனாநுஷ்டானாயோக்யதிஸமாஸ்வாதிவிஷிக்கக்கூடுமோவென்கிற
ஶங்கையை பரிஹரித்துக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாலி-
த்யாதி) "ஶாஶ்வத꞉" என்கிறது ஸ்வயம்வயாதிநிவ்ருத்த ஶோகநிஷேதபர-
மன்று தத்ஸித்த ஶோகநிஷேதபரமென்று முடிகையாலே என்றபடி.
(ஸாதனாநுஷ்டானேதி) 'வ்ரஜ'வென்கிறவிதிஸாதனாநுஷ்டான விதிபரமாகையாலே
யதுஸ்ய வணமன்றிக்கே விஶிஷ்யாமையாலே ஸ்வஸாதனாநுஷ்டானங்களுண்டா-
ளுலென்று சொல்லிற்று. (உபாயாந்தரஸம்பந்தியாயுமிதி) வகாரத்தாலே
ஸாதனாந்தரஸம்பந்தியோக ப்ரஸங்கமென்றபடி. இப்படியாகில் சரமஶ்லோக-
த்தில் ஶோகாவிஷ்டன் ப்ரபத்த்யதிகாரி என்று தோற்றுகையாலே ப்ர-
ணங்களிலும் திவ்யஸூக்திகளிலும் ஸாஸாரஸீதன் ப்ரபத்த்யதிகாரி
என்று சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்-
கிறார் (இத்தாலேஜுத்யாதிநா) (பாவீதி) (பாவீ) பாவிஷ (தழுவு) ஸஶ்ருத்வப்ரா-
யஸஹிதம் ஆலிங்கநம்பண்ணு என்கிற (மொழிவதர்க்கு) உக்திக்கு (அ-
ஞ்சி) ஸீதனாய்க்கொண்டு (நன்பனே) விஶ்வஸநீயனாயிருக்குமவனே (உன்)

ஸா-கா॥ நதிஹாஸேதே "ஸத்யம் நேதுச்சவம்ஶேந வக்ஷ்ய-
க்ஷாவநே" த்யாதிஷு ஸத்வ த்தியாவ விஶேஷஸவத்ா ஸ்வ-
ஶேநவேதத்யாத்யுக்தஸத்யஹேதாதி ஶேஷவாக்யவாதித்யஷ꞉.
ஸதஉபாயாஷரக்ஷ்யராதிநிவ்ருத்தகவசவ ஶோகோத் நிவாயத்ஜ-
த்யாஹ (ஆகையாலிங்கு ஜத்யாதிநா) ஸ்வேவஸதிவ பரதேந ஶோக
விஶேஷாதிகார ஜத்யுக்தம் ஸ்யாஸ் க்ஷு ஸீத்யதிகாரஸ்வேபாயக
ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயாஸ்யாம் விரோதிஸ்யாதித்யாவிகாஸ்வாசநிஷ-
நிவ்ருத்த்யர்த்தா விஷஷ்டாவஷ்யாத்யாமாஹகோக்த ஸீத்யுக்திஸீ-
த்யுக்த ஶோகோக்திஸ்து விஶேஷணேதி நவிரோத ஜத்யாஹ (இ-
த்தாலே ஶோகேத்யாதிநா) (பாவீதழுவென ஜத்யாதி) ஸத்யம்தம் ஶோ-
ஷ்யதரம் ஸ்யாபுரம் பரிகஸ்ய ஸரஸ்வபுரதாராஸஹாரகம்
தேஹவிஶேஷாநந்தபர மஸ்பா ஸ்ருஷீவாக்த்யம் ப்ரஸ்நகத்
தாஶயே ப்ரத்யூஹ ஜோதீ ஸீவதிஶம் பரஹாரஸ்வாராஸாதி
பாவிஷ பரிஷ்வஜேதி வக்தத்வேதா ஸீதோஹரஶ்ரீதாபரித்ய-
மாநத்வம் விஶ்வஸநீயஸ்ய தவ ஹாரணம் விஷயப்ராவண்யாதிநிவ்ரு

ரு|| வடியடைந்தே'' னென்றும்ஸீதனுடைய வ்யதிக்கயிகாரியென்று சொல்லுகிறபடியென்னென்னில்; கிமுஹிதம் வியியாதே நின்றநிலையைப்பார்த்து ஶோகமும் மேலஹிதத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ப்ரபல விரோதிகளைப்பார்த்து பயமும் நடையாடுகிறதாகையாலே ஶாஸ்த்ரவக்ஷநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலு மிஷ்டப்ராப்தியிலும் ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டும் வருமாப்போலே அயிகாரத்திலும் பயஶோகங்களிலொன்றைச்சொல்ல விரண்டும் விவக்ஷிக்கும். அதம்ஶாகிஞ்சனனுக்கு இப்பயஶோகங்களிரண்டும் விஞ்சியிருக்கும். ஆகையால் இங்கதிஶயித ஶோகாவிஷ்டனை அயிகாரிவிஶேஷத்துக்கநுகுணமான வ்யாயவிஶேஷத்தைக் காட்டி இவனை நிஸ்ஸம்ஶயனுமாய், நிர்பரனுமாய், நிர்பயனுமாய், ஹ்ருஷ்டனாவுமாக்கித்தலைக்கட்டுகிறது. இவ்வதிஶயிதபயத்தைப்பற்ற "அஞ்சின நீயென்னை யடையென்றார்வந்தா" ரென்றுஞ்சொன்னோம்.

ஸா-டீ|| தேவரீருடைய. (திருவடியடைந்தேன்) திருவடிகளை ஶரணமாக வடைந்தேனென்கை. ஒன்றைச்சொல்ல விரண்டும் வருமென்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ஶாஸ்த்ரவக்ஷதாதி) ஸம்ஸாரபயமும்ஶோகமும் ஹ்ருதயமத்யமாகையாலே ப்ரபத்த்யயிகாரமாகமாட்டுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அதம்ஶாதி) (விஞ்சியிருக்கும்) அயிகமாயிருக்குமென்றபடி. அதிஶயிதஶோகமும் பயமும் ப்ரபத்த்யயிகாரமென்று கருத்து. ஹ்ருஷ்டோதஸ்கமும் "மாஶுச:" என்கிறவாக்யத்திற்குப் பொருளென்று சொல்லுகைக்கு மதி எதென்றதுவும்ஹிதாஸ்ய கதநவாரமென்று உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகையாவிதி) (ஆகையால்) ஒன்றைச்சொல்ல இரண்டும் விவக்ஷிக்கையாலே. (இங்கு) ஶ்லோகத்திலென்றபடி. இப்படி ஒன்றைச்சொல்லவிரண்டு விவக்ஷிக்குமாகில் ஸீதிஶத்தையும் ஹ்ருதயிகாரமாகச்சொல்லவேண்டாவோ வென்றவருளிச் செய்கிறார் (அஞ்சினீஇதி)(சொன்னோமிதி) திருச்சின்னமாலையிலேயென்றபடி. யதா இப்படியதிஶயிதஶோகமும் அதிஶயிதபயமும் அயி

ஸா-கா|| த்ராவாயதயா ப்ரதஜதிதஸாமாயாயாஸ்ய:. ஶவஸ்ரவாயாம் தர ரஹிதேதஷ்டஸ்யஶோகயோரவிநாஸாவாதஸ்யாரவி ப்ரபத்த்யயிகாரவாத ஸிந்துஶோகே ஶோகொஸ்யிகாரகேவநாஶ த்ரஹ்ம ப்ரபந்நாந்தரே ஸ்வநாவி ஸீதிரயிகார தயோக்தத்ரா ஹ (அதம்தேத்ராதிநா) ஸாகோரவாய உபஜீஷ்ட தநநாஷ்டாரநந நிர்பரஸ்தேஷ்டத்திவய் [illegible] ஸம்ஶயஸ்ய ஸஹ க்ருதக்ருத்யதயா [illegible] ஸம் [illegible] னிஷ்யஸ்வதெதஸ்ஸிஹிர்ஷ்டிஷ்ப்ர வம்ஸ்தீதி ஜ்ஞேயம். (சொன்னோம்) திருச்சின்னமாலை இதி ப்ரபம்த்ய "தருமங்விடத்தான் தூது

ஸா-நீ || காரணமாகில் அதிஶயிதஶோகாவிஷ்டம் ஶரணம் வ்ரஜவென்று
சொல்லவேண்டாவோ? 'மாஶுச:' என்று ஶோகஸாமாந்யத்தையும்
அஞ்சினீயென்று பீதிமாத்ரத்தையுஞ்சொல்லுகிறது விரோதியா
தோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதிவாக்யத்வய
த்தாலே) ஆனாலும் "[illegible]" என்று [illegible]னுக்கு
[illegible] விதியாநிற்க நிஷித்த[illegible]களை கூடுமோவென்றவரு

ஸா-கா || போனார்வந்தார் தரணிவிழாத்தின்பாரந்தீர்ப்பார்வந்தார், அரு
மறையின்பொருளனைத்தும்விரித்தார்வந்தார் அஞ்சினனீயென்னையடையெ
ன்றார்வந்தார்; தருமமெல்லாம் தாமாகி நிற்பார் வந்தார் தாமே நம்வி
னையனைத்தும் தீர்ப்பார் வந்தார், பரமெனது நீ புலம்பலென்பார் வந்
தார் பார்த்தனுக்குத்தேரூர்ந்தார்வந்தார்தாமே." இத்யஸ்யாம் [illegible]
[illegible]. தருமணித்யாதி - [illegible]
[illegible]. தரணீத்யாதி - [illegible]
[illegible]. அருமறை இத்யாதி - [illegible]
[illegible]. அஞ்சினே
த்யாதி - [illegible]
[illegible]. தருமமெல்லாமித்யாதி - [illegible]
[illegible]. தாமே இத்யாதி - [illegible]
[illegible]. பரமெனது இத்யாதி
[illegible] மாஶுச இதி [illegible], பார்த்தனு
க்கு இத்யாதி - [illegible]
[illegible]. "[illegible]" இதி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] இத்யத்ர "[illegible]
[illegible]" இதி [illegible]
[illegible]
"[illegible]" இத்யாத்ரா[illegible]
[illegible] "[illegible]
[illegible] | [illegible]" இத்ய
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

௬௬ || இப்படி க்ருதக்ருத்யனானவனுக்கு "தத்த்வ கஸ்ய ஸதோவரெ" என்று விஹிதமான சதுர்விதாவம் செய்யாதவனுக்கு விஷய ஸஞ்சாரவிஷயமென்னுமிடம் பரிவகாரஜ்ஞங்களாலும், இச்ஶ்லோகந்தன்னில் "ஸக்ருத்யாவதநுஸஞ்சரணாய" என்கையாலும்ஸித்தம். ஆகை யால் மேல் ஸமஸ்யியில்ஸம்பயமில்லாமையாலும், ஶோகஸாவகாமா கவொருக்ருத்யமொஷமில்லாமையாலும், இவனுக்குள்ள க்ருத்யம் ஆஜ்ஞாநுபாலநரூபமான ஸ்வஸம்பந்தியோஜநமாகையாலும், ஸர்வா யம் ஸ ஸகுமாருபிகாரரம் தரத்திற்சொன்னகட்டளையிலே ஸந்நதா வாதிகளாலே ஸம்பரிஹாரமாகையாலுமிவன் ஸ்ரஷ்டநாவாகக்குறை யில்லை. இந்தவஷம் விவேகியுமாய் தேஹமான ஶரீராதிகளோடே துவக்குண்டிருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதமிருமாய் நடந்தேயாகிலும் இந்நிர்வேதமும் இச்ஶோகநிவ்ருத்தியும் ஸிஹவிஷயங்களாகையாலே

ஸா-டீ || ளிக்செய்கிறார் (இப்படி க்ருதக்ருத்யனேதி) ஶோகாவ க்ருத்யமில்லாமையாலே நிர்பரஸ்வாதிஸித்தி என்று கருத்து. (இச் ஶ்லோகந்தன்னிலிதி) "ஸக்ருத்யாவதநுஸஞ்சாய தத்த்வகஸ்ய ஸதோவரெ" என்கிறஶ்லோகத்திலுமென்றபடி. அதில் ஸகாரணத்தில் ஸ க்ருத்வாயா வாதக ஸர்வதா க்ருத்யமென்று தோற்றுகிறதிறே. ஆனாலும் நித்யநைமித்திக கர்த்தவ்யம் புண்யாத்மகமாகையாலும் உத்தராவத்தி லநுஸந்தானாவதையாலும் ப்ரஷ்டநாவாகக்கூடுமோ வென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலிதி) (ஆகையால்) ஸதாசாரவி ஷயமென்று ஸித்தமாகையால். ஆனாலும் 'மாஶுச:' என்று ஶோக நிஷேதமும் ஜகப்ரஸித்தஸத்யமும் கூடுமோ, விவேகியாய் தேஹ ஶரீரத்தோடே இருக்கிறவிவனுக்கு நிர்வேதம் நடையாடுகையாலே ஶோகநிவ்ருத்தியும் நிர்வேதமும் பரஸ்பரம் விருத்தமன்றோவென்றவ ருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஹவஷ்மிதி) (விவேக்) ஜ்ஞாநபூர்வகாதி

ஸா-கா || நிஷ்ப்ரபாவாஸ் ஸ்ருஷ்டநஸம்ஸம்ஸாரவிசேஷதாஹ (இப் படி க்ருதக்ருத்யனேத்யாதிநா) (அபிகாராரம் தரத்திலிதி)"ஸந்நதா வாதூவார"இத்யாதிநா ஸம்பாதரவிஷயாதிகாரபோக்தக்ருதினை த்யம்ஸ. நநு விவேகிநம் ப்ரபத்தாநார்த்திவிருக்தானாம் யதுஸ்ஸ வ ரவைமுணவிஹத்ய நாவைவிராயிநாசரீரண ஸஹவதநா நாம்யாவஜ்ஜீவம் தம் ஶரீர நிர்வேதஸ்யா நாவ்ருத்திஸ்யாஸ் தஸ்யா ஸ்ய ப்ரஹஷேதே ஶோகநிவ்ருத்திவிரோதா ஸ்யாதித்யத "வை ஷ ஸவெ ஸவிதாஸ்லாஸ்ரீராஸ்தோஸ்யாயவரணெஸ்யாதிரூவஸம்வநெத்"

தாரனம் "தேரவ்ஸம் ஸூரஜிஹம் ஶரீர"இத்யாதிவ உரணெனே ஹவிபெயம் நிவத்யா தயாவவோயிதஸ்ய நிர்வேதஸ்யாவாயதனஷ

த்யாக³மில்லை. "மா ஶுச:" என்கிற விதியே ஶோகநிமித்தமானவையெல்லாம் ஶோசநீயமாகைக்கு நியாமகமாகையாலே ப்ராரப்³த⁴த்திலும் ஶோகநிமித்தாம்ஶமெல்லாங்கழிகையால் க்ருதக்ருத்யதையுடையவனுக்கு அப்போதே ஶோகம் விஶிக்கும். "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்

ஸா-நீ || ப்ராரப்³த⁴ஶோகநிவ்ருத்திக்கு மஹிமம்பேந ஶோகப்ராப்³த⁴ம் கவசநாநஶரீரப்ராரப்³த⁴நிவேதநத்திற்கும் ஸீநவிஷயதயா விரோத⁴மில்லை என்று கருத்து. இப்படி ஜ்ஞாநாதிகளாலே ப்ராரப்³த⁴ஶோகநிஷேத⁴மாகில் க்ருதக்ருத்யஸ்யாத்ஸுதம் ப்ராப்யமாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் ('மா ஶுச:' என்கிற விதி) "மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரானெ"ன்கிறபடியே ஜ்ஞாநாதிகளுடைய தேவான ப்ராரப்³த⁴ங்கழிந்தாலும் ஸஹ்யமதவிச்ஶரீராரம்ப⁴க ப்ராரப்³த⁴ங்கழியக்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (மரணமானலித்யாதி³நா) க்ருதக்ருத்யதியால் ஶரீர

ஸா-கா || விரோதி⁴ஸ்வயம் ஸஹவிச்சேதா³பாதி³ஜநிதஶோகஸ்யநிவ்ருத்தேஸ்து விஷயபே⁴தாத் விரோத⁴ஜத்யாஹ. (இந்தஸஷ்டீத்யாதி³நா) நபே⁴வம்ஸாந்த்யகந்யஜத்யாதி³விகல்பா: வத்ஸலாநாம் தேஹாவஸ்நாவ்ருத்திவேத³நாம் ஸாந்த்யஸ்யாதி⁴காரஶ்லோக ஸாத்⁴யதா⁴ நாம்ஸாந்த்யஸாநாம்தரகணே தேஹநிவ்ருத்திகாலநாம் ப்ராப்³தி⁴வேத³ ஶப்³த³ந்தபாஸாந்த்யவே ஸ்வயம்காலநஸ்யாதி³த்யாஹ. (மா ஶுச: என்கிறவித்யாதி³) (மரணமானல் இத்யாதி³) தேஹவியோகா³நந்தரவேலாகவு: உபகாரகஜத்யாஹ. "யஸ்ய தேஹாந்தரப்ராப்தே ஶோகோத்பத்திஸமுத்³தா⁴நே | ப்ராப்தாநாவிஜ்ஞேயதே³ஹாந்தரநிவாஸிநீ" த்யாத்ஸ: பிராணி த்யாதீ³த்யாதி³ஸ்³யாஹ. நநு "க்ருத்ஸ்நஸ்யாபி⁴நாநுஷ்டி²தம் யதா² நாம் யோகி³யா: | க்ருத்ஸ்நஸ்யாபி⁴நாநுஷ்டி²த நிவேதநாதீ³ க்ரியா|| ஸமாநாதி⁴க்ரியாவேவ தயோவேவாத்³யாநா"தி³த்யாத்³யுக்தந்யாயேந தோஷக்ருதஸ்ய யஜ்ஞாநாம் ஸ்யாதி³த்ய "நிஷ்பா²ஸலக்ஷணம் ஜ்ஞாநப³த்³த⁴தேஷ்யேவ ப்ருதக்|ப்ராஜ்ஞஸ்வாம்வயோ வாஸ்வாஸ்யாவநஸ்தி நிஷ்டி²"தி வாதி³த்யேதஸ்ய நிஷ்டி²யலாநாம் கர்மக லக்ஷணஸாத்⁴யஸ்ய "ஸர்வாகம் விஷ்ணுஹ ஶாஸ்ய நம்ப்ராக்தோபம் | ப்ரஜ்ஞாதம் ப்ரஜந்தேவ தத்³ராஜ்ஞா ப்ரதிஜ:" இத்யுக்தலக்ஷ்யவிஶேஷக கர்மாதி⁴காரிவிஶேஷக்ருதகவாசிவ்யவஸ்த²யாவ விஶேஷவிஶிஷ்ட லக்ஷண விஶேஷவ்யவஸ்தா²நவஶாத் தோஷ க்ஷேநாவமதாத்மநநஸாத்⁴யஸ்ய "ஜ்ஞாயாதவ்யாயம் விஷ்ணுஹம் ஸ்வஸ்வா ஸ்வமஸ்ய நம்ஸ்யம்| ஸர்வப்ருதக்ஷவ் வாதம் வா யேஷாவஸ்ஸ்ததாயோ" இத்யாக்ஷேத்யாயகாரிதே ஸமாநவிஶேஷவ்யவஸ்தா²நஸ்யாயஸ் ஸ்வாலக்ஷ்யஸாத்⁴யநிஷேத⁴யஸ்ய, யம் காலதோ ஸாவாவாநாம் த்யாஜ்ய:

௪௬॥குழம்பிரான்" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ராப்யகாலத்தில்மேலுள்ளதெல்லாங்கழிந்து இச்சரீரவஸாநத்திலே மோக்ஷமென்றிசைய வேண்டியதால் இச்சரீரத்தன்னிலும் ஆசார்யப்ரேமாதிசய முதலானபோது இதுவும் அவசியஸாபேக்ஷமென்பதாவஸ்யம் ஸங்க்ருஹீதத்தாலே கழியக்குறையில்லையிறே.
॥* ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷு ஸாக்ஷாத்தத்கேஷ்டவ | நாத்ரஹிம்ஸா

ஸா-நீ॥ தத்ர ப்ரத்திலாத்ஸிஹிம்ஸாந தோஷம்வ ஸம்மதிய்யாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார்(ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷ்விதி)யஸ ப்ராயச்சித்தவிசேஷேஷு ஸாக்ஷாத்த்தநாதி ரோணாதுவ ப்ராயச்சித்தேஷு ஸாக்ஷாத்பராவ்ருத்யா யாகாதிஷ்வ நாத்ரஹிம்ஸா நதோஷஹேதுஸ்ஸ்ஸ்யாத் ஸம்ப்ரதாவ விந தோஷ இதி ஸாவம். ஸாவம்ஸதி வ்ரத ஸாமோதே நாத்ரஹிம்ஸா

ஸா-கா॥ கஸ்மாந்த| நதஸ்யாத்ஷ்ட்ருதிவிஷயாத்ருஷ்டா ஸாத்ருஹீவதநாதிதி॥ஸ நெஷ்டநஸஹஸம்வ கேசுமோஜநமேஜ்யேதக்ஷ்ய|ப்ராயிஸ்ஸம் ப ஜ்ஞாதஞ ஸ்ரத்யாநாஸந விஸாஸந்த்|ஆத்மஜஷணமெவஸத்ய் ஆத்ர நஜெவதக்ஷிணாஞ்சாஸாவ மர்மஜாகம்யதிவிஷ்ணுகாயம் ஸஜ்ஜி ஸ்ய தேஹத்ரமோ யதாத்ருதக்ஷ| தநமெவகாண ஜாஸாத்ய ஜாத்ரா ஸவித்ரநவ்॥ தேவகாயம்வமோஹமுக்ஷா ஷதநஸம்பவம்ப்ரிஷ்யஜஸ| ஸயாதிவிஜ்ஞாஸாயம்ஸ் ஜவிஞாதஞ க்ருஹ்ம॥ ஆத்மநாஜோஸ்ஸஞ ஜநா ஸக்ரதேவக்ருதாஹ்யஸாவி" த்யாதி விஹிதாத்ரத்ரமவ்யதிரித்த விஷயத்வஸ்ய நஹிம்ஸாதிதி நிஷேயஸ்ய அதீஷோமீயஹிம்ஸாயா திரித்த விஷயத்வஸ விஸேஷ்ய ஸமாஷாதிக்ருதா தேஹத்ரமஜாவ்
தோஷயநாத்ர நாதித்ருஹிவ்யநுஜ்ஞாந்ரவ வெஸாதீநாம்ஸ்வ த்ராத்
ஸம்ஸ் தவஸ்தவ்யாஸா ஜஹத்ஸ வநீணாத்ரநவம்| தீக்ஷாயாதிஷ் த்ரெஜ தேஹம்மெநவம் க்ரியாமெஹமெ"தித்ராதிஷ்வ க்ரியாமெதந்தெயவஸ ஆத்மவவதீ க்ரியாமெ விஷ்ஹெர் நிஷேயாஜவாஸ ஆத்மவ வ ஜமெஸ்வ ஆத்ராக்ஷகேஷ்ட ப்ரேஷ்ட்ரஜ.(ப்ராயச்சித்தவிசேஷ ஷித்ராதிநா) ஹவிர்தஸ்ய கிம் ஷ்வஸம் தஸ்யமோஜாயொமாஸ தம் ப திஜாஸ்வ இதி வக்ஷ்யதி க்ஷ ஜிஞ ஹநேஷ்டஸ்யம் காஜ ஆத்மம்
ஸ்வஸ்ய ஹவிர்தே த்ருஷ்டஸ்வஸ்ய" ஆதேர்ாதிஷ்டாஸா பஸ்ராத்ம்
"ஹ்ருதேஷ்டாத்ருவத் த்ருவேஷ்டவதீதிக்ஷாதி யதாதிக் வேஷ வநஜ்நாகம்" இத்யாதிஷ் ப யோமாஸ தயோஸ்ஸவ்வாவித்ஜா
தோஷாத்ஸ்வ ஜாணவிராஜெதஸ்த்ய"யஸ்யதேஹாதாநாக்ருதேஷ மாகோ
த்ருத்வஸஷஸ்யதே | யஸ்வ ராஜ்யதேஹவி மோவ த்ருதஸ்ஸஷஸ்யதே" இத்யுக்தாத் த்ருஷ்டயோ ரேவாத்ருத்விதி தயோஸ்ஸ்வ வம வஷ்ந ஸதிஹவிர்த ப யோஜநாஜ வ்ரயொ ரதவ ஸம்ஹ
த்யுக்தா வ யோஜநாஜாஸ்ய ஹநத்யாஸ வ ஸநணெ க்ஷவிஷஸ்ய

௨௰|| நதோஷாஸ்தித்யா தஸ்ய ஶரணாகதஸ்ய || ப்ரபந்நஸ்ய து யதாஶா ஸ்த்ரம் த்ரம் ஜீவிதாதிஷு தஃ | ப்ராணரக்ஷண ஶாஸ்த்ராஸ்ய ஸாவகாஶத்வ ஸாயநம் || * || யோகிகள் யோகவிஶேஷத்தாலே தேஹந்யாஸம்பண்ணுமாப்போலே ப்ரபத்திநிஷ்டையுடையவன் ப்ரபத்தியாலே தேஹந்யாஸம்பண்ணுகைக்கு தீர்த்தஸேவாதிகளிற்போலே யாகவிஶேஷநியமுமில்லை. இவ்வாஸ்த்ரவசநே எல்லாரிலுங்கடுக ஆத்மரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன். இப்படி ப்ரபந்நன் த்ருப்தன் என்கிறபிரிவும் இவனுக்கு ப்ரந்தஶோகத்தில் வேஷஹ்யபடியாகச்சொல்லுகிறதத்தனை - ஒருவனுக்கு ஶோகமில்லாமையன்று. ஜ்ஞாநாநந்தாஶோகம் ஶோகநிவ்ருத்தமாய் ஏதேனுமொருநாள் மோக்ஷம்பெறுவோமென்று தேறியிருக்கும்

ஸா-நீ|| நதோஷஸ்யாதிதாஹ (ப்ரபந்நஸ்யேதி) ப்ராணரக்ஷணஶாஸ்த்ரஸ்ய ஸாவகாஶத்வஸாதநம் விகித்ஸாஹாதிகளாலே ஆத்மவத்யஸ்தஃ. ஆனாலும் கலியாகத்திலே தீர்த்தஸேவாதிகம் நிஷித்தமாகையாலே கூடாதாப்போலே ப்ரபந்நர்க்கு தேஹந்யாஸம் கலிகாலத்திலே கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (யோகிகளிதி) தீர்த்தஸேவாதிகளில் போலே இதி வ்யதிரேகத்ருஷ்டாந்தம். யோகிகளுடைய தேஹந்யாஸமாத்மரக்ஷணமாகையாலே தோஷமல்லாமையாலே யதாசிதமானாலும் ப்ரபத்திக்கது கூடுமோ, ப்ரபத்தியுமாத்மரக்ஷணஹேதுவாகையாலே தோஷாவஹமன்றென்றில் ப்ரபத்தௌ மோக்ஷஸாதநதயா ஆத்மரக்ஷணஹேதுவானாலுமாத்மரக்ஷணத்திலே ப்ராணஹேதுவானவாஸ்த்ரப்ரபத்தி த்ருஷ்டையாகாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாஸ்த்ரவசநேஇதி) இப்படி ப்ரபத்திவசநமென்றும் த்ருப்தவசநமென்றும் பிரிவு கூடுமோ, த்ருப்தனுவத ஶமிதனன்றோ ஆகையாலவனுக்கு ஶோகமில்லாமையாலேயதிகாரமே இல்லையே என்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி வாக்யத்தாலே) உக்தரீதிஜநாவஶேஷஹேதுவாக த்ருப்தனென்றும் ஶோகஸ்யாதிகாரநாவாந் ப்ரபந்நனென்றும் "ப்ரபந்நோ நிவ்ருத்தாவ ஶோகார்த்தா:" த்யாதவ ப்ரயோகமாகையாலிங்கு ஶோககாரணத்தாலே விஶேஷமென்கிறனென்றவருளி

ஸா-கா|| ஸதேஹேமோக்ஷார்த்தப்ரபத்திவ்யாபாரணைவஸ்தஸ்வாதாஸ்த்ர வேதாந்தத்ருப்தஸ்யாவித்யாஸிவ்யஹார. (இப்படி ப்ரபந்நீத்யாதி) "உடலுமுயிரும் மங்கவொட்டென்னும்படி" ஶரீரம் ப்ராணா ஸ்யப்ராணம் மரித்வேபாஸ்யாநுஜ்ஞாங்கஸ்ய ஹஸ்திஶ்ரீஶங்கொ பெயரூவ காவிபோத்ஸ்ய:. நகைவவ்யாதிதாவ்யத்த விவக்ஷுதேப்ஸ்மேக்ஷணவைதஷாதேக்த 'மோக்ஷயிஷ்யாமீ'தி ஹவிஷ்ய ஷிதேஹுஶோகாவைஷ ஜதந்தஸ்தாரம் வத்நு ப்ரஸித்தாரகத்யநியா

உதி||வன் இங்குத் த்ருப்தன், அல்லாது உத்க்ருஷ்ட ஜ்ஞாநவைராக்யாதிஹேதுவான ஶுத்தஸத்வமான ஸம்ஸ்தாநத்தையுடையவனல்லன். இச்சரீரத்தில் க்ஷுத்து:க்காதி வைஷம்யம் பெற்றாலும் இது ஶரீரகுணம் ஆதல் அநுபவவிரோதியானபடியாலே இவ்வதிகாரி தேஹஸம்பந்தமுங் கூட ப்ராப்திபோலே து:ஸ்ஸஹமாய் "உடலுமுயிருமங்கவொட்"டென்னும்படி ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநாநந்தரம் க்ஷணகாலவிளம்பக்ஷமனல்லாதவன் ஆர்த்தப்ரபந்நன், அல்லாது "ஆதேஹபாதாஜ்ஜீவஸ்ய ஸம்ஸாரபீதி:" என்கிற விடத்திற்சொல்லப்பட்டவனல்லன். "ஆதேஹபாதாயதிவாத்ருப்த:" என்கிறவிடம் அதிவாதமென்பார்க்கு இங்கிவ்வர்த்தஸ்திதியில் விவாதம் பண்ணவொண்ணாது. உபாயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பின்பு ஸஹமானையாலும் இது உபதேஶவசனமாகையாலும் இவ்வார்த்தியின்றி

ஸா-நீ||ச்செய்கிறார் (ஆர்த்தாதிகாரிவாக்யத்தாலே) (உடலுமிதி) (உடலும்) ஶரீரமும். (உயிரும்) ததாஶ்ரித ப்ராணனும். (மங்கவொட்டு) நஶிக்கவேணுமென்கை. "ஆதேஹபாதாயதிவாத்ருப்த: ஸம்ரக்ஷ்யோத்தரணோந்முக:" இத்யாதிஷு த்ருப்தனுக்கு ஶரீரத்வேந ரக்ஷணங்கூடாதாகையாலே ஸம்ரக்ஷ்யவென்கிறது அதிவாதமன்றோவென்று சிலர் சொல்லுவர்கள். இப்படி "ஆதேஹபாதாயதிவாத்ருப்த:" என்கிற வசனம் அதிவாதமானால் ததாநந்தர்யேணிவக்கும் த்ருப்தப்ரபந்நனுக்கு ரக்ஷ்யதை இல்லை என்றவேண்டாவோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஆதேஹாவேதி) (இங்குஇதி) "ஆதேஹாவா" இத்யாதி த்ருப்தப்ரஶம் ஶரீராவஸாநமாகையாலே யதிவாதமானாலுமிங்கு ஜ்ஞாநஸாமாந்யதயா ஸதேஹஸ்யோபஶரீர த்ருப்தப்ரபந்நனுக்கு ஶரீரஸம்பந்தமில்லாமையாலே ரக்ஷ்யதையில் விவாதமில்லை என்று கருத்து. ஆனாலுமிச்சரீரமோக்ஷமாத்ரவிஷயமுமாமென்று சொன்னது கூடுமோ, அவனுக்கு ததக்ஷணத்திலே மோக்ஷமாகையாலே 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று பவிஷ்யந்நிர்த்தேஶங்கூடுமோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (உபாயேதி) இரண்டதிகாரிவிஷயத்திலும் ஜ்ஞாநத்தைக்கழித்து ஸ்வீகாரம் பண்ணினவிஸ்வாஸதார்ட்யமாக விஶேஷாதிகாரியாயிருக்க ஆர்த்தத்ருப்தவிஷயமந்நித்த மோக்ஷதாரதம்யத்திற்கு நிதானமேதென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாறேதி) வைஷம்யஶரீராரம்பம் ஸாக்ஷாத்தேதுவென்று கருத்து. இப்படி ஆர்த்தப்ர

ஸா.கா||ஸ்வேச்சாஹ (உபாயாநுஷ்டாநத்துக்கு உத்தராதிநா) நநுஷ்டப ஜ்ஞாநாவைஶ்வஸ்யம் ப்ராப்யமோஹஸ்யாதித்யேக்ஷ: ஸாஷ்யகாரைஶ்வர்யத்ரிணாவி நிஸ்ஸம்ஶயதயாவஸ்தாபிதயோக்தஶ்ஶாத்ருப்தஜ்ஞாவிஷய: ஆர்த்தத்ருப்தவிஷயோ ஹ்யநயோஜ்ஞத்வே தாத்ருஶவசநாநாம்

ஶரீ||ரத்திலும் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று பவிஷ்யந்நிர்தேஶத்துக்குக் குறையில்லை. இவ்வாத்ஸல்யாதி விஹாரங்களெல்லாம் ஸாக்ஷாத்காரத த்வேஷமான ஸம்வதநாத் ஸாதாரணத்வத்தாலேவரும். "ப்ராப்யோ தூ ஸாத்ய தத்விஶ்வாஸவ்ரதஞ்யா" இத்யாதிவசநங்கள் ஸாத்யஸ்வ ஶவிஷயத்தில் நிர்வாஹகங்கள். உபாயப்ரவணனன்றிறத்தில் உத்தரக்ருத்யாம்ஶத்தைப்பற்ற. "ஶோசஸி" என்கிறவாக்யத்தின் கருத்தை "ஸ்வாத்ரீகாயிஹௌ திக" என்றுதுடங்கி "கக்ஷம்தவதகவேதா ஶேஷஜ்ஞா நஷ்டஸ்நப்ராவிஷ்ட நிஸ்ஸம்ஶயஸ்ஸவோஸ்ஸ" என்றருளிச்செய்தார்.

ஸா-நீ || ப்ரபந்நனுக்கு தக்ஷணத்திலே மோக்ஷமாகில் "ப்ராப்யோத்ஸாஹ ஸாத்யத்வவிஶ்வாஸவேஶோவ்யாஸ" என்றுப்ராப்யஹோமாநஞ்சாம் மோக்ஷஞ்சொல்லுகிறது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேதி) உபாயப்ரபன்னனுக்கும் ப்ராப்யஸம ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே ப்ராப்யோத்ஸாஹமென்கிறது கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (உபேத்தி) உத்தரக்ருத்யாம்ஶத்தைப்பற்ற ப்ராப்யோத்ஸாஹாதி த்யாதிவசநங்களென்று ஸமுதாயம். இப்படி 'ஶோசஸி' என்கிறத்திற்கு ஸவப்ரகாரமோகநிஷேதபரத்வஞ்சொல்லி ஆயிகா ரிஹேதந தக்ஷணத்திலும் தேஹாவஸாநத்திலும் மோக்ஷஞ்சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே ஸமஸ்தபரமாக சரமஶ்லோகத்தை யோஜித்தது விரோதியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் ('ஶோசஸி' என்கிறவிதி) ஸ்ரீகீதாபாஷ்யத்திலே ஸமஸ்தபரமாக சரமஶ்லோகத்தை யோஜித்தாலும் மத்யத்திலே ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திபரதயா யோஜனை தோற்றும்படி 'ஶோசஸி' என்கிற வாக்யத்திற்கு கருத்தையருளிச்செய்கையாலே பீதாபாஷ்யம் ப்ரக்ருத தோதாஹரண பரமாகையாலே விரோதமில்லை என்று கருத்து. மத்யத்தில நாஷ்டாநத்தாலே பிறந்த ஶோகநிவ்ருத்தி ஶோசஸீபோதா ஸமென்று சொன்னது கூடுமோ, பக்தியும் ஸங்கோசமாய பரிஜ்ஞாநக்ருத ஶோகமே ப்ரஸக்தமாகையாலே தந்நிவ்ருத்தி ஶோத மன்றோ ஶோசஸீ போதாஸமென்கையே உசிதமன்றோவென்ற விந்தஶங்கை நிரஸ்தப்ராயையாயிருந்தாலும் விபக்ஷத்தில் பாதகா

ஸா-கா|| உபாயப்ரவணோத விஷயதயாகவிஹாரமாநவசத்தோஷா (ப்ராப்யோத ஹாமித ரதிநா) நநாஸூயேவாமோபகேஶபாதாவா யாஜ்ஞாபாஷ்யஜ்ஞாநாய நஶோகநிவர்த்தநேவோதகம் தத்வா விஷ்விரோதிநிமித்த ஶோகநிவர்த்தநசி த்ரூ மாநுஷ்டாந பயம் தஜ்ஞா நேநாஶ்வாஸந ஹவேஷ்வபேஶ ஸாமர்த்யம் கந்யாநேநஷ்டத்ருஷ்டி நுஷ்டாநாஜ்ஞாநே ஸவஶோக நிவர்த்தகத்வாதிதி த்ர்யா.

உரை|| இங்கு சொல்லுகிற ஶோகநிவ்ருத்திக்கு ஒருபடியாலும் ஸங்கோசக மில்லாமையாலே இவ்வுபாயவிசேஷஜ்ஞாநத்தாலும் அநுஷ்டாநத்தாலு மாக ஸகலஶோக ஹேதுக்களெல்லாங் கழியும்படி சொல்லி ற்றுகிறது. அநுஷ்டாநபர்யந்தமல்லாத ஜ்ஞாநமாத்ரம் இவ்வுபதேச த்தாலே பிறந்தாலும் "நமாமா மாயிநம்பராஷ்டி வைஹாதேஹவிமாய தி! ப்ரக்ருதிர்யாஜ்ஞிஸந்தாநி காமிம்ஶோகாநிப்ருயா" என்கிறதனைக் காய் நிஷ்டப்ரயோஜநமாகையாலே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிரண்டினுடைய வும் ஸமமான ஶோகநிவ்ருத்தியைச் சொல்லாய் இங்கு விவக்ஷிக்கிறது. ஆ கையாலுபாயாநுஷ்டாநத்தில் ... ப்ரபத்தி ... ப்பற்ற ஸம்ஸாரிதமான ஶோகநிவ்ருத்தி ... கேட்கப்படுகிறது. எங்ஙனே யென்னில்; அதிகாரவிசேஷத்தையும் உபாயவிசேஷத்தையும் உத் தேஶ்யவிசேஷத்தையும் ...

ஸா-டீ|| கிந்தேவநவஸ்தீ ... யைக்காக ... த்தையரு ளிச்செய்கிறார் (இங்குசொல்லுகிறவித்) விஷயத்தில் ... அருளிச்செ ய்து அபிப்ரேதத்தை ஸ்பஷ்டிக்கிறார் (அநுஷ்டாநேதி) (நமாமேதி) மா யா ப்ரஸ்ஸ்ம் மாயிநம் ஸஹஸ்ரஸம்ஸாரம் பாராஷம் நஶாஸ்தி. ப்ரக்ரு திவாரவஶ்யம் ஸந்தாநி யாஜ்ஞி. ஶோகஹஸம் காமிபுதிவஶீலெ ஷி காமிம்ஶோகாநியப்ருயா ஸாவஸாநரோதி தத்விக்ருயம். ஆன லும் 'ஶோகாவம்' என்கிறது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநப்ரயுக்த ஶோக நிவ்ரு த்தி வரமாகில் ஸ்வஸ்யாநயிகார ஶோகா ப்ரயுக்தஶோகமநிவர்த்ய மாக ப்ரஸம்பியாதோ, உத்தரவத்தி என்னில் 'ஶோகாவம்' என் கிறவிடத்திலே அதிகாரவிசேஷ சொன்னது விரோதியியாதோ, வாசி வதிவேதாந்தாரவம் ப்ரஸக்தமாகில் தந்நிதித்தாராதிஶங்காயீநஶோ கமிருக்கையாலே ஸ்ருஷ்டேஷ்டஸ்வஸ்தந்த்தான் கூடுமோ? உத்தராஷ்டங்கை யிலருளிச்செய்கிறார் (வேதவதாவேரதி) வேதவதாவரத்ஸுதேசை களில் ஶோகம்ஸம்ஸாரிதமாகில் ... நிவ்ருத்திபரமென்றலாவதாமூனு தேசகளிலே நாநாவிதமாக ஶோகஸம்ஸாரவைந யுண்டோவென்று ஶங்கித்து தத்ப்ரஸக்தவேவா ... ஸம்ஸாரம்ஶயா ஶோகநிவ்ருத்தி யையுபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனே ...) அதிகாரவிசேஷ த்தையுமித்ரதேஸ்வேதோயிலுள்ள ஶோகம், உபாயவிசேஷத்தை

ஸ-கா|| (இங்குசொல்லுகிற ...) ... நா ஸங்கோசகத்தை நிவ்ருத்திப்ரதிபாதித்ஸ்ஸாமர்த்ய ... அதிகாரா தாயாம்ஶரம்ஸ்தம்ஶோகாநுஸ்ஸஹகாநுஸநிவர்த்தகாஸாஹ (ஆகை ...) உபாயாநுஷ்டாநாதிகார ... ஶோகஉபா யா... அதிகார ... ஸாங்க்ய ... ந்ரு நிவர்த்தநீயஸ்வாதிஜநிதஸ்ஸாஸ்கா உத்ஸாஹவீ ஶோகம். ஜ்ஞாநா

ஃ॥ ப்ராப்யஹேதுவஸ்துவிஷயையும் பற்றப்பலபடியாக ஶோகம்ஸம்பாவிதம். அ
தில் அநுஷ்டிக்கப்புகுகிற ஶரணாகதிக்கு அங்கப்ரகாரங்களுடைய ஶாஸ்த்ரவி
ஶேஷ […] லே ப்ராப்ரவ்ருத்தியும் ப்ராவகவிஸ்வாஸமும்
[…] ஜ்ஞாநாதிகளுமுண்டானபோதொருவர்க்கும் நாமிதுக்கதிகா
ரிகளல்லோமென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயவிஶேஷம்ஸர்வ
[…] ஸாத்யமாய் ஸர்வஸாரமாய் ஆவ்ருத்திநிரபேக்ஷமாய்
உபாயாந்தரங்களைப்போலன்றிக்கே அஷ்டாங்கஸாபேக்ஷமுமன்றிக்கேயிருப்ப
தாய்க்கோலின காலத்திலே அபேக்ஷிதமெல்லாத்தையுந்தருவ
தாயிருக்கையால் ஆகிஞ்சந்யமும் ஸர்வஸௌலப்யமுமுடையநமக்குஸு
கரமாக விரகாநுவர்த்தநீயமாய் ஸத்வராஸித்திக்கும் ஸ்ரு
த ஸாத்யமாய் […] ஸ்வீகாராங்கஸமுமாய் ஸமவிஷம
ஸமுமுடைத்தான உபாயாந்தரத்திலேயிழியவேண்டுகிறதோவென்று
ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸர்வோபாயத்யாகத்தாலே வஶீகாரத்தை
ஸ்பஷ்டமாநம் பண்ணவிருக்கிற ஶரணன் ஸர்வஸௌஹார்த்தனாய் விஶ்வ
ஸநீயதனாய் ஸர்வகாரணிகனாய் நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ரனாயிருக்கை
யால் ஸித்தோபாயத்தைப்பற்ற ஶோகிக்கவேண்டா. இவ்வுபாயாநு
ஷ்டாநத்துக்குப்பின்பு ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞைகளாலே பண்ணும் ஸத்கர்ம
களெல்லாம் இப்ரவ்ருத்திக்கு அநுகூலமல்லாமையாலே அவற்றுக்கு தேஶகா
லாதிவைகுண்யத்தாலே சிலவைகல்யமுண்டானாலும் உபாஸநத்
துக்குப்போல் இதுக்குப்ரதிபந்தவைகல்யம் பிறக்கிறதோவென்றுஶோ
கிக்கவேண்டா. ஸமஸ்தஶோகநிமித்தாதிகளுக்கநுஸந்தேயவைஷம்யமுண்டாக்

ஸா-நீ॥ யமிதி. ஶிஷ்யதஶையிலே வந்தஶோகம், உத்தரக்ருத்யத்தையுமி
த்யாதிநா உத்தரதஶையில் வஸ்துஶோகமென்று கருத்து. இதிலதி
காரத்தைப்பற்ற வஸ்துஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அதிஶேதி)
உபாயபரிஜ்ஞாநத்தாலே வந்த ஶோகநிவ்ருத்தி இது. இனி ஸாத்யோ
பாயத்தைப்பற்ற ஸாஹஜிகஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இவ்வு
பாயவிஶேஷமிதி) இதுவுபாய விஶேஷபரிஜ்ஞாநத்தாலே வந்த
ஶோகநிவ்ருத்தி. இனி ஸித்தோபாயத்தைப்பற்ற ஸாஹஜிகஶோக
நிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (இப்படி ஸர்வோபாயேதி) வஶீகாரஜ்ஞன்
ஆகில் ரக்ஷியானென்கிற ஶோகமநுஷ்டானத்தாலே நிவ்ருத்தம். அஜ்ஞ
ஞன நம்மை ரக்ஷிப்பனோவென்கிற ஶோகம் ஶாஸ்த்ராதிஸித்த ஸர்வ
ஸௌஹார்த்தாதி குணவிஷயோபாய பரிஜ்ஞாநநிவர்த்யமென்று கரு
த்து. இனி அநுஷ்டானதஶையிலநுவ்ருத்தவைகல்ய ப்ரயுக்தஶோக நிவ்ருத்தி
யைக்காட்டுகிறார் (இவ்வுபாயாநுஷ்டானத்துக்கிதி) இது உபாய
பரிஜ்ஞாநாதீந ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி உத்தரக்ருத்ய

ஈச்வரனுக்கும் புத்திபூர்வ ஸஹாஸாமர்த்யதாதிகளை விளைவித்து ஸ்ரவ
டம்போலே யாக்கவல்ல ப்ராப்யமான பாபவிஶேஷத்துக்கஞ்சி
ப்ராயச்சித்தாதிகாரத்திலேயாதல் பின்பொருக்கால் அதுக்காக ப்ராய
ச்சித்தம் பண்ணியாதல் நிரபராதமான ஸ்வரூபத்தை யபேக்ஷித்தால்
மேலபராத ப்ரஸங்கத்தையும்பற்ற ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி நி
ரபராதமான ஸ்வரூபத்தை யபேக்ஷியாதார்க்கும் மேல் புத்தி
பூர்வாபராதம் வந்தாலும் "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்றிருக்கக்
கடவ சரண்யனான இவனுக்கு அநுதாபத்தையுண்டாக்கி ப்ரா
யச்சித்தியாகிற ப்ரபத்திவிஶேஷத்திலே மூட்டிடும், அதுவுங்கை
தப்பும்படியான கடின க்ருதிகளுக்கு ஶிக்ஷாரூபங்களான வ்ய
க்லேஶாதிங்களைக்காட்டி மேலபராதம்பண்ணாதபடிவிலக்கியும்ஸமஸ்
கோவின காலத்துக்கு முன்பே கண்ணழிக்கையாலே ப்ரபந்நனுக்கு
மின்னொளிபோலே தோற்றி நிலையில்லாதேபோகுற புத்திபூர்வா
பராதங்களாலே நரகாதி ஸம்ஸாரக்லேஶங்கள்வரில் செய்வதென்னென்
று ஶங்கித்து ஶோகிக்கவேண்டா. ப்ரபந்நனுக்கப்போதே ஸமு
ஸ்ஸியுண்டாம்படி யிருக்கையாலே "தேஹாவஸாநே முக்தி: ஸ
ஸ்யாநமேவ:" என்னும்படி நரகசாஸ்த்ரமான விச்ஶ்ரீரமநாவ
ஸ்திக்கிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்டா. கடியோமம் முதலானநி
வ்ருத்திபங்களெல்லாம் "நஹாஸ்ய ஶோகாஸ்ஸந்தி" த்யாதிகளிற்ப
டியே யிட்டபடை கற்படையாகையாலும்இச்ஶரணாகதனைப்பற்றவி
ஶேஷித்து "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்கையாலும் ஸ்ருஷ்டி ப்ரபந்நனு
க்குங்கோவினகாலத்தளவும் விளம்பித்தாலும் ஸமுஸ்ஸியில் ஸம்ஶய
மில்லாமையாலே "யதி ஜ்ஞாநாநி தேநக்ஷரதி ஸதக்ஷரதி விஸ்யாத் |

ஸா-ஷீ||த்தைப்பற்றவரும்ஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார்(ஸமஸ்தகைங்
கர்யாதிகளுக்கிதி) இந்த ஶோகநிவ்ருத்தி ப்ராப்ய விஶேஷாநு
ஷ்டாநகநதையென்று கருத்து. பாபாரம்பக பாபநிவ்ருத்தி
க்ஷமை உபாயாநுஷ்டாந மில்லாத அதிகாரிவிஷயத்தில் உத்தர
க்ருத்யத்தைப்பற்றவரும்ஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (இப்படிஜதி)
இது ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநஸஹகாரக ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து.
இனி ப்ரபந்நனுக்கு ஸாதாரண ஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகி
றார் (ப்ரதேஹதி) இதுவும் அநுஷ்டாநகநதையான உத்தரகாலீந
ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. ஸ்ருஷ்டி ப்ரபந்நனுக்கு உபாயத்தைப்
பற்ற உத்தரகாலீந அநுஷ்டாநயீந வைகல்யஶங்காஜநித ஶோகநி
வ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (கடியோமம்முதலானேதி) இதுவும் ஜ்ஞாநா
நுஷ்டாநஸஹகாரக ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஸமஸ்த்

ஶ்ரு||ஶ்ருயதேவிஶ்வே ஸர்வதாஶாஸ்தநக்ஷேஸீக்ஷேநா'' இத்யாதிகளிற்படியே ஸுக்ருதநாஶங்களாயிருப்பன சிலதுஷ்க்ருதங்களாலே இப்ப்ரபத்தி ரூபமான ஸுக்ருதம் நஶித்து ஃபலங்கிடையாதொழியில் செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இச்ஶரீராநந்தரம் மோக்ஷம்பெற வேணுமென்று காலங்குறிக்கையாலே ஜந்மாதி ஹேதுக்களான ப்ராரப்தகர்மவிஶேஷங்களாலே நமக்கு ஜந்மாந்தரங்கள் வரில்செய்வதென்னென்று ஶோகிக்கவேண்டா. அநந்யப்ரயோஜநனாய் ப்ரபந்நனான இவனுக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ஸர்வபாபங்கழிகையாலே கேவலஸ்தாநஸாதநாதிகளானவை உபாயங்களாலே ஶரீரத்துக்கு விலம்பம்வருகிறதோவென்று ஶோகிக்கவேண்டா. இப்படி ஸர்வப்ரகார ஶோகஹேதுக்களுங்கழியும்படி என்னையநந்யஸாதநனாக ஸ்வீகரித்தனை நீயினி ஶோகிக்கையாவது முன்பு நிர்விஷய ஸாதனாய் நின்றதசையில் ஶோகியாதாப்போலே அதிவர்ணாஶ்ரமமாய் இவ்வுபாயவிஶேஷ வைலக்ஷண்யத்துக்கும் ரக்ஷணஸார மேறிட்டுக்கொள்ளுகிறவி

ஸா-ரீ || தைப்பற்றஜ்ஞாநராய் நஶோகநிவ்ருத்தியைகாட்டுகிறார் (இச்ஶரீராநந்தரமிதி) இதுவும் அநுஷ்டாநோத்தரகாலஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இனி ஸமத்தைப்பற்ற விலம்பஶங்காப்ரயுக்த ஶோகநிவ்ருத்தியை காட்டுகிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனேதி) இதுவும் அநுஷ்டாநவிஶேஷாய் ந ஶோகநிவ்ருத்தி என்று கருத்து. இப்படி அநேகயா ஸம்பாவிதஶோகநிவ்ருத்திபரம் 'மாஶுச:' என்கிற வாக்யமென்று சொன்னதுகூடுமோ? இந்த ஶோகநிவ்ருத்திகளெல்லாமுபாய விஶேஷபரிஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ப்ராப்த்யங்களாகையாலே ப்ரமாநுவாதயா 'மாஶுச:' என்கிறது வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ? கிஞ்சாதிகாரி விஶேஷணதயா ஶோகமே ப்ராப்தமாயிருக்க ஶோகநிஷேதந்தான் கூடுமோவென்ற ஶங்காவிஶ்வாஸஸிஷேயநுவாதப்ரயோஜநமென்று வ்யதிரேகமுகேந உபபாதியானின்றுகொண்டு ஶோகநிஷேதவாக்யத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இதி) அநுஷ்டாநபூர்வதசையில் ஶோகமதிகாரிவிஶேஷணமா

ஸா-கா||ஜ்ஞாதேக்ஷயபூர்வேவக்யபக்ஷதிதிஶோகாநஸாவீ ஶோகஜந்யமபூ:. ஸவாஸதி பூர்வேக்ஷிதேஷுஶோகேஷு க்ஷ்யவிஷயாநுவ்ருத்திஸம்ஶயாயதஶீக்ருதவிவேசியதநிஷேதநா மநநுஷ்ணோத்ஸ்ஹ. (இப்படிஸர்வப்ரகாரேத்யாதிநா) நநு ஸாதநஸ்ய 'மாஶுச' இதி த்யஜ்யஸ்யஸ்தஸாரதமயாதி ஶோகஹேது பரிஹாரம். (இப்படிவரேத்யாதி) உபதா ப்ரபந்ந ப்ரதிவதேநக்ஷாமாநாம் பஹூயோவபாதிதாநாம் பஹூ

உப||ஜோபாயமாகிறதுனென்ற பாவத்துக்கும் என்பக்கலிலே ஸர்வ-ஸமர்ப்பணம் பண்ணி க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிற வுன்னிலைக்குந்தகுதி யன்றென்று திருவுள்ளம். இப்படி சரமஶ்லோகத்தில் ஸாரதமமான “மாஶுச:” என்கிற சரமவாக்யத்தில் தாத்பர்யத்தைத்தங்கள் சரமதஶையிலே ஆசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்கு உபதேஶிப்பர்கள். இச்ஶ்லோகத்தில் பதங்களிலடைவே, அதிகாரவிஶேஷம், ஆகிஞ்சந்யபுரஸ்காரம், உபாயபரிக்ரஹநைரபேக்ஷ்யம்; அபேக்ஷ்ய ப்ரபத்த்யனுஷ்டா

ஸா-நீ||னும் பின்பு ஶோகமத்யந்தாநுசிதமாவதாகையாலே தவிர்த்துக்கொள்ளுமென்று கருத்து. இப்படியபேக்ஷிதமாக ‘மாஶுச:’ என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தஞ்சொன்னது கூடுமோ, அநேகமான ஸ்ரீபாஷ்யகார ப்ரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்கள் ஶிஷ்யர்களுக்கு ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேஶ காலத்திலே யதாவதர்த்தங்களை உபதேஶியாமையாலே அவஶ்யாபேக்ஷிதமாம் ப்ரயோஜனமில்லாதோ, கிஞ்ச ரஹஸ்யத்ரயார்த்தோபதேஶகாலத்திலே ஸர்வத்ர ஸதாவஶ்யம்பாவ ‘மாஶுச:’ என்கிற வாக்யத்திற்கு அர்த்தோபதேஶமே காணுமையாலே இது ரஹஸ்யத்ரயாந்தர்கதமாகையாலே இதினர்த்தவிசாரமும் ஸாமர்த்தமன்றோவென்ற இதுவே பரமரஹஸ்யமென்றருளிச்செய்கிறார் (இப்படி இதி) ஶிஷ்யர்களுக்கும் சரமதஶையிலே உபதேஶிக்கையாலே இதுவே ரஹஸ்யதமார்த்தமென்று கருத்து. இனி சரமஶ்லோகத்தில் ஶப்தஸ்வபாவத்தாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும் பதங்களிலே ஸித்தங்களானவர்த்தங்களை வாக்யார்த்தாநுகுண ஸங்க்ஷேபார்த்தமாக ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார் (இச்ஶ்லோகத்திலிதி) (அதிகாரேதி) அநந்யோபாயத்வத்தில் “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய” என்கிற விடத்தில் ஸித்தமானவாகிஞ்சந்யரூபாதிகாரமென்றபடி. ஆகிஞ்சந்ய பூர்வகஸ்வரவிஶிஷ்டத்தில் கார்பண்யரூபோபாயமென்றபடி. (உபக்ஷேதி) ‘அநந்யஸாதநே யத்நாந்’ மென்றவர்த்தமென்றபடி. (அபேக்ஷ்யேதி) அபேக்ஷ்யார்த்தமென்றபடி. (உபேக்ஷேதி) தக்ஷ்யதா

ஸா-கா||ஸ்ரீ ஸஹித த்யாஜ்யஸாவ்யாநுஸந்தாநார்த்தம் ப்ரஸாதார்த்த ஸங்க்ரஹம். (இச்ஶ்லோகத்திலித்யாதிநா) அதிகாரவிஶேஷித்யாத்ர கணயுடைமை ஸ்ருதிஞ “ஸகோபாஸ்த்யாயிகாரகஸ ஆகிஞ்சந்ய பரக்ஷயா | அநந்யஸாதநே யத்நாந்ஸங்க்ராந்திவாரணம்|| தக்ஷ்யதாஸாஸ்தம் ஸ்வதாஸ்ஸந்யாஸ நவநம்” உத்தாஸ்தவ்யதத்வபரித்யாகஸ்வார்த்தார்த்தா: (கணயுடைமை) ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிநோயாதே ஸ்வகாயங்காரணாஸக்த:. (ஶப்தஶக்தியாலுமர்த்தஸ்வபாவத்தாலுமிதி) அநந்யவரவபேக்ஷ அதிகாரஸ்ஸ்வாரஸ்யம். த்யாகவிஶிஷ்டேக்ஷ நைர

ஶ்லோ|| தஸ்ய; ப்ரோக்ஷணாதி நிவேசவேயர்த்த்யம், உபாயவிஶேஷத்தின் சுணையுடைமை, ப்ரபத்திக்கு ஶரண்யவிஶேஷம், ஶரண்யனுடைய ஸாந்நித்ய ஸௌலப்யாதி குணவர்ணநமும், ஹிதபரோபதேசமும், வ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷதை, நிரபேக்ஷ ஸர்வவிஷய நிஷ்க்ருதி ஹேதுத்வமும், வ்யாஜோக்த ப்ரதீக்ஷமும், உபாயாந்தரவ்யபாய நிரபேக்ஷமும், பரிகராந்தர நிரபேக்ஷ ஸாத்யமும், ஸர்வாதிகாரத்வமும், ஶரண்யமும், ஶரண்யாந்தர பரிஹாரமும், ஶரண்யவைஶிஷ்ட்யம், உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ்யமும், ஸ்வஸ்வீகாரமும், ஶரண்ய ஸ்வரூப ஸாத்யோபாய விஶேஷம், அதின் பரிகரங்கள், ஸர்வாதிகாரமும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமும், ஸாகாரமும், சுவிஶேஷித ஸௌகர்யம்

ஸா-டீ|| ஸாவ்யஶநமென்றபடி, (உபாயேதி) (சுணை)கதிஶயம். ஸ்வாஸ்ந்த்யாயஸேவநமென்றபடி. ஸதாவஸ்வயம் ஆரு கசம் ஸர்வயோபரிபத்யம்ஶப்தமென்றபடி. இனிப்ரபத்திக்கித்யா ரஹ்யஹிதபரோபதேசஹிதம் த்ரயம் ஶாஸ்த்ர ஶப்தமுமென்றபடி. இனி வ்யாஜேன இத்யாதி ஶரண்யவைஶிஷ்ட்யமித்யந்த வாக்யத்தில் ஶப்தமும் ஸ்வஹாவ ஸித்தமுங்களென்றபடி. நிர பேக்ஷேதி ஸ்வயாந்ய நிவாரணஞ்சொல்லிற்று. வ்யாஜோக்தேதி வ்யக்தவ்யாஜோக்தமுஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரேதி கர்ந்த்ரபாயொநயஞ்சொல்லிற்று. பரிகராந்தரேதி, ஸர்வத்ர ஸம்பந்தஞ்சொல்லிற்று. ஸர்வாதிகாரேதி, ஸர்வஸாத்யஷ்டிதை சொல்லிற்று. இனி வாக்யஶப்தத்தில் ஸர்வஸித்தம் ரெண்டு ஶரண்யதி ஸ்ரீவைஶிஷ்ட்யஞ்சொல்லிற்று. உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ்யமும் ஸ்வஸ்வீகாரமும் ரெண்டும் ஶரணஶப்தமுமென்றபடி.

ஸா-கா|| வேக்ஷ்யம் ஶப்தம். இதரே த்ரய:. ப்ரபத்திக்கு இத்யாதிநா ஶாஸ்த்ரிவஷ்யாதிஷ்டா:. தேஷு வ்யாஜஶப்த: இதரே த்ரய:. வாக்யாதி: ஸாந்நித்யாதித்யாதிஶப்தாம். (வ்யாஜேன வ்யாஜமாத்ரத்யாதிநா) "வ்யாஜேவ்யாஜமாத்ரமும் ஸ்வயாந்ய நிவாரண| வ்யக்தவ்யாஜோக்தகோ கர்ந்த்ரபாயொநய: || ஸர்வத்ர ஸம்பந்த ஸர்வஸாத்ய ஷட்விதே" த்ரயேண வாக்யஶப்த ஸித்தா: வாக்ய வ்யாஜம் வ்யாஜோக்தத்யாத்யாஶ்யாஶப்த வ்யாஜோக்த வ்யக்தீக்ஷமாத்யாக்ருதா:. உபாயாந்தரஸ்தாநேத்யாதிநா ஶரணவ்யக்தநயோர்த்தா உக்தா: வாக்யஶப்த ஸாத்யோபாயவிஶேஷாதிஶ்யாம். உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶ்யமாதிராத:. பரிகராந்தராதிபோதம் ஶப்தே க்ருதா:. ஶரணாகத க்ருதக்ருத்யஸ்வயஸாதித்யா:. தேத காமிக விரோயஸம்பத்யஸாதிஸ்வயவா

ஶரீரத்வமும், ப்ராப்ய நிவர்த்தகத்வமும், ஆசார்யனுடைய பராயீநக த்வமும், ஶாஸ்த்ரவஶ்யத்வமும், ரக்ஷகனுடைய பரகாருணிகத்வமும், ஸர்வ ஸஹத்வமும், நிரபேக்ஷ ஸ்வதந்த்ர்யமும், உபநிஷ்ப்ரபமும், பராத பேக்ஷகத்வமும், அவஸர ப்ரதீக்ஷத்வமும், ஶரணாகதனுடைய க்ருதக்ருத்ய த்வமும், பரிபூர்ணஹிதையாய தசைகளைப்பற்ற கர்த்தவ்யாஶரத்தில் ப்ராப்தியில்லாமை, ஸம்பந்தத்யாகவிஷயத்வமும், தேஹாவஸாநவிரோதிஸமா ப்த்யம், விரோதிவர்க்கவைசித்ர்யம், அவற்றினுடைய ஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்பர்ஶ தநிவர்த்யத்வம், ப்ரபந்நாதிகமான விரோதிநிவ்ருத்திகாலம், வி ரோதி நிவ்ருத்திஸ்வரூபம், ஶாஸ்த்ரைகவேத்யமான வ்யாவ்ருத்தயதாவஸ்தித ஸ்வரூபா விர்ப்பாவம், பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவம், ஸர்வவிதகைங்கர்யமும், அபு நராவ்ருத்தி, முன்பு ஶோகஹேது ப்ராப்தியும், பின்பு ஶோகிக்கப் ப்ராப்தியில்லாமை, விஶேஷகாரமெல்லாம் நிஸ்ஸம்ஶயத்வம், ஶோகநிவ்ரு த்தி, நிர்பயத்வம், ஸந்தோஷவிஶேஷம், ஶரீரபாதகால ப்ரதீக்ஷத்வம், நிரபாய கைங்கர்யரஸிகத்வம், என்றிவை ப்ரயாஜமாய் மற்றுமி வற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெல்லாம் ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலும்

ஸா-டீ || ஶாந்த்யாதி ப்ராப்ய நிவர்த்தகத்வமித்யந்தம் ப்ரஜ் ஞாப்யமென்றபடி. இனி ஆசார்யனுடைய வித்யாதிர்த்யாசியம் ஶஸ்த் ரோபதேஷ்டாவென்றபடி. இனி ரக்ஷகனுடைய வித்யாதிஃ அவஸரப்ரதீ க்ஷத்வமித்யந்தம் த்ருஷ்டஸம்பாதகமென்றபடி. இனி ஶரணாகதனு டைய வித்யாதி ஸம்ஸ்ம்ருத்யர்த்தம் த்ரிபிஃ ஸஹிதத்வம் தஸ்மாத்வயம் ஸ்வாஶ ப்யமென்றபடி. தேஹாவஸாநவிரோதி, ஸாரஸம்ஸ்பர்ஶ வ்யக்த் யர்த்தம் ஸ்மர்யத இதி, ஸம்பந்தத்யாகம் விரோதிவர்க்க வைசி த்ர்யமிதி, ஸம்ஶப்யமென்றபடி. அவற்றினுடைய வித்யாதி வி ரோதிநிவ்ருத்திஸ்வரூபமித்யந்தம் தத்ஸம்பந்தம் ஆக்ஷேபயந்தி ஶப்யமென்றபடி. இனி ஶுத்தேத்யாதி அபுநராவ்ருத்தித்யந்தம் ஶ்ரோதவ்ய த்ருஷ்டயத்வமிதி ஸ்வ ப்ராப்தரூபமென்றபடி. இனி முன்பு ஐத்யாதி நிரபாயகைங்கர்யரஸிகத்வமித்யந்தம் ஸ்ம்ர்த்தாஃ ஶாஸ்த்ர ஐ த்ருஷ்டங்களென்றபடி. ஆஹத்ய அன்பத்திமூன்றர்த்தங்கள் ஸந்

ஸா-கா || ஶப்தஶக்த்யார்த்தஸ்வபாவாப்யாம் நிவர்த்யத்வாதித்யுபக்ஷிப்தா ஸ்ததர்த்தாஃ பஹவஶ்ஶோகஹேதவோ ஜ்ஞாத்வா ஸ்மர்த்தவ்யாஃ ஶோகநிவ்ருத்திஶ்ரவணத இதி ஸ்பஷ்டம். (இவற்றுக்கபேக்ஷிதங்களெ ல்லாமிதி) க்ஷிப்ரக்ஷ்த்யாபேக்ஷிதமிதி வக்தவ்ய அந்வயமுக்தவாதிர்மா த்யாவதாரகேர விஷயாதிநிஷ்த்யாநுஷ்டேயம். தத்ஸம்பந்தாதிநாஸ்க்ஷா ஸம்ஸ்கார்ய ப்ராக்திராநாகத்யாஸக்திர்பாஷ்யாபூர்வஸ்யாந்தரஹ. (ஸ்வத்துஞாவித்யாதிநா) பின்தொடர்ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து ப்ரஷ்

S. Rengachariar,
SATHAVADHANI,
...AM.

ஶு|| ஸந்தர்ஶிதங்கள். ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஶக்தியாய், பரமகாருணிக-
யாய், விளம்பக்ஷமனுமன்றிக்கேயிருக்கிறவன்றலேயறியவுமநுஷ்டிக்க
வுமரிதாய் ஸுவிளம்பமுமுண்டாயிருக்கிற வுபாயாந்தரங்களில்லயா
தே ஸர்வஸுலபனாய், ஸர்வலோகஶரண்யனாய், ஶரண்யோசிதா-
ஶேஷகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனானவென்னை யொருவனையுமேயுபாயமாக வ்ய-
வஸித்துக்கொண்டு ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமானவாத்மாத்மீயபரஸமர்ப்பண
த்தைப்பண்ணு-இப்படியநுஷ்டிதோபாயனாய், க்ருதக்ருத்யனாய்,என
க்கடைக்கலமாய், ஸத்யஸங்கல்பனானவென்னை பரமகாருணிகனாய்,ஸர்வ
ஸ்வனாய், நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யனாய், ஸ்வாபாவஸ்வத்தனான நா
னேயென் ஸஹ்ருதயமே துணையாகக்கொண்டு பஹுப்ரகாரமாய்,
ஸநந்தமாய், துரத்யயமான ஸர்வவிரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்றுடர்
ச்சியில்லாதபடி துவக்கறுத்து என்றோடொக்க வென்னுடைய வாத்மா
த்மீயங்களை யெல்லாமநுபவிக்கையாலே தாஸ்யபோகனுக்கு பரிபூர்ண
ணாநுபவ பரீவாஹரூபமான ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வா
வஸ்தோசித ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையுந்தந்துகப்பன்- நீயொன்றுக்
கும் ஶோகிக்கவேண்டாவென்று சரமஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஸா-நீ|| ஶிஷ்டங்களென்றுகருத்து. இனிசரமஶ்லோகம்ஸகலவாக்யமோ?
பின்னவாக்யமோ? ஆத்யே ஶ்லோகத்ருஷ்டான நாநாவாக்ய ஶ்ரவண வி
ரோத:. த்விதீயே ஸகலரஹஸ்யம் சரமஶ்லோகமென்கிற ஸம்ப்ரதா
யம் விரோதியாதோவென்றவாந்தர வாக்யத்ரயமாக யோஜியாநின்
றுகொண்டு சரமஶ்லோகத்திற்கு ஏகவாக்யதை மருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வஜ்ஞனாயித்யாதியால்) இப்படி சரமஶ்லோகமும் நாநாவியா
க்யானமாக க்லிஷ்டமாகையாலே உபாதேயமாகமாட்டுமோவென்கி
ற ஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு இந்த சரமஶ்லோகஸ்ய

ஸா-க|| தாத்பர்யவர்ணநயா நவ்யாக்யாஸம்பந்தாவிரோதஸ்ய ஸர்வ
நாமார்த்தாநுஸந்தாநம் ப்ரவேஶிதஸ்ய. (தந்துகப்பன்) ப்ரயோஜ
யதாஸ்யாதிஸ்ய. ஶேஷஸ்ய ஸஜீவஸ்ய ஸ்வரூபாநுரூப
கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகாநாம் ஸர்வேஷாம் நிவ்ருத்தௌ ஸத்யாம் த்ரய
மேவ கைங்கர்யம் ஸித்யதீதி ஸூசயதனேந ப்ரயோஜனமுக்திமா
வ:. உக்தஸ்ய ஸர்வஸ்யாநுஷ்டான ப்ரயோஜனமிதி ஜ்ஞாபயிதுமேவ
ருசிதமிதி ஸாம்ப்ரதாயிகமுக்திரிதி சரமஶ்லோகஸ்ய ஸா
ரிகயா ஸங்க்ரஹம் (ஸங்க்ரஹாந்தரம்) (ஸகலம்) ஸர்வதேவ
யாவதேதஸ்ய. ப்ரயோஜனமிதிவாக்யஸ்ய. (ஸர்வஞ்ஞம்) ஸர்வஸ்வ
ஸ்ய ப்ரஜதஸ்ய. ஸதேந ஸகலஸாரஸ்ய ஸங்க்ரஹீத:. உபாய
ஜ்ஞானந்த்ராநாஶேவ ஸிஷ்யஸ்ய காயகாரத்வாயகார்த்தவ்யஸ்ய

௭௦|| ஏகம் ஸர்வஸ்வபூதம் ஶ்ரியா ஜுஷ்டம் ஸமாஶ்ரிதை: |
அபேதஶோகைரேவாயம் ஶ்ரயம் பந்தா ஸமாஶ்ரித: ||

குறிப்புடன் மேவுந் தருமங்களின்றி யக்கோவலனார்
வெறித்துளவக்கழல் மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து

ஸா-ஸ்வா|| ஜாதம் ஏதாவதா ஸர்வம் ஏதாவதா மதமென்கிறார் (ஏகமிதி) (ஏகா)நாநாவிதத்யாஜ்யோபாயநிவ்ருத்தம். ஏதேன ஸர்வஸ்வம் ஶ்ரியா ஜுஷ்டம் ஸமாஶ்ரிதை: ஶரணாகதை: ஏதேனாபேதஶோகைரேவாயம் பந்தா: ஶ்ரேயோஸாதநமிதி ஸர்வ ஶாஸ்த்ராணாம் ஸாரதம: ஸுஶிக்ஷிதஜநாநாம்.

இப்படி ஶோகம் என்று ஸர்வ காரஶோகநிவ்ருத்தி சொன்னது கூடுமோ, அர்ஜுனனைக் குறித்து ப்ராப்தகாலமாய்க்கொண்டு உபதேஶிக்கவேண்டியுமாயும் இந்தஶ்லோகம் ப்ரவ்ருத்திக்கையாலே ஶோகநிவ்ருத்தி ஸர்வாதிகாரமாகக்கூடுமோவென்கிற ஶங்கையை பரிஹரியா நின்றுகொண்டு சரமஶ்லோகார்த்தத்தை ஒருபாட்டாலே ஸாரஸங்க்ரஹமாக ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (குறிப்புடனிதி) (குறிப்பு) அவதானம் குறிப்புடன் அவதானத்தோடே கூட (மேவும்) அனுஷ்டிக்கும் தான. (தருமங்களின்றி) கர்மயோகஜ்ஞானயோகபக்தியோகாதி உபாயாந்தரங்களன்றிக்கே அகிஞ்சனனென்றபடி. இதற்கு விரைந்தடைந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். (அக்கோவலனார்) "பரித்ராணாய ஸாதூநா"மென்று ஸாதுபரித்ராணார்த்தமவதீர்ணனாய் வந்த கோபவேஷதரனான ஶ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய (வெறி) பரிமளவத்தான. (துளவ) திருத்துழாயையுடைய (கழல்) திருவடிகளை என்றபடி. (மெய்யரணை

ஸா-வி|| பூர்வோக்தார்த்தாநுவாதபூர்வகம் ஸ்ம்ருதிஸ்தம் ஶ்ரீயாஜுஷ்டமிதி த்ரி ஶ்ரயணீயதாயாஸ்ஸர்வஸ்வாதிஶயலக்ஷணம். ஏதேநாதித்ரயஸ்ய உக்தி: அபேத ஶோகேதிப்ராபகத்வஸ்ய உக்தி:. ஸ்வ ஸம்பந்தீநாம் ஸர்வஸாதநப்ரதசரமஶ்லோகார்த்தஸங்க்ரஹாயாஸாவிஹாதி (குறிப்புடனித்யாதி) (குறிப்புடன்மேவுந்தருமங்களின்றி) ஸாவதாநாநுஷ்டேயதயா வேதநாஸிஸ்ஸர்வயோகாத்யமர்வகம். (அக்கோவலனார்வெறித்துளவக்கழல்)'ஸர்வஷ்டாதேவகோபாநாம் விஸாதாவரயம்| மம ஏதேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் வ்ரஜேத்ஷட்க'' இத்யாதிஷு ஸர்வஶரண்யதயா விஶ்வஸ்ய கோபாலஸ்ய நிரதிஶயஸௌகந்த்யவதீஶ்ரீமத்க்ருதஶரண. (மெய்யரணென்றுவிரைந்தடைந்து)
"ப்ராப்தகாலமேவ ஶரணாகதிநாஶம் ஜ்ஞாநதேவதிதேவ| ஶரணாகதிர்ஶம் ஸாதோ தத்வ"த்யாத்யுக்தத்ரய ஸத்தேதத்ரவ ரக்ஷகா

௨௰|| பிறித்தவினைத்திரள் பின்றுடராவகையப்பெரியோர்
மறிப்புடைமன்னருள் வாசகத்தான் மருளற்றனமே. (௩௯)

ஸா-நீ|| ன்று) பராங்முகராய மென்று அப்ராப்தராய மென்று. (விரைந்து) விஸ்வஸித்து. (அடைந்து) சரணமாகப்பற்றி. (பிரித்த) விஸர்ஜிக்கப்பட்ட நசிப்பிக்கப்பட்ட. (வினைத்திரள்) க்ருத்ஸ்நபாபமுமென்றபடி. (பின்துடராவகை) திரும்பவும்வாராதபடி. பண்ணினகிருஷி ஶேஷம்: (அப்பெரியோர்) வேதாந்தங்களிலே ஸர்வஜ்ஞராக ப்ரஸித்தரான ஸர்வஜ்ஞன ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய. (மறிப்புடை) மறிப்புவளைத்துக்கொள்கை வஶீகரிக்கை என்றபடி. (உடை) உடைய (மன்) த்ருடமான (அருள்) க்ருபாவாசகத்தால் "மோக்ஷயிஷ்யாமி மாஶுச:" என்கிறஶ்லோகத்தால் ஸர்வவஶீகரண ஸமர்த்த ஸத்ருஶ தமஸ்க்ருபாபரீவாஹ சரமஶ்லோகத்தாலே இதனாலே வந்த நாதத்வமென்று இந்த ஶ்லோகமென்று கருத்து. (மருளற்றனமே) மருள் அஜ்ஞானம் அற்றனம் இல்லாதவரானோம் அஜ்ஞானந்தீர்ந்து தத்வோபதேஶ ஶோகந்தீர்ந்து நிஸ்ஸம்ஶயராய் நிர்பரராய் நித்யஸந்தோஷராய் நின்றோமென்கை. இப்படி சரமஶ்லோகார்த்தமாக விவக்ஷிதோபாயம் ஜ்ஞாதவ்யமென்று நிர்ணயமுண்டோ, ஸகலஶாஸ்த்ர ஸாரார்த்தமாகவும் அறியலாகாதோ, கிஞ்ச "ஸர்வ வேதஶாஸ்த்ரார்த்தோ யோ ஹ்யர்த்த: ப்ரதிபாதித:" என்று ஸர்வோபாய ஸாரமாயமென்று சொன்னதுதான் கூடுமோ, வேதாந்தவ்யவஹாரம் பண்ணுகிற ஜ்ஞானிகளுக்கு ஸம்மதமாகவேண்டாவோ

ஸா-கா|| விதிஸ்வாரஸ்ய ப்ரதிபத்தி. (பிறித்து) பராங்முகி (வினைத்திரள்பின்றுடராவகை) பாபராஶியான பாதக அபரஞானமென ஸம்பந்தஸ்யாபத்யா நரகயாத்ராத்ம்ய கத்யம். (அப்பெரியோர்மறிப்புடைமன்னருள்வாசகத்தால்) "தம் தேவதாநாம் பரமஞ்ச தைவதம், நதத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே, நதஸ்யேஶே கஶ்சந தஸ்ய நாம மஹத்யஶ: பரம்பராணாம் பரம்பராத்மா, பாவகாதிவிஜேதா ஸர்வோபநிஷத் வாதாரவிந்தாவிஷ்ட விஷ்வக்ஸேநம் | தத்த்வம் ஜ்ஞாயமானேந்த்ரிய ப்ரதிபத்யர்த்தம் க்ருதநிஶ்சயாத்" இத்யாதிஷு ஸர்வேஶக்ருஷ்ணதயா ப்ரதிபாதிதஸ்ய பகவத: "தத்ஸாமாந்யஸம்ப்ரதாயம் நத்யஜேத்" இதி ஶ்ருதி தத்ஸம்ரக்ஷணேச்சதிபராஸ்வதத்வேநாந்யஸ்மிந் ஸ்ரீமதயா ஸ்வயாத்ஸ்வாதந்த்ர்யேண சரமஶ்லோகேந (மருளற்றனமே) நிஸ்ஸம்ஶயாஸ்ஸ்ம: அதஏவ வீதஶோகாஸ்ஸஞ்ஜாதாஸ்ஸ்ம இத்யர்த்த:. ஶ்லோகத்வய சரமஶ்லோகாத்மகத்ர்விதீயம் தமஸ்ஸோபாஸநாத்மகத்வே ப்ரதிபாதிதஸ்ய பரமபுருஷார்த்தஸ்ய ஸர்வாத்மநா ப்ரஸாதநீயம் ப்ரபம்ஸஞ்ஜீதி தஸ்ய ஸர்வேஷாம் சரமஶ்லோகாத்மகஸ்ய ஸகலவேதாந்தார்த்தஸம

௨௦ || வ்யாஸாத்யைரப்யவேக்ஷ்யம் ஹநிமா ஹருதஷ்யம் ஹரேர்த்தம்
ஶ்லோகஞ்சைகம் லோகவேதப்ரவீவிஶ்வாஸிதாஸ்யம் விதாஸ் |
யேஷாம் சக்திஷு சக்திஸம்யமவிதே: யோகவாநத்ர ஸந்தி

ஸா. டீ || ஸமஜ்ஜமாக ஸித்தாந்தரஸ்யருடைய சரமஶ்லோகவ்யாக்யாநமும் உபாதேயமாகப் ப்ரஸம்கியாதோ, கிஞ "நாநுமோதயா" இத்யாதிநா ஸக்திவ்யதிரிக்தோபாயநிஷேதாத் வேதவிருத்தமானவிந்த சரமஶ்லோகார்த்தம்போபாதேயந்தானுமோ இத்யாஶங்கையை பரிஹரியாநின்று கொண்டு சரமஶ்லோகார்த்த ஸங்க்ஷேபத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வ்யாஸேதி) வ்யாஸாத்யை: மஹாபாரதம் ஸம்ப்ரதாயை: தஸ்ய ப்ரயோஜனம் கரஸ்தஹநிஹ: பௌராணிகாதீநாம் ப்ரயோஜன ஸங்க்ரஹ வேதி யதா கரஸ்தஹ ஸெஸ்ய ஸமவதாரபாதேயஸ்வம் ஹ்ருதஸ்யவத் தயா சரமஶ்லோகேஷி ஸமவதாரஸ்தஹ்ருதஸ்ய கதஞ்சாஹித்தம் உக்தம் "த்ரிம்ஶத்யோமாஹ த்ரிசதம்"ஸ்திதவத் சரம: மீதாஞ்சஸ்தஜதி யாவத். தா "வேதேஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் புராணேஷு ச வைஷ்ணவம் | பாரதே பகவத்கீதா தர்மஶாஸ்த்ரேஷு மானவம்" இதி ஸம்ப்ரதாயஸ்த்ரீஸ்த்ரமேவ மீதாஶாஸ்த்ரஸாரதயா ஸம்ப்ரதாய ஸ்ருஷ்டம் ஶ்லோகஞ்சிதிவாக்யம். (ஶ்லோகஞ்ச) சகஸ்ராத்யாயம் பரோக்தம் நாயகநிஸ்ரீபாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாய: லோகவேதப்ரவீவிஶ்வாஸிதம் வாக்யம் யஸ்ய தம் தயாஸ்ஸ்தம், விதா: லோகஹி பாரமார்த்திகபி ஶரணாகதம் ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய "த்யக்த்வா தேவம் ஶரணம் ஸ்ரீவ வேதோ, தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:, தஸ்மாந்ந்யாஸ ஏஷாம் ப்ரபந்நாநாம் ந ஹி தீவ்ர புஷ்டீ"த்யாதௌ ப்ரபந்நமோக்ஷஸாய நஶ்வராநேந லோகவேதப்ரவீஸம்விஶ்வாஸிதோயம் சரமஶ்லோகார்த்த:. யதா லோகவேதந லோகோஸ்தஜதி வ்யாஸ்தஸ்த்ர ஸ்ம்ருதிர் ச்யதே. ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸம்விஶ்வாஸிதார்த்தம் விதாபிதம்யார்த்த:. ஶ்லோக ஶ்ருதிவிஹிதஸ்வார்த்த விலக்ஷணோபாயஸ்ய "நாநுமோதயா" இதி நிஷேதஸ்ய தாநவ்யதிரிக்தோபாயநிஷேதபரத்வாத் ஶ்ருதிவிரோதாபாவேந ப்ராமாணிகஸ்ய சரமஶ்லோகஸ்ய ஸங்க்ஷேபம் ஶ்லோகேந ஸாரேந்த்ரஸ்தார்ஸ்யம் ஸம்வததே. (யேஷாம்) பரமாசார்யார்த்த

ஸா-கா|| யதி (வ்யாஸாத்யைரித்யாதிநா) ஸ்ரீமஹாபாரதஸாரம் பகவத்கீதா தத்ராபி சரமஶ்லோக: ஸாரம் ஸாரமிதி ஸம்ப்ரதாய நாஶாஸ்தேஸ்த்ஸ்ய ஸாரஸங்க்ரஹ உபதேஶ வைராக்யம் ஹ்ருதிஸ்த்ராபி பகவத்வீகாரஸாதநஶ்ரேஷ்ட்யார்த்தகஸ்தஹ தாத்பர்யகதிஹாவ:. (லோகவேதத்யாதி) "யஜேத்ஸவிதயா காம்ய" இத்யாதிஷு "ஸர்வம் தமோஹயே" இதி வேதிக, லௌகிகவாச

ஶ்லோ || ஸர்வஸ்வமேவ ஸர்வஜநகஸ்ய தஸ்ய ஸ்ரீஷாஸ்த்ரஸங்க்ரஹம் ||

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஸாரஶ்லோகாதிகார: ஸப்தத்ரிம்ஶ:

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய * வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
பதவாக்யயோஜநாஸஹ்ருதீயம்.

ஸா-தீ || நாமோக்திரேவ ஸர்வஸ்ய தஸ்ய விஶிஷ்டவிதி: தஸ்யாப்ரஸ்தாவ வக்திஹேதுத்வம் உக்திரூபேண ஸர்வபூர்வக ஸ்ம்ருதத்வ ப்ரதிபாதநவிதிர் வப்தும் ஸ்தோத்ரோத்த: ஸர்வாப்த வக்தி திவஸ ப்ராப்திகாரம் (உக்திஷு) ஸ்வ ஸந்திஷு "புகலொன்றில்லாவடியேன்-உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" நமஉக்தி நிஷ்டாஷ" த்யாதி ஸந்திஷு ஸாரஶ்லோக ப்ரதிபாதநத்வாத். அதோ ஶ்ரீமாந் ஸர்வஜந ப்ரஸித்தி: ஶரணமிதி ஶரணவேதோபாயர் ஶரணாகதிஸ்வரூபம் விதிவ்யாபாராஸ்வாவ் இதி ஸமீசி. ஶ்ரீஶ ஶ்ரேய வேதத்ரய வ ஸூத்ரவியோ ஶாஸ்த்ரே. (ஸர்வஜ்ஞத்வம்) சதுர வாஸுதேவஸ்ய ப்ராப்யத்வேநாபி சதுர்வர்த-வேணு ஶ்ருதி ஸூத்ர த்ரிணாம் ஸாரஶ்லோகாதிகரணம் சாவதீ ஸமீத் ஸாரம் சஸாத்ரம் ஸர்வஸ்வ ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வம் வேதாந்த விஶ விஶேஷஜ்ஞஸாரஸ்ய ஸங்க்ஷிப்ய ஸர்வஸ்ய ஜாதத்தி ஸ்வாஸ்ய த்ரயஸ்ய நித்யம் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஶ்ருதி ஸூத்ரத்ரய ஶாஸ்த்ராதி ஸதாமவிஸ்ம்ருத்ய ஸமாஹ்ருதய ப்ராப்யஸ்யாவேண ஸமாகமந ஸஞ்ஜாதிவேத ஸங்கோசப்ரஸங்க ஸமாதீநஶ்ரீம்

ஸா-கா || ஶ்லோகத்ரயஸ்யார்த்தவ் இத்யர்த்த:. (தேஷாமித்யாதி) விஶேஷாம்ஶத்ரயம் ஸர்வஸ்வ ஸம்ப்ரதாயா ஸங்க்ஷேபம் ஸர்வேஷாம் ஸமாஶ்ரயணாய பவதி. ததா ஸாரஶ்லோகஸ்ய நிஷ்டாநாம் வாக்ய ப்ரதாநஸ்ய நிஷ்டாம் ஸர்வஸ்ய ஶுக்திஸ்வாஹித்ய ஸ்த்ரம். ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸாரஶ்லோகஸ்ய நிஷ்டாநாம் ஸிக்ஷ்யதே ஸத்யத்வா உபலக்ஷணேநேஷ்டம் வேதநாவேஷ விஶேஷநவஸ்ய ஸ்வபாவேந ஸ்வவேதாந்தஸ்ய ஸ்ம்ருதிஷு ஸர்வே ஸவஸ்ய ஹவஷ்யாஹித ஹவ்யகஸ்யத்வாஹவநீயத்வம். ஶ்ரீஶ்லோகேந

சுசுசு ஸா-தீ ஸா-கா வ்யாக்யாத்வயஸஹிதே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே.

ஸா-தீ || கம்பராமிநஜதி யாவக்தே கேவநாஸ்வாவாயுர் விதாஸி த்ரயம். ஜகதீணாமவ்யக்தஜ்ஞாநமிதேதாயமேஷு. வாமமேஶாகஸ்யாவி வ்யமாணேஷு ஸாராஹம்துக்வாகதந்தவைமேநவாயமேஷு ஶுவாயு ஸகாமாகஜ்ஞாதவ்யஉதிஹாவ.

இதி ஸ்ரீமாத்ரேய க்ருஷ்ணார்ய தநயேந தத்வார்ணவேதேயாம்
வாராஹ வஞ்ஜீகேண ஸ்ரீமத்வேதாந்தாசார்யநாமஜமாதெஷிக
கடாக்ஷலப்தவேதாந்தரஹஸ்யஜாதேநமோவாலவாஸேந
விரசிதாயாம் உத்தரஸாரஸ்வாதிந்யாம் வாமமேஶாகாயீகார
வமேகா நத்ரம்ஶ ||

ஸா-கா || ஶிரஃகம்பவஞோ ஹவஞ்த்ரமேஷு. வமேவ ஶம்ஸஞ்திய யாவஜீவஷ்டிதா ஜாநீயாஸ்தயேஷாம் மாணாநாஸமாநாக விக்ருத மநஸ்ய ஹவஞ்தீஹாவ.

இதிஹாஸாரஜகாமதிகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸமாமேரோவாதேண
ஸ்ரீநிவாஸேநவிரசிதாயாம் ஸாரவ காஶிகாயாம்
வாமமேஶாகாயீகாரஃ ||

ஸ்ரீ:

ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரம்

ஸா-நீ || இப்படி பூர்வாதிகாரத்திலே ஸம்க்ஷேபத்தில் ஸாரதமமான 'ஸர்வஸ்வம்' என்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தின் தாத்பர்யத்தை ஸம்ப்ரதாயத்திலே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னது கூடுமோ, ப்ராஹ்மணனுக்கு அத்யாபநம் ப்ரயோஜநார்த்தமானபடியாலே ஸர்வஶிஷ்யவிஷயத்தில் உபதேசம் ப்ராப்தமென்று ஸம்ப்ரதாயத்திலே என்று விசேஷக்ரஹணங்கூடுமோ, "ஸம்வத்ஸரவாஸிநே" என்று விசேஷவிதியாலே ஸஹஸ்ராஸங்க்யாதிரிக்தவிஷயா ப்ரயோஜநாபாயநியமவிதாநமென்றில் "ஶாஸ்த்ரமிதமுபாஸ்யா விப்ரா ஸேஷ்டவே ப்ரயச்சநவா" என்கிறது விரோதியாதோ, அது ஸத்ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தநவிஷயமென்றில் "ப்ரவயா நிஷ்ப்ரஹாவதே" என்கிறது விரோதியாதோ, கிஞ்ச "ஸம்வத்ஸரப்ரவாஸிநே" என்கிற விதியாலே ஒரு விஷயத்திலும் ஸர்வதா ப்ரதாநங்கூடாமையாலே ஸம்ப்ரதாயத்திலேதான் உபதேசங்கூடுமோ, "யாத்ஸாத்ஸார்ஜநம் ப்ரஜா வித்யாஸம்ஸ்தாப்ரஜாக" என்கையாலே கூடுமென்றில் அப்போது ஶிஷ்யஸாமாந்யவிஷயத்திலே உபதேசிக்கவேண்டுகையாலே ஸச்சிஷ்யர்களுக்கென்று விசேஷாபாதானங்கூடுமோ, அவிவ ஸச்சிஷ்யர்களென்றது "ஸமேதம் ததாவிதாஸ:" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவானை என்றால் உபதேசம் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, ஸம்ப்ரதாயத்தின் தாத்பர்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பார்களென்று சொன்னால் ததிதர ரஹஸ்யார்த்தங்களை அஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிக்கலாமென்று அர்த்த ஸஹம் வாராதோ, ததிதர ரஹஸ்யார்த்தங்களை ப்ரஸ்தாவயோக்யநாகளாலும் அப்யஸிக்கலாமென்றும் ப்ரஸங்கியாதோ, ஆசார்யர்கள் உபதேசிப்பார்களென்று உபதேசாநுஷ்டானவிசி மாகையாலே அதிவிஸ்த்ருதசித்தஜ்ஞ ப்ரஸ்ய ஞாயநமும் வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ, கிஞ்ச பெரியவாச்சான்பிள்ளைமுதலான ஸ்ரீஸாஷ்யகார ஸம்ப்ரதாயஸ்க்ருத க்ரந்தங்களிருக்கையாலேயுமிந்த க்ரந்தம் ஸாதாரணம் வ்யர்த்தமன்றோ, அவிவ ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேசிப்பர்களென்று ஸாத்யத்துக்கு தத்ஸாத்யமானவனுக்கு தத்ஸாத்யமென்று கொள்ள

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

௨௭ || கதிபயபணிதிஷ்வாராத்யம் யாமவத்யம் த்ரயாந்த
ச்ருதவிவித பரீக்ஷா சோதிதே ஸ்வாவகாசே |

ஸா-நீ|| வேண்டுகையாலே ஸமாத்யகாருந்திலேல உபதேஷ்டா இல்லாமை யாலேயும் மந்தக்ஷமங்களையும் ப்ரஸம்ஸியாதோ, ஆசார்யர்கள் உபதேசித்தால் "ஸாரா ஸாரம் காமயஜீவாநுக்ஞம் ப்ரஸந்நமோமயேஷ| ஸுப்ரகாஸப் காஸாஸ்யாம் கதிபேத ஸம்பதாயாஷ்" என்று நிஷ்டாஸாநியும் ப்ரஸம்ஸியாதோ, இத்யாதி ஸஹஸ்ரவியஸாங்கைகள் பெறக்க அணிவ்ருத்த்யம் ஸம்ப்ரதாயப்ரியாஸாமத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யம்ஸிஷ்ய க்ருத்யம் தத்ஷணம் ஸாம்ப்ரஹேணாபதேஸ்யாங்கள் முதலான வஷயங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கக்கடவருய் ப்ரயமாசார்யக்ருத்யாயிகாரத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யத்தை விஸ்தரேண உபபாதியாநின்று கொண்டு அயிகாராங்கத்தை ரூபஸங்கஷேபத்தாலே மொகாவாரத்தையும் த்ருஷ்டாந்தமாகப்ரகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு ஸ்லோகத்தாலே ஸம்க்ரஹிக்கிருர் (கதிபயபணிதி) (த்ரயாந்த:) "ஸம்ஸ்யபாரோஹாவநஸ்யமேஸ்ய நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே மஹதோ மஹீயாந்" நித்யாஸ்வாநத்ரயவத:. (ஆத்யா) ஸநாதிவிஸா. (திவ்யம்) ரஜஸ்தமோரஹிதம் பாஸவஸ்வமயம். (யாம) பரமபதம். (கதிபயபணிதி:) கதிபயைர்வாக்யை: ஸேநந "பாத்ரஸ்யாத்ஜ்ஞாநஜ க்ருத்வா விஷ்ணுஸம்பஜஸப்ரஜேஸ, விதியெவ ஸமம் காமம் தவ்யம் ப்ரஹ்மவாதிநே" த்யாதிகம்ஸந்தேசே. (ஆயதி) ஆசார்யர். (ச்ருதவிவியபரீக்ஷாசோயிதே) "ஸம்வத்ஸரம் தததர்த்தம்வா மாஸத்ரயமதாபிவா | பரீக்ஷ்ய விவியோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோவதேத்" இத்யாதௌ ச்ருதா: விவியா: ஸதிக ப்ரஷ்ணாத்யஹரண ஹோமயேநாரக்ஷணம் ப்ரணாதிரூபேண விவியா: பரீக்ஷா: தாபிஸ்சோயிதே நிஸ்தூமலே. கத்யத மௌரப நோதகவிவியதிர்த்ரிணீஹஸ்ராதிபி: சோயிதே (ஸ்வாவி) ஸ்வஸம்ஸர்க்கவாத்யஷ்டாங்கயோக்ராஸ்ஸாகஸ்வாஸ்த்யக்தி:. (பாத்ரே) பாத்ரஸிஷ்யாதௌ

ஸா-கா || ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸ்யஸம்ஸ்யக் நிரூபணேயமதிகாரே ஆசார்யர்கள் ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிப்பார்களித்யாசார்யக்ருத்யம்ஸம்ப்ரகாரம் நிரூபயதி தத்ர "பாத்ரஸ்யாத்ஜ்ஞாநஜ க்ருத்வா விஷ்ணுஸம்பஜஸப்ரஜே" இத்யாத்யர்த்தப்ரகாரேண ஸரீரவியோகாநந்தரம் ஸத்யக் சோயிதாய ஸச்சிஷ்யாய ஸம்ப்ரதாயபரம்பராகதஹஸ்யத்ரயார்த்தம் உபதேசித்தாரஹ(கதிபயபணிதிர்த்யாதிநா) "த்ரியாமகேஸவேநஷ" இதி நிவேணுகேஸியாமா ஸ்ரீநாராயணம்: "திவ்யம் ஸ்தாநமஜாரஷ ப்ரபேயம் ஹ்ருவிஜ்ஞேயமாமமேமஹ்யமா த்யம் | ம்ஹ ப்ரஹோராக்ஷவாக்ஸ்தாந ப்ரவேஸாந கமெல கமெல ஜாயமாநஸ

२३ ॥ अनवमगुणशालाया [illegible]
प्रदिशति निरवद्यं सम्प्रदायप्रदीपम् ॥

सा° नी° ॥ [illegible] दीपयति. [illegible] (अनवमगुणशालायाम्) वक्ष्यमाणसर्वोत्कर्षादिशालायाम्. [illegible] (निरवद्यम्) [illegible] (सम्प्रदायप्रदीपम्) [illegible] (प्रदिशति) [illegible] सम्प्रदाय [illegible] श्रीभाष्यकारैः विवरणात् तत्सम्प्रदाय [illegible]

सा° का° ॥ [illegible]

௨௯|| இப்படி "ஶாஸ்த்ரமர்யாதா" என்றும், "தர்மம் ஸமஸ்தஞ்ச ஜ்ஞாத்வா ச விதாநம் ஶாஸ்த்ரம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பூர்வாசார்யர்களை ஸர்வஜ்ஞரான் முதலாக ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாய ஸித்தங்களாய் ஸிம்ஹாஸநம்போலே விஜாதீயர்க்கு ப்ரஸங்கதெரியாத ரஹஸ்யத்ரயார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹேண சேர்த்துத்தாங்களும் அநுஸந்தி

ஸா-நீ|| பேஸஸ்வாத் ஆப்தைஉபதேஶ்யத்வம் வ்யஜ்யதே. இப்படி ஆசார்யனுக்கு ஸஸ்வாத ஆப்த விஶேஷத்தாலே அபேக்ஷிதோபதேஶிக்க வேணுமாகில் விஸ்தரேணாவுபதேஶிக்கிறதோ, ஸங்க்ரஹேணோபதேஶிக்கிறதோ, ஆத்யே பஹுவிதாதிகாரிகளுக்கு வேதாந்தஶ்ரவணாபாவம் ப்ரஸங்கிக்கும், அந்த்யே "ஆர்ஷம் தர்மோபதேஶஞ்ச வேதஶாஸ்த்ராவிரோதிநா | யஸ்தர்கேணாநுஸந்தத்தே ஸ தர்மம் வேத நேதர:" என்கிற ஶாஸ்த்ரம் விரோதிக்கும், கிஞ்ச ஸம்ப்ரதாயாகதார்த்தங்களுபதேஶ்யங்களாகில் ஶ்ரோதாக்களுக்கு அத்யல்பஜ்ஞத்வ விஸ்மரணஶீலத்வாதி ஸம்பாவிதமாகையாலேயதடியாக ஸம்ப்ரதாயோச்சேதம் ப்ரஸங்கிக்கும், அவிஶ ஆசார்யனுபதேஶிக்கவேணுமாகில் அர்த்யப்ராப்தபோஜநகவேஷ "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" என்கிறது விரோதியாதோ, இனி அர்த்யப்ராப்தம் ப்ரயோஜநமன்றாகில் "ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய ந மந்தோபி ப்ரவர்ததே" என்கிற ந்யாயம் ப்ரஸங்கியாதோ, இத்யாதி ஶங்கைகளையும் பூர்வோக்தஶங்கைகளையும் விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதிநா அருங்கவருளிச்செய்வர்களித்யந்த) (ஶாஸ்த்ரமர்யாதிதி) "விதாவிரோகஸ்ய ப்ராப்தஸ்ய கவிஸ்ய ப்ரஜ்ஞஸ்ய ஶாஸ்த்ரமர்யாதா" என்று வசநா மர்யாதா ஶாஸ்த்ரே: ஶ்ரேஷ்டா ஶாஸ்த்ரே. (ஸதாசார்யேதி) ஶங்கராத்யாந்தாபார்த்தங்கள் அஸதாசார்யார்த்தங்களென்றும் ஸர்வஜ்ஞரோபஜ்ஞங்களன்றென்றும் கருத்து. இப்படியாகிலிந்த ரஹஸ்யார்த்தங்களிதரர்களுக்கு ப்ரஸித்தியாதேயிருக்கைகூடுமோவென்ற. (ஸிம்ஹ

ஸா-கா|| ஶோகஸ்நேஹயோஸ்ஸாந்நாம்ப்ருவ ப்ரத்யயஸ்ய த்விஷயஸமுத்தபே ஜநப்ரயோஜகப்ரயோஜநாஃஸம்பஶிஷ்யாஜ்ஞமேநந்து ப்ரயோஜந உபதிஶேதிஹாஸ: அந்த்யே ஸ்நேஹஸ்நேஹம் (ஸம்ப்ரதாயப் ஜீவம் ப்ரஜீவகர தத்ஸம்வ்ய பஹாரேஹ தாதயாஸம்ப்ரதாயப்ரவ ர்த்தமதஸ்யாப்பக ப்ரதிபாதக ரஹஸ்யத்ரயம் ப்ரஜீவகேநேத்யர் ப்யதே (ஸிம்ஹாஸநேதி) ஸாமாந்யே ஸௌஹிகாஸ்ஜ்ஞிகாஸ்யாஸாஸ்தஸ்ய யத் விஷயப்ரஸாரணநிவாரணந்தி. ஏவம் ஶ்ரோதே ஸம்க்ரஹீத ஸாசார்யக்ருத்யம் விஸ்தரேணாஹ. (இப்படிஶாஸ்த்ரமர்யாதேத்யாதி) விதாவிரோகஸ்யேத்யாதி: ஶாஸ்த்ரமர்யாதேத்யஸ்ய வ்யாக்யாநம்:

[illegible]

[illegible] போலே இதி) (விஜாதீயருக்கு) [illegible] தருக்கென்றபடி. விஜாதீயருக்குள் கையாலே [illegible] போலே [illegible] தெரியாதென்றபடி (ஸம்ஹ்ருஷ்டமனா இதி) [illegible] மும் [illegible] மற [illegible] ங்களிலே சேர்த்து என்றபடி. (தாங்களு [illegible] இதி) உபதேசகாலத்திலேயும் [illegible] பண்ணி என்றபடி. இதனாலே [illegible] மாக [illegible] சங்கையில்லையென்று கருத்து. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ”“தொண்டற்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள் சொன்னேன், அந்தாதி மேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச்சிந்தாமற்கொள் மினீர்

ஸா-டீ || [illegible] (தொண்டற்கித்) (தொண்டற்கு) [illegible]ர்களுக்கு [illegible]ர்களுக்கென்றபடி. (அமுதுண்ண) [illegible] (சொன்மாலைகள்) [illegible] மாலைகள் [illegible] சொன்னேன் (அந்தாதிகி) [illegible] (சிந்தாமல்) [illegible]ங்களில் யெறையாமல் (தேர்ந்து) இதின் [illegible]த்தை [illegible]த்து (நீர்) நீங்கள் (கொள்மின்)

ஸா-கா || [illegible] (தொண்டற்கித்யாதிநா) தொண்டற்கித்யாதி [illegible]

ஶம்||தேர்ந்’’தென்று ஸ்ரீஸாத்வத பகவச்சாஸ்த்ரவசிஷ்ட காலஸம்வாத ஶா
ண்டில்ய ஸ்ம்ருதி ஸாத்த்விகதந்த்ராதிகளிற் சொல்லுகிறபடியே ஶாஸ்த்ரஜ்ஞ
நாதிபண்ணும்படிக்கீடான ஸாத்விகதாஸ்திக்யாதி குணங்களையுடை
யவராய், “அபயம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்திர் ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி: | தாநம்த
மஶ்ச யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் ||அஹிம்ஸா ஸத்யமக்ரோதஸ்த்யாகஶ்ஶா

ஸா-நீ||பரிஶுத்தியுங்களென்றபடி. உபாத்தவசநங்களில் தோற்றுதவா
த்த குணங்களுமில்லாமல் அநர்த்ததோஷங்களுமுண்டாகில் விஶ்வாஸ
தாநாஸ்ஸம்பியாதோவென்ற வசநங்கள் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞநாதி
பண்ணும்படிக்கீடான உக்தாநுக்தகுணதோஷஸாஹித்யராஹித்ய
லக்ஷணபரங்களென்கிற அபிப்ராயத்தாலேயருளிச்செய்கிறார் (ஶாஸ்
த்ரஜ்ஞநிதி) (அபயமித்யாதி) அத்ர ஸ்ரீமத்பாஷ்யம் ஜ்ஞாநநிஷ்டஸம்
யோகவியோகரூபே த்வம்த்வேஹ்யதாத்மஸம்ஜ்ஞம் த்வம்த்வம் பயம். அநிஷ்
டாகமம். (ஸத்த்வஸம்ஶுத்தி:) ஸத்த்வஸ்யாந்த:கரணஸ்ய ரஜஸ்தமோப்யா
மஸம்ஸ்ப்ருஷ்டத்வம் (ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி:) ப்ரக்ருதிவிவிக்தாத்மஸ்வரூபவிவ
வேகநிஷ்டா (தாநம்) ந்யாயார்ஜிததநஸ்ய பாத்ரே ப்ரதிபாதநம்
(தம:) மநஸோவிஷயேப்யோ நிவ்ருத்திஸம்ஶீலநம். (யஜ்ஞ:) ஃபலா
பிஸந்திரஹிதபகவதாராதநரூபமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாநம் (ஸ்வாத்யாய:)
ஸவிபூதிகஸ்ய பகவத: தத்ஆராதநப்ரகாரஸ்ய ச ப்ரதிபாதக:
க்ருத்ஸ்நோ வேத: தத்அப்யாஸ வேதாப்யாஸநிஷ்டா. (தப:) க்ருச்ச்ர
சாந்த்ராயண த்வாதஶ்யுபவாஸாதே: பகவத்ப்ரீணந கர்மயோக்யதா
பாதநஸ்ய கரணம். (ஆர்ஜவம்) மநோவாக்காயவ்ருத்தீநாம் ஏகநிஷ்டா
(அஹிம்ஸா) பரபீடாவர்ஜநம். (ஸத்யம்) யதாத்ருஷ்டார்தவிஷயம் பூத
ஹிதவாக்யம். (அக்ரோத:) பரபீடாபலக்ருத்சித்தவிகாரரஹிதத்வம்

ஸா-கா||ஶேஷ்ய ரக்ஷகாநாம் ஆசார்யாணாம் ஸம்பவத்குணப்ர
திபாதகவசநப்ரதிதாரதம்யாஶ்சகாரவதித்யர்த:. ஸம்பவத்ராஸ்ய ரக்ஷ
கோக்திரிதரவ்யாவ்ருத்த்யர்திகாபி: அந்தாதிமேவிட்டுஜத்யாதிபூ
ர்வாஶயாதிஶேஷேவகசேகாதரபாயாதி: க்ருதேப பமேஷதிம்
ஹீராதுமமவகுணாதுப திபாத்யதயாவஸ்ராவ்ய ஸாமவதாநாஶேவ
யோயாஶ்சர்த்தவாநு கதாயமயம்வம்ஸ்ருஷ்டியாய தகஶேஷஸ்யா
ப்யவரிக்த்ரமெநாஶேம் ப பஹுஸ்வீகாராஜ்ஞிக்யஶ்ச:. ஸாத்விகதம
த்ராதீதிஷிவ்யபபடூநாதிராதிஶஸ்தாஸ:. ஶஶாதி:,ஸ்வஸ்திக்யாதீத்யாதிஶஸ்தா
த்யு:ஶவஶேவஸமவச்சாயாம் தேவாஸுரவிபாகேநாவிவக்ஷணே
பாத்ராபாத்ரவிவேகாபயுக்தகுணாதோஷாஸ்ஸமபகேதவோ
க்தாஜத்யாஹ. (அபயம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்திரித்யாதிநா) ஸ்ரீமத்கீதாநுஸ
ந்தாநஜநத்ஶேஷம் ஶயம் தஶஸா வோஶயம்ரஜஸ்தவோஸாரதெக்ரோஶநு

[illegible] || ந்திரபைஶுநம் | தயா பூதேஷ்வலோலுப்த்வம் மார்தவம் ஹ்ரீரசாபலம் || தேஜ: க்ஷமா த்ருதிஶ்ஶௌசமத்ரோஹோ நாதிமாநிதா | பவந்தி ஸம்பதம் தைவீமபிஜாதஸ்ய பாரத " என்றும், [illegible]

ஸா-நீ || (த்யாக:) ஆத்மஹிதப்ரதிகூலவிமோசநம் (ஶாந்தி:) இந்த்ரியாணாம் விஷயப்ராவண்யஶூந்யதா. (அபைஶுநம்) பராநர்த்தகரவாக்யாநிவேதநாகரணம். (தயா) பூதேஷு து:காஸஹிஷ்ணுதா. (அலோலுப்த்வம்) அலோலுபத்வம் விஷயேஷு நிஸ்ப்ருஹத்வமித்யர்த்த:. (மார்தவம்) அகாடிந்யம் ஸாதுஜநஸம்ஶ்லேஷார்ஹதேத்யர்த்த:. (ஹ்ரீ:) அகார்யகரணே வ்ரீடா. (அசாபலம்) ஸ்ப்ருஹணீயவிஷயஸந்நிதாவசஞ்சலத்வம் (தேஜ:) துர்ஜநைரநபிபவநீயத்வம். (க்ஷமா) பரநிமித்தபீடாநுபவேऽபி பரேஷு சித்தவிகாரரஹிததா. (த்ருதி:) மஹத்யாமப்யாபதி க்ருத்யகர்தவ்யாவதாரணம். (ஶௌசம்) பாஹ்யாப்யந்தரகரணாநாம் க்ருத்யயோக்யதா ஶாஸ்த்ரீயா. (அத்ரோஹ:) பரேஷ்வநுபரோத:, பரேஷு ஸ்வச்சந்தவ்ருத்திநிரோதராஹித்யமித்யர்த்த:. (நாதிமாநிதா) அஸ்தாநே கர்வோऽதிமாநிதா தத்ரஹிததா. ஏதே குணா: தைவீம் ஸம்பதமபிஜாதஸ்ய பவந்தி. தைவஸம்பந்திநீ தைவீ தே

ஸா-கா || [illegible] ஸத்த்வஸம்ஶுத்தி: (ஜ்ஞாநயோகவ்யவஸ்திதி:) ப்ரக்ருதிவிவிக்தாத்மஸ்வரூபநிஷ்டா (தாநம்) ந்யாயார்ஜிததநஸ்ய [illegible] "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி" [illegible] (த்யாக:) [illegible] (ஶாந்தி:) [illegible] (அபைஶுநம்) பராநர்த்தகரவாக்யாநுக்தி: (தயா) ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரது:கநிராசிகீர்ஷா (அலோலுப்த்வம்) விஷயேஷு நிஸ்ப்ருஹதா (மார்தவம்) ஸாதுஜநஸம்ஶ்லேஷார்ஹதா (ஹ்ரீ:) அகார்யகரணே வ்ரீடா (அசாபலம்) ஸ்ப்ருஹணீயஸந்நிதாவவிக்ருதத்வம் (தேஜ:) துர்ஜநைரநபிபவநீயத்வம் (க்ஷமா) பரேஷு சித்தவிகாரராஹித்யம் [illegible] விக்ருதத்வம் (த்ருதி:) [illegible] (ஶௌசம்) [illegible] (அத்ரோஹ:) பரேஷாம் ஸ்வச்சந்தவ்ருத்த்யநிரோத:. [illegible] (நாதிமாநிதா) [illegible] தைவீம் ஸம்பதமபிஜாதஸ்ய பவந்தி [illegible]

ரம்|| ப்ரீயந்தே தேவதாஸ்ஸர்வா: | விஷ்ணுபக்திபரோ தைவ:'' என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட தைவப்ரக்ருதிகளுக்கு "ஸம்வத்ஸரம் ததர்த்தம் வா மாஸத்ரயமதாபி வா | பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை: க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத் || யத்ருச்சயோபஸந்நாநாம் தேஶாந்தரநிவாஸிநாம் | இஷ்டோபதேஶ: கர்த்தவ்யோ நாராயணபராத்மநா'' இத்யாதிகளிற்சொன்ன பரீக்ஷாதிகளும் ஜ்ஞாநநிஶ்சயபூர்வகமாக "ஶ்ராத்தாநுவ்ருத்தஸந்துஷ்ட ஸ்துதே வக்தவ்யம்'' என்னலாமவஸ்யயிலே ஸுஷ்டுக்ஷணமாக வெளியிட்டு, ஸம்ஸாரபீதாதி ஶாஸ்த்ர க்ருபயைவாவஸ்யே

ரஞ்ஜநீ || யா:ஸம்ஸ்காராஜ்ஞாநாவதீர்ணஶ்ரீ: தேஷாம் ஸம்ஸாரஸாகர ஸமுத்தாராஜ்ஞாநாவ்ருத்திரேவ தாத்பர்யஜாதஸ்ய தாத்பர்யஸ்ய க்ருதக்ருத்யஜாதஸ்ய தாம் நிவர்த்தயிதும் ஜாதஸ்ய ஸங்கத்யர்த்த இதி. (பரீக்ஷ்யேதி) ஸத்ஸு பரீக்ஷ்ய ஸாதநாதிபிர் விவிதோபாயை: நிஸ்ப்ருஹ: பரிநிஷ்டிதம் யத் தமேவ நிஸ்ப்ருஹோ ஸ்நேஹவஶக்ருபயா ப்ரஹஸ்ய ததோக்தம் வதேத். அத்ர விஶேஷமாஹ (யத்ருச்சயேதி) தேஶாந்தரநிவாஸிநாம் நாராயணேந ஸௌகர்யம் ஸஜ்ஜாதம் யத்ருச்சயோபஸந்நாநாம் அபரீக்ஷ்யாபி இஷ்டோபதேஶ: கர்த்தவ்ய இத்யர்த்த:. (ஶ்ராத்தாதீதி) ஶாஸ்த்ரோக்தம். ப்ரஹஸ்யார்த்தம் ஶ்ரவணாநந்தரம் ஶ்ராத்தாதௌ ஸந்துஷ்ட: ஸம்பந்தி: ஸ்நேஹம். ததேவ வக்தவ்யம் க்ருபயா. யதா க்ருஷ்ணாயாம் ஶ்ரோதாபிஷ்டாநந்தரம் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞோ ஸம்பந்தி: இத்யர்த்த:. (ஸுஷ்டுக்ஷணமாக) மூணும்பேரில்லாதவிடத்திலே (வெளியிட்டு இதி) ஸம்ஸாராபோதபவாப்யர்வபஶிஷ்ய ஶாஸ்த்ரப்ரயோஜநகுஹ்யாதிஸாரத்திலே வெளியிட்டென்றபடி.(ஸம்

ஸார க|| யஶ்ஶ்ரோதாராம்ஸம்ஸார ஸாகரஜ்ஞாநாவ்ருத்தி: தாத்பர்யவ்ருத்த்யஜாதஸ்ய ஸங்கத்யர்த்த:. பாராமேஷ்வம்ஸியகஸ்ய "ஶ்ரீமம் ஸம்ஸ தாஜ்ஞாயம் தத்காலேநாஹமயமே'' த்யாதிக்ஷேத்ரவிஸம்வாதா வேஜ்ஞாநஜ்ஞஸ்யாதித்யேதாக்தா (ஸம்வத்ஸராதித்யாதி) தத்ரதேஶாதாம த்யாவேத்வா வியக்ஷம் ஜ்ஞாதம் ஶக்யதித்யாஹ. (யத்ருச்சயேத்யாதிநா) ஜ்ஞாநவ்ருத்திரிக்தவ யோஜநராஹித்யேநேத்யர்த்த: (ஶ்ராத்தாதநந்த ஸந்தோஷ இதி) ஶ்ராத்த ஶ்ரவணம் தஸ்மாதநந்த ஸந்தோஷ ஸத்வ்ருத்திரி த்ரேஷிஷ்ய ரஹிதஜத்யர்த்த:. ஜ்ஞாநாஸம்ஸாரவதேஶ வ்ருத்திரிக்த த்ரயிதவ யோஜநேந்ய விரக்தஜதியாவஸ (ஸம்ஹஜத்யாதி) யாதிக்க ஶ்வ ப்ராயேண யதிராத்ஷ்டோநா ஸம்ஹ: க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகஹாவ ஹேத விஷயா நாஹமேவ ஜாஹ்நவீராஜஸ்யாதிவ்யர்தா நிர்க்ருணோஹிதே நாஸ்திநம்பரோமஜமகரம்வாக்யம்பாராஷ்யம் யதா பரவஶாமேக தேநாவிகார: பாராஷ்யம் ஸாய்ஜம கர

ஊந்து ஸா-ஸ்ரீ ஸா-கா வ்யாவ்யாஸஹித ஸ்ரீதேஹ ஹஸ்த்ரயஸாரெ

தேஶவசு | அஜ்ஞாநஜ்ஞாநிஜாதஸ்யவாத்ஸல்யஸம்பதேஶாஸ்த்ரம்” என்றும், விதஸ்தஸ்ஸாஸ்த்ரஸாரம்” என்றுஞ்சொல்லப்பட்ட ஸாஸ்த்ரங்கள் க்ருதிகளுக்கும் மறைத்து சிரியபுமுடையார் சேமித்துவாழுமாப்போலே ரஹஸ்யமாய் வஹிப்பார்கள். இவர்கள் தேஹேந்த்ரியாதிவ்யதிரிக்தராய் நித்யராயிருப்பாரொரு ஆத்மாவுண்டு. இச்சேதநாசேதநங்களிரண்டுமொழிய விவற்றுக்கு ஆச்ரயபூதராய் சேஷியாயிருப்பாரொரு பரதத்த்வமுண்டு இப்பரதத்த்வத்தையொழிய விவ்வாத்மாவுக்குந்தானும் பிறரும் ரக்ஷகராகமாட்டாரென்று தத்த்வத்தையும், அநாதிகாலமந்தாதியாக ஸம்

ஸா-ஸ்ரீ || ஹைதத்ராதி) ஸம்ஸ யாதிதக்ஷவ்யாபநாயயதேபாநாஷ்டாநம். (தேவத:) க்ருத்யாக்ருத்யவிவேககரோவிஷயாநாஹவநிதிஶ்த்தாஹஷத:. (அதிசாநஸ்ய) ஸ்வித்யாஜிநாநாநாமணோஜிசெநாதிசாந:(கோயம்) பரவீபாகர விக்திகாரம். (பாராஷ்யம்) ஸாயுசநாசதெசமகரஸ்வ ஹாவகம். (அஜ்ஞாநம்) பராவரவஸ்துவிவேகதா. ஷதெ ஸ்வஹாவா ஸ்ரூ ஸாஸ்த்ரம்ஸம்பதேஶிஜாதஸ்ய ஹவதி. ஸ்ரூஸாராஃ ஹமவதாஜ்ஞாதிவ்யக்தி ஶீலாஃ. யதா ஸாத்விகதந்த்ராதிகளிலே சொல்லுகிறபடியே ஐத்யஸ்ய தெய்வ க்ருதிகளுக்குமறைத்து ஐத்யத்ரயம். இப்படியாகில் ஸர்வாத்மஸாதாரணமாகையாலே பரிதிதமாகையால் பிறருக்குமறைக்கில் அரண்யசாதிதெகேபோலேயாகையாலே அதாஷிகரமாகாதோவென்ற வருளிச்செய்கிறார் (சிரியேதி) (சிரிய) ஸ்ராவ்யமான (சேமித்து) பிற ருக்குக்குடாதே நிக்ஷேபித்து. (ரஹஸ்யமாயிதி) “பொன்னுலகாளீரோ புவனமுழுதாளீரோ”வென்கிறபடியே ஸ்வயம்பாராஷ்டாயமாகவுபதேஶிக்கையாலே “ந யோஜநதேநாதிஶேஷ”ந்ராதிந்யாயவு ஸம மமில்லையென்றபடி. இப்படியாகில் அஸூயாதரான பரசாஸ்த்ர ஶிஷ்யர்களுக்கு அநாவதேஶம் ந ஸம்பவியாதோவென்றவதிகாரிதெஹ தெந விஸ்தரேண ஶ்ரவணார்த்திகளுக்கு விஸ்தரேணாவதேஶிப் பர்களென்றும் ஸங்க்ஷேபார்த்திகளுக்கு ஸங்க்ஷேபேணாவதேஶிப்பர் களென்றும் வ்யவஸ்தையாலே விரோதமில்லையென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவர்களிதி) (அஜ்ஞாநியாகவிதி) ஶரணஜநநமாகவென்றபடி. ரக்ஷித்த ருளவேணுமென்று என்கிறதற்கு ஶரணமாகப்பற்றி என்கிறத்தோடே

ஸா-கா|| ஸ்வஹாவதித்யர்த்தஃ. (அஜ்ஞாநம்) தத்வஹிதபாராஷ்டாயநாதி விவேகஃ(சிரிய)ஶ்ராவ்யத்யர்த்தஃ (சேமித்துவாழுமாப்போல) தேஹ்ய ஹரியிஷ்ஷஸதெயநிக்ஷேபாதிநாஸாமர்த்யங்க்ருஷ்ணாதேஹ்யவிநாஶோத்ர த்ராநாஹவந்யாபெபெநத்யர்த்தஃ.உபதேஷ்டவ்யதீத்யர்த்தம்.தத்ரைவதெ ஶவ்யகாரம்ஜாத்ரகாரக்ஷாயாம்வஸ்ஶ்ரீதேஶநாம்ஸம்ஸ்க்ருதஶ்ரியாணாம் தேஶிஹாஷாவாக்யந ஶ்ராகெநவதஶாஹ. (இவர்களித்யாதிநா)

உபந்யஸித்துப் போந்தவடியேனுக்கு இனியொரு தேஹஸம்பந்தம் வாராதபடி திருவடிகளைத்தந்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ஆசார்யன் ப்ரஸாதித்த சரணாகதிமந்த்ரார்த்தமுகத்தாலே ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவடிகளை சரணமாகப்பற்றி ஆத்மாத்மீயங்களையும் அவற்றைப் பற்றவருஞ்சுமைகளையும் அங்கே ஸமர்ப்பிப்பதென்று ஹிதத்தையும், ஆசார்யன் காட்டிக்கொடுக்கக் கைக்கொண்டவெம்பெருமானினி நம்மை யொருபடிக்குங்கைவிடானென்கிற தேற்றத்தோடே யிங்கிருந்த காலம் பகவத்பாகவதகைங்கர்யமான நிரவத்யாநுஷ்டானவ்ருத்தியோடே நடப்பதென்று ஆசார்யக்ருத்யத்தையும் ஸம்க்ரஹமாக முமுக்ஷுக்களுக்குச் சுருங்கவருளிச்செய்வர்கள்.

ப்ரமேயஸ்ய விலக்ஷணம் ப்ரக்ருதிதஸ்ஸ்தாபயிதும்ஸவப

ஸா-நீ || உபாயம். சரணமாகப்பற்றி ப்ராப்யமாகப்பற்றிஎன்றபடி. அபயத்தாலே ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கைபண்ணி தஞ்சமாக ஸமர்ப்பிப்பது உபாயம். ஸாத்ரஹாரியிகளுக்கிதி ப்ரபத்தி வெளியிட்டு என்றது விஸ்தாரப்படியென்று கருத்து. (தேற்றத்தோடே) விச்வாஸத்தோடே என்றபடி. (பகவத்பாகவதகைங்கர்யமிதி) பாகவதப்ரம் உபாஸ்யாதக்ருத்யம். இப்படியுமாசார்யக்ருத்யத்தையுமென்று சொன்னது கூடுமோ, அப்போது ஸாக்ஷாத்பகவதுபாஸனத்தை ஆசார்யர்களுபதேசிக்கவில்லையென்று ஹேதுக்கையாலே பகவதுபாஸனத்துக்கநுபதேச்யம் ப்ரஸம்கியாதோவென்கிற சங்கையை உத்தரவாக்யத்தை என்றது உபலக்ஷணதயா ஹேயமுமென்று பரக்ருத்யத்தை யொருவாறு ஸிஷ்யாதிகளுக்கு உபதேசித்தார்களென்கிறவர்த்தத்தை விஷயத்தில் க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தானபூர்வகத்தாலே ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரமேயமிதி) ப்ரக்ருதிதஸ்ஸ்தாபயி

ஸா-கா || இவர்களிதஸ்ய அருளிச்செய்வர்களிதமெநநாஸ்யம். (அந்தாதியாகேதி) பகவச்சரீரவிநாசகாலத்தில் ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் ஜ்ஞானபூர்வகமாதிநாம சரீரஸம்பந்தம் யயாஸ்யாதத்தைம். ஸ்வரூபாநுகூலமாதிநாம தேவமநுஷ்யாதி சரீரவிமுக்தமாக்ஷேண ஸம்பந்தம் "தஜ்ஞானப்ரதிபந்தகம் ஹதிஸம்பந்தம் ப்ரஸ்துதிரூபண்யதா" இதி ஸ்மர்யதே. த்ருதீயஸ்யாஸ்ய நாமதானாஜ்ஞ "ஸம்யோகயோர்வைத்யாதிஹிரண்மநிஷ்டம் இதி. த்ருதீயஸ்ய நமதாநாஜ்ஞா ஸம்யோகோ ஸத்வரணம் தாநீஸ்திரநிக்ஷேப ஸகந்தாவர்த்திநிஹமெயாஹ தரணவதாநீ ஸாநிக்ஷேப ஸக்ருத்ரவ்ருத்திநிஹ தாநிஹவஜிஜாயஸ்வ ப்ரயஸ்வேதஸ் த்ருதீயா ஸ்யாநம்தேநாஸன் ஜொகோநவஸ் உபயத"இத்யாதிஷ்வபி ஆசார்யசரீரஸம்பந்தம் ஜோகாஸத்வேஷாம்ஸம்பந்தாச்சரீரஸம்பந்தாஸ்திஹாவ:. (ப்ரமேயஸ்யேதி) (ப்ரமேயம்) பகவத்வம் ஜீவாத்மதிசேஷம் (தஸ்வரூபம்)

ஶ்லோ॥ ஸ்வஸ்மிந்நாத்மபராந்யாஸம் ஹித்வா த்வம் தத்த்வேஷவ்ருத்திபி: ஶுபம்|
இத்தம் த்வத்திதே ப்ரவ்ருத்திந ஶ்ரேயாம்ஸி நிர்ணயம்
ந்யாயேந ந்யாயநாதஸ்ய ந்யுக்தார்த்தாநாம் தேஶிகா: ||

ஸா-நீ॥ இத்யத்ர ஶ்லோகோபஸம்ஹாரவாக்யஸ்ய ப்ரக்ருஷ்யார்த்த்யம். ப்ரக்ருதி தத்பர: ஜீவ: விலக்ஷண: ஸ்வாதந்த்ர்யபரதந்த்ரஸ்வரூபவாதிபி: ஶேஷத்வ விஶேஷணைஶ்ச ரக்ஷ்யத்வேந ஆதீஶ்வராத் விலக்ஷண: வ்யாவ்ருத்த: ஸந்நாவஸேய:. தத்பர: ஜீவாத்பர: பரஸ்வர: ஸ்ரீய:பதி: ரக்ஷக: ஸ ஸ்வாமீ விலக்ஷண: ப்ரக்ருதிஜீவாப்யாம் விலக்ஷண: ஸந்நாவஸேய:. ஸ்வஸ்மிந்நாத்மபராந்யாஸம் ஹித்வா தத்வம் ஸ்வஸ்மிந் யோஜிதம் ஹித்வா பர ஸ்வீகாரம் ஹித்வா ப்ராப்யம் நவமிதி பாவ:. தத்வேஷவ்ருத்தி: த த்வேஷஸ்வப்ரயோஜகஸ்வாமிகைங்கர்யம் ப்ரஸக்தி. இதம் ப்ராஸங்கிகம் தத்ஸ்வஹிதப்ரவ்ருத்திர்வி ணோதயா விஶிஷ்டம் தத்ஸ்வஹிதவிஶேஷாதி ப்ரவ்ருத்தியுக்தஶேஷ ஸ்வாதந்த்ர்யஶங்கி: ந்யுக்தார்த்தாநாம் தேஶிகா: ந்யாயநாதஸ்ய ஸ்வாமிந: க்ருபயா ஸுக்ருதேந ஶேஷம் ப்ரஸாதிதம் இத்யர்த்த: ந்யாயநாத இதி ந்யாயேந தேஷாம் ப்ரஸித்தி பாவ:. "ஶந்ஸ: ப்ரத்யேக ந்யாயாவ்யபத்ய" இதி ந்யாயேந ந்யாயேந ஸ்வயமேவ:. தத்ஸ்வஹித ப்ரவர்த்தநம் ஸ்வஸ்வாமிநோ விஜ்ஞாப்ய ப்ரத்யேகம் ப்ரஸக்தி பாவ:. லோகே ஜீவநாஸ்ய ஸ வ்ய கிமிதி ஸம்பந்தீக்ருத்ய ப்ரத்யேக ஸ்வ: க்ருபயாஸ்ய ஸ்வ தத்ராஸ. ததாவாம்: ந்யாயம் ஸ்வயமேவ ஸ்வீக்ருத்ய ஸ்வாகதமிதி பாவ:. ஏவம் ப்ரஸக்த ந்யாயம் வ்யாக்யாதம் (ந்யுக்தார்த்தாநாமிதி)
இப்படி தத்ஸ்வஹிதப்ரவர்த்தநமாயுக்தமே ந்யுக்தமாலிந்த ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரநிபந்தநத்திலே ஸர்வஸ்யவ்யவஸ்தி தேசண தத்வார்த்தங்கள் ப்ரதிபாத்யங்களாக தோற்றுகையாலே யது ந்யாயநாதஶந்தமல்லாமையாலே ஸ்வீகரணீயமாக ப்ர ஸஞ்ஜியாதோ, அதுவும் ந்யாயநாதவிஷயமென்றில் ஆறுமிந்த நிபந்தநத்துக்கும் முன்ரஹஸ்யங்களிருக்கவிந்த நிபந்தநநிர்மா ணந்தான் கூடுமோ, கிம்வ க்ருஷ்ணமுமாதாயநாதவிஷயமாகிலும் வி

ஸா-கா॥ தத்வாத்பரஜீவாதிலக்ஷண இத்யர்த்த: (ப்ரஸம்) ப்ரஸவத்தம் ரக்ஷணீயம் ஸோமதமேததர்த்த:. (ந்யுக்தார்த்தாநாம்) ரக்ஷணீய தயாஸ்வார்த்தாநாமவாதமாஸமஷ்டிதவதாதித்யர்த்த:, நந்வேஹமேஶாமப்ரப ப்ராப்ரஸாதமம் ப்ரதவோதாமாதேணாஷ்டிவ்யதித்தம் ஸ்வஸ்மிந்வெத்த ப்ரபந்நேந ரஹஸ்யத்ரயாஸம்ஸெவோ வதேஶ்யாநமேவ கிமிதி ஸமஸ ப்ரபந்நபராநமிஶேஷ்ய

௩௰ ‖ இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றின கீழும்மேலுமுள்ள பாசுரங்களெல்லாம் வேதாந்தோதயந ஸம்ப்ரதாயமான மடப்பள்ளிவார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே தாங்கேட்டருளினபடியே கிடாம்பியப்புள்

ஸா-நீ ‖ ஸ்மரணாதி நாட்யாபாஸமும் ஸம்ஸாவிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றினவிதி) (பற்றின) ப்ரப்ர ந்த பேணா ஸ்ரயித்திருந்துள்ள. கீழுள்ள பாசுரங்களாவன ஸம்ப்ரதாயஸ்ரயானவிந்தநிவாஸநவாக்யஜாதங்கள். மேலுள்ள பாசுரங்களாவன இப்படி ரஹஸ்யத்ரயத்தைப்பற்றின வென்கிற வாக்யத்துக்கு பிற்பட்ட பாட்டுக்குறியவென்கிற பாசுரம்முதலாக ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாராதி வாக்யஜாதங்கள். இதுக்கு பிழையறபேசுவித்த பாசுரங்களென்கிறவிடத்திலேயந்வயம். (வேதாந்தேதி) தஸ்யத்துக்கு உபயநாமாசார்யனென்று ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராகிய வேதாந்தாசார்யரென்று மேலும் தமக்கு வேதாந்தஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகவேதாந்தாசார்யத்வத்தையாஸ்ரயமாக ஸம்ஸ்தானபடியாலே கிடாம்பியாச்சான் வேதாந்தோதயநரென்று ஸகல ஸ்ரீவைஷ்ணவஜந வ்யவஹாரமென்றபடி. (மடப்பள்ளீதி) திருமேனிப்பறிவுறலே ஸர்வவிய திருமேனிகைங்கர்யமும் திருவாராதநாவஸ்த்த வாஸ்தாதிபோஜந ஸம்ப்ருதி ஸந்நிதாநாதி நைவேத்யாதி ஸர்வகைங்கர்யமும் “ஶிக்ஷாவயம் நக்ஷணேஷு” இத்யாத்யுக்தப்ரகாரமாக ஸர்வகாலங்களிலும் ஆஸக்தியிலும்தத்விஷயருக்கொண்டு ந்யாயாஜிதத்ரவ்யங்களாலே ஸ்வயம்தளிகைக்கிப்பண்ணி ஸம்ஸ்காரம்பண்ணி வைத்து திருமேனிபோஷணகைங்கர்யமும் செய்தருளுகையாலே ப்ரஹ்மஸூத்ரஜ்ஞாநஸாதிகைங்கர்யவ்ருத்தஸாரவஸ்தகைங்கர்ய காரகப்ரஸ்தாவ்யாதிகதயா மடப்பள்ளிகைங்கர்யபரரென்று கிடாம்பியாச்சானை ஸகலஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திருநாமஞ்சாற்றி முதலியாண்டானை ஸ்ரீபாஷ்யகாரபாதுகையென்றும், ஸாக்ஷாத்பராங்குஶநாவாயரை ப்ராஸாதாசார்யரென்றும் வ்யவஹரிக்கிறபோலே வ்யவஹரிப்பர்கள். இதனாலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரக்ருபாபரிபோஷவிஷயதயா ஜந்மவ்ருத்தஸமுச்சயம் ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ப்ராமாண்யதத்வமும் வ்யஞ்ஜிதமென்றபடி. மடப்பள்ளிவார்த்தையை இதி வா:. மடப்பள்ளிவார்த்தையென்று ஆசார்யன்பக்கலிலே என்று வாமானாலும் மடப்பள்ளிவார்த்தையை யென்றவநுஷங்கம்பண்ணி பழக்கிவைக்கவென்

ஸா-கா ‖ ப்ரஸ்ருத இத்யத்ர (இப்படிரஹஸ்யத்ரயத்தைஇத்யாதி நா)ரஹஸ்யத்ரயார்த்ததயா ப்ரபந்தாநாம் வக்தாரணாநிவ ஸாஷ்ய காரோபவேதாந்தோதயந இதிக்ருதநாம்நா கிடாம்பியாச்சானித்யா

௭௦ || ளாரடியேனைக்கிளியைப்பழக்குவிக்குமாப்போலே பழக்குவிக்க அவர் திருவுள்ளத்திரக்கமடியாகப்பெருமாள் தெளியப்ப்ரகாஶிப்பித்து மறவாமற் காத்துப்பிழையறப்பேசுவித்தபாசுரங்கள்.

பாட்டுக்குரியபழையவர்மூவரைப்பண்டொருகால்

ஸ்வா-டீ || ருசயிப்பது. (கிளியைஇதி) இதனாலே ஸ்வதந்த்ரவ்யாக்யாநப்ரவ்ருத்யாஸ்வாதந்த்ர்யமென்று கருத்து. (அவர்திருவுள்ளத்திரக்கமிதி) (இரக்கம்) ஸ்நேஹம். (பெருமாளிதி) ஶ்ரீஹயக்ரீவனென்றபடி. இதனாலே வ்யாக்யாநப்ரவ்ருத்திநிபந்தநஸ்வாதந்த்ர்யமுமில்லாமையாலே ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிபந்தநநிக்ரஹப்ரஸக்தியென்றும் ஸமயக்ஷபாதாபாதஶக்தியாலே விஸ்மரணாதிநா ந்யூநாதிகவசநத்வாதிதோஷஸம்பாவநை இல்லையென்றும் வ்யாக்யாநஸ்யாப்ரமாணத்வாஶங்கித மென்றும் கருத்து. இப்படி பெருமாள் பிழையறப் பேசுவித்த ஸாதனமன்று இந்த திவ்யப்ரபந்தம் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்த நாதமுனிகளால் ஸூத்ரிதமன்றிக்கே ஹயக்ரீவரால் வெளியிட்டு ப்ரகாஶிதமென்று சொன்னது கூடுமோ? இப்படி பகவானுடையனுக்ரஹம் வாக்யஸம்பந்தத்தை பண்ணிவைக்கக்கண்டதுண்டோ? கிஞ்ச இப்படி பண்ணிவைத்தாலும் ப்ரஸித்தமானப்ரகாரமாக முதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை பண்ணிவைக்கத்தான் கண்டதுண்டோவென்ன இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக முதலாழ்வார்கள் வ்ருத்தாந்தத்தை ப்ரஸித்தியாகின்றுகொண்டு ஒருபாட்டருளிச்செய்கிறார் (பாட்டுக்குரியவிதி) (பாட்டுக்கு) திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு. "தத்வஜ்ஞாநோபதேஶாய" என்கிறபடியே விலக்ஷணமாயிருக்கிற ப்ரஸித்தமென்றபடி.

ஸம்-கா || வ்யாக்யாநப்ரவர்த்தநஜாதஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யவாரணாய ஶ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்யஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகாநாம் ஸ்ம்ருதிஸங்க்ரஹஸாதனஸம்பந்தஸாதநாதி ப்ரவர்த்தநோபதேஶகாரிணாம் ஸ்வஸ்வாமிஸஹ்ருதயாநாம் தேவாநாம் தத்தத்வ்யவஸாயாய வ ஸஸ ஶ்ரீரங்கநாதேந விஷ்ணுநா யதாநுஸந்தேயா க்ருபயா தேஷாமவதாரஸ்யம். ஸம்ஸ்ருதிஷயேஸுப்தநம் க்ருபைஷ்டவ்யாம் ஸ்வஸ்வரூபம் ஸ்வவிஷய ப்ரபந்த நிர்மாணயோக்யதா க்ருபா சாவதாரணஸதி தேஷாம் க்ருபா ப்ரபந்த த்யாநக்ஷ ப்ரீத்யா ஸம்ஸாரிணாம் உஜ்ஜீவநம் விநிவர்த்ய ஸ்ரோதஸாம்ப்ரதாயே ஜ்ஞாநவ்ருத்தி ஜநயதீத்யுக்த்வா வ்யாஜேந க்ருபாயத்தாநாம் ப்ரபந்தாநாம் ஸாமஞ்ஜஸ்யம் ப்ரகாஶயந்நிவ தோஷாவஹத்வநிர்மலீகரணம் ஸாங்க்ய ப்ரத்யாயயிதும் ஸம்ப்ரதாயிகவிஷயமாஹ. (பாட்டுக்குரியேத்யாதிநா) (பாட்டுக்குரிய பழையவர் மூவரை) அதிவிலக்ஷணமா

௨௯ || மாட்டுக்கருடருமாயன் மலிந்து வருந்துதலால்
நாட்டுக்கிருள்செக நான்மறையந்தி நடைவிளங்க
வீட்டுக்கிடைகழிக்கே வெளிகாட்டுமிம் மெய்விளக்கே (௫௦)

ஸா-நீ|| (உரிய) யோக்யரான (பழையவர்) "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே நித்யஸம்ஸித்தரான. (மூவரை) பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வாரென்கிற மூவரை. (பண்டொருகால்) முன்னொருக் காலத்திலே த்வாபரயுகத்தில் ஒரு காலவிசேஷத்திலே என்றபடி. (மாட்டுக்கு) மாடு தநம் வித்தவித்தரான வேதஜ்ஞருக்கு. (அருடரு) க்ருபையைப் பண்ணுமவனான. (மாயன்) ஆச்சர்யசேஷ்டிதன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்றபடி. அருள்தரு ஜகதி ஸாஹித்யாயம். க்ருபயா ஜொகொஜ்ஞ வநாமயமென்றபடி. (மலிந்து) அதிகம் (வருந்துதலால்) வ்யாஸப்படுத்துகையால் அத்ருஷ்டவிஷயவிசேஷேண ஸம்மர்த்த ஸஞ்ஜாதவை வ்யாகரணத்தினாலேயென்றபடி. (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) திருக்கோவலூரிலே ஒரு ம்ருகண்டு தேஹளியிலே. (மெய்விளக்கு) ஸத்யதீபம் தேஹளியிலுத்தமமான ஜகத்ப்ரஸித்த திருவந்தாதித்ரயரூப ஸத்யதீப ப்ரகாசக விளக்கு. ஸமஸ்தவஸ்துவைசித்ர்ய ப்ரகாசகதீபமென்றார்த்த:. (நாட்டுக்கிருள்செக) நாட்டுக்கு லோகத்துக்கெல்லாம் இருள் அஜ்ஞாநாந்தகாரம் செக நசிக்கும்படி. (நான்மறை) நாலுவகைப்பட்ட வேதங்களுடைய. (அந்தி) நாலு வேதாந்தஸம்பந்தியாய் தத்த்வதிவாகரமான. (நடை) ஸத்ஸம்ப்ரதாயங்கள். (விளங்க) ஸர்வ ப்ரகாசி

ஸா-கா|| யோக்யாநாம் ஸமஸ்தஜந ஸம்ஸ்ரேஷ்டாநாம் யோகிநாம் ப்ரஸித்தாநாம் த்ரயாணாம் ஸரோயோகீத்யாதிநாமதேயாநாம் ஸூரீணாம் (பண்டொருகால்) பூர்வம் கதாசித். (மாட்டு) ஸம்பதே. (கருடருமாயன்) அதிஸ்ரீதர ஜகந்நாத நீராஜவேண க்ருஷ்ணேந. (மலிந்துவருந்துதலால்) ஆயிக்யேந வ்யாஸகரணாத் அத்யந்தஸம்மர்த்தகரணாதேவாஸ்த்யர்த்த:. (நாட்டுக்கிருள்செக) ஸமஸ்தாநாம் அஜ்ஞாநநிவ்ருத்த்யர்த்தம். நாடுஸர்வலோகஸ்வாஸ்த்ய ஸித்தய ஸமஸ்தஜந்தூநாம் அஜ்ஞாநம் தோஷஜாத்ம் ஜந்துஸ்வகம். (நான்மறையந்திநடைவிளங்க) ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வணரூப சதுர்வித வேதஸ்தநாம் வேதாந்தஸித்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ப்ரகாசநார்த்தம். (வீட்டுக்கிடைகழிக்கே) கோவலூர் கிஞ்சித்ம்ருகண்டுதேஹள்யாம். (வெளிகாட்டும்) ப்ரகாசம் ஜநயதி ஸர்வஜ்ஞாநம் ஜநயதீத்யர்த்த:. (இம்மெய்விளக்கே) அயம் ஸத்யாத்மக: ப்ரதீப இத்யர்த்த:. யத்வா (நான்மறையந்தி) சதுர்விதவேதஸ்யாந்தே ப்ரதிபாதிதாஸ்ஸாராதி அர்த்தஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய தீபிகா ப்ரவாஹப்ரவர்த்தநாநுகூலத்வமதி:. (வீட்டுக்

௩௬|| மருளற்றதேசிகர்வானுகப்பாலிந்தவையமெல்லாம்
இருளற்றிறையவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்

ஸா-ஸ்ரீ|| தமோநுதம்படி. (வெளிகாட்டும்) வெளிச்சிறப்பையுண்டாக்கும் திருவந்தாதிமுதல் மெய்விளக்கு ஸித்தாந்தத்தை ஸகலர்க்கும் ப்ரகாசிக்குமென்றபடி. திருக்கோவலூரிடைகழியிலே மூவருமாக ஸம்ச்லேஷித்து ஸ்ரீ நம்பண்ணவர்களிடத்திலே யாவிர்ப்பவித்தனை மாயனிவர்களை முன்னிட்டுண்டாக்கின திருவந்தாதித்ரயரூபதீபம் லோகஸ்யாஜ்ஞாநம் நிவர்த்த்ய ஸித்தாந்தம் ப்ரகாசயதி என்றபடி. தத் உக்தம் தேசிக வாதிஹம்ஸாம்புவாஹாய் கடாக்ஷவிஷயதாம் ப்ராப்ய ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் சூ ஸ்ரீதேவ ஸ்ரீமத்ப்ரபந்த யஸாரதிவ்ய பர்யா ஸர்வஜ்ஞைர் நாதநாயகம் ஸ்ரீபாஷாருக்தம் ப்ரவர்த்திதவானென்று வ்யாக்யாதமென்று கருத்து. முதலாழ்வார்களைப்போலே ஸ்ரீதேசிகர் உபதேசரூப ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநமன்றிக்கே க்ரந்தரூபேணாபி ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணுமென்றும் ஸூசிதம்.

இனி க்ரந்தரூபேண ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் ஸ்ரீதேசிகன் உபதேசரூபேணாபி ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநமும் ஸ்ரீமானுப்போலே உபதேசரூபேணாபி ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநமும் பண்ணியருளிசென்று ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு கவிதார்க்கிகத்தை பாட்டாலே ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (மருளற்றதேசிகரிதி) (மருள்) அஜ்ஞாநம் (அற்ற) ரஹிதரான (தேசிகர்) ஆசார்யர்கள் ஸ்ரீமந்நாதமுநி ப்ரப்ருதிகளென்றபடி. (வானுகப்பால்) வானிலே பரம பதத்திலே உகப்பால் ஆசையினால் பரமபதஜிகமிஷையினாலே (இந்

ஸா-கா|| (ஸுதர்சநாதி)ரூபேண யக்ஞதர்வ மோக்ஷயாசகஸ்ய தீபம் "தத்தோ கோமுகஜகத் வ்யாப்த காருண்யாதியோ வித்யாரூபதயா ஸந்ததமனுஷ்ட்ஹ் யோகமாத்ம ஹரிபாத நஸ்ரீஹ் ப்ரபத்தி பயே" த்ருஷ்ட ப்ரகாரேண ஸ ப்ரதிபாதித ஸக்தி ப்ரவர்த்தி நாரேண ஸ்ருதேஷ் தேசம் ஸர்வதஸ்ரீவச் ஜகத் ப்ரத்யக்ஷ திஸ்யாநவத்யமேஷ்க்ய தேசமாஹாத்ம்ய ரூபயக ஸாஸ்ததிநா நாசப்ய தேசாச ஸம்ப்ரதாயஸம்ப்ரதாயம் வ தேசாதததாத்யம். ஸம்ப்ரதாயப்ரகாசம் ஜநயதி த்யாகம். உத்தாரிக்ராமசிஷ் ர்ஹிலாயயாஸா ஸம்ப்ரதாய. (மருளற்றதேசிகரிதி) (மருளற்றதேசிகர்) அஜ்ஞாநரஹிதா ஆசார்யா (வானுகப்பால்) பரமபதப்ரேம ஹேதோ (இந்தவையமெல்லாம்இருளற்று) ஸர்வம் ஜகத் ஸர்வஸ்வாம் வப்ரவர்த்தயித்வா ஸர்வவிஷயஸம்வித் அஜ்ஞாநரஹிதாஸ்ஸந்தோ. (இறையவனிணையடிபூண்டிடவெண்ணுதலால்) ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸ்ரீமந்நாராயண

௨௬ || தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்
அருளுற்றசிந்தையினாலழியாவிளக்கேற்றினரே. (௩௭)

ஸா-நீ || (வையமெல்லாம்) இந்தலீலாவிபூதியிலிருக்கிறலோகமெல்லாம் சேதநரெல்லாமென்றபடி. (இருளற்று) அஜ்ஞாநமற்று அஜ்ஞாநகந்தமில்லாமல் (இறையவன்) பரமசேஷியான ஸ்ரீயப்பதியினுடைய என்றபடி. (இணை) பரஸ்பரஸத்ருசமான (அடி) பதயுகத்தை (பூண்டிட) அடைந்து சரணவரணம்பண்ணி உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று (எண்ணுதலால்) எண்ணுகையாலே (அருளுற்றசிந்தையினால்) க்ருபாஸம்ச்லிஷ்டமான மநஸ்ஸினாலே (தெருளுற்ற) தெருள் ஜ்ஞாநம் ஸ்வபரவிவேகரூபஜ்ஞாநம் (உற்ற) கூடின ஸ்வயாதாத்ம்யஜ்ஞாநத்தோடே கூடின (செந்தொழில்) செவ்வையான தொழில் செவ்வையான கேவலபகவதாராதநரூபமான தொழில் கைங்கர்யம் ஆகிற (செல்வம்) ஸம்பத்து (பெருகி) அபிவ்ருத்தமாய் (சிறந்தவர்பால்) சிறந்தவர் உத்க்ருஷ்டரான ஸத்குணங்களையுடைய ஸச்சிஷ்யர்கள் பக்கலிலே (அழியா) நாசமில்லாத (விளக்கு) ப்ரகாசமான ஸம்ப்ரதாயதீபத்தை (ஏற்றினரே). ஸ்வபரம்பராப்ராப்தம் போதநம்பண்ணி ஸ்வபரம்பரையிலே ஸச்சிஷ்யர்களிலே உபதேசித்தார்களென்றபடி.

இப்படி கேவலக்ருபாகார்யமாக லோகோஜ்ஜீவநார்த்தம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநம் கார்யமென்றும் [illegible] ப்ரயோஜநமில்லாமை

ஸா-கா || ஸ்வாசார்யா [illegible] ஸ்ரீதேசிகா (தெருளுற்றசெந்தொழிற்செல்வம்பெருகிச்சிறந்தவர்பால்) "யேயஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாசநாந் | ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே" "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச | நது மாமபிஜாநந்தி தத்த்வேநாதஶ்ச்யவந்தி தே" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் பகவதாராதநரூபத்வாநுஸந்தாந பூர்வகம் பகவத்கைங்கர்யரூபஸ்வதர்மாநுஷ்டாநாதிக்ருத்ய ஸம்பத்ஸம்ருத்த்யா [illegible] ப்ரியஶிஷ்யவத்ஸலா: (அருளுற்றசிந்தையினால்) "க்ருபயா நிஸ்ப்ருஹோ வதேத்" இத்யுக்த ப்ரகாரேண க்ருபாதிகசேதஸ்ஸந்தஃ (அழியாவிளக்கேற்றினரே) அவிநாஶிநம் தீபம் ஆரோபயாமாஸு: ஸகலநரகநிவாரகம் ப்ரகாஶநீயம் ஜ்ஞாநதீபமாதாய ஆவிர்பாவயாஞ்சக்ரு: ஸம்ப்ரதாயக்ரமேண ஸச்சிஷ்யேஷு தஸ்மிந்தீபேந [illegible] ஸர்வாந் ஸ்வாந்தர்தமோ நிரஸ்ய [illegible] ஸாம்ப்ரதாயிக ப்ரவர்த்தகா நிர்ஹேதுககருணாமயாஸ்" இத்யுக்தப்ரகாரேண உபதேஶகாலே ஶிஷ்யஸ்ய பரீக்ஷணீயத்வம் ப்ரதர்ஶ்ய ஶிஷ்யபரீக்ஷாப்ரகாரேண "ஶிஷ்யபாவம் கதோ ராஜா"

௩௬ ॥ நிரவதிதயாதிவ்யோதந்வத்தரங்கநிரங்குஶை
நியமயதி யஶ்ஶிஷ்யாந் ஶிக்ஷாக்ரமைர்குணஸங்க்ரஹை: ।
ஸவரதகுரோராஜ்ஞாபாரம்பரீபரவாநஸௌ
நபரமிஹ தாந் ஸத்வோத்கர்ஷண ஸ்வைரம் ரக்ஷதி ॥
இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரஏகத்ரிம்ஶ:.

ஸா-நீ ॥ யாலே ஆசார்யன் ஸத்த்வோத்கர்ஷாத்யநவத்யஸம்பந்நஸத்யா தோவென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஶ்லோகத்தாலே ஆசார்யக்ருத்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரவதீதி) (ய:) ஆசார்ய: நிரவதி: அநவச்சிந்ந: தயைவ திவ்யோதந்வாந் அப்ராக்ருதஸமுத்ர: தஸ்ய தரங்கா: நிரங்குஶா: ஸ்வதந்த்ரா: ததாபூதை: அதிதயாவஶீக்ருத (குணஸங்க்ரஹை:) குணஸங்க்ராஹகை: (ஶிக்ஷாக்ரமை:) ஶாஸநக்ர மை: (ஶிஷ்யாந்) ஸச்சிஷ்யாந் (நியமயதி) உபதிஶ்ய ஸதாசாரம் உபதேஶாத் இதி ய: நியமயதீத்யர்த்த:. (அஸௌ) ஆசார்ய: தாந் ஶிஷ்யாந் பரம் தாவந் ந ரக்ஷதி கிந்து ஸத்த்வோத்கர்ஷண தஸ்யாசார்ய வரதகுரோ: ப்ரதகுரோ: ஶ்ரீவரதநாராயணஸ்ய ஆஜ்ஞாபாரம்ப ர்யபரவாநஸ்ய ஆஜ்ஞாயா: பாரம்பர்யேணாவஸ்திதே பரதந்த்ரோ விஶேஷதஸ்ஸர்வாந் ரக்ஷதி இதி ஸாதிப்ராயமிதம். "யாத்ருஶ ஆசார்யாஜ்ஞா க்ருபா விஜ்ஞாயதே ஸகலஸ்ய ஜநஸ்ய । நாதேஶாந்தரேண யதாயா திஜநஸ்ஸ்வீஜநஸ்வீஜநஸ்ய" என்கிறபடியே பகவதாஜ்ஞாதிலங்கநம் யா ஜும்பாதக கரணத்தில் ஸ்வாசார்யஸ்ய பகவதஶ்ச ப்ரீதி வருகையாலே அந்தப்ரீதி ரூபப்ரயோஜநத்வேந ஸ்வஸ்யாபிரக்ஷதீத்யர்த்த:.

இதி ஶ்ரீவாத்ஸ்ய க்ருஷ்ணதநயேந தத்த்வாரணகாஸ்யாம்
வைபவ ஹரிவம்ஶேந ஶ்ரீமத்வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிக
க்ருபாலப்தவேதாந்த ஹஸ்யஜாதேந ஶ்ரீநிவாஸேந
விரசிதாயாம் ரஹஸ்யஸாராஸ்வாதிந்யாம்
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரவ்யாக்யாவஸரம் ॥

ஸா-கா ॥ த்ருஷ்டாத்ருஷ்டவிஷயஶிஷ்யவர்க்க க்ருதஸ்ய த்ருவ்யாபாராதேர்ந் நாஷம்மாத்ஸர்யஸ்ய ப்ரஸங்காத் (நிரவதீத்யாதிநா) நிரூப்யதே அநவதி யமுஸ்யா ஸ்நா நிரவதி: ஸர்வவிஷயா பகவத்ப்ரஸ்தேந்யர்த்தம் தயா யாஸ்ய ரூபவதாவிஷய: ஸமஸ்தஸ்ய ஸாவதிகாக்ஷாசார்யாதயாவா

ஸா-கா ॥ தாத்ருஶஸ்யைவ ஹி வைத்யத்வாந்நாது திவ்யக்ஷேத்ராகாராதிபி
ர்பஹுமாந்யேவைலக்ஷண்யாத். தஸ்ய துரந்தரைஶிவத்ருஷ்டிஸ்தத் நிரங்கு
ஶோ ராநிவார்யேத் குணஸங்கேஶ: "ஸங்க்ரஹோ ஜாதகுணஜ்ஞார"
இதி நிவர்த்யேத்: ஆத்மகுணாநாம் தத்ர வைஶேஷ்ய ஸம்ஸாரி
ஷ்ய ஸம்ஸாரஸ்தாநஸ்யேதி. யதா குணாநாம்ஸங்கோ ஜ்ஞானதே
ஶே நாயவ்யக்ருததிவஸ ஸங்க்ருத்யோக்தி:. ஸாமாஸ்யேதி ஶிக்ஷா
ப்ரகாரேண ஶிஷ்யாந் ஶிக்ஷயந். ப்ரயத்நோரா: ஸ்ரீநாராயண
ஸ்ய ஆஜ்ஞாயா: ப்ரபந்நேவ ப்ராப்நுயு: தத்வப்ரபோதமுல்ப
ஜ்ஞாதக்ஷேஜ்ஞா குருநாமேவம் ஶிஷ்யாநேவ ரக்ஷந் ஶிஷ்ய
ரக்ஷணவ்யாஜேந ஸ்வாத்மாநமபி ரக்ஷதித்யர்த்த:.

இதி ஹாரீதராஜகுலதிலகஸ்ய ஸ்ரீநிவாஸகுரோ: புத்ரேண
ஸ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரஸ்த்ரிம்ஶ: ॥

ஸ்ரீ:.

ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரம்.

ஸா-ஸீ ॥ இப்படி ப்ரபந்நாதிகாரத்திலே ஆசார்யன் கேவல தயா கார்யமாகவுபதேசிக்க வேணுமென்றும் உபகாராதி நிரபேக்ஷனுமாயுபதேசிக்கவேணுமென்றுஞ்சொன்னது கூடுமோ? "நப்ரஸாதேத்ருதாரள ஶிஷ்யம்" என்றும் "குரும் ப்ரகாஶயேத்தீமாந்" என்றும் "குரோர்நர்தே ஸதாஜபேத்" என்றும் "குரவே தக்ஷிணாந்தத்யாத்யதாஶக்த்யவிவாதந:" என்றுமிப்படிகளிலே ப்ரத்யுபகாரம் ஶிஷ்யனுக்குச்சொல்லுகையாலே குருவுக்குமுபகாராபிஸந்தி வேண்டாவோ, குருவுக்குபகாரமநிஷ்டமாகில் ஶிஷ்யனுக்கு குருவிஷயத்தில் அநிஷ்டாசரணம் விஹிதமாக ப்ரஸங்கியாதோ, தக்ஷிணாதாநாதிகம் ப்ரத்யுபகாரமன்றாகில் தத்தாநம்வ்யர்த்தமாக ப்ரஸங்கியாதோ குருவுக்கு தக்ஷிணாதி ப்ரதிக்ரஹாநபேக்ஷையாகில் ஶிஷ்யனுக்கு தக்ஷிணாதாநம் நிறைவேறாமையாலே விஹிதாதிக்ரமம் ப்ரஸங்கித்து விஹிதாதிக்ரமம்பண்ணின ஶிஷ்யனுக்கு வித்யாநாஶம் ப்ரஸங்கியாதோ கிஞ்ச ஸச்சாஸ்த்ரவாஹத்தில் கீதாத்யாதிஸாஹாய்யமாக உபதேசித்தல்

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

௩௰ || ஶிஷ்யோ ப்ராப்தஸக்தி ஸ்வஸ்வ ப்ரபவாதிஶீல: .
ப [illegible] ஸ்வாநுபாவாதிதேவ: |

ஸா-நீ|| போயகமில்லை [illegible] வே இல்லை மென்று நிவர்த்தியானதேயோ, "[illegible]" என்கிற வசநமும் "[illegible] ப்ர[illegible] ப்ரதாஸ்வேச" என்று [illegible] த்திலயன்றோ உபதேஶத்தில் ப்ரத்யயஞ்சொல்லுகிறது ஆசார்யனுக்கு ஸர்வாத்மத்திலேயே உபதேஶிக்கவேணுமென்றாலும் ஶிஷ்யனுக்கு ஏற்பாத்தாதல் மறவாயிருந்தாதல் தத்வஹிதபுருஷார்த்தஸம்ரக்ஷணத்தில்தான் ப்ரயோஜனமுண்டோ, கீழ் ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரத்தில் ஸாக்ஷாத்ஸாஹித்யாதிவசநங்களிலே சொல்லுகிற ஆகாரங்களை நியமங்களாகையாலே ரஹஸ்யோபதேஶமே ப்ராதாந்யமாக ப்ரஸம்ஶயாதேசவித்யாதிகளை ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரத்தாலே பரிஹரிக்கக்கோலி ப்ரமேயத்தாலே உபதேஶயோக்ய ஶிஷ்யகுணங்களில் ப்ரதாநமான குணங்களை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஶிஷ்ய ப்ராப்தஸக்திரிதி) ஶிஷ்யா: ஸந்தி ந ப்ராப்திஷயிணீ ஸக்தியஸ்ய ஸ: ஶிஷ்யப்ராப்தஸக்தி:. ப்ரமேத: ப்ராப்தஸக்தேர்ப்ராப்தம் ஸமுதாயஸாதிநேவ ஹேதுகாரணமிதி ஜ்ஞாபநாய. இயம் ஸக்திர்ஶிஷ்யா இயதா ஶிஷ்யா இதி கஸ்மாதேவ ஜ்ஞேயமித்யத்ராஹ (தஸ்வ ப்ரபவாதிஶீல இதி) தஸ்ய ப்ரமோ: ப்ரபவா ப்ராணநாதீதமபம் ஆதிஶப்தேந ப்ராப்ய ஶேஷாதிகம்விவக்ஷிதம். ப்ரபவாதிகம் ஶீலம் யஸ்ய ஸ: (தத்ஸ்வபாவாதிகே) தஸ்ய ப்ரமோ: வஸ்து ப்ரஹ்மேத்ரதேவமாஜ்ஞாப்ய கோபாதிகம். பாவ்ய ப்ரமாதி தேஷா ப வ்யாபாரமைத்ரீதிஹ்மவஷியாதவ்ய [illegible]

ஸா-கா|| அத ஶிஷ்யக்ருத்யமாஹநாநநாதிகாரேண. தத்ர "ப்ராரம்ப ப்ராகாஶயேஜ்ஞாநேந ஜ்யேஷ்டேந மோக்ஷ "[illegible] ப்ரத்யக்ஷ காரேண ப்ராப்தஸக்திப்ரவாஹஹேத தஸ்ப்ரஸம்ஸார [illegible] ணாநாதிவர: அநுபவிஷ்டஜ்ஞ தநுஸம்ஸாரஸஸ்வார்த்தப்ரதேஶ பரமேஷ உபதேஷ்டாரம் மோக்ஷமோபாயநு ஶிஷ்ய: "தத்பா ஹிரண்யநிபி [illegible] ஹிதம், "பரேண நாகம் நிஹிதம்குஹாயாம், "ப்ரத்யக்ஷேந ப விஷ்ணு "[illegible] நியி வஸ்வரமப்ராப்யஹிதம் ஸுபதம் ப்ராப்ய ப்ராப்யமேவாஹ (ஶிஷ்யமேதாதிநா) நநு "ஸர்வஸ்வம் தத்ஸர்வம்" இத்யாதிபி: ப்ரத்யக்ஷகாரஸ்யாபி கர்தவ்யஸ்வபோதநாத் ப்ரமாணப்ராப்த கர்தவ்யம் ப்ரத்யக்ஷகாரம்விஹாய ஶிஷ்யமேதாதிநா ப்ராப்தஸக்திதஸ்வ ப்ரபவாதே: கர்தவ்யதாபோதநமநுசிதமித்யத "ஶ்ருத்வேநாஹ

௨௭ || ஜ்ஞாநவதி விநியோக்தும் ஶோதயந் ஸம்ப்ரதாயம்
க்ருதவிதநவவ்ருத்தி꞉ கிம்விதேஶ்யமாநம் ||

இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் ஶிஷ்யனுக்கு அகத்துக்குள்ளே ஜ்ஞாநிதியைக்காட்டிக்கொடுக்குமாப்போலே வெளியிடுகையாலே ஜ்ஞாநோபகாரகனான ஆசார்யன்திறத்தில் ஶிஷ்யன் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவேணுமென்றும் ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணத்தொழியவேணுமென்றும் ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னவிடம் இரண்டு விருத்தியும் விருத்திதானும் இவனைச்சீச்சீயென்னும்படியாயும், ஹிதஞ்சொன்ன ப்ரஹ்லாத விபீஷணாதிகளுக்கு

ஸா-நீ || ஜ்ஞாநம் ஸம்ப்ரதாயகாயத்வேந நிரவத்யக ஜ்ஞாநஸக்தியுக்த உக்தார்த்தம். ஜ்ஞாநவதி பாத்ரே ஸ்வாபேக்ஷிதம் ஸம்ப்ரதாயார்த்தஜாதம் விநியோக்தும் (ஶோதயந்) "ஸேவயித்வா ஸ்வே ரக்ஷேத்" இதி வ்யாகரணாத் ஶிஷ்யம் பரீக்ஷ்ய ஆசார்ய꞉. அயோக்யாய விஶ்ராணநஸ்ய ஸம்ப்ரதாய விநியோகாநர்ஹதா ஸ்ம்ருதிஸித்தம். அத ஏவ "ஜ்ஞாநம் ஆதேயமீத்யந்தம் ஶோதயேத்" இதி ஶாஸ்த்ரார்த்தம் உக்தம். (க்ருதவித꞉) ஸம்ப்ரதாய ப்ரதாதுராசார்யஸ்ய உபகாரஸ்மரணேந உபகாரானுஸந்தாநஸ்தத்ய꞉. அத ஏவ அதிஶயித ப்ரீதி꞉ ஸுஜ்ஞாநஜ்ஞாநப்ரதாநாதேவா ப்ரீதி꞉ யஸ்ய ஸ꞉ ஸம்ப்ரதாயப்ரதாநஜ்ஞாநம் ஶிஷ்ய꞉ (நியதம்) "ப்ரதிஜ்ஞாதப்ரதிஸம்விதா நம்நியம்" இத்யுக்த கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தி ஸம்ப்ரதாயம் நிரம்பந்த்ய விதேயம் அத்யர்த்தம் விதேயம் ந ஜாநே இத்யர்த்த꞉.

இனி ப்ரத்யுபகாரஶங்கைகளை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களை உபதேஶிப்பதா)(இவ்வர்த்தங்களை) தத்த்வஹித புருஷார்த்தங்களை. (ஶிஷ்யன்) பரிக்ரஹித்தவன். (ஶாஸ்த்ரங்கள்) "ஏகமப்யக்ஷரம் யஸ்து குரு꞉ ஶிஷ்யே நிவேதயேத் । ப்ருதிவ்யாம் நாஸ்தி தத்த்ரவ்யம் யத்தத்வா ஹ்யந்ருணீ பவேத்" இத்யாதிகள். (இவனை) ஶிஷ்யனை. (சீச்சீ

ஸா-கா || இதீயமேவ விஶேஷாதிகாரம் || க்ருதஜ்ஞதா ப்ரத்யுபகாரவர்ஜநம் ஶிஷ்யஸ்ய தர்மத்வம் உக்தம் || ஸாக்ஷாத் விஶேஷார்த்தமேவ ஜ்ஞாநப்ரதஸ்ய ஆசார்யஸ்ய ப்ரத்யுபகாராபாவ꞉ || "மித்ரத்வமாத்மநோ மதி꞉", "யஸ்ய தேவே பராபக்தி꞉" இத்யாதிபி꞉ உத்தமயோக்யதாநுகூல்ய க்ருதஜ்ஞதாநுஸந்தாநம் யதா ப்ரத்யுபகாராபாவஸ்ய ஸதா ஸ்வஸ்மாத் ப்ரஹ்லாத விபீஷணாதீநாம் ப்ரத்யுபகாராஶக்ததாநுஸந்தாநம் உக்தம் ஸ்வரூபாநுரூபம் ப்ரத்யுபகாரம் அஶக்த்யா ஆசார்யாய (இவ்வர்த்தங்களை உபதேஶிப்பதா) (ஶிஷ்யனுக்கு) ஸத்ப்ரத்யு

௩௰ || ப்ராக்ருதரான ஹிரண்யராவணாதிகளோடு துல்யனுமாய், "விப்ரா ஜோஷ்டா ஶ்வபசோ ப்ராஹ்மணோ வேதபாரக விஷ்ணுபக்த: | தஸ்மாதேவ ஹ்ருதயாந்த ஸந்நிதோ ஜ்ஞாநவந்த இதிஶ்ருதி:" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவானுமாகாமைக்காகவத்தனை, ப்ரத்யுபகாரஞ்சொன்னபடியன்று. "பரிரக்ஷது ப்ராணஸ்ய ஸந்தாரஸ்ய நிவேதயேத்" என்றும், "ஸஹஸ்ரம்வா தத்ஸஹஸ்ரம்வா தத்ஸஹஸ்ராஸஹஸ்ரஶோவா | ஶாரீரேவ தக்ஷிணாம்தத்யாத் ஆசார்யஸந்நிதிவிபவாத்" என்றுமிப்புடைகளிற்சொல்லு கிறவையும் ப்ரணிபாதாபிவாதநாதிகளைப்போலே இவனுக்குச்சில க்ருத்யங்களைச்சொல்லுகிறத்தனை, "க்ருதஜ்ஞதாஸ்வரூபமேதத்" என்னும் படியிருக்கிற கநத்யோஜநானை ஆசார்யனுக்கு ப்ரத்யுபகாரஞ்சொன்னபடியன்று. ஈஶ்வரன்பக்கலில்போலே ஆசார்யன் பக்கலிலே வர்த்திப்பானென்றும், அவனுக்குநல்லனாற்போலே ஆசார்யனுக்கும்நல்லனாயிருப்பானென்றும் வேதாந்தங்களிற்சொன்னதுவும் "ப்ரபந்நோத்ருஷ்டைஷ்டைகவி பேஷா காயகர்ஸீ: | ஸவிஹ்ஜ்யாத்ம நாஸ்யாஸம் வசேத்தாஸ்ரு யஸோவந்தே, தேவதிவாஸாயஸோபாஸீத" என்றும் ப்ராணிகள்வசம்வாதிகள்சொன்னதுவும்ஆசார்யனுக்கு

ஸா-டீ || னனும்படியாய்) நிதயனுமாயென்றபடி. (விப்ரோவார:) ஆசார்யனை நாஸ்தியன்றியிலே ப்ரஜ்ஞைக விதைவையுர ஹிக்குமவன். (ஸர்வஜ்ஞ:) த்ருஷ்டாதேர்ணநீயா:. ப்ரத்யுபகாரமன் றிக்கேஆசார்யக்ருதோபகாரஜ்ஞானத்துக்கும் தவிஷயஹே ஹாஸாவத்துக்கும் ப்ரத்யுபகாரஸ்வஸம்ஹாவனையே யில்லாமையாலேய த்தைஎடுத்தது "பரிரக்ஷது" இத்யாதிவசநத்திற்குஉபகாரஸ்வா ஹவேத்ருஷ்டாஸஸ்மேயன்றபடி. ப்ரத்யுபகாரஞ்சொன்னபடியன் றுஎன்கை. ப்ரமாணமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதஜ்ஞதாஸ்வரூபமேதத்) தக்ஷிணாப்ரதிஷ்டையும் ஶிஷ்யனுக்கு விஶேஷப்ரஶ்நாஸமானாகை யாலேயதுவும் ஸ்வாஸாயன்று உபகாரமென்றபடி. (ஈஶ்வரநுபக்க லிலேஇதி) யஸ்ய தேவே பராபக்திர்யதா தேவே ததா குரௌ. (அவனுக்கிதி) உபகாரத்துக்கென்றபடி. (நல்லனாற்போலேஇதி) "யஸ்ய தேவே பராபக்தி: யதா தேவே ததா குரௌ" இதி கம்பாவாயாம (நல்லன்)ஆயன் தத்தாமென்றபடி. (ஶ்வஸிதி) யதா ஶ்ருதி ஶ்ரீதோ தயாஸ்வாயஹிதம் க்ருத்வா வதேத். யதாவத்தஇதி த்ருஷ்டா:. ஸம்யக்தவாஸாயம் வாக்நாவிஹஜ்யவதேதத்ஸம: ப்ரபந்நோத்ருஷ்டிதி ப்ராணிஸ்வவசநா. தேவதிவாஸாயஸோபாஸீதேதத்ர ஸம்ஶயவசநா. ப்ரத்யுபகாரமன்றாகில் எதற்காகச்சொல்லிற்றெ

ஸா-கா || சிச்சி இதி ஶ்ருதிவாக்யம்:.(இப்புடைகளிலே) ஸஹஸ்ரகா

உ௦|| ப்ரத்யக்ஷஞ்சொன்னபடியன்று, ஸாக்ஷாத்காரவிஷயவானவிவன் விழிகண்குருடனாகாமைக்கும் ஸ்வப்நாநுபவம்போலே விலக்ஷணமான இவ்வநுபவத்தை ஜ்ஞாநிக்கவான இவனிழவாமைக்குஞ்சொல்லிற்றத்தனை. இப்படி யிவ்விஷயத்தில் ப்ரத்யக்ஷமில்லையென்னுமிடத்தை “ப்ரஹ்மவித்யாப்ரதாநஸ்ய தேவைரபி துரத்யயே | ப்ரதிபாதந கவிவாதேந்த்ரவத்ஸூரா:” என்று ஸ்ரீஸாண்டில்யபகவானருளிச்செய்தான். இதில் யதாஶக்தி தானஞ்சொன்னதுவும் தன்னுதாரத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொன்னதத்தனை, இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரத்யக்ஷ

ஸா-நீ|| ன்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்காரவிஷயவானவிதி) (விழிகண்குருடன்) ப்ரஸஞ்ஞாதன். (இவ்வநுபவத்தை) ஸ்வாத்யாயவிஷயகரூபதிரூப வாநுபவத்தை. (ஜ்ஞாநிக்கவ்) ஜ்ஞாநதஸ்ஸ்ரமஹத்பரிதாபம். ப்ரத்யக்ஷமன்றென்கைக்கு ப்ராதிகூல்யகாரணங்காட்டுகிறார் (இப்படிஇதி) ப்ரதிபாதநமில்லையாகில் “கவிவாதேந்த்ரவத்ஸூரா”வென்று சொல்லுகை கூடுமோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இதிலிதி) (இதில்) இந்த வசநத்திலென்றபடி ஸூராவென்று சொல்லித்திறே. ஆனாலும் ப்ரதிபாதநரூபமாகையாலே ப்ரத்யக்ஷமாகத்தோற்றுதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவைக்கொண்டுஇதி) தானரூபதையைக் கொண்டென்றபடி. ஸதசேவ தேதாஸ்ய ஜத்யாதிகளையறிந்தவிவன்தன்னைஎன்றபடி. இப்படி விச்ராந்திரூபமாகவாஸ்யனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமில்லையாகில் ஸ்வாதயஸ்ஸவித்யையை யதேஷ்டமாக வாத்ராவார்த்யவிவேகமற ப்ரயோஜநாதராஸ்யம் ப்ரதிவாதிக்கை ஸ்வாதயாநதேயமாக ப்ரஸம்பியாதோ? விப்ராஸஹணாநதரம் ப்ரவ்ருத்தையுண்டானாலும் விப்ரக்கி பாதகமில்லையோ, ஸ்வாதயஸ்வத்வ வித்யையை பிறரிடத்திலவிஷ்கரித்தாலும் தத்த்வ யதோபஜீவநத்திலும் பாதகமில்லையோவென்றவிவனுக்கு விப்ராஸஹணாநதரம் செ

ஸா-கா|| ரண (விழிகண்குருடனாகாமைக்குமித்யாதி) ஸக்ஷமெபாகுல கஸவிகஸ்வ வஸவொநீமெதவ்யாமுநிவ்ருத்த்யஇதி ஸம்பூராஸ்ய: த்யா ஜேப்யவாசேயவிவேகஸம்நிஸவ்யாவ்ருத்யே ஸத்யஜாநகஷேமாந நுஸவவ்யாவ்ருத்தயெவதி ஹாவ:. நமெஸவவெயஸ்ய ப்ரதாநாநீநா ஜொகந்யாயஸிஷம் ப்ரத்யக்ஷவத்யாஜ்யஸ்தித்த ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வாஹாவபாதகம் வசநம் ப்ரதஸம்ஸ்ய தத் ப்ரத்யக்ஷஸ்வாவ பாதகஸ்வக்ருதாவ்யாஹதிஸஞ்ஞாவிஹாரதி (இப்படிஇவ்விஷயத்திலித்யாதிநா)(தன்னுதாரத்துக்குஇத்யாதி)ஸ்வாதர உரீவாஹஸெநெ வெத்யஸ்ய:. (இவ்வளவு இத்யாதி) யதாஶக்தி தாநஶாஸ்த்ரம் ப்ரத்ய வகார ஸெநாவமஞ்சா நாஹ்ருத்யஸ்ய:. ஸம ஸதஸ்வ்யதயொக்

௨௦|| காரம்பண்ணினானாகத் தன்னை நினைத்திருக்கப்பெற்றான். இப்படிப்ர த்யவகாரஸஹிதனானவிவனுக்குச்செய்யவடுப்பதென்னென்னில்; இவனுபதேசித்த வசனங்களை “காயாஸ்யம் யதாதாயம் ஸ்வதந்த்ரவ யதாவயம் | தாஷ்டம்ஸ்யாத் ஸ்யாநதோஷேண ப்ரத்தஹீந தயாஸ்ருதம்” என்கிறபடியே தன்விஹிதாநுஷ்டானங்களாலே காயாஸ்யாதாயாதிகளைப்போலே ஆநுஜீவ்யமாக்காதொழியவும், “ப்ருதம் நவி ராமாய நயேத்ராய நமாஜ்ஞயே | லாபபூஜாதி ஹேதுர்ந காகவாஸித வேதக:” என்கிறபடியே கற்கையே ப்ரயோஜநமாக்காதொழியவும், இவற்றைக்கொண்டு வாஞ்சாஸியாகாதொழியவும், இவற்றையெல்லாம் “ஷண்டிதே ராஜ்ய-காம-ண்யாக வண்யஸ்ரீஹிர்ஷவஸ்யம் | ஸூத்ராஸம் க்ஷ்யந்த்யம்க்ஷ்யந்த்ய பரோபகரணீக்ருத” இத்யாதிகளில் பரிஹரிக்

ஸா-நீ|| கயவேண்டும் க்ருத்யத்தை ப்ரபந்ததோ-க்ஷமாகவருளிச்செய்கிறார் (இப்படிஇதி) (காராஸ்யம்) நரஸ்ரிரகாராஸ்யமென்றபடி. (ஸ்வதந்த்ர தள)ஸ்வாநவச்யு நிர்ணிதஸ்ருஷ்காயாமென்றபடி. தாயவயஸ்யஷ்ள ஸக்ஷ்யேயபாதேரவ்யக்ஷகள. ஸூஸாயநுத்தரோத்தரம்காயகரமாக வேணுமென்றகேவலநயாவரவஸநுபதேஶித்தவசனத்தைகநஹா மாகப்பண்ணுகை உசிதமல்லாமையாலே“ஶிஷ்யபாவாகாரோரவி” என்கிற கணக்கிலே ஸூஸாயநுக்கநஹிதராத மன்றிக்கே வாயகமு மாமென்றபடி. விவரீதவமாகைக்கி ப்ரமாணம் காராஸ்யதிதி, ஸ ஜீவநஸ்வப்ரயோஜநாகமாகாமைக்கு ப்ரமாணம்யஞ்ஞாதிதி,(நவிரா மாய)பாயகவமவெராஷ்ட்ராய(நயதேராய)ஆநஹிஸம்ஹித ஹவ்யதே ய(நமாம்தயே)நோஷ்ய நிருஹாய.விஷ்யவிஷாரம்பண்ணி தந்த்ரம யநோவஜீவநமாகாதென்கையிலே ப்ரமாணம் ஸமவிப்பிவிக்கிறார்(இத் தைக்கொண்டுஇதி) “யயாவாம் தஸ்ருந்தி பாராநித்யஸ்தயே | ஸமவந்தேவாம் தஸ்ருஷ்தி ஸ்வீயவெஸ்யாவ ஹோஜநாக” இதிஸந்த ஜாதீப வசநம் ஶதத்ஷிண்யரவேயக தேஹம்ஶவாதே உபாத்தி ஹவாரிதம்.ஸ்வாரஜம். நித்யஸ்தயே ஸ்ஹோஜ்யதயா ஹோஜநா நஹம் வாம்தமேஹம் யே பாரா ஸுஸ்ருஷ்தே ஸமவந்தே இவ ஸ்வபாரக்ரு வேஷ்யாதிக ராவிக்ஷ்யந்த்ய தந்த்ரம யநோவஜீவிந இதிஶேஷ:. வாஞ்சேஸ்ருஷ்தி காதஃஸ்வீயவெஸ்யாவஹோஜநாதிதி. ப்ரயோஜநாஞ்ஜரா

ஸா-கா|| உபதேஶ விஶேஷம் ப்ரதிபாதிதம் ப்ரகாரம் ஸஜ்ஜநீயா ந்யாதாரஹாரணப்ரதிபந்நபரிவர்ஜகராஹ (இப்படிப்ர த்யவகாரோ க்யாதிநா)ப்ரயோநோதாஹாரணபரஶ்ரோகெநபஞ்சதாநதேவஜீவ்ய க்ஷதேக்ஷம்.இதீயேந ஸ்வப்ரயோஜநபயவஸாநாஹாவ உக்தம். நிரஜ ஸ்ரூபம் கற்கு இத்யவ்யதே. (வாஞ்சாஸீத்யாதி)உக்ஷணஹக்ஷகஹ்ர

கூ|| இறபடியே மணிகாஞ்சநமாக்குதல், விலைச்சாந்தாக்குதல், அம்பலத்திலவல்பொதியாக்குதல், குரங்கின்கையில் பூமாலையாக்குதல் செய்யாதொழியவும், அடியிலே வித்யைதான் "ஶேவதிஷ்டேஸ்மி ரக்ஷமாம்" என்று ப்ராஹ்மணனை யபேக்ஷித்தபடியிலே முன்பே அஸூயாதிகளைக்கைப் பிடித்துவைப்பார்கையிற் காட்டிக்கொடாதே ரக்ஷித்துக்கொள்ளவும், பிறவிக்குருடனான தன்னை அயர்வறுமமரர்கள் பரிஷத்துக்கர்ஹனாம் படித் திருத்தின பரமோபகாரகனுக்குச்செய்யலாம் ப்ரத்யுபகாரமில்லையென்னுமிடத்தைத்தெளிந்து "ஏகாக்ஷர ப்ரதாதாரம்

வ்யா-நீ|| ஸம்மார்க்குகைக்கு உபாதாநம்பண்ணிக்கொடுப்பது (விலைச்சாந்துஇதி) கேவலவிக்ரயார்த்தமென்றபடி. வாஞ்சாஶீயமாகாதே இத்யர்த்த: விக்ரயாந்வஜீவிந: பரஸ்மாத் தநார்ஜநம் விக்ரயோபஜீவநமேவ ஸ்வோபஜீவநஹேதுபூதம் ஸ்வோபஜீவநஹேதுபூதமிதி பாவ:. (அம்பலத்திலிதி) ஸர்வாதிகாரஸாதாரணஸ்தலேஷ்வபி ஜீவநம்விஷயீக்ருதமிதிபாவ: (ஶேவதிஷ்டேஸ்மீதி) ப்ராஹ்மணமேவ ஶேவதி: ஸஞ்ஜீவநீரக்ஷிதாஸம்யா ஸ்மர்த்தகையிலேகாட்டிக்கொடாதே ரக்ஷ என்றபடி. ப்ரத்யுபகாரமில்லாதவாறாய விஷயஸக்தி பரீவாஹமாக உத்தரத்தையருளிச்செய்கிறார் (பிறவீதி)(பிறவிக்குருடன்)இத்யாதிநா

ஸா-கா|| த்யந்தப்ரதாநப்ரதாயிந ஸ்வஹாயாரணாதேர்நாபாயத்வ ஸம்ப்ரதாயமேவ ப்ரதாநக்ரமேண இதி த்யர்த்த:. மணிகாஞ்சநகாரயதா நக்ருதமித்யேந நயேந ஜாநேந யாநதயா நக்ருதமிதி த்யர்த்த:. (விலைச்சாந்திதி) விக்ரயணார்த்தமநுபேயதயா க்ருதம் நயார்த்தமித்யர்த்த:. ஏதேந லோகேவ்யவஹாராநேகார்த்தம் ப்ரதிபாதநார்த்தமேவ வாயநதயா நகாயமித்யுக்தம். (அம்பலத்திலிதி) பரிஷகமத ஸக்ருதாஸீகேஷு உபதேஶ்யத்யுக்தமிதி த்யர்த்த:. ஏதேநாநுமந்ய ஸஞ்சித ஜீவநேஷு காயமித்யுக்தம். 'ஶ்ருத்யேந மாநவே' இத்யாதிவிஶிஷ்டஶப்தேஷ்வாநாம் ஸாமாநிதிஸாவ: (அவல்) ப்ருதுக:. (குரங்கு இத்யாதி) ஶாகாம்ருகஸ்ய மர்கடஸ்ய பாத்ரதயாக்ருதம் நபாத்ரமித்யர்த்த:. ஏதேநாநபாத்ரே வேதவேதாந்த ஶிஷ்டஜநஶ்ராவணீயதா நகார்யேத்யுக்தம். தாத்ருஶபாத்ரேஷு ஶாஸ்த்ரப்ரவ்ருத்திஶ்ரயஜநயித்வ விநாஶாஶ்ரவணீயமிதி பாவ:. (அடியிலே இத்யாதி) "நாஸ்திகாயஶடாயாபி ஶிஷ்யக்ரூராஹிதாய வா | அஸூயகாய ராஜாதோ" இதி"ஶேவதிஷ்டேஸ்மி ரக்ஷமா"மித்யஸ்ய ப்ரத்யுபகாரணம். ஏவம் வஜ்ஜநீயாநுக்த்வா ப்ரத்யுபகார விஶேஷாந் ஹேதுஹேதுமதோபகாரஸ்வரூபத: ப்ரத்யுபகார பரிஹாரமேவ ஸ்தோரஹேதுஹேதுமதா (பிறவிக்குருடனித்யாதிநா) ஸவிஶ்வ

மூ|| யேநைவ ஹ்யஸ்ய கடாக்ஷாதிபி:| விஷ்ணுநா வத்ஸலேந தேஶிகவத் ஸ்வஸ்ய ஸம்ஶ்ரயம் ஸமவாப்தி” என்கிற நிலையிலுங்காட்டில், “வஸிஷ்டவத்தேஶிகம்” என்கிறபடியே ஶரண்யனான பெருமானை வம்ஶக்ரமாகதமாகப்பிறந்து படைத்துக்கைக்கொண்டதில்லை இந்நிலையென்று பரிக்ரஹித்து “என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்” என்றிருக்கவும் ப்ராப்தம். தானிப்படிப்பெற்ற ரஹஸ்யத்ரயஸாரமான ஸம்ப்ரதாயத்தை முன்னிலயிகாரத்திற்சொன்னபடியே உசிதஸ்தாநமறிந்து ஸம்ரக்ஷிக்கும்

ஸா-டீ|| (வஸிஷ்டவத்தேஶிகமிதி) ஜநகஸ்ய ப்ராந்த: கரணே ஶ்ரீராமவசநம் வஸிஷ்ட:ஶிஷ்யஜதிவத்தேஶிகம் வஸிஷ்ட இவ தேஶிகமாசார்யம் ப்ராப்ய ஶரணாகதவத்ஸலம் பரமாத்மாநம் [illegible] என்றுகருத்து. (ஶரண்யனென்றி) பெருமாள் பிறந்தவதரித்துபடைத்த ஸம்பந்தம் ஸ்ரீக்ருதமானதுஅடைந்ததானஎன்றபடி. (கைக்கொண்ட) வம்ஶக்ரமாகதமாக பரிக்ரஹித்த (நிலை) இன்னிலை. ஆசார்யத்வம் ஸ்வதேஶமென்று பரிக்ரஹித்து என்றநயிப்பது (என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயிதி) (என்னை) அடியேனை (தீமனம்) க்ரூரமான ஸம்ஸாரப்ராவண்யத்தை (கெடுத்தாய்) போக்கினாய் உனக்கு என் என்னவுபகாரம் பண்ணப்புகுறேனென்றபடி. ப்ராப்தம் யோக்யமென்றபடி. இப்படியஸம்ப்ரதாயத்தைக் காட்டிக்கொடாதேரக்ஷித்துக்கொள்ளவுமென்றுசொன்னதுகூடுமோ, அப்போது ஸம்ப்ரதாயப்ரவ்ருத்தி ஸித்தியாதோ, பரமகாருணிகரான ஆசார்யர் ஸச்சிஷ்யர்களுக்குபதேஶிக்கவேண்டுகையாலே ஸம்ப்ரதாயப்ரவ்ருத்தியில்லையென்றிலப்போது ஶிஷ்யனுக்கிவனோடொபார்த்துச்சொல்லுகிறானோவென்னும் வேறில்லாக்கொத்தானோவென்றுமதிப்ரமிக்கலாகாதோ, ஸ்வாசார்ய ப்ரகாஶகத்வம் உபதேஶிக்கவேணுமென்றில் ப்ராசார்யருக்கு அவஶ்யமாகவந்ததோவென்று சுகிர்தமெக்காரோதோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (தானிப்படிப்பெற்றரஹஸ்யேதி)

ஸா-ஸ்வா|| ஏகேந வத்ஸேந பாதவி ஶிஷ்யாய ஶிஷ்யதயா வத்ஸதேஶவத ஸ்வஸ்ய ஶாந்திஜஸ்வாகாஸ்ய ப்ராப்தம் ஸம்ப்ரதாயம் வஸிஷ்டஶிஷ்யேண வத்ஸதேஶஸ்ய தஸ்மை ஜநகாய யதா ஶ்ரீமாந், ததா ஸர்வாவி ஸ்வஸ்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரவர்தயதீத்யர்த்த:. (பிறவிக்குருடன்) ஜாத்யந்த:. (என்னைத்தீமனமித்யாதி) தேஹாத்மாபிமாநாதிகாரகஸ்ய தத்ஸம்ஸாரஸ்ய நிவர்த்தகத்வாத். ஏவம் பரிக்ஷித்ய ஶிஷ்யகர்த்தவ்யதயோக்தம் ஸதாசார்யதேஶம் ப்ரதிபாதயிதும் ஶேஷம் விஶேஷயதி (தானிப்படியித்யாதிநா) ஏவம் ஸம்ப்ரதாய ஸித்தஸ்ய ஸதாசார்யாத் ப்ராப்தஸ்ய ஶ்ரத்தாவதே ஶிஷ்யாய ப்ரதாநம் ப்ரதேஶ

தம் || போது, “ஶ்ருதபாதி யதாவச்சைவம் உக்தார்த்தே ப்ரதிஷ்டிதம் | வ்ருஷ்டிஷ்வேவ ராவரவ ஸமவாநஜ்ஞயோ நிர்வேதிதாஸ்ஸதா:|| தே தேஷாம் ப்ராக்தநாய ஸம்ப்ரதாயஜநப்ரதர்ஶநாய தஸ்மை | ஸாரஸ்வதாய தேநாபி ஸ்வஸாரஸ்வதேநய” என்று ஸ்ரீவராஹபுராணே ஶ்ருதிஷு தேவதேவஸமவானுக்கருளிச்செய்தாற்போலே குருபரம்பரையை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு தன் க்ருதஜ்ஞதையும் ஆசார்யத்தின் சீர்மையுந்தோற்றவுபதேஶிக்கவேணும். ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களைச்சொல்லுமவன் ஸம்ப்ரதாயமன்றிக்கேயிருக்கஏடுபார்த்தாதல், சுவரேற(வ-ாசெவியேற)க்கேட்டாதல்சொல்லு

ஸா-டீ|| (முன்னிலி தி) ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரத்திலென்றபடி. (குருபரம்பரையைஇதி) ஸமஸ்தாசார்ய குருபரம்பரையை என்றபடி. இதனாலே ஆசார்யனுக்கு ரஹஸ்யோபதேஶகாலத்திலே ஸமஸ்தாசார்யர் இன்னாரின்னாருக்குபதேஶித்தார்களென்று க்ரமமாக குருபரம்பரா ப்ரகாஶநம் கர்த்தவ்யமென்றும் தான் ஸ்வயமாக ரஹஸ்யத்தை யாசார்யநுஸந்தாநபூர்வகம் ஶிஷ்யோபதேஶகாலத்தில் குருபரம்பரா ஸாரோக்த க்ரமமாக ஸ்வாசார்யாதிக்ரமமாக ஸமஸ்தகுருபரம்பராநுஸந்தாநம் பண்ணவேணுமென்றும் கருத்துவெளியிடப்பட்டது. இப்படி குருபரம்பரையை ப்ரகாஶிக்கவேணுமென்று நியமமுண்டோ, ஏடுபார்த்தறிந்துபதேஶித்தாலும் யத்ருச்சயா கேட்டாதல் ஸமஞ்ஞைக்கேட்டாதல் உபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே, ஶிஷ்யனுக்கு ஸம்வேதாங்கப்ரகாரணை தான் ஸ்வயமாகக்கேட்டு முறைதப்பியுபதேஶித்தாலும் ஸம்ப்ரதாயஶுத்தியில்லையே. ஶிஷ்யனுக்கு ஸம்வேதாங்கப்ரகாரணாதிஸம்ஜ்ஞை வாராமைக்காக குருப்ரகாஶநம் கார்யமென்றால் அத்ருஷ்டப்ரயோஜநமில்லையாகிலுதிஶம் ஸாதிகள் ப்ரயோஜகங்களன்றோ, தனக்கு ஸமயக்ஞாநத்தினாலே அதிகாரமும் தோற்றினலந்தவர்த்தை குருபரம்பராநுஸந்தநமல்லாமையாலே குருபரம்பராப்ரகாஶநமன்றிக்கே தானேயுபதேஶிக்கவேண்டாவோ, ஸச்சிஷ்யர்களுக்குந்தான் யதாக்ரமமாக உபதேஶமுபதேஶிக்கவேணுமென்று நியமமுண்டோ. அத்ருஷ்டப்ரயோஜநமில்லையாகிலுபதேஶிக்க நியமமில்லையே குருபரம்பரையின் ஸம்பந்தமாகத்தோற்றிலப்படியுபதேஶம் ப்ரஸம்ஸியாதோ, அப்போது ஸம்ப்ரதாயாநுஸந்தாநம் ப்ரஸம்ஸியாதோவென்றவுக்தாதிப்ரஸங்கங்களில் த்ருஷ்டாத்ருஷ்டப்ரயோஜநங்களை ப்ரமாணமாகவுபபாதிக்கிறார்(ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களைஇத்யாதிநா)(ஏடு) புஸ்தகம். (சுவரீதி)சுவர்

ஸா-கா|| பக்ஷப்ரயோஜநம்ப்ரதிபாதநாபூர்வகோபதேஶ: கார்ய: இதி ஶாஸ்த்ரார்த்தஸ்ய காரணோபதேஶாகாரணஸம்ப்ரதாயாநாநாவிதப்ரயோஜநாய

ஸூ||மாகில் களவுகொண்டாபரணம்பூண்டாற்போலே கண்டார்க்கெல்லா ந்தானஞ்சவேண்டும்படியாம். "யத்ருச்சயா ஶ்ருதோ மந்த்ரஶ்சந்நேநாத வா | வ்ருதா ப்ரதோ வாவ்யர்த்தஸ்ஸ்யாத் தத்கரோத்யநர்த்தம்" இத்யாதிகளிற்படியே வ்யர்த்தமாய்விபரீதமுமாம். கேட்டுச்சொல் லச்செய்தே "தஸ்மிந் ஸ்வஜாதே நப்ராப்ய ஸதேந வயா, ப்ரணிப த்யாதிபாத்யே" த்யாதிகளிற்சொல்லுகிற முறையொழியக்கேட்டுச் சொல்லுமாகில் காலன்கொண்டாபரணம்பூண்டாற்போலே கண்டாரெ ல்லாருந்தன்னை யருவருக்கும்படியாம். "யஸ்யாயதேந வித்யேத யஸ்யாயதேந வர்த்ததி | தயோரந்யதர: ப்ரைதி வித்வேஷம்வா யிகச்சதி" என்கிறபடியே யநர்த்தமுமாம். யதாந்யாயம் கேட்டுச் சொல்லச்செய்தே சொல்லும்போது மந்த்ரத்தை ப்ரகாஶிப்பியாதொ ழியுமாகில் இவன் சொல்லுகிறவர்த்தங்கள் வேரில்லாக்கொத்தான்போ லேயடியற்றவையோவென்று ஶிஷ்யனுக்குமதிஶங்கை பிறக்கும்படியா

ஸா-நீ||பறத்திலேயிருந்துகேட்டாதலென்றபடி. மற்றஶாஸ்த்ரங்களைக்ரம விக சொன்னதிலுமிது ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகமாகவே சொல்லவே ணுமென்று தாத்பர்யம். (யத்ருச்சயேதி) போகச்செய்தே வரச்செ ய்தே கேட்டென்றபடி. (ஶ்ருதஃ) ஶ்ருதஶ்ருதார்த்தரஹஸ்யார்த்தமெ ன்றபடி. (மந்த்ர) காம்யாதிவ்யவஸ்தேந என்றபடி. (மந்த்ர) வேஷாந்தரவர்த்மாநிரூபகஸ்தேந. அந்யாவதேஶாதிவ்யாஜே நவா. (வ்ருத்தம்) தத்வேஷ்ப்ரதேந என்றபடி. (வ்யர்த்தஃ) ஸ்யா த்காமே வ்யர்த்தஃ ப்ரஶ்ந: (முறையொழிய) ஶிஷ்யாசார்யக்ரம மொழிய. (காலன்) காலபாஷாணம் (கொண்டு) பரிக்ரஹித்து (அருவருக்கை) கர்ஹிக்கை.(யஸ்யாயதேந)ஹேதாவநுஸ்ருத்யாதிநா. (வே ரில்லாக்கொத்தான்) வேரில்லாதே சஞ்சாரத்தில் வாழைகள்மேலே ப டரும் கொடிகள் (அடியற்றவை) மந்த்ரமூலதேஶ பரஹிதமானவை

ஸா-கா|| யாநாஹ (ஶாஸ்த்ரார்த்தரஹஸ்யங்களைத்தி) (செவியேறக்கேட்டு த்தி) ஶ்ரோத்ரம்ப்ராப்திதி ஶ்ருத்யேகத்யர்த்தஃ. (ஏடுபார்த்தாதல்) ப த்ரேக்ஷிதோவேத்யர்த்தஃ. (யத்ருச்சயேத்யாதி) (மந்த்ர) தீரோக்தி தேந(மந்த்ர)ச்சந்நேவாதிவ்யாஜேந. யத்ருச்சயா ஶ்ரவணம் சந்ய ர்த்தம் வ்ருத்தம் நேவாதிபாதிதாம்வேக்ஷிதார்த்தஶ்ரவணம்.(முறை யொழிய)ப்ராப்தாம்ஶாஹாவேந ஶாஸ்த்ரத்வ தீயாதிராஹித்யேந த்யர்த்தஃ. (காலன்கொண்டித்யாதி) காலஹரணம் ம்ருஹீத்வா தேநயநே ந ஆபரணம்க்ருத்வா தஸ்ரணேயதாஸம்ப்ராணிநிந்த்யஸ்தாஸ தஸ் ஸ்வாவஸ்தி நிந்த்யஸ்தாதித்யர்த்தஃ.(வேரில்லாக்கொத்தாணித்யாதி)(வேர்) மூலம்(கொத்தான்) லதாவிஶேஷஃ லதாவிஶேஷவஸ்ரீமதேவநாயகோ

ஶுஶ்ரூஷாநாதுரவிஷயமாம். "ஸ்வகுரூணாம் ஸ்வஶிஷ்யஸ்ய ப்ரவர்த்தநஸ்ய ப்ரகாஶநம் த்யஜ" என்று ஆதிஶாஸ்த்ரவசநத்திலே நாமத்தை ப்ரகாஶிப்பியாதொழிகையும் விதிக்கப்பட்டது. அப்போது "நாமாத்ம காமஶ்ரேயஸ்காமோ ந க்ருஹ்ணீயாத் ஜ்யேஷ்டாபத்ய கலத்ரயோ: | ஸ்வ காமஶ்ரு காமஸ்யாஸ்ய க்ஷீயேத ஸம்வத்ஸராயுஷீ" என்கிறபடியே ஜ்ஞாந தேஶிக வரிஷ்டமான ஸம்வத்ஸரத்துக்கும் ஆயுஷ்காலத்துக்கு ஸத்தாநாவ்ருத்தியாகவான ஶேஷகாலத்திலே ஸத்தாநவ்ருத்தி வர்க்க ஸ்ருதிஷையுங்குலையும்படியாம். நாமத்தைப் ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கச்செய்தே அவன்பண்ணின ஶாஸ்த்ரோபதேஶத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகில் விப்ரலம்பகனென்றுபேருமாய் "ஜ்யௌதிஷம் வ்யவஹாரஞ்ச ப்ராயஶ்சித்தம் சிகித்ஸகம் | விநா ஶாஸ்த்ரேண யோ ப்ரூயாத் தமாஹுர் ப்ரஹ்மகாதகம்" என்கிறபடியே பாவிஷ்ணுமாம். ஸச்சிஷ்ய னுக்கு ப்ராப்தமான ஶாஸ்த்ரோபதேஶத்தைத் தவிருமாகில் ப்ரஹ்மக்னனென்றுபேருமாய் "ப்ராப்தஸ்யாப்ரதாநாத் ஜ்ஞாநஸ்ய க்ருபணாவிஷ்ணும் ஸர்வலோகஜேஷு |

ஸா-நீ || ஆனாலும் ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ஸ்வநாமப்ரகாஶநம்பண்ணிஸ்தி பண்ணுமவிருந்தால்பாதகமில்லாமையாலே நாமஸங்கீர்த்தநஹிதம்ப்ர ஸம்பியாதோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (அப்போதிதி) (அப்போது) ஸக்திகாரணமான ப்ரகாஶநமில்லாதபோது என்றபடி. நாமப்ரகா ஶநம் ஸக்திகாரணமானபடியாலே(ப்ரகாஶயேத்) நாமஸங்கீர்த்தநம் கார்யம் என்றபடி. (ஶ்ராவயேத்) ஶ்ராவணந்தத்வம் ஶ்ரோணிகஸ்த்ரா தேவத்தை அநுபவத்தா ஜ்ஞாநகாரணமாகையாலே ஶாஸ்த்ரத்தை அநுபவமாகவெண்ண வேணுமென்று தாத்பர்யம். இப்படி நாமஸங்கீர்த்தநத்தில் "க்ஷீயேதே ஸம்வத்ஸராயுஷீ" என்று சொன்னது கூடுமோ, அநுஷ்டாநவிரோதமில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநதேஶிகவரிஷ்டகேதி) ஸம்வத்ஸரம் ஸம்வத்ஸரமென்றும் ஸ்வநிஷ்டை ஆயுஸ்ஸமென்றும் கருத்து. (ஶாஸ்த்ரோபதேஶத்துக்கு விரோதஞ் சொல்லுமாகிலிதி) ஶாஸ்த்ரோபதேஶத்துக்கென்கையாலே அஶாஸ்த்ரோபதேஶம்ப்ரகாஶாதிகமாகிலத்தை ஶாஸ்த்ரநாமமாகச் சொல்லில் தோஷமில்லை என்கிறது. (ஜ்யௌதிஷமிதி) ப்ரஹ்மவித்யை யிலிது கேசாக்ஷ்நாய விஷமென்றபடி. (ப்ராப்தஸ்யேதி) (ஜ்ஞா ஜ்ஞாநம்) ஜ்ஞாயதேऽநேநேதி ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாபகம் ஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞே நம் ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயதஶாஸ்த்ரம் (ப்ராப்யம்) ஸத்பாத்ரம் (க்ருபா) ஸ

ஸா-கா || தேஶஜாத்யநுவர்த்தநயஸ்த்ரீக்ருதஶக்தி: (ப்ராப்யஶ்ரீக்ருதி) (ப்ராப்யம்) ஸகலப்ராப்த ஸச்சிஷ்யமதஜ்ஞாநம் ஸம்ஶிதகாரணஞ் ஸம்வத்ஸரஜ்ஞாநம் நிராவரணாதிகாரஹேதுவரஹ ஸ்வஸ்வரூபவிஷய

த்॥ நாஶஸ்தாநம் ஸ்வயம் யாதி ஜந்மத்வ ஜடபீஜக்ருத்” என்கிற ஸமவஸியோமத்

ஸா-டீ॥ ஜ்ஞீஷோ(?)... (விஷ்ணு)ஸ்ய அஹம்(ஸர்வஸ்ய ப்ரபோஜக:)ஸ்ய ஸ
வியோமாஸ்வ-ப்ரவ-ர்த்தமஸ ஜ்ஞீஷ்யஹ்ய உவதிஶதீத்யர்த:. ஸதத்ய
திரேகோணாவஸாதயதி(நாஶஸ்தாநமேதி) ஸ்வயமேவாயர்த: (ஜந்மத்வ ஜம்)
ஜந்ம: ஜ்ஞாநபீஜம்ஶாஸ்த்ரம். யதா ஜட: பீஜம் வேதஶாஸ்த்ரம் “வே
தேந நாஶயதே வ்யக்தேரோ”ஹிதி ஶ்ருதே: வேதஶாஸ்த்ரஸ்யாபி
ஜடபீஜத்வாத். (ஸ்வயம்யாய) உபதேஶதஸ்ஸ்வ காரஸ்ய (பீஜக்ருத்
ஸந்) பாதேஷ்ட்வ ஹவித்யாஸஞ்ஜாநஸ்யாம் காமமநம் தாநயந்து ஸந்
வரவொகம் யதா நயாதி யதா நயாயாதித்யர்த:. தயோரவதிஶே
திதி வப்ரவேணாயம். ஸநமவதிஶ்ய யாதிவேஸ ஜ்ஞாநமேஸ்யாஸ்ய
தி என்றபடி. தயாவ ஶரணாகஸ் வப்ரவ-ர வஸ்ஜ்ஞீஷ்யஹ்ய ஸவஶ்யமேவ
திஶேதீதி வப்ரவார்யஸ்யார்த:. ஸநமவதிஶ்யவரவொகம் நயாயாதீதி
உத்தராஸ்யார்த:.(ஸமவதிதி) த்யாவஸமவதாஜ்ஞாதிமம் வநஜநிதஸம
வஸிம ஹொஸமவதென்றுகருத்து.“ நாஶஸ்தாநம் ஸ்வயம் யாதிஜந்மத்வ ஜ
ஜடபீஜக்ருதிதிகஸ்மிஸ்வாரம். ததா:ஸ்வயாகவமொகவாவிநீ|க்ருத்வித்யாவ
தேவிகம் விஶேக்தி ஸமததாயிநீ” த்யுக்தா ஸஹவித்யாம் ததேதிவதஸ்யா
ஸாயர்யம்.ஸ்வயாமேவ நாக்ஷாத்விஜ்ஞாநாவேகயா ஜடத்வஜ்ஞிதிநவாம்ஸ
கநிதேர்யார். ததாக்ருத்வித்யாபீஜக்ருதேவேதி ஸாகஶஸ்தாநம் நயாதி.
நாவேதபீஜக்ருத்தாத்தோரத்தரகாவதேஶ வரம் வராநதமண
பீஜக்ருத்தா ஸாவாஸ்வயாஸஹிரதேகவஸ்யாஸ தத்ரயேதேவஸ்ய ஸ்யா
திதிஸாவ: “நாஶஸ்தாநம் யயாயாதீ”தி கஸ்மிஸ்வாரம். ததா யயா
ஜடஸ்பீஜத்வஸ்ய. யதா ஜட:பீஜம் “வேதேந நாஶயதே வ்யக்ரோ”திதிஶ்ருதே: வேதஶாஸ்த்ரஸ்யாபி ஜடபீஜத்வாத் (ஸபீஜக்ருத்ஸஸ்)
உத்தரோத்தரம்ஸம்தாநஜநகாக்ஷாமமநதாநயஸ்ஸ ஸஸ்யர்தநயாதி
தயா உவதிஶ்ய விஜ்ஞேக்ஷேதிதி வோஜநா த்ரஷ்டவ்யா. இப்படி
ஸமவஸியோமவஸிவாமதே ஸதிக்ருஜ்ஜநித நிம ஸாநமஸ்வத்தித்
மன்றிக்கேஸமவஸ ஸாமவதாதீநாஸ்த்யம் தம் வ்ருத்தியுமுண்டென்றுவொ

ஸா-ஸ்வா॥ த்யாஜிவிஷயம்ஜ்ஞாநஜிதிவாவிஜ்ஞம்ஶரீரம் “விஜ்ஞம்வ்யூயமஹ்
தம்வாம்ஸஹஸ்ரவாணஹ்யாஜிமுக்ஷண”இ-த்யுக்தே:.(ஜடஸ்பீஜம்) ஜடஸ்கா
ரணஸூக்ஷ்மம்ஶரீரம்ப்ரஸஹ (ஸபீஜக்ருத்) ஜாமப்ரவம்தஶாரீயவாதிபீஜ
வஸ ஸ்வாத்யஞஸிஞ ஸஜாதீய பீஜாஞராநஸ்வாதகதித்யர்த:. ஜந்ம
ஜ்ஞ்நஷ்டிதிஸ்வம்ஸஶோரநதேநகாரணஸூக்ஷ்மதஸ்யாநஸ்யகஸ்யாஸ்யநாஸ
வாதநாதபீஜக்ருத்த்திதிஸாவ:. ஸதம்வப்ரவேக்ஷநாநாவியாநிஷ்டிதி
வ்ருத்த்யர்தம்ஸ்வாதவகாமேணவஉவதேஶகாயர்ஜதிமுனகிகொ
தாஸரண வ்யதாஸநவம்வக்கம்வதது தயோவதேஶக்ருநஷம்மிக

௨௰ || தையுங் கடந்தானும். ஆகையால் விளக்குப்பிடிக்குமவன் தன்னை ராஜா ஒருகார்யத்துக்குப் போகச்சொன்னால் தன் கையில் விளக்கையத்துக்குப் பார்ஶ்வஸ்தரானார் கையிலே கொடுத்துப்போமாப்போலே ஸதாசார்யரானார் க்குத்தான் சொல்லும்போது தனக்குபதேஶித்தவாசார்யனை முற்பட வெளியிட்டு பின்பு தனக்கு வைஶிஷ்ட்யமான அர்த்தங்களையே சொல்லவும் சிலகாரணங்களாலே ஶிஷ்யக்ஷேத்ராதிங்கள் பெற்றுத்தானிவற்றுலே யறிந்து சொல்லுமவற்றையும் “வ்யாஸப்ரஸாதாச் ச்ருதவானேதத்குஹ்யமஹம் பரம்|யோகம் யோகேஶ்வராத் க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத் கதயதஸ் ஸ்வயம்” என்கிறபடியே ஸஞ்சயன் ப்ரஸாதமடியாக விவ்வர்த்தமறிந்தேன், என்கையிடுக்காலே யறிந்து சொல்லுகிறேனல்லேனென்றிவ்வுண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு சொல்லவும் பெறில் இவன் சொல்லுமர்த்தங்களெல்லாம் ஸர்வர்க்கு மாதரணீயங்களுமாய், இவன் க்ருதஜ்ஞனுமாயிருந்தானென்று ஸாக்ஷிகளும் ப்ரஸாதிக்கும்படியாய், ஸத்வாதியாயிருந்தானென்றுபநிஷத்துக்களும் ஔபநிஷத பரமபுருஷனும் தங்க ஸாக்ஷி||யானின்றுகொண்டு ப்ரஶம்ஸிக்கிறார் (ஆகையாலித்யாதிநா)(தனக்கு வைஶிஷ்ட்யமானவர்த்தங்களையே இதி) அவதாரணத்தாலே ஸ்வாசார்யோபதேஶ க்ஷுண்ணமல்லாதவற்றைச் சொல்லக்கூடாதென்று கருத்து (சிலகாரணங்களாலே) பகவத்ஸாக்ஷாத்கார ப்ரஸாதத்தாலே என்றபடி. (என்கையிடுக்காலே) என்கையினுடைய வ்யுத்பத்தியாலே ஸ்வபுத்தி ஸாமர்த்யத்தாலே என்றபடி. (உண்மையை) ஸ்வபாவத்தை என்றபடி. ஜ்ஞானாதிக க்ருதஜ்ஞதையும் ஆசார்ய ப்ரஸாதத்தை யுண்டாக்கியே பதிஸம்ஶ்லேஷங்களை யறிவிப்பிக்குமென்று கருத்து. (சொல்லவும் பெறில்) சொன்னானாகிலென்றபடி. (உபநிஷத்துக்களுமிதி) “ஆசார்யவான் புருஷோ வேத, ஸம்யக் தேதாவிதுஃ, ஆசார்யாத்தைவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்” இத்யாதிகளிலென்றபடி. (ஔபநிஷத பரமபுருஷனுமிதி) “யோஹி வேதஸமஞ்சநோ ஜாநாதி புருஷோத்தமம் | ஸஸர்வவித் ஸாயநேவ ஸம்ஶயஃ” இத்யாதிகளிலே ஸா-கா||ஷ்ஶாநாத்ப்ரஸாத (ஆகையாலித்யாதிநா)(விளக்குஇத்யாதி) யதா ராஜ்ஞாம் ப்ரதீபதாரகாஃ ராஜநிகார்யார்த்தம் தேஶாந்தரம் க்ருத்வா ஸ்வஹஸ்தஸ்தம் ப்ரதீபம் பார்ஶ்வஸ்தாய தத்வா கச்சந்தி ததா ஸதாசார்யோ பரேஷாம் ஸ்வகுருமுக்தம் ஜ்ஞானம் ஸ்வஶிஷ்யேப்யஃ ப்ரகாஶயதி இத்யர்த்தஃ. (ஸஞ்சயப்ரஸாதமித்யாதி) ஆசார்யப்ரஸாதேநைவ ஶ்ரோதவ்யம் ஸ்வாசார்யப்ரஸாதேந இதி யாவதர்த்தம் ப்ரகாஶ்யமிதி ஸம்பந்தஃ. (உபநிஷத்துக்களௌபநிஷத பரம புருஷனுமிதி) “யேநைவாஸ்ய த்ருஷ்டம் யாவதேவாஸ்ய ஹ்ருதயம்” ஹாயா

ச்சு॥ளோடொக்க விவ்வ்யாபாரஸமமென்று தோற்றிக்கும்படியுமாம். இப்படி க்ருதஜ்ஞதையஸஹிதனான ஶிஷ்யனைப்பற்ற நாம் செய்த க்ருஷி ஸபலமாய்த்ததென்று ஆசார்யனும் க்ருதார்த்தனாயிருக்கும். ॥ * ॥ ஸாக்ஷாந்நாராயணோ

ஸா-டீ ॥ என்றபடி. ஸாக்ஷாந்நாராயணனான ஆசார்யனுக்கவாயிருந்தால் ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனும் ப்ரத்யுபகாரமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (இப்படி க்ருதஜ்ஞதயிதி) இப்படி ஈஶ்வரவிஷயத்தில் போலே ஆசார்யவிஷயத்திலும் உரையான உக்தி பண்ணவேணுமென்று சொன்னது கூடுமோ, ஶரண்யனுமுபாயமுமாயும் மோக்ஷ ப்ரதனுமாயிருக்கை யாலே தத்விஷயத்தில் ப்ரபத்தி கர்த்தவ்யமானாலும் தத்வைஶ்யமான உக்தி ஆசார்யவிஷயத்தில் பண்ணுகை கூடுமோ, ஆசார்யனும் மோக்ஷப்ரதனென்றில் ஸாக்ஷாத்ப்ரதாதாவானவராயன் மோக்ஷப்ரதனன்றேஸாக்ஷாத்ப்ரதாதா மோக்ஷப்ரதனல்லாவிட்டாலும் பரம்பரயா ப்ரதாதா மோக்ஷப்ரதனென்றில் நாராயணஸ்ய தீ ஶேஷாவதார பரம்பரயா ப்ரதாதாவுக்கும் ஜ்ஞானயோகாதிகளுக்கும் மோக்ஷப்ரதத்வங்கூடாதே ஸர்வஸஹிதமோக்ஷஸாதநபரம்பரயா ப்ரதாதா மோக்ஷப்ரதனென்றில் "அஹம்த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஶரண்யனுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வம் போலே ஆசார்யனுக்கு மோக்ஷப்ரதத்வமுண்டோ, பரமாசார்ய ஸூக்தியே ப்ரமாணமென்றிலதற்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாதிதி) (ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ) தீ

ஸா-கா ॥ தவளப்ரஹ்மோபதேஶகோக்தி. "ஆசார்யஸ்ய க்ருதம் ஸர்வம் ஆசார்யஸ்ய நிவேதயேத்" இத்யாதிஷு ஆசார்யவைஶிஷ்ட்யம். "நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் நிரவத்யம் ஸத்ப்ரஸந்நம் | ஆந்தஜ்ஞானஹீனத்வம் பரமேகம் விஷ்ணோஸ்ஸ்வரூபம்॥ ஆஸ்ரயஸ்ஸிதோ தத்ஜ்ஞோ ஸ்வரூபவாணாரதா ரதரோ | ஜ்ஞாநாநந்த்ய ஸ்வவிஷ்ணு தஸ்மாத் ஆசார்யான்" இத்யாதிஷு ஆசார்யைஶ்வர்யவைஶிஷ்ட்ய மஹா ஸம்ஸாரிணா ஸேவிதவ்ய. நநு ப்ரஹ்மஸ்வரூபாசார்யவைஶிஷ்ட்யாசார்யஸ்ய ஸர்வ விதமேகஸ்யாத் ஈஶ்வரோ. 'உபநயநம் யஸ்ய' இத்யாதிநா வேதாவைஶிஷ்ட்யமாசார்யஸ்ய த்ரயாணாம் தஸ்யாசார்யஸ்ய ஸாவித்ர்யா வேதாஹஸ்ய ஸ்வதஸ்ய ஸாக்ஷாந்நாராயணஸ்ய ஸகாரஸ்ய விஶேஷதயா நாராயணஸ்ய ஸர்வேஷ்வாசார்யஶ்ரேஷ்ட இதி. "யோஸௌ ஸ்த்வம் ப்ரதானஸம்ஸாரோ ஹிதஸா யத்நம் | ப்ரதிஜ்ஞாஹ்யவஸ்ய தஸ்யாபிஷேகஸ்யாவதம்॥ ஸ தமாஸீஜ்ஞ்ஞாய" இத்யாதிஹ் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரஸ்ய தஸ்ய க்ருத்ஸ்நதரமாத்மா"மித்யாதிஷ்வபி ஸாக்ஷாத் தஸ்ய ஸ்ரீதேஹ மஹாத்ம்யயாக்தே

௪௨ || ப்ராப்யாப்ராப்யவிவேகா ஹேதாநப்ராதிஶக | க்ஷமோதேஹோக்ஷஶா ஶ்லேஷோ ஸதஸ்ஸுதமோஹாபராஹ் || ஸ்வாயத்தவத்தயாமோக்ஷ ஹேது நத்திஸ்ஸந்தித | ஜ்ஞாநோத்தர தத்வாதேச ஶரணம் தேஶிகாவித: ||*

ஏற்றிமனத்தெழின் ஞானவிளக்கையிருளனைத்தும்

ஸா-நீ || கோபாயநம் மோக்ஷஸாதநமல்லாமையாலும் ஜ்ஞாநயோகாதி களை ஸாக்ஷாத் மோக்ஷஸாதநமல்லாமையாலும் தத்வமோதேஷ்ட்ருதேவக்ஷணமென்று கருத்து. (விஶ்ராந்தாந்) ஶக்திஸ்வத்த்ரபதயாஶ்ரிதாந் என்றபடி. ஸத்த என்கையாலே ஶாஸ்த்ரநித்யவத்தேஷ்டத்வப்ராப்தி "தேவதாவாந் ஸ்வாயம்பூவாஸ்தி" என்றதுவும் ஸஹவித்யாவதேஶ வயம்த ஶாஸ்த்ரவத்தேஷ்டவமாகில் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. (ஜ்ஞாநம்தீதி) "ஸ்வாமிநோவைஷ விதா விஹிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ரவக" ஸாதிஷ்டம் ஸாதகம் ஹஸநகமரவதித்யம் "தந்த்ரவஹவாநு ஶோகஸ்ய வாரம் தாரயஸ்வி"த்யாதாவென்றபடி. (ஸ்வரம்தீதி) "ஸ்வாயத்தயா தூதா தஸ்தாதாவாயத்வாநு ஹவே"தி த்யாதாவென்றபடி. (ஜ்ஞாநதோதி) "நாயாய நாஶநயேத் வரத்வாவி நித்யம்யதீயவரணை ஶரணம்தீய"தி த்யாதாவென்றபடி. ஜ்ஞாந தத்க்ஷ: ப்ரபத்யாயாம் ஸஹவித்யாத்யஶ்வாதக ஸாதந ஶரணஸ்வாபாயஸ்வம். க்ஷாந்த ப்ராப்திஶரயாம் ப்ராப்யவசநஶரண ஸ்வமென்று கருத்து.

இப்படி இந்தவதிகாரத்திலே ஸ்வாமிநுக்கு ப்ரத்யவகாரமில்லையென்றுசொன்னது கூடுமோ, ஶிஷ்ய ஜ்ஞானிவனுக்குதோற்றுவிட்டாலும்ஸர்வஜ்ஞர்களுக்கும்ப்ரத்யவகாரந்தோற்றுதேயென்கிறஶங்கையை பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தத்தைபாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஏற்றிமனத்தெழிலிதி)(மனத்து) மநஸ்ஸிலே ஶிஷ்யனுடையமநஸ்ஸிலே(எழில்)உஜ்ஜ்வலமாகாநிற்கிறயதார்த்தமாகாநிற்கிற(ஞானவிளக்கை)தத்வஹித புருஷார்த்த விஷயயதார்த்தஜ்ஞாநமாகிற விளக்கை (ஏற்றி)ஆரோபித்து ஶிஷ்யனுக்கு ஸம்ப்ரதேஶ

ஸா-கா || வேத்யஹிதப்ரயஜ்ஞாநம்(ஸாக்ஷாத்ஸ்வதேஶித்யாதி) (ஜ்ஞாநதிஸ்ஸர ஜிவேதி)"தஜ்ஜ்ஞாநாத்ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தஸ், ஸ்வாமிநாது பராதேஶவேத, ஸ்வாமிவத்யா தத்வோத்தஸ்தாதாவாயத்வாநுஹவே" தித்யாதித்யர்த்தம்.

உத்தராதிகாரார்த்தம் ப்ராதிபாஷாவத்திரிக்தபாஷாநவிஜ்ஞாநம் ஸம்ப்ராதாய ப்ராதிபாஷயா ஸம்யுஜ்ஞாதி (ஏற்றிமனத்தெழிலித்யாதிநா) (ஏற்றிமனத்தெழில் ஞானவிளக்கை) ஸ்வரூபேண ப்ராயபாஷாத்யாநம் ஹமவத்ஷதயா விஷயீகரணயோக்ய

௨௯ || மாற்றினவர்க்கொருகைம்மாறுமாயனுங்காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும்புந்தியிற்கொள்வதும்பொங்குபுகழ்ச்
சாற்றிவளப்பதுஞ்சற்றல்லவோமுன்னம்பெற்றதற்கே (௩௮)

ஸா-ரீ || ஸித்தென்றபடி. (இருளைத்துரம்) அஜ்ஞாநாந்த்யாஜ்ஞாநவிப ரீதஜ்ஞாநமாகிற ஸம்ஸாராந்தகாரத்தையும் (மாற்றினவருக்கு) நசிப்பித்த வாசார்யனுக்கு (ஒருகையாறு) ஒரு உபகாரத்தை ப்ரத்யுபகாரத்தை (மாயனும்) ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தனுமாய் ஸர்வேஶ்வரனாகா வ்ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவுமான பரப்ரஹ்மனும் (காணகில்லான்) காணஸமர்த்தனன்றுஇல் லையென்றெகாண்கையாலேயென்றபடி. ஜ்ஞாநிகளுக்கு கேவலாந்யாயத்தாலேதோற்றுமென்றபடி. ஆனாலுமவரிபத்ராதிகள் ப்ரத்யுபகாரங்களில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார். (போற்றீதி) (போற்றி) ஆசார்யனை ஸ்துதித்து ஸ்ம்ரஶாஸநம்பண்ணி (உகப்பதும்) உகக்குமதும் வாசிக கைங்கர்யம் சொல்லப்பட்டது. (புந்தியில்) புத்தியில் (கொள்வதும்) த்யானம் பண்ணுமதும் மாநஸகைங்கர்யம் சொல்லிற்று. இது காயிகவாசிகஸம்வாஹநாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (பொங்கு) அபிவ்ருத்தங்களாய் வளர்கிற (புகழ்) ஆசார்யனுடைய கல்யாணகுணங்களை (சாற்றி) லோகத்திலுபதேசித்து (வளர்ப்பதும்) அபிவ்ருத்தமாக்குமதும் தச்சிஷ்யஸமாஶ்ரயணாதிகாயிக கைங்கர்யமென்றவுமாம். இவையெல்லாம் (முன்னம் பெற்றதற்கு) பூர்வம் ஆசார்யன் பக்கல்தான் பெற்ற ஜ்ஞாநலாபத்திற்கு (சற்றல்லவோ) அத்யல்பமன்றோ ப்ரத்யுபகாரமாகமாட்டாதென்றபடி. கிஞ்சித்தென்றெ ஸ்தோகமென்றபடி.

ஸா-கா || கேவலஸம்ஸ்ருஷ்டஜ்ஞாநவிகாஸஹேதுபூதஸம்பந்தஸ்ய ஸ்வாசார்யஸ்ய (இருளைத்தும்மாற்றினவர்க்கொருகைமாறு) தேஹாத்மப்ரமஸ்வதந்த்ராத்மப்ரமாதிரூபாஜ்ஞாநம் ஸர்வம் விநாஶிதவதே தாத்ருஶாய குரவே ப்ரத்யுபகாரம். (மாயனுங்காணகில்லான்) ஸர்வஜ்ஞதயா ஸர்வஶக்தியுக்தோபி பகவாநபிஜ்ஞாதாஸந் கார்யாந்தரே ப்யநந்தஜ்ஞாதாஸந்தாநம் ஸர்வஜ்ஞதாயா விசார்யித்வா ப்ரகாரேண விசார்யாநபிஷயகஜ்ஞாநஸ்ய ஸத்ருஶஸ்யாப்ரத்யுபகாரஸ்ய ஜ்ஞாநம் ஸர்வஜ்ஞாநாபூர்ணோபி நாஸ்தி. ஏவம்தர்ஹி ஸதாசார்யாயவிஷயே ஶிஷ்யேண கிங்கார்யமித்யத்ராஹ (போற்றியுகப்பதும்) ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்துத்வா ஸந்தோஷம் ப்ராப்ய ஸ்வஸ்யஸ்துதிப்ரகாஶநமாத்ரம் (புந்தியிற்கொள்வதும்) பாவநிவேஶநம் ஆசார்யஸ்ய ப்ரதோபகாரஸ்ம்ருதிஶ்ச. (பொங்குபுகழ்ச்சாற்றிவளப்பதும்) அபிவ்ருத்தகீர்த்தேஃ ஸ்வாசார்யாதிகுணாநாம் தேஶாந்தரே ப்ரகாஶநம். (சற்றல்லவோமுன்னம் பெற்றதற்கே) ஆசார்யேண தேஶாந்தரே ஸர்வஜ்ஞாந

௩௯|| ஆசார்யவந்தாரம் பக்திவிவக்ஷுஹ்ருத் ஸிம்ஹாஸநா
தாசார்யாஸ்தேவ தாரம் ஸதயிகாந்யாம் மமந்யாமஹே |
யஸ்யாஸௌ ஸமதர்ஶிவிஜ்ஞஸ்ரோதஸ்யம் ஸம்பத்திகாம
மக்நாநாம் ஸவிநாம் ஸ்வாணாம் ஸமுத்தாரய நாராயண: ||
இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஶ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரே
ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகார ஏகத்ரிம்ஶ:.

ஸா-நீ || இப்படி இந்த அதிகாரத்திலே ஆசார்யன் விஷயத்தில் ஶர ண்யவிஷயத்தில் போலே ப்ரஸக்தி கார்யையென்று சொன்னது கூடுமோ, ஶரண்யன் ஜாயமாநகடாக்ஷ ஸ்ருதிசேதநபயங்கரனுமாய் ஸர்வஶக்தனாய் க்கும் ஸாக்ஷாத்ஸாதநமாகையாலே விஶ்வாஸபூர்வ ஆஶ்ரயணத்தை ஸ்வஹிதஸாதநமான ஆசார்யவிஷயத்திலே தத்ப்ரஸக்தி பண்ண வேணுமென்றக்கூடுமோவென்ற ஶங்கையுந்தான் ஸகலஶக்தனாய் ஸ ர்வஜ்ஞனான ஆசார்யனாயிருந்தாலுமாசார்யனுக்கு ஸந்நிதியிலே ஸ்வயமேவ மோக்ஷப்ரதானமில்லாமையாலே அவனுக்கும் மோக்ஷப்ரதானத் திற்கு ஆசார்யாபேக்ஷை வரிஷ்ட ஸ்வாபேக்ஷிதமாகையாலே தத்வேக்ஷ யா ஆசார்யனே அதிகனென்று ஶ்லோகத்தாலே வெளியிடுகிறார். (ஆ சார்யவேநதி) ஆசார்யவாந் தாரம்பக்த: ஹ்ருதயீவ: யதாசார்யவாந் தாரம்பக்தம் விவக்ஷுஹ்ருதயேவ ஸிம்ஹாஸநா யஸ்யஸ: (த ஸ்மாத்) ஆசார்யாத் (ஆஹ) ஸாஸாரஜ்ஞோ (ஆத்யம் தைவதம்) ஶ்ரீ யஃபதி ஸமதிகாம் ந மந்யாமஹே. ஆத இத்யர்த்த: தத்வேவாபயதி (யஸ் யேதி) (அஸௌ ஸமதர்ஶிந:) நாராயண: ஸ்வாணாம் மக்நாநாம் (ஸவி நாம்) ஸம்ஸாரிணாம் (ஸமுத்தாரய) உத்தாரணார்த்தம் (கதாவித்) யா த்ருச்சிக ப்ரஸம்ஸிகஸ்வஜ்ஞதரஸேவஸ்ய (யஸ்ய) ஆசார்யஸ்ய ஸம்பத்தி காம்ஸ்வயம் ஸஜதே. ஆசார்யஸம்பத்திகாமதரேண ஸம்ஸாரஜலதிமத்ஜ்ஜதே தநோத்தரணாய ஸமர்த்த: "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா ம

ஸா-கா || வாயநேதர்ஷாய பரிவர்த்தநபூர்வஸ்ய வாஸநாவேஷாத்ஸஹ தஸ்ய ஸமவகாஶவத்ஸேநாஸ்ய ஸமக்ஷேபாநதித்யர்த்த:.

ஸர்வேஷு த்வ வமேதா: ஸ்வாசார்யவந அவீஷ்டதேவதாரேவ நா ந்தஸமாய இதி ஸ்வாநந்தஸமாநேந உபயுஜ்யதி (ஆசார்யவேநத்யா தி நா) யஸ்யாஸாவித்யேந "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணி நா" இதி ஶ்லோகார்த்த உக்த:. அதிகாரத்வயோக்தயோஶ்ஶிஷ்யாசார்ய

ஞூ○ச ஸா-டீ ஸ-கா வ்யாக்யாஸஹித ஶ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்.

ஸா-டீ || தத்ப்ரஸ்தாநம் | ஸ்தாநாஸநே லோகாநுகாராணாம்ஸா ஸ்தவாணிநா” இத்யாதி ப்ரமாணஸம்ப்ரதாயஸ்ய க்ஷணாதஸம்பயஸ்ய ப்ரயோஜநவிஸ்தரம் ஸ்வாதிக்யம் லோகோத்தரமிதமென்றுகருத்து.

இதி ஶ்ரீமதேவ க்ருஷ்ணதநயேந தத்பராணஸமுதாயம்
வேதாந்தவஞ்சீகேண ஶ்ரீமதுபயவேதாந்தாசார்ய ஶ்ரீக
ரதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்வாமிநோ தேவநாயகஸ்ய
விரசிதாயாம் உத்தரஸாரஸ்வாதிந்யாம்
ஶிஷ்யக்ருதாதிகாரஸங்க்ரஹம் ||

ஸா-கா || க்ருதக்ருத்யோ: ப்ரதாந்த்ரக்ருத்யதயா ஸமவஸ்ஸாமவதலோகம் கயந்ரவதயாவ ஸம்ஶோத்யமத ப்ரதாந்தலோகம்யந்வோயக நஶ்வதவதாதேஸ்யந்த்ரயே உத்தரவர்ண்யே வரமேஸ்ரோகே உத்தர ஸேந்வ விவக்ஷிதத்வவஶம் தவ்யதிதி ஸாவ:.

இதிஸாரஸ்வாதஜகாஷ்டிகஸ்ய ஶ்ரீநிவாஸமஹாரோ:வாதேந்ந
ஶ்ரீநிவாஸேந விரசிதாயாம் ஸாரப்ரகாஶிகாயாம்
ஶிஷ்யக்ருதாதிகார வணகத்ரம்ஶ: ||

ஶ்ரீ:.

நிகமநாதிகாரம்.

ஸா-டீ || இப்படி முப்பத்தோருவதிகாரங்களாலும் ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிஷயநிபந்தநம் பண்ணினது கூடுமோ, பூர்வபூர்வாதிகாரங்களிலே நிரூபிதார்த்தங்களை உத்தரோத்தராதிகாரங்களிலே தோற்றுகையாலே புநருக்தம் ப்ரஸஜியாதோ, ப்ரஸங்காபஸங்கீர்ணமாக அதிகாரங்களும் சொல்லவேண்டாவோ, கிஞ்ச இந்தநிபந்தநத்தில் ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களாலே தோற்றுகையாலே தத்விஷயமும் இல்லைமன்றோ, அபிச இந்தநிபந்தநத்திலில்லாதவைகளும் உண்டாகில் தந்நிவ்ருத்திக்கில்லாமையாலேஇந்தநிபந்தநத்திற்கு ந்யூநதையும் ப்ரஸஜியாதோ, அநந்த “ய சேதந்யக்ஷம் நிஹிதம் குஹாயா”மென்றும் “ஸேவ்ய: பரமாத்மேதி யஸ்யாத்மா”ரென்றும் “கணீயாத் க்ஷேமபாரமார்த்தம் கோயமத்தாவ காரணம்தி” என்று ஶ்ருதிகளும்கூட யதார்த்தஜ்ஞாநம் உபதேஷ்ட

ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

மூ || கரவெதரிதவிஶ்வ:கஶ்சிதராஜாயஜூஷ்ட்ர
உக்தித நிவிஷ்டெமாமொஹாமுபுஜமாந்த்ராதிமொஹாக: |
ஸகுணவிஷயவிஜ்ஞாஸம்ப்ரதாயம் ப்ரயந்து

ஸா-நீ || மென்று நெஞ்சாரல்படுகையாலே மெகமந்த்ரந்த்ராயத்தாலே விதவிதீஶ்வரதகுவரிஜ்ஞாநமந்த்ரஜெதவ்யாஸமாகையாலே இப்ப்ரபந்த த்ராவுக்குகந்த்யாஹாநத்தாலேதப்பும்ஸமாவிதமன்றோ, ஆகையாலி ப்ரபந்தம் மோக்ஷாமுவ பரமபுருஷார்த்தப்ரயத்தமாகும்படி எங்ஙனே உதந்த்ராதிஶம்மெகயில் ஸமாவித ஸகலஶம்மெகளையுமிந்த நிகமநாதிகாரத்தாலே பரிஹரியாநின்றுகொண்டு அதிகாரார்த்தங் களையுமஸங்கீர்ணமாக ஸங்க்ஷேப்ய உபஸம்ஹரிக்கக்கடவராய் அதிகா ரார்த்தத்தை ஶ்லோகத்தாலே ஸம்ஹரிக்கிறார் (கரவெதரிகெதி) (கஶ்சித்) "ஸம்ஸாரஸ்வ்ஸௌஹார்த்த" இத்யாதாரத்ந்த்ரவ்யாஜவிஶேஷவாநுகந ஜாமராஜாயஜூஷ்ட்ர (கரவெதரிதவிஶ்வ:)கரவெதரவணிணீத விதவிதீ ஶ்வர தகுவஹித பரமபுருஷார்த்தாதிதகுவ: கஶ்சித்ஜாயஜூஷ்டெஷ்ட்ர நெந பரமபுரமபராஸாராப்ரம்மஹத்தவ பந்தார்த்தஉக்த:. கர வெதரிதவிஶ்வ உதந்தெநநார்த்தநாமஸநஹாமார்த்த உக்த:. (உக்தி தநிவிஷ்டொஹ:) உக்தித நிவிஷ்டொஹ: யஸ்ய ஸ:. அநெந ஶ்ரீ ரீகரணஹாமார்த்த உக்த:. (முபுஜமாந்த்ராதிமொஹாக:) முபுஜமாந்த்ராதி மொஹாக: அர்த்தாநாஸந்நாநரம்ப: யஸ்ய ஸ:. அநெந பதவாக்ய யொஜநாஹாமார்த்த உக்த:. (ஸகுணவிஷயவிஜ்ஞ) ஶிஷ்யக்ருத்ய திகாரொக்த லக்ஷணஸம்பந்நா ஶ்ரோதஸ: (ஸம்ப்ரதாயம்) குரு பரம்பராகத ஸம்ப்ரதாயார்த்தம் (ப்ரயந்து)உபதேக்ஷ்யந்து. ஸ தத்மாநஸாதீஶெ்ய ஸதத்மாநவ்யபதேஶ:. அநெந ஸம்ப்ரதாய க்ரியாஸாமெக தெஶாவாயக்ருத்ய ஶிஷ்யக்ருத்யாதிகாரார்த்த உக்த:. (ஸாவஶிதவிஶஹாம்) ஸாவஶிதாநி ஶோஹநவஶிதாநி

ஸா-கா || ஸகல ரஹஸ்யத்ரய தாத்பர்யார்த்த பதார்த்த வாக்யார்த்தாநாம் ப்ரபந்தநிமயந நெநாதிகாரெண தத்ததிகா ரார்த்தம் . ஸம்க்ரஹெணாஹ. (கரவெதரிகெதத்ராதிநா) ஜாயஜூஷ்டெ த்ராவெகவாத்யாதிகாரார்த்த ஸம்ஹித: கரவெதரிதவிஶ்வ இதி தகுவஹித பரமபுருஷார்த்தநாமந்தஶாஸநஹாமாநஶிஷ்டாநாம் பாணாவாமுக"யமெ"த்ருக்தீத்ராஸம்மவதகெவாக்த்ரா தகஹாமா ர்த்த ஸம்க்ரஹீத: உக்திதநிவிஷ்டொஹ இதநெநார்த்தாவிஷய வ்ராமொஹ நிவத்த திதீயஹாமார்த்த ஸம்க்ரஹீத: முபுஜமாந்த்ராதிமொஹ ஜதந்நெந பதவாக்யயொஜநா ஹாமார்த்த ஸம்க்ரஹீத:. ஸகு ணெத்ராதிநா ஜாயக்ருத்யாதிகாரார்த்த ஸம்க்ரஹீத:. ஸாவஶி

௩௨. || ஸம்ஸாரிதஸ்விஹாரீஸம்ஸாரிவைராக்யாதிநந்த்ய: ||

இப்படி யிஜ்ஜீவாத்மாஸம்ஸாரிகளோடொக்க அநாதிஸம்ஸாரத்துக்கு ஸ்வரூபயோக்யராய்வைத்து அநாதிகாலமிழந்து ஓரளவிலே புரிந்து ஸதாசார்யஸம்பந்தமுண்டாய் தத்வஹிதங்களையறியத்தொடங்கின படியும், இவையறிவிக்கும் ப்ரமாணங்களில் ரஹஸ்யத்ரயம்ஸாரதமமானபடியும், இவற்றைக்கொண்டறியுமர்த்தங்களில் ஸம்ஶயிதவ்யங்களினுடைய பரிஹாரஸம்ப்ரதாயாதிகள் ப்ரயோஜநவத்தமமாய் ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியும், இஸ்ஸம்ப்ரதாயத்தோடேகூட ஜ்ஞாதவ்யமாக பூர்வாசார்யஸங்க்ருஹீதமான அர்த்தபஞ்சகம் ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியும், இவ்வர்த்தபஞ்சகத்துக்குள்ளே தத்த்வத்ரயாதிவிபாகமிதி

ஸா-நீ || ஏவம் தத்வாநாம் பஞ்சலக்ஷணம் "ஸம்ப்ரதாயஹ்ருதாநி ஶாஸ்த்ராணி ஸம்ஸ்க்ருதாநி தத்த்வத: | ஸம்ஶயாநுப்ரவிஷ்ட பரிஹாரீ பரிஶய யா" இத்யுக்தரீத்யா ஶாஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரதாயேந பரிஜ்ஞாநி விஜ்ஞேய யாந்யாநி ஸூக்ஷ்மார்த்தம் பரிஶிஷ்யஸ்ய ஸ்தித்வா ஸம்ப்ரதாயபரிஹாரீ. ஸ வர்த்தநஞ்ச காலேந ஶாஸ்த்ரா நிர்ணாயகஞ்ஞாநவிர்ணாயாதிகமேவ ணமத: (ஸம்ஸாரிவைராக்யாதிநந்த்ய ஸவதி) ஸம்ஸாரிணாம் நித்யஸம்ஸாரிணாம் வைராக்யம் ப்ரத்யுத்தமம் அநிந்த்ய: "அஹோ ஸாமர்த்யம் தேஹே ஸவதாஶ்ய ஸநாதித:" இத்யாதிவசநேநாபஶ்லோக்ய ஸவதீத்யர்த்த:. ஶோகஞ்ச ப்ரஸ்தாரக்ருதார்த்த ஸவதீதி யாவத். அநேந நிகமநாதிகாரார்த்த:. * * * *

இனி பூர்வோக்த ஶங்கைகளை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கக்கடவராய் ப்ராக்தநங்களானவதிகாரார்த்தங்களை அநுவதங்களாகவுமநுஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படி இஜ்ஜீவாத்மா இத்யாதிநா) (ஸத்துக்கு) ஸ்வரூபத்துக்கு (ஓரளவிலே) ஓரவஸரத்திலே (புரிந்து) ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யா ஹ்ருஷ்ட்வா என்றபடி. அறியத்தொடங்கினபடியுமித்யுக்தம் உபோத்காதாதிகாரார்த்தம். இவையறிவிக்குமித்யாதி ஸாரதமமான படியுமித்யுக்தம், ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்தம். இவற்றைக்கொண்டு இத்யாதி ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடியுமித்யுக்தம், ப்ரயோஜநவத்ஸம்ப்ரதாயாதிகாரார்த்தமும் இஸ்ஸம்ப்ரதாயத்தோடே இத்யாதி ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யுக்தம், அர்த்தபஞ்சகாதிகாரார்த்தம் இவ்வர்த்தபஞ்சக

ஸா-கா|| தத்யாதிநாபிஷ்யக்ருத்யாதிகாரார்த்தஸங்க்ருஹீத:. ஏவம் ஶ்லோகேஸங்க்ருஹீதம் நிகமநவ்யாகாரவிஸ்தரேணாஹ. (இப்படி இத்யாதிநா) அறியத்தொடங்கினபடியுமித்யநேந உபோத்காதாதிகாரார்த்த உக்த:. ஸாரதமமானபடியுமித்யநேந ஸாரநிஷ்கர்ஷாதிகாரார்த்த உக்த:. ஜ்ஞாதவ்யங்களானபடிமித்யநேந ப்ரயோஜநவத்ஸம்ப்ரதாயாதிகாரார்த்த: ரஹஸ்யத்ரயத்தில் கிடக்கும்படியுமித்யநேநார்த்தபஞ்சகாதி

த்ரா|| ஜெபண்ணுவார்க்குத் தாத்பர்யமும், இத்த்வயத்தில் ஸம்ஸ்க்ரு-
தஸாத்விகஶாஸ்த்ரங்களிற் சொல்லப்பட்டவன் ஶ்ரிய:பதியென்னுமிடமும்
இவ்வர்த்தங்களெல்லாந் தெளிந்தவன் முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷோபாயா-
நுஷ்டானம் பண்ணும்படியும், அதிகாரிவிபாகமும், இவ்வதிகாரிகளுக் கநுரூப-
மான உபாயவிபாகமும், இவ்வுபாயங்களில் ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்திநிஷ்டனு-
க்கதிகாரவிஶேஷமிருக்குங்கட்டளையும், ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமான இவ்-
வுபாயத்துக்கநுரூபமாக விஹிதமான பரிகரவிபாகமும், முமு-
க்ஷுவுக்கு ஸபரிகரமான ஹாநோபாதாநகர்த்தவ்யத்தினு-
டைய ஸந்நிவேஶமிருக்கும்படியும், இப்படி ஸாங்கோபாங்காநுஷ்டானம்
பண்ணினவன் ஸர்வரக்ஷணாதிக்ருதன் பக்கலிலே ந்யஸ்தபரனாகையா-
லே க்ருதக்ருத்யனாம்படியும், இந்நிஷ்டை தனக்குப்பிறந்தமைகண்டு
தான்தேறியிருக்கைக்கடையாளங்களும், இவனுக்கு ஶ்ருதியில் ஶாஸ்த்-

ஸா-டீ|| த்திற்குள்ளே இத்யாதிநா தாத்பர்யமுக்தம், தத்த்வத்ரயவிஜ்ஞானா-
திகாரஸ்யார்த்தம். இத்த்வயத்திலித்யாதி ஶ்ரிய:பதியென்னுமிடமி-
த்யுக்தம், பரதேவதாபாரமார்த்யாதிகாரஸ்யார்த்தம் இவ்வர்த்தங்களெல்லா-
மித்யாதி மோக்ஷோபாயாநுஷ்டானம்படியுமித்யந்தம். முமுக்ஷுத்வா-
திகாரஸ்யார்த்தம் அதிகாரிவிபாகமித்யுக்தம் அதிகாரிவிபாகாதிகார-
ஸ்யார்த்தம் இவ்வதிகாரிகளுக்கித்யாதி உபாயவிபாகமுமித்யந்தம், உபா-
யவிபாகாதிகாரஸ்யார்த்தம் இவ்வுபாயங்களித்யாதி கட்டளையுமித்யுக்தம்,
ப்ரபத்தியோக்யதாதிகாரஸ்யார்த்தம் ஸக்ருதித்யாதி பரிகரவிபாகமுமி-
த்யந்தம், பரிகரவிபாகாதிகாரஸ்யார்த்தம், முமுக்ஷுவுக்கித்யாதி ஸந்நி-
வேஶமிருக்கும்படியுமித்யந்தம் ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரஸ்யார்த்தம், இப்-
படி ஸாங்கமித்யாரப்ய க்ருதக்ருத்யனாம்படியுமித்யந்தம், க்ருதக்ருத்யா-
திகாரஸ்யார்த்தம். இந்நிஷ்டை தனக்கு பிறந்தமை கண்டித்யாதி அடை-
யாளங்களுமித்யந்தம், ஸ்வநிஷ்டாபிஜ்ஞாநாதிகாரஸ்யார்த்தம் இவனுக்கு ஶ்ருதி-
யிலித்யாரப்ய கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யுக்தம் உத்தரக்ருத்யாதிகா-

---

ஸா-கா|| காரஸ்யார்த்த:. தாத்பர்யமுக்தமித்யநேந, தத்த்வத்ரயாதிகாரஸ்யார்த்த:.
ஶ்ரிய:பதியென்றுமித்யநேந பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகார-
ஸ்யார்த்த:. அநுஷ்டானம்படியுமித்யநேந முமுக்ஷுத்வாதிகாரஸ்யார்த்த:. அதிகா-
ரவிபாகமுமிதி ததநு அதிகாரஸ்யார்த்த:. உபாய விபாகமுமித்யநேந, ததநு
அதிகாரஸ்யார்த்த:. இருக்குங்கட்டளையுமித்யநேந ப்ரபத்தியோக்யதாதி-
காரஸ்யார்த்த:. பரிகரவிபாகமுமித்யநேந, ததநு அதிகாரஸ்யார்த்த:. ஸந்நி-
வேஶமிருக்கும் படியுமித்யநேந ஸாங்கப்ரபதநாதிகாரஸ்யார்த்த:.
கைங்கர்ய மிருக்கும்படி க்ருதக்ருத்யனும் படியுமித்யநேந க்ருதக்-
ருத்யாதிகாரஸ்யார்த்த:. அடையாளங்களுமித்யநேந ஸ்வநிஷ்டாபி

உ॥ தாலே ஶரீரஸம்பந்தவிச்சேதமாகில் இங்கிருந்தகாலத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ர யோஜநமாய் ஸ்வரூபப்ராப்தவிஶேஷவ்ருத்திரூபமான கைங்கர்யமிருக்கும்படியும், ஸம்ஸாரகைங்கர்யத்துக்கெல்லை நிலம்ஸாம்ஸாரிக கைங்கர்யமானபடியும், ஶாஸிதாவான ஸ்வாமிக்கநிஷ்டமல்லாதது கைங்கர்யமல்லாமையாலே யதாஶாஸ்த்ரம் கைங்கர்யம் அநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியும், இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யவ்ருத்திக்கு அபாயங்கள் புகாமைக்கும் புகுந்தவைகழிகைக்கும் விரகுகளும், இந்நிரபாயகைங்கர்யத்துக்கு ஸ்தாநமாக அநாவ்ருத்திஶ்ருதிஸித்தமாவது ஸாமவதஶ்ரிதமான ஸம்வக்ஷேத்ரமென்னுமிடமும், இப்படியே யிருந்த விவ்வதிகாரிக்கு ஶரண்ய ஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே ஸுஷும்நாதிநியதிநிரபேக்ஷமாக ஸ்தூல ஶரீரத்தில்நின்றும் நிர்யாணமிருக்கும்படியும், இப்படி புறப்பட்டால் வீதாபயமான ராஜ்யத்துக்கு முடிசூடவழைத்துவிட்ட ராஜகுமாரன் போமாப்போலே பெரிய மேன்மையோடே ஸாவேஶவைபவமாக அர்சிராதிமார்க்கத்தாலே போம்படியும், இப்படிபோனால் அங்கு பிறக்கும் ஸ்வஸ்வரூபகைங்கர்யவ்ருத்தை பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான கைங்கர்யமிருக்கும்படியும், இப்படி உக்தமான ஜ்ஞாதவ்யங்களில் ப்ரயோ

ஸா-நீ॥ ஸாமாந்யம் ஸம்ஸாரகைங்கர்யத்தின் ஸித்ராதி ஸாம்ஸாரிககைங்கர்யமானபடியுமித்யந்தம், ஶாஸ்த்ரஸாஷ்காரஷ்டாதிகாரஸ்யம் ஶாஸிதாவான ஸ்வாம்யாதிகைங்கர்யமநுஷ்டிக்கவேண்டினபடியுமித்யந்தம் ஶாஸ்த்ரீய நியமநாதிகாரஸ்யம இச்சாஸ்த்ரீயகைங்கர்யவ்ருத்திக்கித்யாதி விரகுகளுமித்யந்தம், அபாயபரிஹாராதிகாரஸ்யம் இந்நிரபாயகைங்கர்யத்துக்கித்யாதி க்ஷேத்ரமென்னுமிடமுமித்யந்தம், ஸ்தாநவிஶேஷாதிகாரஸ்யம் இப்படியேயிருந்தவிவ்வதிகாரிக்கி ஶரண்யஸங்கல்பவிஶேஷத்தாலே உத்க்ராந்தி நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யந்தம், நிர்யாணாதிகாரஸ்யம் இப்படி புறப்பட்டாலித்யாரப்ய போம்படியுமித்யந்தம் கதிவிஶேஷாதிகாரஸ்யம் இப்படிப்போனால்அங்குபிறக்கும் ஸ்வஸ்வரூபகைங்கர்யவ்ருத்தைபரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவரூபமான உத்தரார்த்தமிருக்கும்படியுமித்யந்தம், பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவாதி

ஸா-ஸ்வா॥ ஜ்ஞாநாதிகாரஸ்யோக்தம். கைங்கர்யமிருக்கும்படியுமித்யநேந உத்தரக்ருத்யாதிகாரஸ்யோக்தம். ஸாம்ஸாரிக கைங்கர்யமானபடியுமித்யநேந, ஶாஸ்த்ரஷ்டாதிகாரஸ்யோக்தம். வேண்டினபடியுமித்யநேந, ஶாஸ்த்ரீயநியமநாதிகாரஸ்யோக்தம். விரகுகளுமித்யநேந அபாயபரிஹாராதிகாரஸ்யோக்தம். ஸம்வக்ஷேத்ரமென்னுமிடமித்யநேந, ஸ்தாநவிஶேஷாதிகாரஸ்யோக்தம். நிர்யாணமிருக்கும்படியுமித்யநேந நிர்யாணாதிகாரஸ்யோக்தம். போம்படியுமித்யநேந கதிவிஶேஷாதிகாரஸ்யோக்தம். வைஸ்வர்யமிருக்கும்படியுமித்யநேந

உ-ரு || ப்ரமாணவிசோதநத்தையும் ப்ரமேயங்களில் ப்ரதாநமானஸா த்யோபாயத்தையும். இவ்வுபாயநிஷ்டனுடைய ப்ரபாவத்தில் சாஸ்த்ரங் களிசையாதவேற்றுமைகளையும் பற்றி ஆஹாரதோஷதோஷ- ஸம்ஸர்க்க ப்ரமாதாதிகளாலே வருங்கலக்கங்களுக்குப்பண்ணும் பரிஹாரப்ரகாரங்களும், இவையெல்லாம் அநுஸந்திக்கைக்கு உசிதமான ரஹஸ்யத்ரயத்தில் பதவாக்யயோஜநைகளும், இவ்வர்த்தங்களுக்கெல் லாம் யதாசாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயம் ப்ரவர்த்தநம்பண்ணுமாசார்யனுக்கு உ பதேசாதிப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திவிஷயங்களிருக்கும்படியும், இப்படி ஸா ரோபகாரகனை ஆசார்யன்பக்கலில் தகுதியான ப்ரத்யுபகாரமி ல்லாமையாலே நிக்ருஜணியான சிஷ்யனுக்குச்செய்யவடுக்குமவையுமெ ல்லாம் ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸித்தஸம்ப்ரதாயங்களாலும், இவற்றுக்கநுகூல ங்களான ஸூக்ஷ்மந்யாயங்களாலும், ஸஜாதீயஸம்ப்ரதாயவிஷயங்களற யசாஸ்த்ரம் யதாஸூத்ரமுபபாதித்தோம். இவ்வர்த்தங்களையெல் லாம் முற்பட ஸங்க்ஷேபமுடைய ஸாராவளியின்பக்கலிலே ஸூ

ஸா-நி || காரார்த்தம். இப்படி உக்தமானவித்யாரஹஸ்யபரிஹாரப்ரகாரங் களுமித்யந்தம் விசோதநமோக்ஷாதிகாரரஹஸ்யாதிகார பதார்த் யார்த்தம் இவையெல்லாமித்யாரஹஸ்யயோஜநைகளுமித்யந்தம், உசிதஞா யிகாராநுஷ்டாயிகாரஸ்த்யார்த்தம் இவ்வர்த்தங்களுக்கெல்லாம் யதாசா ஸ்த்ரீத்யாரஹஸ்ய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளிருக்கும்படியுமித்யந்தம் விஷய, ஆ சார்யக்ருத்யாதிகாரார்த்தம், இப்படி ஸாரோபகாரகனையித்யாதி செய்யவடுக்குமவையு மெல்லாமித்யந்தம் சிஷ்யக்ருத்யாதிகாரார்த்த மென்றுஸங்க்ரஹத்தைக்கண்டுகொள்வது. பெரியமேன்மையோடே, மே ன்மை பெருமை அதிசயிதமான பெருமையோடேஎன்றபடி. இப்படி யதாசாஸ்த்ரம் யதாஸூத்ரமுபபாதித்தோமென்று சொன்னது கூடு மோ, ஜ்ஞாநீநாம்நமஸ்தாக்களுக்கு இத்திப்ரபந்தநாம் நாநாவா க தோற்றுகை கூடுமோ, இந்த ப்ரபந்தத்திலில்லாத அர்த்தநிர்ணயமி ப்ப்ரபந்தத்திலேயில்லாமையாலே இப்ப்ரபந்தத்திற்கு ந்யூநதையும் ப்ரஸங்கியாதோவென்றருளிச்செய்கிறார் (இவ்வர்த்தங்களையெல்லா மிதி) (ஸங்க்ஷேபமுடையேதி) அந்யாநாநாவித்யாஸ்தாநம் அஸ

ஸா-கா || ந பரிச்சிந்நாநேகவாதிகாரார்த்தம். பரிஹாரப்ரகா ரங்களுமித்யந்தே ஸ்ரீகரண ஸாமார்த்தம். பதவாக்யயோஜநை களுமித்யந்தே தத்ஸாமார்த்தம். விஷயங்களிருக்கும்படியுமித்யந்தே நகூஉபாயக்ருத்யாதிகாரார்த்தம். அடுக்குமவையுமித்யந்தே சிஷ்ய க்ருத்யாதிகாரார்த்தம் நமேவம்ஸங்க்ஷேப ச்ருதிஸ்ம்ருதிஸித்தந்ய யெண்ணிக்கெதார்த்தம் அஸம்ஸாரோபாயிக உதயவமஹோதய த்தா

தத்து || ரங்கவஸனனாய் “ஶிஷ்யோஹம் ஶாஸிதம் க்ஷாம் ப்ரவணம்” என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஸாதரனாய் விஶதமாக ஶ்ரவணம் பண்ணி இவற்றுக்கு பாஷ்யங்களான நல்வார்த்தைகளையும் ‘ஸாவதாநஹ்ருதாநி ஹிதாம் ஸாக்ஷாத்தாநி தத்ஸ்தம்| ஸம்விதந்யீர்கதஸ்தவீயர்ஸ்விதம்யயா” என்கிறபடியே ஆய்ந்தெடுத்து அஹ்ரஸஹபஸ்யாலே தெளிந்துகொள்வது. “ஸங்க்ஷேப: பரதோஷஷ்ட்ய ஸ்தாம்யதஸ்வேஷ்டம்” என்றும் “பதுஸ்யதத்வம் நிஹிதம் குஹாயாம்” என்றும் “அணீயாந்க்ஷாரயாராய: கோயத்வம் வக்ஷ்யதேஹம்” என்றும் ஜஷிகளுக்குங்கூட வருந்தி பதவித்யாஸம்பண்ணவேண்டியிருக்கிற நிலங்களில் “தேஹாஜஷ்டநாயேந மதஸ்வதாம்” என்றும், “யதிராஸாஸாரயாராமாஸாவேதவேத்ய

ஸாதி|| ஸம்வ் தாயமுடைய வாவாயேர்வதேஶதேஶமென்று கருத்து. (இவற்றுக்குஜதி) ப்ரயாநாஸங்கள்காஷ்ட்ர்ந நிரவேஷிதங்களென்று கருத்து. (ஸாவ்ரஹ்ருதாநீதி) தேஹதாதிதிகா காக்ஷிந்ராயேந உஹயத்ராந்ஸ்யதே. தேஹதாம் ஸாவ்ராஹ்ருதாநி ஸாஹாஷ்டிதாநி தக்ஷவ்ரத்விஷயாணி தேஹதாம் ஸாக்ஷ்ரதாநி பவேராவயராணாம் ஸஞ்ர்தாநி வ (ஸம்விதநு) ஸாமர்ஹணு ஸநு ஸிஷஹார்ஷ் விகீணர்யா ந்ராநாதேகேகபர: உவாதாதாவரஷஜவ ஸிஷம்யயா ஸிஷவகஷிதாநி ஸாவ்ராஹ்ருதாநி ஸாக்ஷ்ரதாநி ஸம்விதநு ஸநு யீரக்ருஸீதேத்யர்த:. (அஹ்ரஸேதி) இப்ப்ர பஸுத்திலேதானே வ்ஜநயா வர்த்ர தெளிந்துகொள்வதென்று கருத்து. பரதேஜஷிகளுக்கும் தேஜ்யமாகையாலே இப்ர பாஸாஸங்களதிஸக்ஷ்ணங்களாகையாலே தஸ்கதர்வானவுமக்கு தப்பு ஸம்ஹாவிதமன்றோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ஸம்க்ஷேப: பரதேஜஷ்யஜத்ராதியால்) (ஸம்க்ஷேப:)ஸம்ஷபாஜீநாம் தேஜ்யம். பாஜீதாவோ பரதேஜ்ய: ஸதாம்யதிர: ஶரணாமதியதிர: யதிஸ்வ தக்ஷம் ஶரணாமதி யதிஸ்வராவம். மஹாயாம்நிஹிதம் மஹாம் தேஹதிஹிதேஜ்யதிதஸ்யர்த:. க்ஷராயாராய: வஞ்ஜும் க்ஷாராயாராவேக்ஷயாவி அணீயாநு யதிர: (வருந்தி) பயாஸப்பட்டு. (யதிரஸாஸாரயாராமா:) யதிரஸாஸஸா-கா ஹ. (இவ்வஸங்களைஜத்ராதி)நல்வார்த்தைகளையும் ஸாவாதராஸு ஸாக்ஷ்ரதாநி ஶாஸ்த்ரீயாநாஷாநாநி தக்ஷாஸ நிஸ்யேயாவயாத்ராஸவாதராஸ்யத்யர்த:. நநாயதிதக்ஷஸ்ராதிஸக்ஷதயாஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ந்ராயேநிர்ணயே க்ரியதேணே ஶஹதஸஷந ந்ராயேந க்ஷிதஷ திவத்திவ திவத்திஸம்ஹவே ஜ்ஞாநதாமர்ஷநதயா க்ஷத்ஹாநிஷஹக்ஷவேவ ஸ்ராதிதக்ர பரவக்ஷவ திக்ஷவ பவேவகா பவேவராயர நிணீதாஸஸ்யோஸ்வாஸாஹிரவேதகஹம்யே நி

தம்ஸாரிஜா: | ஶ்ரீ பாஷ்யகாரவஸம்யக்ஸம்ப்ரதாயத:” என்றுஞ்
சொல்லுகிறபடியே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபுராணாதிகளை ஆசார்யர்கள் அனு
ஷ்டாநம்பண்ணி நடந்தவழியிலே நடக்கையாலே நமக்கு வருவ
தொருதப்பில்லை. இவ்வழி நடந்தவர்களுக்கு “அவிஶ்ராந்தஸேவாஸம்ப
தாயோதிவ்யகம் | தஸ்கோச்சதாபரர்யாநம் ஸமிதிக்ஷோபமிஷ்யதி”
என்றும், “நிஷ்காந்யே நிராலம்பே நிஷ்ப்ராயே நிராஶ்ரயே | உபாஸீய
ஸம்ஸாரஹேதோர்முக்தஸ்ய ஸாதநம் வ்ருத்தி” என்றும் ஸேஷிகள் நெஞ்
சாறல்படும் வழிகள்காணவேண்டா. உபாஸ்திவித்யையிற்சொன்னபடி
யே பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டுப்பூட்டைக்குண்டிகைபோலே

ஸா-நீ || ஹகாரிஸம்ஹரா:(வேதவ்யாஸா:) வேதவ்யாஸந்தயாக
வ்ருஷபதாநா:. இனிஉத்தரவாக்யங்களில் தொதுவ்யாக்யானத்தா
லும் பூர்வவாக்யங்களில் ப்ரகரணத்தாலு
மிந்தவழி நடந்தவர்களுக்கு ஸகலநிவ்ருத்திபூர்வகமோக்ஷமு
வேதப்ராப்தியுண்டாகிறதென்று இப்ப்ரஸங்கத்தை பூர்வாபர
வாக்யங்களையுடைமாக தலைக்கட்டுகிறார் (இவ்வழிநடந்தவர்களுக்கித்ய
நிமோக்ஷவாக்யத்தாலே) (அவிஶ்ராந்தம்) விஶ்ராந்திஸ்யரஹிதம்(ஸந்நம்
ஸம்) ஶ்ரமம்பயஷ்ட்ராதிரஹிதம் (அபாயம்) க்ஷேமவர்த்திரஹிதம்
(அவைதிகம்)வேதபாஹ்யமதாநுஸரஹிதம் (தஸ்ய காநநம்) தர்ஶ
நமார்க்கம். (அத்வாநம்) நரகமார்க்கம் நிராலம்பே ஆலம்பரஹி
தே (நெஞ்சாரல்படும்) ஸ்ரீவைப்படுமென்கை, (பருத்திப்பட்டேதி
வீஜாதிக்ஷோபாதிக்ஷேணாவக்ஷேணாக்ஷேபநவ ஸாரண ஶ்ரம
மிஶ்ரிஷ ஸம்பந்தவஸீகரண ப்ராஞ்ஜல விகஸந விஸ்ரீகரணம் த
வேஷ்டணகரணாதிப்ரிவேண என்றபடி. ஜீவஸ்ராவி ய-போதிதோமை

ஸா-கா|| வேதிதகாஸநகொவிதோஷஉத்ராஹ(ஸமே க்ஷத்ராதிநா)
ஸவவேஸ்ர்வஸ்ரஸவத்கஹித பூர்வாஷாடயோத்ராவ்ருதிவாக
கக்ஷீர்க்கா ஸத்ஸ்ரபமேமாத்வ காரணாநுஷ்டாதூணாஸஸ்ர
நிஷ்டநிவ்ருத்திவேமுகேவஷ்டவ ராத்ரிரேவ ஹஷதித்ராஹ (இவ்வழிநட
ந்தவர்களுக்கு உத்ராதிநா) (நெஞ்சாரலித்ராதி) யதா ஸேஷ்டேயா
வி நரகமார்க்கமாஸநஸ்தாநாம் ஸ்தநவீம் வீணாவேபிதமுபா:
தயாவிதா ஸமா நக்ஷத்ர்வரா உத்யோ:. (பருத்திபட்டபன்னிரெ
ண்டும் பட்டுஇதி) காஸாரஸஸ் பக்ஷிஸ்ஸமாதெஷ: ஸம்வம்
தநுமாநகாவ ராத்திவக்ஷ்ஷீதகிருயாவக்ஷம் வா தஸ்ரீக்ஷாஸ்யேயவ
வேவாஸ்தாநம் பநீவதமாதெ|யயைதகரகரஶ்ராயம் வா
யாஹுப்ரியா யமேவாஹதி.யமேவாஹமயாஹும் ஹவதி. ஸஹம்ஹீரா
வேவோ ஹவதி. வேவோஹ்வா வ வக்ஷதி தஜஹ ஹ்ஷியவா ஓ
ஷதிவநஸ்தக்ஷவிஷ்ணோஷுஜதிஜாயதே. ஸதாவேவவ்ரதி நிவ்ருஷ்டீ

[illegible] ॥ [illegible] மத்திலே பரிஹரிக்கவும்வேண்டா.
“[illegible] | [illegible]” என்கிற [illegible]

[illegible] ॥ [illegible]. [illegible]. [illegible] என்றபடி. [illegible] பாடபேதமென்னவுமாம். (பூட்டக்குண்டிகை) [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. [illegible] என்ற

[illegible] ॥ [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]” [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible] பூட்டைக்குண்டிகை [illegible] (பெருவதிலீவதாகவிதி) [illegible]. [illegible] “[illegible]” [illegible] “[illegible]” [illegible]. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible]

௨௯ || ஞானத்தையொழிந்து மற்றுள்ள அதிசயித ஸாதநங்கள் பெறப்போ மதிகாரிகளுடைய வழிகளிற்காட்டில் பரமபுருஷார்த்தத்தை ஞானதுல்யத்தை யாலும், அநந்யாவ்ருத்தியில்லாமையாலும், தத்தத்ஸாதநவிஸிஷ்டாநுஷ்டாநாதிமதி ரேகாந்த்யம் நந்யமாம், உக்தாதிவர்ணாஸ்ரமஸ்ரீதீக்ஷாதீக்ஷாநிர்வாஹகம் தேவதாந்தரஸம்பந்தம் யோமிநாம் ஸம்ஸ்தாப்ய" இத்யாதிகளிற்ப டியே ஸத்வஸித விஸிஷ்டமாய் "ஸ்தோத்ரேணவ தானேவ ஸ்வாரப்த ஸ்வார்த நமோவதி | ஸத்யகாமத்வம் தஸ்யானந்தம் விசேஷார்த்தஹாரத்தம் || ஸர்வத்ர ஸர்வலோகநாதஸ்ய ஆலோக்யம் நிவேதநம் | யத்ர ஸ்வா மதாநமம் யோகயோமிநாம் ஸம்ஸ்தாயாஸ்தத || ஸம்வேதநியாஸ்தத ஸ்யாதஸ்ய பரமாத்மநஃ" இத்யாதிகளிலும், ஸம்ஸாராதிவக்கு பார மென்றுஸ்ருதிகளிலுமோதப்படுகிற பரமபதத்தை அயத்தமாக வு டைத்தாய், ஸர்வஸ்வாஸ்ரயாதாரபூதமாய், அநிஷ்டாநிஷ்டமான பரமபுருஷார்த்தத்தைப் பெறப்புகுகிறோமென்கிற ஸந்தோஷ த்தை ஸாத்யமாக வுடைத்தாய், "தஸ்ய காஸ்திகஸாரம்" என்கிறப

ஸா - நீ || படி. (மற்றுள்ளேதி) அதிசயித ஸாதநவிஷ்ணுபோகாதிமதிகளைக் காட்டிலென்றபடி. (தத்தஇதி) அதிசயாதிமதிஸ்ய. (விஸிஷ்டாம்) உக்த ஷ்டாந்தத்வவிஸிஷ்டாதிஸ்யாஸ்யகாஸ்யாஸ்யகஸ்வ ஸாதநம்கஸ்தா நாநந்யம் என்றுகருத்து. (உக்தா ஈதிதி) (ஸ்ரீதீக்ஷாதீக்ஷை) ஸேஸத்வஸ்வா ஷ்டம் (நிராஸ்யம்) ஸாமர்த்யஸ்ய (உக்தாதிஸ்) ஸ்ருதி என்றபடி. (ஸ்தோத்ரே தாம்) ஸவிஸ்தாரஹிதம் (இத்யாதிகளிலுமித்) (ஸம்ஸாராத்யாவக்கு இதி) "ஸோஸ்த்வநஃ பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோஃ பரமம்பதம்" மென்றோ தப்படுகிறதென்றபடி. அயத்தமாகவுடைத்தாயிதி ஸ்விஸ்ராஜமென் கிறதற்கு வ்யாக்யாநம் சொல்லிற்று. ஸர்வஸ்வஸ்ராதாரபூதமாயி த்யத், ஸநாதநமென்கிறதற்கு வ்யக்தி என்றபடி. அநிஷ்டாநிஷ்ட மானவித்யாதி, ஸாத்யமென்கிறதற்குஎதிர்த்தட்டென்றபடி. தஸ்ய காஸ்திகஸாரமித்யத்ர, ஸந்தோஷமென்கிறதற்கு எதிர்தட்டென்றபடி.

ஸா-கா || மாக்யாஸ்ய ஸ்வாதுஸ்ருதிஸித்யாஸ் (கர்மவஸாத் ம) ஸத்வதவைபவம் த்ருதிஸ்யாஸ் (உக்தாதிதி) "ஸாஸ்யம் ஸ்வாதிரஸ்ய" இத்யாதிஸ்வ கா ரணமவோசத்யக்ஷேதவ்யாதவ்யாஸ்ய ஸ்ருதிஸ்ய (ஸஞ் ஸம்ஸ்தாபயே) ஸ்வரூபஸ்வாதே (ஸத்வ விஸிஷ்டமாத்யாதி) ஸவிபா திவ்யவிபஷணஸத்விஸ்தேணஸத்ய (ஸ்தோத்ரேதாஸ்வாவ்ருத்தஃ) விபஞ்சவஸ்வாஸ்தமாஸ்யநிமஹாதோக்தம் ஸ்வாவ்ருத்த இத்யாஸ். (ஓதப்படுகிற) "விஜ்ஞாநஸாரதிஸ்ய ஸ்ய மந: ப்ரக்ரஹவாந்நரஃ | ஸோஸ்த்வ நஃ பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோஃ பரமம்பதம்" இத்யேதஸித்யாஸ். தஸ்ய காஸ்திக இத்யாதி) "தத்கோரஜ்ஞஸ்தம் தஸ்ய காஸ்திக ஸாரோவி

ணம் ॥ டியே ஸாதநத்தை விஸ்வாமித்ரனுடைய ஸௌஹார்தத்தாலே காட்டப்படுகிற வஸிஷ்டாதிப்ரஸாதத்தாலே அவ்வோ தேவதைகள் தந்தாமெல்லைகள் தோறும் உஜ்ஜ்வலதீப ப்ரஜ்வாலநாதிகளைப் பண்ணிட்டு ஸபரிகரராயெதிர்கொண்டு ஸாத்ஸல்யோபசாரங்களைப் பண்ணி வழிநடத்த க்ரமேணாயோத்யையிலிருந்தநாள் இறைகொண்ட தெய்வதைகளெல்லாங்காணிக்கையிட்டுக்கண்டநந்தித்துக்க, அவர்களுக்குமெட்டவொண்ணாத வெல்லைகளெல்லாங்கடந்து, நித்யஸூரிகள் திரளிற்புக்கால் வாசிதெரியாதபடியான நிரதிசயப்ரீதியைப்பெற்று, "ததாமாநிதவ ய்ஷ்வக்ஷணிகாநந்தித் தே | ததஸ்ஸ்ரூஷ்ணாஸீநம் நீலம்வராவிவாம் ஷாதம் ॥ ஜாஜ்வல்யமாநம் வபுஷா திவ்யாஹரணஸேவிதம் | பீதகௌ ஸேயஸம்வீதம் ஹரிதோவாபிதம்ஸநிம் ॥ கௌஸ்துபேந ஹ்ருதாஸேஷ ஸ்தநேநாபிவிராஜிதம் | உதயந்தமிவோதயம் ஸேயஸும் ஸஹ்யேயேந வக்ஷஸிந்தம் ॥ ஸௌவர்ணம்வில்ஸதகஸ்திஷா ஸ்ரீ கௌஸ்துபநதம் தம்வேஸ்ர வணஸக்ஷாஸைவஷிஷம் ஸல்ஸஜ்யக்ஷம் | ததஸ்ஸஷ்தம் வ யத்தெஸௌவணோஷோத்ரஹதே ॥ வராஹரசயிராஜேணஸஷி நாவஸமந்தா | கநதிவம் வாராஸ்தஸ்ஸ உதடேநந வரஜேவம் ॥ ஸஷிதயாவாஸ்த்யத்ஸ்வாவிதாஸ்வ்யஜநஹஸ்தயா | உவேதம்ஸீதயாஸஹ ய ஸ்ரீத்யாஸ்ஸிதம்யதா ॥ தம் தவதைவாஷித்யை வவஷும் ஸ்வதேஜ

ஸாடீ ॥ (இறைகொண்ட) வாங்கிக்கொண்ட என்கை. இறைவாங்கினார்த ராமாயணாதிகளிலேதான் ச்ரவணம்பண்ணின அவதாராஸிகாரமெல்லாம் இல்லாமையாலே குறையில்லையோவென்றவருளிச்செய்கிறார் (ததோமா நந்தி) ஹரீநவாவிதஜணிதி) ஸ்வணவபுவஷிதெஹ்ருநீலஜந்திவ ஸ்ருதயென்றபடி. (உதேதி) உதயதாஸமயேணாஷ்டதயமெஸ்ஸ திவஸ்ஸிதமென்றபடி. (நளவதிதி) ஸதாவசுவயஜும் ஆரகையில் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாராவிகாவிஷயம். ஸஹிஷிதவாசுவ்யம் க்ருஷ்ணாவதாராவிகோக்தா. ஈயஸ்ரீராமாவதாராவிகாரஹ (தம்வேஸ்ர வணே தி)(ஸஹ்தம்) ஸம்ஸ்தம் உத்தரவ்ய குஸுரணம் (ஸாஷிநா) நிரேந

ஸாகா ॥ த்யாஸாஸ்யா தஸ்ரஷமதந ஸ்ருதியோ யாஷ்வஹாதா நஹ ஸ்ஸ்ஷ்டாயிகயெதி" ஸூத்ரே ராக்ஷஸகாலேணத்யர்ஃ. (தந்தாமெல்லைகள்தோறும்) ஸ்வஸ்வஸீமாஸ்வித்யர்ஃ. பரதோஷமேஷ்வ ஸ்ரீகேவதத்யர்ஃ. (இறைகொண்ட) உபதாஸ்ராஹிணஇத்யர்ஃ. (வாசிதெரியாதபடி) யதாவெஷத்ஸூஜ்ஞாயதே தயேத்யர்ஃ. உவஷிதம், நிவஸம். ஔவத்யம், உபசாரம் ஸகக்ஷணகேநகயோஜந சதிகாஸ தோரவெரிஷாவக ஸஹநீத்ராதிஷ்டா த்ருஷ்டாஜேவக வெஸ்ரவணத்ருஷ்டாஜோக்ஷி: ஸித்யாஸ்ஸிநதித்ரவிஸேஷத்ருஷ்டாஜ: குதி த்ரிதீ

ஶம் || ஸா | ஸர்வதேஶஸர்வகாலவர்த்தி விநயஜ்ஞாநிநிதவக" என்று ஶாஸ்த்ர பாராயணங்களிற் சொல்லப்பட்ட ஸதாசாரஸிகையாலே ஸுஜ்ஞாதமான பரமபதத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன் தாளிணைக்கீழ் "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டு" மென்கிற மநோரதத்தின் படியே ஸர்வதேஶ ஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பெற்று வாழ்வர்கள். இப்படி ஶ்ரிய:பதியான நாராயணன் திருவடிகளிலே உபாயதசையிலும் உபேயதசையிலுமுபஜீவ்யங்கள்.

ஸா-நீ || (பராசக்த)உக்தரீதிந(தேஜஸா)ஸாஸாம்யாபணதேஜோ விஶேஷண ஶுஷிகாவஸ்தஸூதி:. (தாளிணைக்கீழ்) ஶ்ரீபாத யோ:ஶ்ரீஸரோஜ தாராதிஸர்வஜிதயா தர்தாவ்ருத்தக்ருஷ்ட என்றபடி. (ஒழிவிலிதி) ஒழிவில்காலமெல்லாம்)ஒழிவில்லாதகாலமெல் லாம் ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி. (உடனாய்) ஸர்வதேஶத்திலுமென் கை.(மன்னி) நித்யமாய்கிட்டி ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்றபடி.(வழுவு) தோஷமில்லாத ஸ்வாயீந ஸ்வாஸ்ய கதக்ருதாதி தோஷமில்லாத (அடிமை) கைங்கர்யம் (செய்யவேண்டும்)கதர்ஶ வ்ராத்ருக்கக்கட வோமென்கை. (வாழ்வர்களிதி) ஸ்வம் நித்யமபக்ஷி: என்கிறவிடத்தில் இவ்வழிநடந்தவர்களென்று ஸந்தோஷம்மித்து வாழ்வர்களென்றுகாரயிப் பது.இப்படி பரமபதத்திலே சென்று என்றுதுடங்கி வாழ்வர்களென் றுசொன்னதுகூடுமோ, அப்போது பரமபதவ்யம்ஸூதனே ப்ரா ப்யுதைகயாலே உபாயஸ்வேதாராஸிகெயிலே"ஸர்வயஶோநுபரி த்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்றும் "ஸஹயம்ஸர்வஸம்தெதஷ்ர ஶுஶ்ருஷுதஸ் வ்ரதம்மம,,என்றும் ஸந்ஸஹிதமாகையாலே தக்கு தர்நர்யவிரோயம் வாருதோ வென்கிறஶங்கையை பரிஹரி யாநின்றுகொண்டு உபயாஸத்தைநிகமிக்கிறார்.(இப்படிஇதி)(ஸவ தாராவிகெயிலும்) நாராயணஸ்வமும் ஶ்ரீமத்ஸ்வமும் பக்ஷஸமாகை யாலே உபாயபராவ்யங்களுக்கைக்யவிரோயமில்லை யென்றுகருத்து.

ஸா-கா || வித்ததெவ(தாளிணைக்கீழ்)பரஸ்பரஸத்ரு ஶஸஹமவதாராரவி நடிபோரித்யஸ்ய:(ஒழிவில்காலதித்யாதி)ஶுமாஶ்ய நம்தகாலெஷிபம்தாபம் ஸ்வாயீநநீததயாஸிரஸ்நுஸ்வாயீநஸ்வாஸ்யகதக்ருஸ்வாயீநஸ்வாஸ்ய ஶோத்ருஸுரபிவதோஷரஹிதஸர்வதேஶஸர்வகாலஸர்வாவஸ்தோ சிதஸர்வவிதகைங்கர்யஶேஷ காயஜிதந்நஷ்டெநாரயண காரோ ணைத்யஸ்ய:. ஶவமஹமஶ்ரு திஶக்ஷாத ப்ரபதேஷ திவாதிமம் யாநேநாபாயம் ப யாநப ரப்யது விஸ்தரணாயஶ்ரும் ஶுஷ்ராஷிகயாஸ. (இப்படிஶ்ரிய:பதியானேத்யாதிநா)ஸர்வவியாநிஷ்டநிவதர்கதயாக க்ஷேமஸஹதயாஸர்வவியவிரோயநிவதர்கதயாதோக்ஷவதயா

௭௰ || உறுசகடமுடையவொருகாலுற்றுணர்ந்தன
உடன்மருதமொடியவொருபோதிற்றவழ்ந்தன
உறிதடவுமளவிலுரலூடுற்றுநின்றன
உருநெறியோர் தருமன்விடு தூதுக்குகந்தன

ஸா-நீ || இப்படியாகில் அபயவிதரண மஹாத்ரீகளிலே ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளே உபாயங்களென்றும் உபேயங்களென்றும் சொல்லுகிறது சேருமோவென்றதுவும் ஸாக்ஷாத் ஸ்வயம்வ்யக்த பகவதவதாரமாகையாலேயும் இப்படி பரத்வநிவ்ருத்திக்ருதவைபவபரிவாஹாரத்தாலும் தத்வ ஞானங்களாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகள் ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பெரியபெருமாள் திருவடிகளேயென்று கொண்டாடுகிறார் (உறுசகடமிதி) உறுசகடம் (உறு) விசிஷ்டமான (சகடம்) அஸுராவிஷ்டமான சகடம் (உடைய) பிளந்துபோம்படி ஸம்ஹாரகமாம்படி (ஒருகால்) ஒருகாலத்திலே (உற்று) ஸாவதாநமாக (உணர்ந்தன) நித்ராபங்கம்பண்ணின விசேஷத்தை ஜாக்ரத்துக்களாயிருந்தன. பயஸே வேண்டி அழுதன இராநின்றதுகளென்றபடி. (உடன்) கூடி பரஸ்பரம் ஸம்ச்லிஷ்டங்களான (மருதம்) அர்ஜுநவ்ருக்ஷங்கள் (ஒடிய) ஒடியும்படி முறிந்து விழும்படி (ஒருபோதில்) ஒருகாலவிசேஷத்திலே (தவழ்ந்தன) ஸஞ்சரணம்பண்ணு கின்றதுகள். (உறிதடவுமளவில்) தயிர்வெண்ணெயுடைய உறிகளைத்தட வின காலத்திலே யசோதையினுடைய கையாலே (உரலூடுற்று) உரல் உலூ கத்துனுடைய (ஊடு) மத்யத்திலே (உற்று) ஸம்யங்களாய் (நின்றன) நின்றதுகள் (உருநெறி) (உரு) யோக்யமான (நெறி) ஸந்மார்க்கத்தையு

ஸா-கா || நிரஸ்தஹஸ்தகம் வடவ்ருக்ஷாபேதநோ பஹ்ருதந்தகம், ஸம்வர்த்தகம், ஸ்வஸம்பாதாரவிந்தயோ: வ்யாப்த்யுவநேயாய ஸுக்ஷ்மவிஸ்ருஷ்டசிஷ்டவ்யஜநம். (உறுசகடமித்யாதி) உறுச கடமுடையவொருகாலத்துடர்ந்தன, ஸ்தந்யார்த்தி நிஸ்ஸந்நிதாநாயம் க்ருஷ்ணம் ஸந்தாப்ய நிக்ஷிப்ய ஸகடாஸுரோ யசோதாநிர்யாஸ்ய ததா ஸமயே ஸ்வயம் தத்ர நிவேஸம் ஜ்ஞாத்வா ஸுவேஷ்டாம் உறுசகடம் உத்ஸ்ருஜ்ய ஜிகாம் ஸத்வார ஹந்த பாதேந ஜகந்நிஷ்டம். (உறுகிதி) பாதே ஹஸ்தேந ஜகந்நிக்ஷிப்தம். (உடன்மருதமொடியவொரு போதிற்றவழ்ந்தன) யமளார்ஜுநௌ யசோதயாஸ்ரக்தாம் தயா ஸம்போவி விசிஷ்டயாம் வாஸுதேவஸமாஸாத்யாம் ஸஞ்சரணே க்ஷணார்த்தம். (உறிதடவு மளவிலுரலூடுற்றுநின்றன) நவநீதோத்தரண யசோதாத்யா தாமோதரோ வேதவேத்ய நிதிர்தாஸத்வம் பதிதோ நிக்ஷிப்தோ நவநீதஸ்யாபஹாரி தயாதத்ருஷ்டம் ஆரோப்ய ஸாவதிஷ்டதாந் ஜகத்வ: (உறுநெறியோர்தருமன்விடுதூதுக்குகந்தன)

௨௭ || மறநெறியர்முறியப்பிரதானத்துவந்தன
மலர்மகள்கைவருடமலர்போதிற்சிவந்தன
மறுபிறவியறுமுனிவர்மாலுக்கிசைந்தன
மனுமுறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன
அறமுடையவிசயனமர்தேரிற்றிகழ்ந்தன

ஸா-நீ || டைய (ஓர்) ஸத்ரத்திலே அத்விதீயனான(தருமன்)யுதிஷ்டிரன்(விடு)அனுப்பின (தூதுக்கு)தூதக்ருத்யத்திற்கு (உகந்தன) உகந்து வந்தவைகளாயின்றதுகள். (மறநெறியர்முறிய)(மற) கோபமே(நெறியர்) நடையாகவுடையசத்ருக்கள்(முறிய)முறிந்துவிழும்படி(பிரதானத்து)ப்ரஸ்தானத்திலே(வந்தன)ஸஞ்சரித்ததுகள்(மலர்மகள்) பெரியபிராட்டியார்(கைவருட)தன்னுடையகைகளாலே "கேநஶ்ரீ ரதிகோமளோ தநுஜியாம் வாமாம் விதேஷ்யஸே" என்கிறபடியே கோமலதராக்ரஷ்டமானகைகளாலே(வருட)பிடிக்கஸம்வாஹநம்பண்ண(மலர்போதில்)விகஸிததாமரஸவைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டில்(சிவந்தன)சிவந்துநின்றதுகள் (மறுபிறவி)புநர்ஜந்மம் (அறு)அருந்துபோகவேணுமென்றுஸங்கல்பித்திருக்கும் (முனிவர்)ருஷிகள் ருஷிகளுடைய(மாலுக்கு)வ்யாமோஹத்துக்கு(இசைந்தன)ஸத்ருஶவிஷயமானதுகள் (மனுமுறையில்)வைவஸ்வதமநுவம்ஶத்தில் (வருவது) ஸூர்யவம்ஶத்தில் ஸ்வப்ரவர்த்தமாகவந்து தத்வம் ஸர்வம் ஸௌமஹ்யத்தாலேஸக்ருதமாராதநாஜ்ஞையாக வைவஸ்வதத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற(ஓர்)அத்விதீயமான ஸதம்ஸமான (விமானத்து) ஸ்ரீரங்கவிமாந

ஸா-கா || ஸகோத்ரபோரமஹிதிவிஶ்வஸ்யகிரியஸ்யாதிஷ்டரயாத்ருக்தரஷ்ட யாத்வதீயேநயுதிஷ்டிரேண ப்ரேஷித தேந தூத்யேந ப்ரேஷ்யகார்யம் (மறநெறியர்முறியபிரதானத்துவந்தன) ஸம்ராக்ஷகதயா கோபஸ்வாஸ்வாபாவ ஸம்ஸஜ்ஜாரஸம்ஸ்ருதிரா யேபேயாக்யம் யாயாநுயேஸ்யம் தயாவ்யாந காயப்ரதாம்ந்த்ராய ஸ்வேஸ்வதார்ஷ்யதாம் ஸுவர்ணதாம்திவாஸ- (மலர்மகள் கைவருடமலர்போதிற் சிவந்தன) பாதாரவிந்தேவ பாகஜாநஶ்ரோக்ஷஶ்ரஸாஸ்ஸேந ரங்கஸ்ய நிதயாம்ப ஸாஹஸவிப்ள ஶ்ரீஸாரவிந்தம் ஸூக்தம் | ஜைவோதேவநாயயாஸாஹா ஜெஹாகஷ்டஸ்ஸாஸஸ்ஸோகேநஸ்ரீரதி கோமளோதநுஜியம்வாமாம்விதே ஷ்யஸே" க்ருஷ்ணகாரேண அதிகோமலதயா ப்ரேஷ்யவஶிஷ்டயாஶ்ரியாதிகோமலாஸ்ரம் ஸ்ரஸ்தாஸ்ரம் பாதஸம்வாஹநேந க்ரியமாணதக்ஸம்பேஷணாஸஹிஷ்ணுதயா விகஸிததாமரஸாதவிரக்தாவஸ்தாம் (மறுபிறவியறுமுனிவர் மாலுக்கிசைந்தன) புநராவ்ருத்தி ஸாவஸாகாங்க்ஷாணாம் ஸநந்தநாதீநாம் ஸக்தியோகிநாம் வ்யாமோஹாநுகூலஸக்தஸத்ருஶவிஷயாவஸ்தாம் (மனு

[illegible] ஸா-ஙீ ஸா-ஙா [illegible]

௨௭ ‖ அடலுரகபடமடியவாடிக்கடிந்தன
அறுசமயமறிவரியதானத்தமர்ந்தன
அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன
வெறியுடையதுளவமலர்வீறுக்கணிந்தன
விழுகரியோர்குமரனைமேவிச்சிறந்தன
விறலசுரர்படையடையவீயத்தொடர்ந்தன

ஸா-ஙீ ‖ த்தில் (உறைந்தன) [illegible] பண்ணுகின்றதுகள். (அறமுடைய) [illegible] (விசயன்) [illegible] னுடைய (அமர்) அமர்ந்த (தேரில்) [illegible] த்தில் (திகழ்ந்தன) விளங்கா நின்றதுகள் [illegible] யென்று [illegible] தோற்றும்படி [illegible] ங்களாக விளங்கா நின்றதுகளென்றபடி. (அடல்) [illegible] த்தையுடைய (உரக) [illegible] த்தினுடைய (படமடிய) படங்கள் மடியும்படி. (ஆடிக்கடிந்தன) (ஆடி) [illegible] த்து (கடிந்தன) [illegible] த்ததுகளென்றபடி. (அறுசமயம்) [illegible] ங்களாலும் (அறிவரிய) [illegible] யமான (தானத்து) [illegible] த்திலே [illegible] த்திலே (அமர்ந்தன) [illegible] தங்களாய் நின்றதுகள் (அணி) [illegible] தமான (குருகைநகர்) [illegible] த்திற்கு [illegible] (முநிக) [illegible] மான (நாவை) [illegible] யையுடைய [illegible] (நம்மாழ்வாருக்கு) அவருடைய [illegible] களுக்கென்றபடி (அமர்ந்தன) [illegible] விஷயங்களாய் நின்றதுகளென்றபடி (வெறி) [illegible] த்தையுடையது (துளபமலர்) திருத்துழாய் [illegible] த்தினுடைய (வீறுக்கு) [illegible] த்திற்கு, [illegible] த்திற்கென்றபடி. (அமர்ந்தன) [illegible] மாயிருக்கின்றன (விழு

ஸா-ஙா ‖ முறையில்வருவதோர்விமானத்துறைந்தன) [illegible]. (அறமுடைய விசையனமர்தேரிற் றிகழ்ந்தன) [illegible] (அடலுரகபடமடிய வாடித்தடிந்தன) [illegible] (அறுசமயமறுவரியதானத்தமர்ந்தன) [illegible]. (அணிகுருகை நகர்முனிவர் நாவுக்கமைந்தன) [illegible]. (வெறியுடைய்துளவமலர்வீறுக் கணிந்தன) [illegible].

௯௭ ‖ விடலரிய பெரியபெருமாள் மெய்ப்பதங்களே. (௫௧)

இதி யதிராஜஸஹோதரஸம்பந்திஸம்பந்தியோ ஸர்வ ஸித்தாந்தஸித்தம் |
விஶ்வாஸ விஷயம் ஸிஷ்யம் ஸதோஷம் தஸ்ய ஸம்பந்தஸ்யாஹ் ‖

ஸா-டீ ‖ உத்தராஹஸ்த்திலி நின்றும் விழாநின்ற கரி, கரிகட்டையானது (ஓர்) க்ஷத்ரியனை (குமறன்) என்குமாரனாகும்படி "வேஷ்ஹம் வாணர் காக்ஷ:" என்கிறபடியே ஸ்பர்ஶத்தாலே குமாரனாகும்படி. (மேவி) க்ஷத்ரிவேஶித்து (சிறந்தன) விளங்காநின்றதுகளென்றபடி (விடலரிய) ஆத்மாக்களுக்கு உபாஸ்யங்களான (பெரியபெருமாள்) நம்பெருமாளுடைய (மெய்ப்பதங்களே) ஸ்ரீபாதஸ்ரணங்களே ஸமஸ்தகாரணாநிஷ்டநிவர்த்தகங்களாயும் இஷ்டப்ராபகங்களாயுமிருந்துள்ள ஸ்ரீக்ருஷ்ணராமாதிரு ஸ்ரீமந்நாராயண ஸரணங்களாகையாலே உபாயதஶையிலும் உபேயதஶையிலும் உபஜீவ்யங்களென்றுகருத்து. இனிதாமருளிச்செய்த ஸ்ரீரஹஸ்ய த்ரயஸாரத்தில் ப்ரஸித்தமாகிற ஶரீரத்தை "ஸகஸ்ரார்த்த நஸ்ஸஞ்ஜீத" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸம்ஸாரதாவாநலஸந்தப்தஜநங்களை யழைத்தருளி "தொண்டரெல்லீரும்வாரீர்" ரென்றாழ்வார் ருபதேஶித்தகணக்கிலே க்ருபையாலே ஸாநம்பண்ணி யுஜ்ஜீவியுங்கோளென்று ஹிதோபதேஶம்பண்ணுகிறார். (இதியதிராஜேதி) இதி ஶ்லோகத்ரயம் ஸாரம் துடங்கினதாவஶ்யகமாகச்சொன்னதாயிருக்கிற யதிராஜனுடைய ஸஹோதரஸம்பந்திகள் ஸம்பந்திகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவஜநஸம்ஶ்ரயண கிடாம்பி யாச்சானுடைய ஸம்பந்தம் ஆச்சான்விஷயத்தில் யெம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யமும்

ஸா-கா ‖ (விழுகரியோர்குமறனென மேவிச்சிறந்தன) உத்தராஹஸ்ஸ வதிதேஹஸ்ய க்ஷத்ரியராஜகுமாரஸ்ய ஸத்ய ஸாதிநிவேஶம் ஸம்ஸ்பர்ஶாத் க்ருஷ்ணஸம்ஸ்தம் (விறலசுரர்படையடையவீயத்துடர்ந்தன) ஸமாயிகாநாஸ்ரிதாணாம் ஸம்ஸாரம் நிஹந்த்ரி தாயிக்ருதிக்ருதஸ்ய ஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீரங்கஶாயிசரணாவித்யர்த்த:. ஸேநாயஷா நிஶ்சித்யா ஸத்யாவதாரம் வேதோஸ்தாநகாவிதிகாங்க்ஷா யாஹா (விடலரியபெரியபெருமாள்மெய்ப்பதங்களே) இதிஹாஸஸ்ய க்ருதிக்ருதஸ்ய ஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீரங்கஶாயிசரணாவித்யர்த்த:.

ஏவம் ஶ்ராவகிஷ்டாஸ்ய "ஸர்வஸ்யோத்தாரஸ்ஸி கோஹோதயதி ஸதோஷஸ்தத்ஸாந்தேஶ ஜாதாய:" ஸித்தாந்த காரணயதிஜ ஸஹோதஸி ஸம்ஶோத்ய ஸந்த்த ஸந்த்ப ஸாரம் யேஷ்டஸ்ய தயா ஸகல விஶ்வாஸ ஜநஸம்ப்ராப்தாம் ஸத்ஸேவாத்ருஷ்ட ஸோஹ்யதயா ஸர்வதா ஸமாஶ்ரயத ஸம்ப்ரதாயஸம்ஸ்யதாஶாஹ (இதியதிராஜேத்யாதிநா) ஸதோஷதயநா: கிடாம்பியாச்சாநி

௨௫ || கங்கணரணாஸ்வாதோத்காரஸ்யாத் ஸ்வநிஜாக்ஷரே |
நிம்ஸ்வப்நஸ்திதிராஸீந்நைர்நயந்தஸ்பரிகல்ப்யதே ||

ஸா-வி || கரைபுரண்ட க்ருபையையுடைய தஸ்ய பரிவாஹம் கருணையோடுகூடிய ஸம் தத்தாவிதம் "யஸ்ய ஸாரஸ்வதஸ்ரோதோ வகுளாமோதவாஸிதம்" என்கிறாப்போலே யிந்த நிச்சயம் "ஸகலவேதாந்தஸார் ஸ்தாவர்ஜ்யாம் வாவிலுஷ தயக | நதத்ஸ்ருஷ்டிஷ்டாஸ் ஸஹஸ்ர ணாவி ஜுஹ்வதே" என்கிறபடியே அஜ்ஞாநாந்யஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநாதிகளற்று யதாவஸ்தித தத்த்வஹிதபுருஷார்த்த விஷய ணீயாயிருக்கிற என்றபடி. "க்ஷீரம் ஸர்க்கரயாயுக்தம் ஸ்வதேதஹிவி ஸேஷதஃ" என்கிறபடியே ஸ்வதேயஸ்த்வதஃ ஸௌரஸ்யானும்ஸா ஸ்ரயஸ்தா வாஸிததயா ஸௌரஸ்யாதிசயமுண்டென்றபடி. மற்றவும் ஸ்ரீபாதத்திற்கு உபயநஸ்ஸு ஸம்ருத்த ஸ்வதஸ்ஸிதாதிசயமும்; ஸாரா ஸ்வாதநக்ருதாதிசயமுமில்லை யென்றுகருத்து. விபாயாஃ விசேஷ ணஜ்ஞாதாரஸ்தாபூஷ்யாதி விசேஷணயாக்த தத்த்வஜ்ஞாநபாரம்பரிஷ்டா நிஷ்டஸ்யா "ஸகலஸ்வார்த்தநஸஞ்சித" என்கிற ந்யாயத்தாலே விதுஷஃ ஸ்வஸௌஸௌத்ர த்ரைவித்யஸ்கீயாநவ்யாஹாரைரபிஸ்வஹ ஸத்தஸ்ரி பாஷநாஸ்ரிதம் விஸ்வதத்த்வஸ்பிரமேண பரிஷ்கர் ஹ்ருஹணம். ஸ விபஸாயாவி விபாபரிஷணிஷ்டா நிவதாஸஹஹஸௌ ஸௌ ஹ்ருதிஸாஸ்வ. வேதாந்தாநய ஸம்ப்ரதாய ஸாயாம் தத்ஸம்ப்ர தாய ப்ரவர்த்தகஸ்ய உபயநாவேஸ வேதாந்தஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸம் ஸ்ருஷ்டி ப்ரவதத்த்வயா வேதாந்தநயநீதி ஸப்தஸம்ஸ்த நாவிய யஸ்ய ப்ரணதார்த்திஹராசார்யஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ஸாயாம்ஸா யாவக ஸௌரஸ்யம் விபத்பாநம் பண்ணுங்கோளென்றபடி. இப்படி பரோபதேசங்கூடுமோ, உபதேசமிருக்கச்செய்தேயு மிப்ரபந்தத் தை யநாதரிக்கவில்லையோ, ஆகையாலிப்ரபந்தம் ஆத்ருஷ்டமன்றோவெ ன்றவித்து நம்ப்ரபந்தத்திற்கு ஹாநியில்லை யென்று அந்யாபதேசமாக வருளிச்செய்கிறார். (கங்கணேதி) ஹம்ஸஃ ஹம்ஸதப்ரபுஃ கங்கண ரணிதைஸ்வாதோ(காஸ்ய)ஸ்தந்யஸ்ய(ஸ்வ)விஜயவாடீ(நிஜாம் காநே)ஸ்வாங்காநே(நிம்பவ்ருத்திஃஹிஃ)காகைஃ "விபாதநேவாமா விகாகைரேவோஜ்ஜ்வல்த"ஜத்ருக்ஷேஃ உஷ்ணீதவஸ்தாந

ஸா-ஸ்வா. த்யாக்யாதார்த்ததிதீ ஸாஹாநவிகாஃதுஷா ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ந ஸம்ப்ரதாய பரம்பரயா ஆகதா அபூர்விவிசேஷா உத்யதேம்விப தேந ஸம்ஸ்ப்ரஸ்தபராவாக்ய த்ராக்தாஸ்ராதாநாகஸ்ய ஸாக்ஷம்ஸாயாமஸ்யாபூர்நா ஸஞ்ஜீவநமேதத்யாத்ரே ஸௌரஸ் தோக்தா ஸ்வரம்ஸ்வப்ரபந்தஸ்ய ஸகலவிபாதாநயதாஸக்காகஸ்ய,

௩௭ ॥ முன்பெற்றஞானமுமோகந்துறக்கிலுமூன்றுரையில்

ஸ-நி ॥ ஶிதவ்யதேகாகாநாம் ஸாமர்த்யவிஶ்வாஸநஹிஜ்ஞதயாப ஸாமர்த்யநாஶேப்ரஸாமர்த்யநஸாவஶ்யதாகிந்த காகாநாமேவேத்யாஹ தத்ர ச ஶ்ரீதஸ்மாந்நிபோதஸ்ய ப்ரபாய: ஸத்ஸம்ப்ரதாயேண: ஸித்த்யை தேநோபாஸ்யதேத்ய (காவ்ய) "காலேகாலே ப்ராப்தோ விதேதி" ப்ரயோகாச்ச ஸம்ப்ரதாய: ஸ்வஸம்வேத்யஶ்ரீகரண ஸாங்கேநிஜாங்கப்ரபாவாங்கஸ்வா நீயாதிகாரான(நிர்வ்ருத்திஸித்யர்த்திநே)ஸ்வமேவஸித்யர்த்திநே ஸநாதநேஸ்வதி (நவரிதவ்யே) நாயம் ப்ரபாவோபாய: நஹ்யய ஸாமர்த்யாவயவயதவ்யதஉதிஷாவ:. இப்படியானால் ஸகல ப்ரபாவத்தை பார்த்து ஸ்வதவ ஸங்கதங்களையுமறிந்து கொள்ளலாமோவென்ற பொறை தப்பாமலாவ ஸகாமமாக ஸகலாங்கங்களையுமறியவேணுமென்றிருக்கிற அதிகாரிகளுக்கே ஸகலாங்கமாக விந்தப்ரபாவத்தைசெய்தருளினேமென்று சொல்லாநின்றுகொண்டு ஸ்வாதிகாரங்கத்தைபட்டாலேஸங்க்ரஹிக்கிறார். (முன்பெற்றேதி)(முன்) ப்ரதமோபாயமாநக்ஷாக்ஷந்துடங்கி ஞாநயுக்தஸகாமாங்கபெற்றஞானமும், தத்வஹிதவ்யவஸாயவிவேகமும் இதனாலே ஸகலாங்க நஸ்யாஸநஸ்யாங்கஞ் சொல்லிற்று. (மோகந்துறக்கிலும்) ஶேஷவ்ருத்திகோபஜநிதமோஹநிவ்ருத்தியும் (மூன்றுரையில்) ரஹஸ்யத்ரயத்தில்

ஸா-கா ॥ யாதேஹிதேஸ்வஸ்வரித்யாமேமாகாவிக்ஷதிரிதிமோக்ஷாஹ ரணோஹ "ஸஉகமேதத்யாதிநா" நிர்வ்ருத்தி: நிவ்ருத்திஹ்யாரணம்யேஷாமேநிர்வ்ருத்தய: உத்பாதத்யஸ்ய: தேதஸ்யம்ப வ்ருத்தக்ஷணாஸாவதிதகோக்யாஸ்யாஹ்யவத்த வ்ருத்தாஹ்யோயயா வசதவ்யஹோஷாய நமவதிஉத்யஸ்யவஹோஷாயமவதி, ஸவம்விய ப்ரபாவஸ்வீகாரேவஸ்வீகாரஸஹிதாநாம் தேஷாமேவஹோஷாயமவ திநேஷ்ரேஷாதித்யம்:. ஸத்க்ஷ ப்ரபாவம்ரது ஸவம்ரது நிர ஸம்பாநாம் மாணமாஹ்ணாம் க்ருதே அவோவா இத்யாஹ (முன் பெற்றேதி) யதாவா ஸவாநய: (முன்பெற்றஞானமும்) வசவம் ஞானஜ்ஞாநஜ்ஞ " ஸம்ப்ரஸஸ்வ ஸஹாநம் யக்ருதாஸாக்ருதம் தயே" த்யாத்ரக்ஷீத்யா ஸக்ஸம்மாதிநாப ஶைதஸ்ஸிம் ஸமவேத ஷஷாக்ஷஞநக்ஷாநந்மதிஷ்வாதி ஜ்ஞாநமேஷத்யம்:. ஸமேதமேநா வோக்ஷாதஇரஸ்ய ப்ரவ்ருத்யோமஹ்யாதிகார வயஞஸ்யாஸேம்ரா நக்ஷாஞம். (மோகந் துறக்கிலும்) ஶோகஸ்யநிவ்ருத்திஞ உரவேர ரஷாம் தவாயவரிஜ்ஞாநாக் க்ஷாக்ஷேரஷாமேஸம்ரவா திஷ்டாஷ்டகஶோஹஸ்யநி வ்ருத்திஞக்ஷம்:. ஸமேதநவரிகாரவிஹா ப்ராதிகாரஶோகஸ்ய ப்ரபாவ ரக்ஷாதிகாரவயஞாநாஶேஸம்ரா ந

௨௭ || தன்பற்றறதன்மையுந்தாழ்ந்தவர்க்கியுந்தனித்தகவும்
மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்
சின்பற்றியென்பயன்சேரறிவோர்க்கிவைசெப்பினமே. (௯௧)

ஸா-நீ ||(தன்பு) அபேக்ஷார்த்தம் அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாதி ரூபோபா பேக்ஷையும் (அற்ற) அபேக்ஷாரஹிதமான (தன்மையும்) ஸ்வபாவமும் ஸௌலப்யவாத்ஸல்யாதி ரூபஸ்வபாவமும் (தாழ்ந்தவர்க்கியும்) அகிஞ்சநாநந்ய ஸ்வாதகம் (ஙயும்) குடிக்கப்படாநிற்கிற (தனி) அஸதீக்ஷையான (தகவும்) க்ருபையும் "க்ருபயா நிஸ்ஸ்நேஹாவதேஜ" இத்யுக்தாபாயபூ க்ருபையும் யதா (தன்பற்ற) தன்மையுமென்று ஶப்தார்த்தம். (தாழ்ந்தவர்க்கியும் தனித்தகவும்) உபாயாந்தரஸ்தாந நிவேஶபாவ க்ருபையும் அநந்ய ப்ரயோஜநாதிகாராஃ (மன்பற்றிநின்றவகை) மன்னுதி ராஜவாஸகமாய் ராஜாதிராஜனை ஸர்வேஶ்வரனை பற்றி ஶரணவரணம்பண்ணி நின்றவகை அநந்ய ப்ரபத்த்யதிகாராஃ உக்தம். இப்படி உக்தமானவைகளுங்களை உரையாநிற்கும் மறையை நிரூபமாகவுடையவர் மறையவர்பால் ஆசார்யர்களிடத்திலின்றும் சேரறிவோருக்கு சேர்த்தவ்யலக்ஷணம் (சேர்) ஜ்ஞாந மாணாநுஷ்டாநம் முதலான ஸகலார்த்தங்களையும் (அறிவோர்க்கு) அறியவேணுமென்றிருக்கிற ஶ்ரேஷ்டஹைஸாராநந்ய ப்ரயோஜநாதிகாரிகளுக்கு இவைமுப்பத்திரண்டதிகாரார்த்தத்தை (செப்பினம்) சொன்னோம் (சின்பற்றியென்பயன்) க்ஷுத்ர ஐஶ்வர்யகைவல்ய நிரூபணத்தாலே என்ற ப்ரயோஜநம் யதா (மன்பற்றிநின்றவகையுரைக்கின்றமறையவர்பால்) வேதிகவிஷயத்தில் (சின்பற்றியென்பயன்) கோபம்பண்ணியென்னவளம்சேரறிவோர்க்கு

ஸா-கா || த்ரயாணாம் (மூன்றுரையில்) வாக்யார்த்த யேஷ்டாநாமவவாதகோத்ர கரூபவாக்யத்தய இத்யர்த்தம். (தன்பற்ற) அபேக்ஷாரஹிதம் அநந்யஶேஷஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வரூபஸ்வாதிரூபாபேக்ஷாரஹித அநந்யஶேஷாதிநாவைக்ருத ஜ்ஞாநாதிபாரதந்த்ர்ய [illegible] அபேக்ஷிதேநாக்தம் (தன்மையும்) ஸ்வபாவஞ் ரஹஸ்யத்ரயவேத்யர்த்தயாவாக்யார்த்த த்யாநாவதாரநந்தர்ய ஶேஷாநந்யஶரணாநந்ய ப்ரயோஜநாதி ஸ்வபாவஞ்சேத்யர்த்தம் வாக்யத்ந வேதவாக்யப்ரயோஜநாஶாமாசேத்யாநர்த்தம். (தாழ்ந்தவர்க்கியும்) அதிநீசாநாமோக்ஷோபாயத்தம். (தனித்தகவும்) அஸதீக்ஷ்யக்ருபாஞ்ச "க்ருபயா நிஸ்ஸ்நேஹாவதேஜ" இத்யுக்தாவபேக்ஷாதர ஸுபாதாம்க்ருபாஞ்ச இத்யர்த்தம். (மன்பற்றி நின்றவகை) ஸாகோநந்த்ரபத்யதிகாரார்த்தம் ஸ்வாஸ்வாமித்வ ஸாத்த ரூபக்ஷ்யம் ஸாஸாத்யாஶ்ரயாணாந்தரைஸார்த்தம் ப்ரகாரமேவாநித்யர்த்தம். (யுரைக்கின்றமறையவர்பால்) வேதவிதாம்ஸமீபே

௭௦ || நிவிஷ்டயதிஸாவஹஸஸாவலஸாரவ்ருத்திஹியளவநம்

ஸா-டீ || கஷ்யாஸரண ஹரண ரவிகர்களுக்குஇவை செப்பின மென்று யோஜிக்கவுமாம். யதா(முன்பெற்றஞானமும்) ஸ்ரவஷ்கா லத்தி லே பெற்ற ஆநவிகாஸமும்(மோகந்துறக்கலுமென்று)வாம்பவா திவராவணு ரவொஹத்தில்வந்த (உரக்கல்) நிஜெ கஜ்ஞாநம் ஐ ஸெ ரஹஸ்த்யத்தில் வந்த தன்ஸ்ஹாவமும் கக்ஷ்யந விஷயெ வாயாதரஸ்ஸ்ரந நிவெஸ ரஷ்டக்ரெயும் (மன்பற்றிநின்றவகை) ஸம்ஸ்ராயீந மென்கிற வ காரத்தை உறைக்கின்ற உதாஹிவெஷவ வக வ்யுஞவராவராயாம் மோகந்துரக்கிலுமென்றும் தன்பற்றதன் மையுமென்றும் வாம் த்விதீயவராவராயாம் மோகத்துரக்கலுமென் றும் தன்பெற்றதம்மையுமென்றும் வாம். இப்படி சின்பற்றி யென் பயனென்று வெராமயமுள்ளதாகச் சொன்னது கூடுமோ, ஸவ ருக்கும் யளவநாஷவஸெஷயிலே விஷயவாஷாகஸ ஸம்ஹம்ஸ ஹாவிதமாகையாலி வ வெஸகதாவுக்குமது ஸம்ஹாவிதமன்றோ, ஜ வரீர் உவ்யாதிநிராகரணம் பண்ணினதுவும்ஸ்ரீஹஷ்யாதிவாம் பண் ணினதுவும் உதரவாஷாகஸ ஸம்ஹத்தாலே யன்றோவென்றுவ யொஜநாஜ்ஞர வ்யஸக்திவரவத்தை நிராகரியா நின்றுகொண்டுஸ்கீ யாநாஉவெவம் வதிதவதித் ஸிக்ஷணாஸிவாயத்தாலே ஸஸஹா வத்தையருளிச்செய்கிறார். (நிவிஷ்டிதி) யதி ஸாவஹஸஸ வலஸா ரவ்ருத்திஹிஃ த்ரிம்ஸதாரம் ஸ்ராவித ஸாஸ்ரகஹாஷஃ, என்கிறபடியே த்ரிம்ஸதாரம் வாநரவெவாவ்ருத்திகளாலும் ஸ்தஸவவாராயணர வா வ்ருத்திகளாலும் யளவநம் நிவிஷ்டம் யளவநாவஸ்யாம் ஸ்ரீஹா ஷ்யாவ்ருத்திரவெ ஸாவஉநாஹஷுதுமென்றபடி. யளவநவெஷவா வஷெஷயிலே ஸ்ரீஹாஷ்யாவயக்தாத்ரம்தாவரிஷ்ணெகாலயா

ஸா-கா || ஹிகெஷவிஷயெ(சின்பற்றிஎன்பயன்)கொவம்க்ருகாகிம்வ்ய யொஜநம் நகிம்ஷிதிதஸஃ. ஸநிதநாவாயக்ஷதஸிஷக்ஷத யிஷாஸயொரஸம்ஸாநாக்ஷாஉ(சிரம்வோர்க்கிவைசெப்பினமே)ஹ ணஜ்ஞாநிக்தகவொவா ஸவம் ஸ்ஸரஹஸ்த்ய தக்வாஸஷ்ய உபக்வஸு வ்ணயநஸக்திரயகாரஷவெக்ஷாகாயஉரீஸ்ர வாரதத்ரஹிதஸஸ ஸாவ உாயவில ஸஉாவாயஸ) ஸகா ரஹாஷ்ராஉளவரிவயாயிகூர்க. ஸுஷ்டி ஸவுபநு ஸவம்ஸ்வக்ஷ ஸ்ர ந வரயக்ஷஉஷணாதிரவஷமவக ஹாமவதகெகம்கயதி. ரகெணயாஸ்ரீராகதஷ்ராஷாவவ உஸந வ்ராஜந வ பஸம் ணிரயதி (நிவிஷ்டிதராதிநா) கஸ்ராஹியதிஸாவஹஸஸவலஸா வ்ருத்திஹியளவநா நிவிஷ்டம் கத ஸவநிஉசெதுரவாரதத்ர

௩௬ ॥ நிஜஶ்ரேஷ்டாநுஷ்டாநக்ருத்யநிரபாயதாஸ்வம் வாஸரா: |
ஸ்ரீக்ருத்யஸாம்ப்ரஸக்திஸாம்ப்ரதாயப்ரவர்தகா
போஷயந்த்யபிஹிதம் வைதிகா தீக்ஷாம் தீக்ஷாதேஶ ॥
செப்பச்செவிக்கமுதென்னத் திகழுஞ்செழுங்குணத்து

ஸா-டீ|| ப்ரபந்நக்ருத்யத்ராவிப்ரயோஜநாநுஷங்கம் என்றுகருத்து. கிமேதத்ப்ரபந்நஸ்வாநுஷ்டாநம் க்ஷமேதவ்யம் கிந்திஷ்டம் ஸங்க்ஷேபதஸ்ஸூத்ரம். (நிஜஶ்ரேஷ்டேதி) ஸ்வஸ்தாநம் ப்ரவர்தகவி ஸ்தாநம் ஸக்தமேவ ஸம்ப்ரதாநம் ஸ்வீக்ருத்ய ப்ரவர்தயதீதி ப்ரயோஜநாநுஷங்கம். இதமேவம் கிம் அதஸ்ததா. (போஷயந்த்ய பீதி) போஷிதவந்தஸ்ஸ்ய யதா ஜநிததீக்ஷாம் ஜேதவ்யாம் ந:மோக்ஷஸித்திமிதி” இத்யஸம்ஸ்த தீக்ஷாதேஶமென்றபடி. ஆனாலும் இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரத்யதிகாரம் ப்ரதிபாத்யமெல்லாம் சொல்லவேணுமோ, இதன்றியிலே ப்ரபந்தம் நிறைவேறுதோவென்ற அதிகாரஸங்க்ரஹமானவெழுகளுடைய அபிப்ராயத்தை ஸம்பாவிப்பியாநின்றுகொண்டு நிகமநாதிகாரார்த்தத்தை பாட்டாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார். (செப்பேதி)(செப்ப)

ஸா-கா|| ப்ரயாணபர்யந்தம் நீதாஸ்ஸ்தாநம் ஸக்தமம் ஸ்வீக்ருத்ய ஸ்வஸ்தாநம் ப்ரவர்தகவிநிவர்தகவிஷயவைதிக போஷயந்த்யபி போஷிதவந்தி க்ருதாம் தீக்ஷாம் தீக்ஷாதேஶ இத்யபி ஸ்வஸ்வாத்மஸமர்ப்பணாநுஜாதா யஸ்ஸ்வ வாசம் ஸ்மரத்வீய ஸாரஸங்க்ரஹார்த்தநிதேஶார்த்த ப்ரவர்தயிதுகாமாநம் ஸூர்யஸ்ய தாஸாதந்ததேஹாந்தயா “உத்தமதேவாயவிஷ யவர்த்த” இத்யுக்தரீத்யா ஸநாதநம்ஸஹாஷ்யாதிபூர்வயோர்த்தநிதம் யதஜஸ்ரவர்த்தமிநிர்விஷ்டிதம் நியாஸ்ய கிம் விவேகாநாம் விஷயேஷ்வநாயிநீ ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்வாதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் ஸம்யக் இதமேதத் ப்ரகாஶ்ய வேதார்த்தோபயுக்த இதி ஸம்வ்ருத்தே நிஜஶ்ருதேதரவர்த்தி “ஜ்ஞாநீஸ்வரூபாந்விஸஹிஷ்ணுதகீர்த்தா ஜ்ஞாநாதி காரோபாஸிதோபஜ்ஜீவி” இத்யுக்த ப்ரகாரேண ஸம்பந்தித்திவிக்த ப்ரதம் த்ரிகத்த ப்ரகாநுஸாரஹிதா: ப்ரஸக்திர்ப்ர ஸாத: ப்ரவர்த்தகவிநிவர்த்தக: ப்ரவர்த்திநாஶித: ஸகிஞ்சா ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரஷ்டாந் ஷண்ணாம் ஸமாஹர்த்ரியதே போஷயந்த்யபீத்யாதி “நாஸிநதேஶதர்மண ஜ்ஞாஸிநதேஶதீவிதம் | காலதேவ தீக்ஷாதநிவேஶம் க்ருதகோய யே” இத்யுக்த ப்ரகாரேண போஷிஹ்ராம் ஸ்ரீநாராயணாஹ்ராம் ஜம்பதீஹ்ராம் க்ருதாம் தீக்ஷாம் காலவிபோஷப்ரவேஶஷாஸ்யம் ஜநஸ்யாவ இதி ஸ்வம் ஸங்கல்பம் உதீக்ஷாதேஹ ப்ர தீக்ஷாணாஸ இத்யர்த்த:. ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்த ஸம்க்ரஹ ஹேதுதேதக ஆதிர்யம்போக மா யாவாம் ஸர்வ ப்ரஜ்ஞாநாம் வாக்ஸம்வதித்யர்த்த:. (செப்பசெவிக்கி

௪௰ || தப்பற்றவர்க்குத்தாமேயுகந்துதருந்தகவால்
ஒப்பற்றநான்மறையுள்ளக்கருத்திலுரைத்துரைத்த
முப்பத்திரண்டிவைமுத்தமிழ்சேர்ந்தமொழித்திருவே. (௪௦)

வ்யா.-ஸ்ரீ || [illegible] ஸகல[illegible]ஸாரநிஷ்கர்ஷமாகவுத்³த⁴ரித்தாலுமென்ற படி (செவிக்கு) ஶ்ரோத்ரூணாம் ஶ்ரோத்ரங்களுக்கு (அமுதென்ன) அம்ருதம் போலே (திகழும்) விளங்காநிற்கும் "ஸ்வக்ஷ வக்ஷ்க வநவிபாவஸ ஜிஹ்வா" என்கிறபடியே ஜிஹ்வையினுடைய வசீகராஸ்வாத³ஜநித நிரதிஶயாநந்த³த்தை ஶ்ரோத்ரங்களுக்குண்டாக்குமென்ற அதிஶயோக்தி சொன்னபடி. இதற்கு முப்பத்திரண்டிவை என்குறத்தோடே அந்வயம். (செழுங்குணத்து) ஶ்ரேஷ்ட²கு³ணங்களிலே ஸௌஶீல்யகு³ணங்களிலே (தப்பற்றவர்க்கு) ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாதவர்க்கு ஸௌஶீல்யகு³ண முடையவனாய் ஶ்ரீயாஃபதி ஶரணாக³தரான ஶிஷ்யர்களுக்கு (தாமேயுகந்து) ஸ்வயமேவ ஸந்துஷ்டராய் (தரும்) ஸ்வஸாமர்த்²யத்தைத் தரும் (தகவால்) ஸர்வஸம்ஸாரஸமுத்³தரணதக்ருபையினாலே (ஒப்பற்ற) நிருபமமான (நான்மறை) நாலுவேதங்களினுடைய வென்றபடி. (உள்ளம்) அந்தர்க³தமான (கருத்தில்) தாத்பர்யவிஷயார்த்த²த்தில் தத்³க்³ரஹணார்த²மாக வென்றபடி (உரைத்து) ஸர்வஸாரஸக்ருபையினாலே அதிவிஸ்தரம்பண்ணி உரைத்த சொல்லப்பட்ட. (இவைமுப்பத்திரண்டு) இந்தமுப்பத்திரண்டு பாட்டும் (முத்தமிழ்சேர்ந்த) வக்த்ருவாக்யவநையைக்ஷண்யமாதல், ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்²ய ஸ்வாமித்வ ஸாஸ்த்ரோக்தமாதல். முத்தமிழ்மூன்றுதமிழ்லக்ஷணத்தோடே (சேர்ந்தமொழி) ஶ்ரீஸூக்திக்கு ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்²யா [illegible] ஸூக்திக்கு (திருவே) ஶோபாவஹமேணிப்ப [illegible] வர்ணாதிகளிலேயில்லாவிட்டால்ஶோ

ஸா.ஶ்ரீ || உத்³ருத்ய நா)யகா வாங்மயாநயஃ. (செப்பச்செவிக்கமுதென்னத்திகழுஞ்செழுங்குணத்து) உத்³ரேகாநந்த³ஹேதுதயா ஶ்ராவ்யஸாதந ஶ்ரேஷ்ட²கு³ணவதாம் ஶிஷ்யாணாம் (தப்பற்றவர்க்கு) நிரவத்³யாநாம் ஸத்த்வஸ்தி²தகு³ணாத்ராணாம் (தாமே) ஸ்வயமேவ (உகந்துதருந்தகவால்) ஸந்துஷ்டாவதஃ ஸஹேதுக ஹேதுக்ருபயா (ஒப்பற்ற நான்மறையுள்ளக்கருத்தில்) அப்ரமேய நிஸ்ஸீமஸ்ரீஹ்ருதயகேஷு வேதவேதோக்ஷு ஜிதஸ்வராணாம் ஸர்வஸாக்ஷி ஶிக்ஷாதாத்பர்ய வஶத தாத்வயே (உரைத்துரைத்த) விஸ்தரநிஷ்க்ருஷ்டாஃ (முப்பத்திரண்டிவை) வாத்ஸல்யாதிஶய உபகாரக மாயாஸாராஃ. (முத்தமிழ்) ஸௌலப்²ய ஸௌஶீல்ய ஸாரதோக்ஷ ஸ்ருதிவிஷயகுண யோக்³ய ஸ்ருதிமேந ஆஸ்வாதிதா ஶாஸ்த்ரீய ஸர்வ ஶாஸ்த்ரப்ர யோக்³யதாக்ர ஸாதிவாக்ஷ்யாஃ. (சேர்ந்த) வாக்ஸ்துதயா ஸம்பந்தா⁴ஃ

உ-ம்|| க்ஷுலிகூ௱வாஞிஶிதவாஜிர நஹ்யஸ-வயாஷ்டஸஸம்வ ஓாயவரிஶா ஃஉநாஸ்ஸ்த்ரீ - ஸ[illegible]ரஷிதஸ்ய [illegible]ணெஷஸக்ஷஸஉதீ-டீஉ நாவியாஸ்த்[illegible]

ஸா-டீ|| ஸாஸம்[illegible]மான கா முத் தில்தெவரீரிடத்தில் [illegible] இந்த வெஸுத்தை[illegible]த்தாலும் உ தம்வாஸவஜநங்களும் [illegible]வ்ஷ்டு ணபடிபெயி ந்தவ வஸுத்தைய[illegible] [illegible]வஸ்து த்திற்கு [illegible] வ ஸம்ஹியா தோவென்கிற[illegible] [illegible]ன்றுகொண்டு ஹவிஷ்ஸகா ஷத்திலேயுமயிகாரிஸஹாவத்தை ஸமயிக்கிருர் (க்ஷுலிகூ௱வாநிதி) ஸவம்ஹ-ம்தம்கஶ்ஷூயிகா, ரீஸம்ஹாவிடம் [illegible]ஸுதிஸஷ்டீஉ நாவியாஸ்ந்தெவெதி[illegible]யாருபாட்டாலே

ஸா-கா||(மொழித்திருவே)[illegible] ஸ[illegible]வ்யஸம்டீ.ந ஜெவஉநதெவ உணந்யெ[illegible] [illegible]ம் சுதிநிமு[illegible] ஸம்வ்யகாஶக வெஸுத்[illegible] யாவெஸ்[illegible]யிகாரிணா உஸம்ஹவாஸதயாஹிஉஷாடீ [illegible]ஸ்[illegible]வாஹாயாஸ க்ஷுலிகாநாஉவி [illegible]யாவாஸ க்ஷுலிகூ௱வாஜீ வள கூ௱யதாஉவி ஸஸியாறுஸ்[illegible]வாஸ க்ஷுலிகாநா ஸக்ஷுவாஜீநாஉஸசு யாரஹிதாநாஉவி ஸம்கெதஹீதிஉவாஸ உக்ஷஸவடீகாரவதாஉவி ஷெஷஸ்யடீ ஸாகா[illegible]ஷுஷ்யாஹ. (க்ஷுலிகூ௱வாநிதாஷி) ஸவம் ஹ-ம்தா ஃ வா[illegible] [illegible]ஸுதி நஉஸஹதிடீ உநாவியாஸ் தீத்யம் வரஜொகெவஸ்திதி வாஜிராஸ்தி ஸஸாவள ஸம்வ ஓாயஸு தஸிநு வரிஶாஃஉம் உதொயஸ் ஸதநெரக்கூ ஸஷதி ஸஷ ஜவாஷ் ஜஷ்ஷு[illegible]ஸா காகூஉத்யஸஉடீ. கஸஸ வதிகொழி ஹம்த நிரவாயிக ஸஷுஉஉ [illegible] [illegible] ஸம்வஓாய சுஸ்ாஹி கரி[illegible] [illegible]ணிக [illegible] ஸவா உவாயதெஉவ தெஉவ [illegible]ஸம்கெதஉ [illegible] தஷ்ஹீதஃ ஸதணெஷ ஸக்ஷு [illegible] ஷநவெக்ஷஃ யசுகிம்ஷிக ஓவ்ம் வ [illegible] நம் ஸம்வாஷயெதி யெவஷஷிமெதர[illegible] [illegible]கூஉதி யாவக ஸவம்ஹ-ம்தாநாஉவ்யிகாரிணாம் கெஷரம்விக[illegible] ஹவிஷ்ஷி நாராயண வராயணாஃ| ஹவிக்ஷவிஷ்ஷூஹாஹாயா ஷ்ஜீவெ ஷாவ ஹ-ம்ரிஶ"ஜதூஷிநாயாக ஜஷாடீஉவிஸம்ஸவக வ்யாஉணி கா ஹாஷ்ஜாயிகாரிணாஸ்ஷூக்ஷா ஸநாடீம் சுநாவியாஸ்த்தி வவஸுகரண வயாவஸ்ஸம்ஹஉதிஹாவஃ. (மறையுரைக்குமிதி)(மறை•

௭௫|| மறையுரைக்கும் பொருளெல்லா மெய்யென்றோவார்
மன்னியகூர்மதியுடையார்வண்குணத்தில்,
குறையுரைக்கநினைவில்லார்குருக்கடம்பார்
கோதற்றமனம்பெற்றார் கொள்வார்நம்மை
சிறைவளர்க்குஞ்சிலமாந்தர்சங்கேதத்தார்

ஸா-நீ ||விவரணம் பண்ணுகிறார் (மறையுரைக்குமிதி)(மறை)வேதங்கள் (உரைக்கும்)சொல்லும் (பொருளெல்லாம) தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தங்களெல்லாம் (மெய்யென்று) ஸத்யமென்று (ஓவார்) விஶ்வஸித்திருக்கும் ஶாஸ்த்ரஜ்ஞர். இதனாலே ஆஸ்திக்யமென்கிற குணம் விவரிக்கப்பட்டது. (மன்னியகூர்மதியுடையார்)(மன்னிய)ஸ்திரமான (கூர்)ஸூக்ஷ்மமான(மதியுடையார்) புத்தியுடையார் இத்தால் நிஶ்சிதபுத்தியென்கிற குணவிஶேஷம் (வண்குணத்தில்) விலக்ஷண குணங்களில் ப்ரதீயமானகுணங்களென்றபடி (குறையுரைக்க)குற்றம் நினைக்க குற்றப்படுத்திச்சொல்லுகையில் (நினைவில்லார்) ஸங்கல்பமில்லாதார் இதனாலே அநஸூயையென்கிற குணவிஶேஷம் (குருக்கடம்பார்)குருக்களிடத்தில்நின்று(கோதற்ற)அந்யாஜ்ஞாநாதி தோஷமற்ற.(மனம்பெற்றார்)ஸம்யக்ஜ்ஞானம்பெற்றார். இதனாலேஸம்ப்ரதாயபரிஶுத்தி என்கிறகுணம்விவக்ஷிதமாயிற்று. (கொள்வார் நம்மை) கிடாம்பியாச்சான் ஸம்ப்ரதாயத்திலுள்ள நம்மை "ஸ்வயமேவ ஸ்வீகர்த்தும் யாஸ்யாமஸ்தே" என்கிறபடியே கொள்வார்.(கொள்வார் நன்மையென்றும் பாடம். (நன்மை நல்லத்தைக்கொள்வார் ஆனவர்கள் என்றபடி. இதனாலே ஸாரக்ராஹித்வமென்கிற குணம் விவக்ஷிதம்.(சிறை வளர்க்கும்) ஸம்ஸாரத்தை வளர்க்கும்பாவத்தாலே ஸம்ஸாரவ்ருத்தியையுண்டாக்குமவர்கள் (சிலமாந்தர்) சில குத்ருஷ்டிகளுடைய (சங்கேதத்தால்) நாம் பற்றினதே உசிதமத்தோர் உத்தத்தையும் பரிஹரியோமென்று ஸ்வீயஸங்கேதத்தாலே (சிதையாத) அசஞ்சலமாகாத

ஸா-கா || யுரைக்கும் பொருளெல்லாம்மெய்யென்றோவார்) வேதோக்தஸர்வஸத்யத்வவிஶ்வாஸவந்தஃ. (மன்னியகூர்மதியுடையார்) தாரணவதி ஸூக்ஷ்மபுத்தயஃ. (வண்குணத்தில் குறையுரைக்க நினைவில்லார்) ஶ்ரேஷ்ட்ய குணேஷு தோஷ விஷ்கரண ரஹித அஸூயாரஹிதாஃ. (குருக்கடம்பால்கோதற்றமனம்பெற்றார்) ஆசார்யேப்ய: ஸம்ப்ராப்த நிர்தோஷ ஜ்ஞானாஃ ஸம்ப்ரதாயாபாவமத [illegible] பாவகாஃ(கொள்வார்நம்மை) ஸ்வீகுர்வந்தும் ஶ்ரேயஃ. (சிறை வளர்க்கும் சிலமாந்தர்சங்கேதத்தால் சிதையாததிண்மைதியோர்)காராக்ருஹம் வர்த்தயதாம்கேஷாம்சித் ஜனானாம் ஸங்கேதாத் அவிசால்யதர்ஶனாஃ

௨௰ || சிதையாத திண்மதியோர் தெரிந்து ஓவார்
பொறைநிலத்தின் மிகும் புனிதர் காட்டும் எங்கள்
பொன்றாத நன்னெறியிற் புகுதுவாரே. (௫௨)

ஸ்வா-நீ || திண்மதியோர், ஸ்வஶாஸ்த்ரவாஸிகள் ஸாரஹவாஸிகளென்றபடி. இதனாலே ஸம்கேதஸீத்ரமதிகம் என்கிறபதம் வ்யாக்யாதம். (தெரிந்துதோவார்) (தெரிந்தது) அநுஷ்டேய ப்ரயோஜநங்களை (ஓவார்) ஆசைப்படார் சிறந்தோர் வாரென்று பாடத்தில் சிறந்தது, நிரதிசயபுருஷார்த்தத்தை (ஓர்வார்) ஆசைப்படுமவர்கள். ப்ராப்தாஸஹஜாதிஷ்வஸக்தரென்றபடி. தெரிந்ததோர்வாரென்ற பாடத்தில் (தெரிந்து) ஸதஸத்விவேகம் பண்ணி (அது) அத்தை (ஓர்வார்) பரிக்ரஹிப்பவர்கள் ப்ராப்தாஸஹஜாதிஷ்வஸக்தரென்றபடி. இதனாலேஸத்குணஷ்வஸக்தா: என்கிற பதம்வ்யாக்யாதம். இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் (பொறைநிலத்தில்) க்ஷமாவதி ஸ்ருஷ்டியில் (மிகும்) அதிகம். (புனிதர்) பரிஶுத்தர் ஆசார்யரென்றபடி. (காட்டும்) ஆசார்யர்களாலே காட்டப்பட்ட (எங்கள்) அஸ்மாகம் எங்களுடைய (பொன்றாத) நஶியாத நன்னெறியில் ஸநாதநமார்க்கத்தில் ஸநாதநமார்க்கே ப்ரபத்திமார்க்கஸ்ஸமிதமான த்திலே (புகுதுவாரே) ப்ரவேசிப்பர்களென்றபடி. இதனாலே ஸநாதநே வியாஸ்தி மார்க்கே: என்கிற வாக்யம்வ்யாக்யாதமென்றபடி. இப்படி ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிஶுத்தா என்று சொன்னது கூடுமோ, விஷய வ்யாவ்ருத்திரூபாஸ்வதோஷதூஷணத்திலே ஆசார்யர்கள் ப்ரமாதத்திலே யதாவதநுஷ்டாநப்ரஶம்பண்ணக்கூடாமையால் ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிஶுத்தத்வம் கூடாமையாலே தத்வநிஷ்டையும் தத்வத்ரய ஸம்பூர்ணாநுபவமும் கூடுமோவென்ற ஸ்வதோஷதர்ஶநயதாவதாசாரஶேஷபாஸாவாக பரிஶுத்தத்வமும் தத்வநிஷ்டையும் தத்வத்ரய ஸம்யக்ஜ்ஞாநமுங் கூடாதென்கிறதோ, ப்ரமாணதாத்பர்யாவாக தத்வநிஷ்டையில்லாமையாலே தத்வத்ரய ஸம்பூர்ணங்கூடாதென்கிறதோ வென்று விகல்பித்து க்ரமேண விஸ்த்ருத்யஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிஶுத்தத்வநிவாரணரூபமாயாஞ்சயத்திலே உத்தரமருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ஆசார்யநிஷ்டையாலே ஸமர்த்திக்கிறார். (இதுவழி உதாஹ்ருதி) என்

ஸா-கா || (தெரிந்ததோவார்) ஸதஸத்விவேகவாதா: (பொறைநிலத்தில்மிகும் புனிதர்காட்டுமெங்கள்பொன்றாதநன்னெறியிற்புகுதுவாரே) க்ஷமாஸமுத்திஷ்டயிகே: பரைகே: ப்ரதர்ஶிதே க்ஷேமகம் விநாஶரஹிதஸநாதநே ஸ்வஸம்ப்ரதாயே அஸ்மதீயே ஸநாதநே ஸத்பதே ப்ரவிஶந்தி. (இதுவழீதி) (இதுவழிஇன்னமுதெனவர்) ஶாஸ்த்ரீய ஸத்வஸ்யாபிஜநாத்ய பரஸ்வ பாவஸ்ய ஶரணாகதிரேவ ஸாதநம்.

உ௭॥ இதுவழியின்னமுதென்றவரின்விண்புனல்வேறிடுவார் [வின் புலன்]
இதுவழியாமலவென்றறிவாரெங்கடேசிகரே
இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பாலென்பிழைபொறுப்பார்
இதுவழியாமறையோரருளால் யாமிசைந்தனமே. (ருங)

ஸா-நீ॥ கடேசிகரே ஸகலஜ்ஞான நாதயாமுநராமாநுஜப்ரமுகா த்யஸம்ப்ரதாயஸம்ஸ்தாபகாசார்யர்களே. ஸம்ப்ரதாயத்தாலே ப்ரஸித்த்யனுஷ்டேயப்ரவ்ருத்தி:.(இது)இப்ரபந்தோக்தமான வஸ்துஸ்திதியே (இன்னமுது) இனிதான (அமுது) அம்ருதம் அதிபோக்யமென்றபடி. (வழி) ப்ராபகமான மார்க்கமென்று (என்றவர்) உபதேசித்தவர் (இன்புலன்) ஸ்வாதுவான புலன் சப்தாதிவிஷயங்கள். இது மற்றுள்ள விஷயங்களுக்குமுபலக்ஷணம். (வேறிடுவார்) தாங்களும்விஷயங்களை வேறிட்டு ஆச்ரிதரையும் வேறிட்டுவைப்பார். வரித்ராஜ்யகேடந விலக்கினார்களென்றபடி. (இதுவழியாம்.) இதுஸம ஸ்தவஸ்துவே (வழியாம்). மோக்ஷோபாயம் (அல) ஸமஸ்தவஸ்துவ்யதிரிக்தம் மோக்ஷத்திற்கு சாதகோபாயமல்ல. (என்று அறிவார்.) அறிந்து நிஷ்கர்ஷித்தார்கள், யதா (இது)இப்ரபந்தோக்தமான ஸக்தி ப்ரபத்திகளே(வழியாம்)ஸாக்ஷாத்விஹிதமான மோக்ஷோபாயம் (அல)அல்லது தத்வ்யதிரிக்தவாக்யார்த்தஜ்ஞாநாதிகள் மோக்ஷோபாயமன்றென்றறிவார் அறிந்து நிஷ்கர்ஷித்தார்களென்றபடி. கிஞ்ச (இதுவழி) இந்த போக்யமான மார்க்கமே. (எய்துக) இவ்வளவில் பர்யவஸியாதே இன்னமும் தீவ்ரமாகவிப்ரவ்ருத்தியிலே நடந்திடுக என்று ஸங்கல்பித்து (உகப்பால்) இந்தஸந்தோஷ ப்ரவசநஸந்தோஷத்தால் (என்பிழை பொறுப்பார்) எங்களுடைய ஸகலாபராதங்களையும் ஸஹிப்பார்கள் ஸகலாபராதங்களையும் ஸஹித்துஇவ்வஸ்துஸ்திதியையுமுபதேசித்தார் களென்றபடி. ஆகையால் (மறை) ஓரருளால்பரமவைதிகரான வாசா ர்யர்களுடைய அருளாலே(இதுவழியா)இந்தப்ரபந்தோக்தமார்க்கமே ப்ராப்யமாக (யாம்) வயம் (இசைந்தனம்) அங்கீகரிக்கப்பெற்றோமென்கை

ஸா-கா.॥ அபோர்வாயஜத்ரோஸ்திஸ்ம்ந: (இன்புலன்வேறிடுவார்)நித்ய நித்யப்ரஸாதஸ்ய பவிதவ்யம்ந: (இதுவழியாமலவென்றறிவார்)அயம் மோக்ஷோபாயோநாயம் மோக்ஷோபாய இதி நிஸ்சிதம்ந: (எங்கடே சிகரே) ஸதேசிகா ஸந்த (இதுவழியெய்துகவென்றுகப்பால்) ப்ர வர்த்தந் ஹர்ஷ்யாஸமோதநாத்மகம் ப்ரவ்ருத்திப்ரஸாதக்ஷ்ரத்தா விஸ்ரம்பிதஸ்வபாவேந (என்பிழைபொறுப்பார்) "அபராயஸஹஸ் ஸராஜந "இதி ந்யாயேந காருண்யா, நாதிகாரஸ்ய ஸ்வத: ஸ்வீகாரம் விபரீதவ்ருத்தி: க்ஷாம்யந்த: (இதுவழியா) அநேந மார்க்கேண (மறை

மூ || எட்டுமிரண்டுமறியாதவெம்மையிவையறிவித்
தெட்டவொண்ணாதவிடந்தருமெங்கண்மாதவனார்
முட்டவினைத்திரள்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்
கட்டெழில்வாசகத்தாற்கலங்காநிலைபெற்றனமே. (௫௪)

ஸா-வி || (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி) எட்டுமிரண்டும்பத்தென்றுஅறியாத அத்யஜ்ஞரான நம்மை எட்டுந்திருவஷ்டாக்ஷரத்தையுமிரண்டு பதத்தையும் ஷட்பதாக்ஷரமான திருமந்த்ரத்தையும் ஸர்வாதிகாரமான அபய ப்ரதான ச்லோகங்களையும்(அறியாதவெம்மை] ஸம்ஸரித்துப்போர்ந்தநம்மை (இவையறிவித்து) யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸதாசார்யர்களாலே இவை மூன்றும் த்ரய ரஹஸ்யங்களாலும் ப்ரதிபாத்யமான அர்த்தத்தையும் ஸார்த்தமாக அறிவித்து தத்வஜ்ஞான பூர்வகமாக உபாயாநுஷ்டானத்தை உண்டாக்கி (எட்டவொண்ணாத) அநாச்ரிதருக்கு எட்டவரிதான அதிதுர்லபமான என்றபடி. (இடம்) பரமபதஸ்தானத்தை (தரும்) "மோக்ஷமிச்சந்தி நாதயோ நாதம்" மோக்ஷதோ ஹரி என்கிறபடியே மோக்ஷப்ரதனான பரதேவதாபூதரான (எங்கண்மாதவனார்) மாதவனாய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபியாய் அவதரித்து உபதேசம். "ஜ்ஞாதா தாயிஷ்யதி ஸர்வேஷாம்" ஸ தீவ்யம்ப்ரபத்ருஷ்ட்வா புரி: என்கிறபடியே (எங்கள்) குலத்துக்கு தலைவன் நாயகனாயிருக்கிற என்றபடி (முட்டவினைத்திரள்) (முட்ட) காஸ்ந்ந்ய விநைத்திரள் (பாபஸமூஹம்) பூர்வோத்தராகமும் விரோதிவர்க்கமும் (மாள) நசிக்கும்படி (முயன்றிடும்) "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று அபிநிவேசியா நிற்கும் (அஞ்சல்) நீ ஒன்றுக்கு மஞ்சாதே "மாசுச:" என்றுசோகியாதேயென்று (என்றார்) சொல்லாநிற்கிற ஸ்ரீகீதோப நிஷதாசார்யனுடைய (கட்டெழில்) ஸர்வதா விளங்காநிற்கிற (வாசகத்தால்) சரமச்லோகத்தால் ஸர்வதோபாவ ரூபமாரணத்தா

ஸா-ஸ்வா ||யோதருளால்) பரமவைதிகாநாம்ஸதாசார்யாணாம் க்ருபயா (யாமிசைந்தனமே)வயம்ப்ரீதா: (எட்டுமிரண்டுமித்யாதி)(எட்டுமிரண்டும்)அஷ்டாக்ஷரம் பதத்வயம் சரமச்லோகம்ஸர்வஸ்வரூபமம் (அறியாதவெம்மை) அஜானதோஸ்மாந் (இவையறிவித்தெட்டவொண்ணாதவிடந் தருமெங்கண்மாதவனார்) ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷர பத சரமச்லோகாந் ஜ்ஞாபயித்வா து:ப்ராபம் பரமபதம் தத்வா அஸ்மாகம் ஸ்வாமீ ஸ்ரீமந்நாராயண:
(முட்டவினைத்திரண்மாளமுயன்றிடுமஞ்சலென்றார்) கார்த்ஸ்ந்யேந பாபராசிம் நாசயிதும் அபிநிவேசம் குர்வந் மாசுச இதி

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

௫-௫ || வானுளமர்ந்தவருக்கும்வருந்தவமின்னிலைகள்
தானுளனாயுகக்குந்தாமிங்குநமக்குளதே
கூனுளநெஞ்சுகளாற்குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்[னுகைதீர்ந்தடினும்]
தேனுளபாதமலர்த்திருமாலுக்குத்தித்திக்குமே. (௫௫)

ஸா-தீ || மேல (கலங்காநிலை) அக்ஷோப்யநிலையை (பெற்றனம்) இவ்வஸ்துஸ்திதியைக்கண்டு ஸுத்ருடாத்யவஸாயத்தை பெற்றோமென்கை. ஆனாலும் தேவரீர் நிர்வாஹநத்தை ஸம்ப்ரதாயாந்தரஸ்தர்நெகிழநினைக்கையாலே குறையில்லையோ வென்ன அப்ராப்தர்கள்நெகிழநினைத்தாலும் ஸ்ரிய:பதிக்கிது அத்யந்தபோக்யமாயிருக்கு மென்றருளிச்செய்கிறார். (வானுளித்யாதி) (வான்) ஸ்வர்க்காதி: பரமபதாவதி (வானுள்) அதில் அமர்ந்தவர்க்கு ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கும் (வருந்தவரும்) ப்ரயாஸப்பட்டுவரும் ப்ரயாஸஸாத்யமாகவரும் (இன்னிலைகள்) இவ்வ்யவஸாயநிலைகள் (தானுளனாய்) இவ்வ்யவஸாயப்ரதேஶாதிபதிகளை தானுள்ளவனாய் (உகக்குந்தாம்) இந்நிலையுடையவரைக்கண்டு உகக்குந்தாம் ஸாத்விக்கும் ஸ்வபாவம் (இங்கு) இந்த விரோதிப்ராசுர்யமான விந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்திலே (நமக்குளதே) உண்டாகப்பெற்றதே யென்று விஸ்மயிக்கிற. (கூனுள) வக்ரதையுடைய நெஞ்சுகளால் வக்ரஹ்ருதயர்க்களாலே (குற்றமெண்ணி) இல்லாததோஷத்தை இவ்வ்யவஸாயத்திலும் தந்நிஷ்டரான நம்மிடத்திலும், ஆரோபித்து (இகழ்ந்திடினும்) (தேனுளபாதமலர்) நிரதிஶயபோக்யங்களான திருவடித்தாமரைகளையுடைய (திருமாலுக்கு) ஸ்ரிய:பதிக்கு ஸர்வபோக்யனான ஸ்ரிய:பதிக்கு (தித்திக்குமே) அதிபோ

ஸா-கா|| பரமஶ்லோகார்த்த(கலங்காநிலைபெற்றனமே) க்ஷமாதிஷ்டாந ஸம்ஸாரஜநித கலிதாஸ்திதேஜ்ய நஷ்டிதம் ப்ரதிஷ்டாய (வானுளமர்ந்தவர்க்கு இத்யாதி)(வானுளமர்ந்தவர்க்கும்,) ப்ரயாணவாஸஸ்யதயா ஶ்ரீவைகுண்டவர்த்தா ஸமவர்த்தாவி (வருந்திவருமின்னிலைகள்தான்) ப்ரயாஸேந லப்தா:(கட்டெழில் வாசகத்தால்) காகஸ்யாத்ர நாத்யந்த போக்யாஸ்ய மஹாத்ம்ய: ஸர்வா ஸர்வாஸ்தயா: ஸமவர்த்தாவி தாரதம்யாதிதநயத யாவதீய வஸிஷ்டாதி ஶ்ரீக்ஷயா அதிவ்யாஸேந ஸம்பாதநீயா ஸம வஸ்ஸமவர்த்த கைங்கர்ய நிரதாரவாஸ்திதய உத்ஸவ: (உளனாய்) ப்ரவ்ருத்தஸ்தித ஸம்ஹாராதந்த்ய: (உகக்கும்தாம்) ஸ்திதிவிஶிஷ்ட ஸ்வபாவஸ்ய (இங்குளதே) அஸ்மாதிஜநகே ப்ரக்ருதிபோ ஸம்ஸ்ய(கூனுளநெஞ்சுகளால்)வக்ராதி பாவிஸ்:(குற்றமெண்ணியிகழ்ந்திடினும்) ப்ரமாணாநுஸந்தாநஜநித ஸதோஷாஸாரோபாவி. தோஷ நாஸந ராஸிதாதாநாஸதாத்ய:. (தேனுளபாதமலர்திருமா

௨௬ || வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்விரகாலடியோம்
உள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனர்*யாமிதற்கென் [ம்]
கொள்ளத்துணியினுங்கோதென்றிகழினுங்கூர்மதியீர்
எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதெமெழின்மதியே. (௫௬)

ஸா-நீ || ப்ரதமமாயிருக்குமென்றபடி. ஆனாலும் ஸம்ப்ரதாயாநுஸந்தாநஸ்ய ர்நெகிழநினைக்கையாலே தேவரீர் திருவுள்ளத்திலீஷத்தாகிலும் நம் ப்ரபந்தத்தை அநாதரித்தாரென்று ஹேயமாகாதோ என்ற தமக்கு ப்ரபந்தத்திலே தேவகர்த்ருத்வமன்றிக்கே வேறு ஸம்பந்தமில்லாமையாலீஷத்தும் வித்தவிகாரமில்லை ஸர்வேஶ்வரனுக்கே வித்தவிகாரமுண்டென்கிறார். (வெள்ளைப்பரிமுகரிதி)(வெள்ளைப்பரி)ஶ்வேதாஶ்வம் யஸ்ய(வெள்ளை) ஶ்வேதமான (பரிமுகர்)ஹயக்ரீவர் ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிகாலே ப்ரகடரான ஹயக்ரீவர் (தேசிகராய்) வாதிஹம்ஸாம்புவாஹரான கிடாம்பியப் புள்ளாராயவதரித்து(விரகால்) ஆசார்யாவதேஶபரம்பரைவிர கால் ஸஹகாரியால் தேவநியாமலென்றபடி. (அடியோம் உள்ளத்து) நம்முடைய ஹ்ருதயமாகிற பத்ரத்திலே (எழுதியது). முன்னே ஸர்வேஶ்வரனுவாசார்யோபதேஶபரம்பரையாலே எழுதிக்கொண்டுபோக நம்முடைய நெஞ்சில்பட்டவர்த்தங்களை (ஓலையிலிட்டனம்) ஆதர்ஶத்தைப் பார்த்தெழுதினால் போலே புஸ்தகத்திலே எழுதினம் ப்ரபந்தகர்த்ருத்வமாத்ரம் நமக்கு. இப்ப்ரபந்தத்திற்கு ஸாக்ஷாத்கர்த்தா ஸ்ரீஹயக்ரீவரென்றபடி. அடியேன் தேவஶ்ரீயன்யாம் ஓலையிலிட்டனமென்றந்வயம். (இதற்கென்) ஸர்வேஶ்வரகர்த்ருகமாகிலன்றோ குற்றமென்றலாவது, இதில் குற்றமெண்ணில் தங்கள் ஹ்ருதயத்திலே குற்றமத்தனை போக்கியதில் ஒன்றும் தட்டாதென்றபடி. (கொள்ளத்துணியினும்) இப்ப்ரபந்தப்ரபாவத்தைக்கண்டு சிலரிதுவே ப்ரமாணத்தயா உபாதேயமென்று அங்கீகரித்தாலும்(கோதென்று)(அஸாரமென்று)(இகழினும்) அநாதரித்துக்கைவிடப்பார்க்கிலும் (கூர்மதியீர்) ப்ராக்ஞாப்ராக்ஞவிவாரக்ஷமபுத்திமான்களேயென்று ஸம்போதநம் (எமெழின்மதி)

ஸா-கா || னுக்கு) ஶ்ரேயஸ்ஸம்ஶோதநக்ஷமதயா ப்ரக்ருஷ்டஸ்ய விஷ்ணோ: (தித்திக்குமே) ஆஸ்வாத்யதமோ பவதி(வெள்ளைப்பரிமுகேதி) வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய்)ஶ்வேதாஶ்வ: பரதேவதா ஸதாசார்ய:(விர காலடியோமுள்ளத்தெழுதியதோலையிலிட்டனம்)ஸாமர்த்யாந்நாஸ்மாகம் ஹ்ருதயே லிகிதவாந் விஶேஷதோ(ப்)யஸ்மாபிரேவ புஸ்தகே ஸமர்பிதம் (யாமிதற்கென்) அஸ்யாஸ்ஸம்ஹிதாயா: ப்ரபந்தஸ்ய கஸ்ஸம்பந்த: ஸ்ரீஹயக்ரீவஸ்ய கர்த்ருத்வாதஸ்மாகம் (கொள்ளத்துணியினும்கோதென் றிகழினும்)அயம் ஸம்பந்த: ஸாரதி ஸ்வீகாரோஜ்ஜீவநீயஸ்த்யாஜ்யோ வ(கூர்ம

௭௦ ॥ ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயம் வேங்கடேசவிபஶ்சிதா ।

ஸா-நீ ॥ என்னுடைய அப்ராஜ்ஞ்யஸாரத்தையுடைய மோஹநமான ப்ர
ஸ்நம். (எள்ளற்றனையுகவாது) பரிக்ரஹித்தாரென்று தீராஸமும் அதீயத்
தையம் ஸ்வீகரித்தாரென்று உபாஹித ப்ரக்ஷுத்ஸந்தோஷத்தினாலே மலி
யாது (இகழாது) அதீயத்தை த்யஜித்தாரென்று கஷ்டமும் உதீரியா
தென்றபடி. ஸாரபந்தத்தை ஸாரர்பரிக்ரஹிக்கிலும் பரித்யஜிக்
கிலும் ஆரேனுமொருவருக்கு ஸந்தோஷமும் வேதமுமுண்டாகாதி
றே; ஆகையாலே ப்ரபந்தபரிக்ரஹத்தில்ஸந்தோஷிக்கிறவனும்பரி
த்யாகத்தில் நிக்ரஹிக்கிறவனும் இப்ப்ரபந்தயாதார்த்யஜ்ஞாநவான ஸ
வேத்யனென்றுகருத்து. இப்படிஉள்ளத்தெழுதியதொலையிட்டனமெ
ன்றுசொன்னது கூடுமோ, ஸ்ரீஹயக்ரீவர் ஸ்வாசார்யப்ரஸாதபலமே
ந தேவரீர் ஹ்ருதயத்திலெழுதின அர்த்தங்களநந்தங்களாகையாலே
தாவதர்த்தங்களையும் ஒலையிலிட்டன மென்று சொன்னால் அதிவிஸ்த்ருத
ததயா அதிகாரிகளுக்கு ஜ்ஞாநம் ப்ரஸம்பவியாதோ, இனிஸ்வாபேக்ஷித
அர்த்தங்களைத்தானறிந்து அஜ்ஞாநாபேக்ஷயாக ஸங்க்ரஹித்து எ
ழுதினேமென்றில்அப்போது ஸர்வஜ்ஞபரிகல்பிதாநுஸாரஸ்ய ஸங்க்ர
த்தாலே தத்விஷயமாகாமையாலே யதார்த்தம்ப்ரஸம்பவியாதோ, கி
ஞ்ச ஸர்வாசார்யாந்தரஸ்யர்க்கும் ஆசார்யாந்தரஸ்யர்கும் ப்ரபந்தயோஜநார்த்தம்
ஸ்வாதந்த்ரஸஜத மாகையாலே ஸஹஜோநாஸந்தியும் தோஷமன்
றோ, ஒலையிலிட்டனமென்று தேவநாதர்க்கும் தோற்றுகையாலே
அத்ருக்கமில்லை யென்கிறதுதான் கூடுமோ வென்ற தேவநாதர்க்கு
க்குமும் பராயீநமாகையாலே தத்ராவிநாஸாகம்ஸத்ருக்கமென்றும்
விவக்ஷிதாகையாலே அநுஸாராவாதிஸங்கார ஸம்ஶயமில்லாதே
ஸம்க்ரஹ அத்ருக்கமுங் கூடுமென்றும் ஸம்ப்ரதாயாந்தர ஆசாரம்
தரஸ்யாஸஜதமானலும் ஶரண்யதேவதிவித்துக்களான ஸ்ரீபராஶர
பராங்குஶாதிஸஜ்ஜதயா அந்விதநாதரமில்லை யென்றும் அருளிச்
செய்யானின்றுகொண்டு ப்ரபந்தஸந்நிவேசத்தாலே இப்ப்ரபந்தத்தை
தலைக்கட்டுகிறுர் (ரஹஸ்யத்ரயஸாரோயமிதி) ரஹஸ்யத்ரயஸாரஃ
ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்தப்ரதிபாதகதயா ரஹஸ்யத்ரயஸார மெ
ன்று பேர்பெற்றது (அயம்) இந்த ப்ரபந்தமென்றபடி. "ஆநவிஶ்வயக
ப்ரஸாதாநுஸதிரஹஸ்யத்ரயஸ்யஸாரோய"மென்று உபோத்கா

ஸா.கா॥ திமிர்) மோஹஸங்கல்பஜயஃ (எள்ளத்தனையுகவாதிகழாதே னெ
ஞ்சின்மதியே) ஸம்ஷேபி நந்தாஸ்ப்ருஷ்டிநந்தநம்ஸ்ம்ஸம்பந்தத்ருக்காதி
யே"யென்ப்ராஹ்மணாவேஷ்டஸம்ஶயம்ந வெ" த்ராதிஶாஸ்த்ரஸம்ப்ர
திபத்தி தக்ஷாரப்ரஸம்பந்தஸ்த்ரம்ஸநங்கிம்விஜ்ஞாநக்ஷம்யதீத்யஷ்டஃ.

இதி ஸ்ரீ ஸாரஸாரவ்யாக்யாநே ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரே

30 || ஶரண்யதம்பதிவிஶேஷ ஸங்கதஸங்க்ரஹ ||

ஸா.-ஸ்ரீ|| அதிகாரத்திலே உபக்ரமமாய் ஸம்ஸ்தமான விஷயமென்றபடி. வேங்கடேஶவிஶ்வஸ்தா (வேங்கடாசலநாயிகாஶ்ரயவிஶ்வஸ்தே "ஸஹஸ்ரஸ்தாநவிஶ்வஸ்தே" த்யுக்தப்ரகாரேண நாயிகவிஶ்வஸ்தவேங்கடேஶவிஶ்வஸ்தைவ வேங்கடேஶவிஶ்வஸ்த வேதாந்தநேஶிகஸ்யாபி வேங்கடேஶ ஸ்தவவேதாந்ததேஶிக ஸ்தவவிஶ்வஸ்த நிரவாயிகவிஶ்வஸ்த பரம்ப்ரஹ்ம "ஸாக்ஷாதுநாராயணோ தேவ: க்ருத்வாமர்த்யமயீம் தநும் | மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" இத்யுக்தப்ரகாரேண ஶ்ரீயப்பதிர் நாராயண ஸ்தவதேஶிக ரூபேணாவதீர்ண னென்றபடி. ஸ்தவம் ஸம்ஸ்துதவாந் தாந தேஶிகனாலே யென்றபடி. யத்வா, தேஶிகரூபியான திருவேங்கடமுடையானாலே என்றவுமாம். அத்வா வேங்கடேஶாத்மகவேதாந்ததேஶிக விஶ்வஸ்தனாலே என்றவுமாம். (ஶரண்யதம்பதிவிஷ்ணோ) ஶரண்யௌ ஶரணாஸ்தௌ ஶரணம் கச்சேத் ஸர்வத்ர ஸம்ஸ்தாநௌ "ப்ரேணீமேஷவதத்வா த்வம் பதிம் ஜக்தாம்பதி" இத்யுக்தப்ரகாரேண தத்ராபி பதிஷ்டவரண ஸாதநம் உபாயத்வாபரத்வ ஸம்ப்ரதாயத்வேந பராஶர ஸ்தோத்ரஹித்திக்கும் 'அயர்வருமமரர்களருளப்பெத்த ஸ்ரீஶங்கரவசனிக்குமென்றபடி. (ஸங்கதம்)ஸங்கதிவிஷய: யதா "க்ருபாஸாயாம் ஹஸ்தவத்" தென்று க்ருபாஸாரநிஷ்டானமாய் ஸங்க்ஷேபம் விஷயிகாரஹிஷ்ட: அதி ஶுத்ரதயா தேஷாமபி ப்ரதிஸ்பூர்த்திஸாதநாய கவசத்வ வரிஷ்ட்ட்காய இதிஶாவிக்கப்படாநிற்கிற இப்ப்ரபந்தம் (ஸங்க்ரஹ) அநபேக்ஷித. விஸ்தாரமும் அபேக்ஷிதஸாரோக்தமும ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டதென்றபடி. இதனாலே வேத கர்த்ருத்வமும் பராதீநமென்று தோற்றுகையாலேயும் உதாஹரண ஸம்ப்ரதாயாநுரூபஸாஸங்கதமாநாலும் தத்வித பராஶராதிஸங்கதமாகையாலும் ஸவேதா வாதேய தத்வ ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ஸாரார்த்த விஶதீகரண வ்யாக்யாநமாகையாலும் இப்ப்ரபந்தமே உபாதேயமென்றுகருத்து.

இதி நிகமநாதிகாரோ த்ரிம்ஶ:

விஹிதஸம்வநநரக்ஷா வேதவஸ்யாயநாசார்யதிஶ நிஜஸம்பந்தஸநாயாவதீர்ணா | நிரவதிஹிதாஸ தேவதாநா நபேதேவிமுகா தேவிநந்தநாம் காந்தாவனம் த்ரஷ்டா ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑍇
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

முற்றிற்று

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌨𑍂𑌜𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑌾
𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑌵𑌂𑌶𑍀𑌕𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕
𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌸𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌰𑌜𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 ||

முற்றிற்று.

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
சா	ரு	ளாகையாகை	ளாகை
கூ	சா	ணாம.	ணாம
கங	கூ	தமெத்ரூதி	தமெத்ரூதி
உஅ	அ	படு	ப்படு
உஅ	உக	ஊசுமக்ரஸ்ரஸ வதாசுமக்	ஊசுமக்ரஸ்ரஸ வதாசுமக்ரசுமக்
ஙஎ	ரு	ஜஸ	ஜஸ
ஙஅ	கசா	நாதா	நாத்ரா
,,	ஙய	வ	வர
ஙகூ	உ	திரஷ	திர
,,	உங	மும்.	மும்,
சசா	கங	தத்வம்	தத்வம்
,,	உஅ	ஷை	ஷை
ச௰	ரு	ங	க
சஅ	கக	மிட்லெ	மில்லெ
சகூ	சா	ம	ம்
சாய	உங	வாழி	வாழித
சாக	கூ	வெரஷூர	வெரஷுயா
சாக	கூ	ஷெஷீக	ஷெஷீகவ
சாஎ	உ	ஹோ	ஹோம
எ௫	ரு	சுமக்நிவதக்	சுமக்
,,	சா	வாஜ்ர	வாஜ்ர நிவதக்
,,	எ	ஷீ	ஷீ
,,	கய	ரவோமெஷ	ரவோமெஷ
,,	கங	ஷா	ஷ்ர
அச	எ	நாராணா	நாராணா
அஎ	க	ஸுதியிப்பார்	ஸுதிப்பர்
அஅ	கரு	வர்த்தி	வர்த்தி
,,	உச	வெவயக்	வெவய
அகூ	உரு	ஜவி	ஜவிவ
கூய	கக	ஹாஜ	ஹஜ
கூக	அ	வெதமஷெ	வெதமஷெ
கூரு	உச	மரமஷிவ	மரமஷிதய
கயக	உரு	தாெத	தெதா
கயச	உங	ஹ்யி	ஹ்யிகம
,,	உச	ஷெவவி	ஷெவாவி
ககக	ரு	களு	களுக்
,,	உஉ	ஷாக்தி	ஷாக்தி

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௧௧௨	௨௦	மணக்கு	பிணக்கு
௧௧௮	௧௭	ஜொ	சொ
௧௨௧	௩௧	யர	ர
௧௨௩	௨௫	வைஞ்ஞ꞉.	வைஞ꞉
௧௩௨	௧௭	ஸ்யர꞉.	ஸ்யர꞉
௧௩௫	௭	ஹாऽ	ऽஹா
௧௩௬	௧௪	வர்ரவலவர்ர.	வர்ர
௧௩௭	௫	கார	காரா
௧௪௩	௭	பாஸ்யர	பாஸ்யர
௧௪௪	௧௭	க்ஷிவிதூர	க்ஷவிதூர
௧௪௭	௧௫	ஸஂக்க	ஸஂக
,,	௨௩	த்ரீ ஷ்வந	த்ரிவெஷ்வந
௧௫௪	௧௫	விஜிவெ	விஜிவி
,,	௨௫	விஜிவெ	விஜிவி
௧௫௭	௧௧	தெ	தே
௧௫௯	௨௭	வ்ராய	வ்ய
௧௬௦	௧௧	ஶூவு	ஶூபு
௧௬௨	௧௦	நிவெ	நிவெத
௧௬௩	௮	கா	காக
௧௬௮	௨௪	(ஞ்ந	(நாந
௧௭௩	௨௭	வஞ	வஞ
௧௭௬	௧௯	ஸ்லூத்ரி꞉	ஸூத்ரி꞉
௧௮௪	௧௮	த்ரு வெயண	த்ரு வெயண)
௧௮௫	௧	வைர	வைரா
,,	௨௬	ஶரணாஞ	ஶரணஞா
௨௦௨	௧௩	கெஸா꞉	கெஸ꞉
௨௦௩	௮	ரு	திரு
௨௦௫	௧	நார	டாரா
௨௨௦	௫	வரும்.	வரும்
,,	௧௯	மன்று.	மன்று.
௨௨௨	௨	ஸ்வவர	ஸ்வர
,,	௧௭	வ்ர ஶாணாநா	வ்ர ஶாண்ணாநா
,,	௨௮	உவாவ	உவா
௨௩௩	௨௨	மன்ஜே.	மன்ஜே,

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௨௩௯	௨௬	ஹாா	ஹா
,,	௨௭	ஸூ	ஸூா
௨௪௧	௬	புகலோ	புகலொ
,,	௨௩	போமோ.	போமோ,
௨௫௦	௨௪	ஶாஸ	ஶாஸு
௨௫௧	௬	விவ்	வ்வி
௨௫௩	௧௧	யன்ஞெ.	யன்ஞெ,
௨௫௬	௧௦	க்ஷா	கஷா
௨௬௬	௩௩	ருணற்	ருணர்த்
௨௭௨	௩௩	ஷெயா	ஷெயெ
,,	௩௪	உருரெவிஶம்	உருரொவிஶாம்
௨௭௪	௨௧	அழியா	அழகிய
௨௭௫	௧௨	கூதீநயமான	கூதீயஞன
,,	௨௨	மார்வன்	மார்பன்
௨௮௦	௧௫	ஷி திஃ	ஷீ திஃ
௨௮௧	௧௨	விரொயா	விரொயொ
,,	௩௫	த்ரு	த்ரு
௨௯௪	௧௩	கூடுமே எ	கூடுமொவெ
௨௫	௯	மே	மெ
௨௯௭	௨	வவ்ரு	வ்ருவ்ரு
௩௦௦	௨௩	ய	ய
௩௦௪	௧௦	மென்ஞெ	மென்ஞெ
,,	௧௧	யெ	யே
,,	௩௦	தாஉ்ருஶக	தாஉ்ருஶா
௩௦௫	௨௩	னன்ஞெ,	னன்ஞெ
௩௦௮	௬	த்ஜ்ஜ்	த்ஜ்ஜா
,,	௯	லெ	லே
௩௧௦	௧௩	லடய	னைடய
௩௧௧	௩௩	(இங்கென்றேதி)	(இங்கு என்னோதி)
௩௧௨	௨௯	கூஉாது	உாது
௩௧௩	௨௩	மென்றே	மன்றே
௩௧௬	௨௭	ஷிஷ்டா	மிஷ்டா
௩௧௭	௧௦	கூாற	வுாற
,,	௧௬	தெ	தெ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
,,	௩௪	ஸிஜங	ஸிஜாங்கெ
௩௧௯	௧௧	கருத்து,	கருத்து.
,,	,,	வ்ருதி	வ்ரீதி
,,	௧௫	க்கும்.	க்தும்,
௩௨௦	௩	செல்லு	சொல்லு
௩௨௪	௧௭	வுர	வார
,,	௩௨	வயஃம்!	வயஃம்।
,,	௩௩	வயஃ	வயஃ,,
௩௩௧	௨௮	விஶிஷ்டா	விஶிஷ்ட்)
௩௩௨	௨௮	த்ரூணீ	த்ரூணீ
௩௩௭	௧	கிரு	கீரு
௩௪௯	௨௦	அவஸ்யு	அவஸ்யு
௩௪௯	௨௦	ஸஞ்ஞ்ரு	ஸளஞ்ஞ்ரு
,,	௨௧	வி	வீ
௩௫௨	௧	த்இ	இத
,,	௧௮	ஹோதா:	ஹோதா,
௩௫௫	௩௪	மகளி	மகளை உ
,,	௩௩	உன்	நின்
௩௫௯	௨	மடி	படி
,,	௧௯	ஸை	ஸை
,,	௩௩	தகெ	தகெ
௩௬௦	௧௨	கெய்கிற	செய்கிற
௩௬௮	௨	ங்	ங்க
௩௭௪	௧௨	மே	மெ
௩௯௮	௨௨	இதினில்	இதனில்
௩௯௯	௬	நிற்க்கும்	நிற்கு
௪௦௯	௨௨	வேண்டா.	வெண்டா,
௪௩௪	௨௨	வுஞா	வஞா
௪௧௬	௨௩	த்ரவ	த்ரவ)
,,	௨௮	மாத்தி) ஐயங்கெ	மாற்றி) ஐயங்கெ
௪௧௮	௧௧	னன்றிதி)	னல்லாதேதீ)
,,	௩௩	ஸம்வையா	ஸம்வையா
,,	,,	களின் னின்று	களினின்று
௪௨௦	௩௨	ஜெநெ	ஜெந
,,	,,	ஹாமவதாவார	ஹாமவதாவவார
௪௨௪	௨௪	வெஷ்யஃ	வெஷ்யஃ

பக்கம்	வரி	அசுத்தம்	சுத்தம்.
௪௩௪	௧௮	[illegible]	[illegible]
௪௪௭	௯	கிற்பார்,	கிற்பாற்
		வந்தாராதாமே	வந்தார்தாமே.
௪௪௯	௧	யமில்லை.	விரோயமில்லை
,,	௨௫	[illegible]	[illegible]
௪௬௮	௩௫	ஜாயோநவ	ஜாயோநவ
௪௭௨	௩௩	[illegible]	[illegible]
௪௭௮	௪	பார்கள்.	பர்கள் [illegible] கள்
௪௮௩	௨௪	[illegible]	[illegible]
௪௮௫	௨௧	பெருகிசிச்ற	பெருகிச்சிற
௪௯௨	௨௩	இத்	இ
,,	௨௪	தை	வற்றை
௪௯௩	௧௨	[illegible]	[illegible]
௪௯௫	௫	ச்சயெய்	ச்செய்
,,	௨௧	யே.	யே,
,,	௨௮	மூண்டோ.	மூண்டோ,
௫௦௦	௧	க்கும	க்கும்
௫௦௨	௯	யென்றெ	யென்றே
,,	௩௫	[illegible]	[illegible]
௫௦௪	௨௨	[illegible]	[illegible]
,,	௨௬	[illegible]	[illegible]
௫௦௫	௩௨	[illegible]	[illegible]
௫௦௭	௩௨	[illegible]	[illegible]
௫௦௮	௧௮	[illegible]	[illegible]
௫௦௯	௪௯	[illegible]	[illegible]
,,	௩௦	நவரி	வரி
௫௧௨	௮	பூட்ட	பூட்டை
௫௧௪	௩௦	யொஜந	யொஜநா
௫௧௬	௧௧	[illegible]	[illegible]
௫௨௭	௩௧	பால்	பார்
௫௨௯	௧	விண்	[விண்]
௫௩௦	௮	[illegible]	[illegible]
௫௩௧	௧	வருந்தவ	வருந்தவரு
௫௩௪	௩௧	[illegible]	[illegible]